

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den ældste

Danske Bi-Tidende

Tidskrift for Bavl

Udgivet af

Den danske Bavlser-Forening.

Redigeret af

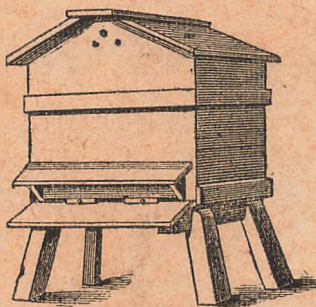
Hans Erslev.

1886.

20de Aargang.

Med 52 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kalundborg.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen.

1886.

Indhold.

De indklamrede Tal henviser til 19de Aargang, alle andre til 20de.

Abent Brev fra Præsidenten (97).
Abbots Udslynger 95, Dronning-
bur 105.
A. E. Ekko 43.
Afspærrings-Gitre 56, Bort med
127, 139.
Afstandsmaalere 7.
Andersen, A. C., se Biavlslæreren
Beretning.
A. N., Ekko 99.
Anvisning til Biavl (13).
Amts-Kredsens Nummer 158.
Arbejdsbiernes Størrelse 123.
Aftens Bifælde 86.
August-Esterhyn 101, 109.

Bauverb, S., Middel med Raaden
Yngel 5.
Begynde Biavl 6.
Begyndelses-Strimler 22, deres
Anbringelse 24.
Berg i Sahl 83.
Beretning fra Viborg Amts B.F.
(14).
Beretning fra Australien (14).
Beskrivelse 150.
Betragtninger ved Nyaar 1886. 14.
Biavl, et Foredrag, 26, praktisk
(89, 94), gammeldags 138, i
Kanada (29).
Biavlsrste, en dristig (41).
Biavlsrmoder, se Møde.
Biavlslærer 89.
Biavlslæreren Beretning 107,
115, 122, 128.
Biavlskoler 15.
Bibog, den bedste, 106.
Bibolig til 3 Familier 6, Bi-
boliger 10, 145.
Biernes Fjender 152.
Bier som Vejrpøfeter 16.
Biernes Arbejdstid 7.
Biernes Udslyngning om Vinte-
ren 41, 83.
Biernes Røgt 151.
Biernes Instinkt 157.
Bifamilie, en ophidslet, 7.
Bihavens Blads og Indretning 24.
Bilufen 74.
Bimester 82.
Bi-Vest 97, 103, 115.
B., J. B., Lindetræet 3.
Biprocès, den brunsvigste (12, 26).
Bivacer 105.
Bivlor 55.
Bistif, Middel mod, 17, 115, livs-
farligt (70), mod Gigt 17.
Bi-Voks 119.
Blegning af Voks 154.
Blitbeholdere til Honning 38.
Bogsamlingen 89, 100.
Bog anmeldelse 66, 152.
Bolgig, enkelt el. sammenfat, 45.
Borries, S., Raaden Yngel (11),
Statistik (19), Voksmøl (27).
Brun, A., Ekko 31, Løst hos
Bierne 37, 38, Levedesbeskrivelse
49, 50, Billede 49.
Brugen af Kunsttavler 72.

Brendjel til Røgpijter 74.
Bugløb 3.
Bumpring 106.
Bundbrevdret 150.
Brandforsikring for Bier 42.

Centralnøde 144, 150, (9, 25,
37, 105, 114).
Coof, Giftig Honning 98.
Cowans Stabe 145.

Danmarks Biavls-Forening 69.
Danmarks Indførel og Udsørel
af Biavlsprodukter 25.
Delegeretvalget 117.
Delinger 21, 22, 35, 36, 37.
Delinger i Rammer 56, 57.
Delings Ledere 83.
Delings-Lillæg 35, 36, 37.
Denner, A., Rassen med raaden
Yngel 80.
Dommerne 131.
Doolittle, Jaa el. mange Fi-
familier 113, 119.
Droner, italienske, 41.
Droneflaget 116.
Drone-Yngel 80.
Dronningbur 104, 105.
Dronningens Afspærring 57.
Dronningens Dygtighed 102.
Dronning Indførelse 81, 88, 104,
152, (58).
Dronning-Yngel 42.
Dünninghaus 127, 139.
Dzierzons Jubilæum (93), Selv-
biografi (93, 99).
Dødsdomte Pier 108.

E., Ekko, 43, 91, 99, 107, 116.
Efteraaret 113.
Efteraars-Fodring 124.
Esterhyn 46.
Ekko fra Staderne 31, 43, 59, 75, 91,
99, 107, 116, 124, 134, 142,
151, 160.
Engelsk Biavl 2, 10, 22, 35, 46,
54, 62, 70, 78, 86, 95, 118, 126,
138, 148, 154.
Engelske Trugstade 140, 145.
Enhedsmaal 53, 115.
Enkelt og sammenfat Folig 45, 46.
Erlæring 144.
Ersløv, Foredrag i Kjøge 140,
alle Artikler i 1886 uden Mærte;
den praktiske Biavl [89, 94],
Foreningens Love [106].
Eucalyptus Die 98.
Euxfor-Udslynger 78.

Faa el. mange Bifamilier 113,
119.
Falk, J. J., Honningplanter 27,
40, 58, 66, 73.
Familiens Styrke 102.
Farvning af Mjød 91.
Fasjetie 96.
Femte der Biene 152.
F., Ekko 99, 143.
Filomella, Bistif (70).
Flere Eg i 1 Celle 134.

Flyvehul 93.
Flyvende Foder 42, 126.
Foderbejg 17.
Foder, flyvende 42, 126.
Foder-Honning 143.
Foderflaste 33.
Foderplade 34.
Fodre en Kube 6.
Fodring, Vinter= 9, 10.
— Vaar= 33, 34.
— Sommer= 101, 109.
— Efteraars= 137.
— med Vand (35, 39), 37.
Fodstaa til Stadets Ben 123.
Forening 116.
Foreningen af jydsk Landbofor-
eninger (9).
Forestilling af Kunsttavler 91.
Foraaret 47.
Forraadets Størrelse og Blads 109.
Fra fremmede Lande 30, 157.
Fugtighed i Staderne 59.

Galvaniserede Jernspande til
Honning 7.
Gavnlig Vinf 34, 46, 54, 70, 92,
100, 108, 116, 120.
G., Ekko 75.
Generalforsamling i Jyderup 150.
Georgineblomster 7.
Gerfers Voksmelter 153.
Ghezzi, Francesco, 82.
Giftig Honning 58, 98.
Gigt, Middel mod, 17.
Gjennembrudt Gint 56.

Halter, J., Middel mod Røveri,
99.
Have Bierne blot Instinkt? 157.
Heddon, James, Omvendte Tavler
30, 31.
H., Ekko 107.
Hewitt, John, Dronning-Indførelse
81, 88.
Høj, Prof., Biernes Fjender 152.
Hindbar, Træ derpaa 90.
Hindring af Sværming 95.
Holdere, Tidsskriftets 43, 118.
Hoffmann, S. S., Betragtninger
ved Nyaar 1886 14, En Fjæl
ved de nye Bedtægter 132.
Holsbæk Amts B.F. 150.
Honning Indførel 26.
Honning-Klemmer 134, 152.
Honningbedømmelsen (19).
Honningens Anvendelse 16, 66, i
Hjemmet (107, 111, 116), Om-
sætning (41).
Honningen og dens Anvendelse 66.
Honningens Pris for 100 Mar
siben 107.
Honningplanter 27, 40, 58, 66, 73, 96.
Honningpresje 134.
Honningrum 70.
Honning-Stader (68, 75).
Houlin, S., Ekko, 59.
H. P. K., Ekko 160.
Hubrecht, Middel mod Bistif 115.
H. V., Ekko 135.

Jnbjrsfel i Hamborg 19.
Jnbjrsfel og Ubjrsfel, Danmaets 25.
Jnbgang til Stadet 98.
Jnbtagt af Bier 157.
Jnbustribustilling i Fjovensfjold 159.
Jnbvotning 125, 137.
Jnbstudsbor 146.
Jtalientisering 104.
Jtalienke Droner 41.

Japan 4.
Jensen, N., Bemærkninger 131, Ekko 143,
Ubst. i Fjovensfjold 159.
J. J., Ekko 124.
Jærnbjlt til Hønning 39.
Jærntraad-Tavler 85.

Jaffen mob Raaben-Engel 80, 98.
Kamjer mob Mpl 41, mob Bjvst 98.
Karbolfsre 103, Karbolfsrup 158.
Kellog, W., System i Biaul 98.
Kittning 126.
Krebsenes Numre 158.
Krellensen, R. S., Svar til Worries [105].
Kryllalfjattan, at hindre, 123.
Krybenke Jnfetter i Staberne, Middel mob,
123.
Kuber, som ikke vilse sværme 16.
Kunstanker, som Kennedelse 13.
Kunstanter, at befæste, 6. af Papir 134.
Kunstanter 67, beres Sjælle 74, For-
kærbigse 90, 29, 51, Forfælling 90.
Kunsthvæerne 92.
Kvinder som Biaulere (60).
Kømpe-Staber 42.

Ligurifte Bl 105.
Lindtræet 3, 133.
L. N., Ekko 107.
Lobbevaad til Beholbere 39.
Lore for Sørs Amt's B.F. (90), for D.B.F.
(101, 106).
Lore, Udfæstet bertil 111.
Lore-Udfæstet 117.
Loreudvalget 118.
Lynghønning 79, 133.
Lyngræflet 7.
Lægemidler med Hønning 16.

Maader at etablere en Bihave paa 25.
Mahn, Dr., Uglæggende Arbejberes Nytte
82.
Maling af Boliger 126.
Marrido Amt's B.F. 17.
M., Shavens Plads og Jnbretning 24.
Meblemsbibraget 117.
Meblemsliste 43, 118.
Meblemerne, Til, 33.
Meblemskallet efter Amtet 118.
Mel depuratum (51).
Middel mob Røveri 99.
— mob Røveri 123.
— mob Bjvst, se Bjvst.
M. H., Ekko 142.
Mittelten, R. C., Svar paa Erklæringen
152.
Mjsh-Jnbjrsfel 26, Farvning 91.
Moben Hønning 98.
Mussitterne 38.
Møse i Stadholm 80, i Søehøle 122, i
Nyberup 122, 150, i Vesterovig 84, i
Naarby 122, i Boeskuende 128, i Bor-
dingborg 107, i Maribo (17), i Herfølge
52, i Hølbøl 108 (107), i Holstedro 147
(76, 88), 155, i Dnbjge 108, i Rjgsø
140, i Sørs 67, i Ballø 114, i Sjstben-
havn 159, i Rjshjbing p. S. 115, i
Ribe 59, i Raktso 17, i Roskilde 18.
Møller, F., Bemærkninger 131.
Mpl, at hindre, 41, se Bølsmspl.

Meighbours Ubslynger 79.
N., Ekko 124.
Nielsen, Th., Et Jorebrag (49, 57),

n. n., Ekko 138.
Normalmaal 54, 91 og se Engelsmaal.

Omoenbte Tavler 30, 77.
Opforbring fra D.B.F. (45).
Opstablingmaaden 62.
Opstilling af Staber 62, 158.
Oversøfning med Bier 123.
Oversøfning 65.
Oversigt over Biaulere i 1884 (3).
Oversigt (38).

Palkasse til Delinger 110.
Paling af Hønning 110.
Palm Gjæller mob Bjvst 115.
Papir-Kunstanter 134.
Paa paa Bierne 93.
Pelham's Valfemstine 29.
P. Ekko 75, 124.
P. F., Ekko 75.
Phacelia 96.
Pibekælle-Dronningbur 105.
Pibegle 58.
P. J., Ekko 75.
Preshing af Volsart 51.
Pristifter 43, 68, 76, 152.
Præmier (62), 135, 159.

Paaben Engel-Bakterien (11), Rassen
mob 80, 98.
Pambusch, Sværts Jnbjrsfel 19.
Pamme-Biaul 53.
Pagnors Dronningbur 104.
Pegler for Ublaas af Bgger 90.
Pebastør og Sekretre (113).
Pegerer Dronningen? (109).
Peglet Hønning (67).
Pensning af Vols 51, se Vols.
Peglistab for Ubst. i Warbe 18, for D.B.F.
1883 (36), over Biaul 158.
P., Ekko 116.
Pentelles-Udfugt 43.
Piver til Volsart 13.
Pivots Valfemstine 29.
Pivotske Amt's B.F. 18.
Pivotsbride, Vlfred, se Engelf Biaul.
Pivotske [18].
Pjguller 47, 74.
Pjguller 67.
Pjveri, Middel mob, 99.

Salicilsyre 97.
Salvten 120.
Sammenfat Bolig 45.
Sjg Hønning's Behandling 133.
Sjlgang Jnbgang 94.
Simmis 138.
Stemaerne (10).
Strittig Ufstenning 117.
Stanghoved 96.
Slyngmaskiner 78.
Slyr, Bi, 55.
Smaa Kammer 87.
Smaa Bier 31.
Smelter, Vols, 153.
Smith, Diernes Rjgt 151.
Solbene i Slyngmaskinen 83.
Sommer-Jobring 101, 109.
Sol-Vols-Smelter 153.
Spørgsmaal (15, 23, 60, 83, 96, 102).
Spørgsmaal og Svar 5, 16, 31, 41, 51, 57,
74, 83, 90, 106, 115, 123, 133, 143,
149, 158.
Staalhammer's Bøgstavler (40).
Statistik (19).
Stabernes Opstilling 62, 149, 158.
Stabernes Ufstand 149.
Staberformerne (50).
Stabe, Roman's, 145.
Stabets Sjælle 61, Jnbgang 93.
Stearinsyre 154.
Stearinfetter 106.
Sustjer-Straatube 11.
Sustjer-Stabe 12.
Svar til G. Worries (105).
Sværme 92, 100.
Sværming 54, at hindre, 95.
Sværms Udstillelse 57.
Smekt 5.

Sybamerita [51].
Syfren i Biaul 98.
Syffte Bier 51.
Sværts Jnbjrsfel i Hamborg 19.

Taget 138.
Tavlelot 85, 86.
Tavlebæret til to forskellige Ufstande
128, 129, 139.
Tavle-Hønning 21, 56, 60.
Tavler, at gjemme, 41, 120.
Tidsfristet i 1885 [2].
Tidsfr. f. Ufjstet [22].
Til Udonnerterne [113].
Til Nordens Bivener 80.
Tilleg, Delings-, 35.
To Dronninger i i Familie 67.
Tomme Tavler 41, 120.
Traadnættene i Slyngmaskinen 83.
Trug mob Bjvst 87.
Trugtabe, det engelfte I. 140, II. 145.
Trugtabe, det bedste, 5.
Trugtabe og Hjstabe 57.
Trugtabet og Brun's Bog [4].
Trække Bier af Hjstaber 90.
Træppe-Rammen 137.
Tryk 97.
Trykuller-Rammen 125.

Ubfæst til Røve III, til Ufstillings-Ber-
tagter 130.
Ufstillings-Maskiner 78.
Ufstillinger 70, 118, 130.
Ufstilling i Sjyring 122, [75], i Norge
[26, 39, 65, 73, 81], i Rjstbertann 116,
135, 152, i Roskilde [67], i Sjælle 75,
i Dnke [1], i Warbe [85, 97], 18, i
Fjovensfjold 159.
Ufstillings-Bertagter 130.
Ufsløping og Bunden 150.
Ufsløsteder for Hønning 15.
Ufbrømning 64.

Vaar-Jobring 33, 34.
Vand-Jobring 37, 127.
Valfemstinen 29, 51.
Vanbi eller Vanbbi 123.
Væbtægter, en Fjæl ved se nge, 132.
Væbjstøle 156.
V., Ekko 99, 107.
Væstervig-Møse 85.
Vinterven 2.
Vinteræppet 6, 137.
Vinter-Ufsløst 83.
Vjferis Rube 51.
Volsart-Maskinen 28, 29, 51, 90.
Vols-Jnbjrsfel 26.
Vols-Rensning 51, 119, 149, 153.
Volsjøgning 108, 109.
Volsmjpl, det store 147, [27], 155.
Vols-Smelter 153.
Vols-Rensning 154.
Volsartens Rrumning 106.
Vorbed, N. R., Hønning-Beholbere 38.
Vurgen af Kunstanter 72, Mjse i Væst-
ovig 84, se fmaa Kammer 87, Bemærk-
ninger 131, det store Volsmjpl 147, 155,
Hønningstaber [68, 76].
Vols, Sjællen 96.
Væggenes Maling 126.

Wendt, Frank, Biaul 26, 27, Vinde-
træt 133.
Wulff, Ufsløst, Til Nordens Bivener 80.

Zint, gjenembrudt 56.
Zig-Zag-Jnbgang 94.
Zwilling, G., Diernes Instinkt 157.

Uglæggende Arbejber 42, 62.
Uglæggning, uregletret, 134.
Ufbringings-Forslag til Lore og Væbtægter 143.
Uftræmel 47.

Udgærd, Staberformerne [50].
U. O., Ekko 152.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Rundgjørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 8de Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Nr. 1.

Januar 1886.

20de Aargang.

Af Forhandlingerne paa Centralmødet i Frederiks vil det være dette Tidsskrifts Læsere bekendt, at Redaktionen nu er gaaet over i andre Hænder, fordi den tidligere Redaktør af Hælbredssensyn har trukket sig tilbage. Naar vi nu skulle fortsætte hans Gjerning, da tør vi udtale, at vi gaa til den med ærlig Vilje til at udføre vort Arbejde samvittighedsfuldt og godt. Vi ville dog gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er nogen let Sag at imødekomme alle de Krav, som kunne stilles til et saadant Blad, og vi ville derfor paakalde Læsernes Overbærenhed og Velvilje, naar de sælde Dommen over vor Gjerning. Men vi maa tillige paakalde de ærede Medlemmers Hjælp, for at vi kunne blive i Stand til ret at følge Biavlens Udvikling i Landets forskjellige Egne. Vi anmode derfor enhver Læser og særlig Amtsfornædedene om at bringe til vor Kundskab alt, hvad de antage vil have Interesse for Danmarks Biavlere.

Da der nu indtræder en betydelig Forhøjelse i Bladets Pris (fra 117 Øre til 2 Kr. aarlig), skyldes vi Medlemmerne en Redegjørelse herfor, særlig fordi denne Forhøjelse staar i skarp Modsetning til forskjellige Udtalelser, som nylig ere fremkomne i dette Blad.

I Følge Regnskabet for 1883 har Tidsskriftet i det nævnte Aar givet et Overskud af ca. 800 Kr., og man havde derfor antaget, at en betydelig Forbedring af Bladet nok kunde gennemføres uden nogen For-

højelse af Bladets Pris. Ved Centralmødet fik man imidlertid Oplysning om, at den Forøgelse af Bladet med 6 Sommernumre midt i Maaneden, som indtraadte i 1884, bragte Overskuddet af Bladet saa langt ned, at de forskjellige Formaal, man søgte at opnaa navnlig ved Hjælp af Overskuddet, næsten helt maatte opgives (herved tænkes særlig paa Udsendelsen af Biavlslærere.) — Endvidere viste det sig, at den Mand, som de allerfleste af Foreningens Medlemmer ønskede at knytte som Formand til Foreningen, bestemt afflog at modtage dette Hverv, dels paa Grund af det altfor ringe Medlemsbidrag, som gjorde Bestyrelsen magtesløs overfor de mange berettigede Krav, der stilledes til den, dels paa Grund af visse mindre heldige Bestemmelser i Foreningens Love. — Endelig viste det sig ved Behandlingen af dette Spørgsmaal paa Mødet, at de fleste Repræsentanter ikke vare saa betænkelige ved en saadan Forhøjelse som nogle enkelte. Naar alle disse Forhold tages i Betragtning, maa man ikke undres over, at Forhøjelsen vedtoges. Man maa vel erindre, at en rigelig Betaling for Tidsskriftet er det eneste Bidrag, Foreningen kræver af sine Medlemmer. Under Forudsætning af, at Holdernes Antal ikke vil formindskes ret meget, vil Foreningen da ogsaa blive i Stand til haabe at forbedre Bladet og at udsende Biavlslærere til Landets forskjellige Egne.

Vi ville derfor slutte disse Bemærkninger med en indtrængende Opfordring til Enhver,

der interesserer sig for *Diablen*, om at støtte denne Sag ved at holde „*Tidskrift for Diabl*“. Vi ønske Medlemmerne et godt og velsignet Aar for den danske *Diabl*.

Engelsk *Diabl*.¹⁾

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

I. **Vinteren.** Jo mindre Bier forstyrres om Vinteren, desbedre; al unødvendig Indgriben bør derfor undgaaes. Bierne hobe sig meget tæt sammen for at holde Varme i det kolde Vejr, og de vedblive at holde sig i en halvt sovende Tilstand, indtil en smut Dag lofter dem frem til en Hensnings-Udflugt, da de aldrig i sund Tilstand afgive deres Ekstremiter i Voligen.

Efter at have prøvet mange forskellige Indvintnings-Maader, ere vi komne til det Udslag, at det i alle Henseender betaler sig bedst at lade dem forblive paa deres Plads fra Sommeren, vel forsynede med Forraad og med et varmt Tæppe til Dække over Kammerne. Flyvehullet bør være indskrænket saa meget som muligt.

Visse særlig omhyggelige *Diablere* indskrænke Rummet i Stedet til fem eller seks Kammer²⁾ efter Bifamiliens Størrelse, idet de afgrænse Rummet med en Indstudsbor og udfylde den tomme Plads ved Siden af Bienes Sæde med Haffelse eller Kort-Affald. Vi have nylig talt med en praktisk *Diabler* af megen Erfaring, der for Tiden bestyrer en stor Bigaard. Han udtalte som sin fremtidige Bestemmelse at lade Voligerne være fulde af *Tabler* om Vinteren, fordi han havde mistet mange Familier i de to sidste Vintre ved Rvøelning, som var frembragt ved at pakke Bierne altfor tæt sammen.

Man finder i Sandhed, at kun meget faa *Diablere* følge lige til de mindste Enkeltheder de mere eller mindre indviklede Regler for Behandlingen, som flere

Autoriteter i stræng Overensstemmelse med vor Tids videnskabelige Lærdom anse for nødvendige. Har man smaa sildige Sværme, der ved Slutningen af den milde Aarstid kun have været i Stand til at udbygge 2—3 *Tabler*, da kan en saadan Indskrænkning af Rummet som anført vel være fordelagtig, men det er ogsaa en ganske anden Sag.

Naar de behørigte Forsigtighedsregler for Indvintningen ere tagne — rigelig, sund, forseglet Føde i *Tablerne* og et ventilerende Tæppe (se Sp. 2.) ovenover dem — kan Vinterkulden i dette Land (England) ikke skade Bierne. I de kolde Egne af Amerika og Nord-*Thydsland* er det uden Tvivl flogt³⁾ at benytte en anden Fremgangsmaade i denne Henseende, og en tør, mørk Kjælder kan det der være raadeligt at benytte som Gjemmested for Staderne, indtil den strænge Vinter er forbi. Saa af dem, som bleve Vidner dertil, ville let forglemme den stærke Snestorm den 18de Januar 1881 og den stærke Kulde, som fulgte efter, idet Thermometret den ene Nat efter den anden sank under 14 Graders Kulde. For en Tid standfede al Samfærdsel, fordi Vejene vare spærrede af Sne, som flere Steder naaede over Hækkene. Vor *Bihave* viste den følgende Morgen et cjenommeligt Syn. Alle Staderne undtagen et vare ganske skjulte under det dybe, hvide Dække. Et Sted var omtrent et Dufin Stader begravede i 6 Fod Sne. Nogle faa bleve udgravede, de andre maatte vente til Sne-massen var svunden noget. Og dog, trods Kulden og den langvarige Indespærring af Bierne indtil mildt Vejr omtrent 3 Uger senere befriede dem, dog gik ikke et Stade ud, og Bierne syntes ikke en Gang at have taget Stade af det lange Fangenskab. Under Snefaldet gik en af vore Venner her i Nærheden ud i sin *Bihave* for at se, hvorledes alt stod til, da han navnlig frygtede Virkningen af den skrækelige Storm. Han fandt et Stade uden Tag og uden Tæppe, saa at *Tablerne* vare aldeles blottede foroven. Mellemrummene vare opfyldte med Sne, og Snelaget omkring Stedet naaede dettes øverste Rand. Et nyt Tæppe blev hurtigt fundet, det meste af Sneen blev skrabet ud, og Taget anbragtes stærkt fæstet paa sin Plads. Værdværdigt som det maa synes, kom disse Bier sikkert gennem denne haarde Prøvelse, og da det milde Vejr meldte sig, strømmede de frem ligesaa raske som de andre.

¹⁾ Da de engelske Trugstader i de senere Aar have fundet megen Udbredelse hos os, antage vi, at en kortfattet Anvisning til *Diabl* med særligt Hensyn til den nævnte Slags Voliger vil læses med Interesse, saavel af Begynderne som af de øvede *Diablere*. De allerfæreste af de deri angivne Regler ville jo ligesaa vel kunne anvendes paa Høststaderne. Det er derfor Redaktionen's Agt i denne Aargang at give en Række af Artikler om dette Emne, skrevne af Mr. Rusbridge, der er en af Englands mest ansete *Diablslærere*.

R. A.

²⁾ Her maa vel erindres, at det engelske Kamme-maal er omtrent 140 □ Tommer paa hver Kamme. I Petersens Høststade (72 □ T. paa 1 Kamme) vilde f. Eks. 10—12 svare til de her nævnte 5—6 Kammer.

R. A.

³⁾ Forfatteren beviser dog klart ved den umiddelbart følgende Beskrivelse af Vinteren 1881, at England kan have ligesaa strænge Vintre som Nord-*Thydsland* eller Danmark. Vi tro derfor, at man ogsaa godt hos os kan undgaa at benytte Kjældere til Indvintningen.

R. A.

Borttag en Gang imellem Skyderen fra Flyvehullet og udrens døde Bier eller Smul, som kan have samlet sig der, da det hindrer Stadets Luftfornyelse. Ødelæg saadanne Njender, som have taget Bolig i Stadernes Tag, særlig Vædderkopper. Søg at forhindre Stadernes Tag fra at blæse af i Vinterstormene, et Stykke stærk Snor bundet under Stadets Bund og op over Taget hjælper fortræffeligt. For at forhindre Mus fra at gaa ind i Straakuberne bør man anbringe et Stykke gjennemhullet Zint for Flyvehullet. I denne Plades nederste Kant maa man udfjære en Nabning, der er 1 Tomme bred og $\frac{3}{8}$ Tomme høi. Blødt Rit eller Ler kan bruges til at befæste den, thi den bør fjærnes til Foraaret.

Musvitter ere undertiden meget slemme om Vinteren, og lader man dem uforstyrret drive deres Spil, kunne de gjøre alvorlig Skade. Have de først faaet Gang paa at holde Jagt i en Bihave, kunne de æde mange Tusind Bier i den kolde Narstid, hvis man ikke i Tide forjager eller ødelægger dem. Til andre Tider, naar Bierne ere talrigere og mere virksomme, saa at de kunne forsvare sig, give disse Fugle sig sjældent af med dem. Deres Fremgangsmaade ved Bifangst er meget snild: De banke med Næbet paa Stadets Forside, indtil en Bi viser sig, og da gribe de den. Hr. Musvit er meget omhyggelig for ikke at sluge Braaden, hvilket kunde have meget ubehagelige Følger for ham, derfor kniber han den af, og for at være sikker tillige den sidste Ring af Baglivet. Undertiden ser man et Stadetag helt overfaat med Vibraade, der ere afrevne paa denne Maade. Nogle tilraade Uvdenbelsen af en almindelig Fuglesælde med nogle faa døde Bier som Vokkemad for at fange dem. Bedre er Afhyring af et Nr. 8 Stub. Et Fuglestræmsel som en Ugle eller en Høg med udsprede Vinger anbragt nær ved Staderne kan skræmme dem bort.

Derfom Behandlingen ved Indvintrugen har været god, vil der kun være ringe Fare for, at Bugløb skal vise sig hos Bierne. Naar denne Sygdoms Narfag nøjagtig efterspores, vil det i Almindelighed findes, at den er fremkommen ved ufornuftig Fodring jilde om Efteraaret, især naar simpelt raat Sukker er anvendt, thi dette gjæver i Biernes Legemer og frembringer en stærk Udvidelse af Indvoldene. Naar derfor under saadanne Forhold en længe vedvarende Kulde hindrer Bierne i at flyde ud for at udtømme sig, briste de i Hundredevis paa Tavlerne, eller de krable udenfor, falde ned og dø.

For bedre at forhindre Fugtighed i Boligen er det nok Umagen værd en eller to Gange om Vinteren at borttage Tæppet over

Tavlerne og give et rigtig tørt i Stedet. Det maa dog erindres, at dette ligesom alle Arbejder ved Bierne paa denne Narstid kun bør foretages i mildt Vejr. Det vil ikke tage lang Tid. Naar alt er rede, ville faa Minutter være tilstrækkelige til at aftage det gamle og anbringe det nye Dække. Bugløb i en mild Form fremkommer undertiden ved Fugtighed, og i et saadant Tilfælde vil et tørt, vel udluftet Tæppe fremkalde hurtig Helbredelse. En Smule Sukkertage⁴⁾ kan ogsaa med Fordel gives samtidig. Hvis det ikke har den ønskede Virkning i Løbet af nogle Dage, da kan man gjentage Forsøget. Viser det sig da igjen uden Virkning, maa man oversføre Bierne til en ren Bolig, der indeholder frie Tavler med forseglet Honning og en lille Portion Sukkertage. I et saadant Tilfælde bør derimod flydende Foder, om end nok saa lidt, paa ingen Maade gives. Bugløb i den værste Form bliver undertiden, naar denne Sygdom forsvømmes, fulgt af Raaden-Engel, der imidlertid ikke angriber de fuldvoksne Bier, men kun Larverne i alle Stadier af deres Udvikling. De dø, raadne fuldstændig i Cellerne; og Familien, som bliver ude af Stand til at fornøjes, dør efter Haanden ud. Andre Bier røve de syges Honning og bringe saaledes Smitten til deres egne Holtiger. Da denne Sygdom under visse Omstændigheder er særdeles smitsom, kan den hurtig spredes over en Bihave og derfra over hele den omgivende Egn. Naar den viser sig, bør den udryddes, thi halve Forholdsregler ere ubirksomme. En Opløsning af $\frac{1}{2}$ Unze Salicylsyre og $\frac{1}{2}$ Unze Borax i $1\frac{1}{2}$ Pot Vand, som stænkes over Tavlerne, anbefales af flere Skribenter som et sikkert Middel. Men af Hensyn til den store Fare for at smitte de sunde Familier, anse vi det for bedre at oversføre Bierne fra det syge Stade til en ny Bolig med rene Tavler og derpaa ødelægge de gamle Tavler. Skal den gamle Bolig igjen bruges, bør den først grundig renses med den nævnte Opløsning.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

Bier og Planter.

Lindetræet som Honningkilde.

(Af S. P.-B.)

Der er vistnok kun faa Ejendomme, store eller smaa, som ikke kunne haade forfjønnes og forøges i Værdi ved stjønksom Træplant-

⁴⁾ Ved Sukkertage tænkes paa Byg-Sukker, der i Form af tynde Sager anvendes meget til Vinterfodring i England. Det opløses nemlig særdeles let og er sundt for Bierne.

ning. Dette indrømmes ogsaa almindelig, og mange ønske, at der, da de tiltraadte den Gjendom, de i en kortere eller længere Aarrække have bejndet, var bleven plantet en Del Træer baade her og der, som nu kunde have været baade til Nytte og Fornøjelse. I Stedet for vedblivende, Aar efter Aar, at beklage, at man ikke den Gang gjorde saa eller saa, var det maaste rigtigere at stræbe at raade Bod paa det forsømte ved ikke fremdeles at opsætte den Plantning, som man dog finder ønskelig. Men da kommer Spørgsmaalet: „Hvad skal man plante?“ Svaret maa gives forskjelligt i hvert enkelt Tilfælde. At gaa ind paa en dybere Udvikling af de mange tænkkelige Formaal og stedlige Forhold, som maa afgjøre Valget, er ikke her Djemedet. Her skal kun paapeges de Grunde, som giver Lindetræet Ret til at komme i Betragtning, særlig hvor der er Tale om Allé- og Vejplantning, hvortil man paa altfor mange Steder kun anvender Popler. En smuk Lindeallé er et saa prægtigt Syn og hæver en Gjendom saa meget, at det alene af den Grund var værd snarest mulig at anlægge en saadan, hvor Forholdene egne sig dertil. Træet formeres let baade ved Frø og Afleggere; men unge trivelige Planter med gode Rødder kunne faas saa billig i næsten enhver Plantestole, at det i de fleste Tilfælde bør foretrakkes at forskaffe sig saadanne, særlig da der som oftest kun vil behøves et begrænset Antal Træer, og man paa denne Maade langt snarere vil faa Fornøjelse og Nytte af sin Plantning. Linden trives bedst paa en dyb og temmelig kold Jordbund.

Med Hensyn til Træets Nytteværdi, da hører det vel ikke egentlig til dem, der afgive meget værdifuldt Gavntræ, da Vedet er blødt og ikke meget holdbart, men dog sætter man stor Pris paa det til forskjellig Brug, da det er overmaade let og nemt at bearbejde. I Amerika anvendes det ofte i stor Maalestok i Stedet for Fyr og Tulipantræ, hvilket sidste ogsaa er meget let. Bastens Fortrinlighed og udstrakt Anvendelse er velbekendt, og ligesaa Lindefullenes Fortrinlighed til forskjellig teknisk Anvendelse.

Men, som ved Overskriften anthydet, er det dog, i Forbindelse med det vel tilvoksede Træs Skjønhed dets store Værdi som Honningplante, der giver det Udkomst til en langt mere udstrakt Anvendelse til Vej- og Allé-Beplantning, end der sædvanlig bliver det til Del. For den, der har Interesse for Biavl og har en Forestilling om den ikke ubetydelige Indtægt, som denne, rationelt drevet efter Nutidens forbedrede Principer, kan afgive, maa Plantning af Lindetræer især anbefales. Alle Vibenner, som have

havt Lejlighed til at gjøre Sagtagelser des angaaende, vide, hvor ivrigt og hvor talrigt Bierne besøge Lindetræet under dets Blomstring, og Lindehonningens smukke og fortrinlige Bestaendighed er vel bekendt. Og ikke blot er Dvaliteten af den Honning, som Bierne uddrage af Lindetræets vellugtende Blomster, af aller bedste Slags, men hvor Træet er rigelig til Stede, er Honningmængden, som i gunstige Aar udvindes deraf, ganske overordentlig. Den bekendte amerikanste Biavler og Forfatter, Mr. Quinby, udtaler sig i sin Bog: *The Mysteries of Bee-Keeping* saaledes om det foreliggende Æmne:

„Lindetræet (*Tilia Americ.*) — altsaa den amerikanste Afart — giver en Honning, der er klar og gjennemsigtig som Vand og af den lifligste Smag, med en hjerdelig, men ikke ubehagelig Bismag af Mynte. I den Tid Træet blomstrer, paa mange Steder i 2—3 Uger, udvindes forbausende Mængder Honning, naar Vejret er gunstigt. Lindetræets Blomster ere mindre smindtlige for barsk Vejr end andre Blomster. En Mand forsikrede mig en Gang, at han havde forvirket sig om, at en Sværm Bier havde samlet 9 Pund Honning paa en Dag under dette Træs Blomstring. Jeg har set en Beretning fra en Forfatter i Wisconsin om, at Bisolk have vundet 91 Pund i Vægt, medens dette Træ var i Blomst. Jeg selv, tilføjer Hr. Quinby, har ingen personlige Erfaringer, som lade sig sammenligne med disse Beretninger. Jeg har vejet Sværme under Vhleblomstrings-, Kløver- og Boghvede-Perioden, men den højeste Forøgelse i Vægt, jeg har fundet paa en Dag, er $3\frac{1}{2}$ Pd. Som Styggetræ staaer Linden i forreste Række. Den er haardtjør og taaler Omplantning bedre end de fleste andre Træer . . .“

Det er muligt, at den amerikanste Varietet af Lindetræet er endnu mere homningrig end den evropæiske, men selv denne staaer i saa Henseende saa højt, at Biavlere med Tiden ville finde sig rigt belønnede ved at plante dette Træ paa deres Gnemærker og virke for dets Plantning langs offentlige Veje, paa Landsbygader og andetsteds. Naar man vil eller maa plante, hvorfor da ikke søge at forene saa mange ønskelige Formaal som mulig.

Fra fremmede Lande.

Japan. Fra en rejsende i dette fjærne Land har den engelske *St.-Journal* modtaget følgende mærkelige Brev:

„Jeg vil fortælle Dem lidt om Bierne her. Jeg drog ud med Konsulen i Nagasaki,

Mr. Hall, i en „Sinricksha“ i Besøg hos en Japanefer i Forstaden. I Haven stod flere smaa Kasser, omtrent af Størrelse som Sæbefasser, 2 Fod brede paa den ene Led, 1 Fod paa den anden, stillede hver paa sin Bæl og dækkede med en lille Straahætte for at holde Regnen ude. Kassen var løftet saa højt fra Bundbrædtet, at Bierne kunde flyve ind fra alle Sider i Stedet for som hos os gennem en bestemt Indgang, kun var Forsiden betegnet ved et stort Flyvebrædt, og Bierne forstode øjensynligt, at dette var Forsiden af deres Hus. De klumpe sig tykt rundt omkring den nederste Del af Kassen og endog saa op ad Siderne, som om Huset var altfor stærkt befolket. Gjermanden forklarede, at de blot holdt sig saaledes udenpaa for Kolligheds Skyld, men naar der kom Regn, traaf de allesammen ind. Bierne her ere meget smaa, lysere af Farve end vore og stribede ligesom en Gede-hams. Jeg saa ingen Droner, og da jeg spurgte derom, forstod jeg snart, at Gjermanden slet ikke kjendte noget til Biernes Samfundsliv; thi han talte om, at der var mange Forældre i saadan en Kube, og han havde aldrig hørt noget om, at Arbejderne ved Honningtidens Slutning dræbte Dronerne, heller ikke om Dronningens Udvikling. Han blev i høj Grad forbausket, da jeg gav ham en kort Beskrivelse af et af vore Trugstader og af vor Biavl i det hele. — I Oktober bedøve de Bierne og tage Halvparten af deres Honning, som de sige findes øverst i Tablerne, og efterlade til Bierne selv den øvrige Halvpart, som de paastaa altid er fuldkommen tilstrækkelig til dem. De dræbe aldrig Bierne. Da jeg fortalte ham om at udtromme Bierne, svarede Manden, at det turde han ikke gjøre, om det end gjaldt hans Liv. Vel turde han kaste en Sværm fra en Kube ind i en anden, men Bier fra et gammelt Stade — Nej, aldrig! Jeg maatte tale ved Hjælp af Konfulen, da jeg selv ikke forstaa sproget. Det var en stor Glæde her igjen at se de kjære Bier. S. Maclear.”

Altsaa ikke en Gang i Japan dræber man de stakkels Bier, saaledes som endnu desværre saa mange Kube-Biavlere her til Lands gjøre.

Schweiz. Et nyt Middel mod Raaden-Yngel. Længe havde jeg drevet Biavl uden at se Spor til denne hæslige Sygdom i mine Stader; men til sidst bragte jeg den ind i min Bihave ved Kjøbet af en Kube med Bier fra Omegnen af Versoix. Jeg kunde ikke tage den Kube med, jeg havde valgt, og Ejeren sendte mig da en anden. Familien i Kuben formindskedes meget hurtigt, og til sidst blev den plyndret af mine

andre Bier. Da jeg endelig opdagede Sygdommen, vare allerede 3 af mine 11 Stader ødelagte. Jeg udtog nu af alle de Stader, som vare angrebne, men ikke ødelagte, to eller tre af de værste Tabler og heldte derpaa gjentagne Gange ned i Hjørnerne af Boligerne, hvor der ingen Bier var, nogle saa Draaber Essents af Eucalyptus globulus. Denne Essents havde jeg tidligere brugt meget til at curere Inflammation i Gummernerne og til at læge Saar hos Mennesker. Alle gamle Tabler bleve omhyggeligt rensede og dyppede i Vand, blandet med denne Essents, inden de blevne givne til Bierne. Følgen var, at alle disse Familier kom sig igjen, og intet Spor af Sygdommen har iaar vist sig paa min Bistand.

Handlende efter den Regel: det er lettere at forhindre end at helbrede en Sygdom — har jeg i dette Efteraar tilsat lidt af den nævnte Essents til alt det Bi-Foder, jeg har brugt, og jeg tror heri at se Grunden til den usædvanlige Fliid og Livlighed, der har udmærket mine Bier lige til Trækets Ophør. Den Lugt, som herved meddeles „Struppen“, er meget behagelig. Denne Essents bruges imod Feber, Størbug og Forholdning; den besidder desuden den Fordel hverken at være sur eller giftig, saaledes som alle Karbolsyrer. — Det har glædet mig meget at se dette heldige Udfald af mit Forsøg, men jeg kunde meget ønske, at andre vilde prøve Midlets Virkning hos dem selv. Eucalyptus anvendes af Lægerne ofte i Stedet for Salicylsyre. Jeg har selv i over 6 Aar anvendt den som et fortrinligt Mundrensningsmiddel, og netop denne Omstændighed var Aarsag til, at jeg prøvede den som Middel mod Raaden-Yngel.

H. Bauverb.

Spørgsmaal og Svar.

I denne Part af Bladet er det Redaktionens Agt under Numre at optage saadanne Spørgsmaal angaaende Biavlen, som kunne antages at have mere almen Interesse, Vi kunne da senere ofte ved Besvarelser nøjes med at henvise til et bestemt Spørgsmaals-Nummer.

Mr. 1. Hvilket Trugstade er det bedste? Her i Kredsen pleje vi hvert Aar at anstafte et Stade, der kan tjene til Mønster for Medlemmerne og siden afhændes til en af dem. Hvilket Trugstade raader De os nu til? — S.: Et godt Stade af nævnte Form har været beskrevet i Tidsskr. Nr. 4 og 5 for 1884. Det kan faas ved Henvendelse til Fotograf Vorbed i Hølstebro.

Men i øvrigt ville vi henvise til Tidsskriftets Kundgjørelser, der oplyse om mange Fabrikanter, hos hvem gode Stader af nævnte Slags kunne faas. Det her i Bladet beskrevne er et Dobbeltskyade, dette anse vi for en Fejl. Vi føle os overthydede om, at Enkelt-Staderne trods deres lidt højere Pris i Længden ville gaa af med Sejren, og vi skulle i næste Hefte give en fuldstændig Beskrivelse af et godt engelsk Enkelt-Stade.

Nr. 2. Vintertæppet. Jeg har et Trugstade, som umiddelbart over Rammerne er dækket med et enkelt Lag af tykt Voolster. Er det tilstrækkeligt til at holde Bierne lune og tørre i deres Bolig om Vinteren, naar Taget er tæt og solidt? — S.: Nej! Det er paa ingen Maade nok. Saa snart som muligt bør De lægge mindst tre Tæpper til af samme Slags over det, De nu har. Vintertæpper til Loft i Stader ere et fortrinligt Dække, saavel for Trugstader som for Højsstader, naar de blot ere tilstrækkeligt tykke. Dette opnaas billigere og bedre ved flere tyndere end ved et enkelt tykt Tæppe. Det billigste Dække af den Slags er et seksdobbelst Lag af godt Sæffelærred; men forøvrigt kunne Stumper af Gulvtæpper meget godt anvendes ovenpaa et enkelt Lag af Sæffelærred eller af Voolster. — Amerikanerne have i de senere Aar indført til dette Brug „Emailleret Tæppesøj“. Dette bruges kun som det nederste Lag, og den glatte Side vender nedad. Dette Løj tilbyder den Fordel, at Bierne ikke klifre det fast og ikke gnave i det, og dog er det prøvet nok til at lade de overflødige Vanddampe gaa igjennem. Ovenover Vintertæppet bør Luften have fri Afgang ind under Taget for at kunne bortføre Uddunstningerne.

Nr. 3. Jeg vil i Aar begynde at holde Bier. Naar skal jeg da helst indhøje et Par Kubestader? (N.) — S.: Det afhænger af Vejrliget og Prisforhold. Hos vore Kube-Biavlere er der altid mange Familier, som have Forraad til at leve i den haarde Winter, da de under den bruge meget lidt; men saasnart mildt Vejr og Solskin kalder dem til Arbejde, blive de paa faa Dage udhungrede og dø af Sult, fordi Ejeren ikke hjælper dem. Saadanne et Par Stader kan De frelse og derved billigere komme i Besiddelse af Bier, end naar De venter til helt ind i Foraaret. Saa snart Bierne have holdt deres Renselsesudflugt (dette sker som oftest samtidig i hele Landet i Tiden fra Slutningen af Januar til Begyndelsen af Marts efter Vejrliget), kan De henvende Dem til en Kubebiavler og vælge et Par Stader, der have rigeligt med Bier, men ringe Forraad. Dette bedømmes efter Vægt. Stedet for Indkjøbet maa dog helst

ligge mindst en Fjerdingvej fjæret fra det Sted, hvor De har paatænkt at anbringe Deres Bier. Saasnart De har flyttet Kuberne hjem, bør de, hvis de ere meget lette, itaag fodres. I Spørgsmaal Nr. 6 have vi meddeelt en tydelig Anvisning til, hvorledes man bør indrette Kuben for bekvemt at kunne fodre den. Hvorledes Foderet skal tilberedes, og hvormeget man skal give Bierne, derom skulle vi give Oplysning i det følgende Hefte. — Vi have her forudsat, at De ønsker at begynde Biavlen snart. Vil De derimod vente til Sværmetiden, da kan De jo til den Tid kjøbe et Par nylig indfangede Sværme og anbringe dem i Kunststader. Herom ville vi, naar Aarstiden skrider frem, udtale os nærmere.

Nr. 4. Vilde De synes om en Bi bolig til tre Familier, 6 Fod lang og med Indgang for de 2 Familier fra Siderne og for den ene forfra? — S.: Vi foretrakke i høj Grad, at hver Bi-Familie har sin egen Bolig uden Forbindelse med andre. Hertil have vi mange Grunde, som det her vilde tage for megen Plads at anføre. En skulle vi nævne: Naar man kun vil behandle den ene Familie i en saadan Fælles-Bolig, forstyrres man tillige de andre, man nødes derfor til at give dem alle Røg for ikke at blive angrebet.

Nr. 5. Kan Kunsttabler fra forrige Aar bruges i Aar? — S.: Ja! Ere de blevne sprøde, da behøver man blot at holde dem lidt til Varmen. Ere de blevne mugne, da afskræbes al Mug, og man dypper derpaa en Svamp i en svag Salicyl-Opløsning og vadsker Tavlerne dermed. Denne Behandling behøver dem for senere atter at mugne.

Nr. 6. Hvorledes kan man bedst fodre en almindelig rundtoppet Kube om Foraaret? — S.: De vil finde det bedmest at tilpasse et firkantet Stykke Brædt til Toppen af Kuben. Brædtet maa være gjennemboret med et 2—3 Tommers Hul i Midten. Læg en Ring af Ler eller Kit omkring Toppen og pres Brædtet ned derpaa, fast og vandret, saaledes at Spidsen af Kuben passer ind i Brædtet. Naar man derpaa fjerner et tilsvarende Hul i Kubens Top, da kan man over dette, paa Brædtet anbringe Foderglas af ganske samme Slags og paa samme Maade som i et Kunst-Stade. Man maa sørge for at dække det hele godt for at undgaa Nøveri. Et saadant Brædt kan senere udmærket bruges til derpaa at anbringe smaa Honningrum med bevægelig Tabler ganske som i et Kunst-Stade.

Nr. 7. Hvorledes bestemmes Kunsttabler bedst? — S.: Har man kun faa saadanne Tabler at anbringe paa en Gang,

da er det lettest at gjennemjave Tablebæreren paa langs, derefter igjen at sømme den halve fast paa Rammen, lægge Tavlen ind paa sin Plads (med lidt Underlag for at den ikke skal brække) dog saa højt, at dens øverste Rand kan komme i Klemme mellem de to Stykker af Tablebæreren. Det andet Stykke lægges nu paa sin Plads, og man trykker det godt til, medens man sømmer eller endnu bedre skruer det fast. Denne Maade har den Ulempe, at der let foroven dannes en Rende paa Tablebæreren, og denne Rende kan blive Skjulested for Røymøl-Rarver. Dette undgaas dog let, naar man fylder saadanne Render med Rit (ikke med Voks). — Har man derimod mange Tabler at befæste paa en Gang, da tilraade vi at bruge Paalodning med Voks. I dette Tilfælde slækkes Tablebæreren ikke. Et Stykke Brædt tilpasses, saa at det fylder Rammen til Halvdelen af Tablebæreren's Brede. Derpaa lægges Tavlen saaledes paa sin Plads, at den berører Underfiden af Tablebæreren. I en lille Rande med smal Lud har man imidlertid smeltet lidt Voks. Heraf heldes ganske lidt langs Tablebæreren's Underfide, derpaa vendes Rammen med Tavlen forsigtig og behandles nu ligedan paa den Side, der før vendte nedad, og Rammen er da færdig. Denne sidste Maade er den bedste, men dertil udfordres Varme, som kan holde Vokset i Randen smeltet. (Det smelte Voks kan ogsaa paaføres med en lille Pensel).

Nr. 8. Ere Georgineblomster, enkelte og dobbelte, stadelige for Bier? — S.: Da Georginen blomstrer sent om Efteraaret paa en Tid, da andre Blomster, som Bierne gjerne søge, ere faa, er det rimeligt nok, at Bier gjerne søge særlig enkelte Georginer, og vi tro, at dette vil have mindre god Indflydelse paa Honningen. Saa derfor mange Reseda og Anchusa, som kunne vedblive at blomstre saa sent, og som ville holde Bierne fra Georginerne. Bedst er det helt at undlade Plantning af disse Blomster, der ikke gavne Honningen, men derimod efter al Sandsynlighed skade den.

Nr. 9. En ophidset Vi-Familie. Paa en kold Frostmorgen Kl. 9 Form. viste en af mine Straakuber stærke Tegne paa Ophidselse. Jeg vendte Ruben om, men kunde ikke opdage nogen Larvæg til Dyrret. Næste Dag gav jeg dem en Kandskage, men Bierne vedblev at strømme frem i stort Antal, medens alle de andre Bistader vare rolige. Ruben's Summen blev ved til et Par Timer efter Tusmørke. Ruben var i dette Efteraar bleven befolklet med 2 Familier af udtrommede Bier, og den er velbygget og godt fyldt med Bier. — S.: Hvis der i dette Tilfælde ikke er Røveri tilstede, maa

det befrøgtes, at Deres Bier have mistet Dronningen, enten fordi den var for gammel eller af andre Grunde. Vi raade Dem til paa den første varme Dag i Marts at udtromme Bierne og af Yngelen se, om de have en god Dronning. Have de ikke en saadan, vil det være bedst at forene dem med en anden Vi-Familie.

Nr. 10. Galvaniserede Jærn-Spande til Honning. Jeg havde paatænkt at anskaffe saadanne Spande til at forfende Honning i; men nu har jeg hørt, at dette skal være stadeligt for Honningen. Er det rigtigt? Vilde der være noget til Hinder for at bruge et lille Vin-Anker, naar det bliver godt fyldt. Jeg vilde da bruge det til Foder-Sirup om Foraaret og til Honning om Sommeren? — S.: Vi kunne paa ingen Maade anbefale galvaniserede Jærnkar til Opbevaring af Honning. Saa vel her som i andre Lande bruges dertil enten Trætonder eller Kruffer af Ler eller Glas. Vin-Anker kunne meget godt benyttes, men vi tilraade Dem at benytte et Lun til Sirup, et andet eller flere Lun til Honning.

Nr. 11. Hvilken Tid paa Dagen er Bierne's Arbejdstid? — S.: Fra Solopgang til Solnedgang, naar Vejret er varmt nok.

Nr. 12. (a.) Arbejde Bierne stærkere, naar deres Boliger vende Forfiden mod Syd, eller (b) er rigeligt Lys og Plads alt, hvad der udfordres? — S. (a): Nej! — S. (b): Ja!

Nr. 13. Naar begynder og ophører Lyngtrækket? — S.: Det afhænger en Del af Stedet og af Vejret, men almindeligt varer det fra den første Uge i August til den anden Uge af September.

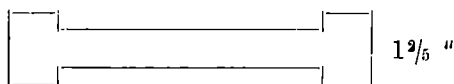
Afstands-Maalere.

I Anledning af et fra flere Sider fremjat Spørgsmaal om, hvorledes man bedst kan sikre sig, at Kammerne hænge i den rette Afstand, skulle vi omtale denne ikke uvigtige Sag lidt nærmere.

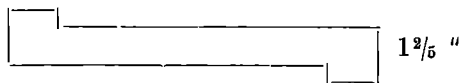
Naar man maaler Afstandene mellem Midtribberne i Tavlerne i et stort Antal Ruber, vil man finde, at Middelfastanden udgjør $1\frac{1}{2}$ Tomme, altsaa næsten $1\frac{1}{2}$ Tomme. Der er ikke Tvivl om, at det passer bedst for Bierne, naar man overalt i deres egentlige Bolig, d. e. Yngel-Kæden, sørger for at bevare denne ensartede Afstand mellem Tavlerne's Midtlinier; thi bliver Afstanden større, da spildes Plads, og bliver den mindre, da bliver let den ene Side af Tavlen

ubrugelig til Yngel, fordi Bierne nødvendig skulle have den bestemt tilmaalte Plads mellem Tavlerne for at kunne pleje Yngelen; er Pladsen altsaa for lille, da gnave de lidt bort af Cellebæggene i den ene Tavle, og disse Celler blive da for korte til Yngel.

Nogle øvede Biavlere mene helt at kunne undvære anden Hjælp til at bestemme denne Afstand end Djemaalet. Det er saaledes Tilfældet hos den gamle Mester: Dzierzon. At dog de allerfleste ikke godt kunne nøjes hermed, derom kunne vi vist snart enes. Men hvorledes skal man hjælpe sig? Ja, derom er der langt fra Enighed. Hos os bruges ofte Ører, saaledes at Halvdelen af Øret springer frem paa hver Side af Tablebæreren

som i høstaaende Rids. — I England anvendes meget almindeligt afvekslende Ører; saaledes at der ved hver Ende af Tablebæreren kun er et Øre, der da selv-

følgelig ved Lister af samme Brede som i første Tilfælde maa være dobbelt saa brede. En Fordel ved disse sidste Ører er, at der ikke saaledes som ved de de førstomtalte (symmetriske) Ører bliver for lidt Plads, naar Rammen stydes ind til en Væg. Endvidere ere de afvekslende Ører lettere at befæste end de første, fordi de kun nødvendigvis gøre 2 Klodser, medens de symmetriske kræve 4.

Vi ville imidlertid ønske, at disse Ører, saavel den ene som den anden Slags, efter Haanden maa forsvinde, og Afstanden ene maa sikres ved Stifter. Hertil anvendes helst Traadsøm af mindst 1 Vines Tykkelse, men uden Hoveder. De kunne enten anbringes symmetrisk (altsaa 4 i hver Tablebærer) svarende til de først omtalte Ører eller afvekslende (altsaa to i hver Tablebærer) svarende til de sidst nævnte Ører¹⁾. Stifterne ere meget lettere at anbringe end Ørerne, og medens man med Ørerne meget let kommer til at knuse Bier ved Behandlingen, sker dette næsten aldrig med Stifterne. Vil man indvende, at vore sædvanlige Tablebærere ere temmelig tynde ($\frac{1}{4}$ ") til at bære saa svære Stifter, da ville vi gjøre opmærksom paa, at der er flere andre Grunde, som tale for at gjøre Tablebærerne

¹⁾ Stifterne maa dog i begge Tilfælde være lige lange, da hver Stift altid maa møde en Tablebærer, men ikke en anden Stift.

langt sværere end nu almindeligt hos os, f. Eks. fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Tomme tykke. Det giver Rammen og den deri byggede Tavle en langt større Fasthed, der særlig ligger til Gavn, naar man skal udslynge Honning. Ogsaa med Hensyn til Udslyngning ere Stifterne langt bekvemmere end Ørerne.

Afstillige Steder bruges endnu ikke alene Afstandsmaalere foroven i Rammen, men ogsaa forneden, dette er imidlertid kun en Nødhjælp for altfor svage Rammer. Vi ere jo lidt efter lidt komne med til at lade Rammens Maal blive stedse større, deraf burde imidlertid følge, at Rammerne selv bleve sværere og i det hele solidere forarbejdede. Faste, stive Rammer, som ere nøjagtig tilpassede, ville aldrig behøve Afstandsmaalere forneden, ja de ville ikke en Gang behøve den nederste Liste.

Brevkasse.

J. ved Saksfjøbing. Det fra Holbæk Amt fremsendte Forslag vil ikke kunne gjenemføres uden et nyt Centralmøde. Og et saadant vil jo ordentligvis ikke blive afholdt før September. Foreløbig er det derfor rettest at se Tiden an i det mindste til Foraaret.

L. i R. De Antsforeninger, der have et Medlemsbidrag af 2 Kr., maa nu enten sætte dette op til 2,83 D. eller lade Medlemmerne nøjes med halv Part i et Blad og da betale aarlig 1,83 D. Her ville vi lade Medlemmerne selv vælge mellem disse to Bilktaar. Det synes os, at den ledige Forening ikke kan have mindre end 83 D. for hvert Medlem.

Det af Dem fremsatte Biavls-Spørgsmaal skal blive besvaret i næste Hefte.

Rundgjørelser

optages i „Tidskrift for Biavl“ til de foran angivne Priser. Med Hensyn til saadanne Advertissementer, der kun skulle optages højst 3 Gange, kræves forud Indsendelse af Beløbet (f. Eks. i Frimærker). Skulle de optages stadig i længere Tid, maa de forudbetales for mindst 4 Gange.

Kredsenes abertere som hidtil frit, naar Rundgjørelsen angaar Forenings-Sager.

Kalundborg, d. 1. Januar 1886.

Erslev.

Et stort Parti fin hvid og brun Honning er til Salg. Prøve og Pris sendes paa Forlangende. Hans Jørgen Hansen, Øster-Hafslinge pr. Rorint.

Udbydere

af „Tidskrift for Biavl“ faas som hidtil ved Henvendelse til Foreningens Sekretær Hr. Lærer Th. Nielsen i

Terndrup ved Skørping.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Hedigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Wintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de paaflaas indrykkes.

Nr. 2.

Februar 1886.

20de Aargang.

Fodring.

Naar man nu for Tiden ved et Møde af mange Biavlere vilde fremsætte det Spørgsmaal: „Kan det betale sig at fodre Bierne?“ — da vilde sikkert nok et helt Skor af Stemmer svare: „Ja, det kan det rigtig nok“. Saa vidt ere vi altsaa komne efter mange Aars Arbejde i denne Retning, og dog ere vi faare langt fra Maalet. Hvert Aar dø i Hundredevis, ja i Tusindevis af Bi-Familier af Mangel, og et endnu langt større Antal give ringe eller intet Udbytte, fordi man ikke har hjulpet dem tidligt nok og grundigt nok. Dette er en Kræft-Skade ved vor Biavl. Mange andre Spørgsmaal: Stade-Former, Indvintning, Kamme-Maal o. s. v. kunne have ikke ringe Betydning; men vor Hovedfejl har altid ligget i Fodringen. Maaske ville en Del af vore Læsere spørge: Hvad er der da saa galt med den? Vi ville svare: Det er ganske den samme Fejl, som vor Kvægavl i Aarhundreder har lidt under, idet man ikke har givet sine Husdyr Foder nok. Sammenligningen mellem de to Næringsveje, Kvægavl og Biavl, kan ganske vist ikke føres helt igjennem, fordi Betingelserne ere saa høist forskellige; men det tro vi sikkert at turde hævde, at ligesom vore Køer i tidligere Dage næsten ikke gavede noget Udbytte og vore Heste intet kunde bestille, fordi man sultede dem, saaledes er ogsaa Sult en Hovedgrund til det ringe Udbytte, som vor Biavl

ofte giver. Man maa jo vel erindre, at Bienen af Naturen ikke er beregnet paa at skulle tilvejebringe et anseligt Overflud, som Gjermanden kan drage Fordel af. Der skal Kunst til, og denne Kunst kan netop særlig øves med Held ved Fodringen.

Man plejer ofte at inddele Biernes Fodring i Nød-Fodring og Spekulations-Fodring, vi ville imidlertid foretrække at dele den efter de 4 Aarstider; vi ville da begynde med den foreliggende Aarstid:

I. **Vinter-Fodring.** Hvis Bierne ere indvintrede med meget rigeligt Forraad (20—30 R efter Familiens Størrelse), da er det unødvendigt og ikke en Gang rigtigt at fodre dem, før de have holdt deres første Henselsesubflugt. Har man derimod den ringeste Mistanke om, at de lide Nød, da bør man snarest muligt i Tøvejr give dem $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Bund Sukkerkage. Hertil anvendes enten godt, rent Høgsukker (vi vide ikke, om dette Sukker gaar i Handelen hos os) eller, hvad vi anse for det bedste, man tilbereder selv Sukkerlagen af Topsukker eller Kandis eller Demarara-Sukker. Dette sker paa følgende Maade: Til 5 R Sukker tages $\frac{1}{2}$ Pot Vand og en lille Thestefuld Salt. Det koges og stummes over en rask Ild under stadig Omrøring, da det ellers let brænder paa (og det bliver da ligesaa giftigt for Bierne som den rigtige sorte Sirup). Røgningen vedbliver i ca. 20 Minutter, da helder man med en Spisestik et Par Draaber af Massen paa en kold Talerken for at prøve, om den vil størkne til en sprød lille Klump, hvis ikke, maa man fortsætte Røgningen lidt længere. Derefter heldes det hele op i et fladt Fad. Det kommer da til at danne en sprød Kage, som

man kan bryde eller støre i passende Stykker. — Saasnart Bierne have holdt Kjenfelsesudflugt, bør man give ethvert Stade, der har knapt Forraad, en Klump Sukkertage. Dette Foder anbringes foroven lige over Stadets Foder-Malning ud for Biernes Sæde og tilbækkes derefter omhyggeligt med flere Lag Klæde eller Sættelærred, for ikke at berøve Bierne deres Varme. Denne Fodring bør jo selvfølgelig ligejaabel anvendes ved Straakuber som ved Træ-Stader. Man behøver ikke herved at befrygte en for tidlig Yngel-Anfætning, fordi dette Foder indeholder saa ringe Fugtighed, at det ikke opmuntret Bierne til at yngle stærkt, før Vejret er saa godt, at de tillige kunne hente Vand. Ved senere jævnlige i mildt Vejr at se til de fødte Bier kan man let opdage, naar det meste af den givne Klump er for-tæret, og man bør da ikke tøve med at give en ny, indtil det Tidspunkt indtræder, da Foraar-fodringen kan begynde.

Vi have her givet en Andvisning til Vinter-Fodring; men vi frygte rigtignok meget for, at et stort Antal Biablere ikke ville følge den eller dog ikke helt rette sig efter den, fordi de mene, det er for dyrt. At give sine Bier det fine, hvide Topfukker (thi det er ubetinget det bedste), medens man selv daarligt nænner at bruge saa fint Sukker i sin Husholdning, det synes man dog er for galt. Men er det da saa kostbart? For 40—42 Ore pr. $\mathbb{K}$ fiske vi dette Sukker, og med hvert Hund Sukkertage kunne vi 1 Gang fodre 3 Stader, det bliver 14 Ore pr. Stade og mange ville kun behøve et Vinter-Foder. Vi tør love dem, at Bierne, naar Hovedtrækket kommer, ville give dem deres Udlæg tilbage med glimrende Renter, Men hvis nu Familien alligevel ikke vil trives, den er maasse visefløs, hvad kommer der da ud af den Fodring? Ja i det Tilfælde kommer der nok et lille Tab; men: Hvo intet bover, intet vinder. De sunde Stader skulle nok rigeligt opveje det lille Tab paa et enkelt visefløst. (Se Side 17, Foderbejg).

Engelsk Biabl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

II. **Biboliger.** Dersom man vilde følge alle de Andvisninger, som ere fremkomne fra ansete Bimestre i vor Tid og tidligere med Hensyn til, hvilket Materiale man helst skulde benytte til Biboliger, da vilde man komme i en pudsig Forlegenhed. Her er nemlig et godt Eksempel paa den gamle Talemaade: „Saa mange Mænd, saa mange

Meninger“. Medens Tømmermanden ene har Tiltro til Træ, siger derimod den øvede Straafletter: „Intet kan sammenlignes med Straa“. Proppefærreren er nylig kommen frem med den Mening, at man i flere Henseender bør foretrække Kork; og Glaspufteren, der ikke vil staa tilbage, spørger os: „Hvad er vel mere interessant og tiltrækkende end Glaskuber, idet de gjennemsigtige Vægge afløre for Dagens Lys alle det Indres Hemmeligheder?“ For kort Tid siden forsøgte nogle Fremstridsmænd at lave Biboliger af Gibs. Selvfølgelig viste de sig at være skrækelig kolde og fugtige om Vinteren; ikke een Familie gik den igjennem. En Teglblænder der i Nærheden hørte om Sagen og sagde: „Naturligvis maatte Bierne dø. Det kunde ikke være anderledes, thi Gibs duer ikke i vort Land. Havde det derimod været velrenset Murstens-Vej, ja saa — —“. Gaa vi langvejs bort og spørg os for i det solrige Ægyptens dustende Enge og dejlige Palmelunde, vil den letklædte Fellah fortælle os: „Nil-Dynd er sikkert det bedste“. Af dette bløde Stof blandet med visse andre laver han endnu den Dag i Dag sine nedliggende rørformede Kuber, ligesom i Faraonernes Dage; de ligne noget smaa tykke Kanoner.

Med Hensyn til Biboligernes rette Størrelse, Form og Slags er det ganske som med Hensyn til Stoffet, hvoraf de skulle laves; thi paa alle disse Punkter ere Meningerne vidt forskellige. En berømt Bimester har en Gang udtalt, at i en kold, regnfuld Sommer gjør det mindre til Sagen, om man har et Kunst-Stade eller en Kube, thi hverken det ene eller det andet giver synderligt Overflud af Honning, — medens i et godt Aar omtrent ethvert Slags Bibolig vil give godt Udbytte; men rigtignok Kamme-Staderne det bedste.

For Begynderen i Biablen er det første Spørgsmaal, der fremstiller sig til grundig Overvejelse, dette: „Hvilken Stadesform skal jeg bruge?“ I denne Artikel have vi selvfølgelig ikke Plads til at beskrive alle de uendelig forskellige Stader, som bruges her og andet Steds. Jndtil for saa Aar siden kunde man imod Træ-Stader rejse den Anke, at de bleve fugtige om Vinteren. Denne Ulempe er nu overbundet ved Brugten af det fortrinlige Dække, som kaldes Vinter-tæppet, som vi senere skulle omtale nærmere. Nutidens dygtige Biablere ere enige om, at Kamme-Stader af Træ ere at foretrække for alle andre, fordi de ere lettest at behandle, de give det største Udbytte, og Biablere har i dem paa enhver Aarstid fuldstændig Herredømme over Bierne. Straa er meget billigt og en udmærket

for Barmen. Bierne overvintre godt i Straakuber, idet den Fugtighed, som frembringes ved deres Landedræet, umærkeligt undslipper gennem det porøse Straa. Paa den anden Side er dette Materiale ikke videre holdbart i vort fugtige og foranderlige Vejrslag, med mindre Kuberne ere opstillede i et Skur. Heller ikke er det let at bruge Kammer der. Man har dog firkantede Straa-Stader, hvortil der er anvendt lidt Træ, og disse har man udstyret med Kammer; men det svage Træstillads, omkring hvilket Straaet er lagt, giver let efter, især naar tunge Honningrum skulle anbringes ovenpaa, Kammerne passe da ikke mere, Voligen bliver stævt og uhandelig. En Kube udelukkende af Straa

er at foretrække for en saadan Forbindelse af Træ og Straa. Laver man den flad foroven med en 3—4 Tommers Nabning i Loftet, da kan man anbringe Honningrum paa den ligesaa godt som paa et Kamme-Stade, og Udbyttet kan ofte blive ligesaa stort. Et Bundbrædt til

Honningrummet maa anbringes oven paa Kuben, det bør være af halv Tomme Gran og af samme Længde og Brede som dette Rum. Midten af denne Bund maa udfæres saa stor, at der er rigelig Plads for Bierne til at komme op deri. Et Tag ovenpaa Honningrummet vil bevare baade dette og

Kuben imod Regnen. Da et tilstrækkeligt bredt Flydehul ikke godt kan udfæres i Kanden af Kuben til at give rigelig Udgang i den gode Honningtid, bør det udfæres i Kubens Bundbrædt, det bør være mindst 4 Tommer bredt og $\frac{1}{2}$ Tomme højt. Før Brugten bør man tilpasse en Klods (se F, G i Fig. 1), der kan indsættes, saasnart Honningtiden er forbi, derved indskrænktes Flydehullet til den $\frac{1}{4}$ Tommes Nabning, der er udfæret i Kuben, og som vil være stor nok for Vinteren. Naar Honninghøsten er forbi, borttager man baade Honningrummet og dets Bund. Taget kan da passe tæt over Kuben og danne et godt Winterdække. — Det er nødvendigt at holde Nabningen

i Kubens Loft luftet, naar Honningrummet er borte, derfor lægges Sæffelærred eller Tæpper derover. Ved Fodrind kan man anbringe Honningrummet paa sin Plads, saaledes som Tegningen viser, det vil danne en god Beskyttelse for Foderstakten. Vil man give Bierne Byg-Sukker eller Kandis-Rage om Vinteren, da kan man anbringe en Klump af dette Foder, f. Eks. $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ B, i Kubens Loft-Nabning, og derefter omhyggelig tilbække den. Hos vore Landmænd staa disse Kuber i høj Yndest. Til at staae Plads for maas Tillægsrum hos Viablere, der kun forlange ved Hjælp af 2—3 Stader at staae Honning nok til eget Brug, ere disse Sukker-Kuber meget nyttige. En

af de smukkeste Frembringelser af Table-Honning, som nogen sinde er set her i England paa et Udstillingsbord, var bleven bygget af en Straa-Kube hos en af Syd-Devons be-

tjendte Bimestre. Brutto-Vægten udgjorde 93 Pund¹⁾, og Tillægsrummet indeholdt 86 Pund fortrinlig Table-Honning. Det blev anbragt paa Kuben den 4de Maj og borttaget derfra den 30te Juli.

Naar man skal bestemme sig for en Vibolig til almindelig Brug, bør man navnlig stille de tre Fordringer: Anden-delighed, Simpelt og Varighed. Det Mønster, som vælges, bør man siden helst

holde sig til, navnlig med Hensyn til Kammermaalet, for at alle Kammer kunne ombyttes efter Behov i hele Vihaven. Dette har nemlig ikke ringe Betydning. Efter i mange Aar at have gjort Forsøg med Kuber af højst forskellig Størrelse og Indretning, er det tilsidt lykkedes os at danne en Vibolig, som nu er den næsten udelukkende benyttede i vor Egn. Dette Slags Stader have vist sig særdeles gode. Ved Brugten af dem have vi høftet i Centnervis af Table-Honning. De ere baade simple, lette at behandle og varige. Nogle af de ældste ere fjorten Aar gamle, og endnu ere de ligesaa gode,

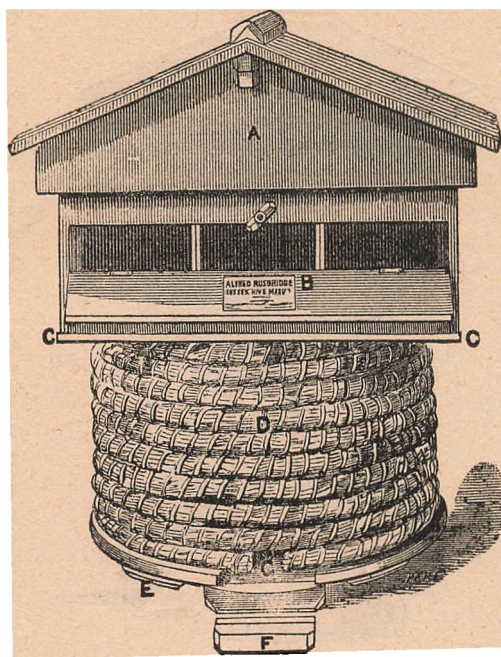

Fig. 1. Sukker Straa-Kube. A bevægeligt Tag. B Honningrum (med Støbben aaben), der kan rumme 21 Dellinger, hver med 2 Pund. C C Bundbrædt til Honningrummet. D Kuben. E Bundbrædt til Kuben. F Prop til Indskrænkning i Flydehullet G for at indskrænke det, naar Trættet er forbi.

¹⁾ 97 engelske Pund er lig med 88 dansk.

som da de vare ny. Dette Stude er nu almindelig kjendt under Navnet: „Susser Ramme-Stadet.“ (Se Fig. 2.)

Foden er af Eg og lavet særskilt i Betragtning af den Kansselighed, som Begyndere ofte finde ved at indfætte Sværme i Stader, hvis Bund er fast i Voligens Sider. De indvendige Maal af den egentlige Volig (C) ere følgende: Videns fra Side til Side 13 Tommer²⁾, Længde fra Forside til Bagside 14 Tommer, indvendig Dybde foruden Listens ved Bunden 9^{3/4} Tomme. Der er 9 Kammer³⁾, der alle ere 1 Tomme brede. Tavlebærerne ere af 5/8" Grantræ, Sidelisterne ere 1/2" tykke, disse ere dobbelt indfaldede i Tavlebæreren. Vi bruge kun disse 3 Lister i vore Kammer, men den almindeligt brugte Liste forneden kan let tilføjes, hvis man ønsker den. En Strimmel Kunsttable befæstes i en Kende paa Undersiden af Tavlebæreren for at sikre jævn Bygning af Tavlen. For at holde Kammerne i den rette Afstand fra hinanden bruge vi Stifter. Tavlebærerne ere lige i Højde med Voligens øverste Rand, Enderne hvile i en Fuge i begge Sider saaledes, at der bliver 1/4 Tomme fri mellem Sidelisterne af Rammen og Voligens Vægge, saa at Bierne kunne passere rundt om Rammen. Kammerne anbringes ligeløbende med Forsiden og Bagsiden, saaledes som det ses af Fig. 4, thi herved bebares en mere

ensartet Varmegrad, end naar Kammerne løbe fra Forsiden til Bagsiden, hvilket tidligere var almindeligt. Voligen laves af veltørrede 1 Tomme tykke Granbræder, disse ere de bedste, skjøndt de sjældnere anvendes, fordi de ere 3—4 Gange dyrere end de simple Slags Fyr. Mange foretrække at bruge to Tykkelser af 1/2" Fyrretræ med tomt Rum imellem. Voligen vil imidlertid vare længere, naar den laves af Gran. Den nederste Rand af Voligen er forsynet med en Liste, der gaar 1/2" nedenfor, for at forhindre Vand fra at sive ind. To Træsty-

dere ere anbragte i en Kende fortil, saa at man let kan indskrænke eller helt lukke Flyvehullet efter Behag. Naar de trækkes helt til Side, er dette 6" langt og 1/2" højt, men om Vinteren lukkes de, saa at kun 2—3 Bier ad Gangen kunne passere. Et fremstaaende lille Tag beskytter Flyvehullet mod Regn. Et tyndt Træløft gjennebrudt med Nabninger til Fodring og for at give Afgang til Tillægsrum kan befæstes til Voligen med Messingsfruer. Flere have imod et saadant Træløft, men vil man ikke bruge det, maa man i Stedet for anvende et særligt Bundbrædt for Tillægsrummene. Disse skulle vi senere omtale nærmere. Da denne Volig kun er af Middel-Størrelse, have vi fundet,

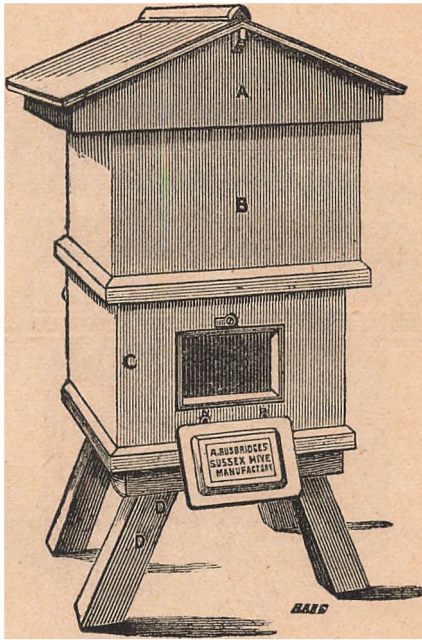

Fig. 2 Susser Ramme-Stade (se Bagfra). A bevægeligt Tag. B bevægelig Røse til Beskyttelse af Honningrum (med 1 Punds Deltinger). C den egentlige Volig med Vinbue, Støbben for dette er aadnet. DD Foden med det hertil befæstede Bundbrædt.

at Bierne lettere og tidligere begynde at arbejde i Tillægsrummene, end naar man giver dem mere Plads til Yngelen. Denne simple Fremgangsmaade, at lade

Bierne frembringe Tavlehonningen oven over Yngel-Voligen er langt mindre besværlig og giver meget hvidere (altsaa mere værdifulde) Tavler end den Maade, ved hvilken man lader Bierne bygge deres Honningtavler i Yngel-Kummet. Da denne sidste Fremgangsmaade dog endnu anvendes af adskillige Biavlere, skulle vi senere nærmere omtale den.

Den nederste Liste i Kammerne er unødvendig, undtagen naar man vil forsyne Kammeren med en hel Kunsttable⁴⁾. Men i saa-

danne Egne, hvor man i Slutningen af Sommeren sender sine Stader til Hederne for at høste Lynghonning, der er det nyttigt at tilføje disse Lister for at gjøre Kammer stærkere og forhindre Tavlerne fra at falde ned ved Rystelsen under Rjørjelen. Ved ordenlige, solide Kammer behøves disse Underlister til almindeligt Brug ikke; noget andet er det, naar Kammerne ere simpelt lavede og kun holdes sammen ved et Par Søm i Hjørnerne. I det Tilfælde kan man ikke undvære Underlisten, da hele Kammen ellers forstyder sig. Bierne bygge i Al-

²⁾ 100 engelske Tommer lig 97 danske.

³⁾ Vi vilde foretrække Enhedsmaal og 12—14 Kammer. Længden blev da 19—22". R. U.

⁴⁾ Af denne Grund vil man næppe behøve Underlisten.

mindelighed ikke ned til denne Liste, men efterlade en tom Plads af ca. $\frac{1}{2}$ "", denne Plads er spildt. Desuden kommer man ved Behandlingen let til at knuse Bier med den Bundliste. Disse Underlister bør derfor helst undgaaes.

Naar Boligens Indre er saaledes ordnet med Kammer, der ere forsynede med Begyndelses-Strimler af Kunsttavler, ville Bierne modtage den med Glæde og bygge deres Tavler netop der, hvor man ønsker det, vel befæstede til Kammerne. Derfor kunne Tavlerne med største Lethed løstes op og undersøges, naar som helst det er nødvendigt.

Kunsttavler ere en værdifuld Hjælp ved den nyere Biavl. De dannes ved at presse tynde Boks-Ark mellem graverede Valser. De støve Firkanter paa begge Sider af Tavlen jvare nøjagtig til den lodrette Væg i Bierens Boks-tavler kun med den Forskjel, at Siderne af Cellerne laves meget tykkere end i Bierens egne for derved at forsyne dem med Materiale nok til at arbejde Cellerne ud til deres fulde Længde, uden at de behøve jelsv at frembringe Boks. Paa denne Maade spares baade meget Arbejde og megen Honning.

Til Begyndelses-Strimler ere Kunst-Tavlerne fortrinlige. Ujevne Tavler behøve slet ikke mere at findes hos den dygtige Biavler. Overlades derimod Bierne til sig selv, bygge de ujevnt og befæste Tavlerne saaledes til Boligens Vægge, at man ikke kan jaa et grundigt Indblik i Stedet. Smalle Strimler af naturlige Tavler kunne vel bruges som en Nødhjælp, men de give ikke jaa jævn en Bygning, som Begyndelser af Kunst-Tavler. — Til at skære disse til passende Strimler er det lille Blad af en almindelig Bemeetniv langt bedre end de fleste kunstige „Boksknive“, som tilhødes af mange Forhandlere. I tolt Bejr blive Boks-Arkene haarde og støve, derfor bør man varme dem lidt, inden man skærer dem i Strimler.

Hvis man vil fylde alle Kammerne med Kunsttavler, maa disse fastgjøres meget jifkert, inden man kaster en Sværm ind i Boligen. I den Hensigt anbringer man en jalfst Tavlebærer (med et Savnit paalangs)

henad den egentlige Tavlebærers Under-

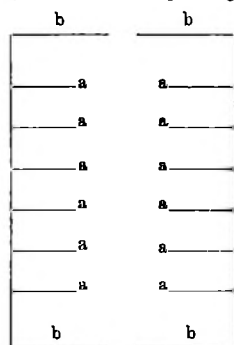

Fig. 3. Riser til at fiste Boks-Ark.

Dette kan saaledes ske ved de saakaldte

„Riser“. De kunne laves af Jærntraad. Deres Indretning forstaaes let af høstjtaaende Tegning (Fig. 3). Den øverste og den nederste Tand (b) griber om den udvendige Side af Kammerens øverste og nederste Liste. De mindre Tænder (a) røre ved begge Sider af Boks-Arket og holder dette i Stilling, indtil Tavlen er nogenlunde fuldbygget, da borttages „Riserne“. Hvis Sværmen ikke er stor nok til at fylde hele Boligen (Yngkelrummet) og arbejde paa alle Kunsttavlerne, er det bedst jøvrt at indskrænke den til den Plads, den kan udfylde, idet man indskrænker Rummet ved en Indstudsør og først senere tilføjer de andre Kammer, efter Hænderen som de behøves. Nogle Biavlere befæste Boks-Ar-

tene ved Hjælp af et Savnit gennem den egentlige Tavlebærer paalangs; men da det jvækker Kammen, foretrækte vi at bruge den omtalte jalfste Tavlebærer, der siden kan borttages, naar Tavlen er uddygget.

I vor Bihave fylde vi aldrig Kammerne mere end halvt nedad med Kunst-Tavler. Det synes os at være tilstrækkeligt, og det giver færre Bryderier end de hele Ark. Halve Boks-Ark af den Slags, vi bruge, forsyne Bierne paa det nærmeste med til-

²⁾ Hos os er det ikke almindeligt at lade Tavlen hvile paa Underlisten, fordi saadanne Ark altid rækte sig, naar de uddygges, man giver derfor gjerne mindst $\frac{1}{2}$ Tomme fri Plads foruden; men Befæstningen foroven maa da være meget jolid.

strækkeligt Boks til at udfylde hele Kammen. Den vigtigste Indvending mod hele Boks-Art er, at i meget varmt Vejr ville Bierne ofte belaste den midterste og nedre Deel med Honning, før de fikre den ordentligt foroven, saa at hele Tavlen let kan falde ned. Naar man nøjes med halve Art, ere Bierne mere omhyggelige for at befæste dem stærkt baade foroven og paa Siderne lige fra Begyndelsen af. Naar Boks-Artene benyttes saaledes, idet man sørger for at befæste dem godt foroven og passer, at de hænge lodret, da kan man undvære „Ridderne“.

(E n e r e t.)

(F o r t s æ t t e s.)

Betragtninger ved Nyaar 1886.

(Af H. S. Hoffmann, Hojsmarke.)

Ved ethvert Aarsafskifte er det saa naturligt, at Tankerne drage tilbage til det forbigangne Aar og fremfalde i Erindringer, hvad det har bragt os for enhver Sag, der er bleven os kjær, og dernæst rettes Blikket fremad mod det kommende med Haab eller Frygt for, hvad det vil bringe os vedrørende samme Sag. Selv om alle Biavlere — ligesom Redskriveren heraf — have en eller anden Livsgjerning, der for dem er og maa blive deres Livsag, hvorfor Tankerne ved Nyaar først og fremmest dreje sig herom, saa er jeg dog forvisset om, at de dernæst vende sig til Biavlen. Hvorledes blive saa Betragtningerne? Lyse og smilende, mørke og triste? Den afgaaede ærede Redaktør af Foreningens Organ har i disse Dage fortalt os, at „vi efter 20 Aars Forløb ikke ere komne videre end til at tigge os frem“, og selv om han med sin 3—4aarige Virksomhed i friskt Erindring kan glæde sig over, at det nu bliver bedre, da Tidsskriftets Pris bliver forhøjet, saa kommer det dog an paa, om vi kan stole paa hans gode Løfter. Jeg antager nemlig, at det er gaaet mange andre Biavlere som mig, at vi omtrent samtidigt med Tidsskriftet for Decbr. fik et Brøde-nummer af „Biavlstidende“, som fra Nyaar 1886 udgives af H. Borries og N. S. Kristensen. Denne Begivenhed — der kan siges at komme ligesaa uventet som et Lyn fra en klar Himmel, da Centralnødet den 29de November enstemmig valgte en ny Redaktør — hilses vistnok af mange, endog meget fremstredne Biavlere, som et for Biavlen heldigt og betimeligt Foretagende; men da jeg ikke kan finde de Grunde, som hidtil ere fremførte derfor, overbevisende, saa tillader jeg mig at fremkomme med et Par Modbemærkninger.

Den første Grund til dette Foretagendes

Fremkomst er Konkurrencens Gavnlighed. Ja, du velsignede Konkurrence! Paa alle andre Omraader tillader man sig ellers at nære Tvivl om din altid heldbringende gavnlige Indflydelse, men dette gjælder ikke paa Biavlens Omraade (?). Jeg skal blot tillade mig at fremfalde i Erindringer hos den ældre Biavler — den yngre vil have Erfaringen i friskt Minde — med hvilken Glæde han i Begyndelsen af sin Biavlervirksomhed betragtede den lille silbige Efterførm, der paa Grund af den ogsaa hos Bierne instinktmæssig hndede Konkurrence, til hans haabende Forundring kom alligevel, skjønt noget sent, men — huft ogsaa, hvor stakket Glæden var!

Saa er der Billigheden! Men med den er det endnu daarligere beventet end med Konkurrencen. Biavlstidende kostet for 12 Nummere 1,14 Øre; men det vilde for 18 Nummere, som Tidsskriftet udkommer med om Aaret, blive 1,71 Øre, altsaa kun en Forskjel af 29 Øre, som man, hvis Bladene ellers ere af lige Godhed, betaler for at være Medlem af den danske Biavlerforening; thi fordi man holder Biavlstidende, er man ikke Medlem af nogen Forening, hvilket derimod er Tilfældet med „Tidsskriftets“ Holdere. „Tidsskrift for Biavl“ har indtil for nogle Aar siden kun kostet 1 Kr. om Aaret, men da det væsentligt var Foreningens Indtægtskilde, saa kunde man intet udrette for Biavlens videre Udbredelse med de Midler, man derved fik i Hænde, hvorfor man endelig nu har bestemt sig til at forhøje Prisen paa det til 2 Kr. om Aaret. Det viser sig altid, at skal en god Sag vinde Fremgang, saa maa de, der dele Anskuelse om Sagens Gavnlighed, slutte sig sammen for i Forening at virke til Sagens Fremme og yde et Bidrag dertil. Det vilde derfor vistnok være et probat Middel til at hæmme den skadelige Konkurrencehyst paa Biavslitteraturens Omraade, at sætte Medlemsbidraget til Biavlerforeningen til 1 Kr. aarligt og saa lade Tidsskriftet koste kun 1 Kr. Aargangen; men jeg tror, at Biavlerne ere saa praktiske og fornuftige, at denne Ordning vil være unødvendig. Biavlerforeningen har hidtil, som allerede er anført, paa Grund af for smaa Midler ikke kunnet udrette store Ting til Biavlens videre Udbredelse, men det er mit Haab, at den vil kunne det, naar blot Biavlerne ikke pigte den nu. Hvad vil da Biavlerforeningen? Den har allerede tidligere gjort et heldigt Forsøg med at udsende Biavlsklærere til Egne, hvor Interessen for Biavlen ikke var videre oppe, og disse have ved Møder med Foredrag og Forhandling om Biavlen samt med praktisk Undervisning faaet megen Inter-

esje for og udbredt en Del Kjendskab til den nyere rationelle Viabl, og det tør antages, at denne Virksomhedsmaade endnu paa mange Steder vil være den rette. Men jeg antager dog, at Nr. 1 paa Dagsordenen snarere vil blive Oprettelsen af Viablskoler hist og her i hele Riget. Har man nemlig et Sted praktisk dygtige Viablere, da vil det være langt nemmere at knytte deres Virksomhed til et fast Sted, ligesom det ogsaa vil være lettere at samle Viablerne til dette, naar det faar en for Kredsen heldig Beliggenhed, end derjom Lærerne skulle drage fra Sted til Sted for at opsjøge Viablerne. Da en saadan Skole bør indrettes saaledes, at den kan svare sig, faa vil en Del af de til dens Oprettelse nødvendige Midler kunne faaes som Laan, og Resten dels af Viablerforeningen og dels af den stedlige Kreds eller af Institutioner, der have Interesse for almenyttige Foretagender. Den bør helst ligge i Nærheden af en Kjøbstad, og der bør mindst 1 a 2 bestemte Dage om Ugen gives Undervisning i praktisk Viabl. En anden meget vigtig Foranstaltning, som vist mer og mer vil bane sig Vej frem, og som Viablerforeningen ogsaa bør tage i sin Haand, er Oprettelsen af faste Udsalgssteder for Viablsprodukter, navnlig Honning, fra Foreningens Medlemmer. Da vi i Sommer have gjort Forsøg i den Retning, og da Sagen næsten udelukkende har hvilet paa mig, og da jeg troer, at vi have faaet beghndt godt, faa skal jeg gjerne meddele mine allerede indvundne Erfaringer om denne gavnlige Foranstaltning. Afsetningen gaar godt, og Priserne maa ligesom kaldes glimrende, da Producenterne faa 50—70 Ore pr. K. Men det gjælder om at arbejde Varen frem, derfor bør der helst i Epidisen for Udsalget staa et Handelshus, hvis Renomé er hævet over enhver Tvivl, og dernæst gjælder det om gennem den stedlige Presse at vække Interesse for Brugen af Honning samt Kjendskab til Forskjellen mellem daarlige Honning efter den gamle Methode og den gode Honning, vi nu faa paa vor Vis. Selv om der imidlertid gennem faste Udsalgssteder aabnes god og fast Afsetning for Honning til gode Priser, faa er det dog ikke uforskyndeligt, at Markedet alligevel vil blive oversvøldt, derjom Viablen skal gaa saaledes fremad, som den fortjener, med mindre vi samtidig faa flere Mjødbryggerier. For flere Aar siden forjogtes oprettet et Mtiebryggeri i Aalborg, og det bør meget beklages, at denne Plan af Mangel paa Tilslutning strandede. Grunden dertil var vistnok væsentligst, at Planen fremlom paa urette Tid, lidt for tidlig, da det var lige da Interessen for Viablen banede

sig rask Fremgang; men man kunde ikke forlange, at de nye Viablere skulde bevise deres Interesse ved at gjøre Udlæg baade her og der. Kom Sagen frem nu gennem Foreningen, er jeg vis paa, at den vilde faa bedre Støtte, uagtet det i økonomisk Henseende er daarligere Tider for slike Foretagender. Men den allervigtigste Foranstaltning, som Viablerforeningen har for, er Ordningen af dens indre Anliggender, dens Styrelse. Mistilliden til den nuværende Orden vil kunne ses af, at af 265 af Maribo Amts Viablerkredsens Medlemmer ere kun 144 Medlemmer af den danske Viablerforening. Her høres stadig den Anke: Hvorfor skulle vi lade os regjere af Syberne? Det er nu vistnok ligesaa lidt Meningen, at Syberne skulle lade sig regjere af os, men derimod, at man vil have en mere hensynsfuld Bestyrelse end den gamle, og Bestemmelser, som hde mere betryggende Sikkerhed for, at vi faa det. Alle vigtigere Sager bør derfor helst drøftes omkring i Kredsene, dernæst forhandles skriftlig af Repræsentantskabet og endelig vedtages eller forkastes af Repræsentanterne ved Afstemning, der indsamles skriftlig af Sekretæren. Paa denne Maade kan hver Landsdel ved dens mest indflydelsesrige Medlemmer komme til at deltage i Styrelsen, hvilket derimod ikke er Tilfældet efter den nuværende Ordning. Centralmøderne ere for kostbare efter hvad der udrettes, og det er ofte vanskeligt at faa nogen, der før har deltaget i et saadant, til atter at gjøre det. Det kan gjerne være, at det for Foreningens Førelse er mest heldigt, skjønt jeg ikke kan indse hvorfor, at Sekretær, Redaktør og Kassererposterne ere betrodde 1 Person¹⁾; men man har da mindre Sikkerhed for, at han vil være ligesaa pligtfuldende, naar han kun skal kontrolleres af sig selv, som derjom Bestillingerne vare overdragne 3 Personer under den hele Bestyrelsens Tilsyn. Man maa enten have enestaaende

¹⁾ Det er en Misforstaaelse, naar den arede Forfatter antager, at Mangel paa Tillid til visse Personer skulde være Marsjagen til, at Flertallet ved Mødet i Frederiks stemte imod Adskillelse af de tre Poster: Redaktør, Sekretær og Kasserer. Grunden var denne, at de Folk, der havde særlig Erfaring i denne Retning, paastode, at det vilde være næsten umuligt at stille de to forstnavnte Poster, fordi en Mængde Spørgsmaal ofte bedst kunde besvares enten gennem Bladet eller dog af Redaktøren. Nu (indtil April) ere jo disse Poster adskilte, men det er sikkert, at den nuværende Sekretær har et aldeles forsvindende Arbejde, idet faa godt som alle Spørgsmaal sendes til Underrettede. — Med Hensyn til Kassererposten, da indrømmes det, at den godt kunde udskilles, men den vilde give faa ringe et Arbejde, at den da maatte være ulønnet. R. H.

Jorhaabninger til vedkommende Person eller dyb Mistillid til alle andre, naar man gaar ud fra, at det fornødne Samarbejde ikke kan finde Sted.

Der er jo nu nedsat et Udvalg til at omarbejde Vedtægterne, og dersom det lykkes dette at løse sin Opgave ret, og Foreningen ogsaa vil forsøge at løse de Opgaver, der paatrænge sig den, da er det mit Haab, at den danske Viavlerforening vil gaa fornyet og kraftig udviklet ud af den trykkende og pinlige Tilstand, hvori den for Tiden befinder sig. — I dette Haab et glædeligt Nyaar!

Hønningens Anvendelse.

Køgemidler. Folk, der ere ved at komme sig efter en svær Sygdom, have udmærket godt af daglig at nyde et Aftog af Byggryn, hvori for Røgningen er iblandet 2—3 Spisestefulde Hønning for hver halve Pot Vand. — Svagelige Børn kan man give 1 Pægl af dette Aftog Morgens og Aften. Det har ofte haft en udmærket helbredende Virkning.

Hønning smurt paa Smørrebrød er meget styrkende, især for gamle og ærste Folk.

Folk, der lide af Blegfot, bør daglig nyde Hønning paa Rugbrød eller Grahambrød og tillige bevæge sig flittig i fri Luft.

Imod Halsønde tager man daglig 2 Spisestefulde Hønning i $\frac{1}{2}$ Pot Vand og tager hver Time 2—4 Spisestefulde deraf.

Imod Difteritis og Hævelse i Halsen kan man ved det første Tegns paa disse Sygdomme bruge Gnidning med Hønning paa en ulden Klud og senere Omflag med Hønning paa Træfpapir.

Hønning og Byggryn, kogte i Vand, ere et godt Middel mod Hoste og Snue.

Eller: Imod Hoste kan man tage 1 Pot Vand, strø noget Rugmel derpaa og gyde 2—3 Skfuld Hønning deri. Kog det igjen og drif daglig 1 Pot.

Mod Halskatarrh og Sting i Siden hjælper Hønning, drukkert i Kaffe.

Mod Hoste med Blodspytning hjælper Hønning og Jennikel kogt i Vand, der daglig drikkes. — Ligeledes kan Hønning, blandet med Hvidløg og Svedstær og deretter kogt i Vand, give en Drif, som skaffer megen Lindring.

Har man slugt Gift, da kan 4—6 Skfuld Hønning, som nydes hurtig, ofte være en god Modgift.

Mod Mavejernerter: 1 Skfuld Hønning og $\frac{1}{2}$ Skfuld Roriander koges i $\frac{1}{2}$ Pot Vand. Drif 1 Skfuld hver Time.

Blodrensende Afføringsmiddel. Hønning og Gedemælk koges og drikkes. Det virker let afførende.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 14. Kuber, som ikke ville sværme. — Heri Byen findes ca. 40 Kube-stader, men det er kun undtagelsesvis, at vi faa Sværme, hvor længe Bierne end pose. Mange have ikke værmet i de sidste 10 Aar. Hvorledes bør vi behandle dem? (L. i K.). — S.: Naar Kube-stader i en Egn ere lidet tilbøjelige til at sværme, da ligger dette i et Misforhold mellem Kubernes Størrelse og Egnens Plantevækst. Deres Egn maa uden Tvivl i det tidlige Foraar være meget fattig paa Blomster, derfor er Formeringen først altfor svag. Ere nu oven i Købet Kuberne temmelig store, da fortaas det let, at Bi-Familierne ikke i Købet af det korte Hovedtræk blive store nok til at afgive Sværme. Gjorde De Kuberne mindre ved at afskære 3—4 Halmringe for nederen og den tilsvarende Bygning, da vilde De uden Tvivl faa Sværme; men disse vilde blive smaa og derfor ikke meget værdifulde. Vi ville derimod raade Dem til at fodre om Foraaret og vedblive dermed, indtil Naturen tilbyder Bierne rigelig Næring. I Spørgsmaal 6 have vi givet Anvisning til, hvorledes Kuben bør forberedes til denne Fodring, i dette Hæftes første Artikel (Fodring) have vi givet Anvisning til Vinter-Fodringen, og vi skulle senere beskrive Vaar-Fodringen. Ved denne Fremgangsmaade ere vi overtydede om, at De vil kunne fremme Yngelanfættningen saa stærkt, at Kuberne, saa snart det gode Træk kommer, ville udjende Sværme. At bestære Kuberne er den billigste Maade, men den vil ikke betale sig. At fodre og lade Kuberne vedblivende være store, er vel den dyreste Maade, men den vil betale sig ti Gange bedre, fordi De vil faa kraftige Sværme. — Havde De sendt os Deres Spørgsmaal i Slutningen af Foraaret (i Maj) i Stedet for nu, da havde vort Svar blevet anderledes. Da vilde det jo have været for sent at anvende det af os tilraadede Middel. De maatte da benytte Udtromning af Sværmene, herom skulle vi paa et senere Tidspunkt give nærmere Oplysning.

Et og andet.

Bier som Vejrprofeter. I Nr. 17 af „Die Natur“ findes en Artikel om Bier skrevet af en Hr. Emmerly i Laningen. Efter

talrige Jagttagelser fremsætter han den Være, at naar Tordenvejr nærmer sig, blive Bier, der ellers kunne være godmodige og uftadelige, ja ophidsede og arrige, at de angribe enhver, som nærmer sig deres Bolig, endogjaa den, som daglig passer dem. Han anfører mange Tilfælde, i hvilke baade Barometeret (Trykmaaleren) og Hygrometeret (Fugtighedsmaaleren) bebudede Storm, men Bierne forholdt sig rolige, og Stormen kom da heller ikke; derimod kan der anføres andre Tilfælde, i hvilke Instrumenterne forholdt sig rolige, medens Bierne bleve arrige, og Uvejret kom da sikkert nok i Løbet af et Par Timer. Han slutter heraf, at Biernes Opførsel er et sikkert Tegn paa, om et saadant Uvejr nærmer sig en Egn eller ej, og dersom Bierne forholde sig rolige, medens mange andre Tegn tyde paa Uvejr, da behøver man ikke at frygte, at et saadant skal indtræffe.

Mod Bistik. Rükkenmeister anbefaler mod Bid og Stik af Insekter: Vandglas. Ved Angreb af saadanne Dyr, der udgøde en sur Gist i de af dem frembragte Saar, f. Eks. Bier, Humler, Vepse, Myg o. s. v. er dette Middel meget virksomt. Det kan ogsaa anbefales som et fortræffeligt Hadrensningsmiddel til at fjærne Tjære, Lat, Pflaster og lign. Vandglas faas meget billigt paa ethvert Apothek.

Foder-Dejg. Til Fodring om Vinteren og i det tidlige Foraar har en Engeltmand ved Naavn O o d fundet paa et nyt Fodringsmiddel:

Nogle Bund Honning smeltes, og i den flydende Honning indblandes stødt hvidt Sukker i et saadant Forhold, at Massen, naar den æltes, faar samme Fasthed og Udseende som almindelig Hvedebrødsdejg. Denne Dejg kan nu gives Bierne ganske paa samme Maade som den tidligere omtalte „Snkterlage“. I en tilbættet Krukke kan saadan Foderdejg ogsaa gjemmes i længere Tid uden at tage Stade.

Bistik som Middel mod Gigt. El Siglio Medico beretter følgende besynderlige Tilfælde: „En Kone havde lidt saa meget af Gigt, at hun i et halvt Aar næsten ikke havde sovet. Hendes højre Arm var saa stærkt angrebet, at den var ganske ubrugelig, saa at hun ikke en Gang kunde klæde sig selv paa. Hun hørte fortælle om en Landmand, der havde samme Sygdom, at han var bleven helbredet ved et tilfældigt Bistik, og hun besluttede at prøve et Forsøg. 3 Bier bragtes til at stifte den syge Arm. Den følgende Nat kunde hun sove. Armen svulmede stærkt, men kolde Omflg hjalp snart derpaa, og samtidig fik hun Dag for Dag bedre Brug af den. Efter kort Tids

Jorløb var al Gigt borte.“ — Vi ville derfor tilraade alle gigtvage Personer at holde italienske Bier.

Fra Kredsene.

Maribo Amts Bialerforening afholdt sit aarlige Bestyrelsesmøde paa Hotel Harmonien i Raskov Lørdagen den 29de Januar d. A. Formanden, Teglmester Føste, aabnede Mødet med en Tak til Repræsentanterne, fordi de vare mødte saa talrig, og foreslog dernæst, at der valgtes 2 Referenter, 1 til „Tidskriftet“ og 1 til „Biabsltidende“, til hvilke Bestillinger han vilde foreslaa henholdsvis Lærer Hoffmann og Lærer Bojesen; men Resultatet blev, at Lærer Hoffmann valgtes til at give Referat til begge Bladene. Ved Regnskabsrets Fremlæggelse oplystes det, at Amtsföreningen har havt 250 Medlemmer i 13 Kredse og 1 Medlem udenfor nogen Kreds, og der har været afholdt 12 praktiske Møder, hvortil Foreningen har udjendt og lønnet Biabslærere. Under Meddelelsen fra Centralmødet fremgik det, at Repræsentanterne herfra havde stemt for Forhøjelsen af „Tidskriftet“, fordi de saa havde Haab om at Overdriftsinspecteur Møller vilde overtage Præsidentposten, men da han senere nægtede det alligevel, og da de under Mødet fra anden Side væsentligst opvartedes med „Stikpiller“, saa vare de meget utilfredse med at have gjort en saa besværlig og dyr Rejse for at faa et saa daarligt Resultat. Under Behandlingen af den næste Sag, der drejede sig om Amtsföreningens Forhold til den danske Biablerforening, udspandt der sig en meget livlig Debat mellem Føste og Bojesen paa den ene Side og Hoffmann paa den anden Side. Føste var stemt for, at man gav Medlemmerne Frihed til at holde, hvilket Blad de vilde, og saa udtraadte af den danske Biablerforening. Bojesen mente ikke, at de store Udstillinger virke med den Rytte, som de kunde og burde, men anbefalede lokale Udstillinger. Desuden ansaa han det for en meget stor Fejl, at „Tidskriftet“ skulde bære Udgifterne ved Udstillingerne eller over Hovedet støtte Biablerforeningen; det burde arbejde for sig selv, og Overstudet burde anvendes til dets Forbedring, f. Eks. ved Honorar til Forfatterne; thi ingen Redaktør, han maatte være nok saa dygtig og nidkjær, kunde i Længden selv holde Bladet oppe, naar han ikke kunde faa Hjælp af andre. Desuden var han meget imod de lange og kostbare Rejser til Centralmøderne, da der ofte toges saa lidt Hensyn til, hvad der vedtoges paa disse, og ansaa

skriftlig Afstemning for langt bedre; derfor vilde han ogsaa foreslaa, at vi meldte os ud af Hovedforeningen. — Hoffmann kunde være enig med Føste og Bojesen i deres Anker over den gamle Bestyrelse, navnlig havde han altid haft meget imod dens Tilsidefættelse af Føstes Valg som Kasserer; men nu var Bestyrelsen væsentlig forandret, og Valget af den ny Redaktør og vordende Sekretær og Kasserer var jo netop i Overensstemmelse med vore Ønsker. Da Biavlerforeningen nu fik flere Midler i Hænde, haabede han, at den kunde og vilde virke langt mere og bedre for Medlemmerne end forhen. Han havde intet imod, at Medlemmerne fik Frihed til selv at vælge mellem Bladene; men da man ikke var i nogen Forening ved at holde Biavlstidende, hvilket derimod var Tilfældet med Tidsskriftets Holdere, foreslog han, at disse skulde have Lov til gjenem Amtsforeningens Styrelse at samle sig om den danske Biavlerforening, som de vare Medlemmer af; thi ellers gjordes de Uret. — Efter at Føste havde erklæret, at han saa ikke kunde være Formand for Amtsforeningen, da han ikke vilde arbejde sammen med den nuværende Bestyrelse for Hovedforeningen, foreslog Hoffmann, at alt Samarbejde mellem Amtsforeningen og Hovedforeningen kunde paalægges Sekretæren og ikke Formanden, og desuden gjorde han sin Virksomhed i Amtsforeningen, som under Mødet havde vundet flere anerkjendende Udtalelser af Formanden, afhængig af, at vi ikke meldte os ud af Hovedforeningen. Men da Formanden alligevel lod afstemme over, enten man skulde udtræde af Hovedforeningen eller ej, og dette vedtoges med 16 Stemmer, saa afsluttedes dermed Forhandlingerne om dette Emne. Kontingentet til Amtsforeningen fastsattes til 25 Øre, men saa skulde Kredsen selv lønne Biavllærerne med 2 Kr. om Dagen og fri Rejse. (Hvad mon Medlemmerne saa saa for de 25 Øre?) I Stedet for Repræsentanter fra de forskjellige Kredse vedtoges det med en kneben Majoritet at vælge en fast Bestyrelse paa 7 Medlemmer for 2 Aar. Da Hoffmann, uagtet flere Ønsker, ikke var at formaa til at indtræde i den og overtage den ham atter tiltenkte Sekretærpost, kom den til at bestaa af Føste, Bojesen, H. C. Rasmussen, J. Sjørgensen, Bjødstrup, J. Anderssen i Lilleballe, og Lars Erikson. Skolelærer Karstensen i Taars valgtes til Revisor, og Bestyrelsen valgte Føste til Formand og Bojesen til Næstformand, men undlod at vælge Sekretær, da der blandt Bestyrelsen ingen var, der kunde og vilde paatage sig dette Arbejde.

Regnskab over Biavlstidningen i Varde fra 13. til 18. Septbr. 1885.

	Indtægter.	Kr	Ør
Fra en Best-Syde	100	—	
" de forenede jydste Landboforeninger	100	—	
" Landboforeningen for Ribe Amt's nordre Del	100	—	
" Propr. Jespersen, Endrupholm, ...	10	—	
" Gaardejer S. H. Bech, Langestov	10	—	
" en Biven for Houning	2	—	
" Ribe Sparekasse	20	—	
" Varde og Omegns Sparekasse	50	—	
" Lærer Pedersen, Bodstov, foræret Varer til Beløb	9	40	
" Conditor Dyring, Horsens, ligeledes	10	95	
" Foreningen: Tidsskrifter for Gartner Hansen, Varde, foræret en Regnings Beløb, stort	4	—	
" en Præmietager, foræret en 2den Præmie	10	—	
Indkommen ved Tombola og Salg	460	70	
Indkommen ved Billet-Salg	295	25	
" loger	16	60	
	Kroner	1235	90
	Udgifter.	Kr	Ør
Udbetalt til Præmier	290	—	
For solgte Varer	307	10	
Regninger (ifølge Bilag)	379	58	
Overskud ifølge Sparekassereg.	259	22	
	Kroner	1235	90

**J. A. Møller. B. Th. Bruun.
C. J. Grønning.**

Ovenstaaende Regnskab tilligemed tilhørende Bilage er af os efterset og befundet rigtigt.

Varde, den 19de Novbr. 1885.

W. Vohse,

L. Zeilmann,

Boghandler.

Forpagter af Armringgaard.

Af ovenstaaende Overskud blev ved Centralmødet i Frederitz d. 29. Novbr. 1885 tilstaaet Varde og Vejrup Kredse hver 75 Kr. Disse 150 Kr. blive altsaa af fradrage Overskuddet.

Paa Gl. Roskilde Amt's Biavlerforenings Generalforsamling d. 30. Decbr. gav Formanden, Gartner Fr. Wendt, en Oversigt over Foreningens Virksomhed sidste Aar, hvorefter det fremgik, at der var udfoldet

langt større Virksomhed end nogensinde tidligere; der var ialt afholdt 12 Møder med Foredrag paa forskjellige Steder i Kredsen og saa den store og i enhver Henseende vellykkede Udstilling i Roskilde i Juli Maaned; Foreningen havde 2 Gange deltaget i Centralmøder iaar. Medlemsantallet er nu ca. 250. Derefter gik man over til Dagsordenen. 1) Det vedtoges (med alle Stemmer), ikke at deltage som Garant ved den paatænkte Industriudstilling i Roskilde, særlig paa Grund af Foreningens smaa Penge midler. 2) Kontingenten til Foreningen blev for det kommende Aar sat til 86 Ore pr. Medlem og ethvert Medlem skal holde enten „Biavlstidende“ eller „Tidskrift for Biavl“. 3) Til Næstformand valgtes Husflidslærer N. Sørensen, Korup, Vejre. Gartner N. Meyer, Roskilde, blev paa Grund af sin Virksomhed og de store Øre, han havde bragt faavel Foreningen som Biavlerne, uden nævnt til Væresmedlem. Af ny Distriktsformænd blev valgt: Murer Rindberg, Herfølge, Ballø; Sømager K. Andersen, Snoldelev, Haudrup; Høker L. Andersen, Badsby, Hedehusene; Lærer Jensen, Gjevninge, Rjødmand B. Nielsen, Sommerup, Tølløse; Hmd. Lars Kristensen, Klobetofte, Taastrup, og Hmd. Niels Karlsen, Thune Mark. (Roskilde Avis).

For at forebygge Misforstaaelse, tillade vi os at gjøre opmærksom paa, at „Biavlstidende“s Holdere ikke ere Medlemmer af den danske Biavlerforening medmindre de tillige holde „Tidskrift for Biavl“.

Biavlermøder.

Til

Medlemmerne af den danske Biavlerforening i Maribo Amt!

Efter at jeg for omtr. 4 Aar siden var med at oprette Maribo Amts Biavlerforening som en Kreds af den danske Biavlerforening og i de forløbne Aar efter bedste Evne har virket for Biavlens Fremgang her, saa har jeg nu set mig nødsaget til at trække mig ud af Amtsforeningen, fordi denne er udtraadt af den danske Biavlerforening; thi jeg synes, at Amtsforeningens Bestyrelse derved vil tvinge os, der holde „Tidskriftet“, ud af den danske Biavlerforening, af hvilken vi dog ere Medlemmer, og det er ikke at stifte Sol og Vind lige for begge Blade. Da der nu aldeles ingen Fordel er ved at være i Amtsforeningen, naar Kredsen selv skal holde Biavlslærere ved sine Møder, saa vil jeg raade enhver, som holder Tidskriftet, ikke at melde sig ind i Amtsforeningen, men derimod at slutte sig sammen med

andre Medlemmer af den danske Biavlerforening for at faa dannet en Kreds her for Stiftet. Naar 5 i Nærheden boende Medlemmer melde mig deres Sammenlutning, skal jeg gjerne paatage mig det til Sagens videre Fremgang fornødne. Hvis den danske Biavlerforening viser os den Imødekommethed, som jeg haaber, og Sagen vinder Støtte fra anden Side, haaber jeg, at der kan udsendes Biavlslærere gratis til nogle Møder, ligesom der forventes udsendt Bikonjulerter mod en ringe Godtgjørelse af de benyttende Medlemmerne, og desuden agtes oprettet en Biavlsskole ved Raskov, hvortil Medlemmerne her i Stiftet have fri Udgang. Det eventuelle Medlemsbidrag til en saadan Kreds agtes foreslaaet til 1 Kr. Forespørgsler af enkelte bevarer hurtigst mulig, naar Frimærke vedlægges til franco Svar. — Et Møde vil blive afholdt paa Hotel Harmonien i Raskov Lørdagen den 13. Febr. Kl. 4 Eftmd.

Højsmarke Skole, den 16. Januar 1886.

Urbødigt

H. H. Hoffmann.

Biavlerforeningen for Skovby Herred afholder Møde Søndagen den 14de Februar Kl. 1 i Haarslev Kro.

Til Forhandling kommer bl. a.: Om Foreningen skal deltage i Nordøstjyske Landboforenings Udstilling til Efteraaret i Bogense samt Forslag til ny Lov.

Samtlige Medlemmer anmodes om at møde. — I Tilfælde af meget ugunstigt Vejr udsættes Mødet til næste Søndag.

E. F. Abildgaard, Kredsformand.

Vesterhøjsinge Kredsen afholder Møde i Vesterhøjsinge Kro Søndagen den 14de Februar, Eftm. Kl. 2. Forhandles: Valg af ny Delegeret til Amtsforeningen, Regnskab for 1885 fremlægges.

Nye Medlemmer optages.

Søren Madsen, Kredsformand.

Søværts Indførsel i Hamborg.

	i 1885	i 1884
fra Havana	1,245,000 ₰	600,000 ₰
„ Mexiko	650,000 ₰	800,000 ₰
„ Domingo	340,000 ₰	380,000 ₰
„ Chili & Peru	760,000 ₰	1,400,000 ₰
„ La Plata Stat.	200,000 ₰	175,000 ₰
„ Californien	265,000 ₰	
„ Portugal	46,000 ₰	

Salt ca. 3,506,000 ₰ 3,355,000 ₰

i 1883 4,341,000 ₰

i 1882 2,735,000 ₰

i 1881 3,468,000 ₰

Voks:	i 1885	i 1884
fra Chili	95,000 ₧	115,800 ₧
" Benguela	131,000 ₧	70,000 ₧
" Madagaskar	60,000 ₧	2,000 ₧
" Bestindien	14,500 ₧	8,500 ₧
" Brasilien	25,000 ₧	3,300 ₧
Salt	325,500 ₧	199,600 ₧

Fra andre Steder 7,600 ₧

Af Plantevoks er indført hovedsagelig fra Japan:
i 1885 400,000 ₧, i 1884 50,000 ₧
(Efter „Vorfen-Halle“ ved Rambusch).

Brevkasse.

Til Rredsformændene. Postpengene for „Tidskr. f. B.“ udgjøre nu 25 Ø., nemlig 9 Ø. for Omdelingen og 16 Ø. for Dyrkningen. Disse 16 Ø. kunne spares Medlemmerne eller komme Rredfene til Gode, naar Betalingen indsendes til Redaktøren. I dette Tilfælde kan man ogsaa indromme Betaling i 2 Terminer, nemlig straks naar Bladet beftilles og den 1. Juli, hver Gang med Halvdelen (92 Ø.). Dette Tilbud gjælder dog kun, naar Beløbet indsendes fra en Rredsformand; men iver dette paa en Gang for et større Antal Medlemmer, da vil jo herved kunne indvindes en Del (30 Kr. kan jo sendes for 8 Øre).

M. i Kbh. og L. ved Kjøge. Deres Spørgsmaal om Voks- og Præs-Pressen skal faa en fuldstændig Besvarelse i næste Nummer. Vi korrespondere for Sjælliffet baade med Tyskland og N. Amerika derom. — Lige idet vi slutte Redaktionen af dette Nummer, have vi erhøbt Meddelelse om, at en fortrinlig amerikansk Maskine til dette Brug, der langt overgaar Noots, vil kunne have her i Danmark for en Pris af ca. 120 Kr., naar dertil lægges den danske Told. Beskrivelse og nærmere Meddelelse følger i næste Nummer.

F. i N. Deres Brev om et passende Tegnet for Biavlforeningens Medlemmer til at bære ved Sammenkomster, vil vistnok kunne imødefommes, saa snart vore Forhandlinger med forskjellige saavel uden- som indenlandske Fabrikker ere endte. Præsidenten stiller sig velvilligt til den Sag.

M. i K. Til Deres Spørgsmaal: „Om vi agte at angive Punning-Priserne her i Bladet?“ ville vi svare: Nej! Vi tro nemlig, at kun Forbrugerne vilde nyde godt deraf, idet de paa enkelte Steder derved vilde opnaa lavere Priser. De lokale Priser ere nemlig nu ofte en Del højere end Priserne paa det store Marked. Da imidlertid de allerfleste af vore Læsere ikke ere Kjøbere af denne Vare, men Sælgere, saa tro vi at tjene dem bedst ved foreløbig ikke at indlade os paa denne Sag.

Kundgjørelser.

Et Balsvæck

til Fabrikation af Kunsttavler er billig til Salg hos Smeder **J. C. Olsen**, Ryde pr. Solsted.

HERM. A. HESSE,
Weener, Prov. Hannover,
tilbyder alle Sorter

Frilandsplanter, Frugt-, Alle- og Sirtræer, Roser, Coniferer, Skov- og Hækkeplauter etc. pr. 100,000 og Millioner til meget billige Priser.

Trykt hos Chr. G. Lortzen i Kalundborg.

Frantz Wendt, Roskilde,

afgiver 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre, mbdtager Bestillingen paa Marfrø, Rodfrugt-, Have- og Blomsterfrø, Træfrø, Kartofler, Prissjortegnelser sendes portofrit. Lindetræer i forskjellige Størrelser fra 50 Øre til 2 Kroner. Kornelkirsebær 20 a 50 Øre pr. Stk., desforuden flere forskellige Biplanter.

Kunsttavler

anbefales i Ar som sædvanlig D'Or. Biavlere til billig Pris, ligesom alt det Voks, som bliver mig tilsendt inden 1ste April, forarbejdes til følgende Priser: 45, 40, 35 og 30 Ø. pr. Bd. efter Partiets Størrelse. Da jeg i Ar har anskaffet mig en ny Balspresser, kan jeg tilbyde et fortrinligt Fabrikat. NB. Bistaber i alle Konstruktioner leveres ligeledes til billig Pris, naar Bestilling gjøres i god Tid, særlig anbefales et udmærket Trugstade med Magasin.

Ny Prislister paa Forlangende.

D. Tolby paa Mors i Januar 1886.

M. Wolf, Smeder.

Kunsttavler!

De skarpest prægede af alle hidtil kjendte, anbefales Biavlere til mine sædvanlige billige Priser. Prøver sendes franko.

Voks forarbejdes til samme Priser som isjor og onfkes hest sendt inden 1ste April.

Andfær ved Odde, Januar 1886.

N. Jacobsen.

Mine i mange Ar prisbelønnede

Biavlsredstaber

anbefales til Forarsbrug. I dag ere færdige 30 forskjellige Trugstader, 21 forskjellige Høststader, 5 Maskiner. — Ny Prislister franko.

Tved pr. Svendborg, 1886.

Kristian Pedersen.

Kundgjørelser

optages i „Tidskrift for Biavl“ til de foran angivne Priser. Med Hensyn til saadanne Avertisjementer, der kun skulle optages høist 3 Gange, kræves forud Indsendelse af Beløbet (f. Øks. i Firmærker). Skulle de optages stadig i længere Tid, maa de forud betales for mindst 4 Gange.

Rredfene avertere som hidtil frit, naar Kundgjørelsen angaar Forenings-Sager.

Kalundborg, d. 1. Januar 1886.

Erslev.

Udbydere Margange

af „Tidskrift for Biavl“ faas som hidtil ved Henvendelse til Foreningens Sekretær Hr. Lærer **Ch. Nielsen** i

Tændrup ved Skørping.

HERM. A. HESSE,

Weener (Tyskland).

Katal. gratis, Korresp. i alle Sprog.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Kundgjærelser optages for 20 Ere pr. Petit-Blanc 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de puffed indrykkes.

Nr. 3.

Marts 1886.

20de Aargang.

Table-Honning.

Ligesom i Landbruget paa Grund af den stadigt voksende Konkurrence den ene Landmand har søgt at overgaa den anden i Frembringelsen af forædlede Produkter for derved at opnaa højere Priser — saaledes har man ogsaa ved Biavlen søgt at fremstille

Hoved-Produktet, Hon-

ningen, i en saadan Renhed og Form, at denne Vare kunde opnaa særlig høje Priser. De driftige Amerikanere have her gaaet i i Spidsen, Engelskmændene begyndte om trent samtidig, og lidt efter lidt er største Delen af den civiliserede Verden fulgt efter disse driftige Vanebrydere.

Her i Danmark have vi jo, lige siden Hoffjægermester Brun indførte den Dzierzon'ske Biavl hertil, væsentlig levet paa den tykke Biavl. Vi ere derfor ligesaa lidt som Hytterne i ovennævnte Retning fulgte med Tiden. Det eneste Tilløb, vi have gjort henimod en saadan forædlet Honning-Frembringelse, er Forsøg med Tilvirkning af Honning i Glasklokker. Disse Forsøg ere her som i andre Lande komplet mislykkede. For det første er det nemlig saare

vanstelig at faa Bierne til at bygge i disse Klokker, og endnu vansteligere er det at faa dem til at bygge regelmæssigt. Men har man endelig faaet en saadan Klokke snuift fuldbygget, faa er den dog i høj Grad ubekvem at forsende og endnu mindre heldig at benytte ved et Bord. Den første Bordgjæst,

der bryder en Stump af dens Rager, skamferer hele Indholdet, der snart kom-

mer til at ligne en sammenæltet Mæsse af Voks og Honning. — Nu frembringes aarligt i Amerika og England i Centnervis af Table-Honning i en Form, der baade er smuk og let at forsende og behandle.

For denne Honning, der nu i de nævnte Lande anvendes almindeligt som Dessert, opnaas en Pris af indtil 2 Kr. pr. Pund, medens almindelig god udslunget Honning næppe naar mere end Fjerdeparten af denne Pris.

Ved hvilke Midler har det været muligt at opnaa et saa fortrinligt Resultat? Midlet er ligesaa simpelt, som det er formaalstjenligt. Det bestaar i Anvendelsen af nogle ganske smaa Kammer, der ere ca. to Tommer brede, og som, naar de ere fyldte, indeholde Tablehonning i en Vægt af lige 1 Pund eller lige 2 Pund. Man

Fig. 5. Amerikansk Deling i et Stykke.

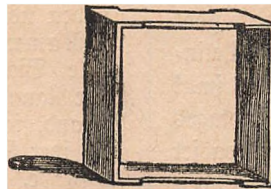

Fig. 6. En sammenfolbet Deling.

kalder dem „Delinger“. En saadan Deling (se Fig. 5) dannes af et enkelt tynndt 2" bredt Brædt, der ved tre V-formede Savsnit paatværs er delt i fire Dele, som, naar de sammenfolbes, komme til at danne en nøjagtig rektangulær Kamme som fremstillet i Fig. 6. Inden den sammenfolbes, bør Savsnittene og de smaa Falske i Brædtets Endre besmøres med lidt Lim, da det giver hele Delingen Fasthed og Styrke. Den øverste Liste i Delingen har langs Midtlinien et Savsnit, som er bestemt til deri efter Sammenfoldningen at indsætte en Kunststoks-Strimmel som Leder, for at Tavlen kan blive bygget jævnt og paa det rette Sted. Hertil anvendes Boks-Træ, som ere en Del tyndere end dem, der bruges i Yngel-Rummet og i de Tavler, som ere bestemte til Udslyngning. Den nederste Liste i Delingen er forsynet med to Udføringer langs Siderne for at give Bierne Udgang, naar Delingen stilles ovenpaa Yngel-Rummet. Tilsvarende Udføringer findes ogsaa i den øverste Liste for det Tilfælde, at et nyt Sæt Delinger sættes ovenpaa det første. Flere Sæt kunne saaledes anbringes over hinanden, efter Haanden som Bierne behøve mere Plads. Maalene paa 1 Punds Delinger ere enten $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4}$ " eller $4 \times 4\frac{1}{2}$ ". Paa 2 Punds ere de alm. $5\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$ ". Saadanne Delinger anbringes under det gode Træet i flere Rækker jævnsides ovenpaa den egentlige Bolig, der enten kan være et Trugstade, et Højstade eller en Straakube. Paa de Steder, hvor Delingernes aabne Ulysninger støde sammen, anbringes ganske tynde Stillevægge af Træ. Et stærkt Stade kan under godt Honningtræet afgive mange saadanne Delinger (f. Eks. 42 Topunds) fyldte med smukt Tablehonning. Naar de ere fulde, udtages de, dækkes paa hver Side med en tilpasset Glasplade og kunne da let indpakkes uden at bestadiges og forsendes en lang Vej. Naar de ankomme til Bestemmelsesstedet, udpakkes de, og enhver anbringes paa et passende Fad liggende paa Pladen. De have da et meget tiltalende Udseende. Naar de skulle anvendes, er det meget let med en stærk Kniv at bryde Delingens 4 Sider fra, og man har da Table-Honningen parat i den skønneste og bedstemmeste Form til Brug

ved et Bord. Enhver kan her let med en Bordkniv affære passende Stykker uden derfor at ødelægge Tavlens appetitlige Udseende. 1 Punds Delinger ere lettest at sælge, men 2 Punds Delinger ere lettest at faa smukt udbyggede.

Vi skulle i et følgende Nummer komme nærmere ind paa hele denne Industri. Og det er vor Afg. for at lette Forsøg dermed her i Landet at indforskrive et Par Tusinde Delinger, der ville kunne leveres for en lav Pris (vi antage 4—7 Dre pr. Stk.). Hvis Forsøgene lykkes, ville vore Fabrikanter jo snart være i Stand til at levere disse simple Hjælpemidler. (Se Kundgjørelser).

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

Saa mange Uheld ere hændte Begyndere ved Brugen af brede Begyndelses-Strimler, at vi hellere ville tilraade dem i Førstningen at nøjes med Strimler af 1 Tommes Brede, saadanne Strimler ere jo hos os (i England) almindeligt allerede anbragte i Kammerne, inden Staderne sælges fra Fabrikkerne. For en øvet Biavler vil Brud paa et Par Kunsttavler ikke være nogen Ulykke for Sværmen, da hans Øvelse sætter ham i Stand til let at udbedre Staden. Men anderledes stiller Sagen sig for Begynderen, der i Almindelighed er meget ængstelig ved Biernes Behandling. En af vore øvede Folk erklærede nylig i en stor Forsamling, „at en frygtsom Biavler ikke mere fandtes“. Saaledes var hans Mening; men at dømmе efter, hvad vi se og høre, er den nok temmelig langt fra Sandheden.

Kammer med brede Sidelister ere nogle Biavleres Kjøphæst. Fordelen ved disse Kammer skulle være en mere nøjagtig Afstand, fordi man endgaar Afstands-Stifter, idet Sidelisterne have den fulde Brede ($1\frac{2}{30}$ " e. M. = ca. $1\frac{2}{5}$ " dansk Maal). Det er imidlertid meget tvivlsomt, om de besidde noget virkeligt Fortrin. Sikkest er det, at de besværliggjøre Behandlingen, fordi Bierne klæbe Sidelisterne sammen. I fugtigt Vejr bulner Træet ud, om det end har været nok saa godt tørret før Brugen, og i tørt Vejr dannes der Nebner, som give Bierne unødvendigt Arbejde med Tilfitning. Bierne kunne desuden ikke i kolbt Vejr passere rundt om Tavlerne, med mindre der er ffaaret „Winter-Gange“ i dem. Derfor

kunne disse Kammer let bevirke Hungersdød, om end Stedet har rigeligt Forraad i de ydre Tabler.

Boliger med dobbelte Vægge, dannede af to halvtommetykke Fyrrebræder, ere sjældent længe i Brug, før Vejrets Indflydelse bringer den ydre Væg til at kaste sig og revne, saa at Fordelen ved det tomme Rum bliver intetfigende, det giver derimod Tilflugtssted for en velsignet Familie af Utøj af alle Slags, som det næsten er umuligt at udrense. Regnen trænger ind i Kabningerne og fremkalder Fugtighed og Raadbeustab.¹⁾

Ved Nadir-Rum og Side-Rum (d. e. Honningrum nedenunder eller ved Siden af Boligen) behøve vi ikke at opholde os, da disse Rum ere gaaede fuldstændig af Brug. Erfaringen har nemlig lært os, at Bierne ere langt villigere til at hengjemme Honningen ovenover deres Ingel-Nede end i særlige Kamre nedenunder eller ved Siden af den.

Den eneste virkelig holdbare Indvending, som kan rettes imod Stader af Træ, er, at de til en vis Grad ere udsatte for at samle Fugtighed om Vinteren. Dette undgaaes imidlertid, naar Dækløftet (Dæklbræderne) om Efteraaret borttages og erstattes ved Anbringelsen af „Vintertæppet“. Dette bestaar af flere Vag firkantede Stykker af et eller andet porøst Materiale — for Eksempel gamle Gulvtæpper eller Flønel — de lægges jævnt umiddelbart over Tablebærerne, 6 Firkanter vil være tilstrækkeligt. Disse bør klippes en Smule større, ca. $\frac{1}{2}$ “ paa alle fire Sider, end Ingel-Rummets øverste Rand. Underkanten af Taget falder da ned over Vintertæppets yderste Rande og holder det fast paa sin Plads. Taget (Fig. 2 A Side 12) til Sussey-Stadet er af den Grund labet en Smule videre end Overkanten af Boligen og falder omtrent 1 Tomme ned for at lukke over Tæppets Kanter og beskytte dem imod Regnen. Nabninger tæt under Tagets Dække give Luften fri Udgang hen over Vintertæppets Overflade, hvorved de fugtige Damp, der opstige fra Boligen, føres bort. Væg intet uigjennetrængeligt oven paa Vintertæppet, thi det vil gjøre dette unyttigt

¹⁾ Denne Bedømmelse af de dobbelt-vægede Boliger anse vi for uretfærdig. Ere de slet forarbejdede, da kan Forfatteren have Ret; men naar de ere omhyggeligt lavede af godt Materiale, kunne de danne en baade lun og solid Bolig for Bierne.

Sussey-Kamrestadet vilde efter vor Mening vinde betydeligt i Lunhed ved dobbelte Sidevægge (ikke for og bag), i hvilke Mellemrummene ikke være tomme, men støppede med Mos eller Saffelse. Denne Forandring, jaavelsom en Udvidelse i Længden vil dog vistnok forbyde det en Del. R. A.

eller endogjaa stadeligt. Kan man ikke paa den Tid, det skal bruges, skaffe tilstrækkeligt af gamle Gulvtæpper dertil, da kan man meget godt bruge ved rensete Sukkersække. De kunne faas hos Urtekrammeren for et Par Kroner Dusinet. Styk dem godt i Vand og lad dem tørre. Af hver bliver der 6 Firkanter, der altsaa kun koste ca. 30 Øre. Naar de gjenmes ordentlig om Foraaret, da de ikke igjen skulle bruges før Vinteren, kunne de holde ud i en lang Aarvækse.

Før vi forlade dette Emne, ville vi indrømme, at adskillige Biavlere ikke ville have den Ulejlighed at borttage Dæklbræderne ved Indvintningen og bruge Vintertæppet i Stedet. Og det maa erkjendes, at deres Stader ofte staa sig meget godt uden nogen tilsyneladende Ulempe heraf. Om Foraaret kunne deres Bier være ligesaa raff paa Færde som i de Bihaver, hvor man har været omhyggelig for at undgaa Vinter-Fugtighed. Alligevel fastholde vi, at Anvendelsen af Vintertæppet ubetinget er det sikreste og det bedste.

Vil man berede et Kamme-Stade, der er forsynet med fast Loft, til Modtagelse af en Sværm, da maa man først løsne Skruerne, som befæste Loftet, og lægge en enkelt Firkant af Tæppe tæt over Kammerne. I Tæppet har man klippet Nabninger, der nøje jvare til dem i Loftet. Dette strues derpaa fast i sin tidligere Stilling. Tæppet, som er imellem, vil forhindre Bierne fra at klistre Tablebærerne til Loftet. Vægger man derimod intet under Loftet, da er det ikke let at borttage, og river man det af med Kraft, da rystes hver Kamme, og Bierne blive rasende. Alt, hvad der kan oppire Bierne, bør omhyggeligt undgaaes. Propolis er som bekendt en Plantelim, som i Mængde samles navnlig af Pilens Knopper, lige idet de aabne sig. I stærk Varme er det meget vedhængende. Bierne samle det meget ivrigt og anvende det til at stoppe alle Huller og Revner i Boligen og befæste den derved godt til Bundbrædet.

Mange Biavlere have ganske opgivet Brugen af Loft. Det er dog meget nyttigt, især for begyndende og frygtomme Biavlere. Naar Tillægs-Rummene hvile paa et Loft, ville Tablerne blive hvidere, end naar de staa paa de blotte Kammer eller naar de bygges i den egentlige Bolig. Anvender man en Firkant af Tæppe i Stedet for Loft, da ere Bierne tilbøjelige til at indarbejde noget af Tøjet i Cellelaagene. Vi erindre godt for nogle Aar siden at have set nogle smukt byggede Tabler, der vare ganske usælgelige, fordi Cellernes Overflade viste en bleg blaa Farve paa Grund af, at

der var anvendt blaat Klæde baade under og over Tillægs-Rummet.

Den letteste og hurtigste Maade at besæfte Begyndelses-Strimler til Rammer eller Delinger er ved at anvende smeltet Voks: Læg venstre Haands Tommelfinger let paa Kanten for at holde Rammen lodret og smør med en Pensel i højre Haand smeltet Voks langsomt henad den Linie, hvor Sammenføjningen skal være. Det afkøles og hærdes straks. Spidsen af Penslen bør klippes i Form af et V, Anvendelsen er da lettere og der gaar mindre Voks til. En lille Lim-Potte er meget bedre til at smelte Vokset i end de mere kunstige Voks-Smelttere, som ere dyrere og hvert Øjeblik komme i Uorden. En Lim-Potte, der indvendig er emaillet, er lidt dyrere, men ogsaa betydeligt bedre end de almindelige.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

Bihavens Plads og Indretning.

Bihaven er strængt taget en Plads, hvor Bier opstilles. Ved Udtrykket forstaar man dog i Almindelighed en Plads, der hovedsagelig er indrettet for Bierne's Skyld og hvor der er opstillet flere Stader, der røgtes af Eieren for Fordelens Skyld.

De fleste Biavlere opstille Bierne, hvor de bedst kunne finde en Kroq til dem, og mange kunne ikke andet end lade Hensynet til Bierne være det underordnede. Vil man have noget ud af Bierne, da maa man imidlertid lade Hensynet til Bierne's Vel og deres Behandling være det vigtigste. Følgende skal undgaaes:

1) Udsættelse for vestlige og nordlige (samt ogsaa nordøstlige) Vinde. Med saa Stader kan det som oftest opnaas ved at opstille dem ved Husets Syd- eller Østside og dække de udjatte Sider med Skærme af stedsegrønne Hække eller i Mangel deraf Plankværk eller Læggestatit med paabunden Rør eller Taghalm i en Højde af 3—4 Aln.

2) Staderne maa aldrig stilles op mod Mure eller Plankværker, da disse som oftest ere besatte af Eddertopper og andre skadelige Insekter, men der bør være saa megen Plads imellem Staderne og Mure eller Plankværker etc., at Biavleren kan staa bagved Staderne og operere ved dem.

3) De maa ikke opstilles, hvor fvedige Heje eller Kvæg passerer, da dette oprører Bierne og foranlediger Angreb af dem, ligesom Kvæget kan vælte Staderne.

4) Sæt dem ikke, hvor man fra Stuen

ikke har Udsigt til dem. Sværme gaa da let bort uden at det mærkes.

5) Intet Græs eller Ukrudt skal lades til gro nærmere Stedet end 6 Fod; thi megen Tid gaar tabt for Bier, som falde i Græs, mange forføres i Duggen i koldt Vejr før de naa ind i Stedet, Dronninger fra Barringsudflugt tabes ofte i Græsjet. Strø Savgmel eller Garverbart omkring Staderne paa Pladsen, dette vil holde Pladsen ren i nogen Tid.

Det vigtigste ved en god Bihave er:

I. Egnen. Der er stor Forskjel paa Næringsforhold i de forskellige Egne, ja paa de forskellige Steder i samme Egn. En almindelig varm, fugtig ensartet Temperatur er at foretrække for en kold, tør og vindrig Egn; hvor blomstrende Træer findes i større Mængde i Nærheden; hvor Vegetationen giver stærkt Træet til visse Tider foretrækkes for et jævnt, men ringe Træet, og hellere hvor der holdes Hornkvæg end hovedsagelig Faar. Paa Lyngheder foretrækkes Faarehold, da Faarene ved at vade i Lyngen ødelægge de mange Spindelvæv, som findes deri netop i Blomstringstiden. Man maa selv iagttage disse Forhold og dømmen efter den forhaandenværende Flora og det Hæld, hvormed Andre have drevet Biavl paa Stedet.

II. Opstilling. 1) Ikke for nær noget stort Vandløb, Dam eller Sø, da mange Bier gaa tabt i Vandet.

2) Valg af en Straaning mod Syd eller Sydøst og beskyttet mod stærke Vinde som oven anvist.

3) At man fra et beboet Bærelse har Udsigt til Bierne.

4) Nær en lille Bæk. En lille Bæk, hvis Vand risler over Smaaften, eller et Trug, fyldt med Smaaften, afgiver det bedste Vandstøb.

5) Hvis Natursværme tillades, skal der plantes mange Dværgtræer foran Staderne, for at afgive Steder, hvor Sværme kunne samle sig og let kubes.

6) Græsjet maa holdes kort ved Slaaen eller ved at belægges med Garverbart eller Savgmel i tykke Lag. Græs paa Stier etc. ødelægges ved at vandes med en stærk Saltopløsning.

7) Nærmest Staderne maa der ikke findes noget, der hindrer Bierne i at hente sig i Flugten til Flyvehullet. Det er en udmærket Indretning i en Bihave at have Dværgtræer af forskjellig Art og Vinstofke eller vilb Bin paa Trenneværk med Mellemrum over hele Pladsen; men ikke ensartet opstillet, fordi dette støder Skjønheden og berøver Bierne deres Sigtpunkter, saa at unge Dronninger let forvilde sig. Hvis man gav de forskjellige Stader med unge Dronninger Flyve-

bræder af forskjellig Farve, vilde dette hjælpe meget. Særlige Mærker hjælpe Bierne at finde deres Stade. Stader af 2 Etager med Tag over lide ikke saa meget af Solstraalerne, da Ynglen der sidder i den nederste. Ere Staderne af forskjellig Farve, behøve Stand- eller Flyvebræderne ikke at være malede forskjelligt.

8) Staderne i en Bihave bør helst staa 4 Fod fra hinanden, derved hindres Bierne i at flyde til et fremmed Stade.

9) Opstilling paa en fri Plads. Paa fri Plads gjør man vel i at opstille 4 Stader med Ryggen mod hinanden og have et særligt lille Flyvehul i Bagstiden af Stadet (ca. 1 Tomme fra nedem) at Bierne kunne bruge dette om Vinteren. Naar da Staderne rykkes sammen til Vinter, og den Kanal, der findes midt imellem dem, ved Udstopning lukkes fra den ydre Luft, da ville Bierne der have tempereret Luft. — Sommerflyvehullet i Forsiderne lukkes i Vintertiden. Hvor Pladsen ikke egner sig til Opstilling af 4 Stader, kan man opstille dem 2 og 2, saaledes at der om Sommeren er Plads imellem dem til Biavlerven at staae der og udføre sine Operationer. Om Vinteren rykkes de nærmere, og Enderne af Gangen lukkes. Ved saadan Sammenstilling er det nyttigt at give alle Stader i Gruppen et fælles Tag.

Maader at etablere en Bihave paa:

En Begynder bør aldrig have et stort Antal Stader. Han bør ikke have flere end 3 Stader og forsøge dem i samme Forhold, som hans Kundskaber og Øvelse i Behandlingen vover, ved Sværmning og ved Kjøb. Det nemmeste er at faa en Sværm fra en Nabo.

En Forsværm er altid at foretrække og om muligt fra et Stade, som man ved har stærket det foregaaende Aar, thi da er Dronningen i sit 2det Aar, kraftig og bedst. Man kjøbe ikke smaa Eftersværme. Sæt Rammer 1 $\frac{3}{8}$ " fra Midte til Midte, held Stadet forover mod Rammeantenen, en Hældning af 20—25°, og de ville næsten altid være sikre paa, at der bygges lige efter Tavleanteningen. Kjøbes en gammel Kube, maa den være tung om Foraaret og have lige Tavler. Bør den hjem eller hvor den paa en Fjederbogn. Flyt silde om Aftenen eller tidlig om Morgenen, at ingen Bier ere ude. Blæs lidt Røg ind i Kuben, vend den om, bind et luftigt Klæde over og snør dette fast med Seflgarn. Sæt Kuben i Bognen paa Halm og med Tavlerne langs med Bognsiderne, hvor langsomt, saa er der ingen Fare. Behandl omhyggeligt og overfør til et Mobilstade, og De er parat til at studere

Bifolkets Mystrier. Er Sværmen ikke kjøbt mindst $\frac{1}{4}$ Mil borte, bør Flyvehullet blændes et Par Dage, for at vænne Trækbierne til det nye Stade, ellers ville de søge til deres tidligere Hjem og gaa tabt.

Særligt Standværk er ufornødent, hvor Staderne have Bundbrædt og Ben under. Ellers sættes 4 Pæle i Jorden med Tværstykker, forbindende hver 2 og 2 (med en Blitplade over Enden af Pælene, at Mus ikke kunne komme op). Pælene præferveres ved at brændes til lidt over Jordstørpen og, mens varme, at dypes i Tjære. M.

Danmarks Indførsel og Udførsel af Biavls-Produkter.

Da vi have ment, at det for vore Læsere vilde have megen Interesse at se ovennævnte Forholds Tilstand, have vi indhentet Oplysning herom, og vi kunne nu ved Hr. Kontorchef Marius Gad's velvillige Imødetømmen meddele følgende:

	1880	1881	1882	1883	1884
Indførsel:					
Bivert.....	1,519	807	557	132	340
Uforarbejdet Doks..	11,481	8,571	3,725	4,510	11,739
Rjøb.....	1,797	2,411	3,147	3,865	3,583
Udførsel:					
Bivert.....	—	—	—	92	36
Uforarbejdet Doks..	17,740	23,672	13,060	16,354	9,392
Rjøb.....	3,147	73	512	1,626	1,195

"Hvad angaar Homning (hvid og brun) maa bemærkes, at man ikke ser sig i Stand til at opgive Sværvelsen af vor Indførsel og Udførsel heraf. I Sværvelserne til Bureauet fra Landets Lovstæder angives bort Land's Indførsel og Udførsel af Lovstædens Løbe-Nr. 229 (hvorunder hvid Homning) og af Lovstædens Løbe-Nr. 230 (hvorunder brun Homning) uden nærmere Specificering."

Det er højt mærkeligt, at det danske Lovstæde endnu bibeholder den ældgamle Post „Bivert“, der jo maa antages at

omfatte Honning og knust eller helt Biværk. Dette bestaar da af Tavler, der indeholde Honning tilligemed en Del Blomsterstøv og døde Bier paa forskjellige Udviklingsstrin. Denne stræffelige Vare er heldigvis forlængst gaaet ud af den udenlandske Handel, skjøndt den endnu undertiden tilbydes indenlands. Dog besørge Bislagterne nu som oftest selv Smeltningen, hvorved Honningen stilles fra Boksæt.

Det i ovenstaaende Opgjørelse nævnte Biværk kunne vi derfor nok anse for udelukkende bestaaende af Honning. Tabellen omfatter desværre kun en meget lille Mængde. Alligevel har den særdeles stor Interesse. Saa vidt man af de faa Aar tør slutte, komme vi til følgende Udslag:

1. Vor Honning-Indførsel aftager, og dette tør anses for en glædelig Følge af Biavlens Udvikling her. Af samme Grund have vi nu (siden 1883) begyndt at udføre Honning, om end i ganske forsvindende Mængde. Her er noget for Biavlerne at arbejde for. Vi faa jo uhyg (Side 19), at der over Hamborg aarlig indføres 3—4 Millioner G Honning fra ikke-evropæiske Lande. Vi se altjaa, at der er et rigeligt Marked for denne Vare, bløi vi baade med Hensyn til Godhed og Pris kunde konkurrere med de fremmede Lande.

2. Vor Boks-Indførsel er i de sidste 4 Aar stærkt tiltagende, medens vor Udførsel af denne Vare er jævnt aftagende. Dette er et nyt Vidnesbyrd om den stedse videre Udbredelse af den forbedrede Biavl, der kun afgiver meget lidt Boks, dels fordi de naturlige Tavler benyttes i lang Tid, dels fordi det indvundne Boks anvendes til Frembringelse af Kunsttavler.

3. Vor Mjød-Indførsel er meget større end vor Udførsel. Her er derfor atter et Felt, hvorpaa vi burde arbejde, saa meget mere som Forbruget af denne Vare hos os selv kunde stige i høj Grad, naar en god Vare kunde tilbydes til en passende Pris.

Biavl.

(Et Foredrag af Frank Wendt.)

Man vil jo paasta, at Biavlens tidligere, i Aarhundrebets første Halvdel, var mere udbredt end nuomstunder, man drak Mjød, saaledes som i Oldtiden, og man drak ogsaa Møst, hvorefter man har sluttet, at Frugtavlen ogsaa var mere udbredt. Alt dette gjælder vel for Bøndergaardene, og man saa dengang jo oftest Bistader ved hver Gaard, nu er det kun undtagelsesvis, at dette er

Tilfældet ved Gaardene, og Biavlens drives fortiden mere af de mindre Jordbrugere. Biavlens støttedes dengang af Landmændene baade direkte og indirekte ved den Masse Ukrudsplanter, som da fandtes paa de slet dyrkede Jorder, og hvoraf en Mængde tjente til Næring for Bierne. Nu vige disse jo efterhaanden fra Markerne, og det skulle de ogsaa paa de veldrevne Jorder, som vi jo maa ønske og haabe ville blive de overvejende i Landet, og at Landbruget efterhaanden maa gaa over til at blive intensiveret, saaledes at ikke en Plet bliver ubenyttet og ej gjort frugtbringende. Biavlens bliver i Virkeligheden paa Gaarden en Bisag, Agerbruget og Kreaturholdet Hovedsagen, og Indtægten af Bierne regnes for ringe i Forhold til, hvad de to Hovedindtægter give. Smidletid synes Lidere desværre at blive saa trykkede for Landbruget, at de smaa Indtægter maatte mere komme i Betragtning end i den afvigte gyldne Periode, og saa vil Biavlens tilligemed andre nærbeslægtede Dyrætter atter faa en vis Betydning ogsaa for de større Jordbrug; thi den gavnlige Virksomhed, som Bierne øve ved Befrugtingen af Blomsterne, vil vel gaa op for Jordbrugerne; thi vilde vi tænke os Bierne og lignende nyttige eller usadelige Insekter ude af Naturens Husboldning, kunde vi vist være sikre paa, at vi ikke vilde høste saamange Fold eller saamange Frugter, som nuomstunder. Derimod vil Biavlens altid for Husmanden og de med ham ligestillede være af Betydning; for ham vil en Merindtægt fra et til nogle Hundrede Kroner være et stort Tilskud. Arbejdet ved Biernes Pasning vil blive mindre dyrt end for andre, da han i Forbindelse med Kone og Børn vil kunne udføre det for en Del i Fritiden, han vil faa mere Lyst til at blive ved Hjemmet, og selv dyrke sin Lod ved Spade eller ved Greb. Vilde Husmændene herefter mere og mere lægge sig efter Biavl, som de efterhaanden uden stor Vanskelighed og Udgift kunde lære at dyrke paa en god Maade, saa vilde det i statsøkonomisk Henseende være af Vigtighed for disse mange Tusinder af Smaakaarsmænd, som findes i Landet, i sær naar denne Dyræt kunde lede til, at han dyrkede sin Jord bedre end det hidtil er sket; thi uagtet der aarlingen uddeles Præmier for hypperlig Dyrkning af Huslodder, saa er dog det store Tal af disse endnu som samlet Del den daarligst dyrkede Jord i Landet, og hvormange af disse Lodder, der ere præmierede, kunne vi regne til rigtigt godt drevne Jorder, langt mindre hypperlig dyrkede; thi der skal overmaade meget til, og det naas kun efter lang Tids Arbejde og Anstrængelse. Det Spørgsmaal ligger

derfor nær, hvorledes støttes Biablen bedst og af hvem?

Først ved at Autoriteterne tage sig direkte af Sagen ved Pengehjælp til Foreningerne, til Udstillinger, til Vandrelærere, til Præmier til Smaaafsaarsfolk, hensigtsmæssige Redstavers Uddeling eller Laan til Anstafselse af saadanne samt ved Uddeling af gode Skrifter. Ogsaa ved Beplantning af Vejene med Træer, hvis Blomster tjene til Næring for Bierne, istedetfor de almindelig brugelige Popler, der med deres Rødder trænge langt ind paa Markerne og udpine disse. Ogsaa Godsejerne burde støtte Sagen paa bedste Maade, saaledes som det enkelte Steder sker ved at støtte Vandrelærerinstitutioner og lade holde Foredrag i Landsbyerne over Biavl; thi for Godsejerne er det jo af Vigtighed, at Husmand og Arbejdere paa Godserne nyde et vist Velvære.

Biablerne selv maa gaa mere og mere ind paa den intensive Biavl og efterhaanden gaa bort fra Kubestystemet, de maa, foruden at dyrke deres Rod selv og paa bedste Maade ved Rodfrugtavl og Staldfodringsplanter, ogsaa indføre Vefseldrift, der vil da i Marken blive Lejlighed for dem til at dyrke Handelsplanter til Frø, hvoraf flere afgive Blomst til Næring for Bierne, som Sennop, Rybz, ogsaa blandt Staldfodringsplanterne kan nævnes Boghvede o. L., i Kløvermarken Alfike og Hvidkløver. Derefter vil han komme til at dyrke sin Have godt, hvori flere Planter ogsaa give Næring for Bierne, især naar han vil gaa over til Frøavl, og saa vil han ogsaa let, om ikke han selv, saa hans Hustru, finde et Stykke til at dyrke Prøypplanter i, hvoraf en stor Del have Blomster, som Bierne trække af. Ja han vil paa mange Maader ikke alene hjælpe paa sine Bier, naar han faar dem hjem og Syalen med dem bliver en yndet Beskæftigelse. Han vil da snart finde Plads til et eller flere Frugttræer og Frugtbænte, hvis Blomster flittig søges af Bierne, og maafe derved faa nok en Biindtægt af Frugten. Linde-træer, Kornelkirsebærtræer, Hassel og andre Træer og Buske plantes til Læ for Hus og Have og afgive tidlig og sent paa Sommeren Næring for Bierne. Naar han da saaledes staffer Hygge udenom Hjemmet, vil Hustruen ogsaa staffe Hygge inde i Boligen, og da opnaar hun det gode at holde Manden ved Hjemmet. Der skal ikke saa meget til at staffe Hygge i et lille Hjem: Orden og Renlighed i dette, en Bufet Blomster i et Glas, nogle Urtepotter med Blomster i Binduerne, saa har man et Billede paa et hyggeligt Hjem, langt bedre ofte end de store Sale, hvor Hygget mangler. Men her er det, at Kvinden har Magten og Forstanden, det er

hende, som skal staffe Hygge i Hjemmet, det er hende, som skal holde Manden til det, maafe han da i de lange Winteraftener kan øve Husflid, som ogsaa kan blive en Indtægt, og mange imaa Vække danne tilsidst en Na, det er Kvinden, der skal opdrage Børnene og bringe disse til at elske den Blet, hvorpaa de ere fødte.

Jeg har ved ovennævnte Fremstilling søgt at vise, at den lille Idret med Biavl kan bringe Husmanden og den lille, ellers mindre begunstigede Medborger, til et Maal, som ofte vil være misundelsesværdigt for den rigere og bedre stillede Storborger, som man kalder ham. Man har sagt, at en Biavler ikke bliver drivfældig, og man har fremført Eksempler paa, at Bierne hade og stikke Drankere fremfor andre, nok muligt, at dette er Tilfældet, men vi vide ogsaa, at de Folk, der ere forfaldne til Drik, sjældent give sig af med de Idretter, der fordre Stadighed og Omtante.

Bier og Planter.

Honningplanter.

(Af Handelsgartner J. Falck i Aalborg.)

Der har flere Gange her i Tidsskriftet været givet Anvisninger paa Planter, der særlig søges af Bierne. Disse kunne ikke komme for ofte, da det ligefrem er en Nødvendighed for Biablen, naar den skal lykkes og give et godt Udbytte, at der da er Materiale til Stede, hvoraf Bienen kan trække og bære hjem til Stedet. Thi uden Blomster, ingen Honning. — Ved Siden af kunde det jo være gavnligt, om Biavleren lagde sig noget efter Botanik, en Videnskab, der baade er gavnlig og interessant, og som vilde i den her antydede Retning give Kjendskab til mangan en Plante, der for Biavlens Skyld burde fredes. Selv ikke meget gamle Folk kunne endnu fortælle om, hvilken Indtægt mangan en Mand i deres Ungdom havde høert Efteraar ved Salg af Honning paa de i vore Almanakker anførte Markeder for Honning og Væddere, hvor Folk da købte 1—2, ja flere Lpd. Honning og lavede selv deres Mjød, som Vinen og Sukkeret i vor Tid har fortrængt. Der maa selvfølgelig i den Tid have været en storartet Flora af Blomster, da der helt ind i dette Aarhundrede var Biavlere, der ejede eller vare Medejere af Bistader ikke blot i Slesvigs, men i Hundredvis, og endnu for en Menneftalder siden saa man mange Bistader omkring i Haverne. Man kan derfor bedst gjøre sig et Begreb om, hvilken rig Flora, der i hine Tider har været, naar man tager Hornemanns

Plantelære i Haanden, hvor han bemærker næsten ved hveranden Plante: „Bierne trække godt af den“, og mange af disse værdifulde Honningplanter ere i Tidernes Løb gaaet tabt ved Landbrugets fremadskridende Udvikling, hvorved store Hjør og Engstrætninger ere komne under Kultur. Da Naturen saaledes ikke i det store byder vore Bier en saadan Rigdom af Blomster at trække af nu som før, maa Biablereu altsaa træde hjælpende til og søge at dyrke saadanne Planter, der kan komme Nølen tilgode, hvilke Planter saabelsom Frø vil kunne faas i de fleste Gartnerier. Landmandens Ordsprog med Hensyn til sin Malketo, at skal denne give noget i Spanden, maa den ogsaa have noget for Tandene, finder ogsaa i stor Udstrækning sin Anvendelse paa Biablen.

Efterstaaende Planter kan jeg af lang Erfaring anbefale til almindelig Dyrkning, og hvem der har Have og sætter Pris paa smukke Blomster kan jo af dette vælge baade det fornøjelige og det nyttige; men kun at dyrke eller prøve en enkelt Plante, bliver nærmest at betragte som Sikkeri for Bien. I saa Henseende har vist flere Erfaring af den saa meget anbefalede Rjæmpe-Balsamin. Nej, der maa mere til, hele Bede af en Slags Planter eller Masser af forskjellige, og hvem der ikke har Interesse for Haveblomster kan jo dyrke økonomiske Planter, som ved Siden af Biablen kan give en ekstra Indtægt. Nu da Spørgsmaalet om Frøavl er oppe baade i Gartner- og Landbosforeninger, er det sandsynligt, at der vil komme en gylden Tid for Biablen, naar da ikke en Overproduktion skal bevirke, at det ikke kan betale sig.

I. Træer og Buske.

Hertil høre alle mulige Frugttræer og Frugtbuske.

Skovtræer: 1) Ask, 2) Elm, 3) Rødel, 4) Balsampoppel, 5) Ahorn, 6) Røn,* 7) Kastanie,* 8) Håsel, 9) Lind,* 10) Prunus Padus.

Buske: 11) Syrener,* 12) Cornus, 13) Cytisus,* 14) Lonicera,* 15) Ribes,* 16) Spiraea,* 17) Symphoricarpus,* 18) Ligustrum, 19) Caragana, 20) Rhamnus (Frangula),* 21) Sambucus Ebulus og nigra, 22) Colutea, 23) Deutzia,* 24) Cytisus scepinus* (jiberijsk Bønnetræ). Særligt anbefales Biablene at plante 3 Pilearter, der vokse meget hurtig og derved egne sig fortrinlig til Uæplantning, afgiver et godt Udbytte i Brændsel og byder Bierne et tidligt og velkomment Træk.

25) Salix caprea (Selse-Pilen)* En af vore første Biablere har udtalet, at 3 a 4 saadanne Pile ydede Bierne mere Træk end

mange Tusinde Crocus. Der klages stundom over, at den ikke gjerne vil vokse af Stiklinger, men naar disse skæres i Februar eller Marts i Alen i Længde, og sættes med Halvdelen i Ranten af en Dam, La eller Mergelgrav, ville de hen i For sommeren slaa Rødder saa langt de staa i Vandet. Man graver saa Huller, hvor de skulle staa, fylder disse med Vand, sætter Pilestoffet i Hullet og fylder da disse med den opgravede Jord. Paa denne Maade slaa de sjælden fejl.

26) Salix cinerea (graa Pile)* Denne blomstrer ogsaa tidlig og vokser meget hurtig og let af Stiklinger.

27) Salix alba (Hvidpilen)* Denne Pile udvikler sig meget hurtig til et stort Træ og løser de førstnævnte af i Trættet. Jeg har en Uæplantning i min Have og blev i høj Grad forbavsset sidste Sommer, medens hele Haven var i fuldt Flor af Blomster paa Frugttræer og Buske, en Mængde Hacinther, Crocus, Scilla og Violer, ved at se Bierne søge denne Pile, der var en Summen som om alle Staderne jværmede, og det viste sig Dag for Dag, at Staderne tiltog i Udvikling. Stiklinger af denne Pile kunne faas.

(Fortsættes.)

Biauls-Beskræbber.

Voks-Ark-Maskiner.

Tilvirkningen af kunstige Vokstavlere er gaaet frem med rivende Fart. De „Presser“, som for 5—6 Aar siden anbrændes i dette Djiemed, ere snart blevne afløste af Valse-Maskiner, der arbejde med en langt større Sikkerhed og Hurtighed. Valserne ere paa hele deres buede Overflade udgraverede med de skæve Firkanter (se Fig. 7), af hvilke 3

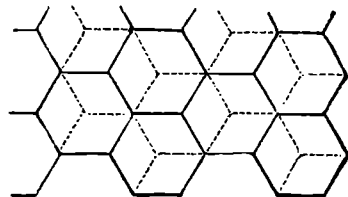

Fig. 7. Cellebunde, noget forstørrede. De punitterede Linier vise Cellerne paa den anden Side.

danne Bunden i enhver Celle i Biernes Vokstavlere. Desuden ere Cellerandene indgraverede i ringe Dybde, men meget tykkere end de naturlige Cellevægge. Valse-Maskinens første Opfinder antages at være Alme-taneren Root, men hans Opfindelse er

bleven forbedret af hans Landsmand Pelham og endnu senere af forskjellige engelske Maskinister. Det er for Djebliffet vanskeligt at afgjøre, hvilken der er den bedste, idet saavel Root som Pelham senere have forbedret deres Maskiner. Høstaaende Tegning (Fig. 8) fremstiller den nu almindelig benyttede engelske Maskine. Den er meget solidt og nøjagtig forarbejdet og kan med Lethed indstilles jaaledes, at Arkene blive tyndere eller tykkere efter Behag. Dette har jo ikke ringe Betydning, da man ved den nyere Biaul har Brug for i det mindste to meget forskjellige Tykkelser af Skumstaver: den ene til Yngeltavler og til Tavler, der ere bestemte til Udslyngning, den anden til Anvendelse i Delinger til Table-Horning.

Priserne paa disse Maskiner ere følgende:

Root's med
14" Valser
160 Kr., 12"
B. 120 Kr.,
10" B. 80
Kr., 6" B.
54 Kr. og 4"
B. 40 Kr. Den
med 10" B. er
almindeligt
brugt. Duffes
Valser til
Dronetavler,
da er Prisen
 $\frac{1}{10}$ mere. —
Pelham's
Maskine
koster med
10" B. 60
Kr., med 6"
B. 36 Kr. —
Disse Priser
ere imidlertid
uden Fragt

og Told. Vi have hos „Thingvalla“=Selvfabrik højt Oplysning herom. Den vil fra Amerika hertil udgjøre for 1 Maskine ca. 32 Kr., men for 4—5 Maskiner kun 60—70 Kr. — Til disse Maskiner er det nødvendigt at tilbanne de jævne Ark, inden de presses mellem Valserne. Fra Mr. Root have vi modtaget følgende Anvisning:

„Gjør Dyppe=Spanden 4" $\times$ 12" og 1 Alen dyb, sæt den i en større med Vand imellem for at holde paa Varmen. Smelt dit Voks i en stor Kjedel (en almindelig Vaskkjedel kan passe), held Vand deri for at hindre Voks i at brænde paa. Saa snart alt Voks er smeltet, held det i Dyppe=Spanden og Vand udenom (i den ydre Spand). Lav 4 eller 5 tynde Bræder af vel tørret Alhorntræ netop af den Bredde, som Arkene skulle have. Vi bruge dem 30"

lange, fordi det giver 2 Længder til vore Kammer. De bør være $\frac{1}{4}$ " eller $\frac{3}{8}$ " tykke og Kanterne afrundede som en stump Kribssæg. Lad dem blive godt gennemblødt, før de dypnes. Træet vil da bulse netop saameget, som Arkene ville svinde ind, naar de affjøles. Væd Brædet før det dypnes, men ryk alle Vanddraaber godt af. Dyp Brædet i Spanden saa dybt, som det kan gaa, og saa snart Voks i hører op med at dryppe, dyp da den anden Ende ned. Dyp helt over 2 Gange til Yngeltavler, men kun 1 Gang til Delinger; hold Brædet fuldkomment lodret, medens det affjøles. Saa snart Voks i hører at dryppe fra den sidste Dypning, sæt da Brædet til Side og tag et andet. Naar du har dypet 4, vil det første være færdig til at strælles af. Dersom Bræderne ere

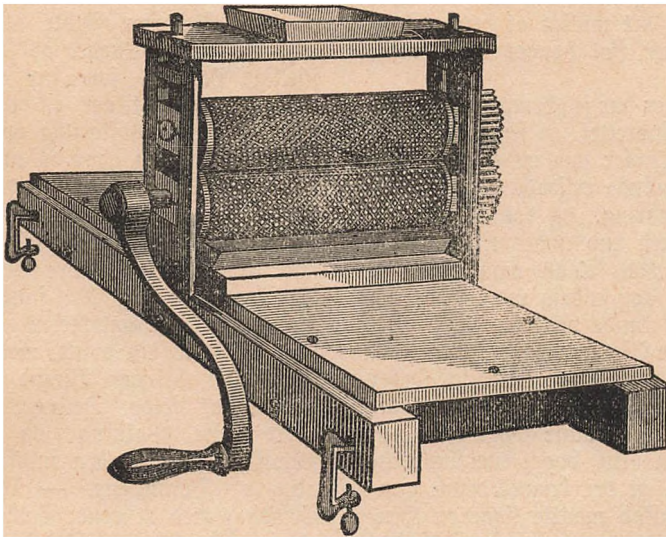

Fig. 8. Voks-Ark-Valse-Maskinen fra England.

jævne og Kanterne ganske lige, ville Arkene ikke behøve Pudsning. Saa snart Bræderne ved Brugen blive ujævne, maa du tørre dem og guide dem med Sandpapir. Naar Voks i begynder at skumme ved Kanden af Spanden, da har det den rette Varme. Dersom Arkene revne ved Affjølingen, da er dit Voks

for varmt. Tyndt Klister lavet af billig Stivelse er det bedste Mellemag for Valserne, vi kjende. — Til Begyndelsesstrimler (Ledere) benytte vi Bræder, der ere 4—5" brede, og to af dem kunne dypnes paa en Gang. Til almindelige Delinger bør hvert Brædt være $3\frac{3}{4}$ " bredt, og hver Dypning giver 4 saadanne Ark.

Den engelske Maskine koster i England ca. 130 Kr. Fragt og Told ville blive ca. 25 Kr. Denne Maskine adskiller sig navnlig fra de amerikanske ved at indeholde langt mere Træ. Skulde der, som af flere Forespørgere antaget, kunne spares noget ved selv at tilbanne Træværket, da maatte det være efter denne Maskine. Anvisning hertil kan dog ikke gives, for en er indforskrævet. Denne Maskine har 10" Messing=Valser.

Fra fremmede Lande.

Amerika. Ved den Nord-Amerikanske Biablerforenings sidste Møde holdt Mr. James Heddon følgende Foredrag over „Omvendte Tavler“:

Min Erfaring med Hensyn til at vende Yngel- og Honning-Tavler om indskrænker sig væsentlig til to Somre; men da jeg har haft 4—6 Tusind omvendelige Yngel-Tavler i Brug og omtrent ligesaa mange Honning-Tavler, saa kan den Erfaring dog nok kaldes udstrakt. Jeg søger at være praktisk i mit Arbejde, iler ikke med at gjøre Slutninger eller antage Metoder, der tilsyneladende kunne bringe Fordel, men som maaske medføre altfor store Beføstninger. Alligevel erkjender jeg, at jeg meget godt kan tage fejl; men jeg føler mig overthydet om, at Redskaber, som gjøre det muligt at vende Tavlerne om, herefter skal bruges i alle mine Stader.

Sidste Sommer har jeg benyttet et Stade, der var jaaledes indrettet, at jeg kunde vende et helt Sæt af Tavler paa en Gang. Alle de her tilstedeværende erkjende vistnok dette for en stor Forbedring, og dog vil jeg udtale, at skulde jeg end nødes til at bruge Stader, i hvilke hver Table maatte vendes for sig, vilde jeg dog aldrig mere bruge en Kamme, som ikke kunde vendes.

Nogle af vore Biablere have spurgt, om det dog ikke kunde have sine Betænkkeligheder jaaledes at vende Tavlerne. De have bemærket, at Cellerne skraane svagt opad, at Arbejderne næsten altid bygge dem jaaledes; og de have troet, at der bagved denne gennemgaende Egenstøb maatte ligge en Hensigt. Skulde dette ogsaa være Tilfældet (hvilket jeg forøvrigt betvivler), da er det dog klart, at Arbejderne ikke have det samme Maal som vi: „Overslod af Honning, der kan sælges“.

Lad os ikke glemme, at vore Bier altid bygge deres Celler i vandrette Rækker, ikke i lodrette. Dette er en uskrævelig Regel, men ikke Cellerens Straaning. Jeg har nu fundet, at man ved Boks-Ark kan saa Bierne til at bygge i lodrette Rækker. Mange af Dadants fortrinlige Ark til Yngel ere præsejede paa denne Maade. Flere mene, at de ikke saa let ræske sig, naar de anbringes jaaledes i Kammerne. Ved Brugen af mere end 1000 Pund af disse Kunsttavler tror jeg at have set, at den lille Arbejder blot vil narre os, naar den ellers følger sit Instinkt og bygger i vandrette Rækker. Ved at vende Tusinder af Tavler har jeg bevist, at dens Tilbøjelighed til at skraane Celler opad er af samme Art som

Lysten til de vandrette Rækker. Jeg tror, at Videnskabsmanden for længe siden har lært, at Naturen, naar den danner Instinktet hos Dyret, ikke arbejder mere for vor Fordel, end naar den lader Regnvandet strømme ned i Havet, medens vore Afgrøder ere ved at vansmægte af Tørst, eller naar den hjem søger os med Orkaner.

Jeg ved ganske vist, at der er flere Instinkter hos vore Bier, som det vilde være uflogt af os ikke at rette os efter, fordi de netop gaa i den Retning, vi ønske; men hvilke ere for, hvilke imod os, det maa Erfaringen lære os. Jeg har overthydet mig om, at vi ved at vende Tavlerne ikke modarbejde et Instinkt, som er gavnligt for os. Derimod opmuntre vi derved hos vore Bier en Virksomhed, som i høj Grad fremmer vor Hensigt.

Ved Hjælp af denne Omvendning saa vi vore Kammer fyldte aldeles med fast Bygning, der tilbyder os Fordele i 6 forskellige Punkter, som jeg dog ikke her vil opregne. Den tjener til at holde Yngeltavlerne mere fuldstændig optagne af Yngel, fordi al Honning gaar til at fylde Honningtavlerne. Naar man vender sine Tavler, hvilket man let kan, naar man med en enkelt Bevægelse kan vende et helt Sæt af Tavler, faar man derved bedre Herredømme over Sværmning. Jeg har fundet, at Omvendingen af Honningtavlerne, efter at jeg har lært det rette Tidspunkt, medfører store Fordele. Det bringer Bierne til mere fuldstændig at fylde Delingerne, saa at de bedre taale Pakning og Sejlads. Det fremstjynder ogsaa den fuldstændige Tildækning af Honningen. — Under hele min Erfaring med at vende Tavler har jeg endnu aldrig opdaget nogen stadelig Virkning deraf; men foruden de ovennævnte større Fordele træffer jeg stadig paa forskellige mindre Goder, som dette Arbejde tillige medfører.

Dr. Mason spurgte om, naar det var den rette Tid at vende Tavlerne. Hertil svarede Foredragsholderen:

Den rette Tid er, naar Bierne udklække en Mængde Unger og ønske at udvide Yngelredet. At vende Tavlerne under Slutningen af Trækket, naar Bierne selv ville indskrænke Yngelredet, det vil blot bevirke, at Tavlerne saa meget snarere fyldes med Honning. Tavler i Honningrummet bør vendes, naar Bierne begynde at fylde dem med Honning. Gjøres det, naar Bierne holde op at fylde dem, da vil det fremstjynde Honningens Flytning ned til Yngelredet. Saa snart de hederste Tavler ere langt nok fremstredne til at taale Omvendingen, bør man bytte dem med dem, der ere midt i Honning-Kummet, og derpaa vende hele Kummet. Alle Tavlerne ville

da blive færdige omtrent samtidig. Bendingen bevirker, at Bierne befæste Tavlerne til Rammerne helt rundt, og de kunne derfor bedre taale Sejlsads. Sværming formindres ogsaa ved at vende Tavlerne, fordi Fjærnelser af Honningen giver mere Blads til Yngel. Det har ogsaa Birkning i Retning af Ødelæggelse af Dronningeceller.*)

Spørgsmaal og Svar.

Det vilde glæde Redaktionen meget, om de ærede Medlemmer — i saadanne Tilfælde, i hvilke de ikke samstemme med de af os givne Svar, eller i hvilke de se sig i Stand til at fuldstændiggjøre vore Svar ved Tilføjelser — vilde yde deres Bidrag til en mere alsidig Belysning af Spørgsmaalene.

Nr. 15. Naar gamle Tavler ikke frembringe smaa Bier, hvad er da Marsagen til, at Stader ofte have en Mængde saadanne? (Carlos). — S.: Vi kende ingen anden Marsag hertil end gamle Yngeltavler, hvis Cellebægge ved den gjentagne Brug efter Haanden blive tykkere, fordi hvert Kuld Unger forsyne dem med et nyt Overtræk. Smidlertid tør vi ikke nægte Muligheden af, at ringe Forraad eller svagt Træk medens megen Yngel er ved at udfækkes, kan have Indflydelse i denne Retning; men vi have ikke iagttaget en saadan Birkning.

fra Kredse.

Skonby Herreds Biavlerforening, der tæller henved 100 Medlemmer, afholdt et godt besøgt Møde Søndagen den 4de Febr. i Haarslev. Blandt mere blev forhandlet:

Regnskabet for 1885, der udviser en Beholdning af 199 Kr. 78 Øre.

Formand og Distriktsformænd bleve genvalgte, og valgtes endvidere til Distriktsformand for Sønderfj og Omegn Bæver Anders Clausen af Sønderfj.

Medlemsbidraget for 1886 uforandret, 50 Øre for ældre og 1 Kr. for ny Medlemmer.

Følgende Møder afholdes i dette Aar: 20de Juni Kl. 12 hos Gartner Rasmussen, Gylbensten, 18de Juli Kl. 12 i Sønderfj

*) Mr. Heddens Forsøg med at vende op og ned paa Tavlerne have vakt megen Ofsigt i andre Lande, hvor mange Prøver i den Retning ere udførte sidste Sommer. Mange af disse have dog ikke haft et saadant Resultat, at man ubetinget kan gaa ind paa denne Methode. Vi stille os foreløbig tvivlende til denne Sag; men det er dog nok Umagen værd med Forsigtighed at gjøre nogle Prøver herpaa. Vi skulle nærmere omtale denne Sag senere. K. A.

Kr. 19de September Kl. 2 i Hærtslev hos Sognefoged Rasmussen.

Foreningen vedtog at foranstalte en Biavlsubstilling samtidig med Nordfynske Landboforenings Udstilling i Bogense til Efteraaret. I denne Anledning bleve forskellige Velø bevilgede, et Dommer-Udvalg og et Udvalg til at arrangere Udstillingen bleve valgte.

My Love for Kredsen bleve vedtagne; ligesom tidligere forpligtes intet Medlem til at holde Biavlblad, med i Kredsen var der mest Stemning for vedblivende at holde og støtte „Tidskrift for Biavl“.

En Del „Biavlstidende“r, som vare modtagne til Mødet, bleve omdelte.

C. F. Abildgaard,
Kredsformand.

Ekko fra Staderne.

Louisiana, 16. Febr.

— — Bierne lide nu i denne langvarige Vintertid, og jeg maatte standse den stærke Brusning, der opstod i enkelte Stader, idet jeg gav dem Vand, som de vistnok havde Trang til, da Honningen i dette Aar er meget slem til at krystallisere. Musvitterne ere ogsaa i Nød, og det har sine Vanfæligheder at holde dem fra Bistaderne. Det er en altfor nyttig Fugl til at man bør ødelægge den. De ere lette at fange, men jeg hænger noget Talg ud i Træerne (i et Par Haarnet), hvilket de ynde lige saa meget som at plukke de stakkels Bier i Stykker. — Det skal være en Festsdag, naar den første Reusningsudflugt kommer. Jeg har et af Vorbeds Trugstader besat med to Bifolk for grundig at forsøge dets Egenfaber; men jeg kan hidtil ikke sætte det ved Siden af Berlepsch's Høstader, især i min Pavillon, hvor Arbejdet er saa behageligt at udføre. Nu saa vi at se til Sommer.

Deres forbundne A. Bruun.

Biavlermøder.

Varde og Omegns Kredforening afholder Møde Mandagen den 7de Marts, Eftermiddag Kl. 2, hos Konditor Raas. Forhandles: 1. Beretning og Status fra 1885. — 2. Birkfomhedsplan for 1886. — 3. Valg af Delegeret for 1886.

P. Th. Bruun, Kredsformand.

Horsens og Omegns Kred afholder Møde hos K. B. Schmidt i Klejs Stov Søndag den 14. Marts Kl. 3. Foredrag om Foraarshandlingen. Diskussion. Fri Afgang for alle. I Tilfælde af meget ugunstigt Vejr udskyttes Mødet til næste Søndag.

Brevkasse.

Til Udstillerne i Varde. Paa de mange Forespørgsler om, naar de lovede Diplomer komme, skal jeg meddele, at efter Sekretærens, Hr. Nielsens Udgang ere disse bestilte og ville komme i en nær Fremtid.

Udbyrede Gange af Tidsskriftet. Bestillinger herpaa, som ikke ere udførte, bedes paany bestilte hos Hr. Lærer Erslev i Kalundborg, og ville disse senest blive tilsendte efter 1. April, naar hele Arkivet er flyttet fra Lerndrup til Kalundborg. J. F. Falk, p. t. Præsident.

Til Kredsførmændene. Hr. Hofjægermester Bruun har velvillig sendt os 60 Eksemplarer af en af ham i 1865 skreven Afhandling om Biavl til Uddeling til Kredsene efter deres Medlemstal. Da denne Piece, uaagtet den er skreven for saa lang Tid tilbage, dog har megen Interesse, skulle vi sende til hver Amtskreds nogle Eksemplarer, der da ved Førmændene bedes rundsendte i Kredsen.

Til Holberne. Tidsskriftet sendes til Postvæsenet uojagtigt paa den forud bestemte Dato. — Saa snart et Nummer derfor udebliver blot 3 Dage over denne Tid, da bør Holberen straks gjøre Anmeldelse derom til det Postkontor, hvor Bladet er bestilt (ikke til os).

Kalborg Amt. Kan nogen give Oplysning om Biavler-Foreningen her endnu er i Live, da man under den nuværende Bestyrelse mærker lidet til den Forenings Virksomhed?

Verb. Thorild Syde.

Kundgjørelser.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille større Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan heretter levere stærkere og uforanderlige Mellemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Facon-Mellemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Nedstyrtning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Udlag færdig.

Holstebro i Februar. **Borbeck**, Fotograf.

Frantz Wendt, Roskilde,

afgiver 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Ore, modtager Bestillinger paa Marfrø, Rodfrugt-, Høve- og Blomsterfrø, Træfrø, Kartofler. Prisfortegnelsen sendes portofrit. Lindetræer i forskjellige Størrelser fra 50 Ore til 2 Kroner. Korneltirrebær 20 a 50 Ore pr. Stk., desforuden flere forskjellige Biplanter.

Et Valseværk

til Fabrikation af Kunsttavler er billigt til Salg hos Smeder **J. C. Olsen**, Ryde pr. Solsted. Paa saa Timer presses 100 Pd. Tavler.

HERM. A. HESSE,
Weener, Prov. Hannover,
tilbyder alle Sorter

Frilandplanter, Frugt-, Alle- og Sirtræer, Roser, Coniferer, Skov- og Hækkeplauter etc. pr. 100,000 og Millioner til meget billige Priser.

TRÆSKOLEN.

HERM. A. HESSE,
Weener (Tyskland).

Katal. gratis, Korresp. i alle Sprog.

Ersløv.

Kunsttavler

anbefales i Var som sædvanlig D'Err. Biavlere til billig Pris, ligesom alt det Voks, som bliver mig tilsendt inden 1ste April, forarbejdes til følgende Priser: 45, 40, 35 og 30 D. pr. Pd. efter Partiets Størrelse. Da jeg i Var har anstafset mig en ny Valsepresse, kan jeg tilbyde et fortrinligt Fabrikat.

NB. Bistader i alle Konstruktioner leveres ligeledes til billige Priser, naar Bestilling gjøres i god Tid, jærlig anbefales et udmærket Trugstade med Magasin.

My Prisliste paa Forlangende.

D.-Sølbj paa Mors i Januar 1886.

W. Voss, Smeder.

Delinger til Tavle-Horning.

De Biavlere, som ønske i den tilstundende Sommer at gjøre Forsøg med saadanne Delinger, anmodes om at indsende Bestilling (hver paa mindst 20) helst inden Udgangen af Marts, da jeg ikke tor inblade mig paa at indforstrie et større Antal uden Sikkerhed for Af sætning.

Prisen vil blive 4—7 D. pr. Stykke frit sendt til nærmeste Jernbanestation. Denne maa angives og tillige, om der ønskes 2 Punds eller 1 Punds Delinger.

Kalundborg, d. 1. Marts.

Ersløv.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Var hos

B. Bojesen,

Enstøfte pr. Nykjøbing Hl.

Kunsttavler!

De stærpest prægede af alle hidtil kendte, anbefales Biavlerne til mine sædvanlige billige Priser. Prøver sendes franko.

Voks forarbejdes til samme Priser som isjor og ønskes helst sendt inden 1ste April.

Undtjær ved Odde, Januar 1886.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

med meget dybt Tryk, lavede paa et nyt Valseværk af bedste Slags, faas i alle Størrelser hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Tavlerne laves som sædvanligt kun af rent Bivoks.

Wine i mange Var prisbelønnede

Biavlerstøtstaber

anbefales til Foraarsbrug. Siden Maaar har jeg affendt 58 Stader af forskjellig Slags. — My Prisliste sendes til Spørgere.

Tved pr. Svendborg, 23de Februar.

Kristian Pedersen.

Kunst-Tavler

af bedste Slags har jeg modtaget til Forhandling. Godt rent **Voks** tages i Hytte.

Ersløv.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneber.

Kundgjærelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 4.

1 April 1886.

20de Aargang.

Til Medlemmerne.

„Tidskrift for Biavl“ har nu henimod 800 Holdere, og dette Tal er kun lidet mindre end det Antal Medlemmer, som Foreningen havde i 1ste Fjerdingaar 1885. Forhøjelsen af Bladets Priis tør derfor hidtil siges ikke at have i væsentlig Grad formindsket Foreningens Medlemstal. Redaktionen har af yderste Evne stræbt at tilfredsstille Læserne dels ved at forøge Bladets Størrelse og Indhold meget, dels ved stadig at ledsage Teksten med opløsende Billeder. Betingelsen for at dette fremdeles kan vedligeholdes — saavel Udvidelsen som Anvendelsen af Billeder — er imidlertid, at Holderantallet ligesom i alle tidligere Aar i April Fjerdingaar vokser betydeligt (det plejer i det nævnte Tidrum at fordobles). Vi tillade os derfor at anmode enhver af Bladets Læsere og særligt Kredsfornæmde om vedblivende at virke for Bladets Ud bredelse. Vi skulle da paa vor Side ikke spare nogen Anstrængelse for at byde Medlemmerne et Tidskrift, der kan være et værdigt Organ for „den danske Biavlforening“. Naar Holderantallet fordobles, da vil Bladets nuværende Skikkelse og et virksomt Arbejde henimod Foreningens Formaal være sikret.

Baar-Fodring.

Marstiden er nu efter Almanakken allerede rykket ind i Vaaren; men ude i Naturen ere vi endnu langt tilbage, da denne Vinter uden egentlig at være streng dog usædvanligt længe paa Grund af den vedholdende Frost har indespærreret vore smaa Venner i deres Boliger. Vi kunne dog nu hver Dag vente mildt Vejr, og vi ville derfor ikke længere tøve med at indfri vort Øste om at omtale ovennævnte Emne.

Naar Vejret bliver saa mildt, at man tør opmuntre Bierne til at udvide Ingefreden, da bør Baar-Fodringen begynde. Naturen selv giver en saadan Opmuntring i Form af Blomstestøv, som Bierne kunne hente fra mange tidlige Blomster; men disse ere næsten alle meget fattige paa Honning eller helt blot-

Fig. 9. Foderflasker med Klods.

tede derfor, og herpaa er det, at Biavleren maa høde. Vi fodre alle vore Stader om Foraaret, om de end have nok saa rigeligt Forraad, fordi Ingeansætningen langt mere afhænger af, at der indbringes Foder i Stedet end af det Forraad, som er tilstede. Er dette meget stort, da kan man ganske vist afftrælle Laagene af en Del Honningceller nærved Biskumpen. Dette vil ogsaa fremme Uglægningen; men dels affjølser man let herved i denne endnu kolde Marstid Stedet altfor meget, dels vil

man i højere Grad opmuntre Bierne ved at fodre med flydende Foder.

Dette tilberedes af smaat Randis (der kan kjøbes hos Urtekræmmeren til omtrent samme Pris som Buddersukker) eller af godt Demarara. Til 4 Pd. Sukker tages 1 Pot Vand, det koges og skummes under omhyggelig Omrøren, indtil det ikke mere skummer. Lad det endelig ikke brænde paa. Denne Foder-Sirup affjøles nu og helles paa Foderglas, som fyldes helt og overbindes med et enkelt Lag grovt Ostelærred. Man har nu i Hundredevis af forskjellige Foder=Kedstaber, mange temmelig kostbare. Det simpleste og bedste, vi kjende er fremstillet i omstaaende Figur 9. Det bestaar af et almindeligt Maltisirupglas og en Træflobd, i hvilken er udboret et Hul saa stort, at Flastekhalven betvemt passer deri. Over Stadets Foderaabning lægges en gjennemhullet Zinkplade (3" x 5"), der i sine to Trediedele er forsynet med saa store Spalter og Huller, at Bierne lige netop ikke kunne krybe derigjennem ($\frac{1}{8}$ "), men i sin sidste Trediedel med Huller, der ere meget mindre. (Se Fig. 10). Efter som man nu vil fodre stærkere eller svagere, lader man de store eller de smaa Huller dække Nabning-

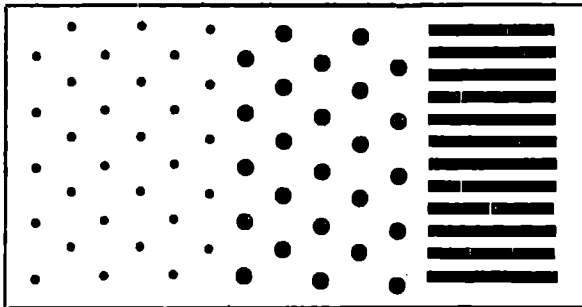

Fig. 10. Fodringsplade af Zink i omtrent halv naturlig Størrelse.

gen. Ovenpaa Zinkpladen lægges Klobsen med sin Nabning nøjagtig over Foderaabningen. Man lægger nu den slade Haand paa det fulde overbundne Foderglas, vender det og sætter det ned i Klobsen, saaledes at det staar fast og sikkert. I den kolde Tid bør man dække Glasfen med et Klæde for at holde paa Varmen. Det er bedst at give Foderet i lunkent Tilstand, i ethvert Tilfælde bør det ikke være meget koldt. Naar Glasfen er tomt, kan et fuldt let sættes i Stedet. Ved denne Ombytning gjør den omtalte Fodringsplade fortrinlig Nytte, idet den hindrer Bierne i at gaa op igjennem Foderaabningen, naar Glasfen borttages.

Vanskeligheden her ligger i at begynde paa den rette Tid og at give den rette Mængde; men vi tør dog paastå, at de allerfleste ere tilbøjelige til at give for lidt. Man kan naturligtvis give for meget, saa at Bierne fylde en saa stor Del af Tavlerne med Foderet, at der bliver altfor lidt Plads til

Yngel. Naar et Stade tager meget stærkt til Foderet, da kan Grunden enten være den, at Stadet er meget stærkt eller at det lider Nød. Ved at undersøge det i mildt Vejr, kan dette let afgjøres. Omvendt vil et svagt Stade eller et saadant, der har meget stort Forraad, i Reglen hente Foderet langsomt. Atter her viser Undersøgelsen den sande Tilstand, og Fodringen indrettes derefter. Naar man først er begyndt med denne Fodring, bør den vedblive, indtil Naturen byder Bierne megen Honning, da de ellers let kunne komme i saadan Nød, at de ødelægge en Del af den ansatte Yngel. Meningen med denne Regel er dog ikke, at Foderglasfen i den Tid aldrig bør være tomt. Smaa Mellemrum af hele og halve Dage kunne næppe skade i denne Henseende, naar Biavleren dog sørger for, at Stadet aldrig bliver blottet for Honning eller Foder.

Med Hensyn til denne Sag kan her være Anledning til at minde om, at man ved omhyggelige Undersøgelser (navnlig af Amerikaneren Doolittle) har godtgjort, at de unge Arbejdere, der løbe ud af Cellerne, i Reglen forblive i Stadet som Ammer for Yngelen i 16 Dage, først da ere de modne til at taale Vind og Vejr i Marken.

Wille vi altsaa have en stor Mængde Honningsamlere rede, naar det gode Træk begynder, da maa vi sørge for, at Vægene, hvoraf de skulle udflækkes, ere lagte mindst 37 Dage forinden den gylde Tid oprinder. Derfor er det saa vigtigt i Tide at opmuntre Bierne til at hngle. Dette er netop Vaar-Fodringens Hensigt; men at give faste Regler for, naar denne Fodring skal begynde og hvor stor en Fodermængde, der skal anvendes, det lader sig ikke gjøre. Her er et af de mange Punkter, hvor det kommer an paa Biavlerens funde Sands og virksomme Indgriben. Vi ønske vore Biavlere Held til dette vigtige Arbejde i denne Vaar. (Se Sp. 20).

Øavnlige Vinf.

Glem ikke paa den første milde Dag, helst allerede naar Bierne holde Kensefsudflugt, at rense Bundbrættet, f. Eks. ved Sielen af

en ombøjet tyk Særtraad eller med en lang Rind. — Højt ogsaa paa, at Bierne, naar de begynde at hngle, have endnu mere Brug for en lun og tæt Bolig end i den egentlige Vintertid.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridg.)

(Fortfat.)

III. Delinger. Det er interessant at staa iagttagende ved Slutningen af en smuk Sommerdag nær ved Staderne, medens Solen endnu har en Timestid tilbage. Man ser da Bierne komme hjem i Skarer, belæstede med Honning. Fra alle Kanter komme de, og ser man opad i den stille Luft, kan man højt oppe se deres Flugtlinier, derved kunne de bedre undgaa Forhindringer i Skikkelse af Træer eller Bygninger.

Bierne falde ned ligesom fra Himlen næsten lodret som en stadig vedblivende Byge, idet de standse deres Flugt ligeud for Stedet uden nogensinde at røre Jorden, med mindre de støde mod en Gren eller en anden Forhindring. Hvilken stadig tilfreds Summen der lyder, idet de i en jævn Strøm ile ind i deres Hjem! Netop naar Solen er ved at gaa ned, gaa de alle ind, næsten ingen ser man paa den Tid flybe ud. Tidligt paa Dagen er Tilstanden ombendt, da lyder Raabet: „Ud i Marken, ud!“

De Tillægsrum, som nu bruges af alle praktiste Biavlere her (i England) saavel som i de fleste andre Lande, kunne deles i to Klasser: Delings-Tillæg bestemte til Frembringelse af Tablehonning i den smukkeste, mest lethedelige og salgbare Skikkelse; og Kamme-Tillægene bestemte til Frembringelse af udshnget Honning. Ved de smaa Hatte af Straa, som blive anbragte ovenpaa Straafuberne, er det uønskeligt at opholde sig. De kunde tilfredsstillende bære Bedsteforældres simple Dnster, men nu staa de langt tilbage og anvendes lidet. Naar de blive flydte, ere Tablerne byggede fast til Toppen og Siderne ligesom i runde Glasflokker, derfor er det umuligt at fhytte dem uden at bryde dem. Naar

Glasflokker ere regelmæssigt udbyggede, have de et meget tiltalende Udseende, men det er ogsaa det hele, der kan siges til deres Nød, thi Indholdet kan ikke udtages uden at brydes og sønderrives.

Høststaaende Tegning (Figur 11) viser det forbedrede Delings-Tillæg, som bruges almindeligt af engelske og amerikanske Biavlere til Frembringelse af Tablehonning. Det bestaar af en Kasse af Gran med Vinduer for og bag. Over disse kunne Stodder med Hængsler lukkes ned. Størrelsen er 16 $\frac{1}{4}$ " fra for til bag, 16 $\frac{3}{4}$ " fra Side til Side og 6 $\frac{3}{4}$ " høj. Det er forsynet med 21 Topunds-Delinger med Begyndelsesstrimmel i hver. De ere ordnede i 7 Rækker, 3 i hver Række som vist i Figuren. Tynde Skillevægge af Træ anbringes mellem Rækkerne, saa at hver Deling bliver et lille skilt Rum. Nabninger foruden og foroven give Bierne Udgang og gjøre det tillige

muligt at stille en ny Kasse af samme Slags ovenpaa, om det skulde behøves. Skillevæggene ere for at sikre jævn Bygning nøjagtig tilpassede efter Rummene. Naar de ere fuldbyggede, blive de alle smukt ens. Til sammen ville disse Delinger indeholde 42 Bund Tablehonning. Tynde Bræder ere bedre og billigere end noget som helst andet. Brugt man Glas eller Metal, vil det i folde Rækker berøve

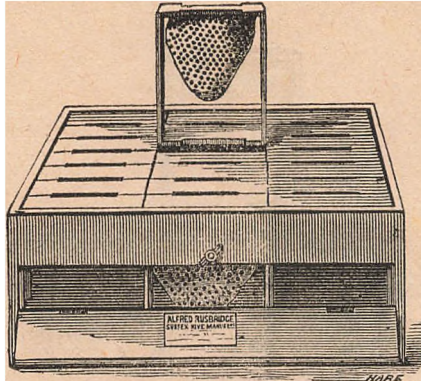

Fig. 11. Delings-Tillæg med 21 Topunds-Delinger. Stodden er lukket ned, saa at man gennem Vinduet ser ind i Tillæget.

Bierne megen Varme og maaske endoglaa drive dem ned i Boligen. Efter at have prøvet forskellige Slags anbefale vi ubetinget Fyrretræes-Tiner¹⁾.

De Delinger, som bruges mest, ere 1 Punds og 2 Punds. Derimod bruges nu 3 Punds sjældent, fordi de ikke passe saa godt til Salg²⁾. De laves af et Stykke Brædt (se Side 21, Fig. 5 og 6). Delinger med Vformige Snit i Hjørnerne ere at foretrække fordi de ere lettere at sammenfolde end de med firkantede Hjørner. I det første Tilfælde kan Delinger ikke blive uregel-

¹⁾ Sidste Sommer har man dog paa flere Steder forsøgt at faa Delingerne smukt udbyggede uden at benytte Skillevægge. Derved mener man at opnaa en hurtigere Fylgning af Delingerne, men disse maa da gøres en Smule smalle, f. Ex. 1 $\frac{1}{8}$ ". R. A.

²⁾ I Amerika bruges næsten udelukkende 1 Punds Delinger. R. A.

mæssig, medens dette let sker ved de sidstnævnte. Fig. 12 viser en Gruppe af tre 2 Punds Delinger, den øverste er foldet sammen og forsynet med Voksstrimmel. I den til Venstre er Tavlen paabegyndt, og den til Højre er fuldt udbygget.

Disse Kammer have udfuldt et længe følt Samn. Naar Tavlehonningen er bygget deri, kan man pakke og behandle den uden at resistere at bryde eller bestadige den, og deres forholdsvis ringe Størrelse gjør dem mere passende til at bruges ved Bordet. 1 Punds Delingerne ere aldeles tilsvarende til disse kun mindre. Sædvanlig anbringer man kun 18 af disse i en Kasse (se Fig. 13).

I mange Egne bruges mest 2 Punds Delinger, fordi man tror, at der herved opnaas et noget større Udbytte, end med 1 Punds. Dette stemmer ogsaa med vor Erfaring. Hvis man vil bruge 1 Punds Delinger over Sussers-Kammestadet, da maa de med deres Kasse stilles indenfor en lidt større Kasse (se Side 12, Fig. 2, B), som hviler paa den egentlige Volig. Derimod er den Kasse, der indeholder 2 Punds Delinger, lidt større end Voligen, den anbringes derfor blot ovenpaa C (i Fig. 2) og Taget atter derover.

De Delinger, som bruges i forskjellige Egne, varierer lidt i Størrelse. Alle have ens Tykkelse af 2". Tavlerne blive altsaa byggede meget tykkere, end naar Bierne følge deres egne Stikke, derfor hænder det meget sjældent, at nogen Del af Tavlens Overflade bliver klæbet til Skillevæggen eller at nogen Del af dens Overflade bliver ujævn og pukklet. Havde Delingerne ringere Tykkelse, vilde Bierne ofte fæste Overfladen delvis til Skillevæggene, og naar de bleve flyttede, vilde Tavlerne blive brudte paa Overfladen, og Honningen begynde at løbe ud. Saadan Tavlehonning er ufælgelig. Hvilke Maal man først begynder med, bør man helst vedblive med i alle sine Delinger, thi naar et Sæt fulde tages ud, bør man straks kunne sætte tonne i Stedet for. Ligesom ved Kammerne i Voligerne saaledes bør det ogsaa være med Delingerne i Tillægs-Nummene: et Maal bør være herskende i en Bihave. Omhyggelige Biavlere ville altid have et Forraad af færdig tilberedte Delinger til Brug, saasnart de behøves. Ophold med Hensyn hertil er

meget uheldigt og kan medføre betydelige Tab. Disse Delinger tilbydes nu saa billigt, at det næppe kan betale sig at skrabe de en Gang brugte rene, da de alligevel ikke blive saa smukke som ny.

Det er nødvendigt, at Delingerne limes i Hjørnerne inden de bruges, da det i høj Grad styrker dem. Ellers sker det meget let, at de skilles ad, naar de ere fyldte og skulle borttages. Ligesaa lidt taale de ordentlig Pakning, naar de ikke ere limeede.

Saasnart Tillægs-Nummet er omtrent to Trediedele fyldt med Tavlehonning, kan et nyt sættes ovenpaa, med mindre Mars-tiden skulde være for langt fremrykket. I Egne, hvor der dyrkes megen Hvidløber, vil man ofte finde, at ikke en Gang to Tillægskrum (med 2 Punds Delinger) ere nok til at skaffe Arbejde til den store Familie, idet de begge saavel som Voligen blive vrimlende fulde af Bier, saa at Stadet endogsaa poser om Matten. Man kan da godt

sætte et tredie Tillægs-Num ovenpaa det andet. Utilstrækkelig Plads kan ellers let frenkafte Sværming. — Trods alt, hvad der er sagt og skrevet derimod, fastholde vi dog bestemt, at det er langt bedre at tilføje det næste Tillæg ovenpaa det første end at løste dette og stille det tomme derunder. I det sidste Tilfælde ere Bierne tilbøjelige til at forlade de halvfylde Tavler i det første Til-

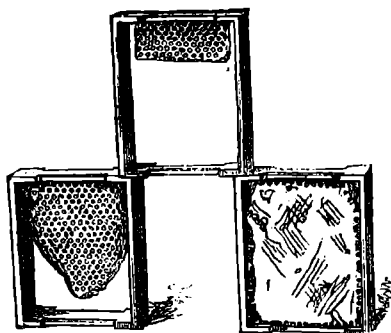

Fig. 12. Gruppe af 2 Punds-Delinger, der vise Leberen, den begyndte og den fuldbente Tavle.

læg for at begynde paa de ny i det andet; maafe endogsaa før de have fuldført en eneste Table i den øverste. Er nu Sommeren langt fremstreden, da opnaar man maafe kun at faa en hel Del ufuldbente Delinger, men ingen fuldbente, og kun saadanne ere skikkede til Salg. Stilles derimod det andet Tillæg ovenpaa det første, da ville Bierne først fuldbente de allerførste Delinger i det nederste, fylde og forsegle dem og først derefter begynde at arbejde i det øverste. Den midterste Deling bliver næsten altid først fuldbent, ikke fordi Bierne kun skulde arbejde i den, men fordi Bilkumpen begynder at samle sig der og lidt efter lidt spredes til alle Sider i de andre Delinger, indtil hele Tillæget er fuldt af Bier. I Reglen blive de Delinger, som støde op til Binduerne, fuldbent sidst. Naar disse blot ere halv fyldte, kan man være sikker paa, at de indvendige ere færdige til at borttages. Vil man fremdringe Tavlehonning til en Ud-

stilling, da bør de enkelte Delinger tages ud af Tillæget, saa snart de ere færdige. Opfatter man dette blot nogle faa Dage, da mister Tabellen sin smukke hvide Farve, fordi Bierne stadig færdes henover den. Desuden ville Bierne lægge noget mere Voks paa Gellaagene for at styrke dem; men jo tyndere Laagene ere, des smukkere ser Tabellen ud paa et Udstillingsbord. Til Salg er dette derimod uden Betydning.

Man har ofte bemærket, at naar to Tillæg ere anbragte paa et Stade, forlade Bierne de hvide Tabler ved Vinduerne uden at forsegle dem, eller gjøre meget ringe Fremskridt med dem, medens de indre Delinger enten ere færdige eller meget nær derved. Sker dette, da bør man borttage begge Tillæg, udtage alle de fuldendte Delinger, samle de uforsglede og ufærdige og stille dem i Midten af det nederste Tillæg, udfylde de tomme Rum med nye Delinger og derpaa kun give Bierne dette ene Tillæg, efter som Honningtrækket nu lakker mod Enden.

I de fleste Egne ender Røver-Høsten omtrent ved Midten af Juli; skjøndt gamle Biavlere vel erindre, at det undertiden kan hænde efter denne Tid, at gode Byger og varme Nætter, der fremhjælpe Honningaffondringen i Blomsterne, igjen hvidner Markerne med Blomster og give en ny Høst for Bierne. Dette var saaledes Tilfældet i Kommet-Maret³⁾ 1874.

I vor Bihave bleve Tillægene tagne fra Boligerne lige efter den anden Uge af Juli, da Honninghøsten som sædvanligt paa den Tid syntes at være ved sin Slutning; men netop da den himmelske Rejsende viste sig, forandrede Sagerne sig, og der begyndte en ny god Træktid med prægtigt Vejr, som varede helt ind i September. Tillægene maatte igjen sættes paa Boligerne, og vi fik en ny Høst lige saa stor som den foregaaende. Noget lignende er senere sket i 1880.

Delinger, som ere helt eller delvis fyldte med tom Bygning, ere af stor Værdi, da det hjælper Bierne meget til at begynde med. Sætter man dem paa de stærkeste Familier i Bihaven, ville de tidligt være færdige til Salg og derved kunne opnaa en højere

Pris end senere, naar de ere lette at faa. I Nærheden af store Byer eller moderne Badesteder opnaar Tablehoning pr. Pd. 114—138 Ø. i hel Vægt og i enkelte Fund 180—220 Ø.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

Tørst hos Bierne.¹⁾

(Af Hofjagermester N. Brun, Louisiana.)

Vaade i Følge egen Erfaring og i Følge Efterretninger mange Steder fra udmærkede dette Bjaar sig ved, at Honningen meget let krystalliserer, bliver fast og kornet, saa at Bierne ikke kunne opløse den, men ere i Fare for at gaa til Grunde af Mangel midt imellem fyldte Honningfager. Naar Honningen holder sig i flydende Tilstand, er dens Vandholdighed afskaffet efter Biernes Behov, og Tørstnød viser sig ikke hos dem,

med mindre de i Uide skulde have begyndt at yngle meget stærkt; men naar Honningen krystalliserer, kan Tørstnøden blive saa stærk, at Staderne kunne gaa fuldstændig til Grunde. Dette er i Alar Tilfældet paa mangfoldige Steder, og jeg iler med at indsende denne Advarsel, i det Haab derved at frelse mangt et Bistade og forebygge Tab.

Vinteren i Alar er jo, uden just at være over-

dreven stræug, dog saa vedholdende, at enhver Udflugt af Bierne for at hente Vand er dødbringende.

At Tørst finder Sted, viser sig ved en stærk Bruisen i Stedet, saa det kan høres flere Skridt derfra; ved en saa stor Uro, at en Del Bier, endskjøndt det fryser og Jorden er bedækket med Sne, prøve at flyde ud efter Vand, men alle lykkelig omkomme. Hjælp maa da hurtigt bringes, og dette sker i alle Stader, som have Plads foroven, f. Eks. i Højtstader og Trugstader, bedst og hurtigt ved at indsætte et Stpunds Honningglas af dem, som nu ere saa almindelige i Handelen, fyldt med rent, kulblaaet Vand, og overbundet med et 3 a 4-dobbelt Lag af linnede Klude (thi drøppe maa det ikke) omvendt paa et af Dækkbræderne, som alt

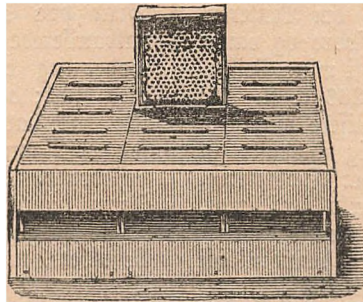

Fig. 13. Delings-Tillæg med 18 Stpunds Delinger. Ogsaa her er Stobben luftet neb.

³⁾ Dette Alar benævnes ofte saaledes efter den (for Øjet) usædvanlig store Komet, som i lang Tid var synlig paa Himlen hver Sommernat.

¹⁾ Denne Artikel kom desværre for sent til Op-tagelse i Martshæftet, for hvilket den ellers var bestemt.

ved Indvintningen forud bør være indrettet i dette Stjemed, nemlig med en Nabning, tilpasset efter Glasfætt; men hvis man har forfremt dette, maa man aftage et Par Dækbræder, blæse lidt Nøg over den saaledes frembragte Nabning, hvis Bierne ville trænge frem, og hurtig anbringe et forud tilpasset bredere Brædt, forsynet med den omtalte Nabning, hvorefter Dækningen, som helst maa bestaa af tørret, grønt Mos, omhyggelig paalægges.

Vandglasfætt anbringes over det Sted, hvor man antager, at Bispærmen særlig vil søge sit Vintersæde. Rigtignok forudsjætter dette, at man ogsaa i Trugstædet benytter Dækbræder, idet mindste om Vinteren. Jeg har to Bisfolk i et Vorbeds Trugstæde, for efter Løfte selv at prøve disse Staders Egenstader. Efter tilstrækkelig gjorte Erfaringer skal jeg ikke undlade at meddele min Mening om dem, men jeg afviger straks nu fra Dækningsmaaden, da jeg, for med Lethed at kunne fodre Bierne og give dem anden Dækning, idetmindste om Vinteren.

Hele denne Maade at fodre og vande Bierne paa har jeg beskrevet i min „Veiledning til Biavl 1883“ Pag. 266 o. fl. St.; men jeg er nødt til at kritisere mig selv, idet jeg Lin. 12 f. n. særlig anbefaler at give Bierne stærkt forthyndet Honning. Dette er vel en udmærket Hjælp for Bierne, naar de uden Fare kunne flyde ud, men i Vintertiden er det stadeligt, fordi denne tidlige Fodring tilskynder Biseren til utidig Ynglesætning og som Følge deraf Bierne til utidig Udflugt. Et godt Haandgreb er det derimod at gride lidt Honning paa den Klub, der er bundet over Vandglasfætt, da dette lokker Bierne til at finde Vandet.

I Stader, som ikke have den fornødne Plads foroven, maa man hjælpe paa anden Maade, men det lader sig vanskeligt gøre uden stor og stadelig Forstyrrelse for Bierne. Udskillige Vandingsindretninger ere beskrevne i Bilitaturen. De medføre Beføstninger og ere ofte upraktiske. Man hjælper bedst ved i mildt Vejr at aabne Stædet og indsætte en Bokstæde, hvori er indsprøjet lunfænt Vand, tæt til Bislumpen.

En anden Fare for Bierne i denne Tid er Musvitternes Mejsen, paa Svensk Talpekor) Angreb. De ere i Nar meget flemme til at æde Bier, thi de Stakler lide ogsaa af Sult. De lokke Bierne frem ved at banke med Næbet ved Flyvehullet, og æde dem derpaa i saadan en Mængde, at Sneen kan være helt forplettet af Mesterne, og ligesaa megen Skade gjør desuden den drøbende Uro, hvori de bringe hele Stædet.

Det er ellers en saa overordentlig nyttig

Jugl, at man bør skaane den. Man afværger dens Angreb, som kun finde Sted om Vinteren, naar det storker paa anden Føde, dels ved at sætte smaa Bræder, Maatter osv. for Flyvehullerne, (som dog straks maa fjernes, naar en Flyvedag indtræder) dels, og dette anbefaler jeg særligt, ved at udhænge raa Talg, f. Eks. Stumper af et Faarenet, hist og her i Træer og paa Vægge, dog ikke for nær ved Bierne. Det er morsomt at se, med hvilken Iver disse yndige Smaafugle anfælde og slaas om disse Dækterbidstener, — en meget velkommen Hjælp i Nøden.

Biavls-Beskræbelse.

Honningbeholdere.

(Af Fotograf N. K. Vorbeck i Hølstebro.)

Tillad mig, Hr. Redaktør, at føje nogle Bemærkninger og Oplysninger til Deres Svar paa Sp. Nr. 10 (se Side 7). Det galvaniserede Jærn, som omtales der, formoder jeg er Jærnblik, der er overtrukket med Zink; da den største Part af den Vare ikke har havt med den galvaniske at gjøre, saa er Navnet jo vel mere vildledende end vejledende. Naar man vil sige „forzinket“ Jærn, da vil man vist ikke blive misforstaaet. Dette vil jeg heller ikke vælge til Honningbeholdere, uagtet en velrenset og aldeles tør Beholder af dette Metal, vel næppe kan forgifte Honningen, før denne gaar i Gjæring; thi uden Gjæringens Hjælp vil Honningen ikke kunne optage Metal i sig.

Vi har derimod et andet Metal, der har gammel Hævd paa at kaldes brugbart til Fødevarer, det er Blik, hvorved vi forstaa en Jærnplade overtrukket med Zink. Blik anvendes jo meget til Kjøkkenredskaber og endnu mere til Mejeribrug. Til hermetisk hentogte Madvarer laves der aarlig Blikdaaser i Millionvis; disse Daasers læfte og dyre Indhold bliver dog spist med fuld Tilfredshed. Man har vel hørt omtale et Forgiftningstilfælde, og at det antages at hidrøre fra det dærvære nu almindelig anvendte Loddevand (det er Salthyre mættet med Zink, der anvendes i forthyndet Tilstand). Der maa jo formodentlig være kommet noget af dette Loddevand ned i den fyldte Daase. I Almindelighed lade vi jo ikke vore Daaser tillodde efter at de ere fyldte med Honning, saa vi kunne jo rense Daaserne grundig, før de tages i Brug. Rigtigt vil det være at sikre sig Blikdaaser, der ikke ere loddede med dette Loddevand, saa meget mindre som saadant meget let

rufter. Det saakaldte Fedt- eller Harpitz- loddemiddel er derimod det stærkeste og varigste og giftfrit. Forøvrigt kunne Daasjerne godt falses saa tæt, at Lodningen ikke trænger ind i Daasen. I over en Snes Aar har jeg anvendt Blikdaaser som Honningbeholdere i Tillid til, at der ikke kunde være Tale om Forgiftning i mindste Maade, navnlig tillige derfor, at Erfaring viste mig, at Honning ikke gik i Gjæring. Selvfølgelig renser jeg saavel ny som brugte Daaser grundig før Brug, de blive tilsidst stoldede og tørrede skarpt i Romsurobnen; man maa passe paa, at Lodningen ikke smelter.

Der er fra flere Sider fremkommen Betæneligheder overfor Anvendelsen af Blik i umiddelbar Berøring med Honning; disse Betæneligheder anser jeg for grundløse. Jeg anser Blikdaaser ubetinget for de mest praktiske Honningsbeholdere:

1. fordi Honningen der er længst holdbar,
2. Blik er let at rense fuldkomment,
3. det er billigt at anskaffe og brugbart i mange Aar, naar det behandles omhyggeligt.
4. Honning forsendt i Blik behøver ingen anden Indpakning.

Vil man benytte Træ til Honningbeholdere, da skulle saadanne Justrager gjøres ualmindelig godt, om de skulle blive tætte, Træet skal udbandes og tørres meget omhyggelig om Honningen ikke skal tage Affmag, og hvad værst er, Honningen vil i Foraaret let gaa i Gjæring og kan da ikke bruges uden som Røgehonning. Et brugt Honningtræ er vaufselig at rense; thi det er oftest blevet jurt eller jordslaet og har i Reglen faaet et uappetitligt Udseende.

Stenkruffer ere kostbare, og det hændes let, at en stor Del revner saa betydeligt, at de ikke mere kunne anvendes. Og endelig holder Honningen sig heller ikke i disse uskadt Aaret om. Hertil kommer endnu, hvad enten man anvender Kruffer eller Glas, naar Varen skal forsendes, saa vil det afstedkomme en ikke ringe Ulejlighed og Bekostning ved en omhyggelig Indpakning i Kasser, ligesaa naar de tomme Ting skal tilbage. De Diablere, der ikke aale mere end til eget Brug, eller som kunne sælge ved Døren, kunne jo bruge Glaskruffer. Hertil vil jeg føje, at Honningen holder sig bedre i Maltkirupglas, end i de sædvanlige cylindriske Sulteglas. Jo koldere Luften er under Omhyldningen paa Glasfene, desto bedre for Holdbarheden.

Efter at jeg havde skrevet denne Artikel, kom jeg i Tanker om, at det maaste var rigtigst at forstaafe mig en Analyse, som jeg herved laeder følge. Jeg kom nemlig i Tanker om, at man her paa Apotheket havde

en tre Aar gammel Honning staaende i Blikdaaser. Jeg haaber nu, at d'Frr. Cand. pharm. Møllers og Apotheker Krænfelds Navne ere Diablerne en Borgen for, at det ikke er farligt at bruge velrensende Blikdaaser til Honningbeholdere. Jeg erindrer endnu en Gang om, at kun naar Honningen gjærer, kan den opløse Metal og optage Metal i sig.

Man kunde vel endelig holde Honningen fra Berøring med Metallet ved at give dette paa den indvendige Side et Overtræk med rent Voks¹⁾.

Utteft. For at afgjøre, om Honning ved at opbevares i Metaldaaser angriber disse, foretoges følgende Forsøg:

Af Honning, der i tre Aar var bleven opbevaret i Jærnblik-Daaser, toges en temmelig stor Prøve — særlig af den Del, der i ovennævnte Tidrum havde været i Berøring med Lodningsstederne — og undersøgtes paa Bly, Zink og Jærn som de Metaller, der kunde være Tale om at være blebne angrebne af Honningen.

Af Bly og Zink fandtes intet Spor. Derimod indeholdt Prøven en ringe Mængde Jærn, rimeligvis hidrørende fra lidt Rost, der havde dannet sig paa Blikdaasen i Overkanten af Honningen.

Ovennævnte Indhold af Jærn kan utvivlsomt ikke betragtes som skadeligt i Henseende til Sundheden²⁾.

NB. Det maa bemærkes, at ovennævnte, tre Aar gamle Honning var i enhver Henseende at stille ved Siden af ny Honning.

Holstebro Apothek, d. 29. Januar 1886.

Møller,
Cand. pharm.

Analysen omhyggelig udført.

Krænfeld.

¹⁾ Det har glædet os meget at modtage denne Artikel, som behandler dette Spørgsmaal meget grundig og fuldstændig. — I England anvendes Jærnblik vistnok meget lidet eller slet ikke til Honning saa lidt som i Danmark. Derimod anvendes det meget hyppig i Amerika. Vi maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at saadan Anvendelse kun kan tilraades, naar man erindrer, at den gjærende Honning angriber Metallet og bliver giftig. Til Mejeribrug er Sagen jo en ganske anden, fordi Mælk og Fløde ikke skulle gjemmes i saadanne Aar i længere Tid, men blive de sure (de gjære) da angribe de ogsaa Metallet og blive usunde. Betingelse for Gjæring er imidlertid Luftens Adgang, luffer man altsaa Daasjerne hermetisk, da er denne Mulighed udelukket; men i aabne Blikspande bør Honningen næppe henstaa i længere Tid.

²⁾ Den fuldstændige Beskrivelse af, hvorledes Undersøgelsen er foretaget, henligger til Eftersyn paa Redactionens Kontor.

Bier og Planter.

Gønningsplanter¹⁾.

(Af Høndelsgartner J. Fald i Aalborg.)

(Fortsat.)

II. Étaarige Sommerplanter.

28. *Alyssum Bentham*, hvid, 5.—9.
 29. — *saxatile*, gul, 5.—9.
 30. *Asclepias curassavica**, skarlagen, 8.—9.
 31. *Asperula azurea selosa**, blaa, 6.—8.
 32. *Bartonia aurea*, gul, 7.—8.
 33. *Centaurea Cyanus**, fl. Farver, 6.—9.
 34. *Carthamnus tinctoria*, orange, 8.—9.
 35. *Cerinth elegans*, gul og hvid, 6.—9.
 36. — *pulchella*, hvidlig rød, 6.—9.
 37. — *gymnandra*, gul og brun, 6.—9.
 38. — *aspere gymnandra*, gul og sort, 6.—9.
 39. *Clarkia elegans**, violetrød, 6.—9.
 40. — *pulchella**, rosa, 6.—9.
 41. *Collinsia bicolor*, hvid og lila, 7.—8.
 42. — *candidissima*, hvid, 7.—8.
 43. *Convolvulus tricolor**, trefarvet, hele Sommeren.
 44. — *kermesinus**, violet, hele Sommeren.
 45. — *unicaulis**, mørkeblaa, hele Sommeren.
 46. — *splendens**, brunviolet, hele Sommeren.
 47. *Cuphea silenoides*, purpur, 7.—10.
 48. *Dracocephalum meldoricum*, blaa, 7.—10.
 49. — *album*, hvid, 7.—10.
 50. — *canescens*, lila, 7.—10.
 51. *Echium creticum**, skarlagen, 7.—9.
 52. — *violaceum**, violet, 7.—9.
 53. *Escholtzia californica*, gul, 7.—9.
 54. — *rosea*, rød, 7.—9.
 55. — *alba*, hvid, 7.—9.
 56. *Eutoca viscida*, mørkeblaa, 6.—8.
 57. — *Menziesi*, violetblaa, 6.—8.
 58. *Gilia tricolor*, hvid m. violet, 6.—7.
 59. — *capitata*, lysblaa, 6.—7.
 60. *Godetia amcena*, hvid, hele Sommeren.
 61. — *the bride*, hvid m. rødt, hele Sommeren.
 62. — *lady Albemarle*, carmoisin, hele Sommeren.
 63. *Gutierrezia gymnosperma*, gul, 8.—9.

64. *Helianthus indicus*, gul, 7.—9.
 65. — *argyrophyllus*, gul, 7.—9.
 66. *Impatiens glonduligera*, violet-rød, 7.—8.
 67. — *tricornis*, gul, 7.—9.
 68. — *Sultan*, skinnende rød, hele Sommeren.
 69. *Lavatera trimestris*, rød og hvid, 7.—10.
 70. *Malope grandiflora*, rød og hvid, 7.—10.
 71. *Matthiola bicornis*, rød lila, 7.—9.
 72. *Phacelia congesta**, blaa, 7.—9.
 73. — *campanulata**, mørkeblaa, 7.—9.
 74. — *tanacetifolia**, blaa, 7.—9.
 75. — *Parryi**, purpurviolet, 7.—9.
 76. *Portulacea grandiflora*, fl. Farver 7.—9.
 77. *Papaver umbrosum*, skarlagen, 7.—8.
 78. — *Danebrog*, rød m. hvidt, 7.—8.
 79. *Reseda odorata grandiflora**, gul, hele Sommeren.
 80. — *alba**, hvid, hele Sommeren.
 81. — *ameliorata**, rød, hele Sommeren.
 82. — *aurea**, guldgul, hele Sommeren.
 83. *Whittavia grandiflora*, blaa 6.—9.

III. To- og flæaarige Sommerplanter.

84. *Aconitum Napellus*, blaa, 7.—8.
 85. *Anchusa angustifolia**, mørkeblaa, 6.—9.
 86. — *azurea**, lysblaa, 6.—9.
 87. — *incarnata**, kjødfarvet, 6.—9.
 88. *Althæa rosea*, fl. Farver, 7.—10.
 89. *Arabis alpina**, hvid, 4—5, fortrinlig tidl. Biplante.
 90. *Asclepias syriaca**, lysrosa, 7.—9.
 91. *Aguilegia vulgaris*, fl. Farver, 6.—8.
 92. *Barbarea vulgaris*, gul, 4.—6.
 93. *Bryonia alba*, hvid 5.—9.
 94. *Campanula medium*, blaa, hvid, 6.—7.
 95. *Campanula percicæfolia*, blaa, 6.—7.
 96. — *latifolia*, hvid, 6.—7.
 97. *Chelone barbata coccinea**, rød, 7.—8.
 98. — *Toregi**, skarlagen, 7.—8. meget værdifuld.
 99. *Cheiranthus Cheiri*, fl. Farver, 5.—8.
 100. *Colchicum autumnale* (Løg), lila 8.—9.
 101. *Crocus sativus** (Løg), fl. Farver, 3.—4.
 102. *Digitalis lutea*, gul, 6.—9.
 103. — *purpurea*, purpur, 6.—9.
 104. *Epilobium angustifolium**, rød, 7.
 105. — *hirsutum**, hvid, 7.

¹⁾ Vi have sammenlignet denne Fortegnelse med Angivelsen om Gønningsbiens Besøg i Professore Herman Müllers berømte Værk: „Blumen und Insekten“. De heri særligt fremhævede Biplanter have vi betegnet med et * bagved Navnet. Tallene angive Blomstrings-Åraaberne. R. A.

106. *Fuchsia*, fl. Sorter og Farver, hele Sommeren.
107. *Frittilaria imperiale* (Løg), rød, 4.
108. *Galanthus nivalis** (Løg), Gjæk, 3.—4.
109. *Heliotropium*, blaa og hvid, hele Sommeren.
110. *Hesperis matronalis**, rød og hvid, 6.—8.
111. — *tristis*, Natviol, graa, 4.—5.
112. *Heleborus foetidus*, grøn, 3.—4.
113. *Hyacinthus orientale* (Løg), fl. Farver, 4.—5.
114. *Hyacinthus candicans* (Løg), hvid, 7.—8.
115. *Lavendula spica*, blaa, 7.—8.
116. *Mirabilis Jalappa*, fl. Farver, 7.—9.
117. *Oenothera Lamarhiana**, gul, 7.—9.
118. *Papaver bracteatum**, skarl., fortrinlig Støvplante. Bierne tumle sig saadan i Støvet, at de se ud som Skorstensfejere.
119. *Rudbeckia purpurea*, purpur, 8.—10.
120. *Salvia argentea**, hvid, 5.—8.
121. *Scilla amoena* (Løg), blaa, 4.—5.
122. *Sedum Fabaria*, rosa, 9.—10.
123. *Stachys lanata*, violet lila, 7.—8.
124. *Thalictrum aquilegifolium**, hvidgul, 6.—7.
125. *Viola odorata** *sempervirens* 3. og 9. (Fortsættes.)

Sporgsmaal og Svar.

Nr. 16. Vilde italienske Droner forbedre den almindelige danske Bi, og hvorledes vil dette vise sig? (Carlos). — S.: Indførelse af italienske Droninger i sorte Bi-Familier har haft overordentlig stor Betydning ved at opklare mange hidtil ukjendte eller usikre Forhold i Biernes Samfundsliv. Hvorvidt den italienske *Viraces* Indførelse derimod har haft nogen Betydning ved at fremskaffe dygtigere Honningsamlere, det anse vi for meget tvivlsomt. Det er vistnok hidtil ikke godtgjort, at de italienske Bier give et større Udbytte end vore egne. At de derimod ere langt værre til at stikke, det kan angives som en Kjendsgjening. De omtaler jo særlig de italienske Droner og tænker formentlig derved paa, at de Bastarder, som fremkomme ved en italiensk Drones Parring med en sort Dronning, muligst kunde være bedre end vore Bier. Noget saadant paastaas virkelig af adskillige Biavlere; men det kan lige saa lidt anses for bevist som den førstnævnte Antagelse, at de rene Italienerne skulde overgaa vore Bier i

Dygtighed. Dgsaa med Hensyn til Bastarderne er det bekendt, at de ere meget stikkehyftne.

Nr. 17. Kan det stude Bierne at lægge tør Ramfer paa Bunden af Stedet for at hindre Møl i at tage Ophold der? (Carlos). — S.: Ja, det antage vi bestemt. Bier kunne ikke lide Ramferlugten, og man tør deraf slutte, at de ikke kunne taale disse Damppe. Man har vel anbefalet at strø Ramfer paa de tomme Tavler, som hængemmes om Sommeren eller Efteraaret; men man bør da altid, inden Tavlerne hænges ind til Bierne igjen, udluftte dem godt. At anbringe Ramfer paa Stedets Bund imod Møl anse vi heller ikke paa nogen Maade for nødvendigt, thi der er andre bedre Midler, som her kunne anvendes: Hold stærke Bifamilier i vel forarbejdede Stader, vens Bunden omhyggeligt 3—4 Gange om Aaret og undersøg altid nøje enhver Tavle inden den indhænges; findes der Møl deri, bør de dræbes. Følger man disse Regler, tro vi ikke, at man vil komme til at lide af denne Plage.

Nr. 18. Hvorledes kan man bedst sikre tomme Tavler, der hængemmes, imod Møl? — S.: Lav et lille aabent Stillads af Træstiver saaledes tilpasset, at Deres tomme Tavler kunne hænge frit deri. Tavlerne kunne godt ophænges i flere Etager over hverandre, men der bør være 6" frit Rum mellem Gulvet og 1ste Etages Rammer og ligeledes mellem Etagerne indbyrdes. Rammerne bør have en indbyrdes Afstand af c. 2". Naar et saadant Stillads besat med Tavler stilles paa et tørt og lyst Sted, da faar man ikke Ulemper af Møl.

Nr. 19. Kan man i Vintertiden hindre Bierne i at flyde ud og omkomme paa Sneen, naar det er klart Solskin? — S.: Ja tilbørlig, naar man dækker Flyvehullet saaledes, at Solen ikke kan skinne derpaa. Har Stedet en Veranda over Indgangen (se Side 13, Fig. 4), da er det let ved Hjælp af 4 smaa Søm eller Struer (2 paa Verandaen og 2 paa Kanten af Flyvebrættet) at uds্পände et firkantet Stykke Lærred, som fuldstændig dækker for Solen uden at indespærre Bierne. Ved andre Stader kan man opstille et bredt Brædt skraat fra Jorden opover Flyvehullet, saaledes at det skygger for Indgangen uden at lukke den. Man bør derimod aldrig gaauske Lukke Flyvehullet om Vinteren, thi Bierne kunne snart mærke det (paa Grund af, at den svage Luftstrøm derved standses) og de blive da let urolige; men dette kan i den Tid bevirke Familiens Undergang, hvis Bierne udtømme sig i deres Bolig. Ere Bierne begyndt at flyde ud paa Sneen, da

bør man stynsomt lægge Sættelærred, Bræder eller Halm tæt foran Staderne, saa at de kunne sætte sig derpaa, medens de rense sig.

Nr. 20. Naar man kan begynde at fodre med flydende Foder. — S.: Det afhænger af Været. Er Foraaret tidligt, da kan man begynde midt i April, dog først meget langsomt (lidt ad Gangen) og med temmelig tyktflydende Foder. I et saa sildigt Foraar som i Aar vil det næppe være rigtigt at begynde før Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj.

Et og andet.

Kæmpe-Stader. I L'Apiculteur meddeler Hr. Gressier, at han i sidste Sommer opnaaede 634 Bd. af et Stade. Hans Stader ere uhyre store, idet de have et Rumfang af 200 Litre (ca. 12000 Eb. Tommer) og et Yngelrum paa 140 Litre (ca. 8000 Eb. Tom.) — I saadanne Stader udbitler Dronningen hele sin Kraft ved Uglægningen og frembringer derved et stort Antal Arbejdere. Derved opnaas det størst mulige Udbytte. Han erkjender vel, at ingen Dronning behøver 8000 Eb. Tommer Rum til Yngelen; men den tiloversblevne Plads anvendes da til Honning.

Uglæggende Arbejdere. I Elsas-Lothringens Vitidende omtaler en Hr. Zwilling en ny Maade til at fjærne æglæggende Arbejdere. Han tager et tomt Stade og mellem Nr. 10—2 (da han er vis paa næsten kun at have unge Bier paa Tavlerne, fordi Honningsamlerne ere i Marken) anbringer han deri fra et godt Stade en Table med Yngel af forskjellig Alder og de paaflidende Bier. Derpaa anbringer han en tom Table ved Siden af denne og sætter Stedet ned i en mørk Kjælder. I Løbet af Natten begynde de unge Bier, da de mærke, at de ere visserløse, at bygge Dronningceller. Den følgende Dag eller den næste stilles dette Stade paa den Blads, hvor Stadet, som har æglæggende Arbejdere, var anbragt, og dette Stade flyttes omtrent 50 Alen bort fra Bihaven, og alle dets Bier børstes ned paa Græsjet. Disse ville nu flybe hen til deres gamle Plads og slutte sig til den unge Befolkning. Prøve nogle paa at komme ind i fremmede Stader, da er det rimeligvis æglæggende Arbejdere, de bør da dræbes. Derpaa ødelægges Dronningcellen i det bortflyttede Stade, og Tavlerne gives til det nye Stade. Det behøver næppe at tilføjes, at dersom man har en eller flere Dronningceller rede, bør de gives til de unge Bier i Stedet for at lade dem selv bygge ny.

Dronning-Anger. I Gleanings meddeler Amerikaneren Doolittle, at det ikke er sjældent for en ung Dronning at blive holdt tilbage i sin Celle i adskillige Dage efterat den er færdig til at løbe ud. Han siger, at naar Dronningerne blive saaledes indeespærrede, lægge Bierne mere Voks paa Cellerne for at sikre sig imod, at Dronningen skal bide igennem. Ved Hjælp af et lille Hul i den nederste Ende af Cellen fodre de den fangne Dronning. En Gang saa han Dronningen bryde ud af sin Celle, medens han holdt Kammen i Haanden. Han danneede et lille Dronningstade med den, og den begyndte at lægge paa den tredje Dag. Han tvivler ikke paa, at denne Dronning var 6—7 Dage over Modenhed, da den løb ud. Bierne havde fodret den godt gjennem et lille Hul i Cellen, saa at den var ligesaa stærk og flyvedygtig som den, der fløj ud med Sværmen fra samme Stade. Efter megen Erfaring og mange Forsøg paaastaar han, at ingen Dronning kan flybe strax, naar den løber ud af sin Celle, med mindre den er holdt tilbage udover sin Modenhed.

Fra Brevsene.

Gl. Roskilde Amts B. F. har sendt os følgende Opfordring til Dannelsen af en Brandforsikrings-Forening for Biavl:

„Bistaderne ere jo gjerne opstillede i umiddelbar Nærhed af Biavlerens Hjem, dels for at lette Tilsynet og dels for Vædts Skyld; en Følge deraf er, at ved Ildebrand Bierne ogsaa blive ødelagte af Ild, Røg eller ved skjodesløs Flytning. I en Del af de bestaaende Brandkasser kan man nok faa Bihuse og Redstaber, men ikke Bierne selv, asjureret. Gl. Roskilde Amts Biavlerforening lod for nogen Tid siden nedfætte et Udvalg for at tage denne vigtige Sag under Overvejelse, da det jo er et stort Tab for Biavleren at miste sine Bier, Biavlersredstaber og Produkter, uden at faae nogen Erstatning. Et af Udvalgets Medlemmer, Hr. Lærer Duus, Ørsted, Havdrup, har udarbejdet Udkast til Lov, som er tiltraadt af det øvrige Udvalg. Viser der sig Tilslutning til Sagen Landet over, saa vil Sagen blive fremmet, saa at Forsikringsforeningen kan træde i Virksomhed nu til Maj. Enhver, som ønsker nærmere Oplysning, bedes pr. omgaaende at henvende sig til N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde, som er Udvalgets Formand.“

Ekko fra Staderne.

Sjælland, den 18 Marts.

— — I over 7 Uger har det nu været uafbrudt Frostvejr her. Jeg har derfor følgende Deres Raad ladet mine Bier fuldstændig i Ro, kun sørget for godt Læ og for i Solstik at stygge for Tjehullerne. Jeg længe dog meget efter, at Vejret skal blive saa mildt, at de kunne holde Kjenfelsesudflugt. Jeg vil da ogsaa begynde at vinterfodre et Par af mine Stader, som bleve indvintrede med temmelig ringe Forraad. Ingen Uro er hidtil mærket i Staderne her, men paa de saa sollyse Dage ere enkelte Bier fundne døde udenfor Staderne. Vi længe her meget efter paany at hsle med de kjære Bier. Der bliver jo i Aar adskillige nye Forsøg at prøve, efter hvad der er fremkommet i Tidsskriftet. Alle Biavlere her læse Deres Blad med stor Interesse. Det vil vist her saa et anseeligt Antal Holdere, naar vi atter kunne begynde at behandle Bierne. Deres forbundne A. C.

Nordlige Jylland, den 10 Marts.

— — Det lader til, at Vinteren bliver strængere jo mere vi nærme os Foraaret. Is og Sne og ufarbare Veje høre nu til Dagens Orden. Her i Egnen er der adskillige Biavlere, som have opdaget, at flere af deres Stader ere døde. Jeg længe meget efter at se til mine, men man maa jo være taalmodig og afvente mildt Vejr. J.

Ved Simfjorden, 20 Marts.

— — Her ligger 16 Fod Sne. De arme Bier, hvorledes skulle de holde alt dette ud? Der vil gaa mange bort i denne Vinter. Jeg har mistet 3 Familier, og jeg ved, at de vare godt indvintrede med mindst 30 Pd. Den ene havde endnu al Honningen, som slet ikke var videre kornet, formodentlig er Dronningen død. De andre 2 ere ligefrem fultede ihjel, da der ikke var Spor af Honning tilbage. Jeg har nu givet alle de øvrige en god Portion „Foderdej“ efter deres Udflugt, men jeg frygter, at det skal bevirke Bugløb. N. i T. har mistet de fleste af sine Bier og W. her i Byen alle sine paa 1 Familie nær, saa det ser ikke videre lysteligt ud. — — J.

N. B. Sjælland, 24 Marts.

I Dag Kjenfelsesudflugt, men Vejret for todt til Underjøgelse. E.

Biavlermøder.

Haarby Kreds holder Møde i Haarby Kro Søndag d. 11 April, Eftm. Kl. 4 $\frac{1}{2}$. — 1. Regnskabet 1885 fremlægges. — 2. Aaanedsbidraget indbetales. — 3. Bestil-

ling af Kunsttavler. — 4. Ny Medlemmer optages.

Enhvert Medlem, som ønsker Kunsttavler til Sommeren, bedes at møde selv eller sende Bud om, hvormange Tavler han ønsker, da den samlede Bestilling bliver affendt Dagen efter Mødet. H. P. Bentzen.

Svendborg Amtskreds afholder Møde 2den Paaske dag, d. 26 April Eftm. Kl. 2, hos Sognekogden i Tved ved Svendborg. — 1. Regnskabet for 1885 fremlægges. — 2. Valg af Bestillingsmænd for 1886. — Mødet d. 25 Januar var af Mangel paa Tilslutning uden Resultat.

Wilhelm Lund.

Svendborg og Omegns Kreds holder Møde 2den Paaske dag Kl. 2 hos Sognekogden i Tved. — 1. Vejledning i praktisk Biavl. — 2. Forhandling om Biernes Foraarshandling. — Bener af Biavl indhyses. H. P. Rasmussen, Kredsformand.

Brevkasse.

Manglende Numre af Aargangen 1886 kunne erholdes ved Henvendelse til Redaktionen, dog ikke før Arkivet er flyttet til Kalundborg (i April). Den Aargang omfatter kun 17 Numre. Af ældre Aargange kan man ikke indlade sig paa at erstatte manglende Numre.

Medlemmerne (Tidsskriftets Holdere) vare den 15de Marts fordelte efter Amt: Svendborg 95, Maribo 65, Ribe 65, Odense 53, Ringkjøbing 50, Kjøbenhavn 46, Sorø 44, Holbæk 40, Præsto 39, Aalborg 36, Randers 32, Aarhus 30, Hjørring 28, Vejle 24, Thisted 22, Frederiksborg 20, Viborg 12, Bornholm 5. Hertil kommer et ikke ringe Antal Holdere i Udlandet. — De valgte Repræsentanter have selvfølgelig Stemmeret ved næste Centralmøde i et saabant Antal, som svarer til det Antal Medlemmer, Foreningen til Mødets Tid tæller i hvert Amt, 1 Repræsentant for hver 50 Medlemmer. Hver Amtsförening afgjør selv paa sin Generalforsamling, hvilke Repræsentanter den vil sende.

Delinger. Den første Sending er bestilt. De blive forarbejdede af det hvide, stærke Baststræ. De ventes saa tidligt i April, at deres nøjagtige Pris kan angives i Tidsskriftets Nr. 5 (der udkommer den 15 April). Heri vil de blive angivet nøjagtig det Beløb, som enhver Bestiller har at udrede, og efter Haanden som disse Beløb indgaa til os, ville Delingerne blive affendte.

Told paa Honning. Efter Forlydende har Bestyrelsen for den danske Biavlere-Forening uplyg indgivet et Andragende til Regjeringen om Told paa Honning.

Prisliste ere indsendte til Redaktionen fra: 1. Handelsgartner Fr. Wendt, St. Fjergensbjerg, Roskilde — over et meget stort Udvalg af Frøsorter og Planter, deriblandt mange, der hde Bierne Kæring.

2. Lærer Fr. Pedersen, Tved, Svendborg — over en Mængde forskellige Biavlsredskaber og Stader. Særligt ville vi nævne Rammelister i forskellige Tykkelser.

3. Mjødfabrikant P. A. E. Müller, Graa-
brødetorv 4, Kjøbenhavn — over Honning, Voks,
Mjød og Honningvine.

Kundgjørelser.

Prima stødt Landis,

garanteret ublandet, til Biskoder, Pris 50 Ore pr.
Pund, forsendes mod Efterkrav.

Ca. 500 Pd. rent Bivoks,

passende til Kunsttavler, tilbødes til 1 Kr. 25 Ore
pr. Pd. fra **P. A. E. Müllers Honninghus
& Mjød-Bruggeri, Kjøbenhavn K.**

Fineste **Taffelmjød** af 4-Mars Lagring, fed,
a 1 Kr. pr. 2 Pøts Fl., pr. Dufin (13 Fl.) 1 Kr.,
Emballage billigt, forsendes mod Efterkrav, end-
videre anbefales **Malt-Bryst-Mjød** 50 D. pr. Fl.,
hvid og gul **Honning** i Partier billigt. **Kina
Roborans Draaber** anbefales til Børn for urolig
Sovn og Urinefmerter; hvideste, renset **Gluc-
rin** for Brystet, **Kolik-Mave-Bitter** for Bind-
kolik samt **Tycho Brahes Mave-Bitter** for
Jordsjelsen og Blodets Renselse.

Prislisten tilføjes.

P. A. E. Müller.

Et Valseværk

til Fabrication af Kunsttavler er billigt til Salg
hos Smeder **J. C. Olsen**, Nyde pr. Sollefsted.
10" B. 50 Kr. Paa saa Timer presjes 100 Pd. Tavler.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille større Partier, pnaa betydelig **Rabat**.
Jeg kan heretter levere stærkere og usvænderlige
Mellemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Pris-
forhøjelse leveres efter samme Fabricationsmaade.
Til Normalrammer leveres Jacou-Mellemvægge, der
slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer
for derved at forhindre Rødtværing. Af disse holdes
i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Solstebro i Februar. **Worbeck**, Fotograf.

Frantz Wendt, Roskilde,

afgiver 10 Sorter Frø af Viplanter for 80 Ore,
modtager Bestillinger paa Markfrø, Rodfrugt,
Have- og Blomsterfrø, Træfrø, Kartofler. Pris-
fortegnelsen sendes portofrit. Lindetræer i forskjel-
lige Størrelser fra 50 Ore til 2 Kroner. Kornel-
firsebær 20 a 50 Ore pr. Stk., desforuden flere
forskjellige Viplanter.

Kunsttavler med meget ophøjede Celleranter
anbefales Bialerne til meget billig Pris.

NB. Bistader i alle Konstruktioner.

Bestillinger modtages.

J. F. Nielsen, Smeder, Agedrup St.

HERM. A. HESSE,
Weener, Prov. Hannover,
tilbyder alle Sorter

Frilandsplanter, Frugt-, Alle- og Sitræer, Roser, Coniferer, Skov- og Hækkeplauter
etc. pr. 100,000 og Millioner til meget billige Priser.

TRÆSKOLEN.

HERM. A. HESSE,
Weener (Tyskland).

Katal. gratis, Korresp. i alle Sprog.

Katal. gratis, Korresp. i alle Sprog.
etc. pr. 100,000 og Millioner til meget billige Priser.

Kunsttavler

anbefales i Nar som sædvanlig D'Err. Bialere til
billig Pris, ligesom alt det Voks, som bliver mig
tilsendt inden 1ste April, forarbejdes tilfølgende
Priser: 45, 40, 35 og 30 D. pr. Pd. efter Partiets
Størrelse. Da jeg i Nar har anstafset mig en ny
Valsepresse, kan jeg tilbyde et fortrinligt Fabrikat.

NB. Bistader i alle Konstruktioner leveres lige-
ledes til billige Priser, naar Bestilling gjøres i
god Tid, særlig anbefales et udmærket Trugstade
med Magasin.

Ny Prisliste paa Forlangende.

D.-Sølvh paa Mors i Januar 1886.

W. Boll, Smeder.

Delinger til Tavle-Honning.

Et større Parti er nu indforstrevet fra Udlandet
og kan forhaabentlig ventes her til midt i April.
Prisen skal da blive nøjagtig angivet, den ventes
at ville blive 4-7 Ore pr. Stk., frit sendte til
nærmeste Jærnbaneestation, naar Bestillingen lyder
paa mindst 20.

De til disse Delinger passende tynde Vokstavler
ville koste 1/2 mere pr. Pd. end de almindelige, men
der gaar selvfølgelig betydelig flere paa Pundet.

Bestillinger modtages fremdeles.

Ersløv.

Kunsttavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i
Nar hos

B. Vojesen,

Enstøfte pr. Nykjøbing Fl.

Kunsttavler!

De skarpest prægede af alle hidtil kjendte, anbe-
fales Bialerne til mine sædvanlige billige Priser.
Prøver sendes franko.

Voks forarbejdes til samme Priser som isjor
og ønskes helst sendt inden 1ste April.

Undtjær ved Odder, Januar 1886.

N. Jacobsen.

Kunsttavler med meget dybt Tryk
lavede paa et nyt Valse-
værk af bedste Slags,
faas i alle Størrelser hos **S. Rasmussen & Co.,**
Gravbørg pr. Svendborg. Tavlerne laves
som sædvanligt kun af rent Bivoks.

Mine i mange Nar prisbelønnede

Bialrødstaber

anbefales til Foraarsbrug. Idag er færdig 64 for-
skjellige Trugstader, 27 forskjellige Bistader. —
Ny Prisliste sendes til Spørgere.

2ved pr. Svendborg, 1ste Marts.

Kristian Pedersen.

Kunst-Tavler

af bedste Slags har jeg modtaget til For-
handling. Godt rent Voks taget i Bytte.

Ersløv.

Tidskrift for Bialv.

Udgiwet af

„Den danske Bialvforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Wintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjærelser optages for 20 Ere pr. Betjening 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pantes indbragte.

Nr. 5.

15 April 1886.

20de Aargang.

Enkelt eller sammensat Bolig.

Naar man følger Bialvens Historie gennem de mange Aarhundreder, den nu kan se tilbage paa, da er der et Træk, som strax springer i Øjnene ved den ældre Bialv, og det er de enkelte Boliger. Mange forskellige Skikkelser have disse haft ligesaa de tunge Træblokke, som brugtes i flere Skovegne, ned til de lette Strækurve, der endnu bruges i meget vide Strækninger; men altid vare disse Boliger enkelte. Sammensatte Boliger ere den nyere Tids Værk. Er det en værdifuld Opfindelse? Efter vor Erfaring maa vi ubetinget svare: Nej! Vi have i en længere Aarvække prøvet Boliger med 2, 3, 6 og 18 Familier; men ingen af disse have tilfredsstillet os.

De sammensatte Boliger tiltale ved deres Udseende, Prisbillighed og Lunhed, desuden kunne de let sammenstilles paa en saadan Maade, at de danne et bekendt Arbejdsrum for den, der behandler Staderne. Saadanne Pavillon-Stader ere stærkt i Mode baade i Tyskland og i Schweiz, og det kan ikke nægtes, at de kunne give en Bihave et udmærket smukt og hyggeligt Udseende. Vi tro her at have fremdraget alt, hvad der kan siges til Fordel for disse Boliger, og vi ville nu omtale de enkelte. Alt disse kunne forarbejdes saaledes, at de have et meget net Ydre og naar de anbringes med Smag kunne være en Pryd for enhver Have, det vil selv deres haardeste Modstandere

næppe nægte, om de enkelte Stader end i denne Retning maa indrømmes at staa en Del tilbage for de sammensatte. Men saa ere de enkelte dyrere, vil man paasta. Sa dette er dog høist tvivlsomt. Man maa vel erindre, at det ikke altid er muligt for Bialverne at have alle Rum i saadanne sammensatte Boliger besatte med Bier; men tænker man sig, at en Trediedel eller mere staa tomme, da bliver den aarlige Udgift, som falder paa dem, at fordele paa de befolkede, og disse kunne derved let naa betydeligt højere op end de enkelte. Ved de store sammensatte Boliger, Pavilloner, fristes man let til at anvende meget, ja altfor meget paa den ydre Udstyrelse. Vi tro derfor, at naar alt tages ret i Beregning, da forsvinder Prisbilligheden hos de sammensatte Boliger næsten aldeles, og dette er dog i Almindelighed Hovedgrunden, naar de sammensatte foretraktes. Vi komme derpaa til den Fordel ved de sammensatte Boliger, at de kunne danne et bekendt Arbejdsrum. Denne er uomtvistelig; men naar vi veje de mange Ulemper, som de sammensatte Boliger i andre Retninger frembyde ved Behandlingen, imod denne Fordel, da synes det os, at de enkelte dog bør foretraktes. Næsten ved ethvert Arbejde ved Bierne staa man langt friere ved de enkelte Boliger: Indbringelse af Sværme, Udtagning af Honning, Rensning af Bughædet, Fodring, Dronningindsætning, ved alle disse Arbejder er man friere stillet ved de enkelte Stader.

I Regnvejr eller Blæst kan man vel bedre arbejde med Bierne i Pavillonon; men Bierne habe uden Tvivl bedst af saa vidt muligt kun at behandles i godt Vejr. En stor Ulempe ved Pavillonon er, at man ikke kan komme til Bierne fra alle Sider, derfor er man ogsaa i disse Boliger nærmest henvisst til at benytte Højtader. Ogsaa er man ved Sygdomme hos Bierne, særlig ved Bipesten, meget daarligt stillet ved en saadan sammenfatte Bolig. Det vil jo være saare vanskeligt der at affpærre et Stade fra at smitte de øvrige.

Endnu har man som Anbefaling for de sammenfatte Boliger anført deres Unehed, idet man mener, at den ene Bilkump om Vinteren varmer den anden, som kun ved et enkelt Brædt er skilt derfra. Denne Opvarmning tillægge vi kun meget ringe Betydning. Naar Bier om Vinteren kun sidde tørt og fri for Træk, da behøve de kun meget lidt Varme. Det viser sig bedst ved de simple Straakuber, i hvilke Bierne i de strengeste Vintre habe kunnet overvintre fortrinligt. Det er yderst sjældent, at Bierne i Kuber dø af Kulde, om end Kuberne ere meget daarligt beskyttede mod den hårde Vinter. Nej, hos vore Kube-Biavlere kendes næsten kun to Dødsarsager hos Bierne, nemlig Sult og Biserløshed, og af disse to indtager nok Sulten de ni Tiendeparter.

Til sidst ville vi endnu ved de sammenfatte Boliger nævne en Ulempe, der har omstømt mange af deres Tilhængere, saa at de nu udelukkende holde sig til de enkelte, det er Dronningtab og uvilkaarlig Forening. I de sammenfatte Boliger er det vanskeligt at give Flyvehullerne i Nabo- eller Gjenbo-stader tilstrækkelig Afstand. Derfor sker det let, at Dronningen efter Befrugtningsudflugten tager fejl af sit Stade. Heraf følger da Tabet af den ene Dronning. Flere Biavlere paastaa bestemt, at Dronningen ikke nøjes med denne ene Udflugt og Sværme-flugt, men at den jævnligt, et Par Gange i hver Sommer, flyder ud for at se sig om. Vi habe rigtignok aldrig iagttaget noget saadant; men man tør jo ikke benægte Muligheden heraf. Det opfordrer i ethvert Tilfælde til at være meget varsom med at lade Flyvehullerne være for nær ved hinanden. Det hyppigste Dronningtab, der fremkommer ved de sammenfatte Boliger, sker dog ved Utæthed i de Skillevægge, der adskille hver to Stader. Af denne Grund sker ofte en for Biavleren meget uheldig Forening, der kan medføre ansette Tab. Endelig komme vi til den vægtigste af alle Ulemperne ved de sammenfatte Boliger, nemlig den, at man ved at behandle et Stade forstyrer alle de andre, og at en stærk Ophidelse i et

Stade meget let meddeler sig til andre. Denne Grund alene burde efter vor Ansættelse være tilstrækkelig til at fælde de sammenfatte Boliger.

Efter det her anførte vil man ikke undres over, at vi ganske habe tabt Smagen for de sammenfatte Boliger og derfor ville anbefale vore Biavlere udelukkende at holde sig til de enkelte.

Gavnlig Vinf.

Hust paa Kobbierne i denne Tid, da Bierne flyde ud, men Naturen tilbyder dem saa lidt Bytte. Derfor bør Flyvehullerne endnu ikke være mere end 1½" brede hos stærke Stader og ¾" hos mindre stærke. — Pas paa ikke at spilde Foder udenpaa eller nærved Staderne, man bør helst indfatte Foderet ved Solnedgang.

Engelst Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

IV. *Eftersyn.* Naar man vil undersøge et Stade — men dette bør man aldrig uden Anledning, ikke blot af Nysgjerrighed, da altfor hyppig Gjentagelse af Røgningen uden Tvivl maa stade saavel Larverne i Cellerne som Bierne — da er det nødvendigt i Begyndelsen at berolige Bierne ved at blæse en Smule Røg ned iblandt dem. En Pipe kan bruges, men en sftere og bedre Maade er at anvende en Røgpuster, der er særlig indrettet til dette Brug. Omstaaende Billede viser, hvorledes man bærer sig ad dermed.

Røgpusteren bestaar af en Blitchylinder, i hvilken kan indstrues en kegleformet hul Spids, ligeledes af Blit. I Cylinderen kan indlægges Stof, som kan brænde og afgive Røgen. Cylinderen er fæstet paa en Bælg, som, naar den trykkes med Tommel- og Bege-Finger, sender en Luftstrøm gennem Cylinderen og driver Røgen ud af den spidse Ende. Det paalideligste Stof til Røgning er Hampetæpper (Yute), som maa være vel tørrede forud, ellers ville de ikke vedblive at brænde. Klip et passende Stykke til og rul det let sammen. Tænd den ene Ende af Rullen og vend den Ende nedad i Cylinderen og sfru Spidsen paa. Gammelt Klæde eller Klude kan ogsaa bruges. Naar man ikke bruger den, bør den stilles paa Enden, da vil Trækket opad holde Ild i den. Lægges den derimod fladt ned, gaar den snart

ud. Disse Røgpustere kunne faas i forskjellige Størrelse og Udstyrelse (2—7 Kr.)

Ved Undersøgelsen aftages Stadets Tag og derefter løftes Loftet og det enkelte Tæppe lidt, Spidsen af Røgpusteren stikkes ind under dette, og nogle faa Pust bringer nu Bierne til at flygte hulter til hulter, puster man derefter lidt ned mellem Tablerne, ville en hel Del Bier trække hen til Fjrhøshullet. Formegen Røg er skadelig, men Dvælselse vil snart lære Biavleren den rette Brug. Saa snart Bierne ere beroligede, strids da straks til Undersøgelsen sikkert og hurtigt, thi efter faa Minutters Forløb ville Bierne have fundet sig, og de begynde da at bruge deres Lanser. Den yderste Kamme (en Indstuds-dør) borttages først, idet en Smule Røg pustes ned for at drive Bierne deraf ned paa Bundbrædtet, og nu vil der være Plads til at flytte de andre (egentlige) Kammer. Har man et tomt Stade tilovers, er det bekvemt at have det ved Siden af til deri at indhænge nogle Kammer, medens man undersøger de øvrige.

Før Undersøgelsen vil det spare en Del Tid at sørge for at alle Redstaber, som behøves, ere ved Haanden.

Nogle ivrige Biavlere blive aldrig trætte af at undersøge

deres Stader enten det behøves eller ej. Intet er imidlertid bedre skiftet til at bringe Forstyrrelse paa en Tid, da alt maaske netop var i den bedste Orden og Tillægs-Kammerene ere i Færd med at fyldes med Honning. En anselig Tid vil det være, inden Bierne igjen begynde at arbejde i de Kammer. Naar alt gaar godt, da bør man lade Stadet saavidt muligt i Fred.

Foraaret. Forusjæligt er det om Vaaren for dem, som bo nær de dejlige Stove i landlige Omgivelser. Velkommen være Vaaren med dens milde Luft, de forfriskende Byger, Fuglesangen og yndigt Solskin. Atter vise Blomsterne sig, i Begyndelsen blot hist og her paa lune Steder, men siden overalt, indtil Aarstiden glider ind i Sommeren og alt omkring os igjen er lyst og skjönt. Den tiltagende Varme vækker Bierne til Virksomhed, for hver Dag strømme de frem

i større Antal ikke blot for at jole sig, men for at udføre deres Del af Naturens Plan, idet de befrugte Blomsterne, efter Haanden som de aabne sig.

Det er ofte jagt, at uden Bier vilde hverken Blomster eller Frugter kunne trives. Idet den besøger Blomsterne for at hente Honning, afgnider Bien med sin Drop det fine Blomsterstøv og bringer det i andre Blomster hen paa Arret af Støvbejen, hvorved den ubevidst udfører Befrugtningen. Deraf kommer det, at i Haven, hvor der holdes Bier, er der rigeligere Frugt end i saadanne Haven, hvor Bier sjældent komme. I vor Have have vi tydeligt kunnet spore denne Virkning, idet vor Frugthøst er bleven omtrent 4 Gange saa stor, siden vi begyndte at holde Bier, og Virkningen kan tillige spores i vor nærmeste Egn. Hvor man særlig lægger sig efter Frugthøst, burde man af denne Grund holde Bier uden Hensyn

til den Forbel, disse kunne give ved Salg af Honning og Svarme.

Bierne have nu travlt paa smukke Dage med at hjembringe store „Butter“ af Pollen (Blomsterstøv eller „Bibrod“) da dette endnu er mere rigeligt til Stede end Honning, netop paa den Tid, der er mest

Brug for det til at forsyne den oppokkende nye Slægt. At se store Mængder af Pollen hjembaaret til et Stade er et sikkert Tegn paa, at alt er i Orden. Kammerne (de unge Bier) bruge det blandet med Honning til Foder for Larverne.

Saa snart Krokus begynder at blomstre, give nogle Biavlere deres Bier kunstig Pollen i Form af Urte-Mel, idet de i varmt Solskin drysser noget heraf ned i de aabne Krokus-Blomster. Bierne opsamlе det gjerne, naar de kun finde lidt virkelig Blomsterstøv. Om det egentlig er til nogen sand Nytte at anvende denne Mel-Fodring, det er dog højt tvivlsomt. Urtemel kan ikke holde sig længe, det bliver snart surt og er da paa ingen Maade sundt. Midt i Stadet blive Celler, som indeholde Pollen, sædvanligt fyldte indtil $\frac{1}{8}$ fra Randen, Bierne tilføje da en Draabe Honning for at udelukke

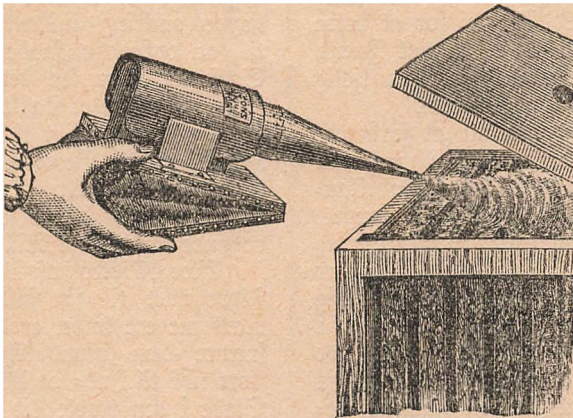

Fig. 14. Røgpuster i Brug ved Undersøgelse af et Frugthole. Loftbrættet med det underliggende enkelte Tæppe er løftet.

Luften og forsegle Celleren til Vinterbrug. Naar Celleren er aabnet og Honningen for-tæret, er Blomsterstøvet tilbøjeligt til at tørre ind, det bliver da haardt og ubrugeligt, og det volder Bierne stort Arbejde at borttage det, Voskæggene i Cellerne blive ofte gnavede lige ned til Bunden ved det Arbejde. Dette er særligt hyppigt med Pol-len i de ydre Tavler.

Rens og affrab Bundbrædtet, saasnart Vinteren er forbi, for at borttage alt Smul, der har samlet sig. En tom Fod (med Bund-brædt) er det bedst at sætte Stadet paa, idet man løfter det fra den gamle Fod. Naar denne er renset, kan den benyttes til det næste Stade og saaledes videre gennem hele Bihaven.

Man bør fodre lette Familier med Byg-Sukker eller Sukkertage; senere, naar Bejret bliver varmere, kan man uden Risiko give flydende Foder. Henimod Slutningen af April kan man borttage Vintertæppet og i Stedet for anbringe Dækbræder eller et Voft. Læg dem fast over Boligen og dæk Nab-ningerne f. Eks. med Tæppe for at holde paa Varmen. Dette er et vigtigt Punkt, da kold Træk gennem Ruben i en kjølig Foraarsnat kan ødelegge Yngelen.

Nu er Tiden kommen til at forberede alt til Sværerne og gjøre Tillægs-Num parat. Midt i den travle Marsktid kunne Fabrikant-terne ikke altid straks skaffe, hvad der forlanges.

Gamle Stader bør ikke gives Udgang til Honning-Rummene, før Yngel-Neden er næsten fuld af Bier. Tiden er forskjellig efter Aaret og Eggen; fra den 2den Uge i Maj til den 1ste Uge i Juni vil passe de fleste Steder. Det er ganske unyttigt, ja endog saa skadeligt at give en Familie Ud-gang til Honningrum, før dens Befolkning er meget talrig. Nogle ere saa angstelige efter at faa en tidlig Honninghøst, at de sætte Tillægs-Num paa, medens Yngel-Neden kun er halv fuld af Bier. Dette er en højst uklog Fremgangsmaade, da Kamrene over Tavlerne ville fornindste Stadets Varme betydeligt, særlig i de kolde Nætter, som ofte indtræffe i Begyndelsen af Maj. Ved en saadan Vejlighed drage Bierne sig tættere sammen midt i Boligen for at holde Varme og lade Ungerne i de ydre Tavler være ud-satte for Kulden, hvilket let kommer til at stade dem. Men naar Biernes Antal er saa stort, at den egentlige Bolig ikke længere kan rumme dem, da hænder det meget sjæl-dent at de ikke villigt gaa op i Tillægs-Rummene. Med heldige Omgivelser og smukt Bejr ere deres Fremskridt da mærk-værdig hurtige.

Før Tillægs-Rummene sættes paa, vil det være klogt at sikre sig, at der ikke er nogen øjeblikkelig Fare for Hunger, hvis en

Regn-Periode skulde indtræffe. Man maa vel erindre, at netop naar Hovedtrækket be-gynder, tiltager Befolkningen uhyre stærkt — med et til to Tusinde om Dagen — og Honningindsamlingen fra Marken er endnu ikke rigelig. Skjøndt den hvide Bløver løber Overflødighed senere, vise dens Blomster sig endnu kun pletvis, om et Par Uger kan Marken ventes at være hvid af Blomster; og saa andre Honningblomster ere endnu kun ved at komme frem, medens det stærkt voksende Antal af Munde, som skulle fodres, tærer forholdsvis stærkt paa Stadets For-raad. Skulde dette blive udtømt, da maa Hjælp nødvendig ydes, ellers vil Familien i høj Grad blive sat tilbage. Naar døde, hvide Bier, hele eller i Stykker, ses ved Flyvehullet, da maa det befrygtes, at Fa-milien er ved at lide Mangel. Naar An-merne ikke kan faa noget at fodre Larverne med, ribe de dem ud af Cellerne og kaste deres Legemer ud af Boligen. Disse sluges begjærligt af Spurve og andre Fugle, der hoppe omkring i Nærheden, stadig parate til at opsnappe saadanne Lækkerbidstener. Saasnart man ser dette, bør man straks fodre. Mangt et stærkt Stade er paa Grund heraf sat betydeligt tilbage og det lige ved Hovedtrækkets Begyndelse, saa at maasse Halvdelen af dette Træk hængaar, inden Familien atter bliver saa stærk, at den kan begynde Arbejdet i Tillægsrummene.

Efter Midten af Maj kan man udvide Flyvehullet til sin fulde Bredde, men hvis Nætterne ere kolde, er det dog godt at ind-snævre dem henad Aften. For at være stort nok til Ind- og Ud-Gang for et stærkt Stade i den travle Tid bør det være mindst 5 Tommer bredt og en halv Tomme højt. Hvor ofte ser man ikke en kæmpende Træng-sel af Bier ved de smaa Flyvehuller i Straa-Ruber. Tusinder af Bier søge at trænge sig ind, medens ligesaa mange ere idrige efter at komme ud. Naar en Tordenbyge nærmer sig i Solstun, er dette altid Ulfældet.

Naar der indtræffer længe vedvarende varmt og tørt Vejr, saa at Rilder og Vække udtørre, bør man anbringe Vand nærved Staderne med noget flydende ovenpaa — Rørk eller Træ — hvorpaa Bierne kunne sidde i Sikkerhed og hente, hvad de behøve. I vor Bihave er en stor Ver-Rumme gravet ned lige til Kanden og holdes fyldt med Vand hele Sommeren igjennem. Tusinder af tørstige Bier ses der Morgen og Aften. Midt paa Dagen er der kun forholdsvis saa, med mindre, besynderligt nok, det hænder, at Bejret er dijset og regnfuldt og ikke stiftet til Honning-Indsamling, thi da blive Bierne Vandbærere i Stedet.

(Ener et.)

Hofjægermester A. Brun.

Naar dette Tidsskrift i Dag bringer sine Læsere det første Portræt, som hidtil er fremkommet i dette Blad, da have vi hertil valgt den Mand, der ubetinget har den største Fortjeneste af den forbedrede Viabls Indførelse i Danmark, Danmarks Dzierzon. I næsten hele sin lange Levetid har Hr. Brun syset med Bier, om end hans bevægede Liv har medført, at han i enkelte Tidrum har været udelukket fra denne Beskæftigelse. Endnu i sin høje Alder bevarer han usvækket Interesse for denne Sag, som han med saa stort et Held har virket for. Danmarks Viablere skyldte ham saare meget. Vi ville udtale Ønsket om, at han endnu længe maa bevare sin Virkelyst til Gavn og Glæde for den danske Viabl.

Med en Beredvillighed, som vi ikke noksom kunne paa- skjønne, har Hr. Brun meddelt os følgende Oplysninger om sine Oplevelser:

Alexander Brun er Søn af Kmhr., Hofjægermester C. F. B. Brun, Ejer af Kraagerupgaard ved Helsingør, hidtindtil bekendt fra H. Kost-

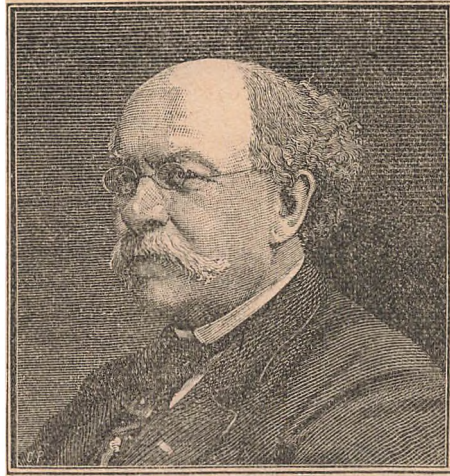
gaard's Tid. Hans Faders Moder var Digterinden Frederikke Brun, født Münster. Han er født den 14. April 1814, og var først bestemt for den studerende Vej; men da han fra den tidligste Ungdom af higebe efter det frie Liv i Skov og Mark, blev Skolelivet ham utaaleligt, og han bestemte sig til at blive Forstmand. Han kom 1832 i Jagtlære paa Tidssvilde Skovdistrikt og derafra til Akademiet for Forstmænd i Eisenach i 1834—35, hvor han tog Eksamen med Udmærkelse. For at blive dansk Forstkandidat maatte han derefter ogsaa tage Forstekamen i Kjøbenhavn. Denne tillige med Landmaalereksamen afslørede han i 1837 og blev straks ansat som

Bolontør paa 1ste Kronborg Forstdistrikt. I 1848 blev han Medlem af den Kommis- sion, som opmaalte og planlagde Statsskovene i Sønderjylland. Efter fuldført Arbejde gjorde han i 1841 en Rejse til Rom, hvor han havde daglig Omgang med flere af vore senere navnkundige Kunstnere og Forfattere som: Adam Müller, Constantin Hansen, Marstrand, Roed, Rühlér, Digter H. C. Andersen, H. P. Holst o. fl. Efter Hjemkomsten virkede han paa flere Forstdistrikter, men da Udfigterne til Forfremmelse paa Grund af den store Mængde ældre Forstkandidater vare yderst flette, besluttede han sig, endstjøndt med tungt Hjerte, til fore-

løbig at opgive Forstvirksomheden og at lægge sig efter Landvæsenet. Han gjen- nemgik derfor et Kursus hos den berømte Thær paa Møglin i Bommern og købte saa Herregaarden Balsstrup i Sjælland i 1848. Da Krigen jamme Nar indbrød, sluttede han sig til Armeen som frivillig Riffel- skytte ved 3die Jægerforps.

Han deltog i Slaget ved Fredericia, blev fremhævet i Slagrapporten, blev udnævnt til Dannebrogsmænd og fik Titel af Jæger-

mester. I 1850 blev han Officer og deltog som saadan i Slaget ved Isted, hvor han i den haarde Kamp ved Vedelsvang blev saaret. Derefter deltog han i Forsvaret af Dannevirketillingen, som varede hele Vinteren 1850—51, og tog efter Fredslutningen sin Afsted. Balsstrup var imidlertid paa selve Slagdagen ved Fredericia blevet plyndret af Van der Lanns Frislarer. Stor og trykkende Sorg i Privatlivet var kommen til, og Brun besluttede derfor at sælge Balsstrup. For at vinde Kræfter til at bære Livet, gik han paa lange Rejser baade i og udenfor Europa, og blandt andet tilbragte han 3 Vintre i det nordlige Afrika, hvorfra han paa sin sidste Rejse i 1882 hjembragte en betydelig Samling af

Alexander Brun, Hofjægermester, Dbnd., Ejer af Louisiana ved Helsingør.

Middelhavets Fiske, som han skænkede Musæet i Kjøbenhavn. I 1864—65 var han folkevalgt Medlem af Rigsraadet og havde saaledes den tunge Lod at maatte give sin Stemme med til Fredslutningen, da Danmark maatte afstaa Herfugdømmene.

Alt som Dreng havde Brun Interesse for Biavl, og det pinte ham at se det Myrderi, som hvert Aar fandt Sted, naar hans Fader „slagtede“ Bierne. Han fik Lejlighed til at læse Nutts „Bienenzucht nach der Lüftungsmethode“, overført fra Engelsk, og lod bygge Bihuse derefter. Metoden havde sine Fejl, men var dog langt at foretrække for Kubbiavl, da den staaer Bierne og man tillige høfter fuldkommen ren Honning. Da læste han i 1856 en Afhandling om Pastor Dzierzons ny opfundne Methode med bevægelige Tablebærere, og da han indsaa dens Fortrinlighed, rejste han usfortøvet til Dzierzon i Schlesien for at se dens praktiske Anvendelse. Saare tilfredsstillet besøgte han derpaa ogjaa den berømte Biavler Baron v. Berlepsch i Thüringen og gjorde sig bekendt med dennes senere saa berømte Høstabe-Konstruktion. Nu ilede han hjem for selv at lægge Haand paa Værket. Alt i 1855 havde han kjøbt et Stykke Jord paa ca. 10 Tdr. Land i en henrivende smuk Beliggenhed ved Sundet, tæt ved sit Fædrenehjem Krangerup. Her byggede han sit Hjem, som han efter sin første afdøde Hustru kaldte Louisiana, og begyndte straks en Biavl efter Dzierzons Lære, selvfølgelig ikke uden at begaa Fejl, thi enhver Begynder maa betale Lærepeng; men snart opnaaede han saa smukke Resultater, at han fik Mod til at skrive sin „Anvisning til Biavl efter Dzierzons Methode“ 1860, efter at han først ved mindre Udarbejdelser f. Eks. „Om Biavlens Standpunkt i Danmark“ 1857, en Afhandling, som blev optagen i *Minanalken*, og efter flere offentlige Foredrag havde overthydet sig om, at Interesse for Sagen var vakt.

Indbudt til den store Landmandsforsamling i Gøteborg 1860 holdt han der et Foredrag, som havde til Følge, at han af Selskabet blev opfordret til at oprette en Scandinavisk Forening for Biavlere. — Ved velvillig Understøttelse, hvorved især maa nævnes Hr. Pastor Wulff i Ahlstad i Sverige, udførte Brun dette Hverv i Malmø i 1861, hvor det blev bestemt, at Foreningen skulde kaldes „Forening for Nordens Bivener“, samt at denne skulde samles hvert Aar, afvekslende i de tre nordiske Riger, og det første Møde fandt derpaa Sted 1862 i Kjøbenhavn. I flere Aar holdtes derpaa regelmæssige Møder,

men den for Danmark saa skjæbnesvangre Krig og dens Følger virkede ogjaa forderveilig i denne Retning, hvorfor Møderne blev opspatte i længere Tid.

Smidlertid var Bruns „Anvisning til Biavl“ forlængst udsolgt, og efter indtrængende Opfordringer besluttede han sig til at udarbejde en ny Udgave. Dette var især fornødent, fordi Fremskridtene i Biavlens vare saa betydelige (f. Eks. Opfindelsen af kunstige Rokstabler, af Centrifugen osv.), at den første Udgave var forældet. Han udgav derfor i 1883 den nye, fuldstændigt omarbejdede og meget forøgede Udgave under Titel „Veiledning i Biavl“. Besynderligt nok vare begge disse Skrifter udarbejdede i Algid.

I 1881, ved Biavlermødet i Aarhus, samlede Brun paa ny Medlemmerne af „Nordens Bivener“, og det blev bestemt, at Møderne nu atter regelmæssigt skulde finde Sted, dog var det fornødent, at der, ligesom det var fket i Danmark, ogjaa i Sverige og Norge maatte dannes Centralforeninger, for at disse ved særligt udvalgte Delegerede kunde repræsenteres ved Møderne, og ved et Møde i Landskrona i 1883 rykkede Sagen atter et godt Skridt frem, idet man erklærede, at Centralforeningerne i Norge og Sverige nu vare dannede. Disjes Delegerede mødte derpaa ved Samlingen i Kjøbenhavn i 1884, hvor det atter blev fastslaaet, at Møderne nu regelmæssigt skulde holdes, afvekslende i de 3 Riger, samt efter Bruns Forslag, at Formandspladsen ved hvert Møde skulde beklædes af den, som hver Gang særlig dertil blev valgt. Brun featraadte altsaa som vedvarende Formand for Foreningen.

Det næste Møde fandt Sted i 1885 i Christiania, hvor Brun var indbudt som Gæstgjæst, men ikke kunde møde paa Grund af svækket Helbred, og i Aar, 1886, stal det altsaa finde Sted i Sverige, hvorom nærmere Bestemmelse forventes.

I det hele taget har Sagen havt god Fremgang; Interesse derfor er voksende, og den efter Dzierzons Methode forbedrede Biavl breder sig alt mere overalt her i Norden, omendstjøndt den vel næppe i nogen nær Fremtid ganske vil kunne fortrænge de fra gammel Tid rodfæstede Straakuber. Dertil mangler saare ofte den dertil fornødne Indsigt.

Foruden med Biavlens beffæstigede Brun sig med pomologiske Studier og anlagde paa Louisiana en større Forsøgshave tilligemed en Frugttræplanteskole. Han indførte, prøvede og udbredte saadanne udenlandske Frugtforter, som, foruden at være fortrinlige, befandtes at passe for vore Klimatiske

Forhold. Desuden prøvede han ved Frøudsæd at frembringe nye fortrinklige Bæreforter, og dette Forsøg, som udfordrer stor Udholdenhed, Taalmodighed og Omhu, lykkedes ham over Forventning, saa at han i det fgl. Havestifts Frugtudstilling 1884 kunde fremlægges flere nye Bæreforter, der bleve anerkjendte som prisværdige, hvorfor der blev tilkjendt ham den store Sølvmedaille.

Brun fortsætter endnu sin Viavl, men i indskrænket Maalestok, da Narens Vægt begynder at gjøre sin Indflydelse gjældende. H. M. Kongen har udnævnt ham til Hofjægermester, og han er Væresmedlem af adskillige Landmands-, Viavler- og Gartnerforeninger, baade i Udlandet og i Danmark.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 21. Hvorledes renses Voksset ved Smeltning? (M. S.) — S.: Dette sker bedstemest og bedst ved Hjælp af en Voksfmelter. Denne bestaar af en Blisfpand med to lange Ører (ligesom paa en Budtingeform). I Siderne og Bunden er Spanden gjennemboret med en Mængde Huller, der ere c. $\frac{1}{8}$ " brede. Voksset eller Tavlerne anbringes i Smelteren, og denne sættes i en passende Gryde, saa at den med Ørerne hviler paa Randen af Gryden, medens Bunden ikke naar Grydens Bund. Man hælber nu Vand i Gryden og bringer dette i Kog. Det rene Voks vil da dels stige lige op, dels igjennem Hullerne og derpaa op paa Vandets Overflade, „Svamme“ og Urenligheder ville blive tilbage paa Smelterens og paa Grydens Bund. Voksset kan stummes af. Hver Gang Smeltningen gjenføres, bliver Voksset renere. — I Mangel af en Smelter kan man hjælpe sig med en Pose af meget aabent Lærred, som ophænges paa lignende Maade som Smelteren i Gryden, men det er her nødvendigt flere Gange at sammentrykke Massen i Posen for at saa Voksset til at træde frem gjennem dens Abninger, og ved denne Bevægelse kommer der let en Del Smuds ind i Voksset. — Voks smelter ved 60° Varme, altsaa før Vandet koger.

Nr. 22. Hvorledes skal man bære sig ad med en Kube, som man om Foraaret anser for viserløs? — S.: Først bør man sikre sig, at Kuben virkelig er viserløs. Derfor maa man afvente saa mildt Vejr, at Bierne flyve ud almindeligt. Da meget svag Flugt fra et Stade kan hidrøre fra Sult, saa ville vi straks prøve at løfte paa en saadan Kube, og er den meget let, da ville vi ikke tøve med at fodre den. Bliver

Flugten ligesuldt i godt Vejr ved at være svag, da er der Grund til at frygte Viserløshed. Dette kan yderligere mærkes paa Uviskerhed i Biernes Bevægelser, og stadig Løben til begge Sider paa Flyvebrættet, medens meget saa Bier flyve ud eller komme hjem. — En saadan viserløs Kube har om Foraaret meget ringe Værdi, hvis man ikke i et lille „Dromingstade“ har en Reserve-Droming rede. I modsat Fald bør Bierne udtrommes og forenes med et andet Stade, som har en god Droming. Narstiden er dog endnu for barst til dette Arbejde, som vi i et følgende Nummer skulle beskrive. — Er det viserløse Stade ikke en Kube, men et Ramme-Stade, da sker Foreningen meget let med et andet Stade af samme Rammemaal, idet man om Aftenen roligt indhænger de viserløse Bier paa deres Tavler med et Par Tavlens Afstand fra Bilkumpen i det andet Stade. Foreningen vil da paa denne Narstid ske uden Kamp i Løbet af et eller to Døgn.

Nr. 23. Hvorledes benyttes et Valsværk til Presning af de jævne Voksark? — S.: „Bienen Zeitung“ indeholder følgende Anvisning: Man tager kogt Nisstivelse og børster dermed Valserne (Mange bruge stærkt Honningvand). Naar Valserne ere ny, bør de især indbørstes godt, da Voksset ellers let klæber fast og maa fjernes med kogende Vand. Værelset, hvori man arbejder, saavel som Voksset maa holde 16° Varme. Man lægger en Stabel Voksark i kunkent Vand, holder dem stedse 16° varme, lægger om den ene Ende af det Ark, man begynder med, en Linned-Strimmel med Stivelse og gennemvalser Arket langsomt, medens en anden Person tager den færdige Kunsttable fra Valsen. Ere de færdige Tavler fugtige, da tørres de ved at lægges udbredt i Værelset. Derefter lægger man en Lineal derpaa og støver dem med en Kniv i den onskede Størrelse. Kniven bør ligeledes dypes i Stivelse.

Et og andet.

Spriske Bier. I Gleanings fortæller Amerikaneren Searcy om Bierne fra det hellige Land, at han betragter dem som bedre end de italienske i mange Henseender:

1. De formere sig stærkere, men sværne mindre. Deres Familier ere til alle Tider vrimsende fulde. Medens Italienerne hos ham hvert Dieblit sværmede, har han kun havt et jyrisk Bistade, som sværmede.

2. De stikke aldrig nogen, med mindre man forstyrrer dem. Italienerne stikke altid, og derfor nødtes han til at ombytte dem

med slyrste Bier. Det hjalp strax, thi disse passe deres egne Sager og lade Folt i Fred.

3. De svinde ikke bort om Foraaret som Italienerne, men ere altid stærke, sunde og flittige. Man kan kun rejse en Uke imod disse Bier: de forlange en mere omhyggelig og forsigtig Behandling end Italienerne.

Fra Kredsen.

I Kjøge Egnen stiftedes paa et Møde i Herfølge Skole den 21 Marts en Bivavlerforening med ca. 40 Medlemmer. Mødet indlededes af Gartner Larsen, Billesborg, der oplæste Lovene, som efter nogen Drøftelse bleve vedtagne med faa Forandringer. Foreningen omfatter følgende Sogne: Vellinge, Ejby, Videmark, Sædder, Herfølge, Braaby, Enderslev, Himlingøje, Taarnby, Balløby og Kjøge Landsogn. Foreningens Formaal er: at udbrede og fremhjælpe Bivavlen, dels ved Vortlodning af Bier og Redskaber og dels ved Foredrag og Udstillinger samt ved Vækning af Foreningens Blad „Tidskrift for Biavl“. Det aarlige Bidrag til Foreningen er 1 Kr., som afkræves to Gange om Aaret a 50 Ore.

Til Bestyrelse valgtes: Murermester Rindber, Herfølge, Formand; Sæger Mühldorff, Ballø, Næstformand; Tømrermester Frandsen, Herfølge, Sekretær og Kassierer; Gartner Larsen, Billesborg, Stovfoged Møes, Almissevænge, Sæger Drejer, Vellinge, og Stovfoged N. Nielsen, Næshøj.

Til Kredsforsænd valgtes: Snekter N. Larsen, Næshøj, Brændehandler S. Nielsen, Sønderhøje, Gartner Larsen, Billesborg, Stovfoged Dixen, Vellinge, Stovfoged Andreasen, Taagerød, Tømrer Jens Jakobsen, Vedstjolle, Kaminsfejer Nielsen, Ballø, Stovfoged Møes, Almissevænge, samt Tømrer Møes, Sædder.

Brevkasse.

Delingerne komme hertil d. 14 April og koste 1 Pd. pr. Stk. 5 D., 2 Pd. pr. Stk. 6 D. Til hver Bestilling maa endvidere lægges 10 D. for Indpakning og 20 D. i Fragt. De tynde Tavler koste 140 D. for ½ Pd. — Saa snart Lovene indsendes hertil, afsendes Delingerne. Foruden de bestilte haves nogle faa Hundrede tilovers.

Kundgjørelser.

I dag er udkommet: **Sonningen og dens Anvendelse** af Hans Erslev i Kalundborg. Pris 30 D. — For 32 D. i Primærter tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Prima Stødt Landis,

garanteret indlandet, til Bisfoder, Pris 50 Ore pr. Bund, forsendes mod Efterkrav.

Ca. 500 Pd. rent Sivoks,

passende til Kunsttavler, tilbydes til 1 Kr. 25 Ore pr. Pd. fra **P. A. C. Müllers Sonninghus & Mjød-Bruggeri, Kjøbenhavn K.**

Fineste **Taffelmjød** af 4½ Marts Lagring, fed, a 1 Kr. pr. ½ Pots Fl., pr. Dufin (13 Fl.) 1 Kr., Emballage billigt, forsendes mod Efterkrav, endvidere anbefales **Malt-Bryst-Mjød** 50 D. pr. Fl., hvid og gul **Sonning** i Partier billigt. **Kina Roborans Draaber** anbefales til Børn for urolig Søvn og Drinesmerter; hvideste, renset **Glucerin** for Brystet, **Kolik-Mave-Bitter** for Bindkolik samt **Ticho Braabes Mave-Bitter** for Jordojelsjen og Blodets Renselse.

Prislister tilstilles.

P. A. C. Müller.

Et Valfværk

til Fabrikation af Kunsttavler er billigt til Salg hos Snekter **J. C. Olsen**, Ryde pr. Søllested. 10" B. 50 Kr. Paa faa Timer presses 100 Pd. Tavler.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille større Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan herefter levere stærkere og usforanderlige Mølleemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Facon-Mølleemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Nedstyrting. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Hølftebro i Februar. **Worbeck**, Fotograf.

Kunsttavler med meget ophøjede Celleranter anbefales Bivavlerne til meget billig Pris.

NB. Bistader faas i alle Konstruktioner.

Bestillinger modtages.

J. F. Nielsen, Snekter, Årsdrup St.

Wine i mange Aar prisbelønnede

Biavlsredskaber

anbefales til Foraarsbrug. I dag er færdig 64 forskjellige Trugstader, 27 forskellige Høistader. — My Prisliste sendes til Spørgere.

Tved pr. Svendborg, 12te Marts.

Kristian Pedersen.

Kunsttavler!

De stærpest prægede af alle hidtil kjendte, anbefales Bivavlerne til mine sædvanlige billige Priser. Prøver sendes franko.

Voks forarbejdes til samme Priser som isjor og ønskes helst sendt inden 1ste April. Afskrif ved Odde, Januar 1886.

N. Jacobsen.

Kunsttavler med meget dybt Tryk, laves paa et nyt Valfværk af bedste Slags, faas i alle Størrelser hos **P. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Tavlerne laves som sædvanligt kun af rent Bivoks.

Kraftige Froplanter af Selje Pilen (Salix Caprea), ca. 2 Fod høje, et udmærket Lætra, som afgiver et fortrinligt Foraarsstrø for Bierne, faas i **Jensen-Tusch's** Frohandel & Planteefole, **Hølftebro**.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Bavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaaar den 1ste i de 6 Vintermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Kundgjørelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 8 Pre 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de skulles indrykke.

Nr. 6.

1 Maj 1886.

20de Aargang.

Ramme-Maal.

Lige siden den Dzierzon'ske Biavl er bleven udbredt i store Lande, har der hos mange Bavlere gjort sig gjældende en Bestræbelse for Enhed i Stadernes Maal. Dette er meget naturligt, fordi der ofte kan opnaas meget store Fordele ved at flytte Tavler fra et Stade til et andet. Det er derfor navnlig Ramme-Maalet, det kommer an paa først at faa ens i hele Vilhaven og dernæst om muligt i hele Landet. Naar man imidlertid huffer paa det gamle Ord: „Saa mange Hoveder, saa mange Sind“ og tillige betænker, at der ogsaa i et saa lille Land som vort kan være ikke ringe Forskjel paa de Forhold, hvorunder Bavlere arbejder — saa forstaas det nok, at en sliq Enhed ikke er let at opnaa. So strengere Fordringen stilles, des mindre vil den blive opfyldt.

Det hed sig for nogle Aar siden, at man i Danmark, Sverig og Tyskland havde antaget et Enheds-Maal, og hertil havde Norge senere sluttet sig. Young angiver i sin lille i øvrigt meget gode Bibog dette Maal paa følgende Maade „36 cm. høj og 27 cm. bred. Øverststykket, der bærer Rammen, er 25 cm. langt og Understykket 23½ cm. langt.“ Uagtet vi nu ere ret godt kjendte med det franske Maal, som her er benyttet (10 cm. = ca. 3¼”), ville vi dog tilstaa, at den nævnte Angivelse er os for broget. Et Enhedsmaal for Rammer

bør efter vor Mening kun angive 2 Maal, nemlig Højde og Brede af Rammens ydre Firkant. Det bør være overladt den enkelte at vælge, hvilket af de to Maal han vil bruge til Højde, det andet bliver da Bredden. Længden af de Ender, hvormed Tablebæreren løber udenfor Sidelisterne bør desuden være vilkaarlig. Hvorledes skulde det ellers blive muligt at faa et Enhedsmaal, der kunde bruges baade i Højtader og i Trugstader. I de første anses det jo nu for bedst, at Tablebærerne hvile paa Vifter, men i Trugstaderne er dette ikke saa bekvent, der hvile Tablebærerne oftest paa Sidernes Øvertant eller i en Fuge i denne Kant. Derfor vil ved samme Ramme-Maal Højtadets Rammer oftest have 1"—3" kortere Tablebærere end Trugstadets. Der er i den nyeste Tid kommen en ny Marsag frem til at virke for større Enhed i Ramme-Maalet, det er den udbredte Brug af Kunst-Tavler. Det er jo klart, at det for Fabrikanterne af disse er en meget stor Ulempe at skulle være belavede paa at levere Tavler til „ét helt Hundrede“ forskellige Maal, og denne Ulempe kan ikke andet end stade Forbrugerne. Vilde man nu tage særligt Hensyn hertil, da kunde det synes rigtigt at angive Normal-Maalet efter Tablens indvendige Maal i Rammen. Dette ville vi dog bestemt fraraade, da der bruges forskellige Tykkelser af Rammelister, og dette kunde da let bevirke, at Normal-Rammer med samme indvendige Maal ikke kunde anvendes

i samme Stæde. Man har nu virkelig opnaact Enighed om et saadant **Normal-Maal** i et stort Antal Lande: Danmark, Norge, Sverig, Tysskland og England (og til Dels N. Amerika). Dette Maal er $8\frac{1}{2}'' \times 14''$, Tysskerne bruge $8\frac{1}{2}''$ som Brede, medens Engelftmændene derimod benytte $14''$ brede Rammer (Tablebæreren almindeligt $17''$); men de udbvendige Maal ere i øvrigt ganske ens. Høz os angiver Hr. Pedersen (Tved) rigtignok som „Enhedsmaal“ $8'' \times 13\frac{1}{2}''$; men da hermed menes indvendigt Maal af Rammen, saa er det i Virkeligheden det ovennævnte Normal-Maal. Vi ville derfor opfordre vore Biavlere og vore Stæde-Fabrikanter til at stræbe hen imød en saa almindelig Anvendelse som muligt af dette Normal-Maal, der har vist sig at kunne vinde mere og mere Indgang i saa stort et Antal Lande.

Der er imidlertid høz os flere ansete Biavlere, der nødig ville nøjes med en saa fri Anvendelse af Normal-Maalet, de ville fastholde den tykke Brug deraf, saa at det lille Maal bliver Bredden, det store altsaa Højden. Hertil kunne vi ikke slutte os, fordi det synes os, at den store Brede i visse Retninger tilbyder saa store Fordele, at man ikke tør vente at kunne holde en sliq Anvendelse af Normal-Maalet ude. Af saadanne Fordele ville vi nævne tre: Den brede Ramme giver den letteste Behandling; naar Tablebæreren gjøres sværere end Sidelisterne, da bliver denne Ramme stærkere end den smalle; den brede Ramme giver den bekvemteste Udgang til Anbringelse af Delinger. I Modsetning hertil kunne vi for den smalle Ramme kun anføre et: den giver rimeligvis en lidt lunere Indvintning. — For os staar det derfor som ganske utvivlsomt, at man bør give vore Biavlere fuldstændig Frihed til Valg mellem den brede og den smalle Ramme, naar blot Maalet $8\frac{1}{2}'' \times 14''$ fastholdes. Det er jo da muligt, at man en Gang efter nogle Aars Forsøg ubetinget vil kunne fastslaa en mere bestemt Anvendelse. Til det nævnte Maal passte godt de almindelige „Enheds-tablet“, der ere $21 \text{ cm.} \times 35 \text{ cm.}$

Gavnlige Vink.

Udvid ikke Yngelredsen for brat, sørg for at alle Tavler ere rigeligt besatte med Bier. — Giv dem ikke for tidligt Udgang til Honningrum eller Delinger. — Brug ved Delingstavlers Anbringelse saa lidt smeltet Voks som muligt, ellers bliver der paa

Tablens ene Side en tyk, seig, mørk Ribbe, der skamfjænder Table-Honningen og er ubehagelig at tygge i.

Engelft Biavl.

(Af Dr. Alfred Rusbridgæ.)

(Fortsat.)

V. **Sværming.** At købe en Sværm hurtigt og heldigt er en yderst simpel Sag, skjøndt Begynderen maaſte næppe betragter sit første Forsøg derpaa i det Lys. Naar man er udant dertil, bør man helst bestitte sig ved Slør og Handsker, hvorigjennem Vi-bræden ikke kan trænge ind til Rkjødet. Disse Hjælpe midler kunne faas for en Baga-tel. Vi=Slør laves almindeligt af grovt sort Flor ($36'' \times 18''$) med et elastisk Bænd foroven. Naar man bærer det paa en bredstygget Hat, kan man le ad de smaa Angriberes Isterbed og udføre Arbejdet med dem i fuldkommen Sikkerhed (se Fig. 16).

Den Tid, paa hvilken For=Sværme almindeligt komme, er noget forskjellig efter Egnene. I vor Egn sker det i Tiden fra den sidste Uge af Maj til de første Uger af Juni, medens det nogle saa Mile nordligere i Læ af Højderne sker en Uge tidligere. For=Sværmen ledsages altid af den gamle Dronning, og en smut Dag vælges altid til Udbandingen. Efter=Sværmen ere mindre træsnede med Hensyn til Vejret. Sværme=Timen er i Reglen Kl. 11—1. Men i det Tilfælde, at Bierne have været holdt ved Hjemmet af uheldigt Vejr i en eller to Dage, og Skyerne tilsidst spredes, saa at Solen igjen skinner klart og varmt, da kan Sværming finde Sted uden Hensyn til Timen, saa længe Aftenen dog endnu ikke er nær. Vi have set Sværme bryde frem Kl. 8 om Morgenen og Kl. 4 om Eftermiddagen; men dette er Undtagelser, som blot bevise Rigtigheden af den gamle Sætning: „Bier gjøre intet uforanderligt“. En Sværm kan ventes under heldige Omstændigheder, saa snart Bierne om Natten pose udenfor Flyvehullet. I varmt Vejr kan man undertiden se et Par Botter Bier eller mere hænge der, saa at Klumpen rører ved Jorden. — Anden=Sværme kunne ventes 7—9 Dage efter For=Sværmen.

Ved at begynde en Biavl er der mange, som foretrække Sværme for gamle Familier. Den sidste Plan har dog sine Fordele, idet den gamle Familie, hvis den er i en Kube, kan tjene som Formerings-Stæde, og For=Sværmen kan da betale det første Indkjøb. Det behøver næppe at bemærkes, at det ilde-

lingende Spektakel, som frembringes med Ildskuffe, Dørnøgle og Gryde ikke er skiftet til at lotte den flyvende Sværm til at sætte sig. Den Skik tilhører forbundne Lider. Bierne holde maaske af velklingende Lyde, f. Eks. Musik, men ikke af Spektakel. Men at frembringe blid Musik med rustne Kjøfkenredstaber har sine Vanskeligheder. En Stribent anbefalede for ikke ret mange Aar siden at affyre en Bøsse; han havde den Ide, at Bierne skulde tage Fejl af Lyden og anse den for Jorden, saa at de af Frygt skyndte sig hen til den nærmeste Busk. Det minder om den kjærlige Fader Artemus Ward, der hver Gang hans Hustru nedkom med Tvillinger klattede op paa Toppen af sit Træstur og gav sine Jølelser Luft ved at affyre sin dobbeltløbede Bøsse.

Saa snart Sværmen er ude, bør man berede alt til at kube den. Høst næsten alle gammelbuds Kubebiavlere er det Skik at gnide Kuben indvendig med en Blanding af Sukker og Ol, idet man bruger en Biff Bønnetop til at gnide med. Dette kaldes at „tillave Kuben“. Det er vel overflødig at tilføje, at Kuben er meget bedre og renere uden denne Tillavning. Dersom Sværmen sætter sig paa en passende Gren — og det gjør den som oftest — bør man, saa snart Bierne ere samlede i en Klump, holde Kuben lige derunder med den ene Haand, medens man med den anden ryfter Grenen stærkt. Bierne falde da ned i Kuben, som nu stilles paa Jorden med Toppen opad, hvilende paa et Par Vinde for ikke at knuse Bier paa Jorden. Væg et Tag paa Toppen, og sæt Kuben om Aftenen paa sit Bundbrædt. Nogle anbefale straks at anbringe Kuben paa sin fremtidige Plads, men dette er ikke raadeligt, fordi det vil svække Sværmen, thi et stort Antal Bier ville lige til Aften flyde omkring Stedet, og naar de ikke kunne finde deres Kammerater, ville de søge tilbage til Moderstaden. — Naar Bierne sætte sig paa et vanskeligt Sted, for Eksempel lige i Hjertet af en Stikkelsbærbusk, da bør man langsomt stille Grenene ad og anbringe Kuben lige over dem. Man lader nu Bierne uforstyrret i nogen Tid, men ville de ikke gaa op i Kuben, da maa man stille denne omvendt tæt ved dem og rask feje dem ind med en Fjedervinge eller med Hænderne. Bliver man stultet, da bør man borttage Braaden med Spidsen af en Pennekniv eller med en Pincet. At klemme det stunkne Sted

med Fingrene bevirker kun, at mere Gift trænger ned i Saaret. Efterat Braaden er fjærnet, kan man trykke den aabne Ende af en Hulnøgle (Hængelaasnøgle) over Saaret, hvilket vil tvinge Giften ud, og anvend derefter en Draabe Salatolie, Laudanum eller Salmiak. Lindringen kommer straks og fuldstændig, naar det gøres uden Ophold. Opsættes det derimod 5—10 Minutter, da bliver Virkningen langt ringere, fordi Giften imidlertid har spredt sig i Legemet.

Det er ofte iagttaget, at det Sted, hvor en Sværm sætter sig, hyppig vælges af andre, som følge efter. En bestemt Gren i et stort Bæretre i vor Have er et godt Eksempel herpaa. Tidligt en foregaaende Sommer jatte ikke mindre end 4 Sværme sig paa den i Løbet af et Kvarter, netop paa det samme Sted; og omtrent dobbelt saa mange vare saa Dage forud kubede der. I dette Tilfælde voldte det ikke lidt Vanskelighed at hindre Sværmene fra

at forene sig. Den første blev kubet færdig, netop da den anden brød frem, og førend denne ret havde faaet Tid til at sætte sig, viste Nummer tre sig, og 5 Minutter efter Nummer fire. For at hindre Sværmene fra at forene sig, bleve de hver for sig stillede i et tilstøpende Hindbærbed, indtil Ophidselsen havde lagt sig.

At forene Sværme to og to kan anbefales, naar man alene tilsigter Honning-Høst, men ikke Formering af Stadetal. Meget stort Udbytte kan ofte høstes af to stærke Sværme, der ere forenede tidligt paa Sommeren. Fremgangsmaaden er ikke vanskel-

lig. Dersom begge Sværme komme paa samme Dag, da foren dem kun straks; men er der et Mellemrum af adskillige Dage, da maa den nye Sværm først kubes i en anden Kube eller Kasse indtil Aften. Den sættes da paa Jorden omvendt tæt ved den gamle Dage ældre. Altht nu denne langsomt fra sit Bundbrædt og stil den over den nye Sværm, lad den forblive der til om Morgenens, da ville alle Bierne være samlede i det øverste Stede. Det er dog altid bedst for at sikre sig imod Kamp at overstænke den nye Sværm med Sukkerband (tynd Fodersirup) lige efter at man har vendt den om, før den ældre Sværm sættes over. Da Bierne jaaledes ere vel forshnede med sødt, sikrer dette dem en venlig Modtagelse i den øvre Bolig. Under det gode Honningtræ ere Bier ikke meget stridbare, de ere derfor paa denne Tid lette at forene. De to Dronninger kan

Fig. 16. Vi. I. Pr.

man overlade selv at udkæmpe deres Strid: „den dygtigste vil sejre“.
(Enerct.) (Fortættes.)

Delinger i Rammer.

Da det er aldeles nødvendigt ved Delingers Anbringelse at sørge for at holde paa Varmen i det Rum, hvori de ere, kan det undertiden have sine Bønskeligheder at sætte dem over Voligen. Kan man skaffe den fornødne Læthed til Vej, da er denne Anbringelses-Maade ubetinget den bedste, fordi Bierne ere villigere til at gaa opad end til Siderne.

Er det imidlertid paa Grund af Voligens Indretning ikke muligt at give Delingerne denne Plads, da maa man søge andre Udveje. Man kunde da anbringe dem i almindelige Rammer nede i Voligen, hvis man har et Rammemaal, der passende kan optage et bestemt Antal. Enhedsmaalet vil kunne optage 6 Delinger til 1 R anbragte i 2 Rækker (se Fig. 17), de smaa Rammer i Petersens Højtader kunne paa lignende Maade optage 4 Delinger. Kan man ikke faa dem til at passe indenfor Rammelisterne paa Grund af disses Tykkelse, da kan man ved Hjælp af 3 Jærn-Træade (galvaniserede) fæste dem under en Tablebærer. Dersom en saadan Ramme med Delinger anbringes i eller lige op til Ingekrummet i et Trugstade, er det nødvendigt paa en eller anden Maade at udelukke Dronningen fra denne Del af Voligen. Hvis Delingerne forud ere udbyggede med 2" tykke Tabler, er det rigtig nok ikke nødvendigt, men dette vil jo i Almindelighed ikke være Tilfældet.

Til Afspærring kan benyttes gennembrudt Zink (se Fig. 18), der kan anbringes under en Tablebærer i en saadan Størrelse, at det helt udelukker Dronningen og Dronerne fra denne Del af Stadet (se Fig. 19). Afspærringen kan dog ogsaa ske ved en almindelig Træ-Indstudsør, der ikke naar helt ned til Bunden, men efterlader en Abning, som netop lader Arbejderne, men hverken Dronningen eller Dronerne gaa derind. — I Højtaderne kan man paa lignende Maade anbringe Delinger i Ram-

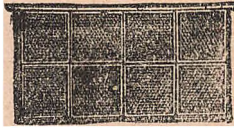

Fig. 17. Almindelig Ramme, udfyldt med 8 Delinger i 2 Rækker.

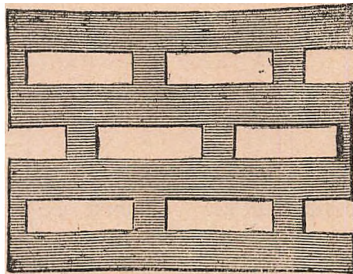

Fig. 18. Gennembrudt Zink i naturlig Størrelse, bestemt til at afsperre Dronning og Droner fra visse Dele af Stadet.

mer over Ingekrummet. I dette Tilfælde er Afspærringen næppe nødvendig, hvis man straks har forsynet Delingerne ikke alene med Vedere, men med hele Voksark. Det er i det hele taget i de senere Aar blevet mere almindeligt at bruge hele Voksark til Delingerne, fordi det giver en mere ensartet Bygning, end naar man kun bruger en Veder af 1"—2" Brede.

I den nyeste Tid er med Hensyn til Delingstabler stet et Fremstridt, idet man nu har Maskiner, der presse disse med Flaend Bunden. Derved undgaar man helt Faren for, at Dronningen skulde benytte dem til Uglægning, medens Bierne derimod ere meget villige til at udbygge dem. Denne Fare er dog ikke meget stor, saa snart Bierne først have faaet nogle af Delingerne udbyggede med Tabler af den fulde Tykkelse (næsten 2").

Sluttelig hidfattede vi endnu i Fig. 20 en ny opfundet Delings-Ramme, der kan finde god Anvendelse saavel i Trugstader som i Højtader. Den bestaar af en Bundliste (c), 2 Sidelister (bb) og 2 korte tykke Bærestykker (a), alle 2" brede. Skal Rammen bruges i et Højtade, da gøres a kun c. $\frac{3}{8}$ " lang. Imellem Sidelisterne anbringes Delingerne (d) i 2 Rækker og henover disses Udsninger lægges 2 tynde Bræder paa hver Side, der ere saa brede, at de dække Udsningerne i alle Delingerne undtagen $\frac{1}{2}$ " foroven og forneden. Dette Rum giver Bierne Udgang til Delingerne, men Bræderne bevirke, at de blive udbyggede med en jævn Overflade og ikke blive sammenbyggede med andre Tabler. De 4 tynde Bræder fæstes paa Sidelisternes Rand med smaa Stifter og give derved Rammen den Fasthed, som den ellers vilde faa, fordi Tablebæreren mangler.

Table-Honning. I Canadas Vittende skriver James Heddon herom: Tager man det ene Aar med det andet, da tør jeg sige, at jeg faar fra to Trediedele indtil tre Fjerdedele saa megen Table-Honning som udslyngtet Honning af lige stærke Stader, idet jeg forudsætter, at man i begge Tilfælde benytter de bedste kjendte Metoder. Hvad end Priserne paa de to Slags Honning er, vil dog Table-Honningen være

lettest jælgelig. Ikke blot i Kvalitet, men ogsaa i Udseende kan der ingen Sammenligning være. For Smagen kan der være Sammenligning mellem forskjellige Slags Sirup, Smør, Sauce, men for Djet, til at pryde et Bord, kan ingen Spisebare sammenlignes med Table-Honning. Det Arbejde, som er forbundet med Frembringelsen af udslyngt Honning, maa næsten udelukkende udføres i det Fri, blandt Bierne, paa en travl Aarstid og med øvet Hjælp. Delinger og Delingskasser kunne laves, Kunsttavler anbringes deri og Reserverkasser tilpasses til Bøligerne ved billigere Hjælp og paa en billigere Tid. Det samme gjælder om Rensning og Pakning af de fyldte Delinger. Alt dette Arbejde kan gøres inde og paa en selvvalgt Tid uden Hensyn til Vejret. Tablehonning behandles i Kasserne, ikke i Delingerne hver for sig, og der er ikke en Fjerdedel af det Udenørs-Arbejde dermed i Sammenligning med udslyngt Honning.

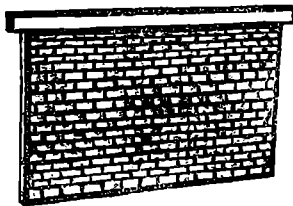

Fig. 19. Ufspærrings-Ramme til et Trugstabe.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 24. Er der nogen Grund til at foretrække Trugstader for Højtader, naar man alligevel i de førstnævnte vil anvende flere Etager? (S.) — S.: Naar man anvender flere Etager i Trugstader, da bør disse være bevægelige, saa at man kan bortflytte dem fra den egentlige Bolig, der da tilbyder den samme lette Underfølgelse som et Trugstade uden Etager. Den ærede

Forespørger mener aabenbart, at Trugstabet ved flere Etager taber sin Karakter og sine Fordele som Trugstade. Hvis Etagerne laves ud i et med Boligen, saa at de ikke kunne stilles derfra, da er den Betragtning jo ogsaa ganske rigtig. Men det er noget helt andet, naar Etagerne kun sættes ovenpaa Boligen og atter let borttages derfra. Saaledes bør efter vor Anskuelse ethvert Trugstade være indrettet. Det her i Bladet under Fig. 2 (Side 12) fremstillede Stade er netop bygget paa denne Maade, idet Rummet B kan borttages, og Taget A passer da ned over Boligen C. Hermed er det dog ingenlunde vor Mening at udtale en Fordømmelses-

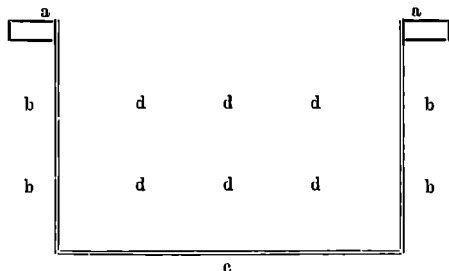

Fig. 20. Delings-Ramme til et Trugstabe, bestemt til at optage 6 et Runds Delinger, naar Rammen har Normal-Maal

Dom over Højtaderne. Disse tilbyde i flere Retninger anseelige Fordele, og vi tro, at de navnlig ved den mindre Diabl (faa Stader) med Held ville kunne hævde deres Plads. Vi anse det dog ubetinget for heldigt, at de fabrikeres saaledes, at de ogsaa kunne aabnes foroven.

Nr. 25. Hvorledes hindres Foder-siruppen i at krystallisere? — S.: Der er i den Henseende stor Forskel paa det Sukker, der anvendes. Mest tilbøjelig til at krystallisere er Kandis-sirup. Herimod kan man sikre sig ved at tilføje til hver 4 B Sirup en god Thestefuld cremor tartari efter at Siruppen er kogt. Et Par Spisestefuld Eddike kan vel anvendes i samme Hensigt, men Virkningen er ikke saa sikker.

Nr. 26. Det hænder ikke saa sjældent i Sværmetiden, at to eller tre Sværme flyve sammen og forene sig til en, hvorledes kan dette hindres? (A. B. D.). — S.: Det er ikke almindeligt, naar flere Sværme flyve sammen, at de forene sig saaledes, at der ikke er nogen tydelig Adskillelse at se i Viklumpen. Kan man se en saadan Adskillelse, da er det let at kude dem hver for sig ved først at anbringe Ruben under den yderste Klump og med en Slev løsne dennes Forbindelse med Grenen, saa at Klumpen falder

ned i Ruben, der da stilles forsigtig paa Jorden med Randen hvilende paa et Par Pinde. Kan man slet ikke se nogen Adskillelse, da ville vi helst lade en saadan Sværm vedblive at være forenet, naar man har et godt rummeligt Stade at anbringe den i. Den bedste Dronning overlever, og saadan en Dobbelt-Sværm kan give fortrinligt Udbytte. Vil man endelig adskille den, da kan man først kude den og derpaa lidt før Solnedgang styrte alle Bierne ud paa Jorden. Over Viklumpen anbringer man da hurtigt et omvendt Kar, hvilende paa 3 Mursten. Om Morgenen tidligt løfter man Karret forsigtig og vil da finde Sværmene adskilte, de kunne da straks kubes hver for sig.

Nr. 27. Dronningens Ufspærring fra Yngel-Rummet. — Jeg er i denne Tid i Færd med at lave et Par Højtader

omtrent efter Bruns Anvisning. Er der noget at iagttage med Hensyn til en senere Afgrænsning af Yngel-Rummet? — S.: Nej! Stadet kan laves uden Hensyn til den af Dem antydede Hensigt. Afspærringen vil senere ved Honningtræffets Begyndelse let kunne iværksættes enten ved Hjælp af „gennembrudt“ Zink eller „Afspærrings-Binde“. Saavel det første som det andet tilhøde kun saa snævre Gjennemgange ind til Honning-Rummet, at Arbejderne alene, men hverken Dronningen eller Dronerne kunne gaa derind. Disse Afspærringsmidler have været stærkt i Mode i en længere Aar-Række, og de anvendes vistnok endnu paa mange Steder; men vi tro, at de efter Haanden ville blive anvendte mindre og mindre. I vor egen Bihave have vi allerede for flere Aar siden ophørt med hele denne Afspærring, og vort Udbytte er sikkert steget derved. Man maa ikke tro, at hendes Majestæt har særlig Dygt til at færdes omkring og lægge Æg paa saa stor en Plads som muligt. Man behøver blot at sørge for altid at have tilstrækkelig Plads (efter Aarstiden) i Yngel-Rummet, thi da bliver Dronningen helst der. Det sker vel undertiden hos os i Begyndelsen af Hovedtræffet, at Dronningen gaar op i Honningrummet i et eller to Stader og belægger et Par Tavler med Æg. Den Ulykke er imidlertid ikke saa stor, thi det sker kun i de allerstærkeste Stader. Vi flytte da disse Yngel-Tavler over til andre Stader, der kunne behøve dem, hvis de kun indeholde Arbejdere. Indeholde de derimod mest Droner, da lade vi dem forblive i det stærke Stade. Det hender os aldrig, at der kommer mere end et Kulde Yngel i nogle af disse Tavler, og vi ere overbeviste om, at vi ved en ringe Udvidelse af vore Yngel-Rum ganske kunde indgaa Yngel i Honning-Rummet, skjøndt vi slet ikke affpærre. Vi tilkaade Dem derfor ved Fabrikationen af Deres Stader endeligt at gøre disse saa store, at De vil kunne udvide Yngelrummet til mindst 2000 Cubik-Tommer. Forøvrigt ville vi her gøre opmærksom paa, at Dronningen sjældent lægger Æg i Celler, der ere dybere end de sædvanlige Yngelceller. Naar man altsaa i Honningrum fjærner Tavlerne 2" fra Midte til Midte, da ville Bierne udbygge disse, og Dronningen ikke belægge dem med Æg.

Et og andet.

Giftig Honning. „I den sidste Forjamling i Dresdener Biadlerforening meddelte, ifølge „Aktiv for Farmaci og teknisk kemi“,

Droguisten Bley, at der fra Trapezunt hyppigt indføres forgiftet Honning. Giften hidrører fra den der vildtvoksende *Datura Stramonium*, som Bierne besøge, og hvorfra de bære de giftige Stoffer til Kuben, hvorfra de føres videre med Honningen. Ogsaa i amerikansk Honning har man fundet giftige Bestanddele, navnlig af *Gelsemium*.”

Ovenstaaende Meddelelse er fra det nævnte Tidsskrift gaaet over i flere større Dagblade. Vi beklage meget, at slige Meddelelser ikke, naar de komme frem for det store Publikum, ledsages af en Bemærkning om, hvor usandsynlig en lignende Forgiftning af den danske Honning er. — Den førstnævnte Plante (*Pigæble*) er saa yderst sjælden hos os, at den kun findes hist og her i meget saa Exemplarer, og dens Indflydelse paa vor Honning maa derfor antages at være ganske forsvindende. Biadlerne bør dog ved given Leilighed søge at udrydde denne i andre Henseender langt farligere Giftplante. — *Gelsemium* kjende vi ikke, det er ikke nogen dansk Plante, og vi have heller ikke kunnet finde den blandt fremmede Planter.

Bier og Planter.

Honningplanter.

(Af Handelsgartner J. Falck i Aalborg.)
(Fortsat.)

IV. Økonomiplanter.

126.	<i>Anthoxanthum odoratum</i> , vel-	
	lugtende Gulaks, gul,	8.
127.	<i>Asperula odorata</i> * Mysike,	5.
	Bukar, hvid, naar Bladene	
	plukkes tidlig, tørres godt og	
	kommes i hvide Gazeposer,	
	som lægges i eller ovenpaa	
	Bistaderne, fordrive de Møl.	
128.	<i>Althaea nigra</i> *, sort Malva,	7.—10.
129.	<i>Asparagus officinale</i> *, Aspar-	
	ges, gul,	7.—9.
130.	<i>Anisum vulgare</i> * Anis, hvid,	6.—7.
131.	<i>Borago officinalis</i> *, blaa,	6.—10.
132.	<i>Brasica Napus</i> *, Raps, gul,	4—5.
133.	— <i>oleifera</i> *, Rybs, gul,	7.
134.	<i>Carum Carvi</i> , Kommen,	6.—7.
135.	<i>Hyssopus officinalis</i> , Isop, blaa,	7.
136.	<i>Medicago lupulina</i> , Snegle-	
	bælg, gul,	7.—9.
137.	<i>Melilotus coeruleus</i> , Balsam-	
	kløver, blaa,	7.—8.
138.	— <i>alissima</i> , vellngtende	
	Boharakløver, hvid,	7.—10.
139.	<i>Onobrychis sativa</i> * Esparsette,	
	rosa	7.—8.
140.	<i>Origanum vulgare</i> * Merian,	
	hvid,	7.—8.

141. Polygonum Fagopyrum*, Bog-
hvede, hvid, 7.—9.
142. Rosmarinus officinalis, violet, 7.
143. Ruta graveolens Rude, gul, 7.
144. Salvia officinalis*, blaa Salvie, 7.—8.
145. Sinapis alba*, gul Sennop, 7.
146. — nigra*, brun, — 7.
- Heraf indføres fra Holland betydelige Masser, saa det maa kunne betale sig at dyrke denne.
147. Thymus vulgaris*, Thimian, lila, en udmærket Biplante, Frøet betales med gode Priser af Gartnere.
148. Trifolium repens*, Hvidkløver, hele Sommeren.
149. Vicia cracca, Muse Vikke, violet, 7.—8.
(Sluttet.)

Ekke fra Staderne.

Bøeslunde, 12 April.

— — — Maa jeg tillade mig nogle Bemærkninger om Deres stærke Anbefaling til Fodring. Jeg og flere her have brugt det, men er kommen bort derfra. Det kan gaa an i store Trugstaber, hvor man kan give Plads, men smaa Huse (især Høfstaber) faar man for hurtig oversfyldte med Bier og saa kan man ikke forhindre Sværming. Sidste Aar havde jeg saadan en Komedie med mine Bier, saa jeg skal love jeg fodrer ikke mere uden i Nødsstilsælbe, de sværmede alle sammen paa 3 Stader nær, jeg havde 18. Af mine 20 indvintrede Stader vare to i Efteradret viserløse, det fik jeg rettet med megen Besvær, men uagtet de nu have Yngel og ere nogenlunde ved Magt have de lidt en Del af Bugløb, de to tilligemed et Stade, hvor der var kommen en Mus ind i; Musen var dræbt, men Bierne vare meget medtagne af nævnte Sygdom.

I sidste Nr. af Tidsskriftet fortæller en Brevskriver, at et Par Stader, indvintrede med mindst 30 K Honning, ere døde af Sult; det kan næppe være Tilfældet. Fordi Forraadet er forteret, derfor ere Bierne ikke absolut døde, af Sult. Det vil sige, der kan være andre Grunde. Jeg har havt indvintret Stader med 8 a 10 K Honning, og de have klaret sig stolt. Ja, siger man maasse, saa have de været stærkt indpakkede. Nej langt fra, jeg pakker ikke mine Bier stærkt ind, det har jeg ogsaa set var galt. De fleste Bier dø af for megen Fugtighed. Jeg tror, jeg tør paasta, at af de 10 Stader, som ere døde i Vinter, ere de 9 døde af den Aarsag. Det er forbausende, saa lidt et Stade for-

tærer i Vintertiden, naar det faar en tør Vølig med et porøst, men varmt og tæt Dække, og hvor smukke holde Kagerne sig ikke og hvor saa Bier dø der, medens Fugtigheden gjør, at Bierne fortære meget og saa Bugløb (dette kan ogsaa komme af Forskyrrelse; mine Bier have aldrig før haft denne Sygdom, siden jeg holdt op med Indpakningen) og dø i Masser, falde ned paa Bunden, somme Tider stoppe de Flyvehullet, alt bliver overtrukket med en hvid Skimmel. Hvis Bierne endelig døje Binen, ere Kagerne medtagne og Bierne komme fent til Kræfter. Deres forbundne Souland.

Fra Kredse.

Ribe Amtsforening holdt Generalforsamling 28 Marts i Ribe. Det vedtoges, at der i Løbet af Sommeren skulde holdes 16 praktiske og 4 Forhandlings-Møder foruden de, Kredse selv maatte afholde. Foreningen her er for Tiden delt i 8 Kredse, hver med sin Formand, der tilbageholder til Kredsens eget Brug 50 D. for hvert Medlem og sender de andre 50 D. til Amtsforeningen. „Tidskriftet“ bestilles enten af Kredseformændene eller af Medlemmerne selv. Paa Grund af Prisens Forhøjelse har man maattet stryge den Bestemmelse, at hvert Medlem af Amtsforeningen ogsaa skulde være Medlem af den danske Bavlereforening. Selvfølgelig have dog kun de Medlemmer, der holde Bladet, Stemmeret ved Valg af en Delegeret.

Ligesom tidligere paatog Formanden sig at være Lærer eller at staffe Lærer ved de praktiske Møder. Man er her af den Mening, at det er denne Art Møder, afholdte rundt omkring, der bringer Bavlereforeningen fremad.

Søndag 9 Maj Kl. 1 pr. Møde i Darum hos B. H. Petersen.

Søndag 16 Maj Kl. 1 pr. Møde i Skovhøj, Brørup Sogn, hos E. Schmidt og i Gredsted hos Kristoffer Schmidt.

Søndag 23 Maj Kl. 1 Møde i Lustrup hos Teglbreender Hans Danielsen.

Søndag 30 Maj Kl. 1 Møde i Bolding, Nustrup Sogn, hos Gmd. S. Kr. Madsen.

Ved alle disse Møder ville, saavidt Bepret tillader det, praktiske Øvelser ved Bierne blive foretagne og Joraarsbehandlingen blive særlig omtalt.

E. J. Grønning, Ind.

Bavlereforening.

Vesterhøisinge Kredsen holder Møde hos Husmand Niels Søhanzen i Rabnehuset

Søndagen den 16 Maj, Eftm. Kl. 2. Der gives praktisk Undervisning. Alle Bivener ere velkomne. Søren Madsen, Fmd.

Kjøbenhavns Amts Biavlerforening afholder Møde med Foredrag og Diskussion i Ballerup Kro Søndag 16 Maj Kl. 2. — Talrigt Møde udbedes.

Verb. Bestyrelsen.

Brevkasse.

Ældre Mergange ville forhaabentlig snart kunne erholdes hos Sekretæren. For har det ikke været muligt at faa Arkivet overflyttet til Kalundborg. — Mergangen 1885 er nu kommen og kan faas til sædvanlig Pris: 117 Ore.

Bogsamlingen. Af ovennævnte Grund har det tidligere ikke været muligt at udlaane Bøger fra denne Samling. En Liste over dennes Indhold skal snart blive optaget her i Bladet.

Table-Bonning. Nogle Forebyggere have antaget, at Redaktionen vilde være i Stand til at sælge Table-Bonningen for dem eller dog paavise Steder i Udlandet, hvor den kunde afhændes med Fordel. Hertil maa vi svare, at det ubetinget vil være fordelagtigt at sælge den her i Landet; men man kan jo ikke forlange, at vi til en, endnu her ganske ufsendt Vare skulle kunne paavise bestemte Kjøbere. Det bliver Biavlerens Sag at fremsætte den saa smut og tale dens Sag saa godt, at den finder Kjøbere til en god Pris. Vi skulle dog søge efter bedste Evne at henlede Folks Opmærksomhed paa den, nylig er dette f. Eks. slet ved Udgivelsen af det lille Skrift „Bonningen og dens Anvendelse“. Udtromning og Overføring skal blive bestrevet i næste Nummer.

Delinger. En ny Sending er under Vejs og vil forhaabentlig kunne være her omtrent 10 Maj.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Bonningen og dens Anvendelse** af Hans Erslev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Forbedret

Sonning-Udslyngningsmaskine leverer billigt

Gebr. Kühn, Karlsruhe.

Min flere Gange præmierede **Vipibe**, jaavel for Agere som for Æfte-Agere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Valsemaskiner, faas hos ubetegnede til den billige Pris: Enkelte Bund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 D. pr. Bund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 D. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

J. Andersen,

Gl. Sole pr. Hedensted.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Biavlcredstaber

anbefales til Foraarsbrug. Iag er færdig 64 forskellige Trugstader, 27 forskellige Højtstader. — Ny Prisliste sendes til Spørgere.

Tved pr. Svendborg, 12te Marts.

Kristian Pedersen.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille store Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan herved levere stærkere og usforanderlige Mellemvæge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Facon-Mellemvæge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Medstyrning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Holstebro i Februar. **Forbeck**, Fotograf.

Kraftige Froplanter af Selje Pilen (Salix Caprea), ca. 2 Fod høje, et udmærket Lætra, som afgiver et fortrinligt Foraarsstræk for Bieue, faas i **Jensen-Lusch's** Frohandel & Planteskole, **Holstebro**.

Kunstavler med meget dybt Tryk, lavede paa et nyt Valseværk af bedste Slags, faas i alle Størrelser hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Tavlerne laves som sædvanligt kun af rent Bivoks.

Kunstavler

anbefales i Aar som sædvanlig D'Or. Biavlere til billig Pris, ligesom alt det Voks, som bliver mig tilsendt inden 1ste April, forarbejdes til følgende Priser: 45, 40, 35 og 30 D. pr. Pd. efter Partiets Størrelse. Da jeg i Aar har anstaaft mig en ny Valsepresse, kan jeg tilbyde et fortrinligt Fabrikat. **NB.** Bistader i alle Konstruktioener leveres ligeledes til billige Priser, naar Bestilling gøres i god Tid, jærlig anbefales et udmærket Trugstade med Magasin.

Ny Prislifte paa Forlangende.

D.-Sølbj paa Mors i Januar 1886.

W. Boll, Smedker.

Kunstavler

med bedste Præg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Wojesen,

Støtste pr. Nykjøbing H.

Kunstavler med meget oplyste Celleranter anbefales Biavlerne til meget billig Pris.

NB. Bistader faas i alle Konstruktioener.

Bestillinger modtages.

J. F. Nielsen, Smedker, Alsdrup St.

Et Valseværk

til Fabrikation af Kunstavler er billigt til Salg hos Smedker **J. C. Olsen**, Nyde pr. Sollefsted. 10" B. 50 Kr. Paa saa Timer presses 100 Pd. Tavler. **Kunstavler**, fint og stærkt prægede, faas billigt.

Hos **Erslev i Kalundborg** faas: 1 Bunds amerik. Delinger a 5 D., 2 Bunds Delinger a 6 D., engelske Delingstavler a 140 D. 3 Pd., alm. Kunstavler 180 D. pr. Pd.; Bingham's Regnuster af Blit 2 Kr., af Messing 3 a 4 Kr. efter Udhyrelsen. — Sendes mod Efterkrav.

3 gode Stader uden Bier staa til Salg.

Mine velbestjendte **Kunstavler** tilbydes alle Biavlere. Prisen paa 10 Pd. er 16 Kroner, 5 Pd. 8 Kr. 50 Ore, enkelte Pd. 1 Kr. 75 Ore. — **Voks** forarbejdes for 35 D. Pd., i Partier paa 10 Pd. 30 Ore pr. Pd.

Hesjelager St. ved Aarhus, i April 1886.

J. Jørgensen.

Trykt hos Chr. G. Lortzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 3 Hvermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Kundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5 Ere 3den Gang. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 7.

15 Maj 1886.

20de Aargang.

Stadets Størrelse.

I nær Forbindelse med Rammemaalet, som vi i sidste Nummer udtalte os om, staar Spørgsmaalet om Stads-Størrelsen. Denne Sag har en meget stor Betydning for den nyere Biavl, og vi skulle derfor i de følgende Linier stænke den en nærmere Omtale. — Allerede ved Kubebiavlens har Spørgsmaalet om Størrelsen af det Rum, man burde give en Sværm til Udbygning, været fremme. Men ved Kuberne har man det jo i sin Magt at give mere Plads forneden, naar det behøves, og endog foroven med. Kubens oprindelige Størrelse faar derved kun underordnet Betydning, naar den blot ikke er for stor. En god tidlig Sværm kan godt udbygge en Kube, der rummer 1 Skp. (972 Cb.), medens en lille sildig Sværm kan have Nød med at udbygge en Kube, der rummer $\frac{1}{2}$ Skp. — Da man fik den bevægelige Tavlebygning, forandrede disse Betingelser meget væsentlig. Ved Kunststaderne blev man i Stand til at formindske Rummet saa meget, man vilde, og samtidig blev det muligt næsten uden Grænse at forøge Ingelansætningen i Staden. Derimod var man saavel ved de gamle Lavstader som ved Højtaderne udelukket fra at forøge Stadets Rumfang udover den Størrelse, man først havde givet det. Her var aabenbart en væsentlig Fejl til Stede, ja i denne Retning kom disse Stader jo endog til at staa tilbage for de

simple Kuber. Det er da ogsaa en Selvfølge, at man har søgt at rette denne Fejl. Dette er sket paa to meget forskjellige Maader, nemlig enten ved at bygge Staderne meget store eller ved at overføre Kubens førnævnte Fortrin paa Rammestaden, saa at man enten foroven eller forneden kunde udvide Rummet. Disse to forskjellige Veje ville vi nu sammenligne:

1. Det maa være meget rart at have saa rummelige Stader, at deri kan findes al den Plads, som man under nogen som helst Omstændigheder kan have Brug for. Rigtig Plads til Ingelen og et stort Rum til Delsing, hvis man vil lægge Vind paa Tablehoning, eller til almindelige Honningtavler, hvis man vil høste udflyngtet Honning. Saadanne Ræmpstader have vi omtalt Side 42 anvendte i Frankrig. Der er imidlertid nogle slemme Hager ved disse vældige Stader: De ere meget dyre, de tage megen Plads og de ere besværlige at flytte. Allene den første af disse Ulemper vil det være meget vanskeligt at komme ud over.

2. Den anden Maade, at indrette Staden saaledes, at Rummet kan udvides ubegrænset efter Behov, ville vi ophjse ved et Eksempel. Hertil vælge vi det paa Side 12 beskrevne Rammestade. Tænke vi os her Boligen indeholdende 12 Normalrummer ($8\frac{1}{2}$ " høje, 14" brede), da have vi deri et Rum, som passer til et svagt Stade f. Eks. en sildig Sværm. Til en god Sværm maa man

allerede det første Aar anbringe et nyt Ingelrum (A) ovenpaa det første ganske indrettet som dette, men uden Ghyvehul og Veranda. Man har da 24 Normalkammeres Plads i Ingelrummet, og kun et meget stærkt Stade vil kunne udfylde det (de gamle Tavler flyttes da op foroven, de ny udbygges nedenunder). Skulde Stedet behøve endnu mere Ingelplads end disse c. 4500 Eb., da kunde man endnu tilføje et nyt Rum af samme Størrelse, man naaede da op til et Rum af næsten 7000 Eb., og mere vil man næppe under de allergünstigste Forhold behøve. Stadets Højde er herved vokset til omtrent $1\frac{1}{2}$ Alen over Jorden (Joden medregnet). Det kan derfor endnu meget godt taale 2 Etager med Delinger, hver optagende c. 5", eller 1 Etage til Udflyngningstavler af Normalhøjden ($8\frac{1}{2}$ "), der her vilde naa 9" op. Det hele Stade vilde da blive c. 2 Alen højt. — Vi kunne tænke os adskillige Indvendinger rejste imod et saadant Stade: Hvorfor er det billigere? Dels fordi man ikke behøver saa mange Etager paa alle og derfor kun anvender dem, hvor de behøves, dels fordi kun den nederste Etage skal benyttes om Vinteren. Alle de øvrige kunne derfor laves lettere og billigere, da de kun skulle benyttes om Sommeren. Endvidere kan man indvende, at naar der er flere Ingel-Etager, da kan man ikke let komme til at udtage eller undersøge de nederste Kammer. Denne Ulempe kunde fjernes, naar Ingelrummene tillige kunde aabnes bagtil, og dette er ubetinget det bedste, men for øvrigt er der sjældent Brug for en saadan Undersøgelse under det gode Træk, og kun under dette benyttes alle Etagerne. — Ved Højtaderne er det vanskeliggere at anvende denne Fremgangsmaade, de bør derfor forholdsvis være meget rummeligere byggede end Trugtaderne, dog vil der jo, naar de ere aabne foroven, ikke være noget til Hinder for at anbringe et Tillæg der, som da kan anvendes enten til Delinger eller til Udflyngningstavlere.

Af de oven anførte Grunde foretrakke vi Opstablingmaaden for de store Stader, og Spørgsmaalet om Stadets passende Størrelse falder derved næsten helt bort, idet man jo der lige som ved Kuberne fornaar at forøge Rummet ganske efter Behag: Her kunde dog være Tale om at benytte et betydeligt mindre Ingelrum, f. Eks. saaledes som af Rusbridge foreslaaet kun med 9 Tavler. Der kan neppe være Tvivl om, at 9 Normalkammer vil være tilstrækkeligt for de allerfleste Stader om Vinteren; men i denne Henseende vil Erfaringen være den bedste Vejleder, og endnu har en saadan Opstabling kun i meget ringe Udstrækning

været anvendt hos os. Derimod er denne Maade ganske almindeligt i Brug saavel i Amerika som i England.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

Naar tilstrækkelig Plads er til Stede, bør Staderne ikke staa tættere end med et Mellemrum af 3 Fod. I en godt hegnet Bihave har det mindre at betyde, om de vende mod Øst, Vest eller Nord. Vende de lige mod Syd, da ville de miste mange flere Bier i Vintermaanederne, end naar de vende mod et andet Verdenshjørne, og Aarsagen er let at gjætte. De blive paa kolde Dage loffede frem af de forræderste Solstraalene, blive snart stive af Kulden og falde til Jorden. Mod Nord vil Stadet, naar det staa godt i Lø af Træer eller Bygninger, miste langt færre Bier, fordi de kun komme frem i mildt Vejr. Hovedsagen ved at vælge en Plads til Staderne er at staffe Lø mod vore hyppige Sydvest-Storme, disse kunne endog saa vælte Staderne og ødelægge dem. I vor Bihave, med Frugttræer, Mur og Bygninger omkring, vende Staderne i alle mulige Retninger med lige godt Udbytte. Kan man stærme dem mod Solens Middagsstraalene, er det heldigt; thi Bierne ere mindre tilbøjelige til at stærme i Skygge.

For at hindre Stadets Vægt fra at tvinge Benene ned i Jorden, bør disse hvile paa 4 Mursten saa vandret, som muligt. Det er af Bigtighed, at Stadet staa vandret, da Bier altid bygge Tavlerne lodret uden Hensyn til, hvor stærkt Stadet lidt efter lidt er kommet til at staa, Tavlerne ville derfor ikke blive byggede lige i Kammerne, naar Stadet staa stærkt.

For at faa en Sværm til at begynde med, vil det spare Møje og Udgift at kjøbe den hos en Biavler i Nærheden. Stadet kan enten jendes derhen til at anbringe Sværmen i, eller denne kan bringes i en almindelig Straakube, rykstes ud paa et Lagen paa Jorden og Stadet uden Bunddræbt sættes over dem. Man kan ogsaa kaste dem ind i det nye Stade og derefter stille dette paa Jorden med et Par Pinde som Underlag for at de enkelte vilsfarende Bier kunne finde derind. De ville straks tage det i Besiddelse, og naar alle Bierne ere samlede deri, om Aftenen eller i det fjeneste den følgende Morgen, kan man sætte det paa sin Fod. Det er ikke usædvanligt at bemærke

en lille Klump Bier, fra et Vinglasfuldt til en Bøgl, der bliver tilbage i Kuben eller paa Jorden efter at de andre ere gaaede derop. Dette kan antyde Tilstedeværelsen af en anden Dronning, og da rimeligvis en, der har tabt i Striden. Denne Klump kan rystes ud paa Bundbrædtet, inden man stiller Stedet derpaa, før eller senere ville de slutte sig til de andre, og den sejrende Dronning vil fremdeles bevare sit Herredømme.

Derfom Bierne ankomme langvejs fra pr. Jærnbane i en Sværm-Kasse, da bør man samme Aften overføre dem til deres nye Stade paa følgende Maade: Træk Skruerne, som fæste Laaget, ud og sæt Kassen, før Laaget fjernes, haardt imod Jorden. Den pludselige Kystelse vil kaste Bierne i en Klump ned paa Bunden, tag da Laaget bort og stil Boligen (uden Bundbrædt) ovenover Kassen. Saa snart Bierne ere gaaede op, kan Stedet atter anbringes paa sit Jodbrædt. Overførelsen bør ske nær ved det Sted, hvor Stedet senere skal staa, for at forhindre Tab af Bier, hvilket let indtræffer, naar man flytter Stedet fra den ene Ende af Haven til den anden. Naar Sværmen er vel i Hus, kan det flyttes hen, hvor det passer bedst; men naar Bierne først have fløjet fra deres nye Hjem, er det meget uklogt atter at forandre denne Plads, da man herved let mister en hel Del Bier, som ville søge den gamle Plads. Naar Bierne først ere hjemmekjendte, ville de ikke gjerne finde sig i en Forandring af Plads, med mindre de flyttes mindst $\frac{1}{4}$ Mil bort. Mangel paa Kjendskab hertil har ofte voldt Tab.

Det er en Selvfølge, at naar et Kamme-Stade er forsynet med halve eller hele Voks-Ark, maa Stedet paa ingen Maade vendes om (paa Hovedet), naar Sværmen sættes ind deri, ellers vilde Voks-Arkene ødelægges. I alle Tilfælde, hvor Begyndelser af mere end 1 Tommes Brede, anvendes, bør Sværmen enten rystes ud paa et Lagen paa Jorden eller ned i en Kasse og Boligen stillet derover. I et Kamme-Stade uden Underlister i Kammerne og med smalle Begyndelsesstrimler kan man derimod godt straks opfange Sværmen, ligesom i en Kube. — Ere Kammerne helt fyldte med Voks-Ark, bør Sværmen først indskrænkes til saamange Tavler, som den kan belægge, og det vil ikke være alle, med mindre det er en Dobbelt-Sværm.

Til Underretning for dem, som sælge Sværme, ville vi tilføje, at naar de skulle sendes langt pr. Jærnbane, er det uklogt at sende dem i en almindelig Bibolig, da det ikke er muligt i en saadan at give Luften tilstrækkelig Afgang. Et Stykke gennemhullet Zink ovenover er utilstrækkeligt. Den uhyre Hede, som Bierne frembringe paa

Grund af de idelige Kystelser, kan let kvæle dem. De bør derimod sendes i Kasser, der ere færligt indrettede hertil, idet de ere forsynede med Aabninger paa alle Sider dækkede med gjenmembrudt Zink.

Det er interessant at iagttage Bierne, naar de første Gang komme frem af deres nye Stade Dagen efter Indfangelsen. I Stedet for at fare lige bort som fra deres gamle Hjem, flybe de rundt om, frem og tilbage, for at indprænte sig Stedet og Omgivelserne, og derpaa flybe de spiralfornig opad i stejle videre Kredse, indtil de tabe sig for vort Blik.

Under godt Træk vil Ingeleden blive fyldt med Bygning i mindre end 3 Uger. Sæt Tillægsrum paa, naar Tavlerne ere næsten fuldbyggede. Vædbliber det smukke Vejr og Hvidfløverens Blomstring, kan et godt Overstud af Honningrummet ventes.

Der er mange Eksempler paa, at Begyndere ere komne galt affted ved at begaa den Fejl, at give smaa Sværme for tidlig Afgang til Honningrummet, maaste Dagen efter at de ere indfangede. Det sker da ikke sjældent, at Bierne ganske forlade den egentlige Bolig og gaa op i Honningrummet, idet de blive tiltrukne af de hele Ark i dette Rum. Man vil da let forstaa, at Bierne snart ville spinde betydeligt i Antal, fordi kun lidt Inge vil blive udruget i de smaa Tavler i Honningrummets Afdelinger, af hvilke kun faa ville blive benyttede til Inge. Dronninger lægge meget sjældent Æg i disse undtagen under de nævnte særegne Omstændigheder, da det er det eneste Sted, hvor de kunde anbringe dem.

Derfom langvarigt Regnvejr indtræffer lige efter at en Sværm er kubet, da bør man hjælpe den med Foder. Man maa erindre, at de ikke have noget at staa imod med i den endnu tomme Bolig, ikke et eneste lille Forraadskammer undtagen netop de sædvanlige tre Dages Forhuing, som Bierne medtage, naar de forlade Moder-Stadet. Det kan bestemte tilraades, at man ikke lader Bierne standse med at bygge, før Boligen er fuld, og det vil dog ske, hvis man ikke i et saadant Tilfælde hjælper dem. Dette bør kun ske om Aftenen, men ikke om Dagen, da det let kan føre til Røveri. Omtrent 1 Bøgl Foder hver Nat vil være tilstrækkelig. Hos mange Biavlere er det Skik at fodre alle Sværme om Natten, indtil Boligen er fuldbygget. Dette er klogt, hvis Eggen ikke er meget honningrig, men naar Hvidfløveren blomstrer i Mængde og Vejret er godt, da vil der blive indsamlet tilstrækkeligt om Dagen, og hvis man giver mere til om Natten, kunne let Cellerne blive overfyldte, saa at der bliver for lidt Plads til Inge.

Naar en daglig god Forsyning indbæres i Stedet, gaar Bygningen meget hurtigt fremad. Efter Haanden som Cellerne blive byggede, fyldes de med Homing og Blomsterstøv og, hvad der nu har særlig Betydning, med Ingel, der kan udbruges og efter 3 Ugers Forløb bringe Familien til at vokse i Antal; thi før det Tidspunkt kan dette Tal ikke tiltage, men derimod øjensynligt aftage, fordi mange daglig gaa til Grunde paa Udflugterne. (C n e r e t.) (Fortsættes.)

Udtrømning og Overføring.

1. Udtrømning. Fra meget gammel Tid har man kjendt dette Arbejde ved Biavl, længe før den bevægelige Tavlebygning blev opfundet. Den Gang anvendtes Udtrømningen kun for at tage kunstige Sværme af saadanne Kuber, der længe vedsbleve at pose uden at sværme. Nu anvendes Udtrømningen langt mere til andre Djemed, nemlig dels til Overføring af en Familie fra en Kube til et Kamme-stade, dels til Forening af 2 Kubefamilier eller af 1 Kubefamilie med 1 Kamme-stade. Man kan derfor nu have Brug for dette Arbejde under hele Træktiden, men mest i Begyndelsen og i Slutningen. Man vælger smukt Vejr til dette Arbejde.

1. Den ældre Fremgangsmaade, den Luffede Udtrømning, anvendes nu mindre hyppig; den udføres saaledes: Den Kube, der skal udtrømmes, gives et Puft Røg og et Par smaa Slag, den vendes og sættes med Toppen nedad i en Spand eller stærk Kamme paa et lavt Bord noget fjærnet fra Bihaven. Ovenpaa Kuben anbringes en tom Kube saaledes, at de to Kubers Rande nogenlunde passe sammen. (En anden tom Kube anbringes i den flyttedes Sted for at modtage de hjemvendende Bier). Omkring Sammensøjningen bindes et 6" bredt Stykke Sæffelærred, og man begynder nu at tromme med den flade Haand langt nede paa den underste Kube,

ikke saa stærkt, at Tavlerne løsnes, men dog saaledes, at Bierne stærkt foruvroliges. Lidt efter lidt (men meget langsomt) kan man flytte Haanden rundt, men det væsentlige er, at man ikke slaar for nær Randen; thi da gaa mange af de Bier, som være paa Vej opad, atter tilbage. Efter 10—12 Minutter vil man almindeligt have lidt over Halvdelen af Bierne og Dronningen oppe i den øverste Kube. Man løfter da denne for at se, hvormange Bier den indeholder. Er der tilstrækkeligt, da kan man ved Solnedgang anbringe dem i det Stade, man har bestemt dem til, og sætte det aftrømmede Stade paa en ny Plads, medens Trømningen sættes paa den gamle Plads.

Fig. 21. Kuben Udtrømning af en Kube.

2. Langt sjældnere og bekvæmere er imidlertid den gamle Udtrømning, som nu almindeligt benyttes. Her bruges intet Rind, men i Stedet for 2 tynde Rinde eller Søm, 3" lange, spidse i begge Ender, og 2 Kamme-lister, c. 10" lange, forsynede med et Søm i hver Ende. Anvendelsen forstaas let af Fig. 21. De to korte Torne stikkes halvt ned i Randen af den befolkede Kube ligeud for de to længste Tavlegange¹⁾, og paa den fremstaaende spidse Rest af Tornene stikkes den tomme Kubes Rand, saa at den staar skraat (c. 45°) mod den fulde Kube²⁾. Nu anbringes de to lange Rister ved at deres Søm stikkes

fast ind i begge Kubers Rande, og Trømningen kan nu begynde. Her trommes mest paa den Side, der vender mod Abningen, man kan der tromme helt op til Randen og helt ned imod Toppen. Det Antal Bier, som flyder ud, vil ikke være stort; men for en Sikkerheds Skyld bør dog den usøvede tage Bisflør (se Fig. 16) paa under dette Arbejde. Har Kuben Dronning, da bør man nøje passe paa, naar hendes Majestæt

¹⁾ Ved Tavlegange forstaas de tomme Rum mellem Tavlerne. I disse Gange sidde Bierne, og i de længste findes derfor de fleste.

²⁾ Paa Figuren er den tomme Kube stillet lidt for meget paa Skraa.

langsomt kommer travlende henover de andre Bier op i den øverste Kube. Saa snart hun er gaact op, kan man i Almindelighed afflutte Tromningen, hvis man vil danne en Kunstsværm. Vil man derimod overføre dem, eller er Kuben visserløs og skal forenes med et andet Stade, da fortættes Tromningen, indtil næsten alle Bierne ere gaaede op, det vil som oftest vare 15—20 Minutter. Man trommer bedre med den flade Haand end med en Pind. Vilde Bierne klumpe sig for meget mellem Tavlerne i Begyndelsen af Udtrømningen, da spreder man dem med lidt Røg, Køllet Vejr og Middag passer bedst til dette Arbejde.

II. Overføring. Herved forstaaes Flytning af baade Bier og Bygning fra en Kube til et Kammestade. Dette Arbejde er lettest at udføre ved Slutningen af Træ-

tidens Avgust—Septem-ber, da der ikke er megen Yngel i Staderne. Venter man for længe dermed, da kan det imidlertid let ske, at Stadet ikke ret faar Tid til at forberede sig til Vintren, man

bør derfor helst udføre det i Avgust. Og saa om Foraaret kan Overføring udføres i Midten af Maj eller i Juni lige efter Forjærmens Afgang. Paa de to sidstnævnte Tider er den dog lidt besværligere, fordi der da findes saa megen Yngel i Staderne, den er derfor lettere i Maj end i Juni.

Man udtrommer som ovenfor bestrebet saa vidt muligt alle Bierne af Kuben og stiller derefter den anden Kube med de udtrommede Bier paa Kubens gamle Plads. Derpaa udfører man med en lang Kniv en for en Tavlerne af den fuldbbyggede Kube, lægger dem paa et Bord og tilpasser dem til Kammerne, idet man saavidt muligt lader Tavlerne vende samme Vej som tidligere i Kuben. Mange af Kammerne kunne ikke blive udfyldte af hele Tavler, i Ab-

ningerne maa man da indflemme passende Smaastumper, der ere blevne tilovers ved Tilfæring af de store Tavler. Særlig forsigtig maa man være med Yngelen, navnlig bør man undgaa, at Yngellaagene tilføjes med Honning. Enhver Kamme ombindes med 3—4 galvaniserede Jærntraade (Tæfetraad) for at holde Bygningen paa sin Plads (se Fig. 22). Saa snart man har 4—5 Kammer færdige (først og fremmest dem, der indeholde Arbejdsyngel) indhænges de i det Kammestade, der skal optage Bierne. Dette stilles paa den udtrommede Kubes gamle Plads, og de udtrommede Bier indbringes deri aldeles som en Sværm d. e. de styrtes ned paa et Stykke Voksbug eller Zink ved at støde Kuben med Bierne haardt ned derpaa, og derefter hældes de hurtigt ind i Stadet. Dette luffes, og man fort-

jætter Overføringen af Tavlebygningen. Naar man er færdig dermed, indhænges ogsaa disse Kammer i Stadet. I Stedet for Tæfetraad kan man bruge

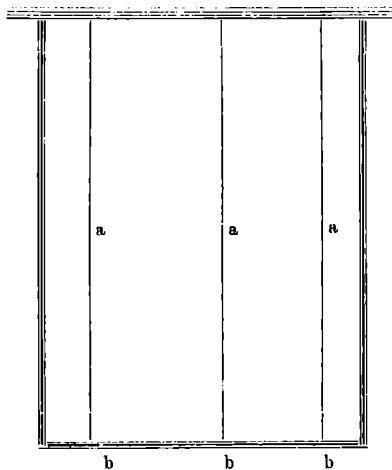

Fig. 22. Kamme med overført Bygning. a Jærntraade, der gaa helt omkring Kammen fra Tavleborer til Underliste. Ved b ere disse Jærntraade sammensnoede.

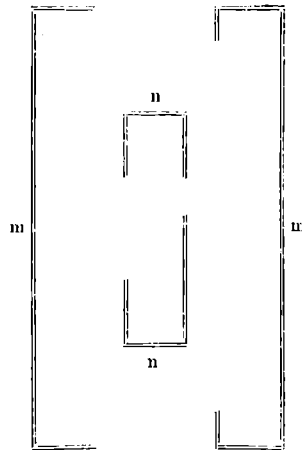

Fig. 23. Overførings-Bøjler: m Løverbøjler, der spænde over Kammens hele Højde eller Bredde, n Sidebøjler, der kun fastholde Tavlens Rand ved at hyses over Sidelisten.

men med disse kommer man let til at dække ikke saa Gælder. Dette gælder endnu mere om smalle Trælister, som af flere anvendes til at befæste Tavlerne i Kammerne.

Saa snart Kammerne hænges ind til Bierne, begynde disse straks at arbejde paa dem; man kan derfor allerede 1 til 2 Dage derefter udtage dem og borttage Jærntraadene eller Bøjlerne, da Tavlerne ved den Tid ville være solidt fæstede og sammenbyggede. — Det kan dog næppe lønne sig ved Sommer-Overføringen at indpasse alle Tavlestumper i Kammer, da disse give en meget uregelmæssig Bygning. Langt hellere bør man nøjes med de store næsten hele Tavler, Yngeltavler og nogle Honningtavler, ialt maaske 6—7 Kammer; men man bør da lade Stadet udtække en Del gode

Kunstabler til jævne gode Tabler for at fuldstændiggjøre Bygningen.

Bier og Planter.

Honningplanter.

(Af Handelsgartner F. Falck i Aalborg.)
Fortjnt.)

V. Wildtvoksende Planter.

150. *Veronica agrestis**, Ager Æren-
pris, blaalighvid, 4.—9.
151. *Eschium vulgare**, Slangehoved,
blaa, 7.—10.
152. *Campanula ropunculoides**, blaa, 7.
153. *Leonurus Cardiaca**, Hjærte-
spand, rødlig, 7.—10.
154. — *siberica**, blaa, 7.—10.
155. *Scrophularia nodosa**, Brun-
rod, gulbrun, 7.—10.
156. — *aqvatica**, Brunrod,
gulbrun, 7.—10.
157. — *vernalis**, gul, 4.—5.
158. *Brassica campestris**, Agerkaal,
gul, 6.—7.
159. *Leontodon Taraxacum**, Løve-
tand, gul, 5.—10.
160. *Plantago major**, Vejbred, pur-
purrød, 7.—8.
161. *Euphrasia officinalis**, Øjen-
trøst, hvid violet, 7.—9.
162. *Antirrhinum Linaria*, Hør-
bladet Torskemund, gul, 6.—7.
163. *Melampyrum arvense**, Ager
Koføde, rød, 7.
164. — *sylvaticum*, Skov Ko-
føde, 7.
165. *Cochlearia officinalis*, Kokleare,
hvid, 5.—6.
166. *Cardamine pratensis**, Eng-
Springklap, rød, 4.—5.
167. *Erysimum Barbarea*, Karse-
artet Hjørneklap, gul, 6.—7.
168. *Sinapis arvensis**, Kiddik, gul, 6.—7.
169. *Malva sylvestris**, Skov Kat-
ost, rosenrød, 6.—7.
170. — *rotundifolia*, rundbladet
Katost, hvidagtig, 7.—9.
171. *Polygala vulgaris**, Mælkeurt,
blaa, hvid, violet, 6.—7.
172. *Spartium scoparium*, Gyvel,
lysgul, 6.
173. *Genista tinctoria**, Visse, gul, 7.—8.
174. *Lotus corniculatus**, Kjællinge-
tand, gul, 6.—7.
175. *Hypericum quadrangulare*,
Perikon, gul, 6.—8.
176. *Sonchus palustris**, Svinemælk,
gul, 8.

177. *Bidens tripartita*, Brøndsel,
brun, 8.—9.
178. *Tussilago Farfara**, Hestehov,
gul, 3.—4.
179. *Senecio vulgaris**, Brandbæger,
gul, 6.—10.
180. *Orchis Morio**, Horndrager,
rødviolet, 5.—6.
181. *Scabiosa arvensis**, Kjær Mysse,
rød, 6.—7.
182. *Cynoglossum officinale**,
Hundetunge, brunrød, 6.—7.
183. *Lysimachia vulgaris*, Fredløs,
gul, 3.—9.
184. *Viola tricolor*, flerfarvet Viol,
blaa, gul, hele Sommeren.
185. *Primula officinalis*, Hulkravet
Kodriver, gul, 4.
186. *Menyanthes trifoliata*, Bukke-
blad, hvid, 5.—6.
(Sluttes.)

Bog anmeldelse.

„Honningen og dens Anvendelse“. Redaktøren af „Tidskrift for Biavl“, Hr. Kantor H. Erslev i Kalundborg, har i disse Dage udgivet en lille Bog: „Honningen og dens Anvendelse“ (i Kommission hos Jakob Erslev i Kjøbenhavn, Pris 30 Øre), hvorpaa jeg gjerne ønskede at henlede Opmærksomheden, fordi jeg tror, at den vil kunne gjøre ikke lidet Nytte.

Vigesjaa glædeligt som det er, at en større Interesse for Biavl er balt rundt om i Landet, ligesaa beklageligt er det tillige, at man hidtil næsten helt har forsømt at aabne den store Befolknings Blik for, hvilken rig Sundhedsstillede der lades ubenyttet i hvert Hjem, i hvis Hussholdning Honning som Nærings- og Lægemiddel endnu ikke har vundet Indgang. Man maa derfor vide enhver den Tak, som gjør sig til Talsmand for en mere almindelig Afbenyttelse af Honning, og den ovenfor nævnte lille Bog, der netop i denne Retning har sin Mission, fortjener derfor al Anerkjendelse. Kort og dog udførligt nok omtaler den Honningens vigtigste Egenstaber og Anvendelse. Den giver en Række Anvisninger for en Husnoder til Syltning og Bagning med Afbenyttelse af Honning i Stedet for Sukker, samt til Fremstilling af Mjød, Vin, Sjør osv. ved udelukkende Brug af Honning. Naar hertil føjes, at et helt lille Afsnit af Bogen behandler Honningens Anvendelse som Lægemiddel mod forskellige Sygdomme, saa maa det indrømmes, at Forfatteren har vidst paa det lille Antal Sider at faa medtaget ikke faa gavnlige Bink og Vejledninger, der vil

være til Nytte i mangt et Hjem. Det skulde derfor glæde mig, ikke alene som Biavler, om Hr. Erslevs lille Gaandbog i Brugen af dansk Blomster-Honning maatte vinde saa vid en Udbredelse, som den i Betragtning af dens smukke Formaal for tjener.

Nørby Stole, den 6 Maj 1886.

H. P. Ernstsen.

Et og andet.

Kunst-Tavler. I Gleanings siger Mr. Root herom? I de sidste Aar er der udsendt Prøver af Kunsttavler med meget dybe Cellebægge, endog saa faa dybe, at Dronningen kunde lægge Æg i dem eller Bierne hengjemme Honning deri, uden at Bæggene bleve arbejdede længere ud. Bæggene ere da meget tykkere end i de Tavler, der have lave Bægge. Han har gjort Forsøg med begge disse Slags Tavler for at prøve, hvilke Bierne vilde arbejde bedst paa. Derfor har han anbragt Tavler af begge Slags midt i stærke Familier. Det viste sig da, at Bierne arbejdede lige gjærne paa begge Slags og bleve omtrent lige hurtig færdig med dem; men naar man holder de færdige Tavler op for Lyset, da er der stor Forskjel paa dem. De tunge dybcellede vare næsten usforandrede med den tykke Bund og med Bæggene meget lidt forthyndede, medens derimod de lavcellede Tavler vare udarbejdede omhyggeligt med tynde Bunde og tynde Bægge, saa at de i den Henseende næsten ikke vare til at skjelne fra de naturlige. Til Yngeltavler anbefaler han 7 Kvadratfod til Bundet. Nogle Fabrikanter lave dem saa tykke, at der kun gaa 4—6 Fod til Bundet, ja en enkelt endogjaa kun 3½. Saadanne Tavler ere urimelige, da de ere meget dyre og ikke have andet Fortrin, end at de ere smukke at se paa.

Co Dronninger i en Familie. I l'Apiculteur fortæller Hr. Bellot, at han i September tager Honningen fra et vist Antal Kuber. De udtrommede Bier blive da forenede med mindre stærke Familier. Ved en af disse Foreninger i Slutningen af September fandt han ikke som sædvanligt en død Dronning udstøt af Stadet. 15 Dage senere, da han havde faaet nogle italienske Dronninger, han ønskede at indføre, søgte han i det nævnte Stade efter Dronningen. Han fandt da en meget gammel, som han straks dræbte. Da han vilde til at give Stadet Bierne tilbage, blev han imidlertid høflig forbadset ved blandt dem at finde endnu en Dronning, der var lige saa gammel og udslidt som den dræbte.

Hans Forklaring heraf er, at Bierne, der have set sig i Besiddelse af to lige forældede Dronninger og forudsjet, at den ene snart vilde dø, ikke have dræbt nogen af dem for ikke at udsætte sig for at blive viscerløse paa en Tid, da dette Tab ikke kunde erstattes. Derfor lode de dem begge leve.

Rødkløver. B. B. J. siger om denne Plante: Vi have overbevist os om, at Italienske, Syriske og Cypriske Bier virkelig for-maa at samle Honning af Rødkløver. Amerikaneren Wandervort har meddelt, at 50 italienske Familier i en Sommer have samlet i det mindste 50 B hver af denne Plante, medens de sorte Bier ikke hentede Honning derfra. Vi have fundet, at de andre østerlandske Racers ere ligesaa dygtige som Italienerne i denne Henseende, men vor Erfaring indskrænker sig sæntlig til Rødkløverens anden Slet, der sædvanlig blomstrer i August og September.

fra Kredse.

Hjørring Amt. De Biavlere, som i Sommerens Løb ønske afholdt Biavlermøder paa deres Egn, bedes at sende Anmodning derom til Undertegnede og nævne Stedet, hvor det ønskes holdt. Deres Anmodning skal da saa vidt muligt blive opfyldt, og det uden Udgift for Andragerne.

Der haves et lille Bibliothek om Biavl, som Medlemmerne kunne faa frit til Laan.

Besøg flittig Møderne, brug Bibliotheket og glem ikke at fodre Bierne.

Badsbjerg Skole pr. Flaunesskjold.

N. Jensen.

Horsens og Omegns Kredsforening opfordrer d'Hr. Fabrikanten af Biavlskredsfaber til at fremstille Stader og Biavlskredsfaber ved Horsens Landbrugsforenings Dyrskue og Landbrugskredsfabs-Udstilling i Horsens d. 8 Juni 1886. S. S. Hansen, Form.

Soro Amts Biavlerforening afholdt den 8de Maj Møde paa Hotel „St. Hamborg“. Den første Sag, der forelaa, var at fastsætte Kontingenten, da Forskjælsen af Prisen paa „Tidskrift for Biavl“ nødvendiggjorde en Ændring; det sattes til 75 D., som vil blive at optræve af Distriktsforstanderne og tilsende Kasjereren snarest. Dernæst bragte Formanden Gaardbestyrer S. P. Nielsen, Gudum, en Tak for at have talt Biavlens Sag i „Soro Amts landøkonomiske Selvfab“, og der viste sig god Stemning for at deltage i den berammede Udstilling. Det blev imidlertid stærkt fremhævet, at Tiden for Udstilling af Bier var saa ugunstig som muligt, og man anmodede enstemmigt Hr. S. P. Nielsen om at udbirke hos Selvfabet, at de

paataente 50 Kr. til Præmier mere maatte blive anvendte til Produkter og Redskaber end til Bier. (Sorø Amtst.)

Blavlermoder.

Svendborg og Omegns Blavlerkreds holder Møde Søndagen den 30 Maj, Kl. 2, hos Gmd. Jens Hansen, Skovsbo; der gives praktisk Vejledning i Blavl. Blavlens Venner indbydes.

H. P. Rasmussen, Kredsform.

Brevkasse.

D'Her. Blavlere gjøres opmærksom paa, at naar de bestille „Danst Blavler-Tidende“, behove de ikke at finde sig i, at Postvæsenet sender dem „Blavls-Tidende“, da det er to forskjellige Blade. Postvæsenet gjøres opmærksom paa ikke at vedblive med sine Fejltageelser.

Erubodigt

Redaktionen af „Danst Blavler-Tidende“.
Kjøbenhavn N.

Nargangene 1876—84 faas a 50 Ore, Nargangen 1885 a 1 Kr. hos Sekretæren.

Bogsamlingen er endnu ikke kommen til Kalundborg.

Prislister ere indsendte fra Bliftenstagerholm, Vestervig, over Blavlredskaber.

Medlemsret. (F. N.) Naar flere enes om et Eksempel af dette Blad, har kun den, der er indtegnet som Holder, Medlemsret. Denne Ret kan for Tiden kun erhverves ved at være Holder af „T. f. Blavl“; men det er muligt og rimeligt, at der i denne Henseende vil indtræde en Forandring ved de nye Lovde, der agtes vedtagne i September. — Deres andet Spørgsmaal skal blive besvaret i næste Nummer.

Delinger (1 Punds) ere nu atter ankomne.

Kundgjørelser.

Aldkommet er: **Sonningen og dens Anvendelse** af Hans Erzslev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Efter mange Forsøg er det nu lykkedes mig at frembringe en meget feig **Voksstavle af fortrinlig Kvalitet**, hvilket jeg herved tillader mig at meddele mine ærede Kunder. Prove sendes franco.

Andskær ved Odder, den 30te April 1886.

N. Jacobsen.

Mine velbekendte **Kunsttavler** tilbydes alle Blavlere. Prisen paa 10 Pd. er 16 Kroner, 5 Pd. 8 Kr. 50 Ore, enkelte Pd. 1 Kr. 75 Ore. — **Voks** forarbejdes for 35 D. Pd., i Partier paa 10 Pd. 30 Ore pr. Pd.

Hesjeflager St. ved Aarhus, i April 1886.

F. Jørgensen.

Blavlsredskaber.

Mine Blavlsredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Aar til Blavlerne. **Sonningbeholdere** med hermetisk Luffe til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddede med **Sarpits**.

F. A. Holm,
Bliftenstager, Vestervig.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Blavlsredskaber

anbefales til Foraarsbrug. I dag er færdig 53 forskjellige Trugstaber, 20 forskjellige Høststaber. — Til Dato har jeg lavet 2520 af forskjellige Staber. Ny Prisliste sendes til Spørgere.

Lved pr. Svendborg, 12te Marts.

Kristian Pedersen.

Forbedret

Sonning-Udslyngningsmaskine leverer billig

Gebr. Kühn, Karlsruhe.

Mit flere Gange pramierede **Vipibe**, saavel for Kogere som for Iffe-Kogere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Valsemaskiner, faas hos undertegnede til den billige Pris: Enkelte Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 D. pr. Pund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 D. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

F. Andersen,

Gl. Sole pr. Hedensted.

Forhandlere af

Kunstkosttavler,

der nu bestilles store Partier, opnaa betydelig **Nabat**. Jeg kan herefter levere stærkere og usoranderlige Mellemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Jacou-Mellemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Medstyrning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Holstebro i Februar. Vorbeck, Fotograf.

Frægtige Froplanter af Selje Pilen (Salix Caprea), ca. 2 Fod høje, et udmærket Lætte, som afgiver et fortrinligt Foraarsstræk for Bierne, faas i **Jensen-Tusch's** Frohandel & Planteskole, Holstebro.

Kunstavler med meget dybt Tryk, lavede paa et nyt Valseværk af bedste Slags, faas i alle Størrelser hos **S. Rasmussen & Ko.**, Gravvænget pr. Svendborg. Tavlerne laves som sædvanligt kun af rent Bivoks.

Kunst-Vokstavler

af Landets bedste Fabrikata faas til Fabrikpris i min Fillaal, Grovengsgade 15 i Aalborg.

Voks modtages i Bytte og til Forarbejdning.

F. J. Fald,

Handelsgartner.

Et Valseværk

til Fabrikation af Kunsttavler er billig til Salg hos Smeder **F. C. Olsen**, Nyde pr. Sollefsted. 10" W. 50 Kr. Paa saa Timer presses 100 Pd. Tavler. **Kunstavler**, fint og skarpt prægede, faas billig.

Hos **Erzslev i Kalundborg** faas:

1 Punds amerikanske **Delinger** a 6 Ore, engelske **Delingstavler** a 140 D. 1 Pd., alm. Kunsttavler 180 D. pr. Pd.; **Bingham's Røgpuster** af Blif 2 Kr., af Messing 3 a 4 Kr. efter Udstyrrelsen. — Sendes mod Efterfrav.

3 gode Stader uden Bier staa til Salg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Maret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Wintermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Kundgjørelser oplages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de snites indrykte.

Nr. 8.

1 Juni 1886.

20de Aargang.

Danmarks Biavler-Forening.

Skulde man blandt de mange Ejendommeligheder ved vor Tid fremdrage en enkelt som særligt betegnende, da kunde man pege paa det kraftige Foreningsliv, der blomstrer paa alle Omraader. „Enighed gjør stærk!“ Det er Løsenet, der har fremtryllet en Mængde Korporationer, som have formaaet at løfte mangen Sten, der aldrig vilde være bleven flyttet af den enkelte.

Den danske Biavler-Forening (D.B.F.) stiftedes jo for 20 Aar siden med det Formaal at bidrage til Indførelse og Udvikling af en fornuftig Biavlskrift her i Landet. Har den udrettet noget i denne Retning? Ja, derom kan der ikke være Tvivl. Biavlens er i disse 2 Decennier gaaet frem med Ræmpeskridt, et meget stort Antal af tidligere Kube-Biavlere anvende nu bevaegelig Tavlebygning, og den rationelle Biavl drives nu efter langt bedre Grundregler end den Gang, den først blev indført til Danmark; ja vel Frembringelsen som Forbruget af Honning er derfor ogsaa tiltaget betydeligt. Skjøndt alle disse Fremskridt ganske vist ikke fuldt ud kunne tilskrives den nævnte Forening, saa er det dog den, der har givet Stødet dertil og dannet Midtpunktet for hele denne store Fremgang. Vi føle os overbeviste om, at uden en saadan Forening vilde vi nu have staaet meget længere tilbage end Tilfældet er. Det er nemlig trods de store Fremskridt saare langt

fra at Maalet er naaet, endnu er mere end det halve Antal af vore Biavlere bleven staaende ved den gamle Driftsmaade. Landet vilde ogsaa kunne bære en langt mere udbredt Biavl end den, vi nu have, og endelig er der næppe nogen Grænse for Udviklingen af selve Kunststads-Driften. Der er derfor endnu bestandig nok at udrette for en saadan Forening som den nævnte.

Vi mindes for nogen Tid siden at have havt den „blandede“ Fornøjelse at læse en Blad-Artikel, der søgte at vise, at det var uklogt at træde ind i den nævnte Forening, man burde kun melde sig ind i en af de mindre Biavler-Foreninger, der ganske anderledes kunde virke for de enkelte Egne. Vedkommende Forfatter indrømmede rigtignok, at den store Forening kunde udrette meget til Biavlens Fremme; men han gav dog det omtalte Raad, thi „den store Forening vilde alligevel bringe Biavlens fremad“. Vi ville hertil svare, at man skal lede længe om en saa kortsynet og snæverhjertet Betragtning. Hvis alle gik ind derpaa, da vilde det jo være forbi med den danske Biavler-Forenings Virksomhed, og det erkjendes dog almindeligt, endogjaa af den omtalte Forfatter, at der er Opgaver, som Antsforeningerne ikke kunne magte, og som det derfor maa være den store Forenings Sag at løse. Af saadanne Opgaver vilde vi her først nævne den, som vi ubetinget anse for den vigtigste: det er Udgivelsen af et Tidskrift, der sætter Medlemmerne i

Stand til at følge Biavlens i Sandhed forbausende Udvikling i andre Lande, der gjør dem bekendt med alle Opfindelser paa dette Omraade og endelig ogsaa giver fornøden Vejledning til Arbejderne efter de forskjellige Aarstider. Til at løse denne Opgave tilfredsstillende skal der store Midler, derfor kan det næppe udføres af de mindre stedlige Foreninger, og vi kunne heller ikke anse det for heldigt, at et saadant Foretagende blev en ren Spekulation, som kun gik ud paa at betale sig. Derfor mene vi, at vore Biavlere i deres egen velforsaaede Interesse bør støtte den danske Biavlerforenings Organ. Hermed er dog ingenlunde udtalt, at andre Biblade intet skulde kunne udrette; tværtimod de kunne alle bidrage til at udbrede Sans for og Kjendskab til Biavl; men i det hele og store vil dog en over hele Landet udbredt Forening have langt større og bedre Midler til at opfylde dette Krav. — Vi ville derefter nævne Udstillingerne. Skjøndt vi rigtignok tro, at D. B. F. har anvendt alt for meget paa Udstillinger i en længere Aarrække, saa ere vi dog ingenlunde af den Mening, at de store Udstillinger ganske bør ophøre; thi megen gavnlig Oplysning kan derved udbredes. Derimod var det vistnok meget for ofte, naar man tidligere holdt en saadan hvert Aar. Nu er dette jo oendret til hvert 3die Aar, og vore Biavlere burde derfor støtte vor Forening saaledes, at den danske Udstilling i 1887 fuldt ud maas kunne maale sig med vore Broderlandes. — Foruden de nævnte er der imidlertid mange andre Opgaver: Bogsamling, Vandrelærere, Henvendelser til Regjeringen o. s. v., med Hensyn til hvilke den store Forening vil kunne udrette meget, naar den blot bliver virkelig stor, d. e. rig paa Medlemmer. Vi opfordre derfor vore Biavlere til at udvide deres Syn, saa at de ikke blot se hen til deres egen og deres nærmeste Omegns Biavl; thi de største Fremskridt ville dog som oftest komme fra de større Samfund. Derfor bør vore Biavlere ikke nøjes med at træde ind i de stedlige Foreninger, men ogsaa støtte D. B. F., der jo virker for hele den danske Biavls Fremgang.

Gavnlig Vink.

Plads til Hengjemning af Honningmaa nu ikke savnes i Staderne. Det er bedst, naar denne kan staves til Veje over Yngelredene. I Højtaderne forefindes jo forud saadanne Honningrum, i Trugstaderne kunne de almindeligt let anbringes, og over

Kuberne sker dette ligeledes let ved at anbringe et Brædt ovenpaa Kuben (se Sp. 6 S. 6) og sætte Honningrummet derpaa. Giv ikke for megen Plads ad Gangen til Bierne, 2—4 Normalrammers ny Plads efter Stadets Stykke.

Det er nu den rette Tid til at faa sin Boksbygning forøget, hvis man ikke forud har stort Forraad af udbyggede Tavler. Hertil benyttes gode Kunsttavler, de give en mere regelret og stærk Bygning, der tilige er fri for Droneboks. Tidlige kraftige Sværme bør helst begynde blot med Ledere; men senere kan man hjælpe dem meget ved at give dem Kunsttavler. Under stærkt Honningtræf er det bedst at indhænge 2—3 Kunsttavler samlede, da Bierne ellers let skyde Gjenvej, naar hver Kunsttable anbringes mellem 2 udbyggede Tavler, idet de da ere tilbøjelige til at udrække de gamle Tavler med lange Honningceller, medens Kunstarket kun udbygges c. $\frac{1}{4}$ " til hver Side.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

VI. Honningrum og Udbygning. Før Opfindelsen af de tidligere beskrevne Redstaber til at frembringe Tablehonning i den mest sælgelige Form, brugte man udelukkende Ramme-Tillæg (almindelige Honningrum). Først anbragte man kun Tablebærere med Begyndelses-Strimler heri, og Tavlerne bleve da byggede fast til Rummet's Sider. Man brugte da en starp Kniv til at løsne dem fra Siderne, naar de vare fulde, før de løstes ud; men disse Tavler vare saare vanskelige at haandtere og næsten ikke til at indpakte uden at bestadiges. Senere tilføjede man haade to Sidelister og en Underliste, og det har nu ingen Vanskelighed at indpakte dem til Salg. Men de ere næsten ikke sælgelige til almindeligt Bordbrug. Til Udbygning ere de derimod fortrinlige.

Højttaende Afbygning viser Ramme-tillæget med en Ramme længst tilbage løftet op, saa at man ser Tabellen. Tablebæreren maaler $15\frac{1}{4}$ " fra den ene Ende til den anden, Sidelisterne ere 7" lange og Afstanden mellem dem (Tavlens Brede) er $12\frac{1}{4}$ ". Rammerne ere $1\frac{1}{2}$ " brede, dobbelt indfaldede foroven og lavede saa stærke, at de kunne taale den betydelige Kraft, der anvendes ved Udbygningen. Naar de ere fulde af Honning, veje de 5—6 Pund hver. Syv saadanne Rammer danne et Tillæg, og de gives en Afstand af $\frac{1}{2}$ ", altsaa $2\frac{1}{16}$ " fra Midt til Midt.

Det er nødvendigt at befæste en gennembrudt Zinkplade til Underfanten af Tillæget, derjom dette er fuldt af Tavler, før det sættes over Boligen. Nedenunder Zinken anbringes med smaa Søm en Liste, der er $\frac{1}{4}$ " høj for at løfte Pladen tilstrækkelig over Boligen. Dette vil give Bierne friere Udgang op i Tillæget, end hvis Zinken ligger tæt paa Boligens Dækbrædt eller paa Tablebærerne. Da Tavlerne i Tillæget ere vel stiftede til Yngel, er man vis paa, at Dronningen vil lægge Æg der, med mindre man paa en eller anden Maade søger at hindre hende deri. Her er det gennembrudte Zink paa sin Plads. Det tillader Arbejderne, men herved Dronningen eller Dronerne at passere (se Side 56, Fig. 18).

Mange af de store Viboliger, som nu bruges flere Steder, ere indrettede til at frembringe Tablehønning i Delinger i selve Yngelrummet. Dette sker ved at anbringe Delingerne i store Kammer, der ere ladebe særlig i denne Hensigt. Disse indstyhdes da paa den ene Side eller paa begge Sider af Yngeltavlerne. Men for at hindre Dronningen fra at lægge Æg i disse Tavler, indstyhdes mellem dem og Yngeltavlerne et Ræstangel af gennembrudt Zink, der er anbragt i en Rumme, som slutter tæt til Boligens Sider og Bund. Hverken Dronningen eller Dronerne kunne da gaa derind¹⁾.

Undertiden viser Arbejderne dog en stærk Utilbøjelighed til at gaa gennem Nabningerne. Brugen af Metal i Boligen enten det nu er i Form af gennembrudt Zink om Sommeren, eller Tin-Ender til Kammerne eller Zink-Lister til Tablebærerne at hvile paa (for at hindre Tilkitning) er altid mindre heldigt for Bierne. Metal er en god Varmeleder, om Vinteren samler der sig megen Fugtighed derpaa, og denne vil tilsidst angribe Metallet selv.

Gjentaagne Forsøg have vist, at Bierne fortære omtrent 20 G Honning for at bygge 1 G tom Bøstabel²⁾; deraf følger da klart,

¹⁾ Denne Afspærring vil dog kunne undgaaes, naar man behjætter de nye Delingskammer, beskrevne Side 56 og Fig. 20.

²⁾ Dette er næppe ganske rigtig, idet en Del af de 20 Pd. er et Tab i Indhøringen af Honning, som bevirkes ved Byggearbejdet. Men Bøstabelingen bliver ligesuldt 20 Pd. Honning for 1 Pd. Bøst. R. N.

at hvor man forud har sørget for Tavler til Indsamlingen, maa Udbyttet blive betydeligt større, end hvor Bierne først selv skulle bygge Tavlerne dertil. Et Tillæg er for lidt til et stærkt Stade, naar Træffet er godt. Det maa være en meget fattig Egn, som ikke kan faa to paa Gang. Vi kjende et Eksempel, hvor en meget stor Høst blev indvundet paa denne Maade. Det var i Sommeren 1880; ikke mindre end 7 Tillæg bleve fyldte af et stærkt Stade i dette usædvanlig gode Aar. Disse vare selvfølgelig fyldte med Bygning i Forvejen. Det hele Udbytte af dette Stade var over 200 Pund, og dog var der nok tilbage i Boligen til Vinter-Forraad. Saa stort et Udbytte af en Familie er meget sjældent; intet af de andre Stader i vor Bihave nærmede sig dette Tal. Men det er ikke sjældent Tilfældet, at et enkelt Stade kan give ligesaa

stort Udbytte som to andre gode Stader. I den følgende Sommer giver samme Stade maaske kun et Middels Udbytte.

Naar der viser sig gode Fremskridt i det første Tillæg, er det Tid at sætte et andet ovenpaa. Det er altid heldigt at have nogle i Reserve, saaledes at man straks, naar et fyldt borttages, kan anbringe et nyt i Stedet og derved spare Bierne Tid. Thi denne kan paa en finuk Dag under det bedste Træk let betyde Tabet af 4 Pund Hon-

ning. Tomme Tavler blive hurtigt fyldte, naar Hvidkløveren er i fuld Blomst og Vejret er sukket. Naar man giver rigelig Plads i Tillæg, da er der ikke saa stor Sandsynlighed for Sværming, skjøndt denne dog ikke ganske kan hindres derved. Lad Tillæget forblive paa sin Plads, indtil Hønningen er forseglet. Hønning, som udslynges af uforseglede Tavler, kan ikke holde sig, fordi den indeholder for megen Fugtighed. Denne bringe Bierne til at fordampe, inden de forsegle Hønningen. Dersom en Del af de ydre Tavler ere uforseglede, naar man tager dem ud af Tillæget, da bør man først udslynge den aabne Hønning med svag Fart og holde denne tynde Hønning for sig selv. (Eneret.) (Fortsættes.)

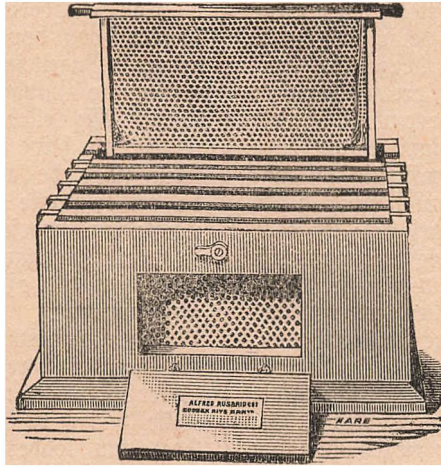

Fig. 21. Hønningrum til et Suesex-Stade bestemt til at anbringes umiddelbart over Yngelrummet (C). Tablebærerne passe ned i Overfanten's Fals.

Om Brugen af Kunstvokstavler.

(Af Fotografen Vorbed i Høstebro.)

Man har set anbefale at sætte disse i Kammerne længe før de skal i Brug, for at have dem nemt ved Haanden, naar Tiden er kommen. Dette er efter min Erfaring aldeles forkert af følgende Grunde:

1. Vokstavlerne blive haarde og skøre ved saaledes at udsættes for Luftens Indvirkning, hvorved det bliver besværligere for Bierne at fuldbende dem;
2. Vokstavlerne kunne trække sig skæve og krumme ved at hænge i længere Tid;
3. endelig knække saadanne Tavler, der ere blevne haarde, lettere af, naar der skal flyttes med dem.

Vokstavlerne modtages i Reglen smukke plane fra Fabrikanterne, saaledes bør de ligge og henstilles paa et tørt Sted, indtil man skal bruge dem. Ere de ikke plane, da bør de henlægges i en rigtig varm Stue (dog ikke i Sollys, hvor de smelte) indtil de blive bløde og fejge; de lægges da ovenpaa hinanden i Stabel og presjes sammen med fornøden Vægt imellem to plane Bræder i nogle Timer. Nogle Viavlere vil have Kunsttavlerne til at passe nøjagtig til Kammerens fire Sider for ogsaa der at kunne lodde dem fast. Dette er urigtigt; thi naar Bierne gøre Tavlen færdig ved at trække Cellerne ud i fuld Længde, da udvider Voksarket sig, og da der ikke er levet Plads dertil, saa bliver den færdige Tavle ikke plan, men bulet. Under gunstige Træfforhold vil Tavlen ihæj blive for lang, saa meget mere, hvis der gives for saa Tavler til Bisfolket; thi de bære da for megen Honning i Tavlen, for den er stærk nok til at bære det. Naar Bierne bygge uden Hjælp af Kunsttavle, da bygge de stærkest foroven; men paa Kunsttavlerne begynde de først tre a fire Tommer nede paa Arket, naar de saa deri bære en Mængde Honning, da vil den øverste Del, hvor der ikke er trukken Celler ud, ikke have den fulde Styrke, men strække sig mere eller mindre, alt efter den Overvægt, der bydes det, og efter den Styrke eller Celleform, Kunstarkene saa. Den runde Celleform, som mine Tavler have, har mere Modstandsevne end de fædvaulige, der ligne den færdige Celles Munding, som oftest ender med en rund Kande.

Under stærkt Honningtræk er det sikrest at bruge ikke for tynde Tavler, der bedre kunne anvendes i Yngellejet. Og for at Kunsttavlerne ikke skulle blive belastede for stærkt, giver man hellere Tavler i større Antal og anbringer Kammer med Kunstark imellem to udbyggede Tavler. Ere disse smukt plane, da maa den ny Tavle blive

ligesaa. Ved at give flere Tavler, end Bierne kunne udbygge i et Døgn eller to, opnaas, at den indsamlede Honning fordeles i flere, og at Varmen ikke bliver slet saa stærk, hvorved Kunsttavlerne har større Modstandsevne.

At sætte Metaltraad i Kunsttavlerne kan ganske vist forhindre Tavlerne aldeles fra at styrte ned, og de modstaa ogsaa bedre Behandlingen i Udslyngningsmaskinen, men Tavlebygningen bliver næppe saa smuk, det er et Merarbejde og kan i Reglen undværes¹⁾.

Jeg vil anbefale d'Her. Viavlere ved Bestilling af Kunsttavler at meddele deres Fabrikanter, hvad Maalet er paa deres Kammer indvendig og lade Fabrikanterne derefter gøre Tavlerne passende mindre; de ville da saa den smukkeste Bygning. I hvert Tilfælde maa Tavlerne hellere være for smaa end for store.

For Billighedens Skyld ønskes ofte tynde Tavler, dog bør de, som før nævnt, kun bruges i Yngellejet; hvert saadant Ark stilles mellem to fuldbyggede Tavler, helst hvor der er Væg eller ganske smaa Larver, da vil det ikke blive udjat for alt for stor Vægt, siden naar de af Yngel ere blevne mørke, da ere de stærke og kunne bruges til Honningtavler, hvorfor man jo bruger at skyde de mørke Yngeltavler efter Haanden længere og længere ud af Yngellejet og ind i Honningrummet.

Kunstvokstavlerne skulle da omtrent være saa meget mindre, at de kun naa Kammerens Sider paa $\frac{1}{4}$ " nær, og Kammerens Bundstykke paa $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ " nær. Tavlen kan saaledes kun loddes til Tablebæveren alene, det er ogsaa nok, naar det gøres forsvarligt. At blande lidt Harpits i Loddevokset, det gør det nok saa stærkt.

Til den tykke, norste, svenske og danske Normalramme ($8\frac{1}{2}$ " $\times$ $14\frac{1}{2}$ " udv. Maal) laves Tavler, der slutte fast paa de øverste 3—4"; derved opnaas en større Bereetne end ellers. Saafremt der kun gaves 2 eller 3 Kammerstørrelser, da vilde Fabrikanterne nok kunne lave Mellemvægge saaledes bredere foroven; men det er ikke gjørligt til de Hundreder af Maal, vi nu have; thi det er ingen lille Beføstning at indrette sig paa at kunne levere Tavlerne i særlig Facon. Selv til en og samme Kammerstørrelse ville de forskjellige Viavlere oftest have forskjellig Størrelse, derved er Forvirringen med Tablestørrelsen endda forøget. De vilde ofte kunne leveres hurtigere, naar det overlodes Fabrikanten at bestemme Tablestørrelsen, og

¹⁾ Om Metaltraad i Tavlerne skulle vi snart give nærmere Oplysninger.

Viableren kun opgav Kammens indvendige Maal; thi $\frac{1}{4}$ " spiller ingen Rolle; men forlanges bestemt Maal; da maa Værerne ofte først laves i Stedet for at tages af færdigt Dplag.

Viablerne kunde have deres Tavler billigere, naar Kredsen købte Forbruget i en eller flere større Sendinger og fik det jendt som Jernbanefragtgod; thi Fabrikanten kan sælge dem billigere, naar han ikke skal levere alle de smaa dyre Pakkasser. Viableren maa for 1 K Tavler mod Postforbud give 36 Ore i Fragt, for 2 K 40 Ore, for 3 K 48 Ore, for 5 K 11 Ore pr. K, for 10 K 8 Ore pr. K. Han kan slippe billigere, naar han lader Varen jende som Jernbanefrimærtepakke til en Statsbanestation, han maa da jende Pengene forud ved Postavisning, det koster ikke mere end et Brev (indtil 30 Ore). Paa Postavisningens Kupons Bagside er der Blads not til at skrive, at hans Kamnemaal indvendig er det eller det. Paa ser Wiisen ikke usjagtig, da kan Fabrikanten jo rette det ved Tavlerens Bægt. Hertil kommer, at Tavlerne kunne jendes hurtigt, da der oftere afgaar Jernbanetog end Pakkeposter, hvilket ofte kan fremme en hel Dag.

Til Sværme, som ere komne i god Tid og ere store og kraftige, anbefaler jeg ikke at forsyne Kammen med hele Kunsttavler; men kun bruge en smal Kunsttablestrimmel under hver Tableværer. Men da gives Sværmen kun jaa jaa Kammer, at Bierne knebent kan jaa Blads at være deri, de vil da beholde den medbragte stærke Arbejdsiver, der af Naturen medfølger en Sværm, og denne Arbejdsiver vil, naar de jaa Lov at bygge noget, blive hos Folket; de ganske jaa Kammer, afpasset efter Sværmens Størrelse, bygge de omtrent paa 4—6 Døgn. Er kun Trækforholdene gode; da vil Arbejdsiveren være ligefrem stor, og den bør da vedligeholdes ved at man, naar Tavlerne ere byggede noget nær ned, giver Sværmen 1—2—3 hele Kunsttavler hvert eller hvert andet Døgn, alt efter Behov, jaa at den altid har nok at virke paa og Celler nok for den ny Honning. Selvfølgelig maa der ses til, at de Tavler, som Bierne selv bygge, ikke blive skæve. En lille Skævhed kan let med Forsigtighed højes ret. Selvfølgelig maa Kunsttavlerne altid stilles hver især imellem to fuldbbyggede eller nær fuldbbyggede Tavler, ere de plane, jaa bliver der ogsaa plane Tavler af de Kunsttavler, der stilles imellem disse. Viableren befkæver sig selv sin Indtægt ved at spare paa at give rigelig Kunsttavler; thi derved vækker han den rette Arbejdsiver. Hos Sværmen kan Ingelset godt blive unyttig stort; men de Tavler,

som man jaa kun vil have for Honning, maa da træffes jaa langt fra hinanden, at Cellerne blive jaa dybe, at de ikke kunne bruges til Ingel. Silbige eller smaa Sværme kan det være rigtig nok at give hele Kunsttavler at begynde med, men ogsaa de færreste mulige Kammer at begynde med. Uden Hjælp med Kunsttavler ville jaadanne Sværme oftest blive værdiløse.

Bier og Planter.

Honningplanter.

(Af Handelsgartner J. Falck i Aalborg.)

(Sluttet.)

Af de her vidtblojende Planter, skal jeg særlig anbefale til Dyrkning *Scrophularia nodosa* og *aqvatica* (Brunrod) og *Leonurus cardiaca* (Hjertesjand). I Gravenhorst's Illustrerte Bienenzeitung skriver Hr. Fittschen i Niga følgende Beretning fra Amerika: Den amerikanske Viabler Koot skriver, at 1 Blomst af Brunroden giver mere Honning end 100 Vindeblomster, hvorfor den dyrkes almindelig der, og siger, at 1 Hectar er tilstrækkelig til 30 Familier. Den dyrkes og behandles som Raalen hos os, jaa tidlig i Vænt eller Potte og udplantes i en kraftig Jord med $\frac{1}{3}$ Allens Afstand. Den er fler-aarig.

Leonurus henhører til *Rudera* Planter, og om den skriver en anden amerikansk Viabler Cook, Professor ved Landvæsenkollegiet i Staten Michigan, at af alle udbredte Honningvækster er *Leonurus* den mest anbefalelige. Den er fleraarig, og uaget den voger paa ubeboede Steder, holder den sig kraftig. Den blomstrer fra Juni til Frostens Indtrede, og enten det er varmt eller koldt, tørt eller vaadt, besøge Bierne den flittig. Den forener altsaa tre fortrinlige Egenstaber: den blomstrer længe, giver Honning, hvordau Vejret er, og er foretrukket af Bierne fremfor andre Planter.

Ved at læse denne anbefaling, skaffede jeg mig efter megen Besvær lidt Frø af disse 2 Planter, og kan jeg med Sandhed attestere, at der ikke er jagt for meget til deres Ros. *Scrophularien* er jaa rig paa Nektar, at man kan ryste den ud i Haanden, og det var interessant at se, hvordan Bier, Hvesper, Humler, Sommerfugle, Fluer fappedes om at komme til at jage Nektaren. Naar man en Gang har disse Planter, formere de sig selv og ere ogsaa nemme at udrydde, men vist er det, at for Viablers Skyld fortjener disse Planter almindelig Udbredelse.

Derfor en eller anden jaa Lust at gjøre

Jorsøg med disse, kan, saa langt mit lille Forraad slaar til, Portioner faas a 50 Dre. En anden Plante, jeg vil anbefale Biavleren at holde, blot en Plante, er *Legusticum Levisticum* eller som den ogsaa anføres *Levisticum officinale* (Løvstilk), der vokser i mange Bønderhaver og anvendes som Lægemiddel. Hvor Bierne sværme, gnider man Kulden med Bladene, og i et Nu er Bierne i Kuben. — Sluttelig skal jeg tilføje, at alle kalkholdige Jorder give den meste Honning, den fineste og af Farve den smukkeste, medens paa kolde og lave Jorder Honningen er mere flov og af Farve mere graalig.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 28. Da jeg ikke er stærkt Tobaksrøger, har jeg anskaffet mig en Røgpufter, og jeg anvender heri tørret Røgdøning som Brændsel, men jeg finder, at Røgen ikke kuer, men kun opirrer Bierne. Hvad skal jeg bruge? (B. i Urvita, Sverige). — S.: Det nævnte Brændsel er uheldigt. Brug hellere tørt aabent Sættelærred eller Klude, vilkede løst omkring en lille aaben Kulle Jærntraad, det giver en meget skarper Røg. — Et langt kraftigere Middele er følgende: Dyp en Svamp i Karbolvand og læg den i Røgpufteren uden Fod. Carbolvampene kue Bierne fuldstændig; men blæs ikke for stærkt eller ofte dermed, thi da kan Familien blive ødelagt.

Nr. 29. Hvor tykke bør de to forskjellige Slags Kunsttavler være? — S.: Til Yngel og til Udslyngning passe de bedst med 6—7 □ Fod paa 1 R, til Delinger derimod 11—12 □ Fod paa 1 R.

Nr. 30. Har en kraftig Familie i et Trugstade kunnet fryse ihjel sidste Winter? Det var kun dækket med Dækbræder og derover Trætæg. (N. S.) — S.: Naar man ikke faar nøje Meddelelse om vedkommende Stades Tilstand ved Undersøgelsen, er dette Spørgsmaal ikke let at besvare. Vi maa forudsætte, at Familien er forefunden død med efterladte Forraad tæt ved dens Wintersele. I modsat Fald, altsaa baade naar Stedet er fundet uden Forraad og hvis det kun har havt Forraad under eller noget fjærnt fra Biernes Seede, ville vi antage, at Stedet er død af Sult. Vi kjende i Nar mange Eksempler paa sidstnævnte Tilfælde: Bierne have i Winter haft rigeligt Forraad under deres Seede eller kun et Par Tavler fjærnt derfra, men Kulden har hindret dem i at naa ned eller hen til dette Forraad. Uagtet Kulden i saadanne Tilfælde paa en Maade bevirker Familiens Død, saa er det dog klart, at Bierne ere

jultede ihjel, men ikke frozne ihjel; thi havde man anbragt en god Klump Jorderbejg eller Sukkertage lige over deres Seede, da var Familien rimeligvis bleven bevaret. — Et andet Tilfælde, i hvilket Kulden spiller en vigtig Rolle, er naar et Stade lider meget af Fugtighed. Dette er blevet meget stærkt fremhævet af Hr. Houlind (se S. 59). — At Kulden saaledes kan være en stærkt medvirkende Aarsag til et Stades Død, kan ikke benægtes, men vi tro ikke, at Bier, der have været indvintrede i et solidt Trugstade kunne være frozne ihjel sidste Winter, blot fordi de have været dækkede med Dækbræder i Stedet for med et lunt Vintertæppe. At den sidste Dækningsmaade dog ubetinget er at foretrække om Vinteren, have vi jo flere Gange fremhævet.

Et andet.

Bi-Lusen. I „All. Bienenzeitg.“ henleder Gravenhorst Opmærksomheden paa en Artikel af Dr. Hefß, der giver mange nye Oplysninger om dette Dyr og tillige viser Grunden, hvorfor de Midler imod dem, Gravenhorst i mange Nar har tiltraadet og anvendt, have været saa virkkelige.

Bi-lusen (*Braula cæca*) angriber mest Dronninger og er vanskelig at fange, fordi den er saa hurtig i sine Bevægelser. Eggenes udklæfkes inde i Moderlusen, og de smaa Larver ernæres i Begyndelsen ved Afsondringen fra en Kjerter. Naar de ere modne til Jorpuvning, anbringes de paa Stadets Bund; der blive de til Pupper, og 15 Dage senere bryde de Puppehulsteret. De unge Lus holde sig til Bi-Yngelen, indtil de se en Lejlighed til at klatre op paa en passerende Bi. Stærk Røgning med Tobak faar Lusene til at slippe. Bunderbræddet bør renses flere Gange aarlig med en Blanding af Carbolhyre og Vand for at ødelægge dem.

Amerikansk Spørgsmaal: Hvem er klogest med Hensyn til Biernes Behandling enten Begynderen eller den øvede Biavler? — Svar: Altid Begynderen.

Fra Brevene.

Løverdagen den 8de Maj afholdt Soro Amts Biavlerforening Møde paa Hotel Stadt Hamburg i Slagelse. Den første Sag, der forelaa, var Fastsættelse af Kontingentet, da Forhøjelsen af Briesen paa „Tidskrift for Biavl“ nødvendiggjorde en saadan; det sattes til 75 Dre, som vil være at opkræve af Distriktsforstanderne og tilsende Paafærceren

eller Formanden snarest. Man enedes endvidere om at anerkjende enhver som Medlem, der betaler de 75 Øre aarlig, uden Hensyn til om han holder „Tidskrift for Biavl“ eller ej. Dog paalagdes det Distriktsforstanderne at indberette, hvem der holder et Blad, og da hvilket. Stemningen paa Mødet var mest for „Tidskriftet“, og der blev stærkt fremhævet Nødvendigheden af et saadant Blad. Den næste Sag var Udstillingen i Slagelse den 23de Juni. Sorø Amts landøkonomiske Selskab lader nemlig den nævnte Dag samtidig med sit Dyrskue afholde Husflids- og Bindstilling. Man ønsker udstillet Bier, Bihuse, Biprodukter og Redskaber, og der vil blive uddelt Præmier til et Beløb af indtil 50 Kr. Til at bistaa Selskabets Udvalg ved Bedømmelsen valgte Foreningen Formanden, Lærer Houliind, Boeslunde, og Stomager Hans Nielsen, Stude. Anmeldelserne skulle være indsendte til Gaardbestyrer J. P. Nielsen, Gudum pr. Slagelse inden d. 16 Juni. Gjenstandene maa være mærkede: „Udstillingen i Slagelse“ og adresserede til Hr. Kjøbmand Th. Hansen. De maa jenseft være i Slagelse d. 21 Juni. Fragten til og fra Slagelse er for Udstillersens Regning. I øvrigt har Udstilleren ingen Udgifter.

Deres forbundne Houliind.

Vallø Stifts Biavlerforening afholdt i Søndags et Møde i Herfølge Skole, hvortil ca. 40 af Foreningens Medlemmer havde givet Møde.

Der bortloddedes 3 Bistader: 1ste Stade vandtes af Lømrer Niels Jensen, Vellinge; 2det af Arbejdsmand Niels Hansen, Ringsbjerg, og 3die af Ledvogter Hans Hansen, Villesborg Indelukke. De to sidstnævnte maatte afstaa Staderne til Foreningen imod en Godtgjørelse af 2 Kr. De to Stader bortloddedes saa i Følge Lovene til Foreningens ikke-biejende Medlemmer, og vandtes saa af Husmand Hans Nielsen, Frihedshuset, og Murer Petersen, Sønderfjøde, som herfor betalte hver 4 Kr. til Foreningen. Ligeledes bortloddedes 11 Bøger om „Honningen og dens Anvendelse“, en udmærket lille Bog, udgivet af Lærer Erslev, Kalundborg. Den giver bl. a. Opskrifter paa forskjellige Slags Honningtager, Mjød, Syltning i Honning, Honning som Lægemiddel osv. Bogen koster kun 30 Øre. (Rjøge Av.)

Ekko fra Staderne.

Syddyn, 9 Maj.

— — Bedre eller mere velmente Udtalelser for den danske Biavlerforenings Fremgang end de, der faldt ved vort Møde

den 29de f. M., kunde De ikke forlange. Vi ville arbejde for Sagen, hvad vi formaa, indtil det Øjeblik, da det muligt skulde ske, at Medlemsbidraget forhøjes yderligere¹⁾ til 3 a 4 Kroner aarlig, thi da tro vi, at Foreningen mere vil komme til at ligne en Sportsforening, og der har den almindelige Mand, som Foreningen hidtil har arbejdet for, ikke sin Plads. Skulde det ske, da vilde sikkert de fleste af de nuværende fynnste Biavlere danne en uafhængig Forening, thi en Forening maa vi have, naar der skal kunne udrettes noget. Dette er Hovedindholdet af hvad der blev udtalt og bifaldet af ca. 50 tilstedeværende. Om „Tidskrift f. Biavl“ i sin nuværende Skikkelse hørte jeg kun en Mening, og den var rosende. — P.

Biavlermøder.

Hjørring Amts Kreds holder Møde Fredagen d. 4 Juni, Formiddag Kl. 10, hos Ordejer Søren Pedersen Warbro i Bjerbj og samme Dag om Eftermiddagen Kl. 4 i Nørre Bindsklev Skole samt Lørdagen d. 5 Juni, Eftermiddag Kl. 2, paa Sindal Gjæstgivergaard. Der vil ved alle Møderne blive holdt Foredrag om Biernes Sommerbehandling, og hvis Forholdene tillade det, vil der blive givet praktisk Undervisning i Biavl. Enhver indbydes. — Se i øvrigt Side 67 Henvendelsen under „Hjørring Amt“. Badsfjær Skole, den 20de Maj 1886.

N. Jensen.

Holbæk Amts Kreds afholder Møde i Kalundborg Borgerstole Tirsdag den 8 Juni Kl. 2. Foredrag om Biavlredskaber, som tillige ville være udstillede. Fri Udgang for enhver Ven af Biavlen.

Ersløv, Fmd.

Samtidig med Ringstedegnens Landboforenings Dyrskue i Nærehave ved Ringsted den 10de Juni afholder **Middelfjells** Biavlerforening en Udstilling af Bidoliger, Redskaber m. m. Mulige Udstillere bedes snarest henvende sig, med Opgivelse af hvad der ønskes udstillet, til Gaardbestyrer H. Doose, Hønb pr. Ringsted.

Ribe Amt. Tredie Pinsedag hos Gmd. Sorgen Mortensen, Færnev. — Søndagen d. 20 Juni hos Gmd. Mickelsen, Bøng. —

¹⁾ Paa det sidste Centralmøde udtaltes kun fra en enkelt Side et Ønske om en saadan Forhøjelse; men den mødte meget stærk Modstand. Om et Par Uger træder jo Lovudvalget sammen i Vejle, og det vil da nok vise sig, saa vidt tro vi at hende Stemningen, at ingen yderligere Forhøjelse vil blive foreslaet, men langt snarere en delvis Afgang til Foreningen mod et mindre Medlemsbidrag end de nuværende 2 Kr.

Søndagen d. 27 hos Gmd. N. Petersen, Lutrup, Faaborg Sogn, hver Dags Eftm. Kl. 1 præcis. Praktisk Undervisning gives, ligesom der særlig gives Anvisning til, hvad der i denne Tid bør gøres ved Bierne. — Talrigt Møde forventes.

C. F. Grønning, Imd.

Skooby Herreds Kreds afholder Møde Søndag d. 20 Juni Kl. 12 hos Gartner **Rasmussen**, Gyldensten. C. F. **Mildgaard**.

Haarby Viablerkreds holder Møde hos Hjulmand **Niels Kristensen** paa Jordløje Mark Søndagen den 6te Juni, Eftermiddag Kl. 4.

H. P. **Bentsen**.

Brevkasse.

Udshyngningsmaskinen (S. i Udstoppe) skal blive nærmere omtalt i næste Nummer og der ved Deres Spørgsmaal besvarede.

Margaugene 1876—84 faas a 50 Ore; naar mindst 4 af disse Margauge tages, leveres de for 25 Ore pr. Marg. Margaugen 1885 a 1 Kr. hos Sekretæren.

Brislister ere indsendte fra Suedfer M. Voss i D. Solby paa Mors over Viablsredskaber og Stader.

Bogsamlingen er endnu ikke kommen til Kalundborg.

Delinger (1 Punds) ere nu atter ankomne.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Sønningen og dens Anvendelse** af Hans Erslev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Efter mange Forsøg er det nu lykkedes mig at frembringe en **meget feig Votstave** af **fortrinlig Kvalitet**, hvilket jeg herved tillader mig at meddele mine ærede Kunder. Prove sendes franco.

Audshær ved Odde, den 30te April 1886.

N. **Jacobsen**.

Mine velbestjendte **Kunstabler** tilbydes alle Viablere. Prisen paa 10 Pd. er 16 Kroner, 5 Pd. 8 Kr. 50 Ore, enkelte Pd. 1 Kr. 75 Ore. — **Vots** forarbejdes for 35 O. Pdt., i Partier paa 10 Pd. 30 Ore pr. Pd.

Høszelager St. ved Aarhus, i April 1886.

J. **Jørgensen**.

Viablsredskaber.

Mine Viablsredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medaille, anbefales ligesom forrige Aar til Viablerne. **Sønningbeholdere** med hermetisk Lutte til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddede med **Sarpiks**.

F. A. **Solm**,
Bliffenlager, **Westervig**.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Viablsredskaber

anbefales til Fornærksbrug. I dag er færdig 40 forskjellige Trugstader, 20 forskjellige Høstader, 8 Maskiner.

Ny Prisliste sendes til Spørgere.

Tved pr. Svendborg, 20de Maj.

Kristian **Pedersen**.

Kunstabler med meget dybt Trug, lavede paa et nyt Valseværk af bedste Slaags, faas i alle Storrelser hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Tablerne laves som sædvanligt kun af rent Bivots.

Kunstabler

anbefales i Aar som sædvanlig D'Her Viablere til billig Pris, ligesom alt det Vots, som bliver mig tilsendt inden 1ste April, forarbejdes til følgende Priser: 45, 40, 35 og 30 O. pr. Pd. efter Partiets Storrelse. Da jeg i Aar har anskaffet mig en ny Valsepresse, kan jeg tilbyde et fortrinligt Fabrikat.

NB. Vistader i alle Konstruktioner leveres ligeledes til billige Priser, naar Bestilling gøres i god Tid, særlig anbefales et udmærket Trugstade med Magasin.

Ny Prisliste paa Forlangende.

D.-Solby paa Mors i Januar 1886.

M. **Voss**, Suedfer.

Et Valseværk

til Fabrikation af Kunstabler er billig til Salg hos Suedfer **J. C. Olsen**, Ryde pr. Sollefteb. 10" B. 50 Kr. faas saa Limer presses 100 Pd. **Tabler**. **Kunstabler**, fint og skarpt prægede, faas billigt.

Kunstabler

med bedste Træg og til billigste Pris faas ogsaa i Aar hos

B. Bojesen,

Systofte pr. Nykjøbing Jl.

Kunstabler med meget ophøjede Cellekanter anbefales Viablerne til meget billig Pris.

NB. Vistader faas i alle Konstruktioner.

Bestillinger modtages.

J. F. **Nielsen**, Suedfer, Alsdrup St.

Forbedret

Sønning-Udshyngningsmaskine leverer billigt

Gebr. **Kühn**, **Karlsrøhe**.

Min flere Gange præmierede **Vipibe**, saavel for Røgere som for Jfte-Røgere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tabler

af rent Bivots, lavede paa en af de bedste Valsemaskiner, faas hos underregne til den billige Pris: Enfette Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 O. pr. Pund. — **Vots** forarbejdes for 30, 35 a 40 O. pr. Pd. efter Partiets Storrelse.

J. **Anderfen**,

Gl. Sole pr. Hebensted.

Kunst-Votstaver

af Landets bedste Fabrikata faas til Fabrikpris i min Filial, Gravensgade 15 i Aalborg.

Vots modtages i Bytte og til Forarbejdning.

F. J. **Falk**,

Handelsgartner.

Hos **Erslev** i Kalundborg faas:

1 Punds amerikansk **Delinger** a 6 Ore, engelske **Delinger** a 140 O. 1/2 Pd., alm. **Kunstabler** 180 O. pr. Pd.; **Bingham's Røgpuster** af Blik 2 Kr., af Messing 3 a 4 Kr. efter Udhyrelsen. — Sendes mod Efterfra.

3 gode Stader uden Bier staa til Salg.

Trykt hos Chr. G. **Tortzen** i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Wintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Vinns 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indtrykte.

Nr. 9.

15 Juni 1886.

20de Aargang.

Omvendte Tavler.

Den Ide at vende de udbyggede Tavler om saaledes at de Celler, der oprindeligt ere byggede som de øverste i Tavlerne, komme nederst og de forhen nederste altfaa øverst — er vist at regne for det nyeste ny paa Biavlens Omraade. Selvfølgelig er en saadan Vending tidligere ofte tilføjet foretaget, navnlig hos de Biavlere, der bruge Kammer med Over- og Underliste ens. Endvidere har man tidligere undertiden forenet udbyggede Ruber ved at stille den ene omvendt og den anden ovenpaa og ladet dem blive saaledes sammenbyggede. Det nye i den nævnte Tanke ligger i, at man nu foreslaar at foretage Vendingen i den Hensigt derved at opnaa et større Udbytte.

I dette Blads Nr. 3 Side 30 bragte vi Hr. Heddens mærkelige Foredrag om denne Sag til vore Læseseres Kundskab. Det vil jo hos de af vore Biavlere, som have Kammer, der let lade sig vende op og ned, vel være Umagen værd at foretage nogle Forsøg i denne Retning under det gode Træf, som vi nu tør vente vil tage sin Begyndelse. Men for de mange, hvis Kammer ikke uden stort Besvær kunne vendes om, tro vi rigtig-

nok, det vil være heldigst at vente med saadanne Prøver, indtil vi have mere sikre Erfaringer i denne Retning at holde os til end hidtil. Det synes os nemlig meget uandsynligt, at der ved denne Maade skulde kunne opnaas noget virkelig godt. Hr. Heddens Udtalelse, at Bierne ikke altid fraane Cellerne opad, er næppe korrekt. Denne Straaning er vistnok altid tilstede, om den end i den Del af en Table, som er bestemt til Yngel, er meget svagere end i de Celler, der ere bestemte til at optage Honning. Hvad er vel Hensigten med denne Straaning? Det synes os klart, at der herved opnaas en lettere Fylning af Celler, idet Bierne kunne fylde denne c. $\frac{2}{3}$ med flydende Honning uden at denne

flyder ud; først for at fylde den sidste Trediedel maa Celler efter Haanden forsegles (dette sker dog ikke, før Honningen er „moden“). Ved at vende Tabellen om, voldes man naabentbart Bierne dobbelt Ulejlighed, thi dels tvinger man dem til at flytte Honningen fra de (nu) nedre Celler til de øvre, dels gjør man Cellens Fylning langt besværligere.

Hr. Heddens Ide har imidlertid dog vakt megen Opsigt, og man har i England af Hensyn dertil begyndt at bruge firkantede

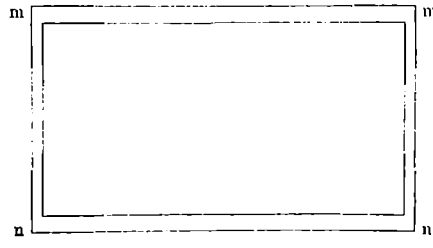

Fig 25. Omvendelig Kamme. Paa de opavvendte Hjørner anbringes Zinender, der skydes ind paa den tykke Lfte.

Rammer, i hvilke Tavlebærere og Underliste ere aldeles ens; men paa de to Hjørner (m), som vende opad, kan tilføjet Metalender. Disse dannes af stærkt Blit eller ere støbte af Tin og have den uøjagtige $1\frac{3}{4}$ " Brede. De kunne let flemmes fast paa begge Sider af Tavlebæreren 2 Hjørner. Vil man nu vende en saadan Ramme, da aftages Enderne, Rammen vendes, og disse Metalender kunne da let anbringes paa de to andre Hjørner (n), som tidligere vendte nedad. — Hr. Heddon har konstrueret et særegent Stade, der bestaar af mange (7—9) ganske lave Etager, hver forsynet med to udbvendige Haandtag, saa at man let kan vende saadan en hel Etage, uden at flytte de enkelte Rammer. — De øverste Etager i dette Stade ere fyldte med 1 Bunds Delinger.

Biavlen er i de senere Aar samtidig med at den er bleven en anset Næringsvej tillige hos enkelte velstaaende Folk bleven et Slags Sport, der ene drives til Bedkommendes Fornøjelse. Sligt bør paa ingen Maade modarbejdes, da saadanne Folk i flere Retninger kunne gavne Biavlen, dels ved at have den til større Anseelse, dels ogsaa ved at foretage kostbare Forsøg, som kunne gavne Sagen, men som den praktiske Biavler ikke tør indlade sig paa. Man bør imidlertid vel vogte sig for iden forsigtig Prøvelse at gaa ind paa alle de Ideer, der slaa an hos disse Sportsmænd; thi de undlade meget ofte at undersøge, hvad der betaaler sig, og det er dog Hovedsagen. Som et oplysende Eksempel herpaa skulle vi anføre, at de omtalte Metalender i stor Mængde sælges i England til en Pris af 12—16 Kr. pr. Gros.

Hensigten med at vende Tavlerne om er: under det gode Træk at indskrænke Yngelansætningen og derved fremme Honningindsamlingen. Vendingen bør derfor kun foretages i stærke Stader og mest med saadanne Tavler, som man ellers havde Grund til at vente at faa belagt med Yngel i den nedre Del. Man kan altsaa godt vende Tavler, hvis nedre Del indeholder næsten moden Yngel. Naar den løber ud af de opvendte Celler, ville disse da blive fyldte med Honning, medens de nedre Celler som usfittede til Yngel ligeledes ville blive benyttede som Honningceller. I øvrigt an-

mode vi bore Læsere om paant at gennemlæse særlig Slutningen af Hr. Heddons Foredrag.

Engelsk Biavl.

(Af Dr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

VII. **Honning-Udslyngnings-Maskinen** er opfundet af Major von Hruschka i Østerrig. Ganste vist ere de nu benyttede Maskiner højt forskellige fra den af ham konstruerede; men Forbedringer komme let, medens Opfindelsen er vanskelig. Derfor Vere den, som Vere bør. — Hosstaaende Tegninger fremstille de to Maskiner af denne Art, som nu benyttes mest her i England: Den amerikanske „Excelsior Udslynger“ og den engelske „Neighbours Udslynger“. Begge Maskiner have samme Størrelse, nemlig Højde 24" og Diameter 16".

Maskinen bestaar af en opret Zink-Cylinder, aaben foroven og forsynet med en Hane foruden til at aftappe Indholdet. En opret Akse er befæstet i Midten. En firkantet Jærnramme er fæstet til Akken, og de to Sider af denne Jærnramme ere forsynede med Jærntraadnet ($\frac{1}{2}$ " Masket) imod hvilke Tavlerne kunne ligge fladt. Naar Akken drejes, drives

Honningen udad gennem Maskerne. Naar Tavlernes ene Side er udtømt, vendes de om og tømmes da ogsaa paa den anden. For at hindre Røst er Jærnrammen og Traadnet galbaniserede. Undertiden laves disse Maskiner med Træbeholdere. Dette kan ikke anbefales, fordi de næsten ikke kunne holdes rene og efter Rensning næsten ere umulige at tørre.

Naar Maskinen skal bruges, er det bedst at tage den ind i et Værelse, for ikke at blive forstyrret af Bieren. Jo højere Værelset man kan faa i det Værelse, des bedre, da det letter Udslyngningen. Derpaa ser man efter, om alle Redskaber, der behøves, ere ved Haanden. Disse ere: en skarp tyndbladet Kniv, tvæægget, skarp som en Barberkniv, saa at den kan skære lige og jævnt, en Hesthaars-Si og et fugtigt Klæde

Fig. 26. Amerikansk Excelsior Udslynger. Akken er hævet fra Bunden, saa at Nettene ikke kunne til at bevæge sig i Honningen. Drejet er Lobret. — Paa Akken findes 2 særegne smaa Tavle holdere til Udslyngning af Tavlestumper eller usfuldstændig fyldte Delinger.

til at tørre Fingrene paa. Nu tager man en velfødt Table fra Tillægsrummet, lader den i skraa Stilling hvile paa Kanten af Sien, idet man holder Tablebæreren med venstre Haand, og man trækker nu Kniven lige under Cellelaagene, saa at Overfladen falder af, tynd som Papir. Sien er stillet hvilende paa et Par Binde over et Fad. Det kan ikke undgaaes ved ujævne Tabler, at Kniven bliver tilklinet med Voks og Honning, men dette rettes let ved at stryge den paa Kanten af Sien. Vi have aldrig fundet det nødvendigt at have en Kande varmt Vand nærved til at dyppe Kniven i. Det er ganske unødvendigt, ja det kan endogsaa skade Honningen, da Vand derved let indblandes i Honningen, og er det end lidt, kan det dog gøre den mindre holdbar.

Tablen vendes derpaa om, og Cellerne paa den anden Side aabnes paa lignende Maade. Naar det tynde Dække fjernes fra Kanden af Tabellen og i Husheder, bør det ske med Spidsen af Kniven for ikke at bortstære mere end høist nødvendigt. Alle Ophøjninger stærkes bort, saa at Tabellen kan ligge tæt til Traadnettet og alle Dele af den komme under samme Tryk ved Slynningen. Om vi end hurtigt have affrættet Vaagene, vil Honningen i de først aabnede Celler dog allerede begynde at løbe stærkt ned i Sien. Tabellen anbringes nu i Cylindere paa det ene Traadnet og en anden, der saa nær som muligt ligner den i Vægt, vælges og affrælles. Den anbringes derefter paa det modsatte Traadnet, saa at der er Ligevægt. Tre Tablerne ikke lige tunge, da maa man holde fast paa Maskinen, for at den ikke skal røkke under Slynningen. Det maa endvidere bemærkes, at begge Rammers Underlister bør vende frem ad (opad). Honningtablerne have jo nemlig en svag Hældning opad for bedre at kunne holde paa Honningen, deraf følger det da, at den omdvendte Stilling vil lette Honningens Afsløb. Noget faa Drejninger af Haandtaget bringer Traadnettene i Bevægelse, først langsomt, siden hurtigere. Ser man ned i Cylindere, da ses allerede hiit og her en Draabe Honning paa dens Sider, deres Antal tiltager, indtil en hel Byge styrter frem og langsomt synker ned til Bunden. Naar intet mere vil løbe af, vendes Tablerne, saa at den fulde Side

kommer udad, og den samme Slynning foretages paany. I Løbet af et Par Minutter ere de to Tabler tømte. Dnser man at se, hvorledes Honningen ser ud og prøve, hvor godt den smager, da aabner man Hanen ved Bunden og lader Honningen løbe ned i et Glas. Den har et blegt gyldeent Skær og en behagelig Lugt. Holder man Glasset op imod Lyset, kan man se, at den endnu ikke er ganske klar. Smaa Luftblærer og fine Voksdele ses i den ligesom Støv i en Solstraale. Bliver Honningen staaende i Glasjet hele Natten, ville de smaa Voksdele stige op til Overfladen og kunne stummes af, saa at Honningen bliver fuldkommen klar og ren. Slynng-Maskinerne blive undertiden forsynede med en fin Jerntraads-Si over Bunden.

Dette vil tilbageholde de større Tablestumper, men det er egentlig ikke til nogen virkelig Nytte. Ingen Si, den være nok saa fin, vil formaa at tilbageholde de ganske smaa Voksartikler fra at flyde igjennem sammen med Honningen, de maa have Tid til at have sig op til Overfladen, det vil da være let at borttage dem med en Ske. Man kunde ligejaa godt prøve paa at faa Fløden af Mælken straks ved at si den i Stedet for at vente, indtil den af sig selv hæver sig til Overfladen.

Stor Omhu bør anvendes, naar man udslynger Honning af ny Tabler for første Gang, thi de ere meget bløde og skrøbelige. Gamle Tabler have tykkere

Celler, og de kunne derfor taale et langt stærkere Tryk.

Slynng-Honning bør udslynges, saa snart Cellerne ere forsegled, fordi den er langt seigere end Kløver-Honning. Saar Slynng-Honning Lov til at blive i Tablerne blot en Uge efter, at den er forseglet, bliver den saa fast, at den slet ikke kan udslynges.

Husk paa at rense Maskinen godt efter Brugten. Jyld den om Aftenen med Vand ligetil Overkanten. Luk om Morgenen Hanen op og drej samtidig Haandtaget stærkt, det vil give alle de indre Dele en grundig Skylning. Naar Vandet er løbet af, da tør Cylindere indvendig med et Klæde og stil den derefter i et Par Timer i Solen for at tørres. Brug lidt Salatluc ved alle Tapsejer for at hindre

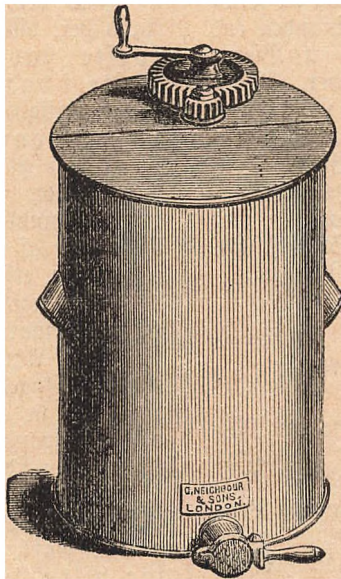

Fig. 27. Neighbour's engelske Udslynger. Cylindere er hæftet med et Laag, naar Maskinen ikke bruges. De 2 Knopper paa Siderne ere Haandtag. Drevet er vandret.

Gang Maskinen bruges om Sommeren, et Par Draaber andragt med en Penneffeder er tilstrækkelig.

Det er ulogt at udslynge Honning af Tavler, som indeholde til dækket Yngel; thi Trykket vil let ødelægge en Del af Larverne, og Tilstedeværelsen af saadan død eller henraadnende Yngel i Boligen kan let volde megen Fortræd.

Da altfor stor en Mængde Drone-Yngel i et Stade vil vise sig at stade dets Ildbytte, bør saadanne Tavler, der helt eller for største Delen ere fyldte med Drone-Celler, borttages af Yngelrummet og erstattes med Arbejdetavler eller med gode Kunsttavler. Har man udbyggede Tavler nok dertil, da kan man fylde en tom Bolig dermed og stille den som Honningrum over et stærkt Stade. Helst bør da Tavlerne rykkes $\frac{1}{4}$ længere fra hinanden end jædvænligt. Dette vil bevirke, at Bierne forlænge Cellerne paa begge Sider. Saadanne Tavler brydes ikke saa let i Maskinen, fordi de komme til at hvile paa Cellerne, ikke paa Rammen. I store Bihaver opnaas den største Høst af udslynget Honning ved at forsyne de stærke Familier med denne Slags Honningrum (se Sp. Nr. 31).
(Eneret.) (Fortættes.)

Til Nordens Bivener!

Da det viser sig, at Lovene for „Almindeligt svenskt Landbrugsmøde“ forhindrer dette fra at forenes med et Møde af Nordens Bivener, ved hvilket Udgang til Præmier skulde være fri for hele Norden, og da underdanigst Ansøgning om at holde et saadant Møde i Stockholm dette Aar samtidig med, men uden Forbindelse med det almindelige Landbrugsmøde, ikke har kunnet i Naade bifaldes, nødes jeg til herved at meddele, at det almindelige Møde med Nordens Bivener, som sidste Aar i Kristiania besluttedes at skulle afholdes dette Aar i Stockholm, maa opgives.

Milstad, den 31 Maj 1886.

Carl Rud. Wulff,
udvalgt Ordf. for Mødet.

Kaffen mod raadden Yngel.

(Af A. Dencker, Redaktør af „Elsafs-Lothr. Bienenzeitg.“)

Med Foraaret begynder ogsaa hist og her igjen Tilfælde af raadden Yngel. Som et stort uhyggeligt Uhyre forekommer fra Tid til anden denne værste af alle Bishydomme,

som bringer Død og Jordærvelse i mangt et Bistade og bereder Biavleren megen Uergrelse og ofte store Tab. Denne Bipest's Natur er bleven videnskabelig forklaret og tilstrækkelig drøftet i den sidste Tid i alle apistiske Skrifter, saa at vi her kunne se bort derfra. Med Hensyn til Fremgangsmaaden med denne Bishydoms Helbredelse ere Synsmaaderne meget forskellige; nogle anbefale Salicyl, Karbol eller Kamfer osv. osv. og ville have opnaaet et godt Resultat dermed, medens et stort Antal Biavlere frastjende disse Lægemidler en hvilkenjomhelst Indflydelse paa Sygdommens Gang og Forsvinden, og de anse kun Tilintetgjørelsen af de angrebne Stader som det eneste probate Redningsmiddel for de øvrige Stader.

Hvis det er tilladt at opstille en Paastand her, ville vi tillade os følgende: De første have opereret i gode, de sidste i daarlige Honningaar. Ved denne Leilighed henvise vi atter til vor Artikel: I honningrige Aar forsvinder raadden Yngel af sig selv.“ Den Synsmaade, som vi deri forsvare, at Naturen hidindtil har været den virksomste Bekæmper af raadden Yngel, deles allerede af mange erfarne Biavlere. Derom vidne de Beretninger, som ere komne over til os, og som vi snart skulle referere. Lehzen skrev for flere Aar siden i „Centralblatt“, at raadden Yngel fra Tid til anden optraadte i visse Egne af Nordtyskland, men at den ogsaa forsvandt igjen af sig selv. Hvis det sidste, som Lehzen paastaar, ikke var Tilfældet, var Naturen ikke i Stand til virksomt at bekæmpe denne ødelæggende Pest, ja til selv at kvæle den, saa vilde den flittige lille Bi allerede forlængst være forsvunden fra Jorden. Efter alt det staa vi altsaa endnu i Dag, naar man ser bort fra Moder Natur, saa temmelig hjælpeløse ligeoverfor raadden Yngel; saa meget desto mere velkomment maatte derfor følgende Meddelelse om „Kaffen som Fordriver af raadden Yngel“ af Hr. Würst fra St. Amarin (Dvrec-Elsaf) være for alle Biavlere:

„Da ved Generalforsamlingen i Colmar den 21de September 1885 fra flere Sider alle hidtil anvendte Midler til Helbredelse af raadden Yngel aldeles bleve forkastede og kun Ild og Flamme anbefalede som det eneste for den praktiske Mand virksomme Hjælpe middel, saa trøstede jeg mig med det Haab, at det dog endnu vilde lykkes vore Videnskabsmænd, som aldrig hvile, at finde et mere hensigtsvarende Middel. Saa vidt jeg huster var der allerede den Gang af Hr. Overstatslæge Dr. Dppler i Straf-

burg fundet et Middel, til Stede i ethvert Hus i Form af tørret, til det fineste Støv malet Kaffe. I Decemberhæftet af „Deutschen Militärischen Zeitschrift“ er der meddelt adskillige Forsøg angaaende Anvendelsen og Virkningen af Kaffen som Jordriver af Raaddensstab, hvilke bleve anstillede paa Raaddenheden af let angrebne Stoffer, saasom Blod, Lim og Kjød.

50 Gram Kjød gjennemættet med 9 Gram Kaffe pulver er efter 3 Dage indtørret fuldstændig uden nogen Lugt, saa at det kan males til Pulver med et Bægttab af 67 %.

Efter at Kaffe pulverets Kraft, som forhindrer Raaddensstab og afbryder og ophever allerede indtraadte Raaddensstabsprocesser, var utvivlsomt fastsat, gjaldt det at forsøge denne Kraft i Saarbehandlingen. — To Soldater havde ved et Fald fra en Trappe tilbraget sig gabende 4—5 cm. lange Saar i Hovedet, hvilke næsten naaede ind til Benhinden, og hos den ene begyndte allerede Forraadnelsen (Pulvningen). Efter Baastrøningen af det fineste Kaffe pulver var allerede den følgende Dag Saaret tørt og belagt med en Skorpe, og paa den tredje Dag var Manden tjenstdygtig.

Vigesaa glimrende Resultater har Dyr lægevidenskaben allerede at optegne med Hensyn til Bekæmpelsen af de lumste Bakterier. Men Bakterier ere som bekendt ogsaa ved Pipesten, raadden Yngel, Sygdomsstoffets Indførelse.

En Tvivl om, at ogsaa Biavlerens Stræk kan bekæmpes ved Kaffe pulver, synes næppe mere trolig. Fordelene ere tydelige. Midlet kan faas overalt, er billigt og let at anvende og uskadeligt ogsaa i større Portioner. Paa hvilken Maade Anvendelsen vil faa noget Resultat maa uheldige Biavleres Erfaring snart lære. Jeg for min Part vil bestrø eller fylde alle mistænkelige med Kaffe pulver og ved stærkt angrebne Stader indstøbe det i alle Yngelceller, som, da de i ethvert Tilfælde fuldstændig udtørre, da let kunne renses. Formeget vilde næppe skade, hvorfor jeg vil strø Pulveret paa alle de øvrige Stader i Overflødighed. En ganske væsentlig Fordel ligger i ethvert Tilfælde deri, at Midlet anvendes tørt, opsluger al Fugtighed og letter Bierne selv Rengjørelsen af Stedet meget.

Ogsaa som forebyggende Middel maa en Tilfætning af Kaffe til Vandet af Bidriffene være ganske særdeles egnet. Jeg beder om, at disse Ord blive tagne saaledes som de skulle være: En Ansporing til Helbredelsesforsøg. Midlet er saa billigt, saa simpelt, at det vilde være uforsøgt, uden i Forvejen at have forsøgt det, at overludere bore stakkels Yndlinge til Ildbøden.“

Biavlere! Kaffen som Jordriver af raadden Yngel har draget den videnskabelige Verdens Opmærksomhed hen paa sig. Lader os efterkomme Hr. Würst's Raad og vende ogsaa vor Opmærksomhed hen paa denne simple Anticepticus. Lader os, naar der er Fare for raadden Yngel, ikke forbigaa Lejligheden til at gjøre Forsøg med Kaffe pulveret som Lægemiddel. Skade kan det ikke i noget Tilfælde. Lader os ikke lade Spørgsmaalet om raadden Yngel forsvinde fra Dagsordenen, førend der endelig er fundet et Middel til at holde Yngelpesten fjærnt fra vore Bistader paa en simpel og sikker Maade eller til at befri dem fra den.

Dronning=Indførelse.

(Af Mr. John Hewitt i Sheffield.)

Saa meget er bleven sagt og skrevet om denne Indførelse „sikker“, „direkte“ osv., at Emnet skulde synes udtømt; og dog anse de fleste Biavlere endnu bestandig en helbig Dronning=Indførelse for Tilfældighedens Værk.

Den største Fortræd er fket derved, at Biavlere have gjort hastige Slutninger paa Grund af Sagttagelser, som de ikke have forstaaet, og disse Slutninger ere fremsatte saa ofte, at de tilsidt ere bleme anjete for Jande. Hvor ofte have vi f. Eks. ikke hørt, at gamle dronningløse Familier ikke ville modtage en Stedmoder? og alligevel kan jeg i saadanne uden Hensyn til hvor længe de have været uden Dronning indføre frugtbare Dronninger ligesaa hurtigt som jeg kan jette dem ned paa Flyvebrættet ved saadanne Familiers Boliger. Kan noget være simplere?

Det er vel bekendt blandt Biavlere, at Bier ikke ville modtage en ny Dronning, naar de i Forvejen have en i deres Bolig og heller ikke som opdaget af Huber i 24 Timer efter, at den er fjærnet. Jeg har bemærket, hvad jeg tror ikke tidligere er angivet af nogen anden, at naar Bierne have begyndt at bygge Dronningceller, da betragte de dem som deres egen Dronning og ville derfor ikke modtage en ny, især medens Cellerne ere uforjæglede. Dette er den „Klippe“, som saa mange ere strandede paa.

Huber siger, at Bier ville modtage en fremmed Dronning, naar hun indføres ved Slutningen af de 24 Timer. Derfor den nye Dronning altsaa sættes ind i Bur samtidig med at den gamle borttages, og den nye ikke fængsles i Buret længere end

30 eller kortere end 24 Timer, da vil den altid blive modtaget. Dette er sikkert. Men efter de 30 Timer ville Bierne begynde at bygge Dronningceller (hvis de endnu ikke have faaet en ny Dronning) og da begynde „Kantsfelighederne“. Udfarer man alle Dronningcellerne og lader Bierne faa Tid til at jagne dem, men ikke til at begynde nye, da ville Bierne paa dette Punkt atter modtage en ny Dronning. Jo ældre Bierne ere, des ivrigere ere de efter at bygge ny Dronningceller, dersaa kommer den almindelige Regel: „Gamle Bier ville ikke modtage en fremmed Dronning“. Saa ængstelige ere gamle Bier efter at faa udklækket en ny Dronning, at dersom et Bur med en saadan indsættes i et visersløst Stæde uden aaben Yngel, da ville de opsamle de Æg, som den indepærrede Dronning lader falde ud gennem Burets Maister, og udklække Dronninger deraf. De Videnskabsmænd, som tvivle paa, at Bier kunne flytte Æg, skulle blot prøve dette Forsøg, de ville da blive overbeviste derom. Men med Bier i denne Tilstand er det næsten umuligt at faa den fremmede Dronning modtaget, jeg har i et Tilfælde prøvet det forgjæves i 16 Dage.

Før et Par Aar siden, da jeg beskæftigede mig meget med denne Sag kom jeg til følgende Spørgsmaal: „Naar Bier ere visersløse og ikke have Midler til at opfostre en ny (lad os antage, at deres egen var ung, ubefrugtet og gif til Grunde ved Parrings-Udflugten) har da Naturen, som plejer at være sparsommelig, bestemt dem til at uddø og ikke frelse sig ved at modtage en fremmed, som maaste tog Fejl af sit Stæde, idet den vendte hjem fra Parrings-Udflugt? Jo mere jeg tænkte herpaa, desmere unaturligt forekom dette mig. Jeg havde netop et Stæde, som havde været visersløst i 2 Maaneder, og jeg bestemte mig til at prøve det. Røverier var almindeligt i Rabolaget paa den Tid, da jeg derfor lod en befrugtet Dronning falde ned mellem dem ved Flybehullet, før Bagten straks imod hende; men nej dog, hvor de blev forbavsede! De begyndte pludselig at istemme en ejendommelig Brusen, dannede en Halveirkel omkring hende og førte hende ind i Stædet, hvor den snart begyndte at lægge Æg. Jeg har gjentaget Forsøget saa ofte med alle Slags Dronninger, ogsaa med indførte meget kostbare, men aldrig er det slaaet Fejl, jeg tør derfor nok paastaa, at denne Maade er ufejlsbarlig. Den Regel, man bør følge er: Bierne maa have været visersløse i mindst 30 Timer og ikke have Midler til at skaffe sig en ny Dronning. Denne Maade kan endogfaa bruges, om end der er æglæggende Arbejdere til Stæde, blot de ikke

have begyndt Æglægningen. Hier i et hvilketkomhelst visersløst Stæde ville i dette Tilfælde modtage en ny Dronning uden at denne behøver at sættes i Bur, ligesaa et Stæde, i hvilket alle Dronningceller udfæres paa den 9de Dag, eller i hvilket den unge Dronning er gaaet tabt ved Parringsudflugten. Kjendskabet til denne Regel sætter mig ogsaa i Stand til i Løbet af faa Sekunder at bevise, om et Stæde er visersløst eller ej, uden at lede efter Dronningen; thi dersom det er visersløst, ville Bierne modtage en Dronning med en glad Summen, hvis ikke, ville de klynge sig sammen i et Nogle omkring hende. (Sluttes.)

Et og andet.

Æglæggende Arbejdere. I Beekopers Guide fremsætter Dr. Mahin en Antagelse om den sandsynlige Rætte af disse tilhyneladende saa aldeles unyttige Arbejdere. Han siger, at de forekomme oftest hos de Biracer, der høre hjemme i Lande med lange og tørre Somre. I de Lande forekomme derfor lange Perioder med varmt Vejr, i hvilke der næsten ikke findes Blomster eller i ethvert Tilfælde saa faa, at de ikke kunne afgive tilstrækkelig Næring til Bierne. Paa saadanne Tider dræbe Familierne deres Droner for at spare paa Forraadet, og Udklækning af Yngel ophører næsten ganske. Tænker man sig nu det Tilfælde, at en Dronning dør, da findes der vel i Stædet nogle faa Æg, hvoraf Dronninger kunne udklækkes, men der er i mange Miles Omkreds ikke en Drone til at udføre Befrugtningen. Dersom nu samtidig med Opførelsen af Dronningceller nogle af Arbejderne lægge Drone-Æg, da kan deraf fremkomme Droner, som kunne parre sig med de unge Dronninger og saaledes afvende Familiens Udelæggelse. Naar der kun samles lidt eller slet ingen Honning, og der altsaa er ringe Virksomhed iblandt Bierne, da mednes Dronninger meget langsomt og kunne godt befrugtes, om de end ere adskillige Uger gamle.

Bi-Mester. Fra Italien berettes i Apicoltore om en Signor Francesco Ghizzi, der før et Par Maaneder siden kundgjorde, at han vilde paatage sig Pasningen af og Ansvar for Bihaver, som enten vare i Gang eller som skulde oprettes, og han vilde paatage sig paa visse Betingelser at fikre Gjeren et bestemt aarligt Udbytte deraf, saa at han altsaa selv vilde lide Tabet, hvis Bierne gav mindre, men ogsaa selv nyde Fordelen, hvis de gav mere Udbytte, end han havde lovet. Før at bevise, at han

forstod sig paa Sagen, undertastede han og hans Hustru sig en Brøve hos Biavlerforeningens Bestyrelse, som faldt meget tilfredsstillende ud. Følgen har nu været, at Ghezzi's Tilbud er blevet modtaget af saa mange Biavlere, at han ikke kan paatage sig at passe flere „Bierier“ i denne Sommer. Bladet udtaler sit Haab om, at denne Plan maa vise sig tilfredsstillende baade for Hr. Ghezzi og for Bi-Ejerne, saa at hans Eksempel senere maa blive fulgt af andre, da dette sikkert vil bidrage meget til at vække Tillid til Biavlens Udbytte hos den almindelige Befolkning, der endnu ofte nærer Tvivl i denne Retning.

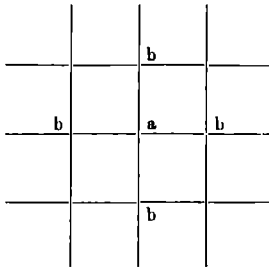

Fig. 28. Gjennebrudning af Udslyngnings-Sold for at give Plads til Afstands-Klodser.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 31. Hvorledes kan man tilpasse Soldene (Traadnettene) i en Udslyngningsmaskine, der er bestemt til store Kammer, saaledes, at ogsaa smaa Kammer kunne anbringes deri? (S.) — S.: Kun naar Kammerne ere forsynede med Afstands-Klodser i Hjørnerne er en saadan Tilpasning nødvendig. Man lægger da Kammen saaledes, at det ene Par Afstands-Klodser lige netop falde udenfor Traadnettet. Paa de 2 Steder, hvor det andet Par Klodser falde mod Nettet, gjennebrudes dette (se Fig. 28) ved a, idet man knækker de 2 Traade, der paa dette Sted krydse hinanden. Derefter ombøjer man de 4 Traadstumper ved b. Saaledes fremkommer en Abning som vist ved c, der er stor nok til, at Klodsen kan hvile deri, men dog ikke saa stor, at den kan være nogen Hindring ved Udslyngning af de store Tavler. Af saadanne Abninger maa der selvfølgelig frembringes 2 paa passende Steder i hvert Net. Have Kammerne Drer, da lægges disse blot udenfor Nettet.

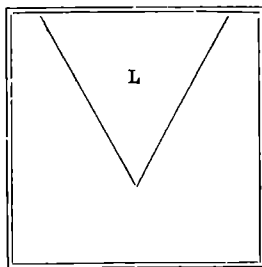

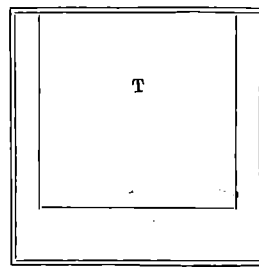
Fig. 29. Delinger med Leber (L) eller med hel Tavle (T).

Ledere af tynde Tavler, nu bruges saagodt som overalt enten Vformede Ledere (L) eller hele Tavler (se Fig. 29 T), der naa Bundstikket indtil omtrent 1 Tommes Afstand. Begge de sidst nævnte Vlaader give lige smut Tavlehonning, naar blot Kunsttavlen er godt forarbejdet; men de hele Tavler give selvfølgelig en lidt hurtigere Udbygning af Delingen.

Nr. 33. „Paa paa Bierne.“

Under denne Overkrift har der i „Rander's Dagblad“ været ført en Ordveksel mellem Hr. Jensen, Alfjelbo, og Formanden for Viborg Amt's B. F., Hr. Berg, Sahl, gennem 6 Nummer af

det nævnte Blad. Hr. Berg har ønsket vor Mening om denne Sag, der drejer sig om, hvorvidt det bør tilraades om Vinteren at lukke Flyvehullet, naar det ellers kunde befrugtes, at Bierne vilde flyve ud paa Sneen. — S.: Vi skulle hertil svare, at vi ikke ville tilraade en saadan Lukning, hvortæn med Traadnet eller med Klodser, Skygning for Flyvehullet vil i Almindelighed vise sig tilstrækkeligt. Der er to forskjellige Mærker, der om Vinteren kunne lokke Bierne ud paa Sneen, nemlig enten Bugløb eller Solens Straaler. I første Tilfælde er der næppe Grund til at lukke, thi de Bier, der ville ud, maa alligevel dø, og det maa hellere ske udenfor end i Stabet. I det andet Tilfælde er det jo tilstrækkeligt at skygge med et bredt Brædt, fraat stillet fra Jorden op over Flyvehullet. Men man maa vel erindre, at Bier, der sætte sig paa Sne, ingen-

lunde altid ere dødsdømte, Varmen i Luften kan godt være saa stor, at de kunne flyve op igjen. Er Vejret saa varmt, da ville de begynde at udtaste døde Bier paa Sneen, og den angstelige Biavler kan da let

tro, at alle disse Bier ere døde paa Sneen, og der synes nogle saa Bier lige saa meget som en hel Mængde paa Jorden. — Vi give altsaa Hr. B. fuldstændig Ret i den nævnte Strid, men vi beklage meget den skarpe Tone, der findes i flere af de nævnte Artikler.

Fra Kredse.

Vestervig. Efter en Henvendelse fra Hr. Blikkenslager Holm i Vestervig til Foreningens Sekretær anmodede Præsidenten Hr. Fotograf Vorbeck i Hølstebro om at holde et Møde i Vestervig. Dette afholdtes den 19de Maj og var i enhver Henseende meget vellykket. Et anseeligt Antal Tilhørere havde givet Møde, deriblandt Herredsfoged Jansen, som viste Sagen stor Interesse. Hr. Vorbecks Foredrag blev hørt med megen Opmærksomhed og derefter fremsattes en Mængde praktiske Spørgsmaal, som bleve besvarede af Foredragsholderen. Denne tilbød derpaa at overføre en Kubefamilie til et Kunststade. Tilbudet blev med Glæde modtaget og Arbejdet blev fulgt med levende Interesse. Det synes som om Biavlens hidtil har været næsten ganske ukendt for Thyboerne. Nu blev en Kreds dannet, 24 Medlemmer indregnedes. Til Formand valgtes Lærer Nørby, Hurup, til Kassjerer og Sekretær Gartner Larsen, Vestervig. Hr. Holm har været særdeles virksom for Biavlsfagen i denne Egn.

Biavlermøder.

Svendborg Kredsens afholder Møde Søndagen den 27de Juni hos Post Nielsen, Thuro. Nærmere af de lokale Blade.

H. P. Rasmussen.

Vestershøjsinge Kredsens holder Møde hos Gmd. Jørgen Hansen paa Vesterhøjsinge Mark Søndagen d. 4 Juli, Eftm. Kl. 2. Der gives praktisk Undervisning. Alle Bivener ere velkomne.

S. Madsen, Gmd.

Ribe Amt. Mødet hos Gmd. Jørgen Mortensen, Tærnvad, udsættes til Søndagen den 27 Juni Kl. 1, ligesom Mødet hos Gmd. N. Petersen, Nutrup, udsættes til Lørdagen den 26, Kl. 1, og i Hølsted hos Hr. Dyrlæge Sørensen 3die Pinsedag Kl. 1.

C. F. Grønning, Gmd.

Brevkasse.

Nargangene 1876—84 faas a 50 Ore, naar mindst 4 af disse Nargange tages, leveres de for 25 Ore pr. Narg. Nargangen 1885 a 1 Kr. hos Sekretæren.

Bogsamlingen er ankommen lige i det Ojeblik, vi slutte dette Nummer. I Løbet af de næste 14 Dage skulle vi søge at faa den ordnet, og Medlemmerne ville da have fri Afgang til Udsaan derfra.

Delingstavlerne ere udsolgte, men en ny Sendning ventes om faa Dage.

Grundførelser.

Udkommet er: **Sonningen og dens Auvendelse** af Hans Erølev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Biavlsredskaber.

Mine Biavlsredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Aar til Biavlerne. **Sonningbeholdere** med hermetisk Luffe til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddede med **Sarpiks**.

F. A. Solm,
Blikkenslager, Vestervig.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Biavlsredskaber

anbefales til Joraaarsbrug. I dag er færdig 14 forskjellige Trugstader, 15 forskellige Høststader, 4 Maskiner.

My Prislister sendes til Spørgere.

Ived pr. Svendborg, 7de Juni.

Kristian Pedersen.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille større Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan heretter levere stærkere og usforanderlige Mellemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Facon-Mellemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Nedstyrning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Solitebro i Februar. **Vorbeck**, Fotograf.

Et Valseværk

til Fabrikation af Kunsttavler er billig til Salg hos Smeder **F. C. Olsen**, Rinde pr. Sollested. 10" B. 50 Kr. Paa faa Timer presses 100 Pd. Tavler. **Kunsttavler**, fint og stærkt prægede, faas billigt.

Min flere Gange præmierede **Vipibe**, saabel for Røgere som for Iste-Røgere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Valsemaskiner, faas hos undertegnede til den billigste Pris: Enfalte Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 D. pr. Pund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 D. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

F. Andersen,

Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunst-Vokstavler

af Landets bedste Fabrikata faas til Fabrikspris i min Filial, Gravensgade 15 i Aalborg.

Voks modtages i Bytte og til Forarbejdning.

F. F. Falk,
Handelsgartner.

Hos **Erølev i Kalundborg** faas:

1 Punds amerik. Delinger a 6 Ore, alm. Kunsttavler 180 D. pr. Pd.; **Vinghams Røgpufter** af Blik 2 Kr., af Messing 3 a 4 Kr. efter Udstyrelsen.

— Sendes mod Efterkrav.

3 gode Stader uden Bier staa til Salg.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg

Tidskrift for Bialv.

Udgivet af

„Den danske Bialvforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjærelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de paaflaas indrykkes.

Nr. 10.

1 Juli 1886.

20de Aargang.

Jærntraad-Tabler.

At anvende fortinnet eller forzinket Jærntraad som Støtte for Kunsttabler har længe været prøvet, dels for at sikre ganske jævn Bygning, dels for at styrke Tablerne saaledes, at de uden at brydes kunne taale et meget stærkt Tryk under Udshyngningen. Grundene til Kunsttablers ujævne Udbygning kunne enten være altfor tynde Kunsttabler, der ved den mindste Ulighed i Belastningen, enten med Bier eller med Honning, blive pukkede eller krumme sig til den ene Side — eller ogsaa kan Narfagen være Anvendelsen af Voksarkene hos svage Stader, der ofte ikke formaa at belægge dem med Bier paa mere end den ene Side. Her bliver som Følge deraf stor Ulighed i Belastningen og derfor ujævn Bygning. Begge disse Narfager kunne undgaaes ved at bruge stærkere Tabler og ved kun at indhænge saa mange ad Gangen, at de kunne blive rigeligt belagt med Bier.

Tilbage bliver altfaa kun Vanskeligheden ved at undgaa Brud paa Tablerne under Udshyngningen. Dette er et Punkt af ikke ringe Betydning, thi vel er det saa, at Bierne hurtigt udbedre en jaadan mindre

Stade paa en Table; men den bliver dog efter ethvert nyt Brud mindre vel skikket til at modtage Honningen. Denne Ulempe kommer desuden mere og mere frem efter Haanden som de større Normalrammer komme til at fortrænge de endnu almindeligt benyttede smaa Rammer. Det er nemlig klart, at jo større Tabellen er, des lettere er den udfat for Brud. De store Rammer tilbyde imidlertid i andre Henseender ja betydelige Fordele (se Hr. Vorbecks Artikel S. 87), at der ikke kan være Tale om blot af denne Grund at beholde de smaa. Man søger derfor at styrke Tablerne med Jærntraad (almindeligt bruges Dykkelse Nr. 36), der enten anbringes i Rammen forud for Kunsttab-

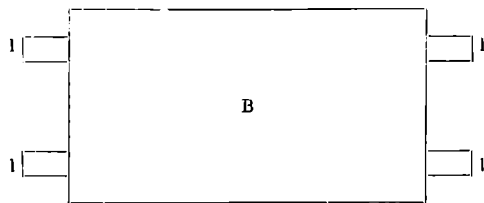

Fig. 30. Tableblok til Anbringelse af Voksark i Rammer. B er et Brædt, der nøje passer set i Rammen, det gøres $\frac{1}{2}$ Tomme tyndere end Rammelistsens halve Brede, 11 ere Lister, der ere fæmmede fast paa Undersiden af B.

len, som senere trykkes ind over Traadene, eller som ved Kunsttablernes Fabrikation presses ind i disse.

1. At anbringe Jærntraade forud i Rammen og senere trykke Kunsttablen ind derpaa med et eller andet Redskab, der nogenlunde bevarer Cellebundenes Form, har i det sidste Par Aar været anvendt i temmelig vid Udstrækning i England og Amerika. Udslaget har imidlertid været meget daarligt, idet man ikke kan undgaa at forstyrre Celleformen paa mange Steder, man faar

derfor let en hel Del Celler, der ere uregelmæssige. Langt værre er det imidlertid, at Traadene let paa flere Steder komme udenfor Voksset. Der udnævne Bierne da et helt Hul, og af saadanne kan der blive mange i hver Table. Den eneste Maade, paa hvilken man kan undgaa denne Ulempe, er ved at benytte meget tykke Tabler; men disse blive altfor dyre. Vi skulle derfor ikke opholde os ved en nærmere Beskrivelse af denne Fremgangsmaade, som vi ikke tro har nogen Fremtid for sig.

2. Den anden Maade: at anbringe Jærntraaden i Tablerne under disses Fabrication er opfundet af Amerikaneren Givens, der i dette Viemed har konstrueret en ganske særegen Tablepresse. Denne har en mærkelig Lighed med en højrygget Sænestol med 6 meget solide Ben. I Sædet ligger den nederste Blade fast, og med stærke Hængsler er den øvre Blade forbunden dermed. Fra det, der ligner Stoleryggen, gaar en Jærnstang hen over Bladerne, og ved en særegen Indretning er det herved muligt at udjætte Bladerne for et uhyre stærkt Tryk. Det jærne (upresjede) Voksart lægges paa den underste Blade, derover lægges Jærntraad af Nr. 36 i den Orden, i hvilken de ønskes indtrykkes, den øverste Blade drejes over, og Pressestangen bringes i Virksomhed. I et Øjeblik har man da Kunststavlens færdig med Jærntraadene saaledes

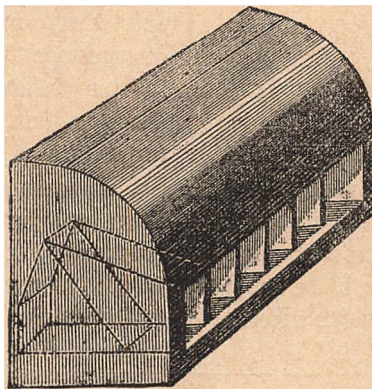

Fig. 31. NTON'S Biskælle. Talskabet ses i den Stilling, hvori det luffer for de ude fra tomme Bier.

stjulte i Voksset, at det ikke volder Bierne den ringeste Vanskelighed at arbejde paa dem. Disse Voksart naale en forbausende haard Medfart, og de vækkes sig eller bugte sig aldrig under Udslyngningen. De anbringes bedst i Rammen ved Hjælp af et Savsnit gennem Midten af Tablebæveren (paa langs). Savsnittet aabnes med et Par smaa Riler ved Enderne, Voksartet skydes nedenfra op deri, saa langt, at man kan ombøje Jærntraaden foroven, Rilerne udtages, og man har da en Table, der er fortrinligt fæstet til Udslyngning. Disse Voksart kunne ogsaa anbringes ved Hjælp af smeltet Voks og en Tableblok (se Fig. 30). Denne bestaar af et Brædt (B), der er knapt halvt saa tykt som Rammelisternes halve Brede. Paa Undersiden af dette Brædt fæstes to Rister (I), der løbe et Par Tommer udenfor paa begge Sider. Rammen lægges paa Blokken og Tavlen deri, saaledes at dens øverste Kant rører Tablebæverens Underside.

(Disse Jærntraad-Tabler kunne for øvrigt meget godt tilføres saaledes, at de slutte til Rammelisterne paa alle fire Sider). Nu løstes den ene Side af Blokken til en halvkræa Stilling (45°) mod Bordet og smeltet Voks anbringes langs med Kanterne. Denne Anbringelsesmaade kan ogsaa anvendes ved almindelige Voksart, men disse befæstes kun til Tablebæveren eller højt tillige 2—3 Tommer ned ad Siderne.

Det vilde være meget ønskeligt, at en af vore dygtige Tablefabrikanter gjorde Forsøg med at anfaste en saadan Givens-Presse, thi de almindelige Balske-Mastiner kunne i deres nuværende Form ikke benyttes med saa stærkt et Tryk, som disse Tabler kræve.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)
(Fortsat.)

For at hindre Dronninger fra at gaa op i Tillægene lægge mange Biavlere under det første Tillæg en Zinkplade, gjen-nembrudt med aflange Nibninger, der ere $\frac{3}{16}$ brede. Dette tillader Arbejderne at passere, men er en virksom Hindring for Dronningen og Dronerne. For vort Vedkommende anvende vi ikke dette Middel og ville heller ikke anbefale det, naar man bruger Delings-Tillæg. Anvender man derimod Ramme-Tillæg, hvori man ofte anbringer fuldbyggede tomme Tabler, da kan det ofte

vise sig meget nødvendigt¹⁾. Engæl træffes meget sjældent i „Delinger“, de smaa tykke Tabler passe ikke dertil, og dette bemærkes af Dronningen. Bierne ere ikke altid villige til at gaa gennem Zinkpladen ind i et tomt Tillæg, og det kan derfor let bevirke, at Stedet sværmer. I ethvert Tilfælde har det været saa hos os, de Stader, hvor vi brugte Zink, sværmede alle, medens de andre meget sjældent sværmede. Da vi en følgende Sommer fik ganske den samme Erfaring, have vi helt ophørt med at bruge det.

Naar man flytter et „Tillæg“, hvori der er Honning, bort fra en Bolig, maa man være varsom med ikke at stille det, hvor Bierne kunne faa Udgang til det; thi de have en fin Lugt til at opsnuse tabte Statte, og de ville tømme Tablerne til den sidste Celle. En let Maade til at faa Bierne

¹⁾ Dette er navnlig Tilfældet, naar Engæl-Meden er lille som i Susser-Ramme-tædet og derfor let bliver overfyldt med Engæl.

bort, uden at andre kunne komme ind igjen er at stille Tillæget paa en tom Skuffe eller et Trug, i hvis ene Side er fastgjort en Vi-Fælde.

Afstens Vi-Fælde (se Fig. 31) er en meget snild Opfindelse. Den har 6 Udgange, og over enhver af dem er anbragt et lille Blad af Talf²⁾ med Hængsel foroven, og som kan aabne sig udad. Disse Blade give efter for det svageste Tryk fra Bierne indvendig fra, Bladet løfter sig og lader Bienen slippe ud; men naar den først er udenfor, kan den ikke komme tilbage, fordi Bladet af sig selv er faldet ned igjen. Naar Tillæget stilles paa Truget (Fig. 32), blive Bierne, som snart opdage, at de ere skilte fra deres Stade, meget urolige. De fare imod det Lys, der skimtes igjennem Talfen, og slippe faaledes ud. Tillægets Stodder bør naturligvis holdes luffede for at mørkne det. Naar Vi-Fælden vendes imod Solen, ville Bierne hurtigere finde ud deraf. Dette Redskab burde findes i enhver Bihave.

Naar Honninghøsten er forbi, bør man samle de kun delvis fyldte Delinger, der findes ved de forskellige Stader, og omhyggelig tømme dem i Udslyngningsmaskinen; men træk den ikke for hurtig, thi kun Nanden af Delingen vil berøre Traadnettet, medens Tavlen er $\frac{1}{4}$ " borte. Derveds Maskinen derfor for stærkt, vil Tavlen falde ud af sin Kamme. Naar Delingerne ere tømte, kan man stille dem i et Tillæg og lade Bierne helt rense dem for Honning. Dette bør dog ikke gøres midt paa Dagen, fordi det vilde vække Leo i Bihaven, men henimod Aften. Før end Tavlerne hængjemes til Brug det følgende Aar, bør man undersøge dem paa begge Sider for at se, om der ikke er Tegnet til Drentviste, Væddertopper eller, hvad der er det værste, Boks-Møl. Disse sidste holde imidlertid ikke nær saa meget af de klare rene Delings-Tavler som af gamle Tavler, der indeholde Blomsterstøv, og som have været benyttede til Yngel.

Det kan være godt at omtale, at man ved Udslyngning af Delings-Tavler bør være varsom med ikke at tilsmøre Kammerne med Honning. Gjemmes de nemlig i klæbrig Tilstand ville de snart blive bedækkede med Mug.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

De smaa Kammer.

(Af Fotograf Vorbed i Hølstebro.)

Mange Biavlere bruge fremdeles de smaa Kammer (7×8") til Stade for dem selv; navnlig i Foraaret trykker Dronningen sig ved at gaa ned i de nederste Kammer, derved holdes Yngeludviklingen meget tilbage, indtil den rigelige Varme kommer.

Det er jo ikke saa lige en Sag at kassere sine Bihuse. Jeg vil derfor foreslaa Maader at forbedre Stadet paa. Disse Stader med smaa Kammer har jo i Reglen 2 Kammerhøjder i Yngellejet og en i Honningrummet. Yngelrummet kan gøres meget bedre ved at gøre de to Kammerhøjder til en. Dertil kan man gøre sig Kammer af den dobbelte Højde, saa de indtage to Kammerhøjders Plads, to smaa Tavler skjæres ud og stilles i Dobbelt-Kammeret og fastholdes, indtil Bierne har bygget den fast, med to $\frac{1}{4}$ " Rister paa hver Side. Vil man ikke dette, men beholde Deleligheden ved de smaa Kammer, da kan man skjære den øverste Kammer

Bundstykke indtil $\frac{1}{4}$ " Brede, ligesaa gjøre den underste Kammeres Tavlebræker lige saa kun $\frac{1}{4}$ " bred, samt tilige afskjære Tavlebrækerens Ender, der før naaede ind i Halsen. Saadanne to Kammer kunne da holdes sammen med to Jærntraadskramper, eller bindes sammen med sin Jærntækketraad (overtrukket med Zink). Man har derved

kun en Tavle at arbejde med i Stedet for to. Og skal det være, saa kan saadanne to samlede Kammer til enhver Tid deles. Den største Fordel herved er, at Yngellejet ikke er delt i to Etager. Thi da den øverste Kammeres Bundstykke og den nederstes Overstykke ere indskarne til $\frac{1}{4}$ " Brede, saa vil Bierne bygge korte Celler over dem og Dronningen gaar da selv i det kolde Foraar sikkert derover.

Af der ved at sammenbinde to Kammer til en bliver mere Plads mellem Kammerne og Stadets Bund, er til Gavn og aldrig til Stade, i Reglen er der for lidt Plads.

Var Stadet mit, da vilde jeg tage Dækket af og forhøje Stadet saa meget, at jeg kunde have to Dobbelt-Kammer over hinanden og den øverste til at tage ovenud, med Plads over for $4\frac{1}{4}$ " høj Honninggramme. Jeg vilde saa have de øverste Dobbelt-kammer til Yngelleje, og Flyvehul særlig for dem. De nederste Kammer vilde jeg da helst have skilt fra de øverste ved et tyndt Indsludsbræt, der dog skulde hvile paa

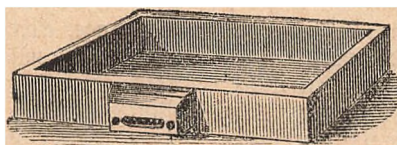

Fig. 32. Trug med paastrikt Vi-Fælde. Over Truget anbringes det Tillæg, som skal renses for Bier, og alle Nabinger tilvæltes det indtagne Vi-Fældens.

²⁾ Talf er en meget let Stenart, der kan sløves i tynde Blade. Man kan dog ogsaa anvende Stumper af Glimmer. R. A.

Risten. Det nederste Hold Kammer skulde bruges som Honningrum med eget Flyvehul.

Jeg er her forberedt paa, at mangen Læser vil sige: nej stop! den gaar ikke; thi den nederste Etage vil ogsaa blive fyldt med Yngel. Men hertil siger jeg nej, jeg støtter mig til min egen Erfaring. Men Læseren maa følge min Anvisning, om han vil have godt Resultat. Hver Etage skal have sit eget Flyvehul; den nederste har sit i Gablemøbsat Døren, den øverste har sit paa Bredsidens nær Gablem. Indstuds-dækket skal have en Abning op til Gablem, under stærkt Honningtræk kan man godt borttage noget af Indstuds-dækket. Hos saadanne Stader med Honningrum nederst, vil man i tarvelige Aar, hvis Yngellejet ikke er gjort for stort, have det Særlyd, at hos den er mest Honning. For at styrke og støtte mine Ord og for maaste at undgaa en stræsløs Trætte her i Bladet om denne Sag, saa vil jeg henvise til, hvor meget det har udbredt sig hos de store Lüneborger Kubebavlere samt mange andre Steder, at foruden at have et Flyvehul nede ved Kubens Rand, saa har de nu altid et betydeligt højt oppe paa Kuben, hvilket dog holdes strengt lukket i Vintertiden. Jeg har ofte undret mig derover forhen; thi man skulde synes, at et dobbelt saa stort Flyvehul forneden skulde kunne gjøre det samme, dog undviger i den hede Tid Overvarmen lettere ved Gjennemtræk gennem et Flyvehuller; anden Forklaring har jeg aldrig kunnet finde.

Jeg har imidlertid ad Erfaringens Vej fundet en bedre Løsning paa Tilfredsheden med de to Flyvehuller. Jeg sagde før, at et Stade med to Etager, med Flyvehul for hver og Honningrum i den nederste og med begrænset Yngelrum i den øverste, i daarligere Aar havde mere Honning i Efteraaret end de andre sædvanlige Stader, i hvilke man ikke begrænser Honningrummet særlig. Det har sin Grund i, at den underste Etage ved Gjennemtræk er for kold for Yngel.

Lüneborger Kubebavleren er vel tilfreds med sin Kube med de to Flyvehuller, han ved maaste ikke Marsen og bryder sig maaste ikke om at vide den, det er ham nok, at den praktisk er ham god. Jeg anser den praktiske Godhed fremkommen ved, at det øverste Flyvehul gjør en Del af den nederste og nærmeste Del mindre god som Yngelleje, derved indskrænkes Yngellejet i et mere passende Forhold til Kubens Størrelse. Dermed kommer Forbruget af Honning til Yngel i et bedre Forhold, hvorved Bavlerens Indtægt forbedres.

Jeg haaber nu, at Læseren kan forstaa, hvor underligt det end lyder for ham, at man helt praktisk kan have Honningrum i

nederste Etage; thi om den end er for kold for Yngel, saa er der intet i Vejen for, at Bierne kan fylde de tomme Celler, naar der er noget at hente af. Og Bierne skal i Efteraaret nok vide at bringe det høiere op, om der er bleven tomme Celler ved at Yngelen der er løben ud.

Vil Ejeren af Stadet med de sjaa Kammer ikke følge mig saa langt, nu, lad det saa være med at saa Dobbelkammer (der ellers hedde Helkammer) i Yngelrummet. Men slaa saa Afstandsstifter paa Kammerne i øverste Etage, saa lange, at Tavlerne kan blive 1½ til 1¾" tykke; da faar man ikke den Uergrelse at træffe dem fyldte med Yngel i Stedet for Honning, kan disse saa tønnes hyppig, da bliver Indtægten ikke saa ringe.

Dronning-Indførelse.

(Af Mr. John Hewitt i Sheffield.)

(Stuttet.)

Jeg har fundet denne Methode uvurderlig om Efteraaret, thi det hænder da meget ofte, at man ønsker at ombytte gamle Dronninger med unge, eller vore værdifuldeste Dronninger findes maaste i saadanne Familier, i hvilke vi ikke ønske, at de skulle tilbringe Vinteren. Alt hvad man med denne Methode har at gjøre er da at tage Dronningen fra den anden Familie og sætte hende ind i et Rejsbur, hvori hun vil være sikker i omtrent en Uge. 2 Dage efter fanger jeg min værdifuldeste Dronning og lader den falde ned paa Flyvebrættet hos det Stade, hvorfra den anden blev taget. Dette bør dog gjøres i varmt Vejr, er det koldt, da lader jeg hende falde ind under Vintertæppet iblandt Bierne. 2 Dage herefter tager jeg den fra Rejsburet og giver den paa lignende Maade til det andet Stade. Selvfølgelig maa man passe paa, at intet af Staderne indeholder aaben Yngel eller Ug, dette kan undersøges, naar man borttager Dronningerne, men det er ikke rimeligt om Efteraaret; have de imidlertid saadanne Tavler, da maa disse gives til andre Stader i Bytte for Tavler uden aaben Yngel eller Ug.

Den første Maade at indføre Dronninger paa blev givet af Reaumur for 100 Aar siden, han indspærrede Bierne i en Kasse og gav dem efter nogen Tids Forløb den nye Dronning. Huber kritiserer (1791) denne Maade, idet han siger, at Bierne ikke ere under naturlige Forhold. Det er netop Sagen: Bierne ere fortabte, da de ere uden Dronning og uden Midler til at skaffe sig en saadan. Derfor ville de ufejlsbar lig modtage en fremmed efter 24 Timers Forløb.

Man vil altsaa se, at vi have 3 sikre Maader til Indførelse af befrugtede Dronninger (om ubefrugtede taler jeg ikke i denne Artikel), og hvis der indtræffer Tab, da hidrører det fra, at man ikke holder sig til Reglerne. Nogle raade f. Eks. til at holde Dronningen fangen i 3 eller flere Dage. Det er da et Under, naar nogen bliver modtaget under saadanne Forhold, hos gamle Bier sker det ikke. Er der kun unge Bier i Stedet, da vil der i de første 5 Dage ikke blive anlagt Dronningceller, og da kan det lade sig gjøre. Deraf kommer det Raad at flytte Stedet hen paa en anden Plads, hvorved det mister de gamle Bier; men det behøves slet ikke, naar man erindrer, at naar de gamle Bier holdes fangne og viscerløse uden Æg eller Yngel, da ville de efter 30 Timers Forløb altid straks modtage en hvilken som helst befrugtet Dronning, der gives uden Bux. Yngel kan senere gives til Stedet, hvis det behøves.

Jeg offentliggjør ikke dette i Hast, thi jeg har i flere Aar prøvet den Lov, jeg har opdaget. De, der tvivle om dens Sandhed, skulle blot agte paa den Uro og Larm, der høres ved Flyvehullet hos et viscerløst Stede, som ikke har Midler til at staffe sig en ny Dronning. Den Larm tror jeg blot gjøres for at hidlokke en fremmed Dronning. I ethvert Tilfælde har jeg haft 2 Familier, der staffede sig en ny Dronning paa den Maade, og en af mine Venner har haft en. Den Summen, Bierne sætte op, naar man under saadanne Forhold giver dem en ny Dronning, ligner meget Sværmelyden, men er dog ejendommelig. Enhver af Bierne synes at have forstaaet, at „en ny Moder er kommen“, og de ryse deres Vinger af Glæde, maaste ogsaa for at hyde hende Velkommen. Hvad det end er, saa anser jeg den for det mest poetiske Udtryk i Biernes Liv, og jeg vilde ønske, at enhver Biavler maatte faa Lejlighed til at høre den.

Biavlslærer.

Foreningen har antaget en Vandrelærer, der i denne Maaned vil berejse Sjælland og Fyn. Denne Lærer vil i de Kredse, der ønske det og snarest muligt tilskrive Sekretæren derom, holde Møder paa det Sted, som ønskes. Møderne indledes med et kort Foredrag, men Hovedvægten vil blive lagt paa de derefter følgende praktiske Øvelser, hvorfor Møderne saa vidt muligt maa holdes i eller tæt ved en Bihave. — Kredsen er pligtig til under Læreren's Ophold der at yde ham almindelig god Kost, Nattelegi og Mødelokale; alle øvrige Udgifter dækkes af Foreningen.

S. Falk, Præsident. Ersklev, Sekretær.

Bogsamlingen ^{1/7} 86.

N ^o	
1.	Næraa, L. P.: Om Biernes Behandling og Bedligeholdelse 1761 M.
2.	Fleischer, Gaias: Afhandling om Bier 1777.
3.	Dideriksen, D.: Bibog el. Anvisning til Biens Behandling 1803 M.
4.	Anderfen, N. C.: Bibog 1826 M.
5.	Beyer, Moritz: Illustreret Biven 1851.
6.	Jensen, P. C.: Vejledning til Biavl efter Dzierzon 2 M.
7.	Thorson, Thorvald: Den nyere Biavlsmethode 1859.
8.	D. Thorson, N. B.: Den danske Biven 1860, 1861, 1862.
9.	A, F. Brun, N.: Anvisning til Biavl 1860.
10.	F. Huber, Franz: Nye Sagttagelser over Bierne 1860.
11.	Thorson, Th.: Fremgangsmaaden ved Indrettelsen af en Bistand 1859 M.
12.	A, B. Bretton, S.: Nordiskt Tidskrift for Biavl I., II. 1864.
13.	A. Tidskrift for Biavl 1866—67. (N. C. Andersen.)
14.	A, C. Tidskrift for Biavl 1868—70. (N. C. Andersen.)
15.	A, C. Tidskrift for Biavl 1870—72. (N. C. Andersen.)
16.	N. Lassen: Kortfattet Anvisning til Biavl efter Dzierzon 1867 M.
17.	Schmid og Kleine: Bienenzzeitung 1861 M.
18.	Schmid og Kleine: Bienenzzeitung 1861.
19.	Berlepsch, N. v.: Die Biene und die Bienenzucht 1860.
20.	A, D, F. Bretton, S.: Biavlens efter Dzierzons Methode 1861.
21.	Schmid, N.: Bienenzzeit. 1861—62.
22.	— Do. 1863—64.
23.	— Do. 1864.
24.	— Do. 1865—66.
25.	— Do. 1865.
26.	— Do. 1866.
27.	— Do. 1867—68.
28.	— Do. 1868.
29.	— Do. 1868.
30.	— Do. 1869—70—71.
31.	— Do. 1869.
32.	— Do. 1870.
33.	— Do. 1871.
34.	— Do. 1871.
35.	— Do. 1872.
36.	Ahlefeld, Dr. F.: Bienensflora 1863 M.
37.	Berlepsch: Bienen-Kalender 1868.
38.	B, C. Hojlesen, B.: Praktisk Vejledning i Biavl 1873.
39.	Erichsen, F.: Biavlens 1873.
40.	Afhandling for Husmænd om Bier 1830.

41. Brun, N.: Biavlen og dens Standpunkt 1857.
42. Thorzon, Th.: Den italienske Birace 1863.
43. Sparre, R. G.: Rogle Ord om Biavlen 1864.
44. Markischen Imkerverein: Handwörterbuch für Bienensfreunde 1867 M.
45. Jensen, C.: Vereinsblatt für Bienenzucht 1872—73.
46. Abbott, Ch. N.: British Bee-Journal 1873 M.
47. Schmid, A.: Bienenzeitung 1874.
48. — Do. 1875.
49. — Do. 1876.
50. Bienenvater aus Böhmen 1875.
51. Do. 1876.
52. Vereinsblatt 1814—15.
53. Abbott: British Bee-Journal 1875.
54. — Do. 1876.
55. — Do. 1877M.
56. Dennler u. Zwilling: Oefässische Bienenzüchter 1876—77—78.
57. A, B, C, D, E. Møller, J.: Kortfattet Anvisning til Biavl 1877.
58. Bienenvater aus Böhmen 1877.
59. Rosing, Anton: Kort Landmandsbog 1867.
60. Bienenzeitung 1877.
61. Vereinsblatt für Bienenzucht 1877.
62. Tidsskrift for Biavl 1872—74.
63. Koch, Niels: Svenska Bi-Skotslen 1753.
73. Rønne, B. J.: Kort Bevisning til at behandle Bier 1809.
74. Rønne, B. J.: Kort Bevisning til at behandle Bier 1810.
75. Gundelach, J. W.: Naturgeschichte der Honigbienen 1842.
76. Gundelach, J. W.: Nachtrag zur Naturgeschichte der Honigbienen 1852.
80. A, B. Brun, N.: Anvisning til Biavl 1884.
81. Vereinsblatt 1878, 79 og 80.
82. Do. 1881 og 82.
83. Smithson: Biavlen og Kjøkkenhaven.
84. Lotter: Biavlens Katekismus ved J. Møller 1880.
85. A, B. Brun, N.: Om Biavlen 1865.
86. Thorzon, Th.: 24 forskjellige Metoder at formere Bistader 1874.
87. Young, Ivar S.: Prattisk Dommehog i tidsmæssig Bistjøl 1884.
88. Dennler u. Zwilling: Oefässische Lothringische Bienenzüchter 1879 og 80.
89. Dennler u. Zwilling: Oefässische Lothringische Bienenzüchter 1881 og 82.
90. Young, Ivar S.: Tidsskrift for Bistjøl 1885.
91. Erzslev, Hans: Honningen og dens Anvendelse 1886.

92. Rusbridge, Alfred: Beekeeping 1883.
100. A, B, C, D. Tidsskr. f. Biavl 1876, 77, 78.
101. A, B, C, D. Do. 1879, 80,
102. A, B, C, D. Do. 1881, 82,
103. A, B, C, D. Do. 1883, 84.

De Bøger, som ere betegne med M efter Navnet, mangle for Tiden, men antages at være udlaant i Kredsen. Medlemmer, der ere i Besiddelse af disse Bøger, anmodes indskændig om snarest muligt at meddele det til vedkommende Kredsformand eller til Foreningens Sekretær (Erzslev i Kalundborg).

Regler for Udlaan:

1. Udlaanene ske kun til Kredsformænd, der senere igjen udlaane Bøgerne til de enkelte Medlemmer.

2. Hver Kreds kan erholde 5 Bøger paa 1 Gang til Udlaan.

3. Kredsen er Foreningen ansvarlig for de laante Bøger, hvis fulde Værdi betales, hvis de bortkomme, og en mindre Erstatning betales, hvis de tage betydelig Skade.

4. Udlaant til Kredsen sker paa høist 6 Maanedere.

5. Kredsformændene føre en Liste over Laanerne i deres Kreds og ere pligtige at opgive, hvilke Bøger Kredsen har til Udlaan, naar sømhelst Sekretæren kræver det.

6. Porto for Bøgernes Forsendelse udredes af Kredsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 34. Trække Bierne af modne Hindbær? Min Nabo fortæller mig nemlig, at hans Hindbær forrige Aar bleve aldeles udfugede af Bier (N.). — S.: Medens Hindbærblomster afgive megen Honning og derfor besøges meget flittig af Bierne, som derved sørge for deres Befrugtning, angribes derimod de modne Hindbær ikke af Bierne, med mindre de enkelte smaa Stenfrugters ydre Hinder ere sprængte, saa at Saften flyder ud. Gedehamlene gennemgaa ofte denne Hinde, og Honningbienen følger da undertiden efter og udfuger nogen Saft. Den Skade, Honningbienen paa denne Maade forarsager, er imidlertid forsvindende i Forhold til den store Nytte den gjør ved at udføre Befrugtningen. Man bør derfor paa ingen Maade af Hensyn hertil blive betænkelig ved at fremme Biavlen. Vi have ofte iagttaget, at naar søde Frugter blive kjendeligt udfugede af Insekter, da er det Gedehamse, som næsten udelukkende ere Aarsag dertil.

Nr. 35. Bør man ved Kunsttablers Forfærdigelse anvende Tilfætninger eller er det rene Bivoks ikke altid at fore-

trække? (B.) — S.: Naar man til Kunst-
tabler bruger fremmede Tilfætninger til det
rene Bivoks, da kan det være for at opnaa
en billigere Fabrikation. Hvis man i dette
Tilfælde indbilder Forbrugerne, at man kun
har anvendt Bivoks, da foreligger her en
Forsalfkning, som af al Magt bør mod-
arbejdes. Til saadan Forsalfkning anvendes
Margarin og Jordvoks. Naar Margarin
bruges i bethdelig Mængde, taale Tablerne
ikke stærk Varme, de kunne derfor let smelte
og derved ødelægges. Jordvoks er meget
tungere end Bivoks, og Bierne arbejde nødtigt
deri. — Der kan imidlertid være en ganske
anden Grund til Anvendelsen af Tilfætninger.
Det rene Bivoks i Tabler bliver nemlig ved
at henligge udenfor Stedet sprødt, det knækker
da let ved Behandlingen, og Bierne arbejde
meget trevnt paa saadanne store Tabler.
Man har derfor søgt ved Tilfætninger at
gjøre Tablerne sejgere (vi antage, at en
ringe Tilfætning af Margarin eller en
eller andenolie kan have en saadan Virk-
ning, men foreløbig holde Fabrikanterne
hejmelig, hvad de anvende). Vi have i
denne Sommer gjort Forsøg med saadanne
Tabler, hidtil med meget godt Udfald, men
denne Sommer har desværre ikke været
meget varm, derfor maa vi tilstaa, at Pro-
ven endnu ikke kan betragtes som sikker.

Nr. 36. Ved hvilke Midler kan man
give Mjød en smuk Farve? (S.) —
S.: Meget gammel Mjød faar i Keglen en
smuk Farve uden særlige Farvemidler, det
er altsaa den unge Mjød, som det kunde
ønskes ved Farvemidler at give en anden,
navnlig mørkere Farve. Hertil kan anvendes
brændt Malt, der dog kun maa være svagt
forkullet, ikke brændt til Afte. Det Forhold,
hvori det kan tilfættes, kunne vi ikke nøje
angive, og vi opfordre i det hele vore dyg-
tige Mjødproducenter til at give en fylligere
Besparselse af dette Spørgsmaal.

Nr. 37. Hvilke Fordele er der ved at
bruge Normalmaal fremfor andre ligesaa
store Tablemaal? (H. N.) — S.: De andre
ligesaa store Rammemaal, som benyttes hos
os, ere 10" × 12" og 12" × 12". Disse Maal
ere begge bredere end Normalmaalet (8½"),
og Tablerne ere derfor lettere udsatte for
Brud, navnlig ved Udflyngningen af Hon-
ning. Den største Fordel ved at benytte
Normalmaal er imidlertid den, at man deri
har det Rammemaal, som forhaabentlig vil
blive mere og mere benyttet af vore Biavlere.
Ved at benytte dette Maal har man altsaa
den bedste Udsigt til at faa samme Maal
som vore andre Biavlere og et Maal, til
hvilket enhver Tablefabrikant altid har fær-
dige Kunsttabler rede til Salg.

Nr. 38. Hvad kan være Grunden til,

at Ingelen er død i Cellerne, den er fuldt
udviklet, men ikke tildækket. Der har hverken
manglet Honning, Vand eller Varme.
Fodringen kan næppe have Skyld deri? (G.)
— S.: Den rimeligste Årsag er enten
Kulde eller „raaden Ingel“. Brød det
Side 5 angivne Midde. Æscentjen kjøbes
paa ethvert Apothek, og nogle faa Draaber
hældes paa Bundbrættet. Dette Midde
ville vi ogsaa anbefale Hr. B. R. S., som
beder om et Midde mod nævnte Sygdom.

Ekko fra Staderne.

N. B. Sjælland, 24 Juni.

— 3 Dag er det St. Hans Dag med
9° Varme, og en lignende Temperatur have
vi haft i 1 Uge. Det er meget uheldigt
for Bierne, thi om de end kunne flyve ud
i saadant Vejr, saa gaa de dog paa ingen
Maade frem, fordi Blomsterne i koldt
Vejr ikke give Honning. Der skal baade
Varme og Fugtighed til. Begyndelsen af
Maanedens var for tør, og nu er det for
koldt. Jeg fik en Sværm den 12te, den
gaar godt fremad, uagtet den ikke var meget
stor, men jeg fodrer den ogsaa stadig. Den
har nu faaet over 2 R Randis som flydende
Foder — E.

Egnen ved Skjorping, 18 Juni.

— Her er endnu ikke Træt af nogen
Betydning, og mine Bier have derfor kun
fra Haand og i Mund. Mine Kuber (de
store vestjydske Liggekuber) vise heller ikke
endnu Tegns til Sværmning. — J. P.

Saaland, 16 Juni.

— Bierne have endnu knap kunnet samle
Føden, endfige Overflod; men jeg haaber,
at den Regn, vi nu have faaet, vil forandre
Forholdene til det bedre. Jeg udtaler for
Dem min fuldkomne Tilfredshed med Tids-
skrift f. Biavl i dets nuværende Skikkelse. —
F. P.

Vibeegnen, 7 Juni.

— Den første Sværm, jeg har hørt om-
tale, kom her den 29de Maj. — G.

Biavlermoder.

Hjørring Amts B.F. holder Møde Onsd-
dagen den 8. Juli, Eftermiddag Kl. 3 paa
Lærer Astrup's Bistand ved Agerledet.
Ved Mødet vil blive foretaget mange for-
skjellige Slags praktiske Arbejder.

Egnens Biavlere bedes give Møde.
Badstjær Skole, den 22 Juni 1886.

N. Jensen.

Brørup Kredsens afholder Møde Søndagen den 11 Juli, Eftn. Kl. 2, hos Smed P. Staal, Turshøl, hvortil alle Bivener indbydes.

S. H. Bech, Vangestov, Jmd.

Skovby Herreds BF. afholder Møde i Sønderlø Kro Søndagen den 18 Juli, Kl. 12.

E. F. Abildgaard.

Ribe Amts BF. Biavlermøde afholdes hos Omd. Knud Hansen, Darum, Søndagen den 25 Juli. — Søndagen den 18 Juli hos Teglblænder Hans Peter Andersen, Fierving, Brørup St.

Grønning, Jmd.

Gavnlig Vinf.

Sværme, som lige ere indfangede eller som indfanges, taale ikke megen Røg, fordi Bierne ere fyldte med Honning. Røges en saadan Sværm stærkt, da spyr Bierne Honningen fra sig, og den hele Viklump bliver en klæbrig Mæsse, i hvilken en Mængde gaa til Grunde. — Man bør fodre sine Sværme ioldt og blæsende Vejr, ellers standser Hvggearbejdet til stor Stade for Biavleren. — Sorg for, at der aldrig mangler Plads i Honningrummet hos de Stader, der skulle give Udbytte. Dog bør man ikke give for megen ad Gangen for ikke at affjole Rummet for stærkt. — Udskyngning bør ske helst straks efter at Tavlerne ere udtagne og helst i varm Vejr. — **Kunftsvarme** dannes nu let paa følgende Maade: Ved Middagstid i smukt Vejr udtages af et stærkt Stade en Tavle med utilbættet Nygel med de paafidende Bier og erstattes med en Kunsttavle. Den udtagne Tavle anbringes i et nyt Stade tilligemed en Honningtavle og en Tavle med moden Nygel samt et Par Kunsttavler. Nu flyttes Moderstaden hen til en ny Plads og det ny Stade ind paa dets tidligere Plads. Naturlige Sværme ere dog altid at foretrække, naar man kan faa saadanne.

Brevkasse.

Bogsamlingen er nu ordnet og betydelig udvidet. Den staa til Kredsenes fri Afbenyttelse paa de Side 90 angivne Betingelser. Da det hidtil ikke har været Sekretæren muligt at finde nogen Fortegnelse over de tidligere udlaante Bøger, der endnu bero i Kredsenes, opfordres Kredsformændene til velvillig at opgive disse til Sekretæren snarest muligt.

Dronestalde (M. P. B.). Den bedste vi kjende, er Aftons (se Fig. 31). Adningerne ere nemlig faa smaa, at Dronerne ikke kunne gaa igjennem. Den faas i England til en Pris af 2 Kr. 50 Ø. Vi ere villige til at forskrive den.

Afspærringsgitter (M. P. B.). Plader efter det Mønster, som er vist Side 36 Fig. 18 kunne faas i Maalet 15" x 16" for 2 Kr. i England.

Kredsformændene og i det hele vore Biavlere, opfordres til ved de mange Møder, som nu holdes i Kredsenes, at virke for Foreningens Udvidelse. Alle Midler, som indkomme derved, ville blive anvendte til Udvidelse af Foreningens Virksomhed.

Lovudkastet, som er ubearbejdet paa Mødet i Vejle, ventes at kunne indrykkes i næste Nummer.

Det agtes jo behandlet paa Centralmødet i September. Sog ogsaa af denne Grund at skaffe Medlemmer, for at et stort Antal Delegerede kunne stemme i denne vigtige Sag.

Kundgjørelser.

Udfommet er: **Honningen og dens Anvendelse** af Hans Erstlev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Biavlskredskaber.

Mine Biavlskredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Aar til Biavlerne. **Honningbeholdere** med hermetisk Luft til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddede med **Sarpits**.

F. A. Solm,

Biffenplager, Vestervig.

Kunsttavler med meget opsojede Cellesanter anbefales Biavlerne til meget billig Pris. NB. Vi stader faas i alle Konstruktioner.

F. F. Nielsen, Snekter, Næsedrup St.

Dronning-Afspærrings-Gittere

fra Otto Schulz anbefales billigt i alle Storrelser af

S. S. Fischer i Ribe.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Biavlskredskaber

anbefales til Foraarbrug. I dag er færdig 14 forskjellige Trugstader, 15 forskjellige Højstader, 4 Maskiner.

My Prisliste sendes til Spørgere.

Lved pr. Svendborg, 7de Juni.

Kristian Pedersen.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille store Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan herefter levere stærkere og uforanderlige Mellemvægge.

Tilføjet **Vots** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabrikationsmaade. Til Normalrammer leveres Jacou-Mellemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Redthyrning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag færdig.

Holstebro i Februar. **Forbeck**, Fotograf.

Min flere Gange præmierede **Bipibe**, faavel for Røgere som for Iste-Røgere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Balsmassiner, faas hos undertegnede til den billigste Pris: Enkelte Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 Ø. pr. Pund. — **Vots** forarbejdes for 30, 35 a 40 Ø. pr. Pd. efter Partiets Storrelse.

F. Andersen,

Øl. Sole pr. Hedensted.

Hos **Erstlev i Kalundborg** faas:

1 Punds amerif. **Delinger** a 6 Ore, alm. Kunsttavler 180 Ø. pr. Pd.; **Bingham's Røgpuster** af Blik 2 Kr., af Messing 3 a 4 Kr. efter Udhyrelsen. — Sendes mod Efterfraa.

2 gode Stader uden Bier staa til Salg.

Trykt hos Chr. G. Tøtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørrelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 5de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de skulles indrykke.

Nr. 11.

15 Juli 1886.

20de Aargang.

Stadets Indgang.

At det under godt Høningstræk er af stor Vigtighed for Staderne at have et rummeligt Flyvehul, der giver en let Indgang, saa at ikke de hjemvendende Arbejdere skulde være nødt til at løbe i Bejen for de udflyvende — derom ere nu alle dygtige Biavlere enige, det anbefales derfor almindeligt at give Indgangen en Brede af c. 8", men kun en Højde af $\frac{1}{3}$ " for at lette Forsvaret. — Der er imidlertid andre Forhold ved Indgangen, end just dens Brede og Højde, der kunne have Betydning, men om hvilke der ikke herfter en saadan Enighed; nogle af disse skulde vi her fremhæve:

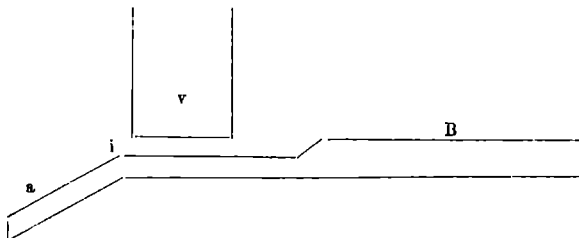

Fig. 33. Gennemsnit af et Bundbrædt med deri udskåret Indgang (i). B er Stadets Bund, a Flyvehæbræt, v den dobbelte Forvæg.

1. Hvor skal Indgangen anbringes? Dette Spørgsmaal besvares meget forskjelligt: Nogle ville have Indgangen udskåret i Bundbrættet, andre i Forvæggens Underkant, og endelig er der nogle, som vil anbringe den i kortere eller længere Afstand over Bunden. Spørgsmaalet staar til Dels i Forbindelse med Stadesformen, navnlig er det her af Betydning, om Stadet har løs eller fast Bund. Begge Dele har sine Fordele og sine Mangler, den løse Bund er jo det oprindelige overført fra vore sædvanlige

Kuber, og vi ere nærmest tilbøjelige til at tro, at den efter Haanden vil vinde mere Indpas. Vi skulle dog fremhæve som en væsentlig Ulempe ved den, at et saadant Stade ikke godt tillige kan indrettes saaledes, at det kan naabnes bagtil. Har man løs Bund i sine Stader, da ville vi anbefale at udfkære Indgangen deri saaledes, at den gaar 3" indensfor Stadets Forvæg og derfra skraaner jævnt op til Bundens egentlige Højde (se Fig. 33). Saadanne Boliger egne sig navnlig godt til Opstablingmetoden, fordi der ikke er Indgang i Forvæggen. Det bliver da ogsaa ligegyldigt, hvilken Væg der sættes fortil af de 2 modstaaende

Wægge. — Har Stadet derimod fast Bund, da kan man meget godt udfkære Indgangen i Underkanten af Stadets Forvæg, og dette er jo hos os for Tiden den almindeligste Maade. Ved dobbeltvæggede Boliger maa man imidlertid nøje passe, at der er tæt Dække over Indgangen mellem de 2 Wægge, saa at Bierne ikke kunne trænge ind i dette Mellemrum. Denne Ulempe kan undgaaes, naar man gjør Forvæggen enkelt, men indensfor den anbringer en 2" tyk Blindramme, udstoppet med Haffelsje. Naar denne Ramme kun naar Bunden paa $\frac{1}{2}$ " nær, da

gives herved tilstræffelig Blads til, at Bierne kunne færdes ud og ind, og den nævnte Blindramme vil lune ligesaa meget som den dobbelte Forvæg. — Naar man undertiden anbringer Indgangen $\frac{1}{2}$ " eller 1" over Bunden, da er Grunden den, at man derved mener at kunne hindre Indgangens Tilstopning af døde Bier om Vinteren. Man opnaar vistnok herved sin Hensigt, men vi tro, at denne Anbringelsesmaade kommer til at sinke Biernes Færden gjennem Indgangen. Vi ville derfor ikke tilraade at anbringe den saaledes, da det tillige bekvæmliggør Indgangens Forarbejdelse. Man kan let, ved en Gang maanedlig om Vinteren at undersøge Flyvehullet med en tyk omhøjet Tærntraad, sikre sig imod dets Tilstopning.

2. Hvormange Indgange bør et Stade have? De allerfleste ville vel hertil svare: 1; men det har dog været forsøgt at benytte flere, navnlig 2, og i Artiklen Side 87 om de smaa Rammer anbefaler netop en af vore dygtigste Bivavlere en saadan Fremgangsmaade. — Vi have flere Stader med 2 Indgange, det er Højtstader med 3 Sæt Rammer, det ene over det andet. Det ene Flyvehul, som altid holdes aabent, sidder ved Bunden, det andet ved Grunden af øverste Sæt. Vi

have i flere Aar forsøgt under det gode Træet at lade Bierne benytte begge disse Indgange, men i Almindelighed er det ikke lykkedes os. Bierne have med stor Egenfindighed kun villet benytte det nederste, kun en Gang imellem er en Vi ligesom tilfældigt plumpet ud af det øverste. En eneste Gang viste det sig, at et meget stærkt Stade benyttede begge Indgange flittig. Da vi imidlertid nøjere undersøgte dette Stade, viste det sig, at det havde delt sig i 2, idet de 2 nederste Sæt havde en Dronning, og det øverste ligeledes sin. Da disse Erfaringer syntes saa bestemt at tale imod Anvendelse af 2 Flyvehuller have vi i de senere Aar ganske ophørt med Forsøg i denne Retning. Hr. Vorbecks Udtalelser i den nævnte Artikel itaa dog ikke ganske i Modsetning til de nævnte Forsøg, idet han jo dog foreslaar at anbringe det andet Flyvehul en hel Del lavere, nemlig saaledes, at der er rigtig Yngelplads over dette. Det er da Hensigten, at Rummet mellem de 2 Fly-

huller skulde være et Slags Honningrum. Om det vil vise sig fornaalstjenligt, derom ville vi foreløbig ikke udtale nogen Mening, da vi endnu ikke kjende omfattende Forsøg i denne Retning.

3. Hvorledes skal man indskrænke Indgangen? En saadan Indskrænkning er jo nødvendig, naar Trættet ophører, for at forhindre Røveri. Det simpleste Middel er at anbringe smaa Klodser i Indgangen. Disse bør da passe nøje, dels for at ligge fast, dels for ikke at afgive Skjulesteder for Møl eller Drentvieste. De bør heller ikke gaa udenfor Forvæggen for ikke at forstyrre de hjemkommende Bier, der ellers have Vanskelighed ved at finde Indgangen. Et Par Stykker af Træ eller af Zink ere baade nemmere og bedre at benytte i dette Djemed. For at hindre Røveri og tillige udelukke Solstraalerne om Vinteren, har man i England begyndt at anvende den saakaldte Sigfag-Indgang (se Fig. 34). Denne bestaar i 2 Vformet tilskaarne Klodser (m og n),

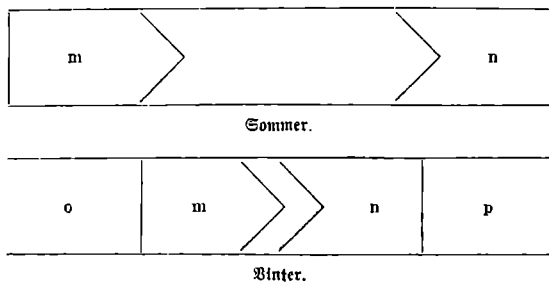

Fig. 34. Sigfag-Indgang m og n ere Klodser, der kunne glide i Indgangen under den dobbelte Forvæg. De to Abninger o og p bættes med et Par almindelige Stykker.

der anbringes i Flyvehullet, som indtager hele Stadets Brede. Naar m og n anbringes saa langt som muligt fra hinanden, er Indgangen 8" bred. Ved begyndende Røveri flyttes de derimod saa nær til hinanden, at Abningen mellem dem kun er $\frac{1}{2}$ "—1". Om Vinteren giver man dem en Afstand af 1". Solstraalerne kunne da ikke falde lige ind i Stadet. Disse Sigfag-Indgange skulle have vist sig at være meget lettere at forsvare end de almindelige Indgange.

4. Endelig ville vi meget anbefale at beskytte Indgangen mod Regn og Blæst ved en Veranda. Dette er ikke almindeligt hos os, men det er iverdet uden Betydning, da mangt et Biliv deriblandt kan frelses. Denne Veranda bør da bestaa af et svagt fraaende Tag, der springer 3"—4" frem, baaret af to Sidestykker. Disse sidste bør imidlertid ikke naa Flyvebrættet, da man derved let forfinter mange Bier, som ved Hjemkomsten ramme Stadet over eller ved Siderne af Verandaen. Ligesaa let og sikkert Bierne kunne finde hjem til deres Stade og ramme Indgangen indtil omtrent 6" Afstand, ligesaa usikre kunne de være med Hensyn til at finde selve Indgangen. Derfor bør man ogsaa helst male Træet omkring Flyvehullet lyst.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

I Forbindelse med de her omhandlede Emner ville vi berøre en særegen lille Udslyngningsmaskine, en af Mr. Abbott's talrige Opfindelser (Abbott har i mange Aar været Redaktør af B. B. Journal og er endnu dens "Udgiver"). Ved det første Blik paa Billedet (se Fig. 35) vil Læseren maaste være i ligesaa stor Forlegenhed som vi, da vi første Gang saa det for omtrent 10 Aar siden, med Hensyn til, hvorledes en saadan Indretning skulde lade sig anvende til Udslyngning af Honning. I Virkeligheden er det meget simpelt; men den kræver en Del mere Arbejde af den, der benytter Maskinen, end de Maskiner, der ere fremstillede i Fig. 26 og Fig. 27. Endvidere er den kun i Stand til at udslynge en enkelt Tavle ad Gangen, medens de andre kunne udslynge to eller endogsaa fire. Staalet er fæstet til et Træstak med Jærnbaand. Toppen af Stakket er forsynet med en lang stærk Jærntråd, som kan dreje sig frit i et løst Træhaandtag. I Foden af Stakket er en kort Jærntorn, som presses ned i et Brædt, der ligger fast paa Gulvet. Naar man har affræullet Cellelaagene af Tavlen paa begge Sider, lægges den fladt paa Træadnettet mellem a og b. Man griber nu om Haandtaget og giver Staalet en ringe kredsende Bevægelse. Denne kan nu let alene ved Haandens Bevægelse forøges mere og mere. Med nogen Øvelse er det muligt at give Staalet indtil 200 Omdrejninger i Minuttet. Saa snart den ene Side af Tavlen er tømt, vendes den, og den anden Side tømmedes da paa lignende Maade. Honningen, der slynges ud af Cellerne, løber ned i Staalet og samler sig ved Bunden. For at faa den ud holdes Staalet i skraa eller omvendt Stilling, og Indholdet flyder da ud af Aabningen, som ses foroven paa Billedet, ned i en Krukke eller et Fad, som stilles derunder. Denne Udslyngnings-Maskine er selvfølgelig langt billigere end de tidligere beskrevne (Side 78), men den er kun anvendelig

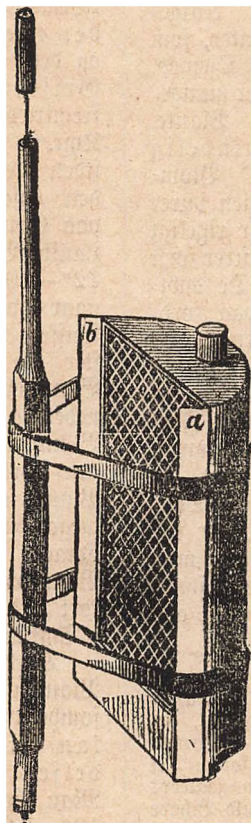

Fig. 35. Abbott's lille Bieb under Udslynger, der kun kan udslynge 1 Tavle ad Gangen.

ved den mindre Biavl, hvor man har ganske faa Stader at høste af.

At hindre Sværmning. Det er temmelig ærgerligt, netop naar alt gaar godt, idet Honningrum og Delinger hurtig fyldes med Honning, da at se Sværme strømme frem af de Stader, som man udelukkende havde bestemt til at give Honning-Udbytte. For at hindre dette have mange dygtige Biavlere for Skik at udstære Dronningcellerne og indskrænke Dronningen til en Del af Bollen ved Hjælp af en Indskudsør af gjen-nembruudt Zink (se Side 57, Fig. 18 og 19).

Derved indskrænkes hendes Virkekreds i nogen Tid til kun 2 eller 3 Tavler. Denne Methode medfører ikke ringe Arbejde og Besvær, idet den nødvendiggjør en grundig Udsøgelse af hele Stadet, og Erfaring lærer dog, at jo mindre Bierne under det gode Honningtræk forstyrres, des bedre Udbytte gibe de. Det vil altid vise sig at være et meget simpelt Arbejde at give Sværmen tilbage til Moderstadet den samme Aften. En hvilken som helst tom Kube kan benyttes til at indfange den i og lade den henstaa i indtil Solnedgang. Derjom Bierne nylig havde begyndt at arbejde i Tillæget, og hvis Sværmen ikke er for stor dertil, da kan man tage Tillæget fra Stadet og stille det over den omvendte Kube, hvori Sværmen er. Denne vil da straks gaa op i Tillæget, og dette kan derpaa igjen indsættes paa sin Plads i Stadet. En anden og bedre Maade, som altid kan anvendes, er at hæfte en Sæk eller et gammelt Tæppe paa Randen af Flybræddet, saaledes at det naar Jorden. Om Aftenen styrtes Bierne da ud foran Stadets Indgang. De ville da snart finde Vejen op til Stadet igjen. Har man et Bunderbrædt med Ben tilovers, da er det bedre at stille det foran Indgangen og styrte Sværmen ud derpaa. Er dette i Højde med Indgangen, ville Bierne meget let finde ind i Stadet. Er Indgangen meget lille, da er det rettest ved dette Arbejde med 4 Klodser at løfte Stadet $\frac{1}{2}$ " fra sit Bunderbrædt. — Hvis Sværmen atter kommer frem efter nogle faa Dages Forløb, da kan man give den tilbage til Moderstadet ganske paa samme Maade. Sværme, der ere saaledes

tilbagegivne, ville undertiden vise sig anden Gang, men dermed vil det da ogsaa være forbi; thi det er yderst sjældent, at en Sværm bryder frem for tredje Gang, naar den paa den her beskrevne Maade er tilbagegivet 2 Gange til Moderstaden¹⁾.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

Bier og Planter.

Den regnfangetede Faselie.

(Af Skolegartner N. Bøj i Hildesheim.)

Mange Planter har man i forskjellige Tidender jet anbefale som Biplanter. Alligevel er der meget faa af disse Planter, som virkelig blibe anvendte i dette Njemed. Hvori kan dette ligge? Man stiller mangejødige Fordringer til saadan en Plante. Som Eksempl ville vi vælge Almindelig Slangehoved (Echium vulgare). Blomsterne ere honningrige, Blomstringen varer temmelig længe, og Planten leverer rigeligt Frø. Men den er toaarig, blomstrer først det andet Aar og dør da bort. De dybtgaaende Rødder tære derfor stærkt paa Jordbunden, Voksetiden varer for længe. — Videre anbefales Tyrkisk Dragehoved (Dracocephalum Moldavica). Det er en enaarig Plante, som ikke stiller store Fordringer, men den er ikke meget honningrig, den kan kun faas en Gang om Aaret, og dens Blomstring varer ikke ret længe. Saaledes er der mange andre Planter, der ikke fuldt kunne opfylde alle de Fordringer, man stiller til en Biplante. Faselien synes derimod virkelig fuldt ud at opfylde alle

¹⁾ Det her givne Raad: at hindre Sværmen ved at tilbagegive Sværmen til Moderstaden, anses vi i mange Tilfælde for særdeles godt. Det kommer her an paa, om man ikke udjætter sig for at miste Sværmen ved at følge Raadet, og dette beror for en Del paa de lokale Forhold. Har man saaledes som Hr. Rusbridge en stor stuggefuld Bihave med mange passende smaa Træer tæt foran Bieriet og med god Udsigt dertil fra mange af Hovedbygningens Binduer, da er der ingen Fare for at miste disse Sværme, naar der i Sværmetiden er behørig Ogsigt med Bierne. — Vi have selv uden at være stet saa gunstigt stillede dog under hele vor lange Biavler-Virkomhed kun mistet 1 Sværm. Alligevel finde vi Anledning til at advare de dog vistnok temmelig faa Biavlere, der ere stærkt udjatte for at miste Sværme, imod at følge det nævnte Raad. I saadanne Tilfælde bør man, hvor besværlig og uheldig den i andre Retninger end kan være, dog foretrække den førstnævnte Maade: at udføre Dronningcellerne. Man skal imidlertid erindre, at de her nævnte Sværme ere Forsværme, der ere mindre tilbøjelige til at tage Flugten, og at rigelig Plads baade i Inngælden og i Honningrummet i de fleste Tilfælde ganske kan hindre Sværmening. R. A.

disse Aar. Den er derfor ogsaa allerede i flere Aar blevet anbefalet af ansete Biavlere. Derimod har man sjeldne forsømt samtidig at angive dens Dyrkning og at sætte alle dens gode Egensaber i det rette Lys, og derfor ser man den endnu kun sjældent. Jeg tillader mig derfor at udtale mig noget mere udførligt om denne Plante.

Phacelia tanacetifolia hører til Hydrophyllaceernes Familie, der staar Boragineerne (de Rublade) meget nær. Denne Plante har ogsaa ganske Udseende som en rubladet. Den stammer fra Californien, hvorfra der udføres megen Honning. Den Formodning ligger derfor nær, at Faselien der er en Hovednærings-Plante for Bierne, og dette bliver endnu mere sandsynligt efter Grisebach's Angivelse, „at den udgjør en fremtrædende Blanteslægt paa den kaliforniske Rjht.“ Planten er allerede for flere Aar siden bleven anbefalet til Grupper, hvortil den ogsaa særdeles godt egner sig baade paa Grund af det smukke Løv og af de smukke Blomster. Den er enaarig, bliver 12"—20" høj, grener sig stærkt og danner, naar hver Plante har Blads dertil, tætte Buske. De nydelige blaa eller lila Blomster ere samlede i spiraldrejede Aks. Da Blomsterne i et saadant Aks kun en for en nedefra træde frem og blomstre, varer Blomstringstiden temmelig længe. En anden Fordel er det, at Frøene, som denne Plante afgiver i rigelig Mængde, modnes meget hurtigt efter Blomstringen, og altsaa optager Planten derfor trods den lange Blomstringstid Jorden kun i forholdsvis kort Tid. Frøet er meget billigt, det koster i Tyskland kun c. 1 Kr. Pundet.

Dyrkningen er yderst let og simpel, thi Planten er meget nøjsom og stiller ingen-somhelst Fordringer til Jordbunden. Man kan efter Behag faa den fra Begyndelsen af April til langt ind i Juli. Man bør helst faa den i Rækker, der ere 12"—24" fjærnede fra hinanden, og meget thndt, da Planterne senere, naar de vokse kraftig frem, udthndes paa 6"—9", ved hvilken Lejlighed Jorden da tillige renses for Ukrudt. Frøet lægges kun ½"—1" dybt. Blomstringstiden begynder omtrent 6—8 Uger efter Saaningen. Man kan altsaa næsten hele Sommeren igjennem have disse Planter i Blomst¹⁾.

¹⁾ Vi kunne fuldt ud tiltræde denne varme anbefaling for Faselien som en Biplante, der søger sin Lige. Vi have for Tiden setop en lang Række i Blomst, og det er en sand Fornøjelse at se Bierens trable Færden deri fra den tidlige Morgen til den sidste Aften. Vi ville dog anbefale at faa den tættere end ovenfor angivet, 8" mellem Rækkerne og 3"—5" mellem Planterne ved Udthndingen. Man

Bi-Pest.

I. Da det desværre viser sig, at denne hæslige Sygdom i Aar forekommer i ikke faa Bierier i vort Fædreland, se vi os nødsagede til her med nogen Udførlighed at behandle dette Emne for derved paa en Gang at besvare de talrige Forespørgsler om denne Sag.

Kjendemerker. Sygdommen kaldes jo almindelig „Raaden Yngel“, fordi den bevirker, at Ungerne paa forskjellige Stadier i Udviklingen dø og blive henliggende i Cellerne, hvor de raadne, fordi Bierne ikke formaa at udrense dem. De danne efter Haanden en brunlig og tilsidst næsten sort, jev, klæbrig og stærkt stinkende Masse. I Begyndelsen angives kun den aabne Yngel, men senere naar Smitten ogsaa de tilbækkede Unger. Det ses let derpaa, at Saagene sænke sig noget ned i Cellen, brydes og blive mørke. — Ungerne kunne dog ogsaa dø af andre Aarsager f. Eks. paa Grund af, at Mølormes Spind trænger ind i dem; men i saa Tilfælde udkaste Bierne selv Ungerne og her opstaar da ingen Fare for Pest.

Aarsager. Da Sygdommen er meget smitsom, idet den hidrører fra yderst smaa for det blotte Øje usynlige Svampeformer (Baciller), er det ofte vanskeligt at paavise, hvorfra den er kommen i et givet Tilfælde, men det synes utvivlsomt, at den ogsaa kan opstaa uden Smitte. Den antages da at kunne hidrøre fra flere forskellige Aarsager: Svage Familier; Dronninger, der ere befrugtede af beslægtede Droner; gamle mugne Tabler; Mangel paa Luftfornyelse; Fugtig-
hed; og Yngel, der har lidt af Kulde. Det er afgjort, at Pesten lettest fremkommer i slet forarbejdede Stader og hos svage Familier.

Midler mod Pesten. I lang Tid har man anset denne Sygdom for uehelbredelig og derfor tilraadet snarest muligt at brænde de angrebne Stader med hele deres Indhold af smittebærende Bier og Tabler. For nogle faa Aar siden er det dog lykkes baade i Frankrig, England og Tyskland at finde Midler derimod, og endelig har Hr. A. Dennler i Elsfj fremstaaet den Antagelse, at i honningrige Aar forsvinder Pesten af sig selv (se S. 80). Vi se her altsaa et Eksempel paa de mest yderliggaaende mod-

saar da Jorden fuldstændig dækket med det smukke Løv og de fine Blomster. — Vi ville ogsaa gjøre opmærksom paa, at man har flere Arter, der til Afvælsing kunne benyttes, saaledes Phacelia congesta med mørkere Blomster og en Art af *P. tanacetifolia*, alba med hvide Blomster.

Saa dem nu, de ville da give et smukt Flor, paa den Tid, da Hovedtrækket er forbi. R. A.

satte Anstuelser om den samme Sag. Vi tro inidertid, at begge Yberlighederne ere urigtige, thi lige saa lidt som det er nødvendigt at opbrænde de smittede Stader, lige saa lidt tro vi, at det kan gaa an at slaa sig til Kro med Hr. Dennlers Antagelse, at Sygdommen vil forsvinde af sig selv, naar vi blot faa et godt Homningaar. Vi skulle derfor anføre de vigtigste og bekendte Midler imod den.

1. Salicyl-Syre. Dampene af denne Syre har den Egenkab at kunne gjenne-
trænge hele et Stades Indhold og dræbe alle Sygdoms-spiserne uden i væsentlig Grad at stude Bierne i Stadet. Man bruger hertil en Blisylinder, der er stor nok til at rumme en Spirituslampe, og ovenover Flammen en lille Metaltallerken. Ved Cylinders bund anbringes en Aabning (f. Eks. en lille Dør) for at give Lufttræk til Flammen. Ovenover Tallerkenen paastruces tæt en Blis-hætte, der løber ud til den ene Side i en Iffe for tynd Tuden. Stadet kan blive staaende paa sin Plads, men hvis det har løst Bundbrædt bør dette sænkes et Par Tommer eller Boligen løstes et Par Tommer derfra, for at give Afgang for Tuden, der skal indlede Dampene. Har Stadet derimod fast Bund, bør Tuden indsættes gennem Bagdøren, og dennes øvrige Aabning lukkes med Døren eller paa anden Maade. Man lægger nu 15 Gran Salicyl-Syre paa Tallerkenen, antænder Lampen og holder Flammen saa svag, at Syren fordamper langsomt. For stærk en Flamme vil nemlig bringe den til at tage over og spildes, men Varmen maa dog være stærk nok til at smelte Syren. Nu paastruces Hætten, Mundingen føres ind i Stadet, og Hjørnerne af det Tæppe, der dækker Tavlerne, højes om for at lade Dampene frit passere gennem alle Dele af Stadet. Denne Røgning bør ske tidligt om Morgenen eller sent om Aftenen paa den Tid, da alle Bierne ere hjemme. Flyvehullet kan godt være aabent. De Dele af Stadet, som ikke kunne naas af Dampene, bør stænkes med Salicylvand¹⁾ Dette gælder saaledes Flyvebrættet, Bunden og Benene. Jorden tæt ved Stadet bør ligeledes stænkes dermed. Røgningen bør gjentages 4—6 Gange med 1 Uges Mellemrum. Endvidere bør Bierne hver anden Aften fodres med en Bægl kogt Kandiopløsning, i hvilken man holder 30—50 Draaber Salicyl-Spiritus²⁾.

¹⁾ Salicylvand laves af 1 Unse Salicyl-Syre, 1 Unse Soda-Borax og 2 Potter Vand, der rystes godt sammen.

²⁾ Salicyl-Spiritus laves ved at sammenblande 8 Unser ren Spiritus med 1 Unse Salicyl-Syre.

Det smittede Stade bør røges, før det aabnes, og man udtager da alle Tavler, som Bierne ikke rigeligt kunne bedække. Det er rigtigt at lade dem bygge nogle nye Tavler og at opmuntre dem til at ynge. Saa længe Sygdommen varer, bør alle Stader i Bieriet jævnligen fodres med Kandisopløsning eller Honning, hvori man efter ovennævnte Forhold har blandet Salicyl-Spiritus.

Hver Gang man har behandlet et saadant smittet Stade, bør man vaske Hænderne og alle anvendte Redskaber omhyggeligt i Salicylbaand, thi ellers kan let Biableren føre Smitten fra det ene Stade til det andet. Røveri bør selvfølgelig under saadanne Forhold af yderste Evne søges undgaaet.

2. Eucalyptus-Olie. Dette er en ætheriskolie med stærk krydret Lugt, og den anvendes som et kraftigt Desinfektionsmiddel (mod Smitte). Det er navnlig anvendeligt til at hindre Smitten og til at helbrede den begyndende Sygdom. 1 Kvint koster paa Apotheket 20 Ore. Opløs det i lige saa meget Spiritus eller i dobbelt saa meget Brændevin og held om Aftenen hver anden eller tredie Dag 10 Draaber paa Bunnbrædtet og langs Hjørnerne indvendig i Stadet.

3. Kamfer. Dette Middel er yderst let at anvende, idet man blot lægger et Par Stykker Kamfer af Størrelse som en stor Valnød, hvert indpøbt i et enkelt Lag Lærred, indvendig i Stadet paa Bunnbrædtet. Kamferet fordampes efter nogle Dages Forløb og maa da fornyes i Tide. Hermed vedblives i 1 eller 2 Maanedes, indtil Sygdommen forsvinder ganske. Dette Middel er først anvendt af Husjeren Dsjipow og er siden med Held benyttet af mange Biavlere.

4. Kaffe. Dette er et nyt, næsten endnu uprøvet Middel. Man støder brændte Kaffebooner ganske fint og dræsler dette Pulver paa alle angrebne Tavler, ned paa de syge Unger og i et tyndt Lag paa Bunden.

Honning fra smittede Stader kan anvendes til Menneskeføde, naar den først koges og skummes. Til Bi-Foder kan den ogsaa anvendes, naar man til hver Bøgl sætter 50 Draaber Salicyl-Spiritus efter at den er kogt.

Tavlerne fra saadanne Stader kunne ogsaa anvendes, naar de først gennemrøges med Salicyl og derefter stæntes omhyggeligt og vaskes paa Listerne med Salicyl-Baad.

(Sluttes.)

Et og andet.

System i Biavl. I Bøekøpers Magazine siger W. Kellogg: „I Biavlen bør der være en fuldstændig Plan, der omfatter alle Hovedpunkter og gaar gennem hele Aaret, saaledes at kun de mindre Enkeltheder faa Lov til at rette sig efter Aartiderne, efter Haanden som disse udvikle sig. En helt paa det uviste anlagt Behandling vil næsten altid opnaa magert Udbytte, medens den, som stuer fremad og forbereder sit Arbejde før den Tid, det skal udføres, vil finde, at hans Bøn langt overstiger den, som opnaas af de Biavlere, der vente, indtil Arbejdet nødvendig maa gjøres, og som da maa skynde sig for at indhente det forsvømte. Hos den forstandige Biavler begynder Aaret i August Maaned, thi han ved, at det kommende Aars Udbytte meget væsentlig afhænger af den gode Indvintning. Komme Bierne derimod svage og sygelige frem til Foraaret, da vil det optage den bedste Del af Aaret paa ny at bringe dem i god Stand. Han iagttager derfor omhyggelig sine Stader i August for at se, om Dronningerne gjøre deres Bligt, han dræber da de svage og erstatter dem med unge og kraftige.“ Han tilraaer ogsaa at opmuntre Yngelansætningen saa langt som muligt ind i Efteraaret; har man selv silbige gode Honningplanter eller saadanne findes i Nærheden, behøver man ikke at gribe til kunstige Midler, med mindre Bejret skulde blive meget slyet og koldt, thi da afondre Blomsterne ikke Honning.

Moden Honning. I det samme Blad udtaler S. Pettit, at iblandt de Ting, der hæmme Biavlens Udvikling i Ontario, bør man fremdrage den Uskik at udslynge den umodne Honning. Det er umuligt ved menneskelig Kunst og Dygtighed at meddele Honningen den fulden Duft og Belsmag, som Bierne give den, naar den bliver hos dem, indtil de have tildækket den. Den Skik, som mere og mere vinder Indgang, at fremstille krySTALLiseret Honning i Glas ved Udstillinger gjør indlertid god Tjeneste ved at belære Folk i denne Henseende; thi baade de Handlende og Forbrugerne begynde nu at betragte KrySTALLISATION som et Bevis for Honningens Rægtighed.

Giftig Honning. I American Bee-Journal udtaler Professor Cook, at det er saa godt som bevist, at ingen Plante affonderer giftig Honning. Man har antaget, at den gule Jasmin (*Gelsemium sempervirens*) skulde frembringe saadan Honning. Det er bekjendt, at denne Plantens Saft har stærkt sammenknæpnde Egenskaber, og man har da antaget, at det samme skulde være Tilfældet med

denz Honning. Denne Antagelse bekræftes dog ikke, hverken af Plantefysiologien eller af Erfaringen. Alle Afsondringer hos Dyr og Planter fremkomme af Kjertler, og disse Afsondringer ere derfor helt forskellige fra Blodet eller Plantesaften. Nektar er netop et saadant nyt Stof, dannet af særegne Kjertler. — I Gleanings siger J. A. Green i god Samklang hermed, at han tror, at man ved at knuse Bier kan meddele Honningen giftige Egenstaber, thi den eneste Slags Gift, Honningen undertiden kan indeholde i kjendelig Mængde, er Vigift.

Middel mod Røveri. I den Schweizer'ske Vitidende beskriver Hr. J. Halter en ny Maade til at standse Røveri. Ved den Tid, da han udflyngede megen Honning, tog Røveri stærkt Overhaand i hans Bihave. Han prøvede da alle de sædvanlige Midler derimod, men uden synnderlig Virkning. Han fandt da paa en ny Maade, som hjalp fortrinligt. Han stillede nemlig et Stykke Bindueglas, 5" højt, 8" bredt, foran Stadets Indgang (Flyvehullet) med den øverste Kant hvilende mod Stadets Forvæg og den nederste Kant kun 1 1/2" fjærnet fra Indgangen, hvilende paa Flyvehæddet. Stadets egne Bier kunde altsaa gaa ind og ud ved Glassets Sider. Den næste Morgen gjorde Røverne i stort Antal et Anfald paa Stedet, men da de fløj lige mod Indgangen, bleve de standse af Glasset. De sværmede en Tid foran dette, men kunde ikke finde Indgangene ved Siderne og opgav tilsidst Angrebet. For at hindre Røveri fremtidig, bør Glasset forblive foran Indgangen i flere Dage.

Ekko fra Staderne.

N. B. Sjælland, 10 Juli.

— Efter St. Hansdag have vi her havt meget godt Træt i 10 Dage, og stærke Familier have i den korte Tid samlet megen Honning. Den 7de var Trættet fortrinligt, dels paa Vind, dels paa Hvidløver; men siden har Vejret atter været koldt og blæsende. Vi længes her meget efter Regn, da det bedste Træt ellers snart vil være forbi.

E.

Ods Herred, 2 Juli.

— Jaa vi ikke snart Regn og Varme, bliver det et daarligt Vjaar igjen i Aar. —

N. A.

Ved Limfjorden 4 Juli.

— Det er en meget kold og blæsende Sommer, vi have, her blæser det hver Dag, og Trættet vil vel snart ophøre, da vi mangle Regn. Her er stærk Tørre, og derfor er der ingen Nektar af Betydning i Blomsterne.

F.

Vest Jylland, 1 Juli.

— Det er næsten sørgeligt for os Biavlere at se den Mængde Blomster der er, thi Blæst og Kulde hindre næsten altid Bierne i at faa Honning samlet. Dog maa Forholdene være forskellige; thi flere melde om svær Indsamling af Honning, og at deres Honningrum (de lave tykke Tabler) ere fyldte og nær forjglede, at de skulle tømmes eller ere tømt. I Søndags 8 Dage samlede mine kolossal og i Gaar ligesaa. Jeg skal i Eftermiddag have givet dem tomt Bolz. Men det har knebet svært at faa dygtig Dngel frem, det har aldrig faldet mig saa trægt som i Aar. — V.

Fra Kredse.

Udstilling. Kjøbenhavns Amts Biavlerforening har paa sit Bestyrelsesmøde vedtaget at afholde i Forening med gamle Koeskilde Amts Biavlerforening en Udstilling af Bier, Biavlsprodukter samt Redstaber i Dagene 3die, 4de og 5te September d. A., med forventet Tillæbelse, i Rosenborg Have. Tillæbelse til Afbenyttelse af Brøndantaltens Kurjal er alt erhvervet ved Hr. Inspektør, Løjtnant Nørsgaards velvillige Smøbekommenhed. Udstillingen vil staa aaben for alle Udstillere fra Danmark af saavel Bier, Biavlsprodukter samt Redstaber.

Foreningens Sekretær, Hr. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralleen Nr. 27, Frederiksberg, meddeler alle Oplysninger.

Biavlermøder.

Hjorring Amts BF. holder Møde Torsdagen d. 24 Juli, Form. Kl. 9, hos Lars Chr. Jensen, Børglum, ved østre Skole. — Samme Dags Eftm. Kl. 3 hos Carer Hanghøj, N. Braa. — Søndagen d. 25 Juli, Eftm. Kl. 4 præcis, i Bagterp Plantestole hos Plantør Johnsen. Ved alle Møderne vil der blive givet baade praktisk og theoretisk Undervisning i tidsmæssig Biavl. Egnens Bivenner bedes at give talrigt Møde.

N. Jensen, Vadstjær Skole, Jmb.

Hjorring Amts BF. holder Møde Søndagen d. 1. August Kl. 4 i Ferslev Kro, hvor der vil blive holdt Foredrag over Biernes Efteraarsbehandling. Efter Foredraget vil der blive foretaget flere forskellige Slags praktiske Arbejder med Maler C. Hansens Bier.

N. Jensen, Vadstjær, Jmb.

Svendborg og Omegns BF. afholder Møde Søndagen d. 25 Juli Kl. 2, hos

Tømrer Kr. Pedersen, Tved. Der gives praktisk Besledning i Biavl, Bemær af Biavl indbydes.

H. B. Rasmussen, Fmd.

Holbæk Amt's BF. holder Møde 16 Juli Kl. 5 i Endløse Skole ved Mørkøv.

Biavlslærer N. C. Andersen fra Nyborg kommer for at holde Foredrag og Øvelser. Lindhardt, Kongssdal, Fmd.

18 Juli Kl. 2 holder Hr. N. C. Andersen et lignende Møde i Nykjøbing p. Sjælland.

N. Andersen, Sneglerup, Fmd.

20 Juli Kl. 10 Fmd. holder Hr. Andersen ligeledes Møde i Svebølle.

N. Jensen, Svebølle, Fmd.

Roeskilde Amt's BF. holder Møde 25 Juli Kl. 4 paa Svenstrup ved Borup hos Hr. Forpagter Tillisch. Biavlslærer Andersen kommer til Stede.

Vallø Stifts BF. holder Møde 26 Juli Kl. 3 i Herfølge Skole ved Njøge. Foreningens Biavlslærer vil komme til Stede og holde Foredrag og Øvelser.

B. Frandsen, Herfølge, Fmd.

Haarby Kredens BF. holder Møde 21 Juli Kl. 2 hos Hr. Gartner Niels Rasmussen paa Haarby Mark ved Flemløse (Faaborg). Biavlslærer Andersen holder Foredrag og Øvelser.

H. B. Bentzen, Nordløse, Fmd.

Lou Kredsen holder Møde 27 Juli Kl. 2 med Vandrelæreren hos Formanden

N. Boolsen, Lou.

Aarup Kredsen holder Møde 30 Juli Kl. 2.

N. Aaby og Ejby holder Møder 31 Juli.

Lille Velling holder Møde 1 August Kl. 2.

Ved alle disse Møder vil Vandrelæreren komme tilstede. Nærmere af de lokale Blade.

Gavnlig Vinf.

Sværme, der komme i Juli, kunne under saa uheldige Forhold som i Aar trænge til af den Hjælp, man kan give dem for at blive tilstrækkelig kraftige og vel forsynede til at gaa Winteren i Møde. Dette kan ske ved Fodring paa den i Nr. 4 (Side 33 og 34) angivne Maade. Endvidere ere Kunsttavler en fortrinlig Hjælp for saadanne silbige Sværme, og endelig er det en udmærket Hjælp for dem, hvis man har andre meget stærke Familier, fra hvilke man kan give dem en Dugeltavle helst med moden Ängel, der snart kan løbe ud af Cellerne og forstærke Familien.

Brevkasse.

Bogsamlingen. Kredsformændene anmodes om ved Anmodning om Bøger at opgive mindst 10 Numre, da mange Bøger allerede ere udlaanede og Sekretæren derfor ellers garstte paa det uviste maa udlyde de, der mangle i de 5, som hver Kreds kan erholde.

Redaktions bliver for Djeblittet rundsendt til Udvalgets Medlemmer, og da det endnu ikke er naaet til Redaktøren, kan det ikke indrykkes for i Nr. 12.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Sønningen og dens Anvendelse** af Hans Erzslev i Kalundborg. Pris 30 Dre. — For 32 Dre i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Biavlsredskaber.

Mine Biavlsredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Aar til Biavlerne. **Sønningbeholdere** med hermetisk Lukke til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddebe med **Sarpit**.

F. N. Holm,
Bittenslager, Vestervig.

Udflygnings-Maskine. En god ældre Staal Maskine, der kan rumme Tavler 12" x 12", sælges for 10 Kr. hos

Erzslev i Kalundborg.

Dronning-Åfspærrings-Gittere

fra Otto Schulz anbefales billigt i alle Størrelser af

H. S. Fischer i Ribe.

Mine i mange Aar prisbelønnede

Biavlsredskaber

anbefales til Foraarsbrug. I dag er særdig 14 forskellige Trugstader, 15 forskellige Høststader, 4 Maskiner.

My Prisliste sendes til Spørgere.

Tved pr. Svendborg, 7de Juni.

Kristian Pedersen.

Forhandlere af

Kunstvokstavler,

der nu bestille større Partier, opnaa betydelig **Rabat**. Jeg kan heretter levere stærkere og uforanderlige Mellemvægge.

Tilsendt **Voks** til Forarbejdelse kan uden Prisforhøjelse leveres efter samme Fabricationsmaade. Et Normalrammer leveres Facon-Mellemvægge, der slutte fast til Rammen paa de øverste 3 Tommer for derved at forhindre Nedstyrning. Af disse holdes i Brugstiden altid stort Oplag særdig.

Holstebro i Februar. **Worbec**, Fotograf.

Min flere Gange præmierede **Pipibe**, saavel for Røgere som for Fiske-Røgere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Valsemaskiner, saas hos undertagne til den billige Pris: Enkelte Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 Ø. pr. Pund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 Ø. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

F. Andersen,

Gl. Sole pr. Hedensted.

Mjød kjøbes.

saavel i mindre som større Partier. Tilbud, indeholdende Partiets Størrelse samt billigste Pris og ledsaget af en Prøveflaske bedes snarest jendte til Herr O. T. S. poste restante, Kjøbenhavn.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Bavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Stundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Union 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 12.

1 August 1886.

20de Aargang.

Sommer-Fodring.

For Begynderen i Biavl ser det vistnok lidt løjerligt ud, at der for Viernes Vedkommende virkelig kan være Tale om „Sommer-Fodring“. Paa den Tid, da Foraars-trækket er forbi og Hovedtrækket endog langt fremskreden, medens det myldrer med Blomster i Haver, paa Gjerder og ved Grøfter, kan der da være Mening i at fodre Bier? Ja, det kan virkelig lønne sig, og netop i en Sommer som den nærværende med Kulde, Tørre og Blæst har der været særlig Anledning til saaledes at hjælpe de smaa Husdyr. Vilde man imidlertid nu fodre alle sine Stader med Kandisopløsning hver Gang Bejret var mindre heldigt, da vilde dette ikke give et godt Udslag. Derpaa indlader nok heller ikke nogen Biavler sig, thi de allerfleste ere tilbøjelige til at fodre for lidt. Det er om Sommeren navnlig de Stader, der ikke have deres Hjem i Orden, der mangle Bygning eller Yngel eller begge Dele, altsaa Sværme, Afslæggere og nylig overførte Stader — saadanne nyfødte Familier kunne hjælpes fortrinligt ved Fodring om Natten, og i slet Vejr tillige om Dagen. Fodringen kan i øvrigt ske ganske paa den Side 33 og 34 under „Aar-Fodring“ beskrevne Maade. Man maa selvfølgelig ikke kræve, at disse Familier endnu det samme Aar skulde kunne tilbagebetale dette Foder. Vi have rigtignok kjendt det Tilfælde, at en tidlig Sværm har givet 30 Ø Overstud et

Par Maaneder efter at den var indfanget, men slikt hører til Undtagelserne, og det sker kun i gode Hønningaar. Dette Aar maa jo derimod regnes til de allerfletteste. Kulden har vel holdt Plantevæksten tilbage, og Regnen i Midten af Juli har paa ny givet et ganske godt Flor, saa at Hovedtrækket forhaabentlig vil holde sig en Del længere end almindeligt; men et blot nogenlunde godt Hønningaar kan det dog næppe blive, hvor man ikke har Byg eller Boghvede. Fra England have vi endogjaa Beretninger, der fortælle om Stader, som midt i Juni udtastede døde Unger paa Grund af Sult, og om andre, der holdt Droneflag paa denne usædvanlige Tid. Disse sidste have aabenbart haft en Fornemmelse af, at Trækket var sluttet. Under saadanne Forhold bør naturligvis ogsaa de gamle fuldebyggede Stader fodres for at vedligeholde Yngelansætningen. Saa yderliggaaende Tilfælde have vi dog ikke hørt om fra vort eget Land, skjøndt Hønningindsamlingen paa mange Steder har været overmaade ringe.

August-Efterhønet. I. Vi bragte i sidste Nummer (S. 98) en lille Artikel af den berømte amerikanske Biavler William Kellogg. Han udtaler deri den Anskuelse, at Aaret bør regnes at begynde i August Maaned, og dette er vistnok en ganske rigtig Betragtning. Men naar hertil føjes det gamle Ord: „Godt begyndt er halvt fuldendt“, da indses det let, at mange af Biavlerens allervigtigste Arbejder maa falde i

denne Maaned. Nu kommer det an paa at faa et nøje Overblik over ethvert Stades indre Forhold og derfor bør alle Stader i sinuvt Vejr, helst omtrent midt paa Dagen, da mange Bier ere i Marken, underkastes en nøjagtig Undersøgelse.

Vi have her et af de Tilfælde, hvor Trugstaden utvivlsomt tilbyder anseelige Fordele fremfor Højtstaden; thi dette og lignende Efterhyn, som er af meget stor Betydning for Diablen, sker langt lettere ved Trugstaden. I Højtstaderne er man derfor meget tilbøjelig til paa Grund af det besværlige Arbejde at nøjes med at undersøge nogle faa af de bageste Tavler, hvorefter man ganske vist i Reglen kan drage Slutninger med Hensyn til de øvrige. I Trugstaden er det derimod saare let at løfte hver Tavle op for sig, undersøge den og igen anbringe den paa dens Plads. De Punkter, som det ved denne Undersøgelse navnlig kommer an paa at faa Klarhed over, ere Dronningens Dygtighed, Familiens Styrke, Votzbygningens Godhed og endelig Forraadets Størrelse.

1. Dronningens Dygtighed. Ved Sagttagelse af Staden i Sommerens Løb har man allerede kunnet danne sig en temmelig sikker Formodning i denne Henseende; thi hvis Arbejdernes Antal er vokset anseeligt, og man ved leilighedsvis at udtage Yngel-tavler har fundet disse vel befattede med Unger, da har man allerede Grund til at anse Dronningen for dygtig. Ved August-Efterhynet bør man nu nøje paase, om Yngelen findes spredt i Cellerne og om der findes Puffelyngel. I begge disse Tilfælde, navnlig naar der findes Puffelyngel (med stærkt ophøjede Cellelaag over Arbejder-Celler), bør Dronningen omstiftes med en ny frugtbar ung Dronning. Dronningens Alder kan Diablen jo ikke altid kjende, og der er hos dygtige Bimestre ingenlunde Enighed om, hvor høj en Alder man med Fordel kan lade hende opnaa. Meningerne veksle mellem 2 og 4 Somre, vi ere nærmest tilbøjelige til at antage, at naar det først hos os bliver mere almindeligt at oplække Reserve-Dronninger, da ville vore Diablere vistnok være bedst tjente med ikke at lade Dronningerne blive mere end 3 Somre gamle. Hele denne Side af Diablen er jo imidlertid endnu i sin Barndom hos os. Det ses bedst deraf, at vi endnu ikke have noget Bier, der tilbyder befrugtede Dronninger til Salg. Vi mangle ingenlunde dygtige Diablere, der kunne udføre dette Arbejde, det er kun Begyndelsen, der mangler, og den ville vi haabe maa vise sig i det kommende Aar, det Bjaar, der begynder i Dag. Unge Dronninger kunne ikke ventes befrugtede senere end i Begyndelsen af August.

2. Familiens Styrke. Det er jo bekendt nok, at svage Familier have stort Besvær med at modstaa Vinteren, fordi de ikke kunne frembringe tilstrækkelig Varme. Derfor maa de lære forholdsvis stærkt paa Foderet, og af denne Grund blive de da let udsatte for Bugløb. Stærke Familier have en ganske anderledes Modstandskraft, miste de end i Vinterens Løb en Del Arbejdere, vedblive de dog at være stærke. Medens Diablen under Hovedtrækket lader sine Familier have temmelig forskjellig Styrke efter de forskjellige Formaal, han vil opnaa med dem: Honningudbytte, Dronning-Udklækning eller Yngeltavler til Forstærkning af andre Familier — saa stiller Sagen sig derimod anderledes ved Trækkets Slutning. Paa denne Tid bør nemlig alle Familier gøres stærke og forfaabidt ens. Svage Familier maa derfor enten forstærkes ved Yngel fra andre eller forenes med andre, saa at de kunne overvintre godt. Kun et Par enkelte faadanne svage Familier bør man indvintre lunt over eller bag ved en stærk Familie for at bruge dem som Reserve i det næste Foraar.

Af meget stor Bigtighed for en Families gode Overvintring og kraftige Fremgang i det kommende Foraar er det, at den har et stort Antal unge Bier. Disse taale nemlig langt bedre Vinteren end de gamle og ere meget bedre stilkede til at besørge Yngelplejen, naar Uglægningen atter tager sin Begyndelse. Derfor bør man ved Fodring sørge for til en vis Grad at opretholde Dronningens Uglægning i August og til Dels September, dette er særligt nødvendigt ved Stader med ældre Dronninger; thi disse ophøre meget tidligere med Uglægning end de unge, naar de ikke saaledes kunstigt opmuntres. Fodring finder ogsaa nu en vigtig Anvendelse hos de Familier, der uden at være meget svage, dog ikke have den for Indvintringen fornødne Styrke. Man bør nemlig vel erindre, at en mindre kraftig Familie, som ved Fodring bringes op til Middelsstyrke, vil overvintre bedre end 2—3 svage Familier, der forenes til 1, fordi den førstnævnte har faaet en langt større Tilgang af unge Bier. Husk paa, at det, man kalder Efteraars-Forening, er et nødvendigt Onde paa Grund af mange Diablers Fejl ved Foraars- og Sommer-Behandling. Enhver Familie burde jo længe før August være saaledes forberedt, at en sliq Forening ikke burde være nødvendig. Hvad forståes der ved en stærk Familie i August? En saadan som kan fuldstændig belægge 7 Normal-tavler med Bier, dog vil 5 saadanne almindeligt kunne være tilstrækkelig til en god Overvintring.

(Sluttes.)

Bi-Best.

(Sluttet.)

Foruden de her nævnte Midler har man forsjøgt at anvende en stor Mængde andre imod den ødelæggende Sygdom. De fleste ere imidlertid enten meget tvivlsomme i deres Virkninger eller af andre Grunde utilraadelige. Vi skulle dog endnu nævne et:

5. Karbolsyre. Denne Syre anvendes af Vægerne meget almindeligt mod Smitte, den er meget billig, idet 6 Kvint kun koster 20 Ore, og den er et meget kraftigt virkende Middel. Ogsaa mod Bipesten har det ofte været anvendt med god Virkning; men det er et yderst farligt Middel at omgaaes med baade for Mennesker og Dyr. Vi maa derfor indstændig advare imod at anvende dette farlige Emne uden den yderste Grad af Forsigtighed. Anvendelsen mod Bipesten er meget forskjellig fra den, vi have beskrevet ved Salichsyren, idet Karbolsyren kun anvendes i opløst Tilstand. Den rene Syre kan ved Omrytning med Vand i Forholdet 1 Del Vand efter Vægt til 4 Dele Syre danne en mættet Opløsning. Af denne kan man ligeledes ved Omrytning danne stærkt Karbolvand ved at tage 6 Kvint mættet Opløsning til en halv Pot Vand. Dette maa omrytzes meget omhyggeligt, og man har da et Middel, som, naar det anvendes med behørig Omhu, kan helbrede Bipesten uden at stade Bierne.

Naar det skal anvendes i et sygt Stade, bør dettes Tavlebygning først indskrænkes, saa at Bierne kun beholde saa mange Tavler, som de fuldstændig kunne belægge. De Tavler, der tages fra dem, kunne enten anbringes bag Indfudsdoøren eller i en lukket Kasse. Man koger nu almindelig Randisopløsning saaledes som det er beskrevet Side 34 under „Vaar-Fodering.“ Til denne Foderisrup sættes efter Røgningen 3 Kvint af det ovenfor nævnte stærke Karbolvand til hver Pægl Sirup, og man har da, hvad vi ville kalde Karbol-Sirup, som har en meget gjennemtrængende Lugt. Med denne Sirup maa man hver Aften fodre Stadet, om Dagen kan man tage Foderkassen bort. Undertiden ere Bierne ikke villige til at tage dette Foder, man maa da udtage navnlig Yngeltavlerne, og i de Celler, der paa alle Sider omgive Yngelen, maa man da helde 1 Draabe i hver. Samtidig bør man holde Boligen godt varm for at opmuntre til Yngelansætning. Hvis Dronningen synes at være god, behøver den ikke at omkiftes med en ny. — Tavlerne, som bleve tagne fra Bierne, bør derefter behandles. De kunne stænkes med svagt Karbolvand, der laves af 1 Del mættet Opløsning (se

ovenfor) til 100 Dele Vand. Ere Tavlerne meget stinkende, kan man gjøre dette Vand noget stærkere lige til dobbelt saa stærkt som det anførte svage Karbolvand. Dette bør anvendes rigeligt til Vaskning af hele Stadet baade udbvendigt og indvendigt, dog ikke inde i selve Boligen, med mindre Bierne overføres i et nyt ikke smittet Stade; thi Bierne selv maa ikke komme i altfor nær Berøring med Karbolvandet. Efter at Tavlerne ere stænkede, bør man udslynge den Honning, som findes i dem. Den koges svagt med Til sætning af lidt Vand og anvendes da som Foder i det syge Stade, efter at man har tilsat det stærke Karbolvand i det ovennævnte Forhold som ved Karbolisirup. — Ved denne Behandling vil nu Stadet i Almindelighed snart atter komme til Kræfter, Bierne slybe stedse raskere ud og en Del Yngel kommer frem af Cellerne. Familien vil da snart behøve mere Plads, og denne gives bedst ved at hænge de tidligere udtagne hejgjemte Tavler ind til dem midt i Bilkumpen 1 ad Gangen. Efter Haanden som Sygdommen saaledes indskrænkes eller endog ganske ophører, kan man formindste Foderingen med Karbol-Sirup og tilsidst helt ophøre dermed.

Hvorledes skulle Naboerne til saadanne smittede Stader sikre sig, og hvor lang en Afstand kan betrygge mod Faren? Disse Spørgsmaal have vi modtaget fra mange Sider. — De nærmeste Naboer ere meget stærkt udsatte for Smitten, saa snart Hovedtrækket er forbi og Nøveri tager sin Begyndelse. Det første Middel imod Smitten, vi ville nævne er: Hold stærke Familier i vel forarbejdede Stader. Det kunde synes besynderligt i dette Tilfælde, fordi de stærke Familier lettere begynde Nøvertog end de svage; men man maa vel erindre, at alle Erfaringer vise, at de kraftige Familier ikke nær saa let blive angrebne som de svage. Man maa tænke sig, at Foderkassen hos de kraftige Folk formaar til Dels at dræbe Svampeporerne (Facillerne) om disse ogsaa skulde være til Stede i ringe Mængde i Honningen. De svage Familier blive derimod smittede ved den mindste Anledning. Det andet Middel, vi ville nævne, er fuldkomment ligesaa vigtigt: Hjælp den Biavler, der har Sygdommen, med at helbrede den, der ved hjælper du ogsaa dig selv. Det vil ofte vise sig, at den Biavler, hvis Bier først angribes i en vis Egn, er en Mand i smaa Aar, som baade mangler Tid og Evne til at tage ordentlig fat for at udrydde Sygdommen hos Bierne. I saadanne Tilfælde bør de nærmest boende Biavlere i egen Interesse hjælpe ham baade med Raad og med

Daad. — Er Faren meget overhængende og den Diabler, som har Sygdommen, maaste endog er uvillig til selv at søge den helbredet eller til at modtage Hjælp dertil, da ville vi raade Naboen til jævnlige at fodre deres egne Bier, ijer de svagere Familier med Salicyl-Sirup eller Karbol-Sirup lavet nøjagtig efter de her givne Anvisninger, navnlig ikke stærkere. Dette vil formaa at holde Smitten borte. — Endelig skulle vi besvare det Spørgsmaal, om hvor stor den Afstand er, der kan sikre imod Smitten? Dette beror naturligvis paa, hvor langt Bierne kunne antages at ville flybe fra deres eget Stæde paa Nøveri. I Almindelighed vil denne Afstand ikke være ret lang, ikke nær saa lang som de fleste Folk forestille sig. Vi ville anslaa den til 1000 Alen, men man maa da vel erindre, at vi meget godt ere bekendte med, at Bierne under særegne Forhold kunne flybe meget længere. Saadanne Forhold findes dog meget sjældent hos os, derimod langt hyppigere i Sjerglande. Vi tro derfor, at de Naboer til det smittede Bieri, som have Vejlighed til at flytte deres Bier 1000 Alen bort fra det og tillige samme Afstand bort fra deres gamle Plads, ville være sikrede imod Smitten fra Best-Staderne.

Vi slutte disse Betragtninger med en indtærende Opfordring til endelig ikke at lade Sygdommen have sin egen Gang. Hvor den virkelig er til Stede, bør den med Kraft og Omhu bekæmpes uden Tøven; thi jo længere Sygdommen faar Lov til at blive i et Bieri, des mere haardnakket vil den altid være at helbrede. De her nævnte Midler ere hverken saa kostbare eller saa besværlige at benytte, at det ikke mange Gange skulde kunne lønne sig at benytte dem imod Diablers værst Fjende. — To af disse Midler ere absolut giftige saa vel for Mennesker som for Bier, nemlig det først nævnte, Salicylsyre, og det sidstnævnte, Karbolsyre. Alligevel have vi været nødt til at modtage begge disse Midler, fordi netop disse ere de eneste af alle de fem, om hvilke man tør udtale, at de have fremkaldt Helbredelse af Bipesten i saa stort et Antal Tilfælde og under saa sørgelige Forhold, at det med Hensyn til disse to kan anses for bevist, at de formaa at dræbe Svampesporerne. Salicylsyre er dog ikke nær saa stærk en Gift som Karbolsyre; men det gjælder alligevel om begge disse Syrer, at de bør anvendes med den yderligste Nøjagtighed og Forsigtighed. Lad aldrig Fla-skerne med disse Opløsninger henstaa uden

Paastrift eller imellem Flasker med Drikkevarer. Ellers kunne store Mygker meget let hælde.

Engelsk Diabl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

VIII. **Italienisering og Dronningindførelse.** Naar man vil "italienisere" en Bi-Familie, bør den brune Dronning, som allerede findes i Familien, dræbes eller dog udtages 2—3 Dage forinden¹⁾, og med behørig Forsigtighed ville da de vjertesløse Bier med Glæde modtage Thronfølgersten. Der er mange forskjellige Maader at indføre Dronninger paa, som vi dog ikke her fuldstændig kunne medtage. For bedre at sikre sig hendes gunstige Modtagelse er det nødvendigt i nogen Tid at indespærre hende saaledes, at Bierne kunne baade se hende og berøre hende med deres Jølehorn, men dog ikke kunne gjøre hende Fortræd, hvis de skulde faa slygt i Sindet. Vi hidfsætte her Billeder af de to Dronningbure, som almindeligst benyttes ved dette Arbejde.

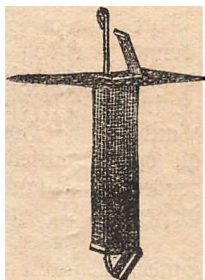

Fig. 36. Raynors Dronningbur lomtrent en Tærbibel af den naturlige Størrelse.

Figur 36 fremstiller det velkendte Raynors Dronningbur, der kaldes saaledes efter dets Opfinder Pastor G. Raynor. Dets Sider ere dannede af fin Jærntraad- (eller Messingtraad-) Tvist. Foroven er en Dør for derigjennem at kunne sætte Dronningen ind i Buret. For-neden er ligeledes en Dør, der staar i Forbindelse med en tykkere Metaltraad, som gaar gennem hele Buret en Tomme op over den øverste Dør. Buret anbringes mellem to Tavler saaledes, at den brede Plade foroven hviler paa de to Tablebævere. Efter at have holdt Dronningen indespærret i 24 Timer, trykker man ned paa den tykke Metaltraad foroven, derved aabnes den nederste Dør, og Dronningen bliver fri. Den kan da krybe ind iblandt Bierne.

Det simple Bur, som er fremstillet i Figur 37, er aabent forneden. Naar dette benyttes, sættes først Dronningen paa et Kortblad, Buret anbringes derpaa over hende, Kortbladet med Bur sættes nu paa Tabellen, Bladet trækkes forsigtig ud, og Buret trykkes let ind i Tabellen. Derefter rykkes Nabotavlen tæt til Buret for at holde det i Stilling. Atter her forbliver Buret over

¹⁾ Se dog med Hensyn til Dronning-Indførelse John Hewitts Artikel Side 81 og 88. R. N.

Dronningen i de jædvandige 24 Timer, derefter borttages det, og Dronningen er da fri³⁾.

Det Bur, der benyttes i vort Bier i ved Dronning-Indførelse, er noget forskjelligt fra de ovennævnte. Det har i Praksis vist sig meget godt. Det bestaar af en lille Kiste af Træ omtrent 2 Tommer bred, 2 Tommer lang og 1 Tomme dyb. Laaget dannes af et tilpasset Stykke Glas, der glider i en Fals. Glasjet trækkes fra, naar man indsætter Dronningen tilligemed 2 eller 3 ledsagende Arbejdere, det skydes derefter atter for. Bunden dannes af gjenembrudt Zink med kun halvt saa store Abninger som i Fig. 18 (S. 56); men et lille Hjørne har saa stor en Abning, at den kan tjene som Udgang. Dette Bur anbringes oven-

over Foderhullet i Voligens Loft saaledes, at Loftet kommer til at dække Burets Hjørneaabning, Efter at have staaet 24 Timer i denne Stilling, skydes det forsigtigt lidt til Siden, saa at en eller to Bier fra Voligen kunne gaa op i Buret. Saa snart dette er færdigt, skydes Buret tilbage i den tidligere Stilling, saaledes at Hjørneaabningen atter er lukket. Gjennem Glaslaaget kan man nu iagttage, om Dronningen bliver modtaget af de nye Gæster med øjensynlig Tilfredshed. Er dette Tilfældet, da kan man betragte det som afgjort, at den øvrige Familie ligeledes vil modtage hende, og hun kan da uden Fare sættes ind til de øvrige Bier. Dette bør dog altid gøres om Aftenen. Det er heldigt, naar man ikke netop skal iagttage Dronningen, at holde Glaslaaget dækket med en Klædeslap for at holde Buret mørkt. Væg Mærke til, at dette Dronningbur kun bør benyttes om Sommeren og i varmt Vejr. Er det koldt, bør man foretrække et af de to førnævnte Bure, som anbringes indeni Voligen³⁾.

Naar Stedet nylig har mistet sin Dronning vil der kun være liden eller ingen Fare ved dette Skifte; men dersom det har været længe viskeløst, bør det forsynes med

en Table tildækket Jugel nogle faa Dage før man vil indføre den nye Dronning. Brug aldrig de smaa Kister, i hvilke Dronningerne antomme med Posten, til at indføre i Stedet med; thi naar man befrier de ledsagende Bier og Dronningen fra dette Lukke, viser det sig næsten altid, at de have havt Bugløb i højere eller ringere Grad paa Grund af Rejsens Besværligheder. Kisten bør aabnes i et luftet Værelse for ikke at udsætte sig for, at Dronningen slyder bort. Derefter bør baade Kisten og den spæde lille Honningtable, som er deri, udelægges, da man ellers er sikker paa, at de andre Bier ville finde den og søge at opslutte den Honning, som den endnu maatte indeholde.

Med Hensyn til de italienske Biers formodede Overlegenhed over vore indførte brune Bier har der længe været og er endnu betydelig Uenighed. Nogle ansætte Diablere have endog paastaact, at Italienernes større Dygtighed allerede er saa fuldstændig bevist, at den Sag ikke mere kan være Gjenstand for Strid. Den Italienske Alpebi eller den Viguriske Bi, som den ogsaa kaldes, med sine stærkt gule Bagtroppesbaand er en langt smukkere Fyr end den almindelige brune Bi. Den er endvidere langt kostbarere, thi en tidlig Sværm koster almindelig ca. 40 Kr. Men vi ere i øvrigt af den Mening, at i ingen anden Henseende staaer den italienske Bi over den brune; den er hverken bedre Honningsamler eller mere frugtbar eller mere haardfør. Derimod er den særlig tilbøjelig til at sværme.

Med Hensyn til Carniolianer Bien og den Cypriske Bi ere vore Erfaringer endnu temmelig ringe. Skal man imidlertid slutte fra flere ansætte Bimestres Udtalelser baade her og i Amerika om den Cypriske Bi's yderlige Vredagtighed, saa synes det, for at bruge en af de sidste Stribenters Udtryk, at deres eneste Fordring paa at komme i Betragtning ved Diablen maa ligge deri, at de ere „fortræffelige Stiftere“; thi kun i denne ene Henseende overgaa de utvivlsomt vore almindelige brune Bier⁴⁾.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

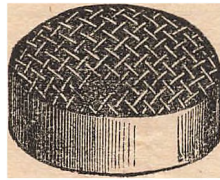

Fig. 37. Bibe-dæffel Dronning-Bur i Halvbeten af den naturlige Størrelse. Metaltraadene baane en Hvelving over Dækkets tætte Mesingtrans.

¹⁾ Dette jamppe Dronningbur er et Slags Bibe-hætte som de bruges i England; men de hos os almindeligst benyttede vævede tykke Jærntraadshætter ere nok saa gode, naar de blot haves saa store, at Dronningen rigeligt kan være deri. R. N.

²⁾ Endnu et fjerde Slags Dronningbur anvendes meget almindeligt i England, nemlig Abbotts. Dette ligner ganske det i Fig. 36 afbildede med den Forskjel, at den nederste Dør mangler. I Stedet for er den tykke Metaltraad saaledes anbragt i Burets ene smalle Side, at naar Traaden trækkes op, falder Siden ud og giver Dronningen en meget bekvemmere Udgang end i Raynors Bur. R. N.

⁴⁾ Den eneste af disse fremmede Biracer, som har været forsøgt indført her i Danmark, er den italienske, og dette er kun halvt lykkedes, fordi det ikke har været muligt at stifte de unge italienske Dronninger imod Befrugtning af brune Droner. Bi haabe imidlertid, at det kommende Aar skal bringe omfattende Forsøg i denne Retning, idet vi skulle søge at lette Udgangen til at saa fremmede befrugtede Dronninger til Kjøbs til Foraaret. R. N.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 39. Hvorledes hindrer man de hele Voksark i at krumme sig, medens de udbygges? (P. H.) — S.: Den nævnte Fejl fremkommer ved ulige Belastning, idet Bierne først udbygge Tavlen ene Side og bagefter den anden. Den fremkommer derfor lettest, naar Kunsttablen hænges bagved Bilkumpen; hænges den derimod midt ind i denne, da vil denne Fejl undgaa. Ved de høje Tablemaal vil denne Krumning ikke kunne blive mærkelig, dette er forsaavidt en Omstændighed, der anbefaler det høje Normalmaal. Derjom Familien er meget stærk, kan det dog ofte have sine Betæneligheder at hænge et Voksark midt ind i Bilkumpen, fordi man kan berygte, at Kunsttablen da straks kan blive overfaldet af saa stor en Mængde Bier, at den endnu kun svagt befæstede Table falder ned. Man kan ganske vist udtage Tabellen og den tilhørende Ramme og befæste den solidere, men det er altid et tidsspildende og mindre behageligt Arbejde. — Vi foretrække imidlertid i saadanne stærke Familier at anbringe Kunsttablen bagved Bilkumpen, men at støtte Tabellen ved et eller

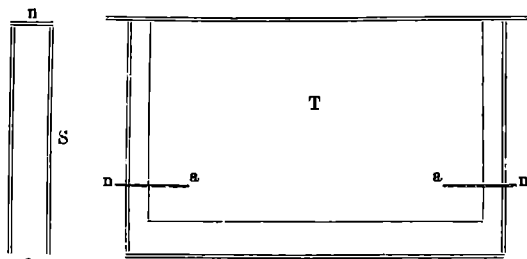

Fig. 38. Kunsttable (T) med Støttestifter, anbragte ved n. Til Venstre for Rammen ses ved S en Støttestift i naturlig Størrelse.

andet Middel, saa at den ikke kan krumme sig. Vi have hertil fundet det bekvemtest at anvende sammenbøjede Jerntraade, ca. 3" lange, efter Sammenbøjningen have de altsaa en Længde af $1\frac{1}{2}$ " (se Fig. 38, S). Naar man i Rammens Sideliste borer et lille Hul, kan man ved at klemme Traadens fri Ende sammen ved a let indføre den dobbelte Traad gennem Hullet og atter sprede de 2 Traade noget indeni Rammen, saa at Kunsttablen kan hvile i Spalten. Tabellen anbringes nemlig forud i Rammen og befæstes til Tablebæreren. Af saadanne „Støttestifter“ benytte vi i de høje Normalrammer 2 paa hver Side, i de lave Normalrammer derimod kun 1 paa hver Side (se Fig. 38, n). Naar Tabellen senere er fuldstændig udbygget, er det let med en Knibtang at udtrække disse Stifter.

Nr. 40. Hvilken er den bedste Bibog? (P.) — S.: Da den ærede Spørger vistnok ubelukkende tænker paa danske Bibøger, kan Svaret ikke være tvivlsomt. Vor bedste

Bibog er Bruns „Veiledning i Diabl“ 1884, Pris 4,50 Ore. En god mindre Bibog er Youngs „Lommebog i tidsnæssig Distjøfjel“ 1884, Pris 80 Ore.

Et og andet.

Bumpning. British Bee-Journal tilraader ved Overførelse af Kubefamilier til Rammestader at anvende „Bumpning“ i Stedet for Udtromning. Forstjellen mellem disse to Maader ligger deri, at man ved den førstnævnte udbrækker eller udfører Tavlerne med de paasiddende Bier, medens man ved Udtromning først uddriver Bierne. Navnet Bumpning kommer af, at man søger at lette Arbejdet ved først at vende Kuben om i Straa Stilling og dernæst give den et stærkt Bump ned imod Jorden saaledes, at Stødet faar Retning imod Tablefladerne. Den paa Side 64 Fig. 21 fremstillede fulde Kube skulde altsaa have Stødet 6—8" under

det Punkt, hvor man ser Trommepindens Spids røre Kuben. Følgen af et saadant Stød mod den honningsfyldte Kube er, at Tavlerne brydes fra Kubens Sider, og man kan da udtage Tavlerne en for en, feje Bierne af med en stiv Børste og tilpasse Tavlerne til

Rammerne. Da dette Arbejde kan udføres meget hurtigere end Udtromning, anbefaler Forfatteren, medens det foregaar, at stoppe alle andre Staders Flyvehuller i Bieriet løst med Græs, saa at Udgangen spærres, uden at Luftens Udgang forhindres. Herved undgaar man at blive forstyrret af Rovbier, men Bumpningen maa da udføres tidligt om Morgenen. Paa „1 Kvarter“ er Overføringen forbi, de affejede Bier hælbes da ned i Rammestadet, som er anbragt paa Kubens gamle Plads, og Græsset borttages fra de andre Staders Indgange. — I Uvrigt kan man hos mange Kubebiavlere let faa de til Rovelning bestemte Bier, naar man vil aflevere til Eieren Kuben og Tavlerne med deres Indhold af Honning. Hvis man saaledes bumper to jævnt gode Kubestader og fejer Bierne sammen i en tom Kube, da kan der heraf frentomme et meget godt Stade, naar man forud har forsynet Rammestadet med hele Kunsttabler, og man strag begynder med rigelig Fodring om

Ratten, svagere om Dagen. Det kan da godt lade sig gjøre at faa 5—6 Normalrammer fuldt udbyggede, og disse ville være tilstrækkelige til Overvintringen. Man kan senere ombytte et Par af disse nye Tavler med et Par ældre fra et andet Stade, da stoffer man Bierne et lunere Sæde. Endnu langt bedre er det naturligvis, naar man straks kan forsyne de udbumpede Bier med Bygning fra et andet Stade, men er denne Bygning tom, da bør Fodringen ogsaa i dette Tilfælde straks begynde, ellers er Familien sikker paa Hungerødoden.

Honningens Pris for 100 Kar siden. Af en Markedsberetning fra Ribe for 13 September 1786 ses det, at Honningens Pris var 2 Mark 8 Stilling for Randen, medens Smørret kostede 8 a 10 Stilling pr. Pund.

Ekko fra Staderne.

Boeslunde ved Korsør, 15 Juli.

— Hos os staar det daarligt til med Honninghøsten, flere Biavlere her erklære slet intet at ville høste iaar. Udbyttet altjaa lig 0. Jeg fik i Foraaret mine Bier særdeles godt i Gang, særlig ved Kunsttabler (ikke ved Fodring), og jeg har derfor høstet ca. 250 Pd. af 18 Stader, og jeg har faaet 1 Sværm. Resultatet af Vejsmødet finder jeg godt.

Deres forbundne H.

Belling, 22 Juli.

— I disse Dage træffe Bierne dygtigt her. Det har ogsaa været maadeligt hidindtil.

N. L.

Holstebro, 23 Juli.

— For lidt over en Uge siden havde vi dygtig Regn; men desuagtet er det nu tørt igjen. Bierne samle ret godt, og hvor der er gode Torder, der have modstaaet Tørken (og desuden have faaet nogle Tordenbyger), der staa Staderne nu næsten fyldte. Og disse Stader ere ikke smaa, omtrent 21 Normal- eller 10×12" Rammer og desuden de lave Honningrammer ovenover. Saa-danne Stader ville jo give et smukt Resultat. Saaledes er det til Dels Nord for Byen, men her og Syd paa er det tørt og magert. De, der have Boghvede, ville dog nok endnu faa en god Høst. Mine Stader have en Del Honning, men jeg har ikke høstet syn-derligt endnu.

V.

N. B. Sjælland, 25 Juli.

— Den 11, 12 og 13 fik vi her fortrinlig Regn og dermed bedredes Trækket forbausende, Staderne have her havt Brug for saa store Indgange som det var muligt at give dem, endogsaa mine engelske Stader, der have Flybehuller af 14" Brede, have

fuldt kunnet udnytte disse brede Indgange. Jeg er vis paa, at mange Stader under saa fortrinligt Træk tabe betydeligt ved altfor smaa Indgange. Her er det navnlig Lind, som i denne Tid giver Honning. Jeg har formeret en Del i Kar, men jeg haaber dog nu paa at naa over 20 Pund af hvert Stade. Det vil dog være det mindste Udbytte, jeg i mange Kar har kjendt. E.

Fra Forelsene.

Udstilling. Kjøbenhavns Amts og gl. Roskilde Amts BF. holder Udstilling i Rosenborg Have 3, 4 og 5 Septbr. Enhver kan udstille, men kun de 2 Foreningers Medlemmer kunne ærte Præmie. Medlemsbidraget er i Kjøbenhavns Amt i Kar 150 D. Hos Sekretæren, Hr. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralleen 27, Frederiksberg, kan nu erholdes Anmeldelsesblanketter, der udfyldes og indsendes inden 25 Avg. Gjenstandene med de tilsendte Numre paahæftet indsendes inden 1 September til „Biavlsudstillingen i Rosenborg Have“.

Biavlermøder.

Kjøbenhavns Amts BF. afholder Møde i Nytkro ved Taastrup Søndag den 1ste August 1886 Kl. 2. Talrigt Møde udbedes Bestyrelsen.

Holstebro Kredts afholder Møde hos Fotograf F. Borbeck Søndag den 15 August. Kl. 3 Forelæsning. Kl. 5 praktisk Undervisning. Kl. 6 Diskussion og Foredrag. Hver Sognkredsformand anmodes om at medbringe en Fortegnelse over de i hans Sogn indvandrede Folk i 1885 samt over Udviklingen i dette Foraar. Oplysninger angaaende Marsag til udgaede Folk, Stadsform, Rammemaal osv. ønskes tillige.

Borbeck, p. t. Fmd.

Brørup Kredsen holder Møde Søndag 15 August Kl. 2, hvortil alle Vibenner indbydes.

S. H. Beck, Fmd.

Biavlslærers Beretning.

(Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.)

Den 8 Juli afholdtes et ret godt besøgt Møde hos Garver Knudsen i **Nordingborg**. Der er ingen Virksomhed i Kredsen, og Formanden kom ikke til Stede, Kjönt han var anmodet derom. Praktisk Undervisning i Biavl paa Hr. Knudsens store Bistand (Høststader). Derefter Foredrag, hvori jeg beklagede, at Kredsens Virksomhed saaledes var gaaet i Staa og opfordrede

til at søge at faa en anden Aredsformand valgt og faa indmeldt Medlemmer, hvad der maaske havde stet, hvis Tiden ikke var rykket saa langt frem med den megen Spørgen ved Bierne og ved Udshyngning af Honning.

Den 11 Juli holdtes Møde i **Holbæk** hos Aredsens Formand, Læderhandler Peter sen, hvis Bistand var stillet til Raadighed, og efter at en Dronning var fanget og forevist jaavel som Yngel i alle Stadier m. m., gik de mødte Biavlere til Snesder Thomles Bistand, hvor der ogsaa blev eksperimenteret med Bier, men Tiden hengik uden at der blev synderlig Tid til Theori; dog holdtes Foredrag om Overgangen fra Rube- til Kassebiavl. Mødet var godt besøgt.

Den 16 Juli holdtes Møde i **Øndløse** Skole, der kun var tarveligt besøgt, men hvor der var god Tid til at holde Foredrag, og det blev ogsaa grundig gennemgaaet, hvorledes en Begynder i alle Henseender skulde forholde sig. Gartner Lindhardt, Kongsdal, der havde glædet sig til at faa en stor Forening grundlagt, blev skuffet i sine Forventninger, men han jaavel som nogle flere af de mødte have faa stor Interesse for Biavl, at han nok vil gjentage Forsøget, og jeg lovede at komme ham til Hjælp, hvis Foreningen vilde bevilge Midler til Rejssen m. v. (Fortj.)

Gavnlige Binf.

De dødsdomte Bier. Den Tid nærmer sig nu, da en Mængde Rube-Familier skulle aflives med Svovlsampe. Mange af dem kunne frelives enten ved Kjøb eller ved Tilbud om at tage Bygningen frit fra Bierne. Kjøbes stærke Familier, da ville vi anbefale at vente til Foraaret med at udtromme eller ubstære dem. Svage Familier bør nu fodres (hvis man ikke har Hederkræft), for at kunne blive kraftige nok til at gaa Vinteren i Møde. — Jaar man derimod Bierne frit imod til Ejermanden at aflevere Ruben og hele Bygningen med dens Indhold, da maa man anvende Udtromning (se S. 64) eller Bumpning (se S. 107). I dette Tilfælde maa man selv skaffe Bierne Bygning enten fra andre Stader eller med Kunsttavler. Saadanne Stader bør indvintres med mindst 4—5 Normalrammer.

Voksbygning. De Sværme, som ikke have mindst 4—5 Normaltavler ubbyggede, bør nu ved Fodring hver Uften opmuntres til at fuldende Bygningen. Sørg for, at saadanne Stader ere lunt indpakke om Natten.

Brevkasse.

Diplomer fra Vard-udstillingen. Beskjærelsen havde antaget, at den tidligere Sekretær for længe siden havde ordnet denne Sag. Dette viser sig jo nu desværre ikke at være Tilfældet, og den nye Sekretær har derfor gjort Skridt til Diplomernes Udlevering. Saa snart de ere færdige, skal det blive meddelt her i Bladet.

Lovudkastet kommer i næste Nummer.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Honningen og dens Anvendelse** af Hans Erølev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Biavlsredskaber.

Mine Biavlsredskaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Aar til Biavlerne. **Honningbeholdere** med hermetisk Luft til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. loddebe med **Sæpits**.

F. N. Solm,
Blissenflager, **Vestervig.**

Vorbed's Tavlepriser for 1886:

1 Pd.s 2 Kr., 2 Pd.s 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd.s 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd.s 7 Kr. 40 Ø., 5—10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Voks** a 40 Ø. pr. Pd.

Billig Bi-Bog.

Margangene 1876—84 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Margange tages samlede, faas de a 25 Ore. Margangen 1885 koster 1 Kr.

Til Aredsforeninger leveres disse Margange for **halv Pris**.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan sendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit. **Erølev.**

Lærer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler mine nøjagtige, solide og billige **Stader og Biavls-Redskaber**.

Mine flere Gange premieerede **Vinibe**, jaavel for Røgere som for Ikke-Røgere, faas for 3 Kr.

Grønning, Vejrup, Dramminge.

Kunst-Tavler

af rent **Vivoks**, lavede paa en af de bedste Balsmassiner, faas hos undertegnede til den billige Pris: Enkelte Pund 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 Ø. pr. Pund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 Ø. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

J. Andersen,
Gl. Sole pr. Hedensted.

Tidskrift for Biavl

forjendes **overalt i Udlandet** under **Korsbaand**, naar 2 Kr. 90 Ore indsendes til **Erølev i Kalundborg**.

I Sverrig, Norge og Slesvig kan Bladet bestilles for sædvanlig Pris paa ethvert Postkontor.

Se! Mjød kjøbes Se!

jaavel i mindre som større Partier. Tilbud, indeholdende Partiets Størrelse samt billigste Pris og ledsaget af en Proveskål behes snarest sendte til Herr D. T. Svht poste restante. Kjøbenhavn.

Hos **Erølev i Kalundborg** faas:

Allm. Kunsttavler 180 Ore pr. Pd., **dauffe** Delingstavler 120 Ø. pr. ½ Pd. — **Bingham's Røgpufter** af Blit 2 Kr., af Messing 3 Kr.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser
optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de skulles indrykkes.

Nr. 13.

15 August 1886.

20de Aargang.

Sommer-Fodring.

(Sluttet.)

August-Estersynet. II. Medens Biernes egentlige Indvintring kan foregaa betydeligt senere, saa bør denne dog allerede ved August-Estersynet forberedes saaledes, at den med indtrædende koldt Vejr lig kan ste med stor Lethed og navnlig uden i væsentlig Grad at forstyrre Bierne. Denne Regel finder særlig Anvendelse ved de 2 Punkter af dette Estersyn, vi endnu have tilbage at omtale:

3. Voksbygningen. De Tavler, som ere bestemte til at danne Biernes Sæde, bør næsten udelukkende bestaa af Arbejdersvoks, kun i Randen af Tavlerne kunne nogle Droneceller taales. Dette er af overvejende Betydning baade for Overvintringen og for Familiens Trivsel i det kommende Foraar. Tavler, der indeholde meget Dronevoks, og saadanne, der have mange store Huller, bør fjernes fra Biernes Sæde. Derimod er det ikke til nogen Skade, men ubetinget heldigt, at hver Table indeholder et Par Gjenneangange for Bierne i Tavlen's øvre Halvdel, da Bierne om Vinteren langt hellere bevæge sig paa selve Tavlerne end paa Rammelisterne udenom. Det antages almindeligt, at Tavler, som tidligere have været benyttede til Yngel, ere varmere end de ny Tavler, som kun have været brugte til Honning. Det er i ethvert Tilfælde sikkert, at de ældre bedre taale Fugtighed,

derfor bør man sørge for, at i det mindste den Table, der hænger nærmest Overvæggen, er en saadan ældre Table. Finde ved dette Estersyn nogle enkelte af Tavlerne at være ufuldstændigt udbyggede, bør man ved Fodring opmuntre Bierne til at fuldende Bygningen.

4. Forraadets Størrelse og Plads. Ved Biernes Forraad tænkes almindeligt kun paa Honning eller Sukkeropløsning, og dette er forsaavidt rigtigt, som en Familie virkelig kan opholde Livet Vinteren igjennem med disse Næringsmidler. En kraftig Familie bør have i det mindste 20 R., en mindre kraftig 14 a 15 R. Det er af høyeste Vigtighed, at Biavleren ved August-Estersynet helst i ethvert Stade paa et let tilgængeligt Sted, f. Eks. indvendig i Taget, noterer Forraadets Størrelse, thi derefter maa Fodringen i det tidlige Foraar eller endog i Vinterens Slutning rette sig. Vi anse det for heldigt, at ethvert Stade fødes stærkere eller svagere i det tidlige Foraar efter dets Forraads og dets Arbejdersantals Størrelse. Derfor anse vi det ikke fornødent at lade Familien ved August-Estersynet beholde mere end 20 R. Med nogen Øvelse er det let at bestemme Honningmængden i en Table. En fylbt Normalramme indeholder omtrent 5 R., og det ovennævnte Forraad vil derfor mest passende fremkomme ved 6—8 Normaltavler, der ere fyldte i deres øvre Halvdel.

Med Hensyn til Honningens Beskaffen-

hed, da gjælder det, at Sommer-Honningen er den bedste, thi Vaar-Honningen bliver lettere fast og Efteraars-Honningen er ikke saa nærende, fordi den indeholder meget Vand. De simpleste af alle Honningsorter ere Bladlus-Honning og Naaletræ-Honning. Derimod er en passende Opløsning af godt hvidt Sukker eller Kandis eller Demarara Sukker en meget god Næring for Bierne og i ethvert Tilfælde langt at foretrække for simpel Honning. — Paa dette Sted finde vi Anledning til at minde om, at Hovedparten af Forraadet allerede ved dette Efter-syn bør være tildækket. Særlig uheldigt er det, naar de utildækkede Forraadsceller findes i Udfanten af Biernes Sæde, de tage der let Fugtighed til sig, og Honningen gaar da i Gjæring. Derfor bør Fodringen i den mindre varme Naarstid ogsaa foregaa midt over Biernes Sæde, Foderaabningen bør altsaa anbringes over den 3die eller 4de Table fra Overæggen, saa at det nedbaarne Foder kan ventes anbragt midt i Biskumpen.

Hvor vigtig Forraadets Plads kan være,

har den sidste Vinters sørgelige Erfaringer med særlig Uheldighed lært os. I Almindelighed bringe jo vore Vintre enkelte smukke og forholdsvis varme Dage, paa hvilke Bierne kunne flytte det Forraad, der findes under eller tæt ved Siden af deres Sæde, op til sig. Dette var

ikke saa i den sidste Vinter, og derfor døde mange Familier af Sult, uagtet de havde rigeligt Forraad i deres Stader. At indvintre Bier paa lutter heltfyldte Tabler kan dog ikke gaa an, fordi de give et altfor koldt Sæde, Tablerne bør derfor kun være halv fyldte, lidt mere eller lidt mindre. De Tabler, der indeholde mindre Honning, bør enten hængjæmmes til Foraaarsbrug, eller ogsaa kan man affkrælle Vokslagene og indhænge Tablerne til Familier, der have altfor ringe Forraad. Disse ville da, naar det gjøres i nogenlunde varmt Vejr, flytte Honningen ind i deres Vintersæde. Det nødvendige Forraad bør findes foroven i Tablerne, da Bierne altid ere villige til, naar de behøve det, at hente dette over sig, hvor Luften er varmest, medens de kun i varmt Vejr ere villige til at gaa nedad i Stadet.

Endelig bør man ved Eftersynet lægge Mærke til den Mængde Pollen (Blonsterstøv), som findes i Tablerne, da dette Emne ikke kan undværes til Fodring af Yngelen i det kommende Foraar. I Almindelighed

vil man dog finde Pollen i de fleste Tabler, som ere halv fyldte med Honning, men mest vil man finde hos de Familier, hos hvilke man under Hovedtrættet har indskrænket Yngelansætningen. Fra saadanne Familier bør man borttage nogle af disse Tabler og give dem til andre Familier, der ere fattige paa dette Emne.

Engelsk Biavl.

(Af Dr. Alfred Rusbridge.)

(Fortset.)

IX. Pakning af Honning. Før man indpaffer Table-Honning til Udstilling eller til Salg vil det pynte meget paa Delingerne, naar alt Propolis skræbes omhyggelig bort ved Kanterne med en skarp Kniv. Dette optager ikke lang Tid, og Tablerne ville derved faa et renligere og mere tiltalende Udseende.

Da vi have pakket i Centnervis af Table-honning uden at faa meget som en eneste Table er bleven beffadiget paa Grund af Fejl ved Indpakningen, tør vi anse os som tilstrækkeligt kjendte med denue Sag til at kunne give Andvisning dertil. Dette nævne vi i Forbigaaende;

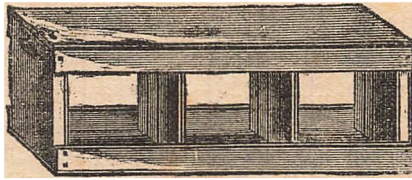

Fig. 39. Pakkasse bestemt til at rumme 12 Topmuds-Delinger med Table-Honning. For- og Bag-Siden bannes af brede Glasstrimler, der stybes ind mellem de smalle Stæber.

da vor Paknings-Maade er meget forskjellig fra den, der anbefales af de fleste Stribenter. Efter at have renset Delingerne godt for Propolis, anbringe vi dem i et Tillæg og bringe dem til at staa fast deri ved at styde tynde Skillevægge ind imellem dem, saa at ingen af de enkelte Delinger kunne bevæge sig. To Delings-Tillæg med 2 B's Delinger fylde netop en Pakkasse, altsaa i alt 84 B Table-Honning. Gjør man Pakkassen større, saa at den kan rumme 3 Tillæg, bliver den altfor tung og uhandelig. Pakkassen er 2" videre helt rundt indvendig end Tillægene ere udvendig for at give Plads for Hænderne til at sætte dem ned deri. Bunden er udvendig beffæet med Sækkelerreb, som er flaaet paa med et godt Underlag af Halm, for at beskytte imod pludselige Stød under Transporten. Endestykkerne i Kassen ere af 1" tykt Elmetræ og deri er anbragt Haandtag af Reb. Alle andre Dele af Kassen ere af $\frac{3}{4}$ " hvidt Fyrretræ. Efter at det første Tillæg er sat ned i Kassen, pakke vi det godt med Kuller af Halm ombviklede med Papir, for at hindre Straa fra at komme

ind mellem Tavlerne. For at hindre Til- lægene i at røre hinanden, lægges et tyndt Brædt paa det første, og derpaa hviler da det andet Tillæg. Dette bliver paa lignende Maade omhyggeligt pakket med Halmruller. Endelig strues et Laag ovenpaa Kassen, og Pakningen er i Orden. Naar Table-Hon- ning er saaledes indpakket, kan den rejse hvor langt det skal være, uden Fare for at brydes, dog bør helst en eller anden se efter Pakkassen, naar den bringes fra Bognen ned paa Torden eller Stenbroen. Ellers sker det let, at den utaalmelige Drager sætter den ned paa Enden med et dygtigt Stød. Særnbane-Betjente undskyldte sig, naar man paataaler slegt, med at de ere saa overlæssede med Arbejde ved ethvert Togs Ankomst, at de ikke have Tid til at efterse, om der staar „Forsigtig“ paa en Pakke eller ej.

For at overvinde denne Banfælighed har man meget almindeligt begyndt at benytte en særegen Pakkasse, der er bestemt til Torbebrug. Den er forsynet med en Glas- strimmel paa hver Side. Disse Strimler gøres lidt smallere end Delingernes Højde (se Fig. 39) og de kunne glide i en Fals i de Lister, der begrænse dem foroven og forneden. I Kassens stærke Endestykker an- bringes Haandtag.

Denne Pakningsmaade har den Fordel, at et Blik paa Kassen straks viser, at den har et meget stort Indhold. Vil man an- vende den til 1 K's Delinger, da kan man anbringe 4 bag hinanden og 2 Rækker over hinanden, saa at Kassen altsaa kommer til at indeholde 24. For et Par Aar siden sendte et bekendt amerikansk Firma omtrent 100 tons¹⁾ Table-Honning over til England pakket i saadanne Pakkasser.

Udslynget Honning i Glas er betyde- ligt nemmere at indpakke end Table-Hon- ning. Naar den udslyngede Honning er hældt i Glasfene, bindes disse forsvarligt til, og hvert enkelt Glas ruller ind i et Stykke Papir. Derpaa sættes de ned i Kassen, og et tykt Lag Halm presses fast ned imel- lem Glasfene. Ovenpaa Glasfene lægges ligeledes et godt Lag af Halm eller Papir- strimler, saaledes at de ikke kunne forandre Stilling under Transporten. Derefter strues Laaget paa.

(Eneret.)

(Fortsættes.)

Udkast

til Love for Danmarks Biavlerforening.

1. **Formaal og Midler.** Foreningen søger, dels gennem Foredrag og For- handlingsmøder, dels gennem Udbredelse af

dertil egnede Skrifter og Udgivelsen af et Tidsskrift, samt ved Udsendelse af Bandleerere, ved Udstillinger og Udbredelse af alle Biavlens vedrørende Gjen- stande, at sprede Kundskab om og Færdig- hed i den bedst mulige Biavlsskrift og den fordelagtigste Anvendelse af alle Biavlsspro- dukter. Saavidt Foreningens Midler tillader det, vil den oprette Biavlsskoler og for- anstalte det i Biavlens ny (særlig nye Viracer) underkastet en omhyggelig, sagkyndig For- velse, hvis Udbytte vil blive inddelt For- eningens Medlemmer. Endvidere vil For- eningen til Udlaan blandt sine Medlemmer oprette dels et Bibliothek for Biavlslit- eratur og dels en Mønsterfamling for alle i Biavlens anvendelige Redskaber. Endelig vil Foreningen søge at skaffe Producenterne Af- sætning for deres Produkter.

2. **Medlemmer, Medlemsbidrag og Med- lemsretten.** Medlemsbidraget, der er fastsat til 2 Kr. aarligt, erlægges ved Indtrædelsen i Foreningen for det løbende Foreningsaar og senere forud. Medlem af Foreningen bliver enhver uberygget Ven af Biavlens, Kvinde eller Mand, som derom stiller skriftlig Begjæring enten til Præsidenten eller en Foreningsformand. Han tilfjendegjør ved sin Underskrift, at han underkaster sig For- eningens Love og betaler Medlemsbidraget indtil skriftlig Udmeldelse finder Sted. Med- lemmene kunne anskaffe sig et Emblem, som ved Bestyrelsens Foranstaltning vil blive til Salg for en billig Pris. Disse Emblemer bæres da ved Foreningens Sam- menkomster.

Livsvarige Medlemmer betale 25 Kr. en Gang for alle.

Uresmedlemmer kunne paa Forslag af et Bestyrelsesmedlem optages paa Cen- tralmøder med $\frac{2}{3}$ Majoritet.

Ethvert Medlem beholder frit tilsendt „Tidsskrift for Biavl“.

3. **Organisation.** Biavlerforeningens Medlemmer kunne efter eget Valg slutte sig sammen i Amtsforeninger saaledes, at hver skal tælle mindst 10 Medlemmer, og at der i et Amt kun dannes en. Amtsfor- eningen benævnes efter det Amt, hvori de fleste Medlemmer bo eller Bestyrelsen har sit Sæde. Enhver Amtsforening vælger af sin Midte en Formand, en Sekretær samt en Næstformand og en Sognetaskerer for og af hvert til Amtsforeningen hørende Sogn.

Formanden har til Præsidentens at ind- sende Beretning om Amtsforeningens Med- lemsstal samt Liste over de Postkontorer i Amtet, hvor Tidsskriftet bestilles, Forhand- lingsmøder, Afstemninger, Valg osv. at op- træde og indsende til Hovedforeningens Kasserer saadanne Bidrag, som Amtsforeningens

¹⁾ 1 ton er 20 Centweight eller omtrent 2002 danske Pbd.

gen eller dens Medlemmer maatte have at erlægge til Hovedforeningen. Enhver Kredsforsmand bør tillige saa vidt muligt aarligt indsende Beretning om Diablens Standpunkt (Stadetal o. s. v.) i sin Kreds.

Amtsforeningen kan, hvor saadant maatte være ønskeligt, dele sig i Herredskredse med de for Sognene valgte Sognetasserere som Bestyrelse.

Til Varetagelse af hele Diablerforeningens Styrelse vælger hver Amtsforening paa mindst 25 Medlemmer en Delegeret til Centralforeningen, 100 vælge 2 og fremdeles 1 for hver 50. For de Delegerede vælges desuden 1 eller flere Suppleanter.

Amtsforeningens Møder (hvor Valg foretages, eller Beslutning tages i en af Hovedforeningen forelagt Sag) skal med Angivelse af Forhandlingsgjenstandene af Amtsforeningens Formand bekendtgjøres for dens Medlemmer med et Varjel af mindst 14 Dage.

Amtsforeningens Møder kunne sammenkalbes enten af Præsidenten eller Amtsforeningens Formand eller paa Begjæring af 10 af Amtsforeningens Medlemmer.

Amtsforeningens hele øvrige Ordning og Forretningssag fastsætter hver Amtsforening for sit Vedkommende efter de af Centralforeningen vedtagne Grundtræk.

4. Styrelse. De af Amtsforeningerne dertil valgte Delegerede udgjøre under Benævnelsen Centralforeningen den samlede Diablerforenings Generalforsamling og have den højeste Myndighed i alle Diablerforeningens Anliggender.

Centralforeningen vælger til at udføre den daglige Forretning og bringe dens Beslutninger til Udførelse — blandt sine Medlemmer — en Præsident, en Vicepræsident, en Kasserer samt to Styrelsesmedlemmer uden særligt Hverv. Centralforeningen holder i Reglen Møde i September. Paa dette Møde fratænde to Styrelsesmedlemmer, som kunne gjen vælges. Valgene gjælde for tre Aar. Dette Valg kan ogsaa ske ved skriftlig Afstemning.

Et Centralforeningsmøde kan sammenkalbes af Præsidenten eller tre Styrelsesmedlemmer eller 6 af Centralforeningens Medlemmer og bekendtgjøres mindst 14 Dage forud i „Tidskriftet“.

Til at tage Beslutning i Bestyrelsesmøder fordres mindst tre Medlemmer og simpel Stemmeslæb.

Forslag til Forandringer i Foreningens Vedtægter kunne ikke behandles paa noget Centralforeningsmøde, medmindre de i Mødets Indberetning ere bekendtgjorte. For saavidt saadanne Forslag stilles af Medlemmer udenfor Centralforeningen, maa de

være Præsidenten forelagt skriftligt mindst en Maaned før det Centralforeningsmøde, der skal afgjøre dem.

Centralforeningen har, saavidt muligt, forinden den tager Beslutning i nogen Sag af større Bigtighed, at give Amtsforeningerne Lejlighed til at udtale sig om dem.

Til at tage Beslutning i Delegeretmøder fordres mindst $\frac{1}{3}$ af Medlemsantallet og til Forandring i Vedtægter mindst $\frac{2}{3}$ af de mødte Stemmer; derimod kun simpel Stemmeslæb til andre Beslutninger. Er et lovligt indkaldt Delegeretmøde ikke beslutningsdygtigt, da indkalbes et nyt, som afgjør Sagen ved simpel Stemmeslæb.

Paa ethvert Efteraarsmøde eller ved skriftlig Afstemning vælger Centralforeningen, udenfor sine Medlemmer, to af Amtsforeningernes Medlemmer til Revisorer (helst af den Amtsforening, hvor Efteraarsmødet næste Aar skal holdes) til at gennemgaa Regnskabet for det indberørende Foræningsaar, der regnes fra 1ste Januar til 1ste December.

Finder Bestyrelsen, at et Centralmøde et enkelt Aar ikke behøver at afholdes, da kunne mindre væsentlige Spørgsmaal afgjøres ved skriftlig Afstemning paa Mundskrivelse til de Delegerede. Dette gjælder dog ikke om Ændring i Foreningens Love.

5. Præsidentens, Vicepræsidentens, Sekretærens og Kassererens Virksomhed. Præsidenten fører Forsædet i Centralforeningsmøderne, bringer deres Beslutninger i Udførelse, leder de løbende Forretninger og fører Tilsyn med Regnskabs- og Kassererenset, Vicepræsidenten træder i Præsidentens Forsald i alle Henseender i hans Sted.

Sekretæren udfører efter Præsidentens nærmere Bestemmelse alle Arbejder, som angaa Regnskabsvæsenet, Bibliotheket, Arkivet, Samlingerne samt alle andre af Foreningens Gjendele og skal, naar han til Centralforeningsmødet fremsender Aarsregnskabet, vedlægge dette en Fortegnelse over disse. Han er Protokolfører i saavel Centralforeningsmøder som i almindelige Foreningsmøder. Regnskabet aflægges 3 Maaned efter Arets Udgang, det revideres i de 2 følgende Maaned, og dets Hovedposter indrykkes umiddelbart derefter i Tidskriftet.

Under Præsidentens Tilsyn affatter han en til Offentliggjørelse bestemt Beretning om, hvad der forhandles og besluttet i Møderne. Sekretæren er tillige Kasserer og modtager eller udbetaler efter Præsidentens Udbetalingsanvisninger de Beløb, som maatte indgaa til Foreningen eller være at udbetale af denne, samt fører Kassereregnskab derover under Præsidentens Kontrol. Sekretæren er endvidere Redaktør af Foreningens Tids-

skrift. Han modtager i denne Egenstab fra Bestyrelsen en Instruks, som han har at følge. Alle Spørgsmaal fra Medlemmer, Brevlen vedrørende, besvares af ham eller ved hans Medvirking, naar 12 Ore i Frimærker indsendes med Forespørgselen.

De to øvrige Styrelsesmedlemmer træde supplerende til i Sekretærens Forsald.

6. Almindelige Møder i Brevlerforeningen. Mindst hvert 6te Mar afholdes almindeligt Forhandlingsmøde i Landets forskjellige Egne.

Med Mødet forbindes en Udstilling af alle Brevlen vedrørende Gjenstande. Hvorvidt der med Udstillingen skal forbindes en Præmiefordeling afgjør Centralforeningen.

Ikke-Medlemmer kunne, ved at indføres af et Medlem, faa Udgang til Forhandlingsmøderne, dog kun en Gang, samt Tillabelse til at tage Del i Forhandlingerne om almindelige Brevlsspørgsmaal, men ikke i nogen Afstemning.

For Udstillingerne er der givet særskilte Vedtægter, der kunne forandres ved simpel Stemmemajoritet i Centralforeningen.

7. Foreningens Organ. Foreningen udgiver et „Tidskrift for Brevl“, der er Foreningens Ejendom, og hvori optages alle Foreningens vedkommende Meddelelser fra Centralforeningen, Præsidenten samt Umtzformændene osv. Medlemmerne skulle heri kunne faa optaget alle Brevlen vedrørende Bekjendtgjørelser for en Betaling, der af Centralforeningen fastsættes saaledes, at Foreningen ikke søger nogen Fordel, men dog sikres mod Tab af slige Bekjendtgjørelser. Sekretæren, der tillige er Redaktør, vælges af Centralforeningen paa 2 Mar, og denne bestemmer tillige hans Løn. Redaktøren er ansvarlig for Centralforeningen.

Disse Vedtægter træde i Kraft den 1ste Januar 1886.

Foruden dette Udkast til Love for D.B.F. blev der paa Udvalgsmødet i Vejle d. 14 Juni udarbejdet Vedtægter for Udstillinger og Instruks for Dommerne.

Udvalgets Medlemmer ere: Overdriftsinspektør F. Møller, Marhus (Formand); Gartner Falck, Aalborg; Fotograf Vorbeck, Holstebro; Lærer N. Jensen, Badskjær; Lærer Bøjesen, Sydstofte (der havde meldt Forsald), og Kordegn Ersløv, Kalundborg (Sekretær.)

Forhandlingerne varede i alt lidt over 7 Timer.

Faa eller mange Vi Familier.

(Af Doolittle i American B. J.)

For kort Tid siden skrev en Ven fra den østlige Del af denne Stat (New-York) til mig, at han vilde til at holde flere Brev end tidligere og arbejde mindre med dem; thi han antog, at dobbelt saa mange Familier vilde give ham fuldt saa megen Honning om ikke mere end hidtil, naar han saa godt som slet ikke behandlede dem. Han skrev, at han troede den Behandlingsmaade, jeg anbefalede, foraarfagede meget mere Arbejde, end nyttigt var. Han vilde derfor fremtidig følge en modsat Plan. idet han vilde holde saa mange flere Familier, at Overfluddet uden synderligt Arbejde kunde blive mindst lige saa stort som hidtil. Det hele, som fordreides, var blot en lidt større Kapital sat i det større Antal Stader. Jeg fulgte ikke med Tiden og vilde snart være den eneste, der arbejdede efter den Plan, jeg stadig anbefalede.

Dette var Hovedindholdet af hans Brev. Da det kom fra en Ven, som jeg vidste mente mig det godt, bragte det mig til at tænke nøjere over Sagen for at rette min Fejl, hvis jeg virkelig var paa urette Vej. Efter omhyggelig at have overvejet Spørgsmaalet, tror jeg, at Fortalerne for disse nye Ekstra-Familier glemte et Hovedpunkt, som er mere end vigtigt nok til at lønne hele Behandlingen, saa at den større Kapital, der anvendes til Anskaffelse af flere Stader, bliver helt omsonst eller værre end det. Dette Hovedpunkt er, at enhver af de nye Familier, som bringes til Stede i et bestemt Brev for at udnytte den samme Landstrækning, som de andre Familier i samme benytte, koster i det mindste 60 \$ Honning at opholde. Spørgsmaalet er altsaa: Hvad er billigst enten lidt Ekstra-Arbejde eller en hel Del Ekstra-Familier, Stader o. s. v. tilligemed den Honning, de fortære?

Lad os antage, at 100 Familier give gennemsnitlig 50 \$ Udbytte hver og derved indsamle al den Nektar, der er at faa paa den Egn Mar efter Mar. Dette vil udgjøre 5000 \$ Overflud som vor Del af Udbyttet, medens enhver af de 100 Familier bruger 60 \$ altsaa ialt 6000 \$ som deres Part til at opholde Livet Maret igjennem. Vi opnaa altsaa ved disse mange Familier ikke en Gang at faa Halvdelen af den Honning, som Marken frembyder.

Tænke vi os derimod, at vi anvende „fuldstændig Behandling“, saaledes som vore Venner i England, for derved at udvinde lige saa stort et Udbytte af en acre Land, som Amerikanerne udvinde af tre eller fire, da ville vi finde vor Stilling som følger:

Medlemstallet i de forskjellige Aalter skal komme i næste Nummer.

Vor Mark kunde give 11000 R Honning, til at indsamle denne behøves med omhyggelig Behandling kun 50 Familier. Disse maa jo efter vor første Antagelse bruge 3000 R til deres eget Ophold, altsaa bliver der 8000 R til Biavleren. Han faar altsaa 3000 R for sit Arbejde; men læg Mærke til, at han bruger meget liden mere eller maaste slet ikke mere Tid til sine 50 Familier, end Biavleren med de 100 Familier maa anvende „uden Behandling“. Vilde vi altsaa endda helt se bort fra Faren for at overbefolke en Egn med Bier, saa har min Plan dog 3000 R forud for min Vens. Hele denne Beregning holder Stik, enten man sætter det oprindelige Stادتal stort eller lille. (Sluttes.)

fra Kredsen.

Vallo Stifts BF. Paa Foreningens Vegne sendes „Den danske Biavlerforening“ gennem Dem vor bedste Tak for den udsendte Lærer, som var hos os og holdt Foredrag, der blev fulgt med megen Interesse, og mange gik hjem med god Nytte af Foredraget. Omstaaende tillader jeg mig at sende Dem et Udtog. Forbindtligst

B. Frandsen, Sekretær.

Ballø Stifts BF. afholdt Mandagen den 26 Juli et Møde med Foredrag og praktisk Undervisning hos Jæger Mühlendorff ved Ballø, hvortil 50 a 60 af Foreningens Biavlere vare mødte. Formanden aabnede Mødet og bød Gartner Andersen fra Nyborg, Hovedforeningens Biavlslærer, velkommen.

Hr. Andersen fik derefter Ordet og opfordrede først de danske Biavlere til at slutte sig sammen om Hovedforeningen, thi kun ved fælles Kræfter naas Maalet sikkert. Han opfordrede til at danne en Amtsforening, og hvor en saadan ikke kan gennemføres, der skulde Kredsforeningerne slutte sig sammen under en fælles Bestyrelse i Amtet, han fraraadede paa det kraftigste ikke at danne mindre Foreninger, end hvor mindst 5 a 6 Sogne sluttede sig sammen, da de mindre Foreninger saa godt som ingen Betydning have, hvor noget skal gennemføres, som skal gavne faabel den mindre Kreds som den danske Biavlerforenings Interesse¹⁾.

Da han havde faaet Indtrykket af, at

der blandt de forsamlede fandtes flere ældre og dygtige Biavlere, vidste han ikke rigtig, hvad han skulde begynde sit Foredrag med, men paa Forslag af Jæger Mühlendorff blev det bestemt at holde Foredraget for Begynderen, da Foreningen er i sin Ungdom, og iblandt Forsamlingen fandtes flere, som kunde høste Gavn af at høre Biavlens ABC.

Hr. Andersen begyndte saa med at anbefale at købe et Rubeftade, og skulde det ikke være kraftigt, da at fodre det. Ved Overvintringen var kun at bemærke, at Bierne havde Riv. Dog en Ting maatte man have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det var, at Bierne ikke led af Vandmangel, hvilket kunde vise sig paa forskellige Maader, for det 1ste ved megen Urolighed i Stادت, 2det ved at Bierne fløj ud om Vinteren, 3die ved at der laa krystalliseret Honning paa Bundbrædtet og ved Flyvehullet. Viser dette sig, bør man ufortøvet give Bierne Vand, som sker paa den for Fodringen anviste Maade.

Hr. Andersen anbefalede i Maj Maaned, naar Bierne vare kraftige, da at flytte dem over paa et Dzierzon'sk Stade og give dem 3 a 4 Tavler efter Stadets Befolkning, men man maatte sørge for ikke at give dem mere Plads, end at de kunde udvikle 18° Varme, da de ellers ikke kunde arbejde, og efterkom Stadet udvikle sig, da at udvide Boligen ved Indsætning af Rammer, hvori var indsat Kunsttavler. I Midten af Juli kan da i Reglen Ruben borttages, og den deri værende Honning høstes, som for største Delen kan udslynges paa Maskine, og derefter begynder saa den virkelige Dzierzon'ske Biavl. Da man nu herved faar let Adgang til at høste Honning, maa det særlig paalægges Begynderen ikke at gaa Bierne for nær, men sørge for, at de have rigeligt til Overvintringen. Han gjorde endvidere opmærksom paa, at der til en Sværm kunde benyttes Begyndelsesstrimler 1 a 2" brede, hvorimod til ældre Stader altid burde gives hele Kunsttavler, da de ellers ere tilbøjelige til at bygge Dronevoks. Foredraget sluttede hermed, og derpaa forevistes forskellige Høj- og Trugtavler samt Ruber med Underfæt, Tavler udtoges, som baade indeholdt Dronning-, Drone- og Arbejdsbi-Celler, nogle Tavler udslyngedes. — Det hele tagttoges med megen Interesse. Herefter afholdtes en livlig Diskussion, hvor flere Spørgsmaal besvaredes af Hr. Andersen. Formanden sluttede Mødet med en Tak til Foredragsholderen.

Biavlslæreren vil endnu i September kunne faas til nogle Møder.
Falk, Præsident. Erlev, Sekretær.

¹⁾ Vi kunne ganske tiltræde denne Udtalelse, idet vor Erfaring ligeledes har lært os, at de smaa selvstændige Foreninger kunne blomstre en ganske kort Tid og derefter slynges hen; de ere nemlig for smaa til at afholde saadanne godt besøgte Møder og Udstillinger, som Amtsforeningerne ere i Stand til. H. A.

Biavlslæreren's Beretning.

(Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.)

(Fortsat.)

Den 18 Juli holdtes et meget godt besøg Møde i **Nykjøbing** p. Sj., hvor Lømrermester Larsen havde stillet sit Bier til Raadighed. Det var imidlertid Fru Larsen, der dyrkede Biavl, og som med Spørgsmaal i det uendelige lagde sin Interesje for Sagen for Dagen. Hun holdt 3 Tidsskrifter om Biavl og havde alle nødvendige Redskaber, hvad der ellers fattes paa næsten alle de Bistande, jeg har set i Sjælland. Kredsen's Formand, Parcellist N. Andersen, Snele-rup, er en intelligent Mand og dygtig Bi-avler, der har stor Interesje for Sagen, men det lod til at styrke noget herpaa hos mange af de Mødte, hvoraf en stor Del endnu for største Delen drive Kubebiavl.

De ere af den Mening, at der ikke maa sættes nogen Dristskapital i Biavl, men at de skulle finde en Sværm Bier for at blive Biavlere, og selv forfærdige sig Stader og Redskaber. Jeg besøgte om Fornmiddagen nogle Biavlere, og deres Stader og Redskaber lod meget tilbage at ønske.

Hr. Larsen havde ogsaa overladt Biavlere-foreningen Lokale og et Foredrag blev holdt, hvori det blev fremhævet, at det var rigtigt, hvad en Del af de tilstedeværende havde gjort, nemlig at komme til Stede og høre paa Foredraget og i det hele at lære den nye Biavlmethode at kjende, før de befattede sig med den. Det havde været og var endnu til stor Skade for Biavlens i Danmark, at saa mange af dem, der befattede sig med Rasjebiavl, aldeles ikke havde Spor af Kundskab om Bierne's Behandling efter denne Methode.

Foredraget varede flere Timer, og saavel Overføring af Bier fra Kuber som ogsaa Fodring blev gennemgaaet. Formanden gav Meddelelse om, at der var endnu lidt i Kassen og opfordrede de Tilstedeværende til at tiltræde Foreningen, men der viste sig kun ringe Tilslutning. Der gaves enkelte, der nok havde nogen Interesje for Sagen, men de daarlige Udsigter til Hønninghøst mærkes godt gjør Skade ligesom den mindre betydelige Overvintring ogsaa over sin skadelige Indflydelse paa Sagen. Der var ikke saa Biholdere i Egnen; men de drev Kubebiavl; og jeg besøgte flere af dem om Fornmiddagen og opfordrede dem til at komme til Møde om Eftermiddagen, men jeg saa ikke en af dem.

(Fortsættes.)

Diplomerne ere nu jendte.

Erstlev.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 41. Hvilken Sygdom hos Bierne har fremkaldt de i medfølgende Stykke Tavle forekommende indskrumpede slimebe Larver. Stedet, hvoraf det er udtaget, er et af mine allerbedste, som i Mar har givet mig 32 B Hønning. Skulle saadanne Pletter udfæres af Tavlerne? (L. K.) — S.: Sygdommen er uden Tvivl Bi-Best, men det er her gaaet saaledes, som det heldigvis ofte sker hos stærke Stader: Sygdommen er ophørt af sig selv blot derved, at Stedet har udviklet sig kraftigt. Vi raade Dem til at udfæres saadanne Pletter eller i det mindste at stærke dem godt med Salichsvand (se S. 97) eller Karbolvand (se S. 103). Men navnlig maa vi opfordre Dem til omhyggeligt at undersøge de mindre stærke Familier, og hvis Sygdommen findes hos dem, at behandle dem grundigt med et af de i den nævnte Artikel omtalte Midler.

Nr. 42. Hvorledes kan baade det brede (engelske) og det smalle (tykke) Normalmaal samtidsig anbefales som dansk Enhedsmaal? (H. B.) — Naar de fremspringende Ender af Tavlebæerne sættes bort, og man derefter anbringer „Tinender“ henholdsvis paa en af de lange eller en af de korte Rister, da kan den samme Kamme med Let-hed anvendes efter Behov enten i et engelsk eller i et tykt Normalstade. Vil man ikke bruge Metalender, kan man anvende en Ekstra-Tavlebærer, der enten svarer til det lange eller til det korte Maal. „At træffe det samme Stade 6" ud eller ind i Bredden“, derpaa have vi i vore dristigste Fantasier aldrig tænkt.

Et og andet.

Pain-Expeller mod Bistik. „Etsah-Lothr. Bz.“ indeholder følgende lille Artikel af N. Subrecht i Weisengott.

„Jeg kan ikke noksom anbefale Pain-Expeller som et fortrinligt Midde mod Smer-ten og Svulsten, der fremkommer ved Bistik. I de sidste 4 Mar har jeg stadig brugt dette Midde i mit Bier. Saa snart jeg bliver stukket, trækker jeg straks Braaden ud og væder Saaret med 1 eller 2 Draaber af den nævnte Bædste, og jeg har altid befun-det mig vel derved. I den sidste Sommer har Pain-Expeller endog saa bevaret mig for en stor Ulykke. Min treaarige Søn opvredede nemlig paa en smuk Dag i Juni et af mine stærkeste Stader, idet han slog imod det med en Blomstergren. Paa et Øjeblik blev han bedækket med Bier og til-

lige med Stif. Til al Lykke var jeg i Arbejde ikke langt fra Huset. Efter at have fjærnet Bierne gød jeg hurtigt 15—20 Draaber Pain-Expeller paa min Haand og indgød dem med hans fræckelig tilredte Ansigt. Op-soulmning og Smerten formindskedes straks. Bortfjærnelser af de talrige Braade optog et helt Kvarter. Jeg gjentog derefter Ind-gnidningen med 10—12 Draaber, og mit fjære Barn var frelst. Den følgende Dag legede han atter ude i det fri, men klogelig ikke mere med Bierne, der nu havde ind-gydt ham en vældig Respekt".

Navnet Pain-Expeller betyder „Smerte-stilleren“ og betegner en mørkfarvet Essens, der kan kjøbes hos enhver Apotheker og Materialist.

Ekko fra Staderne.

Frederikshavn, 4 August.

Bierne give her i Egnen i Sommer et nogenlunde godt Udbytte, navnlig ere Sværme fra i Sommer ret gode. De over-vintrede Familier have havt meget ondt ved at overvinde den seks Maanedes lange Ind-spærring.

R. N. B. Sjælland, 6 August.

Begyndelsen af denne Maaned har atter været uheldig for Bierne, idet Kulde, Blæst og stærke Byger har hindret dem i at ind-samlte Honning. De fleste Stader have derfor allerede for en Uge siden begyndt at udjage og dræbe Dronerne. I Dag er Vejret fortrinligt, og der kan endnu være Haab om nogen Indsamling, da Plante-væksten er holdt stærkt tilbage ved Kulden. Svindløveren kan maaske atter give noget Træk.

Bivlernesoder.

Svendborg og Omegns B.F. afholder Møde i Gudbjerg d. 5 September, paa Thorshøng d. 12 September og i Rværdrup d. 19 September. Tid og Sted skal senere blive bekendtgjort. Til Mødet i Rværdrup vil Bivavlslæreren A. C. Andersen, Nyborg, komme tilstede og holde Foredrag.

H. P. Kasinusen, Fmd. **Udstillingen i Rosenborg Have.** Udgan-gen til at udstille staar aaben for alle og enhver. Dunster man at øste Præmie, maa man være Med-lem enten af Kjøbenhavns Amt B.F. eller af gl. Høstilde Amt B.F. Man kan blive Medlem af Kjøbenhavns Amt B.F. ved at indsende 1 Kr. 50 Ore til Foreningens Sekretær, cand. pharm. P. S. Peter sen, Falkoneralleen 27, Frederiksborg. Der-med er Indstud og Kontingent erlagt for indværende Aar. Næste Aar koster det kun 1 Kr., forsaavidt man ønsker at vedblive med at være Med-lem. Det bemærkes, at i Folge Foreningens Love skal der holdes Udstilling mindst 1 Gang hvert Aar. — De Diplomer, der komme til Uddeling ved den forestaaende Udstilling, udgaa fra d'Frr. Galle & Magaards Atelier for graffil Kunst; og de ville blive noget af det sjønneste, der nogensinde er ud-

ført til Brug ved staaende Lejligheder. Anmeldel-jesblanketterne maa være indgaaede inden 25de August d. A.

Ribe Amt B.F. afholder praktiske Møder:

Søndagen d. 29 August i Lustrup pr. Ribe hos Teglbrevder P. Danielsen; Søndagen d. 5 Septbr., Fmd. Kl. 9, hos Jbsen Tonnesen, Sejstrup; samme Dag Kl. 2 Eftmd. hos Kristoffer Schmidt, Gredsted; Søndagen d. 12 hos S. Kr. Madsen, Bolding, Næstруп Sogn, Kl. 2; Søndagen d. 19 hos Midtelsen, Bong, Kl. 2. — Alle Steder vil jærlig Efteraarsbehandlingen blive grundig vist.

C. F. Grønning, Fmd.

Gavnlig Vinf.

Dronerlaget. Dette vigtige Tegnet paa, at Staderne ere i Besiddelse af frugtbare Droninger, vil nu være foregaaet overalt, hvor man ikke har meget sildigt Træk (paa Lyng og Boghvede). Fin-des der i Væriet enkelte Stader, hos hvilke man ikke har iagttaget dette Tegnet, bør man undersøge, om jaadanne have Veg i Arbejds-Celler, da man i modsat Fald maa antage, at Dronningen er død eller ufrugtbar. Et jaadant Stade bør enten have en ny befrugtad Dronning eller forenes med et andet sundt Stade.

Forening foregaar let paa denne Tid og i det hele paa de Tider, da Egglægningen er svag. Om Middagen indskrænker man det visjerløse eller svage Stade til saa mange Tavler, som Bierne fuldt kunne besege. Disse indhænges da om Aftenen roligt et Par Tavler fjærnet fra Bilkoppen i det Stade, hvorind det ønskes forenet. I Lobet af Natten vil da Foreningen i Reglen foregaa uden Kamp. Det er dog sikrest at stanke de indhængte Bier med Sukkervand.

Sundgforelæser.

Worbeck's Tavlepriser for 1886:

1 Pd. 2 Kr., 2 Pd. 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd. 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd. 7 Kr. 40 Ø., 5—10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt Voks a 40 Ø. pr. Pd.

Omver **Kristian Pedersen** i Tved ved Svend-borg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Bivavl-Redskaber.**

Min flere Gange premieerde **Bipibe**, jaavel for Røgere som for Ikke-Røgere, faas for 3 Kr. **Grønning**, Vejrup, Bramminge.

Kunst-Tavler

af rent Bivoks, lavede paa en af de bedste Valse-maskiner, faas hos underleguede til den billige Pris: Enkelte Bunde 1,80, 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 Ø. pr. Bund. — **Voks** forarbejdes for 30, 35 a 40 Ø. pr. Pd. efter Partiets Størelse.

J. Andersen,

Gl. Sole pr. Hedensted.

Enkelte Numre

af „Tidskrift for Bivavl“, som ere bortkomne for Vedkommende efter at Postvæsenet rigtig har af-leveret dem — erstattes imod Indsendelse af 10 Ø. i Primærfer for hvert Art til Redaktøren.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kallundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ugaar den 1ste i de 6 Vintermaanedes, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaanedes.

Kundgjørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de skulde indrykkes.

Nr. 14.

1 September 1886.

20de Aargang.

Lov-Udkaftet.

I sidste Nummer bragte vi vore Læsere det Lovforslag, der er udarbejdet af det Udvalg, som blev nedsat paa Centralmødet d. 29 November f. A. Da en heldig Løsning af dette vigtige Spørgsmaal maa betragtes som en Livssag for Danmarks Biavlerforening, finde vi imidlertid Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Forslagets Hovedpunkter, for at disse kunne blive saa alsidigt drøftede som muligt, og Udslaget af det nær forestaaende Centralmøde maa blive i enhver Henseende tilfredsstillende.

Det ses let, at Forslaget er holdt saa nær som muligt til de ældre Vedtægter (vedtagne 9 Maj 1881), idet man har anset den derved fastflaede Ordning og Styrelse for fuldt tilfredsstillende. Vi tænke herved særligt paa Oprettelsen af Amtsforeninger og Styrelsen ved Hjælp af Delegerede. Vendingerne ere navnlig følgende:

1. Medlemsbidraget. Det er foreslaaet at beholde den paa sidste Centralmøde vedtagne Forhøjelse til 2 Kr. Man maa jo vel erindre, at Kravene til Foreningen blive stigende, eftersom Biablen skrider fremad. Medlemmerne kræve nu en hyppigere Udsendelse af Tidskriftet og en rigelig Udstyrelse med oplysende Billeder. Desuden vokser stadig Anmodningerne om Vejledning af Foreningens Biavlslærere. Det vilde være umuligt at opfylde alle disse Ønsker med det tidligere ringe Bidrag. Det

er jo beklageligt nok, hvis denne Omstændighed skal udelukke mangan Smaaamand fra Foreningen, og vi ville hjærteligt ønske, at der kunde findes en passende Form for at give saadanne Folk i smaa Aar en lettere Udgang uden at formindske Antallet af fuldt betalende Medlemmer. Det kunde maasse opnaas ved at give Amtsforeningerne for hver 50 Medlemmer med fuldt Bidrag Udgang til 25 Medlemmer med halvt Bidrag. Her er et Punkt, paa hvilket vi opfordre Kræftene til at arbejde for at skaffe et godt praktisk Forslag frem.

2. Delegeretvalget. Hidtil var jo det mindste Antal Medlemmer, der kunde vælge en Delegeret, ansat til 50, dette er nu ændret til 25. Dette er en meget væsentlig Vending, thi for enhver Amtsforening kommer det særligt an paa at faa 1 Delegeret, der kan fremkomme med Foreningens Ønsker paa Centralmødet. Det er derfor langt mere underordnet, om Amtsforeningen faar et større eller mindre Stemmetal ved disse Møder. Men for at sikre i det mindste denne ene fra hvert Amt kræves nu tillige Valg af 1 Suppleant, der under hans Forsald kan træde i hans Sted.

3. Skriftlig Afstemning. Dette er et Hjærnepunkt i Forslaget, og dets Vedtagelse vil uden Tvivl øve en meget gavnlig Indflydelse; thi de kostbare Centralmøder have ofte været overflødige eller endog skadelige. Det første Forslag herom er saa vidt vi mindes fremkommet fra Lærer Bojesen,

Systofte, for 5 Aar siden i Anledning af, at Overdriktinspektør Møller trak sig tilbage fra Præsidentposten. Tanken har siden arbejdet sig frem, navnlig paa vore sydlige Øer, og har nu endelig naaet at komme ind i Lovforslaget. At den skriftlige Afstemning efter dette Forslags Vedtagelse vil blive det almindelige og Centralsøderne meget fjældne, derom ere vi overbeviste. En meget stor Udgift vil derved spares Kredse, og en rig Kilde til Misfornøjelse vil dermed være fjærnet.

4. Udstillingerne. Disse ere i Forslaget bestemte at afholdes hvert 6te Aar i Stedet for som tidligere hvert Aar. Erfaringen har jo vist, at de store Udstillinger gjældende for hele Landet ere meget bekostelige og dog ikke formaa at samle Biværkerne fra mere end de nærmeste Kredse. Vi anse derfor denne Ændring for et stort Fremskridt, idet Foreningens Midler fremtidig kunne anvendes langt mere frugtbringende til andre Formaal. — Vi ville dog gjøre opmærksom paa, at ligesaa uheldigt Udfaldet af flere af de store Udstillinger har været, ligesaa heldigt har derimod mange lokale Udstillinger virket, og vi kunde derfor ønske, at Lovene maatte komme til at indeholde en bestemt Udtalelse i denne Retning, f. Eks.: „Saa vidt muligt bør enhver Amtsforening enten alene eller i Forening med en anden Amtsforening aarlig afholde en Biavlsudstilling. Hovedforeningen vil stræbe af al Magt at støtte saadanne Udstillinger ved Laan af Penge, Dekorations-sager, Redskaber og et Telt til Udførelse af Biavlsarbejder“. Slige Telte anvendes meget ved Udstillinger i England. De ere paa den aabne Side omgivne med et Ræt af Jærntraadtvist. Indenfor udfører Biavls-læreren alle Slags almindelige Arbejder med Bier, medens Tilskuerne udenfor staa fuldstændig beskyttede af det omgivende Traadnæt.

5. Regnskabet. Det er selvsølgelig en Uting, at Foreningens Regnskab i aarevis kan være uafslagt (Regnskabet for 1884 ventes nu om en Maaned afslagt), og det har uden Tvivl været en Forglemmelse i de ældre Vedtægter, at der ikke blev sat en bestemt Tidfrist for denne Afslæggelse. Denne Fejl er nu rettet.

Medlemstallet efter Amter. Da Afstemningen paa det forestaaende Møde vil faa særlig Betydning, angive vi her Medlemstallene efter Optælling foretaget d. 26 August:

Svendborg 104, Ribe 102, Maribo 76, Odense 74, Ringkjøbing 71, Kjøbenhavn 57, Hjørring 57, Holbæk 54, Præstø 52. Da den ældre Bestemmelse om 1 Delegeret for

hver 50 Medlemmer endnu er gjældende, giver dette 11 Delegerede. Derefter følge Sorø 48, Aalborg 44, Randers 44, Aarhuus 39 og Vejle 38 (Gl. Roskilde A. har 41 Medlemmer, af hvilke de fleste høre til Kjøbenhavn, men enkelte til Holbæk, Frederiksborg og Præstø). Vi ville opfordre disse 6 Amter til at arbejde for Erhvervelsen af de faa Medlemmer, som mangle i de 50. Kunde disse staffles, da vilde vi have 17 Delegerede til Behandling af Lovsagen. Vi anmode enhver Amtsforening om at vælge 1 Suppleant, der kan indtræde i den Delegeredes Sted i Tilfælde af hans Forsald. Foruden de ovennævnte Amter, der have over eller nær ved 50 Medlemmer, have 4 kun et meget ringe Tal: Frederiksborg 24, Thisted 20, Viborg 16 og Bornholm 6. Tidsskriftet har nu 1000 Holdere.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridg.)

(Fortjat.)

X. **Efteraaret.** Naar man hengjemmer Stader eller Tillæg fyldte med tomme Tavler til Brug næste Aar, bør man anbringe dem paa et tørt Sted og vel beskyttede mod Mus. Dette kan undertiden være vanskeligt nok, vi tilraade at stable dem ovenpaa hverandre og lægge et tykt Stykke Papir mellem hver to for at hindre Voksmøl fra at gaa derind. Dette er særlig nødvendigt, hvis de ikke passe nøje over hinanden. Møllarverne kunne ellers snart gjøre Tavlerne ubrugelige. Mus have en overmaade ubehagelig Lugt, der er Bierne meget imod, de ville derfor ikke blive ret længe i et Stade, som har hujet Mus. For nogle Aar siden var her en Husmand af vort Bekjendtskab, som i Sværmetiden trak frem fra Pulterkamret et Stade, som ved nærmere Undersøgelse viste sig at indeholde en Muserede. Denne blev udrenjet; men saa snart Bierne bleve rystede derind, vare de ude igjen. Han gjentog Forsøget vel et halvt Duzin Gange uden bedre Held, endelig prøvede han med et andet Stade, og der forbleve Bierne straks. Det første blev nu grundig renset og skrubbet baade indvendig og udvendig og derefter godt tørreret; men hverken i dette eller det følgende Aar vilde Bier blive deri. — Et andet Eksempel er følgende: I en Landmands Vicri sværmede Bierne i et stærkt Stade, en Straatube, allerede i Slutningen af Marts til stor Forbavelse for Eieren. Den følgende Dag syntes han, at Møderubeu var saa stille, medens alle de andre

Stader i Bieriet vare saa virkksomme. Ved nøjere Efterhyn viste sig da Marsagen til den altfor tidlige Sværming at være en Muserebe i Ruben. Derfor havde hele Bi-familien forladt den.

Udtag alle Delinger og Stillevægge, saa snart de ikke mere skulle benyttes, og udræs derfra alle Insekter eller Eddertopper, der have taget Ophold deri.

Stader, som have mindre end 20 Ø Honning, bør fodres uden Ophold indtil de have et saadant Forraad. Vortag ved Slutningen af September Dækkbræderne og anbring Vintertæpper i Stedet, de skulle da benyttes som Dækning indtil næste April Maaned. Hvepse og Kobbier ere undertiden meget besværlige om Efteraaret. For at beskytte svage Familier kan man anbringe gennembrudt Zink for Indgangen og i den nederste Kant udfkere et Hul saa stort, at kun 2—3 Bier ad Gangen kunne passere. Dette vil indskrænke Flyvehullet uden at udelukke Luften, derfor er det bedre end almindelig hel Zink. Naar Stedet er saaledes beskyttet, vil det, om det end er meget svagt befolket, kunne holde Stillingen imod et stort Antal Fjender, fordi disse ikke kunne komme ind mange paa en Gang, og ere de komne indenfor, blive de snart overmandede. Stærke Familier ere ikke meget udfatte for denne Fare, og blive de end angrebne, have de let ved at jage Angriberne paa Flugt. Alligevel er det rigtigt, enten Familien er stærk eller svag, at indskrænke Indgangen, naar Trækket er forbi.

Eddertopper ere altid en Mlempe, da de ofte fange uforsigtige Bier i deres Næt. De holde især af at bygge i Hjørnerne under Taget. Der trække de sig tilbage med deres Bytte i Skiftelse af fangede Bier, som de gjøre uskadelige ved at svøbe dem i et uendeligt Spind, saa at de kunne æde dem sikkert og lejlighedsvis. De ere meget omhyggelige for ikke at lade deres Mod løbe af med Forsigtigheden. Naar en ulthkelig Bi bliver indvillet i deres Væv, holde de sig i forsvaerlig Afstand og rulle med deres lange Arme Traad efter Traad omkring den, før de nærme sig og angribe den.

Om Efteraaret mere end paa nogen anden Naarstid ere Bierne tilbøjelige til i deres ivrige Søgen efter søde Safter at komme ind i Bærelser og i Drivhuuse, og saa snart de have set sig lidt om, flybe de imod Ruderne og støde imod, indtil de dø af Udmattelse. Undertiden kan man om Morgenen se en hel Hob Bier sammen i Vindueskarmen. Til hurtig og uden Fare at fange saadanne vildfarende Bier kan intet sammenlignes med en almindelig tom Tændstikæske. For at fange Bien træk blot Væfen halvt ud og

anbring den aabne Del over Bien. Luk derpaa Væfen lempelig imod Ruden og sæt Bien i Frihed udenfor.

Bi-Voks. Voks tilberedes ved at koge Tavlerne i en Gryde med Vand over en svag Fld. Naar Tavlerne ere helt smeltede, vil Voksset, som er olieagtigt, i smeltet Tilstand, flyde ovenpaa. Det kan da affumes med en Ste eller lille Kog og helbes i et Fad. Det bliver straks fast, naar det affjøles. Cellelaagene, der ere skrællede af Tavlerne for Udflyngningen, tilligemed alle ubrugelige Tavlestumper, bør sættes til Side i en tildækket Krukke, saa snart Honningen er siet fra dem, og senere kunne de da behandles som ovenfor beskrevet. Dette Arbejde gjøres bedst efter Slutningen af Honningtiden.

(Eneret.)

(Fortfættet.)

Faa eller mange Bi Familier.

(Af Doolittle i American B. J.)

(Sluttet.)

En Mand kan passe det halve Antal Familier efter min Methode ligesaa let som det dobbelte Antal efter min Vens, og denne Halvpart vil give Biavleren ligesaa stort et Udbytte i Kroner og Dre som alle min Vens Familier, og saa vil den første endda spare den Honning, som fortaeres af den sidste anden Halvpart af Familier, og denne Besparelse vil blive ren Gevinst for ham. Dette er ikke blot Indbildning, men Kjendsgjerninger, som de to forskjellige Methoders Udbytte beviser, og det vil staa klart for enhver, der nøje har fulgt Beretningerne i vore Bibrade i de sidste ti Aar.

Min Ven siger, at jeg er den eneste eller snart vil være det, som følger min Behandlingsmaade, og at jeg ikke følger med Tiden — som om det kunde affrækte mig. Jeg bryder mig ikke om, enten jeg er bagud eller forud for min Tid, saalænge min Methode giver mig et større Honningudbytte af de Familier, jeg har, og af det Arbejde, jeg anvender derpaa, Aar efter Aar, end de erholde, der anbefale at holde flere Familier med mindre Behandling.

Ved et stort Biavlermøde for nogle Aar siden hørte jeg en Biavler, som havde et meget stort Bieri (næsten 1000 Familier) fortælle om sin Behandlingsmaade. Medens han holdt sit Foredrag, var der en Mand, som vedblev at hviste til mig. Jeg skændte paa ham og spurgte ham, om han ikke længtes efter at høre om den Methode, der anvendtes af saa stor en Biavler. Han svarede: „Hvorfor skulde jeg bryde mig om hans Methode,

naar jeg selv er saa heldig gjennemsnitlig aarlig at opnaa mere Honning af mine 200 Familier, end han faar af alle sine 1000. To Hundrede vel behandlede Familier ville stedse give mere Honning end 1000 slet behandlede". Jeg kunde anføre andre, der arbejde efter min Plan, fordi de tro, at de derved opnaa den største Indtægt med den mindste Kapital og det mindste Arbejde.

Jeg forlanger ikke, at nogen skal følge de Metoder, jeg tilraader i Bibladene, med mindre han selv vælger det, thi for mig at være ene om at anvende dem har ingen Betydning. Jeg angiver simpelthen de Maader, hvorpaa jeg har opnaaet visse givne Udslag, og enhver har jo Frihed til at følge dem eller ej efterkom det passer ham. Heller ikke angiver jeg dem, fordi jeg har en Forretning med Biavlsværkfaber, thi jeg laver ikke saadanne til Salg; men jeg fremsætter dem kun for dermed at afbetale en Del af den Gæld, jeg skylder dem, der skrev om Bier for mange Aar siden, og til hvis Anvisninger jeg skylder mit Held i Biavl.

Min Maade bliver ofte kaldt kostbar og mit Stade og mine Maskiner kunstige; men jeg tror der er ligesaa ringe Arbejde og Kapitaludlæg ved min Methode til at frembringe 1000 Dollars Værdi af Tavle-Honning som ved nogenfømhelst anden. Som Bevis derfor kan jeg anføre, at jeg af mindre end 50 Familier (om Foraaret) har høstet for over 1000 Dollars¹⁾ aarligt i Gjennemsnit i de sidste 13 Aar. I den Tid har jeg ikke haft 13 Dages Dagløn at betale i Bieriet, heller ikke har jeg haft Verklinge til at udføre Arbejdet for mig, skjøndt mange have henvendt sig til mig i den Hensigt. Foruden mit Arbejde med Bierne passer jeg min Have og en lille Avling (29 acres²⁾), desuden tager jeg Vare paa min Faders Ejendom. Endelig passer jeg selv mit Værksted og min lille Dampmaskine, der anvendes til at udsavge Delinger, Stader, Honning-Pakkasser o. s. v. til mig selv og mine Naboer. Endnu kan jeg tilføje, at jeg skriver Artikler til 7 Blade og besvarer en stor Mængde Breve.

Der er et gammelt Ord, som hedder: „Prøven for Buddingen er at spise den“. Derfor siger jeg nu det samme, som jeg flere Gange har udtalt i dette Blad, at det eneste, hvormed jeg kan anbefale mine Metoder i Biavl, er det gode Udbytte, jeg har opnaaet derved.

Gavnlig Vinf.

De tomme Tavler. Overalt, hvor man mangler Lyngtræk, er nu Honninghøsten endt. De tomme

¹⁾ 1 Dollar = 3 Kr. 73 Ø.

²⁾ 1 acre er paa det nærmeste 6 Stp. Land.

Tavler bør derfor hengjemmes omhyggeligt, da de have en meget stor Værdi i det kommende Aar. Har man rigelig Plads, da kan man anvende den i Sp. 18, Side 41 angivne Maade. Har man knap Plads, bør man stable Tavlerne tæt i Kasser, hvori lægges Kamfer for at holde Møllene borte. Kasserne henstilles paa et tørt Sted, hvor der ikke er Mus. — Paa denne Maade hengjemmes usfuldendte Delinger efter først at være tomt ved Udslyngning og senere stikkede rene af Bierne.

Bier og Planter.

Salvien.

(Efter N. Viennens-Zeit.)

Bestandigt og rigtignok med Rette bliver af Biavlerne det Spørgsmaal igjen opfattet: Hvilke Planter og hvilke Blomster skulle vi tilbyde vore Bier til at flyde paa? Skulle vi dyrke denne eller hin Plante i deres Interesse. Det synes mig, som om Biavlerne i det mindste hyppigt gaa ud fra den Forudsætning, at Honningen eller endnu hellere Nektaren i Blomsterne og Blomsterne selv kun ere til for Bierens Skyld. Enhver Blomst, som frembringer en tilstrækkelig Mængde Honning, som smager Bierne, maa ogsaa blive besøjet af Bierne. Men det forholder sig dog væsentlig anderledes i Naturen; Botanikernes og Zoologernes Underjøgelse i de sidste tyve Aar, fornemmelig min desværre nu ogsaa allerede afdøde Ven Professor H. Müller i Lippstadt, har leveret Kjendsgjerninger, som ogsaa den praktiske Biavler ikke skalde tillukke sit Øje for. Desværre eksisterer indtil nu intet enkelt populært Værk, som fremstiller de her i Northed behandlede Gjenstande forstaaeligt for alle; saa meget mere bliver følgende lille Artikel retsfærdiggjort.

Lader os først en Gang give vor berømte Goethe Ordet, som rigtignok ikke var nogen praktisk Biavler, men hvis af Gud benaadede Digter-Geni ikke destomindre har jet dnybt i den lille uanselige Dyrverdens Liv og Virken: Goethe synger:

„Ein Blumenglockchen vom Boden hervor war früh geprosset in lieblichen Flor. Da kam ein Bienschend und naschte fein: Die müssen wohl beide für einander sein.“

En Blomsterklokke var tidlig skudt fra Jordbunden frem i yndig Flor. Da kom en lille Bi og stikkede fint: De maa vel begge være til for hinanden.

„Rigtignok, mine Herrer“, sagde den Værdede (der, som bekendt, itidse taler meget prosaisk og aldrig i Bøesi) „rigtignok maa vel begge være til for hinanden. Jeg vil derfor straks fremsføre for dem følgende logiske Bevis“ — og nu gaar det løs.

Men dette lærde Bevis vil slet ikke komme os i Hovedet i Dag, thi det er en smuk Sommerformiddag og den velvillige Læser

ligger med mig ved Kanten af Skoven i Skyggen af en mægtig Bøg og damper forfærdeligt af sin Bladlerpibe. Da vi just intet bedre have at bestille, saa betragte vi de talrige Buske af Engsalvie i Nærheden. Vi have en af de smukke blaa Blomster i Haanden og beundre dens ejendommelige Stikkelse. Det er en Læbeblomst (Fig. 40 I.), i hvis paa Siden sammmentnebne Overlæbe to Støvdragere ere skjulte, og udaf hvilken fortil (ved g) en traadsformig Griffel stikker frem. I Bundens af Blomstens Krone er der skjult megen Nektar.

En Humlebi kommer hummende i Tonen træstrøget B og sætter sig uden videre paa den blaa Underlæbe, som om den ene og alene var til Hvileplads for den (Fig. 40 II.) og stikker Hovedet i Blomsterrøret. — Holdt, hvad var det? — To smaa skjulte Trommestikker komme frem fra Overlæben og tromme i syv Ottendedels-Takt en meget artig for os rigtignok uhyrlig Marsch paa Humlebiens Ryg. Det er nok saa net. Forbavset træde vi nærmere og se, at Humlebiens Ryg er gaaft gult pudret.

Nu er denne Blomsts Honning udtømt, Humlebi, som slet ikke bryder sig om dette ejendommelige

Musikinstrument, kryber frem, ikke for at flyve tilbage til sin Bolig, men for at berøve

en anden Salvieblomst dens søde Saft. Netop da den vil krybe ind i denne, stryger Griffelen med sin gaffelformede Ende over dens Ryg; den er klæbrig som tyk Gummiopløsning, og derved bliver en Del af det gule Støv fra den forrige Blomst hængende ved den. Trommeriet gaar igjen løs, en tredje Blomst bliver besøgt, dens Griffel bliver behæftet med Støvet og saaledes videre, indtil Humlebi'en bærer den indsamlede Stat hjem. Det er vidunderlig, hvad man kan faa at se, naar man kun lukker Djæne op!

Nu vil vissefelig vor Humlebi's og vor Salvies venlige Ledsager allerede have vundet nogen Interesse for Sagen, og derfor skal han nu ogsaa erfare, hvad alt det har at betyde.

Begge Trommestikkerne ere Støvdragerne (Fig. 40, I. s), af hvilke hver foroven bærer en Knop, Støvknappen, i hvilken det gule Støv, Blomsterrøret, danner sig. Naar Humlebi'en vil naa til Salvieblomstens Honning, og i den Hensigt stikker Snabel og Hoved ind i Nærsvælget, saa støder den her imod et Apparat (Fig. 40 III.), der lukker for Svælget som en

Dør, og som er ligesaa findrigt som ejendommeligt. Dette bestaar af to Tappe a a, som ere vokkede fast til Kronen, og paa dem balancerer bevægeligt Midterstykket c b, som foroven forlænger sig i begge Støvdragerne. Støder nu Humlebiens Snabel paa Vejen efter Honning mod c, saa bevæger dette sformede Frenspring sig tilbage. Støvdragerne træde da frem foroven og bestøve Humlebiens Ryg. Ved Besøget i en anden Blomst oversfører Dyret en Del af det fra den første Blomst medbragte Plantestøv paa hins Griffelspids (Arret); den bestøver Blomsten med Blomsterrøret af en anden Blomst af samme Art. Først derved, at det lykkes Blomsterrøret at komme hen paa den anden Blomst, i hvilken fra Støvet smaa (mikrostopiske) Traade skyde ud og søge ned til de i Frugtknuden liggende Egg, som derved befrugtes, — kun derved kunne de modnes til Frø.

Mærk: Salvien leverer ikke Humlebi'en Honningen for Jngenting; den maa derfor yde Planten den vigtige Gjentjeneste, Bestøvningen. Begge ere altsaa i Virkeligheden „til for hinanden“, som Goethe siger, eller de ere „tilpassede for hinanden“ som Naturforskerne sige.

Omendskjønt vi nu allerede have ligget over en

Time ved Stovgrænsen, er der dog endnu ikke kommet en eneste Bi flyvende til Salvien, men paa de i Nærheden staaende Blomster tumle de sig omkring i Dufinvis, paa Algerkløver, paa Skulpekløver, paa Haulhechel og paa Knopurt.

„Meget klart“, siger den velvillige Læser, „Salviens Honning smager ikke Bierne; den er dem for saltholdig eller for pebrt“.

Bliv kun ikke for ivrig, Vrede! Jeg skal straks fortælle Dem en net Sagtagelse, som jeg en Gang har gjort i botanisk Have i Göttingen. Der bliver Engsalvien ogsaa dyrket, og hvert Aar gaar Professorens deryn med Studenterne og siger: „Her, mine Herrer, ser De Engsalvien, *Salvia pratensis*, anden Klasse's første Orden efter Linné, Diandria, Monogynia“. — En Dag anstrængte en Honningbi sig ved en af disse for at naa til Honningen — men forgjæves! Endelig saa den flere Blomsterrøner, som allerede havde løst sig fra Frugtbunden og endnu hang paa den lange Griffel, Smit, som Familien nu en Gang er, fløj den hen til denne, stak Hovedet ind i den bageste

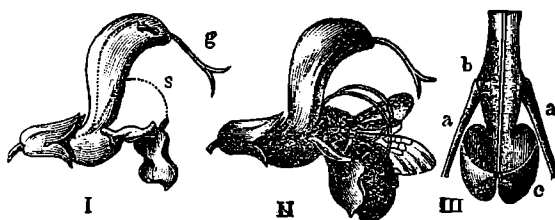

Fig. 40. Blomst af Engsalvie. I. g Griffelen, der besejrer Biens Ryg, ibet den flyver ind. s Støvtraadene, som høje sig ned over Bi'en, naar denne som i II. hviler paa Underlæben og trykker paa det sformede Væbning III. c.

løskrevne Ende af Røret og udsugede begjarlig den der endnu hengende af Humleblen efterladte Honning. Honningblen besøger ikke Salvien, fordi dens Honning ikke smager den, men fordi dens Sugeapparat er for svagt til at aabne den Dør, som lukker Vejen til Honning for den. Salvien er en Blomst for Humleblen, ingen Blomst for Honningbier¹⁾.

Fra Kredsene.

I Forbindelse med en Industri-, Fjerkræ- og Husflidsudstilling i Flauenfjold d. 8, 9 og 10 October holder Hjørring Amts BF. en Viablændsstilling, omfattende alt til Viablen henhørende. Net til at udstille har enhver, til at ægte Præmie kun Medlemmer af Hjørring Amts Viablerforening. De udstillede Gjenstande skulle være anmeldte inden den 15 Septbr. til Smedemester J. P. Lyngbye, Boergaard pr. Flauenfjold. I Indtegningspenge betales 25 Ø. pr. Nummer. De udstillede Gjenstande skulle være paa Pladsen senest den 7 October kl. 8 Æm.

Badstjær Skole, den 20de August 1886.
N. Jensen.

Viablærlærernes Beretning.

(Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.)
(Fortsat.)

Den 20 Juli afholdtes et godt besøgt Møde hos Stomager N. Jensen, Swebolle Mark, der havde stillet sin Bistand til Raadighed, og her erfarmentederedes. Der holdtes først Foredrag over Udtromning, Overføring, Fodring m. m.

Hr. Jensen's Stader vare af hans egen Konstruktion og en Del mangelfulde, og i hans Nærhed, hos C. Pedersen, Swebolle Mark, foresandtes en Bistand, men her vare Staderne endnu simplere byggede, men nogenlunde godt befatte med Bier. Jeg gjorde disse Føll opmærksom paa, at naar de selv vilde lave Stader, da maatte det være Trugstader, da disse ere langt simplere at bygge end Højtader. Mødet varede i 5 Timer,

¹⁾ Det er i dette Tilfælde næppe Sugerestfabers Styrke, men det's Længde, der er det afgjørende. Honningbiens Sugesnabel er nemlig kun 6 mm lang, medens Humlebiernes Snabel kan naa en Længde af 21 mm.

Andre Urter af samme Planterlæg med fortere Rødder: Salvia officinalis og S. silvestris besøger derimod flittig af Honningblen, som ogsaa fornaar at bestøve dem ganske paa samme Maade, paa hvilken Humleblen besøger Eug-Salvian. N. N.

og det syntes som om de mødte vare særdeles tilfredse.

Samme Dag afholdtes Møde hos Smedker Christian Jensen i Tynderup, der havde stillet sin Bistand til Raadighed, men det syntes som om Hr. Christian Jensen havde mere Lyst til at handle med Stader end til at fremme Bisagen ved at tale om den. Dyrskuet, der afholdtes samtidig, tog hele Opmærksomheden fra Mødet, og dette havde derfor nok blevet bedre en anden Dag.

Den 21 Juli holdtes Møde i Haarby ved Faaborg, hvor Gartner Rasmussen havde stillet sin Bistand til Raadighed. Mødet var meget godt besøgt. Den fra den danske Viablerforening udsendte Viablærlærer, Gartner Andersen fra Nyborg, var kommen til Stebe og holdt et Foredrag, der varede i 4 Timer, men som hele Tiden fulgtes med stor Opmærksomhed. Foredragsholderen, der i de sidste tre Uger havde berejst Sjælland og Volland-Falster, gav en kort Meddelelse over Viablen i de nævnte Landsdele, hvoraf det fremgik, at Stader og Redstaber vare meget primitive (forældede, simple, slet konstruerede), navnlig paa flere Steder i Sjælland, hvorimod de vare langt bedre i Maribo Amt. Viablen vil ikke give ynderlig Udbytte iaar, dog var Trækket paa Boghveden i disse Dage fortrinligt. Der fandtes imidlertid flere store og udmærkede Bistande og navnlig maa fremhæves Lærer Smiths i Bjergsted, hvis cirka 30 Stader i flere Aar havde givet henved 1000 Ø Honning om Aaret. Endvidere maa fremhæves som fortrinlige Bistande Garver Knudsens i Bordingborg og N. Andersens i Snelestrup m. fl., der afgive Eksempler paa, hvad Viablen kan indbringe, naar den passes som den bør passes.

En stor Fejl begaa mange Viablere i Sjælland og i Maribo Amt ved at de i denne Tid udtromme Bierne og sætte dem i Kassestader uden at medgive dem nogen Bygning, og det er dog en Umulighed, at en Sværm eller Tromling kan bygge tilstrækkeligt fra nu af og til Vinteren, i hvilken Tid der kun bygges meget lidt. Nogle give dem dog Kumlstavler, andre ikke. Deres Lyst til at høre Honning er ogsaa saa stor, at den forleder dem til at tage for meget, hvad der iagttoges flere Steder. Der klagedes over, at Bierne ikke vilde sværme, og at de Kube-stader, der vare anbragte paa Trugstader eller Kasser, ikke vilde bygge ned i disse. N. gav en nøjagtig Anvisning til at bygge i disse Kasser eller Stader. For at opnaa dette maatte Kube-stadet være folkerigt og sættes i umiddelbar Forbindelse med Kassen. Var Ruben ikke fuldbygget, maatte der skjæres af den saaledes, at Bierne saa

at fige bleve nødte til at bygge paa de indhængte Rammer, der selvfølgelig maa være forsynede med Bokstaver eller i alt Fald med Kunsttavler. Der maa ikke gives Bierne for stort Rum ad Gangen. Bierne maa ligesom pakkes saa tæt sammen som muligt. Foredragsholderen beklagede, at der var kommen nogen Splittelse i den danske Biavlerforening og opfordrede de til Stede værende til atter at indmelde sig i Foreningen, hvilken Opfordring blev efterkommet af Flere.

(Fortsattes.)

Spørgsmaal og Svar.

Mr. 43. Naar kan en Plads siges at være overbefolket med Bier, og hvorledes kan man bedømme det? Jeg tænker mig Pladsen paa almindelig god Jord, hvor Svindeløser udgjør Hovedtræffet; hverken Lyng, Boghvede eller Lind forefindes. (S. S.) — S.: Det er vanskeligt at afgjøre om en Egn har for mange Bier, fordi det eneste virkelige Kjendemerke derpaa, en altfor ringe Indsamling af Honning, kan fremkomme af saa mange andre Aarsager. I Nar have vi hørt denne Klage over altfor mange Bier fra flere Sider, og ligejaa have vi hørt den i alle mindre gode Honningaar, derimod have vi aldrig hørt den i de gode Honningaar. Det er klart, at under det svage Træet i det tidlige Foraar og Slutningen af Sommeren er det en Fordel for Biavleren at bo i en Egn, hvor der kun er faa Stader, som ejes af andre, men dermed er det ingenlunde afgjort, at Egne, i hvilke Trættet paa disse Tider af denne Grund formindsktes, ere overbefolkede. Det, hvorpaa det kommer an, er om Egnen har saa mange Stader, at det ikke kan lønne sig at drive Biavl der. Af saadanne Egne have vi vist meget faa eller slet ingen, Danmark kunde vistnok bære en langt mere udbredt Biavl end den, vi have. En ganske anden Sag er det, at vi have ikke faa Pladser, paa hvilke det paa Grund af det større Stadehold bliver mere nødvendigt at fodre om Foraar og Efteraar end i de mere bifattige Egne.

Mr. 44. Hvad kan der gøres for at hindre Biernes Vinterforraad af Honning i at krystallisere? (S. S.) — S.: Hovedgrunden til Honningens Krystallisation er dens Art. Napshonning og Agertaalhonning ere særlig tilbøjelige dertil, og da disse Honninger i mange Egne i Nar have givet Hovedtrættet, kan dette Forhold let indtræde i dette Efteraar. Saa vidt muligt bør man ved August-Efterlynet ombytte saadanne Tavler med andre, der indeholde Honning fra det egentlige Sommer-

træet. Man maa dog ikke tro, at saadan stivnet Honning ikke kan benyttes af Bierne. Dette er ikke Tilfældet, men den krystalliserede Honning kræver en betydelig Vandmængde til sin Opløsning, og dette Vand kunne Bierne ikke hente om Vinteren. Stader, der have saadant stivnet Forraad, bør derfor vandfodres om Vinteren. Med Hensyn til denne Slags Fodring ville vi henvisse til Hoffjægermester Brunns Artikel (Side 37) "Tørst hos Bierne".

Mr. 45. Hvorledes holdes krybende Insekter ude af Stadet? (M. C., Emb.)

— S.: Anbring i hvert af de 4 Ven 1 tykt Søm eller 1 Skruer saaledes, at det rager 1"

Benct. An-
efter hvert
lille Staal
1/2" Vand.

Fig. 41. Fodstaalet for Stabets Ven til at hindre Myrer fra at gaa ind i Stabet.

Insekter
gjennem
dette vil paa
Sømmet ikke
op til Træet

udenfor
bring der-
Ven i en
(af Blis) med
Krybende
ville ikke gaa
Vandct, og
Grund af
kunne naa
(se Fig. 41).

Vandct maa jævnligt fornyes, da det fordamper. Staalet maa helst staa paa en Mursten for at give Stabet en fast Stilling.

Et og andet.

Vanbi eller Vandbi. Denne Benævnelse bruges ofte hos vor Almue til at betegne Haubierne. Man har antaget, at dette Navn skulde hidrøre fra den urigtige Mening, at Haubierne skulde hente Vand til Bi-Familien. Ved denne Forklaring gjør man dog sikkert Befolkningen uret, thi det nævnte Ord har næppe noget med Vand at bestille. Det vilde vistnok være faare vanskeligt at paavise den ringeste Grund til en saadan Antagelse. Opfattes derimod Ordet som Vanbi, da bliver Betegnelsen jo meget korrekt, idet Forstavelser van da har en lignende Betydning som i vanartig, vanstakt o. s. v. Haubierne betegnes altsaa derved som unyttige Bier, fordi de netop ikke hjembære Forraad til Familien.

Arbejdsbiernes Størrelse. Ved Anvendelse af Afspærrings-Gitre har man faaet et tydeligt Bevis paa den ikke ringe Forskjel, der kan være paa Arbejdsbiernes Størrelse i forskellige Familier. Medens nogle uden Vanskelighed gaa gennem Abninger af 4,4 mm Brede har man hos andre maattet anvende Gitre med 4,6 mm Abninger, ja hos enkelte Familier endogjaa 4,8 mm¹⁾. Det vil derfor være det sikreste altid at benytte

¹⁾ 10 mm = 4,50 danske Linier, altsaa 1 mm omtrent 1/2'''.

sidstnævnte Maal, som endnu meget godt kan udelukke baade Dronning og Droner.

Ekko fra Staderne.

Narhuseggen, 16 August.

Den udslyngede Honning blev stiv i Nar paa en halv Snes Dage, en Rubes Indhold var meget landiseret. Hvad angaar Udbytten i Nar, da har det ganske vist været et daarligt Nar; men naar Bierne have været i god Stand i Foraaret og havt en frugtbar Dronning, saa have vi dog kunnet opnaa 60 K af det bedste Stade og 50 K i Gjennemsnit, hvilket efter Narret maa anses for ret godt. Da vi endelig fik Foraar, var Vejret særdeles gunstigt, ikke Bygevejr (de slemme Hagelbyger) og ikke Storm, saa Bierne kunde frit søge Marken. Her er falden en usædvanlig Mængde Sværme, ialt 9, men da jeg søger at formere, vare de første velkomne, de sidste kunne anvendes til at opbygge dem, som behøve det. — — J. J.

Syddyn, 17 August.

— I Gjennemsnit saa vi her Bierne i Winterstand uden Fodring. Enkelte givede lidt Dverfud, andre maa have lidt Tilskud. Udbytten altsaa 0. — P.

Løve v. Slagelse, 23 Aug.

Jeg er for lidt praktisk Biavler til at turde udtale mig videre om Biavlen. Et tør jeg dog fremhæve som fastslaaet gjennem egen og andres Erfaring, at godt indvintrerede, foraarsfodrede og derfor tidlig udviklede Folk ogsaa i Nar have hævdet deres Fortrin fremfor de spagere. Det ganske tidlige Træk var her fortrinligt; de stærke samlede da betydeligt Forraad, medens de andre med deres ringe Arbejdsstyrke kun kunde samle det nødvendige til Ingeleens Forplejning. N. B. har af 7 Familier høstet over 300 K Honning. — For 4 Nar siden var her ikke et eneste Trugstade i Egnen, nu tælles her over 30 Stkr. efter Hr. Pedersens Model. N.

Biavlermøder.

Svendborg og Omegns B.F. holder Møde hos Smedker Hans Thomsen, Ellerup 5te Septbr. Kl. 2; hos Slagter Lars Hansen, Gjerlinge paa Thorzeng 12 Septbr. Kl. 2, og hos Lærer Jausing, Kværndrup, 19 Septbr. Kl. 2. Ved alle Møderne praktisk Efteraarshandling og Diskussion, samt ved Mødet i Kværndrup Foredrag af Biavlslærer A. C. Andersen, Nyborg. Talrigt Møde udbedes. H. B. Rasmussen, Kredsformand.

Ved Biavlermødet i Kværndrup d. 19 Septbr. holder Svendborg Amtsförening

Bestyrelsesmøde Kl. 1. Biavlerforeningens Lovudkast behandles.

Kristian Pedersen, Jmd.

Skovby Herreds B.F. afholder Møde Søndagen d. 19 Septbr. Kl. 2 hos Udejer Hans Knudsen i Lofte.

C. F. Abildgaard.

Vester Høisinge Kreds holder Møde Søndagen d. 19 Septbr. om Eftermiddagen Kl. 2 hos Gartner Leonhard ved Faaborg. Der gives praktisk Undervisning i Biavl. Alle Videner ere velkomne.

Søren Madsen, Jmd.

Brevkasse.

Centralmødet. Da ingen Meddelelse om Tid og Sted for dette Mødes Afholdelse endnu er kommet os i Hænde, vil det jo ikke kunne afholdes for i de 2 sidste Dage af denne Maaned, da det mindst 14 Dage forud skal kundgjøres i T. f. Biavl. Da der imidlertid i Nar afholdes saa mange Møder og Udstillinger i September, antage vi det vilde passe Hjerteligt af de Delegerede bedst, om det blev udsat til Begyndelsen af Oktober.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Honningen og dens Anvendelse** af Hans Erzløv i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Nogle Hundrede Pd. Honning i Normaltavler kan faas hos **Vodter Larsen** i Hals.

Et Parti

hvid eller gul Honning

for Biavlskredsfaber onskes.

Tved, Svendborg, 28 August 1886.

Kristian Pedersen.

Billig Bi-Bog.

Margangene 1876—84 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Margange tages samlede, faas de a 25 Ore. Margangen 1885 koster 1 Kr.

Til kredsföreninger leveres disse Margange for **halv Pris**.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan jendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit. **Erzløv.**

Tommer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader og Biavlskredsfaber.**

Forbedt's Tavlepriser for 1886:

1 Pd.s 2 Kr., 2 Pd.s 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd.s 5 Kr. 55 O., 4 Pd.s 7 Kr. 40 O., 5—10 Pd. a 180 O., 10 Pd. a 165 O. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Voks** a 40 O. pr. Pd.

Biavlskredsfaber.

Mine Biavlskredsfaber, der flere Gange have faaet Præmie og Medalje, anbefales ligesom forrige Nar til Biavlerne. **Sonningsholdere** med hermetisk Luffe til 2, 4, 6, 8 og 10 Pd. lobdet med **Sarpiks**.

F. A. Holm.

Bliffenslager, **Vestervig.**

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Bialv.

Udgivet af

„Den danske Bialverforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Stundgjæstelser optages for 20 Ere pr. Pætt-Quin 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de puffed indrykkes.

Nr. 15.

15 September 1886.

20de Aargang.

Indvintning.

Da Varmen i Aar har holdt sig usædvanligt længe og August næsten hver Dag har havt smukt Sommervejr, have Forholdene bedret sig en hel Del. Sa i Lyngegnene ere endog store Stader blevne fyldte med Honning. I de øvrige Egne har man vel ikke faaet en ny Høst, men det svage Træk har dog formaaet at opholde en jævn

Yngelansætning, saa at alle Stader kunne ventes at gaa Vinteren i Møde med en Stare af unge Bier. I denne Henseende danner dette Aar en Modfætning til 1885.

Saa snart det fjøligere Vejr begynder at indtræde, almindeligt ved

Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober, bør Indvintningen foretages. Vi forudsætte, at August-Eftersynet er foretaget efter de i Nr. 12 og 13 givne Regler (dette Eftersyn kan dog i Hedeegnene først ske i September). De bagerste Tavler, hvis Indhold Bierne have tømt for at flytte det fremad, udtages, og Familien beholder kun 5—9 Normalrammer tilbage efter dens Størrelse. Vi frygte dog meget for, at en Mængde Familier i dette Efteraar have alt

for ringe Forraad. Vi ville derfor her omtale

Efteraars-Fodring. Den letteste Maade at udføre denne paa er med tørt Sukker, og denne Maade har desuden det Fortrin ikke at hidlokke Robbier. Hertil benytter man en hul Blindramme, der i Trugstaden gives samme Maal som Yngelrammerne, men i Højstaden med 3 Etager helst bør passe i Maal med 2 Rammer over hinanden. Blind-

rammens Sidestifter og Bundliste gjøres $1\frac{1}{2}$ " brede. Rammens ene Udsning fyldes helt med et $\frac{1}{4}$ " tykt Brædt, der sømmes fast. Den anden Udsning fyldes med et lignende Brædt, men dette naar kun til $\frac{1}{4}$ "

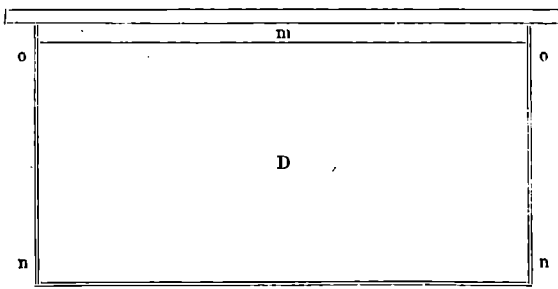

Fig. 42. Tør-Sukteramme til Fodring. D Døren; n n de to Stifter, der danne Hængslet; o o de to Stifter, der holde Døren fast; m den Ræbning, der giver Bierne Afgang til Sukkeret.

nedenfor Tavlebæreren (se Fig. 42 D) for at give Bierne en bekvem Afgang til det indre af Blindrammen. Dette Brædt befæstes som en Dør, idet man forneden ved n slaar et rundt Traadsøm ind paa hver Side, saa at Brættet kan dreje sig paa disse 2 Stifter som paa Hængsler. Foroven ved o indslaas to lignende Stifter, men disse slaas ikke helt ind, saa at de ere lette at trække ud med en Knibtang. Man har da Tør-Sukker-Rammen i Orden. Smellem

de 2 Fyldinger er et 1" bredt Rum (det bør ikke være bredere, da Bierne ellers om Foraaret ville bygge deri), som ved Normalmaal vil tage 3 $\mathbb{K}$ Sukker. Opfinderen af dette praktiske og simple Foderredskab, Mr. Simmins, er Englands største Biavler, det vil sige den, der har det største Bieri. Han har i flere Aar anvendt det baade Foraar og Efteraar, fordi det giver en meget nemmere Fodring end det flydende Foder. Han anvender om Foraaret ægte Portorico-Sukker dertil, fordi Bierne med stor Lethed kunne gjøre dette Sukker flydende. Til Efteraars-Fodring anvendes derimod helst Je-marara-Sukker. De 2 øverste Stifter tækkes ud, Døren drejes ud, Rammen fyldes, Døren drejes igjen i sin Stilling og befastes med Stifterne. Derefter hænges Rammen saa tæt som muligt ind til Bierne med Nabningen foroven vendt imod Bierne. Er det godt Flydevejr for Bierne, da ville de selv hente det fornødne Vand til Sukkerets Oplosning. I modsat Fald kan man svagt vandfodre dem fraoven. Vandfodringen bør dog helst ikke ske med et almindeligt Honningglas, da det let drypper, men hellere med et Maltfirupglas. Paa denne Maade kan man med største Lethed give sine Bier det manglende Forraad uden at udsætte sig for Røveri eller for, at Foderet gaar i Gjæring. Naar Fodringen er endt og Rammen tom, da kan man udtage den, fylde den med Haffelse og atter hænge den ind til Bierne, men med Nabningen foroven vendt fra Bierne. Naar den dernæst pakkes ved begge Sider, danner den en kun Væg imod Stadets Vægside.

Flydende Foder. Vil man paa denne Tid give flydende Foder for at forsøge et Stades Forraad, da bør det ikke være for tyndt og ikke gives for langsomt. Er det nemlig tyndere end moden flydende Honning, da vil det vare længe, inden Bierne forjægle det i Cellerne, det kolde Vejr kan da komme før dette sker. Foderet bliver da ikke tilbæftet og bliver da let fordærvet. Giver man det for langsomt, da vil man kun befordre Ungeludviklingen, men ikke forsøge Forraadet. Giver man et stærkt Stade let Afgang til Foder ovenover deres Sæde, da kunne de nedbære 2 $\mathbb{B}$. i en enkelt Nat.

Væggens Pakning. I de dobbeltvæggede Boliger, der blive mere og mere almindelige hos os, og som uden Tvivl give det luneste Vinterfæde, bør nu de tomme Rum i Væggene udfyldes, hvis det ikke allerede er sket. Hertil anvendes Haffelse, Avner, tørt Mos eller tør Bændeltang. Denne Pakning bør dog ikke ske altfor fast, da Emnet da ved at tage Fugtighed om Vinteren let kan sprænge Væggen eller dog gjøre

Stadet uregelret og utæt. — I de enkeltvæggede Boliger, der jo almindeligt ere tækkede med Haln, bør Tæktningen omhyggeligt efterjes og udbedres paa alle Steder, hvor den er for tynd. Undersøg navnlig nøje, om ikke den langvarige Tørre har frembragt Aabninger mellem Bræderne paa de Steder, hvor disse ere samlede. Findes saadanne Revner, bør de tættes med Rit eller Hamp eller Trælister. (Sattes.)

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortsat.)

XI. Malning af Boliger. Den mest passende Tid til dette Arbejde er enten Foraar eller Efteraar. Dersom det gjøres i Martz, bør man dertil vælge en skyet Aften, naar det blæser en god „Kuling“, som Sømcændene sige, helst fra de tørre Hjørner Nord eller Ost, da vil der kun være ringe Sandsynlighed for Dug om Natten. Begynd ontrent en halv Time før Solnedgang, da ere alle Bierne hjemme og i Ro. Du vil da have en hel Time til Arbejdet, inden det bliver for mørkt. Det gjør ikke Bierne den ringeste Stude, hvor ofte end det modsatte er sagt. Kom rigeligt med „Tørrelse“ i Malerfarven, men ikke Terpentin, thi Bierne affky Lugten deraf. Den følgende Morgen vil Farven være tør. Biboligerne i vort Bieri blive malede hvert Aar om Foraaret, idet vi altid vælge dertil en tør, kold Aften. Udfører man det derimod om Morgen, foraarfager det Tab af mange Bier, fordi de blive hængende fast ved Farven, før denne har Tid til at tørre. Malning, der nylig er lagt paa, er saa klæbrig, at naar en Bi sætter sig derpaa, kan den sjældent befri sig igjen. Men enten man maler de egentlige Boliger eller ej, bør man i det mindste hvert Aar male Tagene derpaa. Disse ere nemlig stærkt udsatte for Regn, og de bør altid holdes regntætte. Et utæt Tag medfører altid en vaad, usund Bolig. Beføstningen vil ikke overstige 10—20 Ore for hvert Tag, og det betaler sig godt at udføre det Arbejde.) (Eneret.) (Fortsattes.)

¹⁾ Vi slutte os ganske til denne Dyfodring til at holde Tagene tætte. Vi ville dog gaa endnu videre, idet vi ikke anse det for tilstrækkeligt at efterse Tagene om Foraaret. Det er fuldt saa nødvendigt om Efteraaret. Netop i denne Tid kan det Arbejde fortræffeligt udføres, men husk da paa tilfælde at anvende Rit efter den forste Malning (ellers binder skittet ikke til Udfyldning af alle Smaahuller og Revner. R. A.

Bort med Afspærrings-Gitterne.

(Af Cand. med. Dünninghaus i München).

Et Marti er vel nu forløbet, siden man anbefalede os at danne et Honningrum, som blev gjort utilgjængeligt for Dronningen ved at anbringe mellem Ingelrum og Honningrum en Blitplade, der var gjennembrudt med 4 mm brede Nabninger. Dette Forslag blev hilst med Jubel og hurtig anvendt i en Mængde Stæder. Gjennemgaaende fandt man ved Erfaring, at Dronningen virkelig paa denne Maade kunde udelukkes fra Honningrummet. Den ringe Hindring, man stillede i Vejen for Arbejdsbierne, troede man at kunne afhjælpe ved at anbringe et meget stort Antal Nabninger i Blitpladen. Glædestummelesu varede dog ikke længe. Man indsaa snart, at der var en Omstændighed, man havde glemt at medtage i Beregningen, nemlig at Størrelseforskjellen mellem Dronning og Arbejdsbi slet ikke er saa stor, og som Folge deraf bliver det meget besværligt for Arbejderen at gaa igjennem de Nabninger, som Dronningen slet ikke kan passere. Grænjen, som for begge er draget efter deres Tykkelse, er kunstig. Ja, dersom hendes Majestæt var tyk som en Humlebi, medens Arbejderne havde den sædvanlige Størrelse, da kunde jeg finde mig i Afspærrings-Gitteret, thi da kunde man sige, at det var upassabelt for Dronningen, medens Arbejderne uden ringeste Møje kunde gaa derigjennem. I nogle Aar er et Spørgsmaal traadt i Forgrunden i „Wiener-Zeitung“, hvilket fordrede den ivrigste og mest udtonnende Behandling, og som bragte alle vore dygtigste Biavlere til Eftertanke og fremtvang deres Udtalelser. Jeg tænker derved paa Vandfødring hos Bierne. Jeg er af den Mening, at dette Spørgsmaal kan betragtes som løst, siden Pastor Ziebolz optraadte i Sagen. Han skulde vi, at den gode Overvintring, som man indtil da ansaa for Biavlernes største Kunst, nu kan lykkes for enhver Begynder i Biavl, naar han blot vil følge de Regler, som nu ere fastslaaede. Ved at vandfodre vore Bier opklæffe vi endvidere gode stærke Familier om Foraaret, idet vi ved at vække dem Vand i Stedet afholde dem fra den fordærvelige Udslyngen i det tidlige Foraar og paa kolde Dage. Tidligere maatte de trods Storm og Uvejr hver Dag hente det nødvendige Vand udefra, og en Mængde Bier betalte denne Pligtbetydelse med Dødet. Kunde de paa Grund af Vejret ikke flybe ud, da maatte de af Mangel paa Vand indstrænke eller ganske ophøre med Ingelansætningen. Nu behøve Bierne ikke mere at flybe ud i koldt Vejr, nu forstyrres Ingel-

ansætningen ikke af slet Vejr, men kan regelmæssig fortsættes uden betydelig Forstyrrelse. Vandfødringen om Sommeren synes endelig at fikre os et større Honning-Udbytte. Men jeg tror dog med Rette at turde spørge, hvad Hjælper os alt dette, naar dog endnu Hovedspørgsmaalet for den praktiske Biavler, nemlig den bedste og fordelagtigste Honningindsamling, endnu stadig venter paa sin Løsning, naar vi endnu stedse lægge Bierne en vistnok ikke uundgaaelig Hindring i Vejen for Honningindbæringen, nemlig Afspærrings-Gitteret?

Men ere vi virkelig i en saa fortvivlet Stilling, have vi endnu stedse ingen Maade, paa hvilken vi kunne holde Dronningen borte fra Honningrummet uden at forøge den honningbærende Bi fri og uhindret Udgang dertil? Kanste vist have vi en saadan Maade. Allerede i Sommeren 1883 meddelte Ingeniør Siegwart i Altdorf-Uri, at han havde gjort den Jagttagelse, som enhver Biavler nu slet selv kan gjøre, at Bierne forlænge enhver Celle, som skal indeholde Honning saaledes, at Mellemrummet mellem to Honningtavler paa dette Sted bliver omtrent 7 mm, medens Mellemrummet mellem to Ingeltavler er 11½ mm. Med andre Ord: Bierne bevise os i ethvert Stæde, at til Afslutning paa deres Virksomhed i Honningrummet er en Tavleafstand af 7 mm dem nok. Hr. Siegwart foreslaar nu at danne et Honningrum helt igjennem ved at nærme Tavlerne til hinanden med 7 mm Afstand, og han meddeler os, at han paa denne Maade virkelig har opnaaet sin Hensigt. Det er meget sandsynligt, at denne ringe Afstand af 7 mm hindrer Dronningen i at hæve sin lange Bagdrop saa højt, at den kan sænke den ned i Cellen. Denne Maade grunder sig altsaa paa Dronningens Længde, og denne er sandelig langt betydeligere end Arbejderens. Jeg anser denne Maade for naturlig, fordi Honningtavlerne ogsaa i de vilde Distakter, som ingen Menneskehaand har rørt, have denne Afstand, og jeg kalder den formaalstjenlig, fordi Uglægningen i et saaledes indrettet Honningrum bliver umulig for Dronningen, medens Arbejderne kunne passere fuldstændig frit og uhindrede deri.

Hvoraf kommer det nu, at denne Maade, endstjøndt den i Sammenligning med Afspærrings-Gitteret tilbyder saa øjensynlige Fordele, dog ikke har kunnet vinde Indgang hos vore Biavlere, endnu stadig taales „Bliffet“ i Stæderne? Jeg tror det nærmest har sin Grund dervi, at Sagen ikke senere er omtalt her i Bladet. Den tykke Biavler tog sig vel i Aft for at prøve et Forslag,

der kun 1 Gang viste sig i „Bienen-Zeitung“ som en opflamrende Comet. Der var dog tillige en jaglig Grund, som traadte hindrende i Vejen for Udførelsen af Hr. Siegwarts Tank. Det var den Umstændighed, at man ofte maatte flytte en Kamme fra Yngelrum til Honningrum eller omvendt, og det var da vanskeligt at passe de forskellige Afstande. De ved Høsten udslyngede Tavler med Arbejdsbovs maa man om Foraaet, naar Dronningen har belagt alle Vintertavlerne, atter hænge ind i Yngelrummet, for at Familien kan blive saa stærkt som mulig, inden det egentlige Hovedtræk kommer — men da vil det ikke passe, at man sidte Sommer lod Stifterne rage kun 7 mm frem. Senere naar Trækket begynder og man derfor vil indskrænke Yngelreden, da maa man atter anbringe nogle af Kammerne fra Yngelrummet i Honningrummet — det passer da igjen ikke med Stifterne. Endelig finder man ofte ved Indvindingen, at de øverste Kammer i Yngelrummet indeholde for lidt Honning, da maa man afhjælpe denne Mangel med fylde Tavler fra Honningrummet — da bliver det igjen galt med Afstanden. Tænkter man sig nu, at disse Ulemper blot viser sig i 30 Stader, da bliver det i Længden ubehageligt.

Jeg har vistnok allerede i 1883 prøvet paa at løse denne Vanskelighed, men jeg tilstaa gjerne, at jeg hidtil ikke formaade det. Først nylig er det lykkedes mig at finde en Indretning til Bestemmelse af de to Afstande saa simpel og hensigtsmæssig som den kan forlanges. Herved er Biablereen sat i Stand til at anvende den samme Kamme saavel i Yngelrum som i Honningrum uden at gjøre den ringeste Forandring ved den.

Til bedre Forstaaelse har jeg udkastet en Tegning af denne Indretning. I Fig. 42 ses Tablebæreren. Begge Stifterne ere ikke anbragte paa samme Side, men hver paa sin Side og tillige saaledes, at den ene Stift er anbragt $1\frac{1}{2}$ cm fra Tablebæreren ene Ende, den anden 4 cm fra dens anden Ende. ligeoverfor Stifterne (paa den modsatte Side) sidde 2 Klodser, der ere $2\frac{1}{2}$ cm lange. Stifterne rage 7 mm frem og Klodserne ere 4 mm tykke. Det er nu indlysende, at naar jeg hænger en anden Kamme bag den første i samme Stilling, da støder Stiften i den anden Kamme mod Klodsen paa den første, og Klodsen paa den anden Kamme støder ligeledes mod Stiften i den første. Jeg faar altsaa der en Afstand af

$7 + 4 = 11$ mm, som passer til Yngelrummet (se Fig. 43). Drejer jeg derimod den anden Kamme omkring, før jeg anbringer den bag den første, da gaa Stifterne fri af Klodserne, og da Stifterne ere de længste, komme de til at bestemme Afstanden, som altsaa bliver $= 7$ mm, altsaa den Afstand, som passer til Honningrummet (se Fig. 44). Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet kan løses paa en simplere Maade. Den samme Kamme kan anvendes saavel i Yngelrum som i Honningrum, kun maa man sørge for, at Kammerne i Yngelrummet steds hænge i en Stilling, medens de derimod i Honningrummet skulle hænge i afvekslende Stilling. (Sluttet.)

fra Brevsene.

Biabslæreren's Beretning.

(Af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.)
(Fortsat.)

Den 24 Juli afholdtes et godt besøgt Møde hos Lærer Houkind i **Boslunde** ved Korsør, hvis fortrinlige Bistand var stillet til Raadighed for Forsamlingen. Paa Bistanden, der udgjorde 21 befolkede Stader, var mange

stærke og kraftige Folk, og der var høstet 300 R Honning, hvad der i Forhold til Aaret maa siges at være meget godt. Kammemaalet var $10'' \times 11''$, hvilket Maal jo kan være meget godt, men hvorfor ikke $10'' \times 12''$, der dog har vundet megen Udbredelse, og som efter min Mening er det Maal, der passer for vore Forhold, og som jeg tør anbefale paa det bedste.

Hr. Houkind, der er Formand for Sorø Amts Biablerforening, udfolder en mønsterværdig Virksomhed for Biavlens Fremme, men han mangler Støtte fra andre Egne i Amtet, hvor Virksomheden endnu lader meget tilbage at ønske. I den nærmeste Omegn fandtes mange større Bistande paa 20 Stader og derover, men deriblandt ere endnu mange Rubestader. Jeg besøgte et Par noget mindre Bistande i Egnen paa 6—8 Rubestader, men disse Ejere havde aldeles intet Begreb om nogen bedre Maade at behandle Bierne paa end at dræbe Halvparten af dem for at faa noget Udbytte, og paa mit Spørgsmaal til dem, om de ikke havde lyst til at lære en bedre Maade at behandle dem paa, svarede de nej, de troede ikke at kunne lære noget bedre. Og heraf fremgaar det, at der er

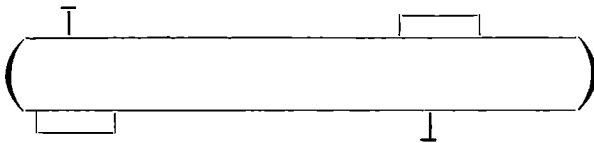

Fig. 42. Tablebærer, som let kan give Tavlerne 2 forskellige Afstande efter Biabslæreren's Valg.

en vid Mark at arbejde paa, og at det vil vare længe, inden den foreældede Methode vil blive aldeles udryddet. Saadanne gamle Biholdere lade sig ikke lære, før de se deres Naboer høste et langt større Udbytte af deres Bier, end de selv opnaa. Det nytter ikke at give dem Beretning over det fordelagtige ved den ny Methode i Almindelighed, thi deraf tro de Intet. Paa den ene Bistand spurgte jeg, om jeg maatte se, hvorledes deres Sværme havde arbejdet, men Konen svarede mig med den Bemærkning, at Biene vare flemme til at stikke og jeg maatte tage mig i Agt for ikke at komme dem for nær. Jeg tror nok, at hun ansaa mig for en Hefsemester, da jeg vendte en Kube om og ganske rolig stod og betragtede den lille Bygning, som en Efterbærm havde paabegyndt i Spidsen af den. Paa mit Spørgsmaal om, hvad der skulde gøres med et saadant lille Folk, svarede, at naar de ikke kunde bygge Ruben fuld, skulde de dødes (dræbes med Svovlpraas). Jeg mærkede nok, at her var intet at gøre og sagde Farvel.

Efterat Formanden havde budt velkommen, overgaves Ordet til mig, og jeg gjorde nu Forfamlingen bekendt med mine Anstuelser om Bistagen og hvorledes den bedst kunde fremmes.

Det er meget vanskeligt at faa Kjendstab til den ny Biavlsmethode udbredt iblandt den Del af Befolkningen, for hvem den kan faa nogen Betydning, nemlig blandt Smaakaarsfolk, men denne Opgave har imidlertid den danske Biavlerforening stillet sig og med større og mindre Held arbejdet derpaa i 20 Aar.

Det er at beklage, at der er kommen nogen Splittelse i Foreningen, idet nogle Amter arbejde for Sagens Fremme uden at vedligeholde Forbindelsen med den danske Biavlerforening. Det meget er det at ønske, at alle Landets Biavlere samle sig under en Fane, under en Bestyrelse, der vælges

af Repræsentanterne fra Amterne, og vil der paa Efteraars- og Centralforeningsmødet blive fremlagt et Lovudkast til Diskussion og eventuel Vedtagelse, der forhaabentlig vil bidrage og føre til en Sammenslutning. Er der nogen Gren af Landbruget (som jeg vil kalde Biavl), der fortjener at støttes af Staten, saa er det denne. Som alt omtalt, er det især de mindre bemidlede, der ikke have større Erhverv eller Foretagender at tage vare paa, der skulle drive Biavl og kunne drive Biavl med Udsigt til derved at

faa større Indtægt end ved deres anden Syssel. Men de have hverken Kjendstab til at drive Biavl rationelt eller Driftskapital til at begynde den. Der er mange hæderlige Mænd her i Landet, der for længe siden have indset den store Nytte, Biavl

kunde bringe, naar den blev drevet af dem, der have Tid og Velighed til at passe og pleje Bier, og ikke som de fleste af dem, der endnu befatte sig dermed, maa tilfidsætte Biernes Røgt for andre for dem vigtigere Forretninger. Disse Mænd mangle ikke Villie til at fremme Sagen, men Midler, og hvorfra skal der komme Midler?

De paagældende vordende Biavlere kunne ikke indse Nytten af at lære Biavl og ville ikke en Gang ofre 50 Ore om Aaret for at være Medlemmer af en af de lokale Foreninger eller komme til deres Møder. Det er derfor nødvendigt at søge efter

Støtte andet Steds fra. — Den danske Biavlerforening har i flere Aar af Staten modtaget et Beløb af 500 Kr. aarlig, efter min Mening et Tilskud, der burde fordobles flere Gange. Men spørges nu, hvorledes skulle vi opnaa dette? da vil jeg svare: ved at udfolde større Virksomhed i Foreningen, hvad vi nu ere i Stand til, naar vi slutte os sammen, da der som sagt overalt i Landet er Mænd, der ville virke for Sagen.

Min Mening er ikke, at alle Anliggender skal underlægges Centralforeningen, nej, en

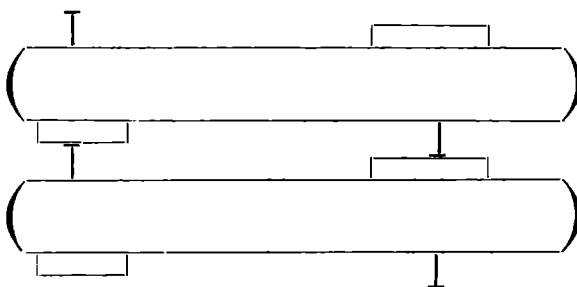

Fig. 43. Tavlebærernes Stilling i Angel-Rummet.

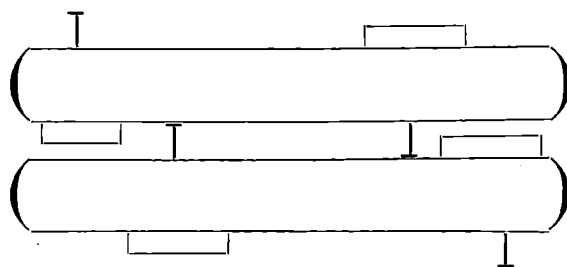

Fig. 44. Tavlebærernes Stilling i Honning-Rummet.

Del skal underlægges Amtsforeningerne og en Del de stedlige Foreninger, der alt bestaa og have virket i flere Aar. Jeg vil saaledes anbefale, at Amtsforeningerne foranstalter de mindre Udstillinger og at der i hvert Amt aarligt eller hvert andet Aar afholdes saadanne Udstillinger, der saa vidt muligt skulle støttes ved et lille Forskud fra Centralforeningent, dog imod at dette tilbagebetales, naar Udstillingen gav Overskud; alt efter nærmere Bestemmelser.

Saadanne Udstillinger ville virke til langt større Nytte, end de store og kostbare Udstillinger, hvortil den mindre Viabler sjældent kommer tilstede og endnu sjældnere de obenomtalte vordende Viablere. Skal Udstillingerne blive i Stand til at virke for Viablenes Udbredelse og Produkternes Afsetning, maa de afholdes rundt om i Landet, endogaa i de mindre Kjøbstæder, saaledes at de blive tilgængelige for dem, der ikke have Raad til at gøre lange Rejser, men paa en Dag foretage Turen frem og tilbage til Jodø. Saadanne Udstillinger bør altid forbindes med praktisk Undervisning i Viabl, og det vil da maaske ofte hænde, at den, der blot af Nysgjerrighed er gaaet hen for at se Udstillingen, vil faa Øyst til Viabl og blive en dhgtig Viabler. Der burde afholdes langt flere Møder med praktisk Undervisning, men til saadanne Møder behøvedes ingen særskilt Viabllærer. En Viabler, der behandlede Bierne med Ro og var istand til at gøre Begynderne fortrolige med dem, samt kunde paavise de forskjellige Individier, Yngel, Æg, Celler m. v., kunde godt her give Vejledning, og der manglede ikke mange Stæder saadanne, og flere Foreninger holdt mange smaa Møder omkring i deres Distrikter, der ledes af praktiske Viablere.

Efter Opfordring gav jeg en Anvisning til at begynde en Viabl ved Kjøb af et Klubstade og et godt konstrueret Dzierzons-Stade, hvoraf jeg anbefalede et Trugstade med 10" × 12" Kammer og Homningmagasin.

Den praktiske Viabls Udførelse i Hr. Houllinds Have var godt skiftet til at gøre Begynderne fortrolige med Bier, da den store Klænge, der ved Viabllernes noget for dristige Ophold foran Staderne forhindrede i at komme ind i deres Bolig, opfyldte Luften som et Par store Sværme uden dog at bruge deres Vaaben, naar undtages ganske enkelte, der havde sat sig fast i Haar eller Skæg. Efter at have opsogt en Dronning og givet Forklaring over Stadets Indhold, fortjattes Forhandlingerne med Foredrag og Besvarelse af nogle Spørgsmaal.

(Fortjattes.)

I Forbindelse med en Industri-, Fjerkræ- og Husflidsudstilling i Flauenfshold d. 8, 9, og 10, Oktober holder Hjørring Amts BF. en Viablsudstilling, omfattende alt til Viablen hørende. Ret til at udstille har enhver, til at øste Præmie kun Medlemmer af Hjørring Amts Viablerforening. De udstillede Gjenstande skulle være anmeldte inden den 15 Septbr. til Smedemester J. P. Lyngbøje, Voergaard pr. Flauenfshold. I Indtegningspenge betales 25 Ø. pr. Nummer. De udstillede Gjenstande skulle være paa Pladsen senest den 7 Oktober kl. 8 fm.

Vadstjær Skole, den 20de August 1886.
N. Jensen.

Udkast til Udstillings-Vedtægter for D. B. F.

Udstillinger afholdes hvert 6te Aar i Forening med norske og svenske Udstillere („Nordens Bivener“).

1. Centralforeningen vælger Tid og Sted for Udstillingen samt bestemmer, hvor stort et Beløb, der maa anvendes til Udstillingen og særskilt til Præmier. Den vælger ogsaa de Mænd, der skal ordne Udstillingen, og navnlig en Formand, der skal staa til Ansvar for Foreningen for hele Udstillingens Ledelse og Ordning. Hele Udstillingspersonalet har at adlyde denne Formand.

2. Skemaer til Udfyldning leveres gratis af Sekretæren, og har enhver Udstiller paa Tro og Love at angive om hans udstillede Gjenstande tidligere ere prisbelønnede.

3. Kun Medlemmer af Danmarks Viablerforening eller af „Nordens Bivener“ kunne erholde Præmie. Dog kunne ogsaa andre Udstillere tilkjendes Præmie, men denne udbetales da ikke.

4. Udstillingsgjenstande besjerges både ud- og indpakkede af Komiteen. Naar de ere tilbageleverede efter den Anvisning, der er givet paa Skemaet, har Komiteen intet Ansvar mere. — Derimod er Komiteen Udstilleren ansvarlig paa Udstillingen for at Gjenstandene ikke bortkomme. — Afholdes Udstillingen paa et brandfarligt Sted, bør samtlige Gjenstande forsikres paa Udstillingsregning.

5. Udstilleren skal være Gjer af de af ham eller hende udstillede Gjenstande. De skulle være fra Udstillerens egen Vistand eller af hans Fabrikat. Dog undtages i denne Henseende større Samlinger. — I Indtegningspenge betales samtidig med Anmeldelsen 50 Øre for hvert Udstillingsnummer, dog ikke over 5 Kr. for 1 Udstiller.

6. Komiteen har at besjerge hele Udstil-

lingen saa betids ordnet, at Dommerne kan have i det mindste de to sidste Dage før dens Aabning til Bedømmelsen.

7. Særlige Regler for enhver Udstilling vil i øvrigt blive givet ved Bestyrelsens Foranstaltning.

Dommerne. 1. Valg af Dommere sker derved, at hver Amtsforening bringer 2 i Forslag, og af disse vælger Centralforeningen det nødvendige Antal enten ved mundtlig eller skriftlig Afstemning. Valget gjælder for to Udstillinger.

2. Dommerne kunne ikke tilkjendes Præmie, men kun Diplom i den Afdeling, hvori de ere Dommere.

3. Centralforeningen bestemmer Præmiebeløbet's Størrelse, men den kan overlade det til Dommerne at bestemme Præmiernes Antal og Størrelse.

4. Hvor der mangler Sagfundstab hos Dommerne overfor enkelte Gjenstandes Bedømmelse, kunne disse tilkalde en Sagmand til Hjælp ved Bedømmelsen. — Haves Misstankte om Forsalfkning, da kan et saadant Produkt analyseres. Forsalfkning straffes med Udvisning af Foreningen.

5. Alle fornødne Oplysninger om Gjenstandene bør af Udstilleren medsendes og stilles til Dommernes Raadighed.

6. En Instruks for Dommerne vil ved hver enkelt Udstilling blive givet ved Bestyrelsens Foranstaltning.

Bemærkninger til Lovene og Vedtægterne:

1. (Af N. H. Vorbeck). Det er vist almindeligt, at den, der holder „Tidskrift for Biavl“, anses for Medlem. Paa den Maade ved en Amtskreds ikke bestemt det Antal, der henregnes til den.

Bør en Bladholder ikke have mindre Ret, naar han ikke tillige er Kredsmember, f. Eks. mangle Stemmeret (noget, der jo holdes højt i Pris). Eller skulde han som Udstiller kun kunne faa Diplom og ikke Præmie, dette vilde jeg nok stemme for; thi Kredslivet er jo dog heldigt. Vedtager de Herrer at give § 2 et lignende Tilføjende: der skal ved Udstillingskemaerne have en Post, hvori Udstilleren oplyser om, hvad Kreds han tilhører, eller om han ikke er Medlem af nogen. Tiltrædes af Falck.

2. (Af N. Jensen). § 3, 4 Stykke. Til Varetagelse af hele Biavlerforeningens Styrelse vælger hver Amtskreds paa mindst 25 Medlemmer 1 Delegeret, for 50 to, for 100 tre og fremdeles 1 for hver 50 Medlemmer.

Tilføjningen til § 5, 5 Stykke, om at Sekretæren er endvidere Redaktør, er ikke heldig, men efter min Mening meget uheldig,

jeg foreslaar at sætte: Sekretæren kan tillige være Redaktør.

Tilføjningen til § 7 forandres efter min Mening til: Sekretæren og Redaktøren vælges også.

Udstillingerne afholdes mindst hvert 6te Aar også.

3. (Af J. Møller). Ad Lovens § 2, anden Sætning passer slet ikke nu, da enhver ved at betale Tidskriftet paa et Posthus og tage Kvittering, bevis, derfor er Medlem af Foreningen. Eller er det nu Meningen, at han ikke bliver Medlem ved at betale Tidskriftet, men først ved at have med sin Underkrift undertegnet sig Foreningens Love? I jaa Fald maa han dog først bevis at have betalt. Her er noget uklart, synes jeg.

Hvorom alting er, bør en Mand eller Kvinde, som ønsker at nyde Rettigheder som Medlem, bevis at være dette, f. Eks. ved at forevise Kvittering for sit Kontingent (f. Eks. Postkvittering). Dette bør strengt overholdes ved alle Valghandlinger, at vi ikke atter faa en Maribohistorie, og selv hvor Enhver ved, at Vedkommende er Medlem bør Bevijet dog fremlægges.

§ 5. Da Sekretær og Kassjerer (se § 4) ere 2 særliche Embedsmænd, bør det ikke i § 5 hedde, at Sekretæren tillige er Kassjerer, det bør snarere hedde „kan tillige være“ Kassjerer, om jeg end meget maa misbillige en saadan Ordning, hvor den kan undgaaes.

§ 7. At Sekretæren er Redaktør billiges.

— Med Hensyn til Udstillings-Vedtægterne, da bemærkes: ad 1. Sætningen: „hele Udstillingspersonalet har at adlyde ham“ — lyder lidt underligt. Hvad om det nu ikke vil? Det forudsættes at være frie Mænd, og for dem maatte et bedre Udtryk vælges — f. Eks. „Han leder alle Forretninger“ — de frie Mænd adlyde, uden at det er ifølge Sværtens Bud.

ad 2. Der mangler . . . at afgive Erklæring om . . .

ad 3. Sætningen: „Stke-Medlemmer kunne tilkjendes Præmier, som dog ikke udbetales“ — maatte vel nærmere præciseres. At Foreningen med Tak modtager Udstillere, der frembringe noget til Efterlignelse, er forstaaeligt, men bør dette da ikke belønnes; men at Landets egne Biavlere skulde kunne erholde tilkjendt Præmie, uagtet de ikke værdige os at være Medlem af vor Forening til Biavlsens Fremme, det synes Uret imod Medlemmerne. En saadan kan jo før eller under Udstillingen tegne sig som Medlem.

4. Kan Komiteen være ansvarlig for Tyveri? Hvis ja — da maa det vel hedde: „paa Foreningens Vegne“.

5. Indtegningspenge bør vel staa i Forhold til Antal af Gjenstande, men ikke mindre den Blads, der forvres og benyttes.

Dommerne, ad 2. Dommerne bør slet ikke være Udstillere. Enhver Dommer, der ikke selv er Udstiller, bør ikke udsættes for den Gene at have en Kollega, der er Udstiller, om end i en anden Afdeling. Lad os faa fuld Frihed ved Bedømmelsen; men lad os tillige fordrø af uafhængige Dommere deres uforbeholdne Meningsytringer i Dommerprotocollen over enhver Gjenstand, der har særlige Fejl — om Fuldkommenhederne ville Udstillerne nok selv udtale sig. Tiltrædes af Fald. Tiltrædes af Fr. Wendt.

En Fejl ved de ny Vedtægter.

(Af H. S. Hoffmann, Højsmarke.)

Saa vidt muligt at samle alle danske Biavlere til fælles Virken for Biavlsagen bør vistnok betragtes som et af den danske Biavlerforenings Hovedformaal, og jeg tror, at Foreningens fremtidige Udvikling, ja maaste Bestaaen, er afhængig af, hvor vidt dette vil lykkes eller ej, ligesom det ogsaa for en meget væsentlig Del afhænger heraf, hvorledes Biavlen vil tribes og vinde Fremgang indentfor vort Fædrelands Grænser. Det er ogsaa med dette Maal for Øje, at der er udarbejdet et Udkast til ny Vedtægter for Foreningen, og skjøndt jeg i alt, hvad den ærede Redaktion i sidste Nr. af „Tidskriftet“ har fremført som anbefaling derfor, kan samstemme med den, saa antager jeg dog, at Vedtægterne — hvis de blive vedtagne som det foreliggende Udkast er — i en Henseende ikke ville føre imod det ovenomtalte Maal, men i nærværende bort derfra, hvorfor jeg anser det for min Pligt, forinden Centralmødet tager endelig Bestemmelse, i „Tidskriftet“ at fremføre, hvori jeg tror, at det ærede Udvalg ikke har været klartseende nok. Det er angaaende Forholdet mellem Medlemmerne og „Tidskriftet“! I de ny Vedtægter forlanges ligesom tidligere et fast aarligt Bidrag, 2 Kr., og erholdes herfor frit tilsendt „Tidskrift for Biavl“; men dette vil aabenbart staae Foreningen i Stedet for at gavne den. — Indtil Begyndelsen af dette Aar kjendtes her intet andet Bidblad end Tidskriftet, og da kunde en saadan Ordning derfor godt finde Sted, men nu er Sagen forandret en Del; thi nu have vi 4. Af disse har især „Bien“ vundet min Sympathi; men uden at indlade mig paa nogen egentlig Bedømmelse eller Værdisætten af de

udkomne Blade, vil jeg kun sige, at jeg ikke med mange andre samstemmer i Ønsket om at de maa gaa ind, fordi jeg skjønner, at de arbejde godt og ihærdigt for Biavlsagen og altsaa have en Gjærning at udrette, selvfølgelig med andre Ord ikke godt kunne undværes. Men hvorledes kan man nu faa disse Blades Holdere til at være Medlemmer af den danske Biavlerforening? Have de ny Blade forstaaet at vække Interesse for deres Etzigtens hos nogen, som forud var indtaget imod dem, saa maa man antage, at de ogsaa have formaaet det i endnu højere Grad hos dem, der have bidraget til at fremfalde dem, hvorfor man vist med Sikkerhed tør antage, at Abonnenterne ikke ville slippe dem og holde „Tidskrift for Biavl“ i Stedet. Men begge eller flere Blade bliver let for dyrt for Begyndere i Biavlen, da disse jo stedsje have de største Udgifter, ofte forinden de kunne blive støttede af Indtægterne. Vi kunne altsaa ikke pente at faa flere Medlemmer i Foreningen ved at ville paatvinge dem „Tidskriftet“, men derimod ved at sætte et lille aarligt Bidrag (50—100 Øre) og saa (give „Tidskriftet“ frit) overlade til Medlemmerne, hvilke Blade de ville holde. Er det da Meningen, at „Tidskriftet“ muligens skal gaa ind? Ingenlunde! Det er nu blevet et saa godt Fagblad for nogenlunde øvede Biavlere, at vist næppe nogen af dem, der holde det, ville give Slip derpaa, hvorfor der ingen Fare er for dets Etzigtens; men kunde denne Forandring bewirke, at Medlemsantallet blev løftet fra 1 til 3 a 4000, da opnaaedes meget godt dermed.

Biavlerforeningens vejende Biavlslærer har rosende omtalt Maribo Amtskreds for dens gode Organisation og Samarbejde, og dette har forsaavidt glædet mig meget, da jeg i Forening med flere har haft væsentlig Del deri; men denne Kreds teller over 300 Medlemmer, hvoraf kun 76 ere Medlemmer af Hovedforeningen. Hvad om Bidraget blev nedjat til 50 Øre pr. Medlem, og Tidskriftets Holdelse blev givet frit, saa fik Foreningen over 150 Kr. i Medlemsbidrag og — ganske sikkert — 2 Kr. af hver af de 76 Holdere af „Tidskriftet“. Ikke fandt: En ren Gevinst og mange Medlemmer til at støtte Samfundet! Og som det kan gaa her, saaledes muligens mange andre Steder, naar man betænker, at Foreningen tidligere har talt henimod 2000 Medlemmer og nu kun 1000, naagtet der stadig oprettes ny Kredse. Vi behøve tilvisse at samle os for i Flok at kunne løfte og løse de Dpgaver, som den enkelte Biavler og de enkelte Foreninger enkeltvis ikke formaa at magte. Som ansøret antager jeg, at mit

Forflag vil bidrage hertil, og jeg haaber derfor, at de ærede Delegerede ville tage det under alvorlig Overvejelse¹⁾.

Bier og Planter.

Lindetræet. (Af Franz Wendt, Roskilde). I Tidsskriftets Nr. 1 for dette Aar omtales Linden som et Træ, der i mange Henseender er nyttigt at plante og især er af stor Værdi for Bavlens, da Bierne trække stærkt af dens Blomster, der hvert Aar fremkomme i Mængde og udbrede vidt omkring sig en behagelig forfriskende Lugt. Det er især den amerikanske Lind, *Tilia americana*, der er omtalt, og som ganske vist frembringer Blomster, der ere større end de europæiske Arter, men da den amerikanske Lind tilligemed de andre amerikanske Arter sjældnere findes dyrkede her, ere dyrere og vel ere mindre haardføre, ligesom de fordre en bedre Jord, ville vi ikke anbefale den til almindelig Dyrkning. De amerikanske blomstre omtrent paa samme Tid som den ene af de europæiske Arter „Sommerlinden“, undertagen Søblinden (*Tilia tomentosa*) med sine paa Underfladen hvidfildede Blade, der blomstrer i Juli og ind i August. De andre Sorter ere den hvide amerikanske (*T. alba*), den begoniebladede (*T. begonifolia*), den blødharede (*T. pubescens*) o. fl. Af den amerikanske findes en smuk hængende Art.

Det er især de europæiske Arter, der bør anbefales til almindelig Plantning og fornemmelig Sommerlinden eller den hollandske (*T. europaea grandifolia*) med sine store smukke Blade, og som blomstrer tidligt i Juni og Juli og Sten- eller Winterlinden (*T. parvifolia agrea microphylla*), der har mindre Blade, og som først blomstrer, naar Sommerlinden har afblom-

stret. Desuden har man flere andre europæiske Arter som Corallinden med røde Grene, den vinbladede o. fl., der ere smukke Træer. Naar man derfor vil have en lang Blomstertid af Lindetræerne, enten man planter til Bygd i Lyshaver, Parter, til Væ eller til Allé, vil det være nyttigt at plante begge de sidstnævnte Arter og i Have-Anlæggene Søblinden, der i og for sig alle ere smukke Ornamenttræer. Sommer- og Søblinden fordre rigtignok lidt bedre og fugtigere Jord, hvorimod Sten- eller Winterlinden kan vokse paa tørre og endog stenede Jorder. De europæiske Linde, især den sidstnævnte, høre til de mest haardføre Træarter, vokse i Norge og Sverig, og danne ofte hele Stove i Rusland. Af Sommerlinden findes flere Varieteter, saaledes: den begoniebladede, Gulblinden med gule Blade, en Varietet med hvidbrogede Blade, en pyramidedannet o. fl. Af Winterlinden har man en Art med hængende Grene og med brogede Blade. Linden formeres bedst ved Frø, der giver Planter med lige Stammer, dog er Frø undertiden vanskeligt at faa med god Spirekraft, og det kan stundom ligge i Jorden i flere Aar; den kan ogsaa formeres ved Rodstik, ved Afleggere, disse egne sig bedst til Lysthuse og Hætte, de sjældne Afarter faas ved Rodning og Afjugning.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 46. Den 29 August udtog jeg af Trugstader Honningtavler til Udslyngning. Den lyse Honning lod sig godt udslynge, men den mørke var det ikke muligt at faa ud. Tavlerne brødes i Mastinen. Jeg prøvede at stille dem til Varme i Solen og ved Skorstenen, men alt var forgæves. Hvorledes skal den mørke Honning behandles? (F. C. B. ved Nabenraa). — S.: Den mørke Honning maa være Lyng-Honning, og den taaler ikke en Gang at forblive i Tavler, indtil den er forseglet, før den bliver for jev til Udslyngning. Saadan Honning bør altsaa udslynges, saa snart Bierne begynde at forsegle Tavlen. Det har De nu ikke passet paa. Tavlerne kunne nu benyttes til Winter-Forraad, skøndt den Honning ikke er den bedste dertil. Vil De derimod have Honningen flydende, da maa De udtage Tavlerne af Rammerne og smelte (ikke koge) Biværket i et Vandbad. Herved forstaas en Beholder af Ler eller Blit, som stilles paa en Mursten i en større Gryde med Vand. Opvarmes Vandet, da smelter Biværket i Beholderen uden at koge. Voks og Hanne flyde ovenpaa, Honningen kommer nederst. Naar Indholdet

¹⁾ I dette Blads Nr. 14 S. 117 opjordrede vi Medlemmerne til at fremkomme med et Forflag, som gjorde det muligt at optage Smaa-taarssfolk i Foreningen med et mindre Medlemsbidrag end det nuværende. Hr. Hoffmann har her fremsat et saadant, som vi tro forhøjer omhyggelig Prøvelse, da det virkelig aabner en saadan Uvej, som man har søvnet lige siden Medlemsbidraget blev forhøjet. Vi kunne ganske tiltræde hans Forflag, naar det blot faar en lille Endring. Blev det nemlig vedtaget ganske i den Skikkelse, hvori det her er fremsat, da blev jo „Tidsskriftet“'s Pris for alle danske Holdere forhøjet med 50 Ore, og dertil er der foreløbig næppe Anledning. For Tiden giver jo de 2 Kr. aarligt baade Medlemsret og „Tidsskriftet“. Derne Bestemmelse finde vi ingen Anledning til at ændre. Derimod tillige vi ganske Hr. Hoffmanns Forflag om, at alle Ikke-Holdere af „Tidsskriftet“ kunne blive Medlemmer af D. B. F. mod et aarligt Bidrag af 50 Ore. R. N.

affjøles, kan da Honningen let heldes fra for sig. Det Smids, der findes paa Bunden, bør ikke medtages.

Under meget stærkt Lyngtvæk vil det aldrig være muligt at undgaa at faa mange Tavler, som ikke lade sig tømme i Slynge-maskinen, og ved Smeltningen kan det ikke undgaaes, at Honningen tager noget Smag af Tavlerne. Man bruger derfor i rigtige Hedeegne en Honningpresse. Denne bestaar af en meget stærk Blikspand, der paa Siderne er gjennemboret med en Mængde Huller (ca. $1\frac{1}{2}$ " brede). I Spanden passer løst et Stempel, der godt kan være af stærkt Træ. Tavlerne med Lynghonning kommes i Spanden og Stempelen stilles ovenpaa. Spanden stilles i et Blikfad, der kan optage den udpresjede Honning. Man kan da let med en tyk Stang, hvis ene Ende er med et stærkt Hængsel fæstet til en Bjælke, øve et saadant Tryk paa Stempelen, at Honningen kommer frem gjennem Spandens Håbninger. Naar al Honningen er presset ud, kan man udtage Boksstagen paa Bunden af Spanden. Denne Honning kan være ligesaa ren som den udslynge. Har man megen Lynghonning er derfor denne Maade at foretrække.

Nr. 47. Skjøndt Biavler siden 1867 efter Dzierzons Methode, har jeg fornylig fundet noget hos en Familie, som er mig en Gaade, og som jeg kunde ønske gjennem Tidsskriftet at faa Oplysning om. Et overvintret 3 Stages Højtade led i Foraaret af Buglob og havde som Følge heraf mange døde Bier og megen Urenlighed hos sig, og en Del muggent Biværk, skjøndt Ventilen i Loftet havde været aaben hele Vinteren.

Stedet blev renset og Pladsen indskrænket. Da der kun var en lille Mæt Bier tilbage uden Dronning, gav jeg Stedet, saasnart jeg kunde faa det fra et stærkt Stade, en Table med Æg og Yngel. Honning var der nok af. En 14 Dages Tid efter havde de tilkapslet al Yngelen og ingen Dronningceller. Jeg gav det paany 2 Tavler med Æg, Yngel og Bier og tænkte: nu kan det klare sig. Stedet tog nu godt til, og jeg lod det passe sig selv, indtil for kort Tid siden, da jeg gjennem Ruden forneden opdagede Møl i den yderste Table. Nu luffede jeg op og fandt hele nederste Stage befængt med Møl, som nu maatte ud, og 2den Stage blev flyttet ned og efterjet, og nu viste det sig, at de havde faaet en Dronning udklækket og havde tildekket Bi-Yngel, som sad ordentlig sluttet midt paa Tabellen. Umiddelbart herunder fandt jeg det, som er mig uforklarligt: Æg i Arbejdsceller i en sluttet Halveirkel af vel en 3" Radius, men i ganske faa Celler 1 Æg, i de fleste 3—5,

ja i et Par Celler talte jeg endog 6 Æg. — Kan De i næste Nr. af Tidsskriftet give mig Oplysning om Narfagen til nævnte Abnormitet? Deres forbundne L. A. T. — S.: At en Dronning lægger flere Æg i 1 Celle er slet ikke noget usædvanligt. Det plejer altid at ske, naar en ung kraftig Dronning under godt Træk har for faa Celler til Æglægning. Det af Dem nævnte Tilfælde er jo netop et Eksempel herpaa. Stedet har jo været daarligt passet, derfor have Møl gjort de fleste Celler ubrugelige til Æglægning. Dronningen aflægger næppe Æggene i samme Celle paa en Gang. Den besætter først alle de brugelige Celler med 1 Æg i hver, og finder den da ikke mere Plads, begynder den forfra i Rækken. Hvad gjør Arbejds-Bierne ved alle disse Æg? De rette Dronningens Fejl ved at udtage alle Æg af hver Celle undtagen 1.

Et godt.

Papir-Kunsttavler. En Amerikaner Mr. Henning, der i Nar havde et meget ringe Boksforraad til Fabrication af Kunsttavler, gjorde følgende Forsøg.

„Jeg tager stærkt, men meget tyndt Papir, klipper det til efter Yngelrummerne, dypper det 2 Gange i Boks, lader det gaa gjennem Balsemeskiven, og jeg har da meget smukke Kunsttavler til Yngel, som mine Bier gjerne arbejde paa. De ere stærkere, bugte sig aldrig og tage ikke mere Boks end Delings-tavler“. Hr. Henning har i Nar høstet over 207 Pd. i Gjennemsnit pr. Stade.

Honning-Klemmeren er et ganske snildt lille Redskab, som nylig er bragt i Handelen af Engelskmanden Mr. Turner. Det er i alt væsentligt bygget som en stor Tærn-Nøddeknækk, hvis ene Gren foroven bærer en trefantet Beholder, der kan rumme næsten 1 Pd. fuldt Honningtable. Den anden Gren har foroven en Tærnplade, som ved Klemmerens Lukning efter Haanden glider helt ind til Beholderens øverste Plade. Saavel Beholderen som Pladen er gjennemboret med en Mængde smaa Huller. Dette Redskab kan bruges til Udpressning af Lynghonning eller af den Honning, som findes i Tablestumper eller Afstrælning fra Tavlerne. I Hjøfkenet kan dette Redskab bruges til at møse togte Kartofler og til andre lignende Arbejder.

Ekko fra Staderne.

Bejstjylland, 28 August.

Den 12 August undersøgte jeg mine Stader, for at se Resultaterne af de sidste

3 Ugers Skulde og Blæst; det viste sig, at Honningmængden var tagen af. Den 13 begyndte det med stille Vejr og lidt Varme, og Bierne trak ret godt; med den 14 indtraadte stærkt Varme, som jo næsten har holdt sig til nu. Følgen har været, at Bierne har trukket stærkt paa Boghvede og Yng, maaske ogsaa lidt paa Hviodløver, som har taget sig en Del op igjen. Det varede saaledes ikke mange Dage, inden der maatte sættes flere Voks- eller Kunstark til. Jeg havde ikke gamle Tabler af Normalmaalet, hvorfor jeg maatte bruge Kunstark; de stærke Folk maatte i de bedste Dage have 1 a 2 i Døgnet. Hvor det saadanne Aftener lugtede selv i Afstand af Honning, og Bierne stode i stor Mængde og brusete om Flyvehullerne, der var baade Dufte og Musik for en Biavler. Sa dog maaske ikke for alle; jeg husker ikke, hvor jeg læste, at den Luft, der stod ud af Staderne i godt Træk paa Boghvede, var nær ligesaa hæsliq som Raaddeningslugten. Jeg har dog en anden Smag og Nydelse; thi det gode Honningtræk giver mig at fylde Honningdaasjerne med; men Pesten den er for mig en gruelig Stank, og med den følger ingen fulde Honningdaasjer, det har jeg maattet erfare oftere end jeg skjøtter om. I de bedste og varmeste Trækdage viste det sig uheldigt kun at give 1—2 Kunsttabler; thi de kunde ingen Belastning med Honning taale, uden at Tablen strakte sig og gav aflange Celler; men naar man saa gav 4—6 Kammer med Kunstark i paa en Gang, saa fordeltes Bierne mere, ligesaa den indbaarne Honning, Varmen vel ogsaa, Resultatet blev, at Tablerne bleve etzellent smukke.

Uf mere end en Grund lader jeg de gamle Tabler vandre længere og længere ud i Honningrummet, idet nye Tabler eller Kunstark sættes ind efterhaanden nærmest Flyvehullet, derved vindes blandt andet, at man har ældre Tabler, der bedre taale at slynges ud; men disse ville ikke slaa til i Kar hos mig, idet jeg kun havde saa gamle, og nu staar alt fyldt, selv de med 25 Normalrammer pr. Folk. Var det hvid Honning, der nu skulde slynges ud, da skulde de nye Tabler nok holde; men den Honning vi have i Kar (den røde) er saa seig, at den kan trækkes i Traade. Spottere mene, at den kan bruges til Neb, det vil jeg dog ikke forsøge, jeg er nu heller ikke Nebflager, og Nebflageren, som bor ikke langt herfra, har nok heller ikke spundet Neb deraf. Han spandt imidlertid igaar Neb af Jærentraad, det er vist bedre under alle Forhold, dog undtagen til Spiisevarer.

Den kolde Sommer har været uheldig

for at faa de lave Hanningrammer i Brug¹⁾. Hvor man har havt udbyggede Kammer, gif det nogenlunde; men gav man dem Af at udtrække, da betakkede de sig, de pakkede Tablegangene foroven i Kammerne underneden for at holde Varmen der; men de gif saa godt som ikke op i Honningrummene. Derimod kunde man godt faa dem til at trække Voksarkene ud nede i de store Kammer. Der kunde saaledes heller ikke være Tale om Brug af Delinger, med mindre man til stort Tab vilde have givet alt for at faa Kammer forneden; dog vil formegen Dsang give Tab.

I hviite Stader avler man bedst? I de Stader, der passes bedst! Hvilke passes bedst? De, der ere lettest, hurtigst og bekvemtest at arbejde med! Saa spiller vel bedste Konstruktion paa Iste Violin?

V. H.

Besttolland, 6 Septbr.

I alle Henseender et meget daarligt Bazaar her paa Egnen. Kun ganske faa Kluber have sværmet, hvorinod de gamle ere gode med Honning; jeg har frelst 10 Folk fra Svovlsbøden. En Del Magasinstader give intet Udbytte, men de bedste 20—30 Pd.
..... nn.

Udstillingen i Kjøbenhavn i Septbr. 1886.

Afdeling I. Befolkede Stader.

Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralleen 27, 1 Pr. for et Trugstade; Biavler N. C. Mikkelsen, Fredensgade 13, 2 Pr. for et Trugstade; Stomager Peter Hansen, Farum, 3 Pr. for et befolklet Observationsstade; Biavler N. Schmidt, Sofievej 26, Hærspr. for en levende Dronning; Gartner L. Sorensen, Lyngby, Diplom for en Træstamme med levende Bier.

Afdeling II. Redskaber.

Tomrer Kristian Pedersen, Tved pr. Svendborg, 1 Pr. for et Trugstade med Normalrammer og smaa Kammer; Maskinfabrikant P. D. Berg, Tørring, Lemvig, 2. Pr. for do.; Tomrer Kristian Pedersen 3 Pr. for en Udflugningsmaskine; Maskinfabrikant P. D. Berg, D for do.; Tomrer Kristian Pedersen D for et Trugstade; Smeder Oluf Petersen, St. Hansgade 24, D for et Observationsstade; Biavler Peter Christensen, Herzløw pr. Nuds Bøby, D for et Trugstade; Biavler N. Schmidt, D for et Trugstade, sjenket til Foreningen; Kordegn Ersted, Skalsundborg, D for et Trugstade; Tomrer Kristian Pedersen, D for en Samling Redskaber; Biavler N. Sorensen, Årup, Vejre, D for en Flyvetragt mod Anfaald af Rovbier.

¹⁾ Dette er jo nu lidt ærgerligt; thi de lave Kammer give en stærk Tavle, der kan taale en temmelig haard Medsart, og Hævdokset med sine store Celler gjør det langt lettere at faa Honningen slynges ud, og den Lettelse har man nok nodig, naar Honningen, som den vilde paa denne Tid, er saa tyk og seig.

Afdeling III. Biernes egne Frembringelser.

Barcelliit P. Hansen, Nsjerød pr. Hørsholm, 1 Kr. for Boks; Stomager Peter Hansen D for do.; Gartner L. Sørensen D for do.; Biavler N. Sørensen, D for do.; Cand. pharm. P. S. Petersen D for do.; Gartner L. Sørensen 1 Kr. for Honning; Tomrer Kr. Pedersen 2 Kr. for Honning i Glas; Margrethe Pedersen, Bidsloselille pr. Taastrup, 3 Kr. for do.; Afbygger Niels Andersen, Dregnerød pr. Lillerød, D for do.; Stomager Peter Hansen D for do.; Mejerisforpagter Jørgensen, Hvidovre, D for do.; Gartner Larsen, Billesborg pr. Skjole, D for do.; Gaardsforpagter J. Andersen, Karlstrup pr. Jaksø, D for do.; Biavler Kristen Hansen, Frederiksdal pr. Nyngby, D for do.; Grovsæerer C. F. L. Galle, Frederikshøj, Jernbanestationsvej 5, D for do.; Biavler N. Schmidt D for Honning i Tabler; Biavler N. Sørensen D for do.; Biavler N. C. Wittelsen D for do.

Afdeling IV. Præparater af Honning.

Fru Karen Demant, Nørre Alle 3, 1 Kr. for Syltetøj; Hofbager B. Albecks Efterfølger, Kjøbmagergade 67, 2 Kr. for Honningtager; Cand. pharm. P. S. Petersen 3 Kr. for Honningvin og Mjød; Fru Betsy Müller, Graabrødre Torv 4, D for Honningtager; Fabrikant J. S. Salomon, Gammelmont 6, D for Mjød; Fru Charlotte Andersen, Slagelse, D for Syltetøj; Detailhandler J. Nielsen, Nyesgade 32, D for Mjød og Honningvin; Vinhandler J. P. Johansen, Stengade 20, D for Mjød; Biavler Vilh. Purtsche, Bippebjergsvej 6, Utterslev Mark, D for Solbærrum, tilberedt med Honning; Fru Wittelsen, Fredensgade 13, D for Syltetøj; Biavler N. Sørensen D for Mjød og Honningfrugtvin; Margrethe Pedersen D for Syltetøj; Fabrikant P. A. C. Müller, Graabrødre-Torv 4, D for Mjød, Honningvin m. m.; Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, D for Honningpunsch m. m.

Afdeling V. Videnskabelige Hjælpeidler.

Handelsgartner Frank Wendt, Skt. Jørgensbjerg ved Roskilde, 1 Kr. for et Herbarium af levende Biplanter samt Frøsorter til disse; Bogholder Frih. Demant, Nørre Alle 3, 2 Kr. for en videnskabelig Samling, indbefattende Midler mod Bipeft; Lærer F. T. Severin, Sønderby pr. Skibby, 2 Kr. for et tørret Herbarium; Biavler N. C. Wittelsen D for ihærdig Virksomhed ved Undersøelsen af Bipeft; Kordegn Grøvel D for literær Virksomhed paa Biavlens Omraade; Biavler N. S. Kristensen, Himmelov pr. Roskilde, D for do.; Cand. pharm. Lærer J. Eruc, Nørrebrogade 49, D for do.; Tomrer Kristian Pedersen D for Kunsttabler; Biavler N. Schmidt D for do.

J Anledning af, at der ved Udstillingen var udsat en Præmie for det nyeste paa Biavlens Omraade, fandt det samlede Dommerudvalg intet, der for Tiden kunde anses for værdigt til den anførte Præmie; men Udvalget fandt at burde henlede Opmærksomheden paa Nr. 244, Afdeling II. v: en Flyvetragt mod Anfald af Rovbier, udstillet af Biavler N. Sørensen, Korup ved Vejre, der maatte anses for værdig til fortsat Prove og Efterlikning. Ligeledes fandt Dommerudvalget den under Nr. 248 i samme Afdeling af Cand. pharm. P. S. Petersen udstillede Honningvogn meget praktisk og smukt udstyret.

Brevkasse.

Solstebro Kredsens Sogneformand, der endnu ikke have indgivet Indberetning om Indvintring i 1885 og Udvintring i 1886, bedes snarest indberette samme til Formanden. Forbeck.

Breve uden Underkrift, og som ikke indeholde tydelig Postadresse, ville i Reglen ikke blive besvarede her i Bladet. Derimod er Redaktionen selvfølgelig bunden til ikke at meddele andre denne Adresse, naar Brevfriveren umiddelbart under sit Brev anbringer et eller andet Mærke.

Centralmødet. De Uanter, der efter Opstillingen den 26 August (se S. 118) ikke havde naat 50 Medlemmer, men som senere inden Mødet opnaa dette Tal, ville saa direkte Meddelelse derom gennem Amtsformændene, naar disse ville opgive deres Adresse til Redaktionen. — Dagsordenen for Mødet samt Mødetiden ventes indrykkede i næste Nummer, Mødestedet er Frederiks.

Fundgjørelser.

Udkommet er: **Honningen og dens Anvendelse** af Hans Grøvel i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Billig Bi-Bog.

Margangene 1876—84 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Margange tages samlede, faas de a 25 Ore. Margangen 1885 koster 1 Kr.

Til Kredsforeninger leveres disse Margange for **halv Pris**.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan sendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit. **Grøvel**.

Tomrer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader og Biavls-Redskaber**.

Forbeck's Tavlepriser for 1886:

1 Pd.s 2 Kr., 2 Pd.s 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd.s 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd.s 7 Kr. 40 Ø., 5—10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabatt.

Tabler byttes med godt **Boks** a 40 Ø. pr. Pd.

Enkelte Numre

af „Tidskrift for Biavl“, som ere bortkomne for Bedkommende efter at Postvæjnet rigtig har afleveret dem — erstattes imod Indsendte af 10 Ø. i Frimærker for hvert Ark til Redaktøren.

Et Parti

hvid eller gul Honning

for Biavlsredskaber onstet.

Tved, Svendborg, 28 August 1886.

Kristian Pedersen.

Tidskrift for Biavl

forsendes **overalt i Udlandet** under **Korsbaand**, naar 2 Kr. 90 Ore indsendes til

Grøvel i Kalundborg.

I Sverrig, Norge og Skotland kan Bladet bestilles for sædvanlig **Pris** paa ethvert Postkontor.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlertforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udgaar den 1ste i de 6 Vintermaaneder, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørrelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indtrykte.

Nr. 16.

1 Oktober 1886.

20de Aargang.

Indvintring.

(Sluttet.)

Vintertæppet. At tildække Bierne om Vinteren umiddelbart over deres Sæde med Tæpper i Stedet for med Dækbræder er en engelsk Opfindelse, som nu i Løbet af en halv Snes Aar har staaet sin Prøve. At Tæpperne ubetinget give det bedste Vinterdække, derom have vi længe høret overbevisende; men saaledes som de i Begyndelsen anvendtes, vare de baade for kostbare og for besværlige at benytte almindeligt. Disse Ulemper ere imidlertid nu overbundne, og vi ville derfor indtrængende anbefale vore Biavlere at benytte dette fortrinlige Middel til en god Indvintring.

Vintertæppet i den billigste og bekvemteste Form bestaar af to Dels: det enkelte Tæppe og Tæpperammen.

1. Det enkelte Tæppe klippes af det svære Sæffetøj, som almindeligt bruges til Kornsække. I Trugstaderne klippes det saa bredt, at det rigeligt kan dække over alle Rammerne i Vintersædet. Midt over den 3die eller 4de Ramme fra Forsiden udklippes en rund eller firkantet Foderaabning af 2—3"

Brede, Lappen kan hæftes ved den ene Side for at kunne dække, naar Foderaabningen ikke bruges. Under denne Foderaabning lægges eller endnu bedre fasthys et Stykke galvaniseret Jærntvist, 4" i Kvadrat, med Aabninger af 1" Brede. Dette Tæppe kan i Trugstaderne anvendes hele Aaret umiddelbart over Rammerne, undtagen naar man over disse vil anbringe Delinger. I den milde Aarstid kan man, saa længe Bierne ikke skulle op i Honningrum, over dette Tæppe anvende et bredt Brædt for at trykke Tæppet til. — I Højtstadet lægges dette Tæppe ligeledes umiddelbart over Vinterrammerne; men her maa det være klippet nøjagtigt efter Stadets indvendige Brede, da Honningrummet over

Rammerne jo her har samme Bide som Boligen. I Højtstaderne vil det i hele den milde Aarstid være bekvemmere at bruge Dækbræder, det nævnte Tæppe anvendes altsaa i disse Stader kun om Vinteren.

2. Tæpperammen laves af 1½—2" brede Lister. Besøje Figur viser dens Indretning, naar den skal passe til et af vore almindelige Højtstader. Listerne ved A og B maa nøje passe med Stadets indvendige

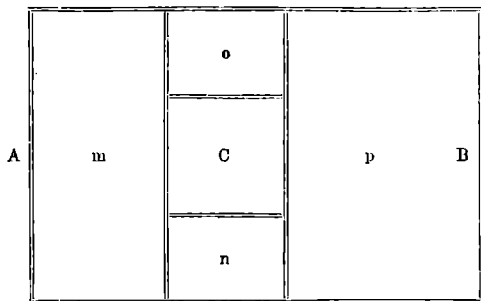

Fig. 46. Tæppe-Ramme til at anbringe i et Højtstade ovenpaa det enkelte Tæppe. A Stadets Forvæg, B Indslibsvægen, der dannes af Binuer, C Foderaabningen.

Brede i denne Art Stader, medens de derimod i Trugstaderne gjøres et Par Tommer længere end Tavlebærerne. De 4 Rum m, n, o og p dækkes paa den ene Side med almindeligt tyndt Sæffelærred, der med Som sættes paa Visternes Kanter, derefter fyldes disse Rum med Hattelse eller Abner eller tør Tang, hvorefter de dækkes paa lignende Maade med Lærred paa den anden Side. C danner Foderaabningen, den er 4" i Kvadrat og maa nøje passe med Foderaabningen i det enkelte Tæppe. Til at udfylde denne Abning, naar der ikke jodres, dannes en firkantet Prop af Lærred, fyldt med det samme Emne, som er anvendt til Udfylsning i Rammen. En saadan Tæpperamme kan enhver Biavler selv let forarbejde med en meget ringe Udgift, og han sikrer sig derved et Vinterdække, der holder Varmen tilbage hos Bierne, medens det lader de fugtige Dampene gaa igjennem, og endelig giver det en yderst let Afgang til Fodring, saabel med Vand som med flydende Foder eller Foderdejg. Dette sidste Punkt er af meget stor Betydning; thi hvor ofte undlades saadan Fodring ikke om Vinteren eller i det tidlige Foraar blot fordi den er for besværlig at udføre, og fordi man frygter for at forstyrre Bierne i den kolde Narstid. Disse Ulemper fjernes ganske ved denne simple Indretning. Foderaabningen er her fremstillet firkantet, fordi den Form er lettest at danne. Vilde man i en saadan Foderaabning i den kolde Narstid anbringe et rundt Foderglas uden Pakning, da vilde altfor megen Varme berøves Bierne; men det er jo en let Sag at pakke med Klude omkring Foderglasstet saaledes, at Varmen ikke kan undvige. Man kan ogsaa sætte Foderglasstets Hals i en firkantet Træklods, hvori er udboret en rund Abning, der netop passer til Halsen.

Taget. Den her beskrevne Indvindringsmaade med et porøst Dække, der tillader Vanddampene, som dannes ved Biernes Andedret, at trænge op i Rummet ovenover Vintersædet, forudsætter, at Luften har uhindret Afgang til dette øvre Rum. Hvis man altsaa har et Højtæppe med tæt Loft uden Ventil og med tæt Dør, da vil Anbringelsen af Vintertæppet være ganske unyttig, man kunde da akkurat lige saa godt benytte Dækbræder. Helt bør Højtæpper foroven være aabne, men hvis de have fast Loft, bør man i dette med et Centrum-bor bore 3—4 Huller af 1" Brede, for at give Luften Afgang til Rummet over Tæppet, og i Gavlene af Taget, der anbringes over Stadet, bør findes i det mindste en lignende Abning i hver Gavl. Disse Huller i Gavlene kunne dækkes med galvaniseret

Jærntvist for at holde Bier ude. Trugstaderne ere jo altid aabne foroven, der behøver man altsaa blot at sørge for Abninger i Gavlene for at give Luften Afgang.

Taget bør naturligvis være vandtæt. Dette kan opnaas paa forffellig Maade. Den billigste er at anvende de almindelige Brædetag og vedligeholde dem godt med Malning og Rit. Den bedste Maade, men ogsaa den dyreste, er at beklæde Taget med Zink. En Del billigere er det at beklæde det med Lærred, som males grundigt flere Gange med stærk Farve. Kuløven er ikke uden Betydning, thi de mørke Farver gjøre let Stadet for varmt om Sommeren, man bør derfor vælge lyse Farver, den hvide er dog ikke heldig, fordi den let bliver smudsig og derved giver Stadet et mindre tiltalende Udseende. Vi foretrække Gult og Lyseblaat.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridg.)

(Fortsat.)

XII. Gammeldags Biavl. Man har ofte bemærket, at Husmænd og Arbejdere her i England ere biede til gamle Skikke og Vaner mere end nogen anden Stand i Samfundet. De holde afgjort paa det gamle. Hos dem bliver den tegleformede Kube nu til Dags lavet nøjagtig i samme Form og af det samme Emne og samlet netop paa samme Maade, idet Straaet hæver sig Ring over Ring højt sammen med Vidjer, som deres Forfædre have lavet dem gjennem alle Tider. Narhundrede efter Narhundrede har set den runde Straakube indtage en andet Plads iblandt de simple Omgivelser ved de tarvelige Boliger, netop saaledes som vi endnu se den. Af let forklarlige Grunde vare Bier i gamle Dage af større Værdi end nu. Vor landlige Befolkning hænger ved gamle Skikke med samme Ihærdighed som Meder og Perser ved deres uforanderlige Love. Det vil sikkert vare længe, inden vi se nogen Forandring i Metoden eller nogen Tilvækst i Stadernes Tal hos vor Landarbejder, der saa godt som altid om Efteraaret indskrænker Biholdet til 3 Stamsstader. Han har set den ny Biavlsmåde og har hørt Fordelen derved fremdrage atter og atter, men alt uden Nytte. Manne-Stader vil han ikke paa nogen Maade have, og paa Tillægsrum ser han med Misstemthedsfølelse. Da der ofte i lang Afstand fra hans Bolig ikke holdes Bier, skulde man tro, at han tænkte paa at udvikle sin Biavl, da det kunde betale sig godt endogsaa med de simple Kuber, han bruger;

thi Honning er let sælgelig, om end Tavle-honningen tager den højeste Pris. Svaret lyder træffende nok: „Na, jeg bryder mig ikke om at holde flere. Min Fader havde 3, og det Antal er ogsaa nok for mig. Vi spise altid selv Honningen, Børnene holde meget af den, og vi bryde os ikke om at sælge den.“

Hvert af hans Stader giver almindeligt 2 Sværme, undertiden 3. Saa snart Sædhøstens Travlhed er forbi og han har Tid til at se til Staderne, blive 3 af de tungeste Sværme bestemte til Overvintring, medens Resten, i streng Overensstemmelse med gammel Skik overgives til Svovlbøden. Det Gjennemsnits-Udbytte, han paa denne Maade erholder, er sjældent mindre end 100 R, ofte meget mere; men mærkværdigt nok synes det aldrig at falde ham ind at udvide Stamstadernes Tal og derved gjøre Udbyttet dobbelt eller tre Gange saa stort. Det er klart, at denne Biaul giver et meget stort Udbytte i Forhold til det ringe Udlæg, og dog er der mangfoldige Landarbejdere, som ikke tænke paa at udvide deres Biaul. Deres Fremgangsmaade er almindeligt følgende: De begynde med at købe en Sværm af en Nabo for 7—8 Rr. eller ogsaa bytte de sig den til for en eller anden Gjenstand. Kuberne og de tilhørende Halnhætter forarbejde de selv i Kalkelovns-krogen i de lange Vinteraftener. Emnet koster intet, thi Halm har man rigeligt af overalt paa Landet, og Bidjerne kunne stærkes af enhver Hæk. Naar Kuben er stillet paa sit Bundbrædt, anbringes Hætten over den, 3 Pæle drives ned tæt omkring Kuben, de bindes sammen med Tælleгарn foroven, og da er Stadet i Orden. En almindelig Lommekniv er det eneste Værktøj, som behøves ved denne Biaul. I en Henjende kan man ganske vist lykønske vor gamle Ven til hans Udbytte, naar man ser hen til det ringe Arbejde og det ubetydelige Kapitaludlæg, den Biaul kræver. Naar Dagene om Foraaret blive længere, og han om en Maaned eller saa venter Sværmetiden, letter han lidt paa Kuberne for at undersøge deres Vægt og deraf slutte sig til, om deres Forraad kan holde ud indtil det gode Træet. Er der nogle af dem for lette, da maa han fodre. Nu kommer Kniven frem, den hvæsjes, og han gaar da hen til en Hylb, som staar paa hans Havegærde. Af en ung Gren affkerer han et 8 Tommer langt Stykke mellem Leddene, han flækker det, straber Marven ud og fylder derpaa hvert Stykke med Sukker fra sin Huftens Sukkerstaal. Saaledes har han da et Par Foderredstaber til Brug. De stikkes ind i Kubernes Hylbehul, Hylbningen gjentages Morgens og

Aften, indtil han antager, at Stadet kan holde ud til Trættiden. — Dette er gammel-dags Biaul ren og simpel. I Almindelighed ere vore Landarbejdere ikke videre indtagne i Kamme-Stadene. Dobbelte Vægge, Blindrammer, Afspærrings-Gitre og Indfuds-døre synes ham altfor indviklede Sager. Der er dog selvfølgelig mange Udtagelser; nogle af de heldigste Biavlere, vi kjende, tilhøre netop denne Stand. De have efterhaanden gjort sig fortrolige med den forbedrede Biavl, og de have nu et anseeligt Udbytte for ikke at tale om den langt større Interessje og Fornøjelse, som den tilbyder. Nogle af de smukkeste Delingsstavler, som ses ved de forskellige Udstillinger, ere frembragte i Husmænds Bierier. Ved Kensington Udstillingen i 1881 udstillede 2 Biavlere i „Husmands-Afdelingen“ Delings-Tillæg, der til sammen vejede 540 R i Tillægene og indeholdt 431 R Tavlehonning, og begge Udstillere havde desuden talrige Numre af udslynget Honning i andre Afdelinger. Alligevel er det som sagt forholdsvis saa, der je venligt til de „nymodens“ Idcer. Derfor den store Mængde af vor landlige Befolkning skal bringes indenfor Grænsen af den nyere Biavl, maa det nødvendigt ske ved Hjælp af deres egne hjemlige Kuber, idet man blot anbefaler dem at lave disse med fladt Loft, jaadanne Kuber kunne jo ligesaa let anvendes til Honninghøst som de vansteligere Kamme-Stader. Alle Landarbejdere ere ikke saa vanstelige at paavirke, som ham, vi have omtalt. Mange, især af det yngre Slægtled, have faaet et videre Syn end deres Forfædre og vilde være meget glade ved at antage den nye Maade, naar de blot kunde faa nogen Indsigt deri. Derfor Skrifter og Bøger ikke kunne lære dem det, bør vi vise dem, hvorledes de skulle bære sig ad.

(Eneret.)

(Fortættes.)

Bort med Afspærrings Gitrene.

(Af Cand. med. Dünninghaus i München).
(Sluttet.)

Jeg har nu i Aar for at prøve denne Indretning ladet forfærdige Rammer af dette Slags for deraf at danne et Honningrum. Da Maaden tidligere var prøvet af Hr. Siegwart, gjaldt det kun om at gjøre et Kontrollerings-Forsøg. Biavler Reiter i Thalkirchen stillede sine Bier til min Raadighed. Jeg tog derfor fra en Cypriffamilie, hvis Dronninger jo som bekendt anses for de ivrigste Eglægere, de 6 bagerste Ungeltavler, og det viste sig da ogsaa, at endogsaa den sidste Tavle ved Væggen var belagt paa begge Sider. I deres Sted

hængte jeg 6 Kammer med tom Bygning og indrettede som ovenfor beskrevet. Dette var den 2 Juli (før kunde jeg ikke godt anfille Forjogget, da det i Juni Maaned regnede næsten hver Dag). Den 11 Juli efter at vi havde haft det skjønneste Vejr undersøgte jeg igjen Stedet. Jeg fandt da, at der i alle de 6 Arbejdstavler ikke var lagt et eneste Vg. (Den første Honningtavle var paa Grund af den omtalte Indretning ogsaa rykket nærmere til Yngeltavlerne), derimod skinnede den friske Honning mig i Møde fra Midten af de 5 forreste Tavler. Naar Udslaget endogsaa hos Cypriiske Bier viser sig saaledes, da kunne vi ganske bestemt endnu mere vente det hos alle andre Biracer.

For nu dog ikke at anbefale Biablerne en Indretning, med Hensyn til hvis Godhed jeg alene kunde anføre min egen Dom, har jeg først forelagt Sagen for vor ærværdige gamle Mester Dr. Dzierzon. Han skriver om Dannelsen af Honningrum med 7 mm Afstand. „Jeg skyder hellere Tavlebærerne længere fra hinanden i Honningrummet, saaledes at hvor der ellers findes 3, kommer der nu kun omtrent 2. Bierne udbygge da Tavlerne saa meget tykkere, Cellerne blive da dybere, og disse blive ikke belagte med Vg. Jeg tror, det er lettere for Bierne at udbygge 2 stærke Tavler end 3 svage og og ligeledes at fylde og forsegle dem. Da den ene Tavlegang bortfalder, bliver der ogsaa paa den Maade anbragt noget mere Honning. Distrikt afvises den tykkere Tavle paa Grund af den større Vægt lettere fra Tavlebæreren, og de fordrer derfor større Forsigtighed ved Behandlingen. Den, som hellere handler med de lettere Tavler, vil maaske give Deres Indretning Fortrinet. Dette er en Smagssag, og derom kan som bekendt ikke strides“. Vor geniale Mester gaar altsaa her, som den ærede Væjer her, sin egen Vej. Det vilde være en Stamt for mig, om jeg vilde kritisere den. Dertimod tilstaar jeg gjærne, at under de Forhold, hvorunder Dr. Dzierzon driver Biavl, maa den være den bedste. Han bruger nemlig sit Tvillingstade og benytter Tavlebærere uden Kammer. I Tvillingstadet bygge Bierne en halv Stage Bygning ovenover Yngelrummet og fylde denne først med Honning, saa at de have tilstrækkeligt Vinter-Forraad. Jeg saavel som de fleste af mine Læsere bruger derimod Berlepszstader (Højtader) med Kammer. Naar jeg nu i Høst mønstrer mine Yngelrum, saa finder jeg hos de allerfleste Familier, at de have for lidt Honning der til at holde ud Vinteren igjennem. Jeg er altsaa tvungen til at afhjælpe denne Mangel

med Tavler fra Honningrummet. Men det kunde slet ikke eller meget daarligt lade sig gjøre, naar jeg i Honningrummet kun havde de tykke Honningtavler, da disse jo i Yngelrummet vilde blive stødt ganske tæt sammen, derimod gaar det let med mine tyndere Tavler. — Hvad angaar min Indretning til Bestemmelse af Tavleaffstanden, da er jeg stolt af, at Biavlens Stormester kalder den „ret findrig“ og ikke tvivler paa, „at det ønskede Maal ogsaa derved vil kunne opnaas“.

Sluttelig tilraader jeg endnu en Gang alle Biablere: Staf saa snart som muligt den store Hindring for Honningindsamlingen ud af Ederes Staber!

Vort med Afspærrings-Gitret!

Det engelske Trugstade. I.

Foredrag af Erslev ved et Møde i Kjøge den 27 August.

Blandt Folk, der ere ukjendte med Biavl, og blandt Begyndere i denne Næringsvej er det en temmelig almindelig Tro, at det næsten udelukkende er Biboligen, det kommer an paa, har man blot et udmærket Bihus, da kommer et godt Udbytte næsten af sig selv. Vi, der have mangeaarig Erfaring i denne Retning, vide jo, at dette er en aldeles forkert Opfattelse, idet Behandlingen og heldige Forhold under Trættet faar den største Indflydelse paa Udbyttet.

Den omtalte fejlagtige Mening bliver dog temmelig let forklarlig, naar man erindrer, at den store Omvæltning i Biavlens fremkom ved Dzierzons Opfindelse af bedre Boliger. Desuden maa man jo ogsaa indrømme, at de forskjellige Stadesformer have meget stor Indflydelse paa Biavlens Udbytte og paa det Arbejde, der maa anvendes derpaa. At man nogen Sinde skulde opfinde en Stadesform, der overalt vilde blive anset for den bedste, det anser jeg for umuligt, dels fordi de Forhold, hvorunder Biavleren arbejder, her kunne saa ikke ringe Indflydelse, dels fordi jeg anser Biavlen for saa modtagelig for Udvikling, at der ogsaa med Hensyn til Biboligerne ikke er nogen Grænse for Forbedringerne.

Den Gang jeg for 8 Aar siden den 4 April 1878 paa et Møde i Holbæk først henlede vore Biavlere's Opmærksomhed paa det engelske Trugstade, vare vi hos os naaede dertil, at Lavstaderne vare blevne kasserede og Berlepsz' Højtade blev anset for den bedste Stadesform. De Fortrin, jeg den Gang fremhævede hos det engelske Trugstade, vare: den lettere Behandling, større

Prisbillighed, lettere Udgang for den uøvede til selv at forarbejde sine Stader, og endelig det fortrinlige Vintertæppe. I Løbet af de nævnte Aar har nu Trugstade-Princippet kæmpet sig fremad. Strafs fik det en varm Tilhænger i Foreningens udmærket dygtige Formand, Overdriftsinspektør F. Møller, der var til Stede ved det nævnte Møde, og snart sluttede flere af vore dygtigste Biablere, f. Eks. Fotograf Vorbeck i Holstebro og Sadelmager Grønning i Vejrup sig dertil. Vi ere nu naaede jaa vidt, at omtrent Halvdelen af Landets Ramme-Stader ere Trug-Stader. Den offentlige Mening i vor Biabl anerksjender nu Trug-Stadet for fuldstændig jævnbyrdig med Højstaderne eller i flere Henseender som staaende over disse, hvorfor vistnok de fleste nye Stader, som fabrikeres, nu ere Trug-Stader.

For 8 Aar siden havde man i England begyndt med Frembringelsen af Tavle-Honning, men man havde endnu den Gang mange Vanskeligheder at overvinde baade ved Frembringelsen og Afætningen. Disse ere nu overvundne, og Tavle-Honning er nu en vigtig Artikel paa det engelske Honning-Marked. Jeg ser derfor ikke længere nogen Grund til, at de danske Biablere ikke skulde være i Stand til at frembringe en lige saa smuk Vare og opnaa en lige saa høj Pris som engelske Biablere. I denne Hensigt har jeg i Aar indført ca. 3000 amerikanske Delinger. Vistnok har Aaret været uheldigt for Biavlen i det hele og særlig for Frembringelsen af Tavle-Honning. Alligevel tror jeg at kunne udtale, at Tanken har slaact an, og at vore Biablere derfor ad Aare ville anvende Delingerne i stort Antal. Hvis denne Forudsætning imidlertid er rigtig, da vil denne Omstændighed ikke undlade at faa en vigtig Indflydelse paa Stadeformen.

Det, der i det engelske Stade var de danske Biablere mest imod, var den brede Tavle. Man benyttede den Gang i England Tavler paa indtil 18" Brede, og vi frygtede for, at faa bredt et Num i Stedet maatte give en slet Overvintring. Derfor blev vore Trugstader indrettede med meget smallere Kammer, særlig vil jeg fremhæve det af Fotograf Vorbeck konstruerede Stade, som har været bestrebet her i Bladet i 1884. Dette Stade har den tykke Normalramme med en Brede af 8½". Igjennem flere Aar er dette prøbet og har vist sig som et godt Overvintringsstade. Kunne vi da ikke slaa os til No med denne Form? Hertil vil jeg svare Nej. Det nævnte Stade egner sig ikke til Opstablingsmethoden, det passer derfor ikke til Frembringelse af Tavlehonning; desuden giver den 14" brede engelske Ramme

en langt nemmere Behandling end den smalle tykke Normalramme, og endelig er det engelske Stade med sin løse Bund langt nemmere at rense end de Trugstader, der nu benyttes almindeligt hos os. Spørger man mig nu, om jeg da ubetinget vil tilraade Indførelse af den engelske Stadeform hos os, da vil jeg svare: Lagtet jeg føler mig overbevist om det engelske Stades Fortrin i mange Henseender, vil jeg dog endnu kun opfordre til omfattende Forsøg med, hvorledes Bierne hos os kunne taale Vinteren i disse Stader. At den brede Ramme kræver en omhyggeligere Tilbæjning om Vinteren end den smalle, det har man for længe siden indset i England. Derfor opfandt man Vintertæppet, der nu almindeligt anvendes ved alle Stadeformer. Naar man imidlertid huffer paa, at baade engelske og amerikanske Biablere, der tæller mange udmærket dygtige Folk, trods mange Forsøg med de smalle Kammer dog altid ere vendte tilbage til de brede, faa er denne Omstændighed et stærkt Bevis for, at de ere de mest formaalstjenglige. Hvad skader det, om det nævnte Stade kræver en omhyggeligere Indpakning om Efteraaret? Hvis vi blot derved kunde opnaa en lige saa god Indvintring som i vore nu almindelige Stader, da kunde de øvrige Fordele, som det engelske Stade tilbyder, mange Gange lønne denne forsøgte Ulejlighed.

For nogle Aar siden optraadte paa et stort Biablermøde en meget anset Mand med en Beregning over det Udbytte, Biavlen kunde give i Forhold til den anvendte Tid. Han kom til det yndelige Udslag, at kun for de Folk, der havde et meget ringe Udbytte af deres Tid, kunde Biavlen lønne sig; men for alle andre bragte den Tab. Heldigvis var hans Beregning urigtig, idet han havde regnet langt mere Tid til hvert Stades Pasning end en nogenlunde øvet Biavler behøver at anvende derpaa. Til hans Undskyldning bør dog anføres, at han selv ikke havde megen Øvelse, og han arbejdede med Højstader. Det er et Punkt, som mere og mere maa komme frem, efter Haanden som vor Biavl udvikles, dette Spørgsmaal, om hvor megen Tid man behøver at anvende paa Stadernes Pasning; men i den Henseende har Stadeformen en overvældende Betydning. Jeg vil oprigtig tilstaa, at hver Gang der er Trang til et større Arbejde ved Bierne (Estersyn, Rensning) nøder jeg mig selv til først at gaa til Højstaderne, thi Trugstaderne kan jeg sagtens blive færdig med. Jeg frygter imidlertid meget for, at mange Biablere, som have knap Tid til deres Raadighed, ofte gaa den omvendte Vej: de behandle først Trug-

staderne, og naar de komme til Høfstaderne er deres Tid ofte forbi. Mangt et nødvendigt Arbejde bliver derved forsvundet. Særligt vil jeg fremhæve det Arbejde at opføre Dronningen. Dette Arbejde er der ofte Trang til, idet et eller flere Stader har en uduelig Dronning. Om Sommeren er det jo en let Sag at faa Bierne til at udklæfte en ny Dronning, naar man blot kan tage den gamle fra dem. Men der ligger Vanskeligheden. Hvor mange af vore Biavlere have mon udført det Kunststykke? Vistnok meget faa; men dette har for en stor Del sin Narfag i de ubekvemme Stader. I et stærkt befolket Høfstade er det ofte meget vanskeligt at finde en gammel befrugtet Dronning, men det er næsten umuligt der at finde en ung ubefrugtet Dronning, der bevæger sig saa let og ikke er saa let kjendelig. Dette er langt lettere i Trugstaderne og allerlettest i de engelske med de brede Rammer. Et andet vigtigt Arbejde er Udransning af Møl. Dette udføres 10 Gange lettere i det engelske Trugstade med den løse Bund og de brede Rammer end i Høfstader. Trugstader med smalle Rammer og fast Bund ere ingenlunde lette at rense for Møl, især ikke naar de mangle Dør.

Jeg vil slutte disse Betragtninger med en indtrængende Opfordring til at foretage omfattende Forsøg med det engelske Trugstade. Viser det sig, at det kan passe for vore Vejrforhold, da vil en bedre og hurtigere Behandling kunne opnaas derved, og et saadant Maal ligger i alle danske Biavlere's Interesse. Jeg har medbragt et flot udflyret Stade af denne Form, det habes saaledes for 14 Kr.; men et godt Stade af samme Form vil kunne have for den halve Pris. —

Det udstillede Stade blev med stor Interesse nærmere undersøgt af de Tilstedeværende, og en Mængde Spørgsmaal angaaende dette Emne bleve bevarede. Derefter fulgte en Forhandling om Brugen af Afspærringsgittere. Mødet afsluttedes af Formanden, Gartner Wendt fra Roskilde, idet han udtalte en Tak til Foredragsholderen.

— Mødets Deltagere modtog derefter Dyr læge Rielsens venlige Indbydelse til at bese hans store og velholdte Hjeri, der frembød meget af stor Interesse.

Ekko fra Staderne.

Ålterum v. Helsingborg, 8 Septbr.

Da jeg som Holder af „L. f. B.“ med Interesse følger Forholdene i Broderlandet især med Hensyn til Biavlens, finder jeg Anledning til at oplyse om Forholdene

her paa dette Omraade, da her for nærværende Tid ikke findes noget Organ, som optager Meddelelser herom fra tilgrænsende Steder¹⁾. Medens jeg ser, at paa enkelte Steder i Danmark er opnaaet et godt Udbytte, har det her været modsat, thi stærke Stader have knapt kunnet opholde sig selv med deres Forraad. Dette gjælder om Egnen ved Helsingborg og Nordvest-Skaane, hvor Tørken har været meget stærk, men sydligere har det været meget bedre med Honninghøsten.

Biavlens begynder her at blive drevet mere praktisk. I Løbet af de 3 sidste Aar have 10—12 Biavlere her i Egnen, som tidligere kun havde nogle Ruber, begyndt derpaa, da de have fundet den nye Maade mere fordelagtig. Almindeligt anses Høfstader med thst Normalmaal som de bedste. Enkelte bruge Lavstader, men kun for at overføre Bierne deri, naar Rejsen skal gjøres til Kullaberg eller Hallandsås for at benytte Lyngtræffet. Dette Træf har i Aar været særdeles godt, ja i de sidste 10 Aar har man ikke kjendt saa fortrinligt Vejr under det Træf, en hel Maaned igjennem har det hver Dag været lunt og roligt Vejr, og dertil kommer, at Bierne i Bjergegnene have sværmet meget, saa at de nu give et stort Udbytte.

Med Rubernes Sværmning har det ellers i Aar gaaet beynnderligt. De fleste have slet ikke sværmet, andre have derimod sværmet allerede i Begyndelsen af Maj, saa at Moderstadet har faaet en ubefrugtet Dronning, da der jo paa den Tid ikke findes Droner. Rejsen har først sværmet i Slutningen af Juli og i Begyndelsen af August og ere derfor næsten værdiløse.

Her findes en Biavlens-Forening, nemlig Nordvest-Skaanes. En Gang om Aaret giver den Livstegn ved at holde et Møde. I Aar blev det holdt for omtrent en Maaned siden ved Gaarabæk tæt Syd for Helsingborg. Der holdtes Foredrag af Dredforeren, Lærer Vindstrøm, som behandlede Emnet: Dronningen meget vidtløftigt og nøjagtigt; derefter fulgte Diskussion om flere Spørgsmaal og endelig praktiske Øvelser. 5 Stader, som udtoges, vare alle befængte med Bipest, rimeligvis en Følge af det daarlige Træf. Denne Sygdom har ellers ikke vist sig her, saa at jeg ikke tror, den har spredt sig paa nogen større Strækning.

I sidste Nummer af Deres Blad forklarer De Ordet „Banbi eller Vandbi“ som uhyttig Bi, men jeg tager mig den Frihed at udtale det som Vandbi, thi i Sverige og særligt i Skaane kalder man Dronerne Vand-

¹⁾ Da slige Meddelelser ogsaa fra vore Broder-Biavlere „paa den anden Side Sundet“ have stor Interesse for os, udtale vi vor bedste Tak til den ærede Forfatter. R. A.

bærere. Almuen tror virkelig, at Dronerne hente Vandforraadet til Stedet, derimod kjende de slet ikke deres egentlige Bestemmelse, som jo er en ganske anden.

Som en Nyhed kan jeg melde, at just nu begynder en stærk og som det synes vedholdende Regn, der er saa meget mere velkommen som Jorden her i 35 Dage ikke har faaet en Draabe.

Med Højagtelse
H. M.

Vendssysel, den 10 Septbr.

Biaaret har været her over et Middelaar. Foraaret kom rigtignok sent og var noget koldt; men fra Slutningen af Maj til midt i Juli var Vejret nogenlunde heldigt for Bierne. Ruberne gavede Sværme tilfredsstillende, og Rækkerne endel Honning. Fra Midten af Juni til henimod Midten af August var Vejret meget uheldigt for Biavlens. Bierne samlede i den Tid ikke synderligt mere end til dagligt Husbehov.

Fra Midten af August til henimod September har Vejret og Trættet været fortrinligt. De kraftige Stader have her givet et Overskud af mellem 50—60 R Honning; en stor Del deraf er jo Dyrghonning, der er af mindre Salgsverdi end den hje Honning, men hvad der næsten er værre, er at den sidst indsamlede Dyrghonning ikke kan udslynge. Ved De noget Raad derfor?

En stor Del af os Vendelboer have bestemt os til at lade dem blive i Tavlerne og saa til Foraaret bruge dem til at fodre med, hvilket vi før har gjort med Held. Førend vi sætter de flydte Honningtavler ind til Bierne, skræller vi Forsøglingen af. I et saadant Aar, hvor Dyrghonningen bliver saa tykflydende, at den ei kan udslynge, ved vi af Erfaring, at om Foraaret er den største Deel af Honningen, saavel den i Staderne, som den vi have gjenet i Tavlerne, krystalliseret. Vi fodre da flittig med Vand, det maa ogsaa huskes til Foraaret. En Hilsen og Tak fra Vendelboerne ved Deres

Fra Limfjorden, 20 Septbr.

Saa er da dette Aars Kampagne med vore kjære Bier affsluttet. Det har været en uheldig Sommer for Biavlens, her meget koldt og blæsende, til sine Tider meget tørt og en lang Tid af For sommeren megen Nattefrost, der virker uheldig paa Nektarens Fremkomst.

Her er flere i Omegnen, der ere godt tilfredse, medens andre klage over et tarveligt Udbytte, og disse Klager ere for en Del begrundede i Egnenes Bestaffenhed i Vegetation. Den Tid er vist ikke fjærn, da der ikke kan holdes det Antal Distaber, som ønskeligt var, eftersom Kjør og Eng mere og mere forsvinder for at gaa over til Agerland,

og naar Biavlerne ikke vil saa og plante, for at Bierne kunne finde noget at trække af, maa Resultatet jo blive dets.

Efter som Sommeren har været, er jeg for mit Vedkommende godt tilfreds med Udbyttet, mine Bier gif Foraaret meget uheldig i Møde, en stor Mængde gif tabt ved Renselsesudflugt, medens Sneen endnu laa 1 Alen høj, de ere alle Krainer og Kaucaer, og det syblige Blod gjør sig altid gjældende om Foraaret, naar Solvarmen rigtig indfinder sig, og uagtet der var blændet for Flyvehullet, saa vilde de ud, og dermed svandt Befolkningen meget ind.

Da der blev noget Træk, reproducerede de sig hurtigt, jeg har af 7 Stader faaet 6 store Sværme og høstet henimod 300 R Honning, tallet være mine Scrophularia, der blomstrede her den 15 April og gav et mageløs stærkt Træk, og senere den ubmærkede Leonorus, som er den værdifuldeste og fortrinligste Honningplante, jeg kjender, den giver en Honning saa hvid som Snc, af en fin og behagelig Smag, forner ikke, saa den bliver haard og klumpet, men er i sin Consistens at ligne ved fint Svinesedt eller Pomade.

Den sidste Høst, som er foretaget i disse Dage, gav ikke saa meget, som den kunde have givet, da Honningen ikke vilde ud af Tavlerne, den var saa tyk og jev som Tjære, saa Tavlerne brast under Udslynningen og Bierne fik mere end det halve tilbage i Tavlerne til behagelig Renselse. Staderne ville vist i denne Vinter behøve lidt Tilshn, da Honningen har Tendens til at forsjukre og der var alt meget i Tavlerne, der var haardt som Sten, saa lidt Vandforsyning af og til vist vil være gavnlig og velkommen.

En anden Gang mere! F.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 48. Behøver Honning, som om Foraaret bruges til Fodring, først at koges? (R. S.) — S.: Hvis Honningen har begyndt at gjære eller kan bestryges at være pestbefængt, da bør den koges og stummes omhyggeligt, før den benyttes til Bifoder. Er den derimod frisk og sund, da kan man nøjes med at smelte den og derpaa enten tilfætte lidt Vand, hvis man vil have flydende Foder, eller sammenælte den med Sukker (enten stødt hvidt Sukker eller Demarara) hvis man vil have Foderdej (se S. 17.)

Ændrings-Forslag

til Udvalgets Udkast til Love og Vedtægter for D. B. F. (Fremsendt fra Svendborg Amts B. F.)

Ad Lovens § 2. Medlem af Foreningen kan enhver uberygtet Mand eller Kvinde blive ved

at henvende sig skriftlig eller mundtlig til Foreningens Sekretær eller til Amts- eller Sognetagsførerene, hos hvem han kan blive bekendt med Betingelserne for Optagelsen. Hvis han ønsker at holde „Tidskrift for Bialv“ betaler han da 2 Kr. aarlig, hvorfor han erholder Medlemsret, og Bladet tilsendes ham frit. I modsat Fald betaler han kun 50 Ore aarligt for at være Medlem af Foreningen og som saadant have Stemmeret. Ved Betalingen (der altid beregnes forud) modtages et Kort, lydende paa Navn, Stilling og Aarstal (samt Amtskreds). Dette Kort tjener da som Kjendingsbevis for Hænderhaveren ved Møder, Udstillinger o. l. Det fornyes hvert Aar. — 2det og 3die Stykke behøves, 4de Stykke bortfalder. (Skriftlige Begjæringer og Udmeldelser vilte aldrig være praktiske. Emblemer ere kun Pynt, men intet Bevis, da man ikke kan sikre sig, at de blive afleverede).

ad § 3, 4de Stykke. 25 Medlemmer vælge 1 Delegeret, 50 vælge 2, 100 vælge 3 og fremdeles 1 mere for hvert 100 Medlemmer. (Derved undgaas den Ulempe, at en enkelt stor Kreds dominerer hele Foreningen, hvilket man tidligere har havt Eksempel paa).

6te Stykke. „Præsidenten“ stryges. (Han kan jo søge Møde afholdt gennem Formanden eller 10 Medlemmer).

ad § 4, 2det Stykke. „blandt sine Medlemmer“ udgaar. (En saadan Bestemmelse kan nemlig let fremkalde kritiske Tilfælde, saaledes som maasse for Djeblicket).

ad § 5. Tiltrædes med Mollers Ændring og: „Medaktoren vælges af Centralforeningen“.

ad § 6. Udgaar „dog kun en Gang“.

ad § 7. Ændres overensstemmende med Ændringen til § 5.

ad Udstillings-Betægternes 1ste Stykke. Genjens Ændring tiltrædes.

ad 1. „Ansvar“ rettes til „Regnskab“, samt Mollers Ændring: „Han leder Forhandlingerne“.

ad 2. Mollers Ændring tiltrædes.

ad 3. I Folge Betægternes § 2 havez ingen Brug for Mollers Ændring.

ad 4. Mollers Ændring tiltrædes.

ad 5. Indtegningspenge bortfalde. (Naar en Mand udstiller 4 Pd. Pønning, da ere Indtegningspenge 50 Ore, Fragt og Porto ligeledes mindst 50 Ore og maasse det ene Pund Pønning bliver spist. Han faar da slet intet for sin Pønning. Saaledes seldt Foramlings Udtaleser. Dog kunde man maasse tage Indtegningspenge, naar de udstillede Gjenstande optoge mindst 1 eller 2 □ Aen. Det vilde være til Fordel for Udstillerne i smaa Aaar).

ad Dommerne. 1. Det halve Antal af Dommerne fratræde efter hver Udstilling. Dommerne bruge Point-Systemet.

ad 5. Hovedfejstene offentliggjøres, men kun med Katalog-Nummer, ikke med Udstillerez Navn.

Erklæring.

Undertegnede Bialvere erklære herved, at vi ikke kunne tiltræde som overensstemmende med Virkeligheden meget af, hvad Hr. N. C. Wittkelsen, Formand for Kjøbenhavns Amts Bialverforening, udtalte paa Mødet i Kjøbenhavn angaaende de f. l. brugte Stadsformer, Bipesten m. m.

p. t. Kjøbenhavn, 5 September 1886.

J. Berg. Herm. Borries. S. Erølev.
N. S. Kristensen. Kristjan Pedersen.

Bialvermøder.

Kjøbenhavns Amts B.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndagen den 3 Oktober i Hr. Bialver N. C. Wittkelsens Have ved Sortedams-

lund. I Tilfælde af ugunstigt Vejr afholdes den paa Sortedamslund. Alle Bialver og enhver, der har Interesse for Sagen, indbydes.

Forskjellige større og mindre Gjenstande fra Udstillingen i Kjøbenhavn Have vilte blive bortpillede til Fordel for Foreningen.

N. C. Wittkelsen, Amtsforsmand.

Centralmøde

afholdes **Søndagen den 24 Oktober Kl. 3 Efterm.** paa Hotel „Kronprins Frederik“ i Fredericia, hvortil d'Hr. Delegerede opfordres at give tiltrigt Møde.

Forhandlingsgjenstande:

1. Det af det nedsatte Udvalg fremsatte Udkast til Lovforandringer fremlægges til Diskussion og mulig Vedtagelse.
2. Valg af Præsident.
3. Behandling af Budgettet for 1887.
4. Om Baudrelærere.
5. Regnskab for 1884—85 forrentes fremlagt til Decision.
6. Valg af Revisorer.
7. Om Foreningens Dekorationer maa udlaanes ved eventuelle Udstillinger.
8. Om Medlemsstegn for den danske Bialverforenings Medlemmer.
9. Om Bistadernes Tælling.
10. Om Bogsamlingen.

Det paalægges Repræsentanterne at tilmelde mig, naar de udeblive fra Centralmødet, da det er en meget dyr Historie at rejstere et Møde uden Resultat, hvilket kan hindres, naar Udeblivelsen anmeldes i Tide.

Nalborg, 18 September 1886.

J. J. Falk, p. t. Præsident.

Brevkasse.

P. K. H. Standerborg. De kan slutte Dem til Horsenskredsen, Formand: Gaardejer S. J. Hansen, Eriknaier. Nogle af Deres Spørgsmaal ere besvarede i den første Artikel i dette Nummer, Resten skal komme i næste Nummer.

Kundgjørelser.

Udkommet er: **Sønningen og dens Anvendelse** af Hans Erølev i Kalundborg. Pris 30 Ore. — For 32 Ore i Frimærker tilsendes Bogen frit. Paa 10 Eksemplarer gives det 11te frit.

Billig Bi-Bog.

Margangene 1876—84 af **Tidskrift for Bialv** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Margange tages samlede, faas de a 25 Ore. Margangen 1885 koster 1 Kr.

Til Kredsforeninger leveres disse Margange for **halv Pris**.

Naar Beløbene indsendes (under 1 Kr. kan sendes i Frimærker) til undertegnede, da tilsendes de frit. **Erølev.**

Tommer **Kristian Pedersen** i Lved ved Svendborg anbefaler sine nojagtige, solide og billige **Stader og Bialvs-Medstaber**.

Forbed's Tavlepriser for 1886:

1 Pd.s 2 Kr., 2 Pd.s 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd.s 5 Kr. 55 Ø., 4 Pd.s 7 Kr. 40 Ø., 5—10 Pd. a 180 Ø., 10 Pd. a 165 Ø. — Forhandlere Rabat.

Tavler byttes med godt **Voks** a 40 Ø. pr. Pd.

Trykt hos Chr. G. Tørtzen i Kalundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlerforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det udkommer den 1ste i de 6 Wintermaaned, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaned.

Stundgjærelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 5de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de pusses indrykfe.

Nr. 17.

1 November 1886.

20de Aargang.

Det engelske Trugstade. II.

Som en Fortsættelse af den Side 140 optagne Artikel om ovenstaaende Emne skulle vi i Dag bringe vore Læsere en nøjagtig Beskrivelse af en af de mest ansete engelske Trugstade-Former, nemlig Cowan's Stade. Mr. Cowan er Formand (ikke Præsident) for den engelske Biavlerforening og Redaktør af den engelske Tidende. I det nævnte Stade er intet sparet for at beskytte Bierne mod alt, hvad der kan hæmme deres Udvikling, desuden ere alle saadanne nyere Opfindelser, der kunne lette Biavlens Arbejde, her benyttede. Denne Bibliog er derfor ingenlunde billig, dens Pris er i England 20—30 Kr.; men det er ikke vanskeligt at paavise Veje, ad hvilke væsentlig den samme Stadesform vil kunne frembringes for en meget ringere Pris. Vi skulle samtidig med Stadets Beskrivelse tillige have dette Maal for Dje.

Fig. 47 fremstiller Stadet set udbvendig jaaledes som det vil tage sig ud den største Del af Aaret, nemlig kun undtaget det egentlige Hovedtræk, under hvilket Stadet ofte forsynes med 1 eller 2 Stokværk foruden de her fremstillede 2. Stadet jtaar paa

Jorden uden Ben for at give Bierne den lettest mulige Afgang. Denne Ordning ville vi dog ikke anbefale, da vi tro, at det udsætter Bierne baade for Fugtighed og for Angreb af krybende Insekter. Vi foretrække derfor at befæste under Stadets Bundbrædt 4 jolide Ben, der ere 8"—12" høje. Fig. 48 fremstiller et Gjennemsnit forfra bagtil af Stadet, udstyret til Brug i den milde Aarstid. Det bestaar af den

egentlige Bibliog A, der laves af 1" tykke Granbræder og gives saadanne Maal, at den kan rumme 10—13 Normalrammer. Bredden fra A til A maa altsaa være 16½", idet Bræderne udgjøre de 2" og der paa hver Side bør være ½" fri Plads mellem Væggen og Rammens Sidelister. Bibliog

er altsaa indvendig 14½" vid, Højden er 9". De to Sider A have foroven indvendig en 1" dyb Fals, der er høvlet ½" ind i Bræderne. Under denne Fals er befæstet et Stykke forzinket Baandjærn saaledes, at den øverste Del deraf staar frit af Falsen. Paa denne Metallant kunne Tavlebaererne hvile uden at blive kittede fast af Bierne. Naar man imidlertid jaaledes som i Cowan's Stade forsynes Rammerne med Metalender, da behøves den nævnte

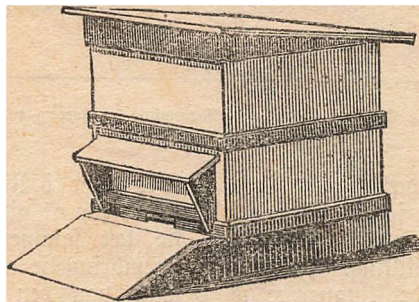

Fig. 47. Cowan's Stade set udbvendigt forfra og fra Siden.

Metalliste ifte. Man kan da nøjes med en Fals, der netop kan optage Tablebæreren, saa at dennes Overflade ligger i samme Højde som Boligens Overkant. B er Bundbrædtet, som er lavet af $\frac{3}{4}$ " Granbræder, der paa Under siden sammenholdes med 2 tykke Lister C, der ere faldede ind i Træet. D er Indgangen, som er $\frac{1}{2}$ " dyb og 10" bred, den er skaaret ned i Bundbrædtet og straaner opad til Midten af Boligen. Her til svarer Indgangstagnet E. Den ydre Kasse F er lavet af $\frac{3}{8}$ " Fyrrebræder og hviler paa Bundbrædtet. For at hindre Regn fra at sive ind gennem denne Revne ere smalle Lister G sømmede fast paa denne Kasse. Mellem F og A er forneden anbragt en smal Liste H, som dækker Indgangen og hindrer Bierne i at gaa op i den ydre Kasse; dette Brædt er løst, saa at Boligen, naar det ønskes, kan skydes tæt til Kassens indre Væg. Under Indgangstagnet E er befæstet en Liste I, som er forsynet med en Fals, hvori de to Skydere, der kunne formindste eller helt lukke Indgangen, kunne glide. Den øvre Kasse F er ganske ens med den nedre, undtagen at den ikke har Indgangstagnet eller Skydere. Tagnet K passer løst over F og har en Hældning bagtil for at lade

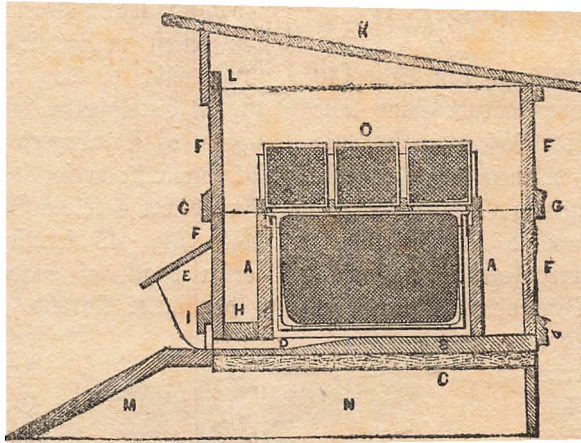

Fig. 48. Cowans Stabe i Gjennemnit fra Forvæg til Bagvæg. Bæret til Sommerbrug.

Regnen løbe af. Det er dækket med Tagpap eller Calico og malet for at gjøre det vandtæt. Listen L er sømmede indvendig derpaa for at holde det i Stilling. Flyvebrædtet M er 15" langt, det straaner nedad og er fæstet til Bundbrædtets Bærene N. Disse ere 2 Bræder, der ere stillede paa Kant, 6" høje og holdt i Stilling ved et 15" langt Brædt bagtil. O er Delinger anbragte paa deres Plads over Kammerne. — Fig. 49 fremstiller et Gjennemnit fra Side til Side af det samme Stabe i Indvintnings-Stand. Kammerenes Antal er indskrænket til 6, og Rummet i Boligen er derfor formindstet ved Hjælp af de 2 Indstudsøre P P. De ydre Rum R R og P P ere fyldte med Haffelse eller Avner. Ved Indvintningen maa det løse Brædt H anbringes saaledes som vist i Fig. 48 for at give den nødvendige Plads til Pakning og for at holde Indgangen fri. Tværsøver

Tablebærerne ses en af de smaa Lister, som lægges under Vintertæppet for at løfte dette saa meget, at Bierne foroven kunne passere fra en Table til en anden. Over disse Lister lægges et enkelt Lag af ubleget Calico og ovenpaa dette en løs Kasse S (uden Bund), der fyldes med Haffelse. — Indstudsørene P passer efter Boligens indvendige Vide 14 $\frac{1}{2}$ " og have foroven fremstaaende Ender (se Fig. 50) for at kunne hvile paa Metallisterne. Om Sommeren lader man ikke Indstudsøren naa helt ned til Bunden, men lader den efterlade en Åbning af $\frac{1}{4}$ " Højde der, for at give Bierne Udgang til Rummet bagved. Om Efteraaret udfyldes denne Åbning ved at hefte en $\frac{1}{4}$ " tyk Liste forneden paa Døren. Om Efteraaret bør man desuden hefte en Klædeliste paa Indstudsørens 2 Sideranter for bedre at holde paa Varmen i Boligen. — Da alle Dele

af denne Bolig kunne adskilles, er det meget let at flytte og at underjøre et saadant Stabe. Har man saaledes f. Eks. Mistanke om, at Stadet er angrebet af Møl, da ville disse let kunne udrensnes fuldstændig. Kammerne have ingen Afstandsmaalere. De ere derfor lette at handle med og kunne enten skydes tæt sammen for at sikre sig Arbejds-

voks eller i Vintersædet længere fra hverandre for at give Bierne Plads til at klumpe sig tæt sammen. Skal Stadet bruges til Frembringelse af udslynget Honning, da kan man paa den indvendige Bolig A efter Haanden opstabe 3 andre, der ere byggede ganske ens dermed, og hver af dem omgives da med en ydre Kasse, ganske indrettet som den øverste F. Alle Dele af Stadet, som ere udfatte for Vejret, ere malede.

Den billigere Form. Flyvebrædtet befestes til selve Bundbrædtet, og dette anbringes paa 4 jolide Ben. Alle Stokværk gives kun dobbelte Vægge fortil og bagtil. Listen H sømmede altsaa fast, og en lignende anbringes bagtil. Derved tabes rigtignok den lette Udskillelse af den ydre Væg fra den indre; men denne anses vi heller ikke for nødvendig. Naar man endelig tillige opgiver de kostbare Metalender, men derimod anbringer Afstandstifter og Afstandsflodser

paa den af Hr. Dinninghaus foreslaede Maade (se Side 128), da har man et særdeles godt Stade, som med 2 Stokværk kan leveres for 7 Kr. og som en nogenlunde fingernem Arbejder vil kunne lave sig selv for 5 Kr. Dette Stades udbvendige Bredde maa være mindst 18", den udbvendige Dybde fra For til Bag omtrent 22". Til Forarbejdelse af de indre Vægge A A og af de enkelte Sider vil det være bedst at benytte 9" brede Bræder.

Man kan dog ogsaa benytte smalle Bræder, naar disse sammenpløjes, og naar de ved Indtørring opstaaede Revner omhyggelig fittes. Under denne Forudsætning kunne Væggene A A meget godt laves af $\frac{1}{2}$ " tykke Bræder. Til udbvendig Beflædning kan man anvende 3" brede

Zaloufislister, der ere saaledes tilhøvede, at den øvre Liste slutter med en $\frac{1}{4}$ " bred Fals ned over den næste Liste. 3 saadanne Lister ville altsaa danne en Ydervæg.

Det store Boksøl. I.

(Foredrag af Vorbeck ved et Møde i Høstebro den 15 August.)

Det er de Herre bekendt, at Bierne have Fjender, og Biavlere har meget at kæmpe imod. 1. Vejrliget er sikkert det, der oftest gjør os den værste Streg i vore Forhaabninger, og Modgangen med Vejrliget fører gjerne mere Modgang eller endog Plage med sig. Er Vejret gunstigt, og der som Følge deraf er godt Træk, da gaar næsten alt af sig selv. Der paaistaas endog, at den onde Bipest forsvinder under gunstige Trækforhold; dette slaar dog ikke til efter min Erfaring, denne for Biavlerne frygtelige Svøbe, gaar efter min Erfaring ikke væk ene for et godt Træk, der vil en god Kur til mod den, og godt er det, at vi har den og at vi kjende den. Naaddehngelen, naar det virkelig er den onde Pest, saa er den ikke til at spøge

med, den maa behandles med ramme Ulvor. Biavlerne ved det, de frygte den, og saa snart der er Noget i Vejen med Yngelen, da tro Folk, at de har Pesten, de anvende da et eller andet Middel, og den frygtede Sygdom er bleven heldig bejsejret, maafe uden i nogen Maade for det anvendte Middel, men fordi heldige Forhold indtræde, for Ets. at det var Yngel, dræbt af Kulde eller

fodret for ringe, hvilket jo retter sig, naar Folfet bliver kraftigere og finder Næring nok. At det meget ofte er saa, har jeg ofte haft Vejrlighed til at antage efter de mange Breve, der komme til mig fra forskjellige Egne, hvori jeg anmodes om at gibe dem Raad mod Pest. Efter oftest en Del Brevveksel har det vist sig, at det aldeles ikke har havt med Pesten at

gjøre. Heraf se vi tydeligt, at Folf ikke læse nok i gode Bøger, vi se, at Kredsforeningslivet ikke alle Steder er stærkt nok, der arbejdes for lidt i Kredse, og navnlig arbejdes der ikke nok paa at vække Interessen for Kundskaber. Biavleren bør kjende den lille Bi saa nøje som muligt. 2. Kjende vi Bien tilfulde, da bør vi ogsaa kjende dens Fjender. Det er en saadan arg Fjende jeg her vil nærmere omtale idag. Sa

maafe er det snarere en, der holder alt for meget af Bien eller det, Bierne have inden deres Vægge; det er den store rød- eller brunfarvede Bøgmøllarve. Et veludviklet Eksemplar af disse arge Dyr kan være af 1" Længde og $\frac{3}{16}$ " Tykkelse. Desværre synes det,

at Bierne ligesom vi have Uffty for at røre ved den, i det mindste kan det ofte ses, naar en Bi vil gribe et af disse Dyr, og Larven, idet den gribes af Bien, giver et Slag med sin Bagende, at Bien da slipper, giver et Brus med Bingerne og derefter selv vender sin Bag mod Larven og oftest forlader den. Dette fører imidlertid ikke sjældent til, at Larven naar et af sine Smuthuller f. Ets.

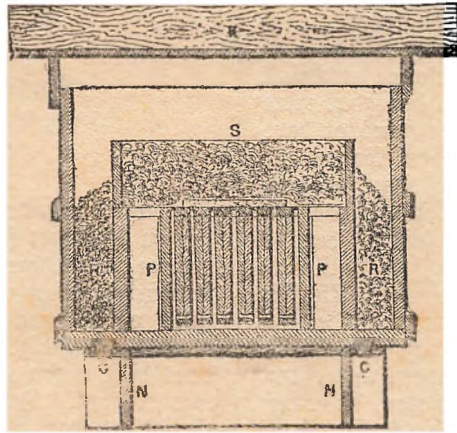

Fig. 49. Cowans Stabe i Gjennemnit fra Side til Side. Beredt til Vinterbrug.

Fig. 50. Indstudsbor til et enkelt Trugstade. n n ere de fremstaaende Enden, der hvile paa Metallisterne. s s de to Rander, som ved Indboringen beklædes med Tøj.

en af den tilspunden Gang i en Revne eller i en Table; da er den sikker og bebæger sig der med stor Hastighed. Denne væmmelige Stabnings Krop er vel nærmest hvid af Farve, den er blød og tager ingen Skade af at falde ned; men den er dog nok bange for at støde sig; thi vil man helde den ud, da spinder den en Traad, som dog ofte springer for de velnærede Eksemplarens Vedkommende. Jeg ved ikke dens rette Navn, jeg kalder dem Kæmpevoksmøllarverne. Jeg finder imidlertid, at den er i Besiddelse af mere Forstand paa at odelægge et Bifolk end de mindre Arter; thi den gaar mere planmæssig til Værks. Den synes at have Forfærlighed for at have sine Gange lige ved Tavlen's Mellemvæg og søger da helst ind under tilbæftet Yngel. Målig ved den sig der bedst sikker. Her spinder den de endnu ufuldkomne Biers Bagliv fast til Gellen, hvilken Bien saa som oftest ikke kan forlade, om den end formaar at afbide dens Puppelaag, saa dør den dog som oftest. Men slipper den løs, som den undertiden gjør endog før den bliver moden, da er den en Krøbling, som falder ned, kryber ud af Stadet eller smides ud af de gamle Bier. Undertiden, især naar disse Møllarver ere tilfede i stor Mængde, gjøre de sig ogsaa Gange mellem den tildekkede Yngels Hoveder og Gellelaaget. Ogsaa der ere de skjulte for Bierne's Angreb og Biavlerens Æje. Det er saaledes altsaa ikke isjænsfaldende, hvad det er for en Skuff, der foranrager Død og Ulykke mellem Yngelen. Det viser sig, at dette arge Utsøj breder sig eller bliver bemærket mer og mer. Derfor finder jeg det paa Tide at henvende Opmærksomheden derpaa, for at enhver Biavler kan være paa sin Post, baade for at hytte sine egne Bier og tillige for at gjøre ham opmærksom paa, at han har den Pligt mod andre Biavlere, at han gjør sit til at udrydde dette farlige Utsøj. Forskrift: I Foraaret grundig at rense Stadets Bund er godt; men det er dog ikke nok med denne ene Foraarrensning; den maa gjentages flere Gange, saalænge indtil Bierne holde alt blankt og rent. Her se vi ogsaa den nyere Tids gode Raad praktiske; det, ikke at give Bierne i den kolde og i den mindte varme Tid flere Tabler, end de kunne besejre; thi da holde de alt rent, og Utsøj vil ikke nær saa let kunne komme til at tage Bolig hos dem.

Over Tavlebærerne ville disse Møllarver skræffelig gjerne bo, der er varmt og godt. Der har vi i Trugstaden grumme let ved at overraske dem. Har man disse Møllarver at trækkes med, saa bør man bruge glat groft Sæffelærred nærmest Bierne og over det i Foraaret og Efteraaret et Stykke Læppe

eller en Sæt lagt glat og uden Folder derover. Stumper af Klude med Folder og Læg afgive Gjemmesteder for Møl og Larver. I den varme Tid bør kun Sæffelærred bruges, hvis Møllene plage, alle Smuthuller bør kittes med Bots¹⁾. Til Vinterindpakning maa kun bruges Ting, der ikke kan indeholde Møslæg. Selvfølgelig kunne brugte Pader eller Stopning renses i en hed Vagerovn. (Fortætttes.)

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Fortjæt.)

Mange bejnderlige Meninger, som strive sig fra en meget fjern Fortid, dvæle endnu ved de ærværdige gamle Ruber. Ikke saa Landarbejdere af den gamle Skole tro endnu fuldt og fast paa mange gamle Skikke som aldeles nødvendige for „heldig Biavl“, medens disse af den oplyste Befolkning betragtes med et Smil. Det anses saaledes for meget vigtigt, at man betaler for en Sværm med Guld, Sølvmonter anses for „uheldig“ og derfor benyttes de smaa Guldmønter ved Betalingen. Det er dog nok muligt, at denne Skik har sin Oprindelse fra en eller anden listig Biavler, der paa denne Maade har formaact at holde sine Sværme i en højere Pris. — I nogle Egne er det Skik at lægge lidt Sukker i Flybehullet Juleaften, og man tror da, at Bierne paa Slaget 12 om Natten komme ned og cede det. — Dersom et Dødsfald indtræffer i en Biavlere's Familie, skal man binde mørkt Flor eller sort Tøj omkring Toppen af Ruben, og om Aftenen skal man da „dække“ Bierne ved at banke stærkt paa Ruben med Knoerne og dernæst meddele dem Dødsfaldet. Bierne's Brusjen ved Slaget antages at være deres Svar. For en Menneskealder siden var denne Skik ganske almindelig, og endnu har den ikke saa Tilhængere. Ganske nylig sit Sam og Phil, to udmærkede Repræsentanter for den gamle Overtro, en lun Passiar om denne Sag, medens de heldigvis ikke vidste af, at en Gudsstrik var i Nærheden og lyttede:

„Vor Johan fortæller mig, at stakkels gamle Toms Ruber allesammen ere gaaede ud“, sagde Sam, „og han fodrede dem dog saalænge han endnu kunde stolpre omkring“.

„Hvad andet skulde Enken vel kunne vente“, svarede Phil, „da hun slet ikke væk-

¹⁾ Bots bør ikke benyttes hertil, thi det gaaes ud af Møllarverne, derimod kan man anvende R. N.

tede dem, den Gang den gamle Mand var død, og lige saa lidt klædte hun dem i Sorg".

"Ja vel, jeg sagde herde det nok i Forvejen", fortsatte Sam, "og nu maa hun tydeligt nok sãnde mine Ord. Men der er jo mange Folk, som aldrig ville lade sig sige, og de maa da selv bære Følgerne".

"Bier ere nogle besynderlige Væsener", bemærkede Sam igjen efter at have tændt sig en ny Pipe. "Jeg kan godt huske, at den Gang Antel Jeremias døde — det var i 1860 — døde alle hans Ruber den følgende Vinter, fordi der ikke blev sat en Stump Sort paa nogen af dem. Men den Gang min Fader døde, og det er nu vel tredive Aar siden, da sørgede jeg for at vække Bierne og klæde dem alle i Sorg. Jeg klippede hans gamle sorte Vest itu dertil, og ikke en af dem gik ud. Ja de vare oven i Kjøbet de fremmeligste i hele Nabolaget til at sværme i det Aar. Jeg folgte for over 100 Kroner foruden hvad vi brugte hjemme, og desuden bryggede jeg et stort Anter Mjød".

De samme to gamle Biavlere besøgte for kort Tid siden for første Gang en Blomster-Udstilling i Kjøbstaden. I Forbindelse dermed var en lille udvalgt Samling af Tavle-Horning paa et af Udstillingsbordene, og ved Siden af stod to eller tre Ramme-Stader. Den ene sagde til den anden: "Ja vore Bier kunne rigtignok ikke lave saadanne fine Tavler, saa maa de først oplæres dertil. De Stader, der staa der, kunne maasse nok passe til oplærte Bier, men ikke for den almindelige Slags. Vi have jo dog begge holdt Bier i mange Aar, saa vi maa vel kjende lidt til dem".

Lad os ogsaa her lytte til deres Samtale, thi efter at vi nu i saa mange Artikler have fremjat vore Meninger kunne vi dog gjerne til Slutning lade disse to Gamle komme frem med deres.

(Eneret.)

(Sluttes.)

Woks-Rensning.

Da den Tid, paa hvilken dette Arbejde oftest udføres hos vore Biavlere, nu er for Haanden, og da flere Spørgsmaal angaaende denne Sag ere fremsendte til os, skulle vi med nogen Udførlighed behandle dette Emne.

Hvad enten Wokset findes i Tavler (saaledes som Bierne have bygget dem) eller i mere eller mindre urene Klumper, foregaar Rensningen altid ved Opvarmning, altsaa ved Smeltning. Ved dette Arbejde maa man omhyggeligt undgaa en altsfor stærk Opvædning, der bevirker Svindning, som i høj Grad forringer Woksets Værdi. Rens-

ningen foretages enten ad den vaade eller ad den tørre Vej. Ved den vaade Vej benytter man sig af Woksets Væthed, idet man lader det vel smeltede Woks flyde ud i Vand, det vil da samle sig paa Vandets Overflade og kan, naar det er afkjølet, optages som en fast Klage. Ved den tørre Vej lader man derimod ikke Wokset under Smeltningen komme i umiddelbar Berøring med Vand.

1. Har man kun en ringe Mængde Woks at rense, f. Eks. 1—2 R, da ville vi anbefale først at brække Tavlerne i smaa Stykker og derefter fylde disse i en Pose af aabent Lærred, Ostelærred passer godt hertil. Posen tilbindes saaledes, at Wokset ligger fast deri. Derpaa lægges Posen paa en Munksten i en Gryde og ovenpaa Posen lægges ligeledes en Sten, som haabe skal presses paa Posen og tillige holde den nede. Den nederste Sten skal hindre Wokset i at rødes. Nu fyldes Gryden med Vand saa højt, at det opflydende Woks kan samle sig over den øverste Sten. Vandet oppvarmes derpaa til Røgning. Wokset vil da presses ud af Lærredets Abninger og stige op til Vandets Overflade.

2. Har man en større Woksmængde at rense, da kunne vi anbefale følgende Fremgangsmaade: Bryd Tavlerne i smaa Stykker og pres dem godt sammen paa Bunden af en Gryde. Tildan et fortinnet Løndebaand saaledes, at det passer nøje i Gryden nede ved Woksets Overflade. Fasthøj nu paa Underkanten af dette Baand et Stykke Ostelærred, der altsaa kommer til at dække alt Wokset som en Si. Læg Sien over Wokset og spænd den fast med et Par Binde tværs over Gryden. Fyld derpaa med Vand og kog det. Wokset vil da stige op til Overfladen, hvorfra det efter Afkjølingen kan aftages som en Klage. Dette Woks bliver meget rent, men man maa være forsigtig med i Begyndelsen under Smeltningen ikke at fyre for stærkt for at Wokset ikke skal rødes. (Sluttes.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 49. Jeg har mine Stader opstillede i en Række med 2 Mens Afstand mellem hver 2. Alligevel sker det ofte, at Bierne tage Fejl af deres rette Indgang. Hvorledes kan det undgaaes? (K. S.) — S.: Giv Staderne forskjellig Farve og om muligt tillige noget forskjellig Form. I vort Bieri have vi Staderne malede afvekslende gule og blaa og tillige ere Højtaber og Trugstader stillede imellem hverandre. Denne Ordning tro vi at kunne tilskrive, at Bierne,

uagtet Staderne staa tættere sammen end Deres (med en Afstand af knap 3') dog yderst sjældent tage Fejl af Indgangene. — Blot at male Træet omkring Indgangen med forskjellig Farve have vi tidligere prøvet, men uden Held. Dette stemmer godt med mange andre Erfaringer, der synes at godtgjøre, at Bierne gjentjende lettere Omgivelserne i en Afstand af flere Alen end paa ganske nært Hold.

Nr. 50. Jeg bruger et Trugstade fra Hr. Pedersen. Det har ingen Udstopning ved Bundbrædtet. Er det en Fejl? (R. S.) — S.: Vi tro ikke, at en meget tyk eller dobbelt og pakket Bund i Holigen har nogen Betydning for Bierne. Man maa jo huske paa, at den kolde Luft er tungere end den varme, den kolde Luft ved Bunden vil altsaa ikke stige op til Bierne. Bunden bør dog selvfølgelig være saa tæt, at ikke Blæsten nedenfra kan trænge op i Stedet, og særlig bør man passe paa, at den ikke indeholder Revner, hvori Møllarverne kunne skjule sig. — At den dobbelte eller halmlædte Bund derimod gjør Stedet mere holdbart, behøve vi vel næppe at tilføje.

Centralmøde

afholdtes den 24 Oktober Kl. 3 i Frederitz.

Mødte vare:

Gartner Falk, Aalborg, som Præsident, Gartner Wendt, Roskilde, for Roskilde Amts BF. og som Vicepræsident, Overdriftsinspektør F. Møller, Aarhus, for Ribe, Sadelmager Grønning, Vejrup, for Ribe, Kæretmager Zinglarsen, Slagelse, for Sorø, Lærer N. Senjen, Badsfjær, for Hjørring, Lærer Dyrholm, Brudager, for Svendborg, Jordbruger H. S. Hansen, D. Hæsing, for Svendborg, Partikulier Michelsen, Kjøbenhavn, for Kjøbenhavn, Lærer Ersklev, Kalundborg, for Holbæk og som Sekretær.

Der manglede saaledes kun 3 Repræsentanter, af hvilke 2 ikke vare anmeldte. Forsamlingen var altsaa beslutningsdygtig.

Protokollen fra sidste Centralmøde oplæstes.

1. Derefter fattes Lovudkastet og Forslag til Vedtægter tilligemed de indkomne Endringsforslag under Forhandling. Efter en meget indgaaende Drøftelse, i hvilken alle Repræsentanter tage levende Del, enedes man om nye Love og Vedtægter for D. B. F. (Disse ville blive indrykkede i næste Nummer.)

2. Det vedtoges, at Foreningens Dekorations-Sager for Fremtiden maa udlaanes til lokale Udstillinger.

3. Spørgsmaalet om Emblemers Anskaffelse udsattes.

4. Det paalagdes Bestyrelsen i Tide at indgive Andragende om, at fremtidige Tællinger af Staderne maa tælle Kuberne for sig og Stader med bevægelig Tavlebygning for sig.

5. Med Hensyn til Regnskabet bemærkede Præsidenten, at den tidligere Sekretær (Th. Nielsen, Tærndrup) nylig havde afslagt Regnskab for Udstillingen i Kjøbenhavn 1884, som udbiste et Understud af c. 1000 Kr., og Regnskabet for 1884—85, der viste Understudet bragt ned til ca: 500 Kr. Da disse Regnskaber ikke vare reviderede endnu, kunde man ikke dømme om dem. Men Mødet udtalte sin alvorligste Misbilligelse af, at disse Regnskaber vare afslagne saa sent.

6. Det paalagdes Bestyrelsen efter eget Skøn at virke med Iver for en fortsat Udsjendelse af Vandrelærere, navnlig ogsaa ved at andrage om et større Statstilskud hertil.

7. Da der ved sidste Bestyrelsesvalg var begaaet den Fejl, at der var valgt 1 Medlem for lidt, bestemtes det at vælge alle Bestyrelsens Medlemmer paant.

Valgtes: Til Præsident Gartner Wendt, Roskilde; til Vicepræsident Sadelmager Grønning, Vejrup; til Bestyrelsesmedlemmer uden særligt Hverv Overdriftsinspektør F. Møller, Aarhus, og Lærer Dyrholm, Brudager; til Sekretær Lærer Ersklev, Kalundborg.

I Følge de nye Love valgtes de alle paa 3 Aar, men saaledes, at om 2 Aar fratræde ved Lodtrækning 2 (dog ikke baade Præsident og Vicepræsident), det følgende Aar 3, og senere afvekslende 2 og 3.

8. Til Revisorer for Regnskabet 1886 valgtes: Agent Edmund Kriel, Aalborg, og Lærer Hoffmann, Højsmarke.

9. Til Udstillingen i Hjørring, som er afholdt i Oktober d. A., bevilgedes ekstraordinært 25 Kr.

10. Det bestemtes, at Bestyrelsen skulde modtage et muligt Tilbud om eller selv andrage om Deltagelse i Industriudstillingen, som agtes afholdt i Kjøbenhavn i 1888.

11. Det overlodes Bestyrelsen at fastsætte et vist aarligt Bidrag til Foreningens Bogsamling.

Mødet sluttedes Kl. 1 Nat.

Fra Kredsen.

— Den 17 Oktober afholdt Holbæk Amts BF. sin aarlige Generalforsamling i Tærndrup. Medlemsbidraget blev nedsat til 50 Ore aarligt. Til Repræsentanter ved Hoved-

foreningens Afstemninger valgtes foruden Lærer Ersklev, Kalkundborg, og Lærer Smith, Bjergsted, der allerede forrige Aar vare valgte, endvidere Læderhandler Petersen, Holbet, og Lærer Nazmusen, Ellede. Det bestemtes at holde en Udstilling og Møde i Nyderup i Sommeren 1887. Formanden, Lærer Ersklev, gav en Udsigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Der havde været holdt 8 Møder i Amtets forskellige Egne, og han gav Løfte om i det følgende Aar at søge Møder afholdte i flere Egne af Amtet, hvor Biavlen endnu staar langt tilbage. — Lærer Smith, Bjergsted, holdt derefter følgende Foredrag om de vigtigste Punkter i

Bierne's Røgt: Det er en almindelig Mening hos Folk, som ikke ere Biavlere, at Bierne hjembære Honning hele Sommeren igjennem, og at man af Dzierzon-Stader kan høste Honning hver Dag; men dette er en stor Bilsfarelse, idet Bierne udenfor den egentlige Træktid ikke engang høste til deres daglige Behov. Hos mig eller i min Egn begynder det egentlige Træk — Hovedtrækket — naar Hvidkløver, Hindbær og Kornblomster begynde at blomstre, midt i Juni Maaned eller henimod St. Hansdag; og falder det saa i med Varme — megen Varme — og det ikke er altfor tørt, saa er det ogsaa en forbausende Mængde Honning et Stade kan hjembære, forudsat at det er folkestærkt og ikke mangler Blads og tomme Vokstavler. I den Tid er det Bierne forsynet sig med Vinterforraad, og de ere saa ivrige i at hjembringe Honning, at de blive ved saalænge de kunne finde noget og har Blads til at opbevare den. Dette benytter Biavleren sig af og indretter sig derefter, saa at der ogsaa kan blive noget til ham; og den erfarne Biavler lærer snart at make det saa, at han faaer Broderparten; thi et folkerigt Stade kan ofte hjembære 3—4 Gange mere end det behøver for at overvinde. Trækket er undertiden meget kort, f. Eks. en Gang 10 Dage, men kan ogsaa vare 5 a 6 Uger. Naar Trækket er langt, kan selv Rubebiavlere høste Honning; men er det kort, gjælder det om at passe paa. — For at blive Biavlere maa man først og fremmest tilegne sig Theori, og denne kan faas af Bibøger. Den bedste vi have, er Hoffjægermester Bruns, den er fortrinlig og giver al ønskelig Oplysning om Biavl, men man maa dog ikke gjøre Regning paa at blive dygtig i Biavl den første Aar, der hører ogsaa Erfarenhed til, som man ikke kan læse sig til. Man maa begynde smaat, med 2, 4 eller 6 Stader. Min Fremgangsmaade er i Hovedsagen saaledes: Jeg lader hvert Stade til Overvintring beholde ca. 20

Bd. Honning og sørger for, at Bierne sidde luunt, uden dog at sidde for varmt. Om Foraaret, i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April Maaned borttager jeg de overskødige Vokstavler og indskrænker Pladsen til det nødvendige (10 a 14 Tavler), og derpaa begynder jeg at fodre fra Slutningen af April til henad St. Hansdag, naar Hovedtrækket begynder — ca. 5 Bd. Randsjuffer til hvert Stade —, derved indbilder jeg Bierne, at det er Sommer, og Yngelen fremmes saa betydeligt, at Staderne blive folkestærke, inden Hovedtrækket begynder. Naar dette er begyndt, udvider jeg Pladsen betydeligt med 2, 4 a 6 Vokstavler ad Gangen, ligesom Trækket er godt til, at ikke Staderne skulle mangle Plads og tomme Vokstavler. Man regner, at Bierne fortære 20 Bd. Honning for at producere 1 Bd. Voks. Det er dog ikke af denne Grund, at tomme Vokstavler have saa stor Værdi; men fordi Bierne i Reglen ikke bygge, uden der er godt Træk, og naar der saa er godt Træk, kunne de ikke bygge hurtigt nok. Tomme Vokstavler spille derfor i Biavl en meget stor Rolle; det nytter ikke, om Honningen flyder som Bælling, naar der ikke haves Staale til at opsamle den i. Bierne ville i den gode Træktid gjerne sværme — det er: at Stadet deler sig —; denne Sværmning søger den erfarne Biavler saavidt muligt at forhindre, fordi Stadet derved svækkes i en saadan Grad, at der ikke bliver noget Honning at fratage det, eller med andre Ord: det Stade, der giver Sværme, giver ingen Honning. — Jeg høster kun 1 a 2 Gange om Aaret. Naar det er et godt Aar, høster jeg i Slutningen af Juni eller først i Juli Maaned noget, for at skaffe Blads, og Resten i August Maaned. Er det et mindre godt Aar, høster jeg kun en Gang, nemlig i August. Jeg tager saa, hvad der i hvert Stade er over ca. 20 Bd. Honning. Jeg har Huje til 30 Stader og har i de senere Aar høstet henved 1000 Bd. aarlig, men haaber at bringe det til større Udbytte. — Dernæst meddelte Lærer Ersklev flere mærkelige Træk af Bierne's Naturhistorie. — Mødet affluttedes med en livlig Forhandling om Fordele og Mangler ved de to vigtigste Stadsformer: Højtade og Trugstade.

Ekko fra Staderne.

B. Jan Herred, 21 Septbr.

— Jeg bor paa en Egn, hvor der er godt Yngtræk, og mine Bier have derfor samlet Honning ligetil 8 Dage ind i denne Maaned. Jeg synes at de give et tilfredsstillende Udbytte i Aar. — Der er kun saa herpaa Eggen, som holde T. f. B., skjøndt

her er en Forening, som kaldes Han Herreds BF. Jeg for min Part vil ikke undvære Tidsskriftet, jeg synes, det er saa udmærket en Vejledning, som den kan faa. Det har gavnet mig meget i Aar. Jeg mistede saaledes nylig en Dronning. Sidste Søndag kom Bierne flæbende ud med den. Det var et ordentligt Ligtog at se paa, jeg vilde ønske flere havde set det, men jeg var ene (min Nabo ler ad mig, fordi jeg er Biavler, men jeg tænker: Den, der ler sidst, ler bedst). Da Dronningen laa paa Jorden, strømmede Bierne ud aldeles som en Svarm og lagde sig omkring den døde Moder. Jeg drev dem bort flere Gange, men de lagde sig der igjen, indtil jeg tog hende bort. Jeg skyndte mig da hen til en Bislagter i Nærheden og fik der en svag Efterbærm. Den var meget lille, men paa Voksbygningen og Yngelen kunde jeg se, at den havde en befrugtet Dronning. Jeg ilede hjem med Kuben, og derpaa opsogte jeg Dronningen i den lille Familie. Saa snart jeg havde fundet den, fattede jeg den paa Flyvebrættet til det viserløse Stade. Bierne, som havde været meget urolige, fulgte straks efter Dronningen ind i Stedet, brusede med Vingerne og syntes tilfredse. Jeg overstænkede derefter Bierne i Kuben med Honningvand og heldte dem derpaa ned i det Stade, som havde faaet deres Dronning. Jeg tror, at dette Stade nu er frelst fra Undergang; men havde jeg ikke læst Artiklen om Dronning-Indførelse, vilde Sagen næppe have faaet et for mig saa heldigt Udfald. O. Ø.

Bogaanmeldelse.

Profesfor Hesz i Hannover har udgivet en velstrevet Bog: *Biernes Fjender i Dyre- og Planteriget* (se omstaaende Inferat), som vi ville anbefale de af vore Læsere, der ere det tydste Sprog mægtige. Bogen omtaler meget udførligt alle Biernes Fjender. Beskrivelserne ere meget tydelige og oplyste ved gode Billeder. Bogen indeholder en saa stor Mængde interessante Oplysninger og gavnlige Vink, at vi paa det bedste kunne anbefale den til vore Biavlere.

Biavlermøder.

Ribe Amts BF. afholder Generalforsamling i Kiffenborg ved Bramminge Søndag den 21 Novbr. Kl. 2. C. J. Gronning.

Brevkasse.

Udstillingen i Kjøbenhavn. Hr. Redaktør Ersted! I Anledning af en Erklæring, som findes i Deres ærede Blad af 1 Oktober d. A. angaaende mine Udtalelser i et Foredrag, som jeg holdt paa Udstillingen i Rosenborg Have, skal jeg

ikke undlade at meddele, at det har glædet mig meget, at De har hørt mit Foredrag; men jeg skal ikke nægte, at det havde glædet mig endnu mere, om De havde refereret mine Udtalelser ved ovennævnte Lejlighed; thi ved denne Erklæring er der virkelig ikke mange Biavlere, der ved, hvad Sagen drejer sig om. Nej, lad den komme frem for Lyset, maasse en eller anden Biven kunde høste Nytte deraf og lad virkelige Biavlere domme i Sagen. Til Hr. Hermann Borries vil jeg give et godt Raad: „Gaa til Bien og bliv klog“. Til Slut skal jeg bemærke, at et udførligt Referat af mine Udtalelser, som de Herrer ikke have kunnet acceptere, vil findes i „Danst Biavler Tidende“, som udkommer den 15de i hver Maaned i Kjøbenhavn, dersom nogen af Deres ærede Læsere skulle interessere sig for Sagen.

Med megen Agtelse erobdigst

N. C. Mikkelsen,

Formand for Kjøbenhavns Amts BF.

Et et Foredrag, der behandler flere brændende Spørgsmaal, let kommer til at indeholde Udtalelser, som flere af Tilhørerne ikke kunne billige — det er meget naturligt. Det her nævnte Foredrag fordomte imidlertid i meget stærke Udtryk Ting, som Erklæringens Underkriverer anse for meget brugbare; og især maan lægge Mærke til, at der ved selvs Udstillingen ikke var en passende Lejlighed til en mundtlig Imodgaaelse. Derfor underkriver dette Blads Redaktør den nævnte Erklæring. N. A.

Honning-Mlemmerens Pris er nu nedjat. De første, vi forskrev, kostede her 4,20 D.; de sidste vi have modtaget, koste derimod kun 3,20 D. pr. Stk. De ere meget solidt forarbejdede og fortrinlige overalt.

Prisliste er indsendt fra Handelsgartner Franz Wendt, Roskilde, over Træer, Frugtbuske og Moser.

Fundgforelser.

Inferat.

Paa Philip Cohens Forlag i Hannover er nylig udkommet: **Die Feinde der Biene im Thier- und Pflanzenreiche** med 38 Billeder 32 Træsnit af Dr. W. Hesz, Prof. ved den kgl. tekn. Højskole i Hannover. Pris 2 Mk. 50 Pf.

„For det elementære Syn er det navnlig Dyr og Insekter, som bringer Bierne Farer. Tilsindes af disse nyttige Dyr gaa aarlig til Grunde ved Edderkopper, Gødehamse, Fugle og Pattedyr. Aarsagen hertil er nærmest Biavlerens fuldstændige Ukjendskab med Midlerne herimod. Det er denne Bogs Formaal at give en sikker og fuldstændig Anvisning til disse Midler og ved tydelige Billeder at beskrive disse Fjender. Derfor ere foruden Fuglene og Pattedyrene tillige navnlig de forskjellige Insekter fremtillende fra deres første Fremkomst som Larve og Puppe, da disse sidste gjøre endnu mere Stade end Insekter selv. Desuden ere ogsaa Fjenderne af Planteriget beskrevne ved fortærfelige Udsnitninger. Denne Anvisning faa jærlig anbefales Biavlerforeninger.“

Tommer **Kristian Pedersen** i Tved ved Svendborg anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader og Biavls-Redskaber.**

Forbed's Tavlepriser for 1886:

1 Pd. 2 Kr., 2 Pd. 3 Kr. 70 Ore, 3 Pd. 5 Kr. 55 D., 4 Pd. 7 Kr. 40 D., 5—10 Pd. a 180 D., 10 Pd. a 165 D. — Forhandleren Rabat.

Tavler byttes med godt Voks a 40 D. pr. Pd.

Trykt hos Chr. G. Lortzen i Kallundborg.

Tidskrift for Biavl.

Udgivet af

„Den danske Biavlforening“.

Redigeret af

Lærer Erslev i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., Alt iberegnet. Det ubgaaar den 1ste i de 6 Vintermaaneber, den 1ste og 15de i de 6 Sommermaaneder.

Kundgjørelser oplages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 12de Gang og 8 Øre fremdeles. De maa inbeneres mindst 7 Dage, før de pusses indbragte.

Nr. 18.

1 December 1886.

20de Aargang.

Voks-Rensning.

(Sluttet.)

3. **Gersters Voks-Smelter** er et udmærket Redskab, som blot har den Fejl at være vel dyrt for den mindre Biavl i Betragtning af, at der ved den forbedrede Driftsmaade udvindes saa overmaade lidt Voks. En god Smelter af nævnte Slags vil nemlig koste 6—8 Kr. Den bestaar af en bred Blis-cylinder (se Fig. 51 A) uden Bund, men med et tæt sluttende Laag. Denne Cylinder har for-neden 1" over den nederste Rand en fremstaaende Kant, saa at den, naar den sættes oven i en almindelig Gryde, kan hvile med denne Kant paa Grydens Rand. Inden i Cylinderen 2" fra Underkanten er fastlobbet tre 2" lange Stykker Baandjærn, som staa frem i Cylinderen. Paa disse Bærere hviler en 1" dyb Blis-tallerken, der lige over Bunden er forsynet med en Tud C, som passer løst i en tilsvarende Nabning i Cylinderen lige over dennes fremstaaende Kant. Ovenpaa Tallerkenens flade Rand eller paa 3 Bærere i Tallerkenen anbringes Vokskurven B. Dette er en Blis-pand uden Laag og med mange Huller i Siderne og i Bunden. Bunden kan dog bedst laves af fortrinnet Særntvist. Gryden

under Cylinderen fyldes med Vand og Vokskurven med Tabler. Naar Vandet opvarmes, stige Dampene op i Cylinderen og smelter Voksset i Kurven, saa at det siver ned i Tallerkenen og derfra løber gennem Tuden ned i en Metalform, som er stillet derunder. Denne Smeltning giver særdeles rent og smukt Voks. — Ved Honning-udsflyngning kan man komme Sællelaagene i Vokskurven. Honningen vil da løbe fra gennem Tuden. Naar Kurven er fuld af Voks, kan dette smeltes. — Naar Smelteren ikke benyttes paa anden Maade, kan den anvendes som et godt Gjemmested til alt Voks-affald, idet Laaget lægges paa og Tuden lukkes med en Prop. Naar den er fuld, smeltes Voksset.

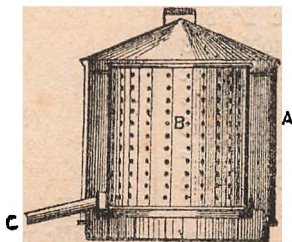

Fig. 51. Gersters Voks-Smelter. A Cylinderen. C Tuden, der fører det smeltede Voks fra Tallerkenen ud gennem Cylinderen B Vokskurven.

4. Smaa Voksmængder kunne renses i en almindelig Døn: Voksset lægges i en temmelig tæt Metal-Si, der stilles over en Pande med Vand. Panden med Si'en sættes i en varm Døn. Voksset vil da smelte og drøppe ned i Vandet. Dette medvirker her ikke til Smeltningen, men er blot til Stede for at hindre Voksset i at svide.

5. I den varme Aarstid kan man endelig benytte Solvarmen til Smeltning af Voksset. Den amerikanske Biavlser Demaree beskriver Sol-Voks-Smelteren paa føl-

gende Maade: „Lad en simpel Trækasse 19½" bred, 14" dyb og 35½" lang indvendigt Maal. Befæst Bunden saaledes, at Kassen er bitæt. Slaa med Søm 4 Ben fast paa de 4 Hjørner, Kassen er da færdig til at modtage Voks-panden. Denne laves af et Stykke Bladjern, der er 24" bredt, 28" langt. For at give Panden en passende Fulning tages et ¼" tykt Brædt, 5" bredt, 19½" langt. Den ene Side støres rund, saa at Brædtet danner et Cirkeludsnit. Nu højes Metalpladens ene Ende omkring den runde Kant og befæstes med Søm, den danner da en hul Pande 19½" bred, 28" lang, med den ene Ende lukket og den anden aaben. For at befæste Panden i Kassen, tages et Brædt 7—8" bredt, 19½" langt, heri udføres den ene Kant, saa at Aabningen danner et Cirkeludsnit, der ganske svarer til det ved Pandens lukkede Ende. Dette Brædt befæstes paatværs i Kassen, saaledes at Panden, naar den er fæstet ved den ene Ende naar 2" udenfor Brædtet og ligger 6" over Kassens Bund. Dette vil give Plads til Anbringelse af Voksformer under Voks-pandens aabne Ende. To straat-høvlede Trælister 28" lange sømmede hver paa sin af Kassens Vængdesider støtte Panden foroven. Naar alt er rede, stydes Voks-panden ned i Kassen, indtil Pandens aabne Ende hviler i det udhulede Brædt og dens Kanter paa de skraa Vifter. Den befæstes yderligere ved et Par Søm gennem Pandens lukkede Endebrædt ind i Kassens tilstødende Brædt, og endvidere sømmedes Pandens Kanter tæt til de 2 skraa Vifter. — Vinduet laves som en lav Kasse 2" dyb med en Fals foroven, der kan modtage 3 Glasruder 12×20". Vinduet kan glide frem og tilbage imellem to Vifter, som foroven er flaaet fast udvendig paa Kassens Sider. Nogle almindelige præsefede Blit-forme 3—4" dybe, 7" brede foroven, ere gode Voksforme. Naar en bliver fyldt, stydes den til Side, og en anden indtager dens Plads. De fyldte Forme blive i Kassen Ratten over for at afkjøles langsomt i Løbet af Ratten. Min Voks-Smelter staar altid ude i min Bihave. Den dækkes med et tæt Brædelaag, naar den ikke er i Brug".

Denne sidste Maade kan jo hos os meget godt anvendes i varme Somre. I Almindelighed er der dog mest Anvendelse for dette Arbejde i August til November, og i den Tid vil Solvarmen hos os næppe være stærk nok i mindre solrige Aar. Efter Sommeren har jo i Aar været udsædvanlig solrig.

Ved de 2 sidstnævnte Maader sker Smeltningen ad den tørre Vej, ved de 3 først-

nævnte derimod ad den vaade Vej. Smeltningen i Vand bevirker ofte, at det udbundne Voks er noget mørkt og urent. Det maa da paant smeltes i en Gryde med Vand. Ved denne Smeltning behøver Vandet ikke at koge, da Vokset smelter allerede ved 60° Varme. Saadanne Smeltninger kunne gjentages flere Gange, og hver Gang vil Vokset blive renere, idet mange Urenheder synke til Bunds i Vandet.

Voksets Blegning. Naar det almindelige Bivoks er renset omhyggeligt, har det en lysgul Farve, og til mange Anvendelser vil det i denne Tilstand kunne opnaa højeste Pris. I enkelte Tilfælde kræves imidlertid hvidt Voks, og dette kan først faas efter at have udsat Vokset for Solstraalerne. Man maa da udsmelte Vokset i tynde Plader (omtrent ¼" tykke), væde dem og lægge dem i stærkt Sollys. Pladerne stantes jævnligt med Vand og vendes ofte. Rent Voks, der behandles paa denne Maade, bliver meget snart hvidt. Pladerne smeltes da atter, og Vokset helbes i passende Blit-forme (de almindelige smaa Kageforme). — I Fabrikker, der behandle store Voksmængder, søger man at fremhjælpe Blegningen ved fremmede Tilfætninger. Almindeligst benyttes hertil Stearinsyre, som helbes i det smelte Voks og blandes godt dermed. Man kan tilføje indtil 10 P. af denne Syre til hvert P. af Vokset, der da bleges overmaade let, endog saa i tykke Plader. Denne Tilfætning maa dog betragtes som Forfalskning, naar man ikke ved Salget angiver, at et saadant Middel er anvendt.

Engelsk Biavl.

(Af Mr. Alfred Rusbridge.)

(Slettet.)

„Na, disse hersens nymodens Bihuse de ere ikke meget bevidte", bemærkede Sam, da de vare paa Vejen hjemad fra Udstillingen hen paa Aftenen. „Det vil da sige, med mindre Bierne først faa at vide, hvorledes de skulle bære sig ad. Og jeg har lagt Mærke til, at det er det, som det kommer an paa. Det er jo sikkert nok, at enhver maa lære noget, og hvorfor faa ikke ogsaa Bierne. Men de Huse passer ikke for saadanne Folks Bier som vore. Jeg huster godt, at lige før vor unge Herremand holdt Bryllup, rejste han til Landsbrugs-Udstillingen nær ved London, og han blev saaledes indtaget i disse hersens Bihuse, som han faa der for første Gang, at han nødvendigvis maatte have sig et Par Stykker, og han skrev til mig, at jeg skulde passe dem til

han kom hjem. Han havde jo hørt en hel Del om Bier ved Udstillingen, men det værste var, at jeg ikke kunde forstaa hans Brev og ligesaa lidt kunde Frøkenen, vi kunde kun i Forening udfinde en Stump hist og her og gjætte os til Resten. Han skriver det, som min gamle Skolemester kaldte en „flydende“ Haand, skjøndt jeg maa tilstaa, han sætter sine Ord rigtig godt sammen, næsten ligesaa godt som vor Præst — det vil sige, naar man bare kan hitte ud af dem. Jeg har aldrig set saadanne Stader før, og jeg haaber, at jeg aldrig oftere skal faa med nogle lignende at bestille igjen. Der var en Del, som kaldtes „Boligen“, proppfuld af nogle Tingester, der lignede imaa Stilderikammer, og den anden kaldtes „Lillægget“. Nu vel, et Par Dage efter at Hufene kom, fik jeg to store Sværme af Tom Hedgestate. Jeg satte dem ind i Tillæggen, og da jeg ikke syntes, der var Blads nok for Bierne til at arbejde i, udtog jeg omtrent de halve af Kammerne. Omtrent en Uge efter satte jeg Boligerne ovenpaa Tillæggen. Den Dag, Herremanden kom hjem, arbejdede jeg i Blomsterhaven. Han kommer hen til mig og siger: „Sam, dette er meget ærgerligt, du har gjort alting lige modsat min Befaling, og nu maa du hjælpe mig at faa det i god Orden“. Saa stjændte han lidt paa mig og fortalte mig, at han havde set Viabler-Foreningens Lærere handle med Bier, som om det var en Sværm af Fluer. (Det forstaaer jeg ikke, hvad mener du, Phil?) „Det er simpelthen en folkelig Indbildning“, siger saa Herremanden, „den Mening, at Bier ere vanskelige at haandtere. Naar man bare er forsigtig er intet lettere, og man behøver slet ikke at være bange. Jeg blev aldeles forbavset ved at se, hvor rolige Bierne var, den Gang Vimesteren tumlede med dem“. Sandheden er nu, Phil, at vor Herremand er det bedste Herstab i hele vor Egn; men han har dog en svag Side, og det er, naar han ser noget nyt, da skal han nødvendigvis prøve det. Naa, Enden paa Sagen blev da, at jeg undskyldte mig, saa godt jeg kunde; det skælede ham lidt af, og saa skulde jeg jo hjælpe ham. Naada, det blev en fjøn Redelighed. Han havde medbragt en Tingest, som han kaldte en Røgpuster til at røge Bierne med, men den vilde aldeles ikke brænde. Jeg tror nu bestemt, at den Tingest var Skyld i hele Ulykken. Jeg fortalte ham forud, at jeg vidste god Bested med Biernes Behandling og at, hvis der var noget, de ikke kunde udstaa, saa var det Røg, og det viste sig da ogsaa. Men du ved nok, Phil, at man lige saa godt kunde prøve at standse Havstrømmen som at overtale ham til at

opgive noget, han har bestemt. Naa, vi tog da noget Musselin over vore Ansigter og begyndte at jage Bierne ud af Tillægget ind i Bollgen; men det varede ikke ret længe, inden Bierne jagede os ud af Haven. Du kan tro, vi fik dem at fornemme. Herremanden blev helt rasende, jeg har kjendt ham, lige siden han var Dreng, og jeg havde aldrig før hørt ham sige et ondt Ord. Fruen — hun hed den Gang Frøken Ethel — og nogle flere Damer, som vare i Besøg her den Gang, kom løbende for at se, hvad der var saadant et Oprør over; men de fik det i Stedet for at føle. Gamle Bruno, den store Newfoundlandshund, kom netop løbende for at hilse paa sin Herre; men Bierne gjorde et formeligt Anfald paa den. Ah, hvor den hylede. Den trillede sig i Blomsterbedene for at blive fri for Bierne og foer saa ind i Drivhuset og tumlede sig, saa Blomster og Urtepotter knækkede i Masse. Jeg husker, at den gamle Gartner blev ganske fortvivlet derover. — To Dage efter, da Herremanden var kommen sig en Smule og kunde se igjen — hans Dine havde været helt tillukkede af de hovne Djelaag — siger han: „Hør Sam, vi maa af med de Bier, vi ville ikke have mere af den Slags. Frøken Ethel er helt syg endnu“. Saa siger jeg: „Kunne vi ikke fende dem over til Præsten, han er kjendt med disse nymodens Kunstere, og desuden var det ham, der afspærrede Vejen gennem Præstestjorden herfra til Forpagtergaarden, han kan have godt af at faa dem“. Det blev da ogsaa saadan, han fik dem og har haft dem lige siden den Tid.“

Phil morede sig meget ved Fortællingen, men efter nogen Overvejelse bemærkede han: „Det er meget underligt, at Bierne have trivedes saa godt hos Præstens. De give jo en Mængde Honning, og jeg har aldrig hørt om, at nogen er blevet stukket af dem der“. „Det er netop Sagen“, siger Sam med et eget Blik, „forstaaer du da ikke, at Præsten har opdraget dem“.

(Eneret.)

Det store Røksmøl. II.

(Foredrag af Vorbed ved et Møde i Solistebror den 15 August.) (Fortset.)

Hvad jeg nu har sagt er vel bekendt for dem, der længe har kæmpet mod disse Røksmøl. Jeg vil nu meddele noget om samme, som jeg har iagttaget i Sommer og som jeg ikke har hørt eller kjendt før. Jeg har haft nogle Folk, hvori jeg saa godt som ikke saa noget til denne Mørlart. Vel saa jeg en enkelt ufuldkommen Bi, der havde

lidt af Spind; men Gange af Møl saas ikke og kun sjældent Møl eller Larver. Men det var paafaldende, at der saa ofte døde aaben Yngel i saadan Mængde, at Folket ikke videre gik fremad. Endelig blev jeg opmærksom paa, at der sad hvide Bipupper, med deres mørke Djne, uden Laag. Den har jo ellers under normale Forhold, naar den forbandles, Laag over sig. Ofte vare disse Celler forlængede en Kjeide, lidt i Lighed med Buktelyngel, Cellen var gjerne tillige indsnævet, men Laaget manglede. For nærmere at undersøge saadan syg Yngel, fjærnede jeg Bierne og tog en saadan Table ind i Stuen. Med en Pincet begyndte jeg at trække en Del syge Bipupper ud, især af de, der alt havde Form som Bi, men endnu vare hvide. Ved at undersøge dem under et Forstørrelsesglas, fandt jeg paa disse hvide Bier smaa gule Korn, hvoraaf undertiden 2—3 sad fast sammen; jeg tænkte først, at det mulig var Wg eller Svampe. Jeg saa dem under et Mikroskop, hvor de syntes gennemsigtige; jeg gjenfandt dem i en Wste, om der skulde kunne udvikle sig Larver deraf, men en Drentvift var kommet deri og havde ædt det hele. Da jeg atter gav mig til at trække Larver og ufuldkomne Bier ud i Mængde, da kom den ene af Gjæringsmændene efter den anden. Det var Larver af det store Wolsmøl; de boede altsaa fuldstændig skjult og ubemærket i Hjertet af Yngellejet. Just dette, at disse Sturke kunne være saa skjult tilstede, er det farlige for os. Hvor mangen Biavler har vist gaaet i Vandet med at tro, at det enten var den milde Pest eller Følge af Svagthed efter Bugløb, syg Dronning osv., der var Skyld i, at Yngelen døde inden fuld Udvikling. Jeg har siden, naar jeg nogenlunde kunde faa Tid, forfulgt denne Sag. Og det har vist sig, at hvor der fandtes Bipupper uden Laag over, der var der en Møllarve at finde i Nærheden, saa al Tvivl for mig nu er hævet, at det er Rømpemøllarvens Værk. Herved gives Dem, mine Herrer, denne Sag til Offentlighedens Kundskab, nu tror jeg at have sagt Dem nok til at hende Sagen; men for at der ikke skal være Tvivl, saa har jeg ladet Ødelæggelsen holde sig gaaende hos et Folk, at de Herrer kunne se Bevis for, hvad nu er sagt.

Der blev hentet en Yngeltavle fra det omtalte Folk. Der fandtes da ogsaa de før omtalte hvide Bier med de mørke Djne; de bleve hurtigt udtrukne for Tilskuernes Djne, og der kom saa af og til en Møllarve, som stak godt og vel sit ækle røde Hoved frem af Cellerne, som for at spørge, hvad den Forstyrrelse af dens gode Ro skulde til. Forsøget gjentoges paa flere Stader, hvor

der viste sig Tegne, og Udfaldet blev det samme. Ja, Beviser er en god Ting, det viste sig ogsaa her; da Folk fik Syn for Sagen, stjærpedes Interessen og Hadet til Plagen voksede. De, der tvivlede om, at det var Møllarven, der saaledes skjult ødelægger Yngelen i Mængde, fik snart andre Tanker, naar jeg saaledes forud paapegede, hvor der var Møllarver. Jeg har dog ofte havt ondt ved at finde dem; men det er ofte af den Grund, at medens Møllarverne ere smaa, saa har man ondt ved at se dem med blotte Djne, dertil kommer, at de have samme Farve som Bilarverne. Endnu ved jeg ikke andet Middel end enten at udtrække al Yngelen, eller hvis det kun er en enkelt Table med megen fund og dækket Yngel i, da at hænge den længere tilbage mellem to Honningtabler, indtil Yngelen er løben ud og derefter hvøle den. Dog maa forud al Yngel udpilles, der tyder paa at lide af Møllarver, for samtidigt at ødelægge Møllarverne og give Bierne Lejlighed til at rense Cellerne. Saadanne Jagter paa Møllarver maa jævnlig gøres. Har man her denne store Møllarve at slaaes med, da bør man i den lune Tid helst have, som før sagt, 1 Lag Dæklærred, som bør være tykt, f. Eks. af det groveste og simpleste Blaarlærred. Jeg har det dog delt i 3 Stykker i de Stader, hvor jeg har 25 Normalrammer, for ikke at have aabent paa mere end det Sted, jeg arbejder i, da vanke der ikke nær saa mange Stik. Naar man saaledes har et glat Dække over Rammerne, saa er det et Djebliks Værk at gaa rundt en Gang daglig, for at kigge under alle Bihustagene.

Naar Møllarverne have ædt sig tykke og store nok, agte de at erhverve sig Vinger; de flytte da for at sikre deres kostbare Liv. Naar det er i nogenlunde stærke Stader, da søge de ofte op paa Dæklærredet eller i Sprækker ved Indslusdørene og ville der indspinde sig. Have nogle faaet Ro til at blive bevingede, da sidde de gjerne under Taget eller paa Dæklærredet. Med en vaad Haand slaar man dem sikrest ihjel; de, der ville flyve væk, blive hængende ved den vaade Haand.

Vi ved altsaa, at Møllarven særlig elsker at anlægge sine Gange skjulte, mest ved Cellerne's Bund, altsaa umiddelbart op til Mellembæggen, dette er vel nærmest ogsaa for der at have en let og dog skjult Afgang til at kunne tage Føde af Larvernes Føde eller endog suge paa selve Larven. Vi ved jo ogsaa, at de spinde de ufuldkomne Bier fast til Cellen. Jeg sagde det før, men dog vil jeg minde Dem om, at naar jeg finder hvide Bier uden Laag, da har jeg altid kunnet finde en Møllarve der i Nærheden.

Møllarven ødelægger nemlig ikke en enkelt Bilarbe, men flere, idet den har boret Huller gennem flere Celler nebe ved Mellemvæggen. Naar vi da trække al saadan angrebne Yngel ud, da komme de store Møllarver frem, som vi kunne dræbe; men desværre er det at antage, at der er ganske smaa Møllarver desforuden (jeg mener af samnr Art, men yngre), dem anser jeg for værre, idet de ikke komme frem, saadanne blive altsaa, hvis man ikke tømmer de Celler. Man trækker ikke alene de syge Larver ud for at fange nogle Møllarver; men endnu mere for at Bierne kunne komme i de tomme Celler og rense dem. Men Bierne nøjes da ikke med at rense Cellerne. Der hvor Møllarverne have gjort Huller til Løbegangen, der nedbryde Bierne oftest Cellerne helt til Bunden. Denne Medbiden af Cellerne er altsaa ogsaa et Fingerpeg, som vi maa agte paa. Vel kan dette ikke ses, naar denne Stude igjen er udbedret, paa hvide Tabler, men er det gjort paa mørke Tabler, da er der opført hvide Celler. Vi maa altsaa agte paa alle disse Tegn; men det sikreste Kjendetegn og det letteste at finde er dog, naar de hvide Bier mangle Laaget over sig. (Fortf.)

fra fremmede Lande.

Have Bierne blot Instinkt eller ogsaa Forstand?

(Af H. Zwilling i Mündolsheim.)

Man vil i Australien, hvor Bierne Nar ud og Nar ind kunne flyve omkring i en vedvarende Blomsterflora, have gjort den Erfaring, at i Begyndelsen de nylig indførte Familier sværme og summe paa det livligste paa de hippige Blomstermarkers Omraade og tillige levere betydeligt Udbytte af Honning, men at de efter Forløbet af to Arbejdsaar ophøre med at indsamle Forraad og bære kun Næring ind til Yngelen. Deraf har man da draget den Slutning, at de klogeligt have udfundet, at den bestandige Sommer og det stadigt rigt dækkede Bord fritager dem for at sørge for Fremtiden. Efter dette maatte Resultatet af Acclimatisations-Forsøget i Australien være forfæjlet.

Seg betvivler meget, at Diablen i Vidunderlandet, naar den bliver drevet rationelt i Overensstemmelse med Bejrlaget og det vedvarende Træk, ikke skulde blive lønnende. Ogsaa hos os arbejde Bierne hovedsagelig kun for at opklæfte Yngel, og ikke for at samle Forraad til Fremtiden. Beviser herfor levere følgende Kjendsgjerninger os:

Gaar efter nogle Dages Forløb Dronningen tabt paa en Befrugtningsudflugt for en Efterværn, saa hører ethvert Arbejde i og udenfor Stedet op; de indsamlede Forraad blive lidt efter lidt fortærede, det bedste Træk i Stadets nærmeste Omegn, ja selv Foder, som bliver sat nedenunder, forbliver urørt, og saaledes gaa detz Beboere hellere Hungerdøden i Møde, end de besørge Indsamlingen af Forraad. Hænger man derimod en Yngeltable ind til et saadant demoraliseret Stude, saa begynder der straks igjen at blive Liv i det, og med fornøjet Føer bliver der igjen indbaaret Honning og Blomstertøv. — Har man Stader, hvis Vinterforraad ikke slaar til, og venter man med Fodringen af samme, næsten indtil Vinteren staar for Døren, hvad sker da, naar Fodringen, ved Hjælp af mindre Portioner trækkes i Langdrag? I Stedet for at opbevare den tilstrækkelige Næring til Nødens Tid, saa begyndes der straks med Yngelansætningen og at fodre Ungerne, indtil Forraadet er fortæret.

Forraad opstaar der i et Stude, naar der i rigt Træk bliver haaret mere Honning ind, end der er fornødent til Biernes og Yngelens daglige Behov. Men fyldes Forraadsammeret allerede i Foraaret ved Naps- og Træblomstringen, og mangler da Sommeren over et tilstrækkelig stort Terrain (til Træk), saa fortæres dette igjen, og det bestandig ved Ansætning af Yngel, indtil Forraadet er fortæret.

Naar der efter dette maa ses bort fra enhver forsynlig Beregning med Hensyn til de evropæiske Bier, selv i deres eget Hjem, hvorfra skulde de saa have faaet en saadan i Australien? Uden at nægte at disse Smaadyr af deres Stader ere blevne udruftede med et ganske besynderligt og vidunderligt Instinkt, mener jeg dog, at de ikke have Fotelligens til nogensomhelst Slutning.

Ligesom en Svale ikke gjør nogen Sommer, ligesaa lidt kan den fra Australien gjøre Meddelelse alene slaa det fast som en Kjendsgjerning, at de indvandrede Bier i Australien efter to Arbejdsaar af lutter Forstandighed ikke indsamle Forraad mere. Ja naar Bierne endda havde en saa lang Livsvarighed! Men fordi i Arbejdsperioden hvert Kulb næppe lever 4—6 Uger, saa maatte man antage, at de førstes Erfaring var bleven bibragt de sidste ved mundtlig Overlevering. Forøvrigt: hvad sker hos os med en Sværm, resp. med en Koloni i dens andet Arbejdsaar, naar man ikke tømmer dens fyldte Forraadsammer? Ledig hænger den foran, laver Pøse i tre, fire Uger og ofte hele Sommeren igjennem, naar ingen Sværm støder dem bort. Men den for-

mustige Biabler er ikke tilfreds med dette Dobneri; Forraabene blive borttagne, Udflingningsmaskinerne fatte i Bevægelse, nye tomme Rum frembragte, og saa bringer Biernes Samlebrist den i raff Bevægelse. Just denne fornuftige Fremgangsmaade ved Siden af praktiske Stadesformer maa sandsynligvis have manglet ved det omtalte Akklimatisationsforsøg. Forhaabentlig ville endnu andre Forsøg paa rigtig rationel Maade blive gjorte; og skulde det da virkelig vise sig, at Bierne kunne drage Slutninger, saa vil der for det allerede ofte stillede Spørgsmaal: Handle Dyrene efter blot Instinkt, eller maa man ogsaa tilskrive dem Forstand? blive leveret et Bevis for Antagelsen af det sidste ved Hjælp af Bierne ¹).

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 51. Kan man om Foraaret befordre Yngelansætningen ved at fodre med Karbolfirup? (R. S.) — S.: Ja. Hos Stader, der det foregaaende Aar have lidt af Vipest, vil saadan Fodring særlig være at anbefale.

Nr. 52. Er et Trugstade med 16 Kammer 10×10" stort nok? (B. R. S.) — S.: Det beror paa, om det er muligt tillige at anbringe Kammer over de 16. Ellers har De jo kun Plads til 1600 □" Table, og dette anses vi for altsor lidt til et kraftigt Stade. Et saadant kan meget godt bruge 20 Normalrammer, altsaa ca. 2400 □" Table eller endog mere. At Deres Stade derimod i et daarligt Aar eller til en mindre kraftig Familie kan være stort nok, det er jo en anden Sag.

Nr. 53. Hvilket er den korteste Afstand, hvori Bistader kunne opstilles nord for Bygninger, uden at disse kunne være til Stade af Betydning for hine? Maa der findes Træer i Række med indbyrdes Afstand af ca. 4 Alen et Par Alen foran Staderne? (Træernes Grene begynde først i en Højde af ca. 4 Alen). Hvor nær maa en Række Frugtbuſke findes foran Staderne uden at være Bierne til Ginder? (E. i D.) — S.: Hvis Biernes Flugtlinie ikke vender lige mod Syd, altsaa lige mod Bygningerne, kunne Staderne godt opstilles saa nær disse, at Biablen blot kan færdes mellem Staderne og Bygningerne. Vende flybehullerne derimod lige mod Bygningerne,

da bør Staderne opstilles 4 Alen fra disse. — Træer med Krone i 4 Alens Højde i en Afstand af 2—4 Alen fra Staderne kunne ikke skade disse, men derimod gavne ved at give Læ. — Frugtbuſte bør helst være fjærnede mindst 2 Alen lige foran Stadernes Indgang, da de ellers ville hindre Biernes Færd ud og ind.

Fra Kredse.

Amts-Kredsens Numre.

Hjørring 1ste, Aalborg 2den, Løstede 3die, Viborg 4de, Randers 5te, Ringhøbing 6te, Aarhus 7de, Ribe 8de, Vejle 9de, Odense 10de, Svendborg 11te, København 12te, Bornholm 13de, Roskilde 14de, Holbæk 15de, Frederiksborg 16de, Sorø 17de, Præstø 18de, Maribo 19de. — Amtskredse ere paa flere Steder delte i Herreds- eller Sognekredse, der da kunne betegnes med Bogstaver efter Amtsforsandens nærmere Bestemmelse. Saaledes betegnes f. Eks. i Holbæk Amt: Refsnæs ved 15a, Kalundborg 15b, Svebølle 15c, Vedby 15d, Syderup 15e, Mørkøv 15f, Holbæk 15g, Ods Herred 15h.

Indtægt af Bier. Fra Skovfoged Rasmussen, Kragefob, var paa en Frugt- og Biablsudstilling i Vedstjølle den 9 og 10 Okt. fremlagt et Par meget interessante Opgjørelser: 1) Regnskab over Indtægt og Udgift ved en Biavl i 10 Aar fra Foraaret 1877 til Efteraaret 1886 og 2) Opgjørelse over en Biavl fra Foraaret 1883 til Efteraaret 1885.

1. Det 10aarige Regnskab udbiſer ifølge „Rjøge Avis“ i aarlig Udgift 1878 12 Kr., 1879 29 Kr. 24 Ore, 1880 88 Kr. 40 Ore, 1881 33 Kr. 25 Ore, 1882 15 Kr. 29 Ore, 1883 7 Kr. 6 Ore, 1884 2 Kr. 45 Ore, 1885 ingen Udgifter og 1886 14 Kr., hvilket tilsammen giver en Udgift i 10 Aar af 202 Kr. 19 Ore. — Foruden Indtægten af Randisaffald til Fodring, hvilket andrager 32 Kr. 46 Ore, ere Udgifterne væsentligst gaaede til Udbielsen af den rationelle Drist og Indtjeb i dette Vjemed af flere Forbedringer paa Biablens Omraade. Der er bl. A. anstafset Udflingningsmaskine, Tablebord, 6 Højtader, 1 Trugstade, 1 Plantehus til 8 Familier, 14 Straatuber, 6 Ubersætsklasser, 1 Halvtags Straabus eller Bihusene, Kammer, Runftavler m. m. — Efter at Udgifterne i de 3 første Aar have naaet Højdepunktet, ere de stærkt dalende. Udgiften i 1886 er til et nyt Trugstade. — Indtægten begynder først i 1880 med 100 Kr., 1881 109 Kr. 50 Ore, 1882 82 Kr. 75 Ore, 1883 110 Kr., 1884 138 Kr., 1885 115

¹) Senev mere omhyggeligt udførte Forsøg med vore brune Bier i Australien have fuldstændig bekræftet Hr. Swillings Antagelse, at disse Bier kunne være ligesaa flittige der som her, naar de blot blive rigtigt behandlede. R. A.

Ekko fra Staderne.

Standerborg, 19 Septbr.

Da jeg er Begynder i Diablen har jeg meget ondt ved at følge med, og jeg tænker det gaar flere som det gaar mig, vi maa prøve os frem, og det er jo tilmed en dyr Historie. Jeg begyndte for 2 Aar siden med en Klubsværm og fik næste Aar 2 Sværme i Trugstader, hvilke jeg selv lavede, da jeg har lært Smedekprofessionen. Nu kom Winterpakningen, og denne vilde jeg gjøre forsvarlig for mine jmaa Venner. Den første Winter maatte jeg ofre den ene af mine Familier i Trugstaden, og den havde nær taget dem begge. Winteren var jo meget streng, og jeg syntes: der maa pakkes og tættes godt paa Kammerne, og jeg tættede saa med uldne Klude. Jeg saa til dem i Martz, jo, de vare levende og ved godt Mod, jeg tættede igjen; 4 Dage derefter saa jeg til dem igjen, da var der ikke en eneste levende Vi, hele Sværmen laa paa Bunden, og Klassen var helt overdænget med Ekstrementer, saa jeg knap kunde se, hvad den var af. Den anden reddede jeg, men den led en hel Del af samme Sygdom (Bugløb). Nu gaar jeg lidt ængstelig til Winterpakning, og mit Spørgsmaal er: Hvorledes skal jeg pakke og med hvad? Det vilde vist gavne flere end mig, om ældre Diablere og navnlig de, som bruge Trugstader, vilde udtale sig derom gjennem Bladet. — Hvorledes skal der ventileres?*) Her i Standerborg-Egnen er det vist gjennemgaaende et daarligt Vjaar. Tørsten var i den Tid, som skulde være den bedste, alt for haard. I Sommer kom 2 Sværme og fløj i et Trugstade, jeg tænkte: Ja, lad gaa, den maa blive stærk. 3 Dage derefter fandt jeg den ene Vifer død udenfor Staden. Jeg tænkte: nu er det i Orden, den svageste Vifer er bleven stuet ihjel, og den anden er nu tilbage. Men til min Forbavselse ser jeg, at der var noget galt fat med dem. Kopperet begyndte straks, og Bierne bestilte ingen Ting. Tilslidst besluttede jeg at tage det hele ud af Staden og forene Arbejdsbierne med et andet, da, som jeg formodede, den anden Vifer under Kampen ogsaa var gaaet tabt, om der i det hele var nogen. I et stærkt Stade indsatte jeg i Juli smaa Kammer, men Bierne nægtede bestemt at gaa derop. — Ønskende Diablen al mulig Fremgang tegner jeg mig med Agtelse og Tak for Tidsskrift for Diabl. P. K. H.

*) Disse Spørgsmaal ere besvarede S. 120 og S. 137.

Diablermøder.

Maribo Amt R.F. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag 19 Dec., Kl. 9 Fmd., paa Hotel Soro i Maribo. — Forhandles: 1. Regnskab for 1886 fremlægges, 2. Forslag om en Forandring i Bestyrelsen, 3. Valg af 4 Styrelsesmedlemmer, der ved Lodtrækning afskaa, 4. Foreningens Stilling til Hovedforeningen, 5. Virksomhedsplan for 1887, 6. Kunst-Staders og Rubers Optælling.

For at faa et godt Resultat af Mødet anmodes Medlemmerne fra alle Kredse om at møde saa talrigt som muligt.

Bestyrelsen.
Svendborg og Omegns B.F. holder Møde 19 Dec. Kl. 2 hos Værtshusholder A. Hansen, Gjerritsgade, Svendborg. Kredsens Regnskab fremlægges og Valg af ny Bestyrelse foretages. Talrigt Møde anbefales. H. P. Rasmussen.

Brevkasse.

Bestil „Tidsskrift for Diabl“ inden Jul, hvis De ønsker at modtage Bladet regelmæssigt lige fra Ajaar 1887.

„Tidsskr. f. Diabl“ for 1887 kan som sædvanligt bestilles og betales paa nærmeste Postkontor; men enhver holder bør sørge for at faa Rettering. Naar nemlig denne forebifses vedkommende Kredsforsmand og en Begjæring underskrives, da erholdes Medlemskort, som giver flere Rettigheder, særligt vilde vi fremhæve den: at modtage et Eksemplar af hvert af de Smaastrykker, som D. B. F. agter at udgive i Aarets Løb.

Medlemskort for 1887 kan erholdes af enhver, der for vedkommende Kredsforsmand godtgjør, at han eller hun holder 1 helt, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ „T. f. Diabl“, og som er villig til at underkrive Begjæringen om Optagelse i D. B. F.

Smaastrykker, der udgives af D. B. F., udsendes til alle Kredsforsmand i et Antal, der gaar svarer til det Antal undertegnede Begjæringer, som hver Kredsforsmand indsender til Foreningens Sekretær. — Det første af disse Strifter udkommer i næste Maaned.

Kundgjørelser.

40—50 Bd. 1887 ønskes tilkjøbt. Pris og Prove bedes tilsendt Overjergent Smitt, Nyborg.

I Sverrig, Norge og Slesvig

kan **Tidsskrift for Diabl 1887** bestilles for sædvanlig Pris 2 Kr. aarl. som indbetales paa nærmeste Postkontor. — Ønskes Bladet derimod under Forskand sendt til Udlandet, da maa 2 Kr. 90 Ø. forud indsendes til

Ersløv i Kalundborg.

Margaugen 1886

af Tidsskrift for Diabl, stift heftet i et smukt Omflag, tilsendes frit, naar 1 Kr. 75 Øre indsendes til Ersløv i Kalundborg. — Denne Margaug indeholder 52 opløsende Billeber og er forsynet med et fuldstændigt Sagregister, den kan derfor tjene som Haandbog for Diablere. — I Udlandet kan den Margaug ligesom den ny bestilles paa ethvert Postkontor for 2 Kr.

50 Øre, 1886 71 Kr. 50 Øre. Salt 727 Kr. 25 Øre. Altsaa et Overstud af 525 Kr. 6 Øre. — Bieriet begyndte med en i Juni 1877 funden god Sværm Bier. I 1878 indvintredes 3 Straakuber, 1879 3 Straakuber og 2 Dzierzons-Stader, 1880 9 Straakuber og 3 D.-Stader, 1881 7 Straakuber og 7 D.-Stader, 1882 4 Straakuber og 7 D.-Stader, 1883 2 Straakuber og 7 D.-Stader, 1884 1 Straakube og 8 D.-Stader, 1885 1 Straakube og 8 D.-Stader og 1886 9 Dzierzonsstader. — Høsten var i 1880 200 Pbd. Honning, 1881 113 Pbd., 1882 165½ Pbd., 1883 220 Pbd., 1884 276 Pbd., 1885 231 Pbd., 1886 143 Pbd., som er anfat til 50 Øre pr. Pbd. — 2. Det 3aarige Regnskab viser en Udgift af 84 Kr. (1883 54 Kr., 1884 30 Kr. og 1885 ingen Udgifter), som bl. A. er anvendt til et enkelt og dobbelt Vorbeds-Trugstade. — Indtægten er 225 Kr. (1883 6 Kr. 1884 79 Kr., 1885 140 Kr.). Altsaa et Overstud i 3 Aar af 140 Kr. — Høsten var i 1883 12 Pbd., 1884 158 Pbd. og i 1885 240 Pbd. I Efteraaret 1883 indvintredes 1 Straakube og 2 Dzierzons-Stader, og i 1885 indvintredes 3 Dzierzons-Stader — Ved Gjærens Død hævedes denne lovende Vistand, der sikkert i mange Aar vilde have givet et godt Udbytte.

Søndag den 3 Oktober afholdt **Rjøbenhavns** Amts BF. sin aarlige Generalforsamling i Hr. N. C. Mikkelsen's Have ved Sortedamslund. Sekretøren, Hr. Cand. pharm. P. S. Petersen gav en Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, af hvilken det fremgik, at af de projekterede 8 Møder ude i Kredsen paa Landet vare de 5 afholdte med godt Besøg, 2 vare mindre godt besøgte og 1 (paa Amager) var opgivet. Foreningen tæller nu 150 Medlemmer, og den er altsaa dobbelt saa stor som forrige Aar. Hvis Tilgangen vedbliver at finde Sted efter samme Maalestof, vil Foreningen inden ret lang Tid være Landets største Amtsförening. Det var rimeligt, at de allerede eksisterende Foreninger vare en Del forhavjede over vor hurtige Fremgang, hvilket havde vist sig ved flere Lejligheder. Taleren dvælede dernæst ved Aarets vigtigste Begivenhed paa Bialens og Foreningens Omraade, Udstillingen i Rosenborg Have. Medens denne i Retning af Rigboldighed, Opstilling osv. maatte siges at have løst sin Opgave saa godt, som man kunde forlange af en Amtsubstilling, og i det hele taget havde kunnet betegnes som særdeles vellykket, havde den medført en Underballance af 200 Kr. Da Foreningen imidlertid ejede over Halvdelen af dette Beløb i Form af udestaaende Fordringer

osv., blev Foreningens virkelige Tab ikke ret stort. Paa Grund af den korte Tid mellem Udstillingen og Generalforsamlingen havde man ikke faaet Regnskabet bragt i endelig Form, saa at Revisorerne kunde begynde deres Arbejde. Man henstillede til Forsamlingen, om det var ønskeligt at forstætte Generalforsamlingen paa en anden Dag af denne Grund. Ved Afstemning vedtoges det, at der ikke skulde holdes flere Møder i Aar.

Der var fremkommet Forslag om at udvide Antallet af Bestyrelsesmedlemmer med 2 nye, for at lette Arbejdet for Bestyrelsen ved foresaldende Lejligheder. Dette Forslag vandt Bifald, og valgte bleve Grosfæjer Galle af Frederiksberg og Bødker Petersen, Gjentofte.

De øvrige Medlemmer af Bestyrelsen gjenvalgte, nemlig N. C. Mikkelsen, Formand, Gartner L. Sørensen, Lyngby, Næstformand, Cand. pharm. P. S. Petersen, Sekretær, Fabrikant P. A. E. Müller, Kasfæjer, Bogholder F. Demant og Detailhandler J. Nielsen, Revisor.

Formanden, Hr. N. C. Mikkelsen, bragte de Tilstedeværende en Tak for deres Arbejde i det forløbne Aar i Bisagens Interessse, hvorpaa den egentlige Generalforsamling sluttede.

De fra Tombolaen i Rosenborg Have tiloversblevne Gjenstande fordeltes dernæst mellem Medlemmerne ved en meget livlig improviseret Auktion. (Nat.-Tid.)

Industriudstillingen i Flauenstjold var meget righoldig og smukt arrangeret og kunde glæde sig ved et godt Besøg. Iste Dag blev der løst mellem 4 og 500 Billeter, 2den Dag 6—700 og 3die Dag 11—1200. Udselingen Bialv var godt repræsenteret. Medlemmerne i denne Afdeling vare: Organist N. Petersen, Bolle, Rjøbmand Møhr, Flauenstjold, Malermester B. Brøndum, Sæby. — Af Præmier bleve uddelte:

Iste Præmie til Maler C. Hansen, Jerslev, for et Højtade; Lønner Chr. Pedersen, Tved, for et Trugstade; samme, for en Udshygningsmaskine; Sofie Jensen, Badstjær, for en Samling Syltetøj (hølet i Honning); Lærer N. Jensen, Badstjær, for Voks og en udbygget Honningklokke.

2den Pr.: Fru Johanne Jensen, Bangkjær, for Honning og Honninglager; Lærer N. Jensen, Badstjær, for Honning og Honningvin; Fru Mine Lyngby, Børggaard, for Honning; Lærer S. Hanghøj, N. Braa, for Honning; Maler J. M. Pedersen, Ørtost, for Honning; Sofie Jensen, Badstjær, for Honning; Lærer Nstrup, Sæby, for Honning; Margrethe Mikkelsen, Ulbgraven, Agersted, for Mjød.

Diplom tildeles: Blikkenslager Pedersen, Brønderslev, for en Voksmeltemaskine; Lærer F. Christensen, Rarup, for Biplanter; Smeder Pedersen, Aaaa, for et Trugstade; Rjøbmand N. C. Egholm, Sæby, for Mjød og Honningvin.

Badstjær Stole.

N. Jensen.